

ثَمَرَةُ الْعَقَائِدِ

د عَقِيدُو لپاره د آيتونو او حديثونو يوه غټه ذخيره

مؤلف

حضرت مولانا ثَمِيرُ الدِّينِ قَاسِمِي صَاحِبِ دَامَتِ بَرَكَاتُهُمْ

په دغه كتاب كي د ضرورت تقريباً ۳۵۰ عقيدي دي او دهري هري

عقيدي لپاره لس لس آيتونه او لس لس حديثونه دي بلکه تر دي هم

زيات دي

په دغه كتاب كي ۵۶۳ آيتونه او ۳۷۳ حديثونه دي

مترجم

حضرت مولانا الشَّيْخُ عَبْدُ الْمَتِينِ قُطَبُ

دَامَتِ بَرَكَاتُهُمْ

ناشر : مَكْتَبَةُ رَشِيدِيَّة، سرکي روډ کوټه

... څه د کتاب په اړه ...

ثَمَرَةُ الْعَقَائِدِ

د کتاب نوم

حضرت مولانا ثَمِيرُ الدِّينِ صَاحِبِ مَدَّظِلُّهُ

تأليف

أَبُو الْحُسَيْنِ

مترجم

حضرت مولانا عَبْدُ الْمَتِينِ قُطَبُ

مَكْتَبَةُ رَشِيدِيَّة سرکي روډ کوټه

ناشر

يُولُس سوه (۱۱۰۰)

تعداد

مولانا خَالِدُ مَحْمُودُ

اهتمام

أَلْبَيْضَاءُ کمپوز اداره شيخ قطب مسجد

کمیوز

مَحْمُودُ أَبَا کوټه

قِيمَت

۴۰۰

ضَخَامَت

۲۸۰

تَارِيخُ إِشَاعَتِ يَكُمُ رَمَضَانُ الْمُبَارَكُ ۱۴۴۱ هَجَرِي

بِيَشْكَش

مَكْتَبَةُ إِسْحَاقِيَّةَ مَحْمُودُ أَبَاذُ كَوْتِه

خبرتيا : د ڪتاب ٽوله حقوق د مترجم سره خوندي دي هيڃ ڇوڪ دي د طبع ڪولو ڪوشش نه ڪوي ! وَالسَّلَامُ

د مترجم پٽه: مَوْلَانَا عَبْدُ الْمَتِينِ قُطْبُ، مَحَلَّةَ شَيْخِ قُطْبِ مَسْجِدُ، نَزْدُ حَاجِي
إِبْرَاهِيمُ قَلْعَةُ مَحْمُودُ أَبَاذُ

يَسْتَوْنُ أَبَاذُ كَوْتِه

د ٽيليفون شمېره (0312- 1827127)

(0300- 3805270)

فَهْرَسْتِ مَضَامِينِ

نَمْبَرِ

صَفْحَهُ نَمْبَرِ

۱	مُقَدِّمَةٌ	۱
۶	ثَمَرَةُ الْعَقَائِدِ دِ قَدْرِ وَرِ ڪِتَابِ دِي	۲
۹	د ڪِتَابِ دِ لِيڪَلُو مَقْصَدُ	۳
۱۰	خُدَائِ دِي وڪي چي ٽول سره يَو خَائِ سي	۴
۱۵	د اَللّٰه ذات	۱
۳۰	صِرْفِ اَللّٰه رُوزِي رِسَانِ دِي	۰
۳۳	بَس تَنَهَا اَللّٰه بَجِي دِي	۰
۳۵	بَس تَنَهَا اَللّٰه شِفَاءُ وِرڪوي	۰
۳۷	پَرِ اَللّٰه بَانْدِي جَزَا يَا سَزَا وِرڪول وَاجِبُ نَه ده	۲
۴۲	دَهْرِيَانِ بَايْدُ چي اَللّٰه تَعَالٰي وَمَنِي	۳
۴۴	تَه ڪولائي سي چي هميشه خُوانِ پاٽه سي؟	۰
۴۷	رُؤْيَتِ بَارِي تَعَالٰي	۴
۵۸	د حُضُورِ صَلَّى اَللّٰه عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَسْ غَتِ فُضِيْلَتُوْنَه	۵
۶۴	حُضُورِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ دِي بَل ڇوڪ نه	۰
۷۲	حُضُورِ بَشَرِ دِي لِبڪن دِ اَللّٰه تَعَالٰي وِروسته ترٿولو اَفْضَلُ	۶
۷۴	په حُضُورِ يِي دا اِعْلَانُ وڪي چي رَه اِنْسَانِ يَم	۰
۸۷	په قُرْآنِ ڪي دِ، نُوْرُ، لَفْظِ په پَنخُومَعْنِي سره اِسْتِعْمَالِ سوئ دِي ...	۰

٩٠	د حَقَارَتِ پِه تُوگه حُضُور ته بَشَر وِيل بِالْکُلِّ غُلُط دَى	٥
٩٤	حُضُور پِه خپله فرمائي دي چي مَآ ته ډېره لَوِيي مَه راکوئ	٥
٩٦	حُضُور پِه فَيَز کي ژَوْنْدَى دَى. او يَدَن مَبَارَك يې بِالْکُلِّ مَحْفُوظ دَى..	٧
١١٦	حَاضِر نَاطِر، حُضُور هر حَآئ نَه دَى حَاضِر	٨
١٤٢	مُخْتَار کُل صِرْف اَللّٰهُ تَعَالٰی دَى. د اَخْتِيَار خُلو ر قِسْمُونَه دي	٩
١٤٢	عِلْم غَيْب	١٠
١٦٩	د حُضُور دا اِعْلَان. چي زَمَا سره عِلْم غَيْب نَسْتَه	٥
١٧٣	د حُضُور اِعْلَان. که عِلْم غَيْب وائ نو مَآ ته به هيڅ نُفَصَان نَه رسېدلاني..	٥
٢٠٤	صِرْف د اَللّٰهُ خخه مَدَد غُوبَنْتَل کېدلاني سى	١١
٢٠٧	دُعَا صِرْف د اَللّٰهُ خخه غُوبَنْتَل پِه کار ده	٥
٢١٥	په قِيَامَت به هم حُضُور د اَللّٰهُ خخه غُواري، او اَللّٰهُ به ورکوي	٥
٢٢٣	وَسِيْلَه، د وَسِيْلِي پَنخَه صُورَتُونَه	١٢
٢٢٥	دُعَا صِرْف د اَللّٰهُ خخه غُواري، لېکن دِيُوچاپه تَوَسُّط سره يې غُواري.	٥
٢٣٨	دغه پَنخَه عَقِيْدِي ډېري مُهْمِي دي	١٣
٢٤٢	د شَفَاعَت بَيَان	١٤
٢٤٣	په قِيَامَت کي د شَفَاعَت کولو آتَه صُورَتُونَه دي	٥
٢٥٠	پر ټولو نَبِيَانُو باندي اِيْمَان رَاوړل ضروري دَى	١٥
٢٥٤	د ټولو نَبِيَانُو په دِيْن کي وُو چي اَللّٰهُ يُو دَى	٥
٢٥٦	اوس پر حُضُور عَلَيْهِ السَّلَام باندي اِيْمَان رَاوړل ضروري دَى ..	٥
٢٦٢	د رَسُوْل (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِي اِحْتِرَامِي	١٦
٢٦٣	د حُضُور (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِي اِحْتِرَامِي کول ډېر غُټ وِبَال دَى ..	٥
٢٧٧	په غَيْر مُسْلِم مُلک کي د رَسُوْل مُسْتَاخِي	٥
٢٧٩	په مَوْجُوْدَه وَخْت کي مُسْتَاخ رَسُوْل يَوَه غَنّه مَسْنَلَه ده	٥
٢٨٢	د ټولو اَصْحَابَانُو اِحْتِرَام ډېر ضروري دَى	١٧

٢٨٤	د <u>صَحَابَهُ كِرَامُو</u> سره <u>زِيَاَتِ مُحَبَّتِ</u> ڪوئ، د <u>إِمَامِ طَحَاوِي حُكْمِ</u>	٠
٢٨٥	د <u>أَصْحَابَانُو</u> په <u>فَضِيلَتِ</u> ڪي آتَه <u>آيْتُونَه</u> راغلي دي	٠
٢٩٤	د <u>أَصْحَابَانُو</u> تر مينځ ڇي ڪوم <u>إِخْتِلَافِ</u> راغلي دي مُورِ <u>بَايْدِ</u> د هغه ڇخه خپل ڄانونه وَ ساتو	٠
٢٩٧	دغه لَس <u>أَصْحَابَانِ</u> دي ڇي په <u>دُنْيَا</u> ڪي د <u>جَنَّتِ</u> زهري ورڪي	٠
٢٩٩	د <u>أَهْلِ بَيْتِ</u> سره <u>مُحَبَّتِ</u> ڪول د <u>إِيمَانِ جُزِ</u> دي	١٨
٣٠٠	په <u>أَهْلِ بَيْتِ</u> ڪي ڇوڪ ڇوڪ <u>دَاخِلِ</u> دي؟	٠
٣١١	د <u>سَيِّدَه</u> حضرت <u>فَاطِمَه</u> (<u>رَضِيَ اللهُ عَنْهَا</u>) <u>فَضِيلَتِ</u>	٠
٣١٢	و <u>سَيِّدَه</u> حضرت <u>فَاطِمَه</u> (<u>رَضِيَ اللهُ عَنْهَا</u>) ته <u>مِيرَاثِ</u> وَلِي وَرَ نَه ڪي؟	٠
٣١٥	حضرت <u>أَبُو بَكْرٍ</u> ؓ <u>عَهْدِ</u> وڪي ڇي <u>زَه</u> به و <u>أَهْلِ بَيْتِ</u> ته هرڇه وَرڪوم.	٠
٣١٦	حضرت <u>عَلِي</u> ؓ د حضرت <u>أَبُو بَكْرٍ</u> ؓ سره <u>غَارَه</u> په <u>غَارَه</u> سو	٠
٣١٨	د <u>أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ</u> حضرت <u>عَلِي</u> ؓ <u>فَضِيلَتِ</u>	٠
٣١٩	حضرت <u>عَلِي</u> ؓ ته تر <u>حَدِ زِيَاَتَه</u> <u>مَرْتَبَه</u> ورڪول هم <u>هَلَاكَتِ</u> دي ...	٠
٣٢٧	د <u>أُمِ الْمُؤْمِنِينَ</u> حضرت <u>عَائِشَه</u> (<u>رَضِيَ اللهُ عَنْهَا</u>) <u>فَضِيلَتِ</u>	٠
٣٣٠	د <u>أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ</u> حضرت <u>أَبُو بَكْرٍ</u> ؓ <u>فَضَائِلِ</u>	٠
٣٣٥	حضرت <u>أَبُو بَكْرٍ</u> ؓ تر دغه <u>أَصْحَابَانُو أَفْضَلُ</u> وَو	٠
٣٣٦	حضرت <u>أَبُو بَكْرٍ</u> ؓ او حضرت <u>عُمَرُ</u> ؓ د <u>حُضُورِ</u> <u>خُسْرَانِ</u> دي ..	٠
٣٣٧	د <u>أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ</u> حضرت <u>عُمَرُ</u> ؓ <u>فَضَائِلِ</u>	٠
٣٣٨	حضرت <u>عُمَرُ</u> ؓ د حضرت <u>عَلِي</u> ؓ <u>زُؤْمِ</u> دي	٠
٣٤٠	د <u>أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ</u> حضرت <u>عُثْمَانُ</u> ؓ <u>فَضَائِلِ</u>	٠
٣٤٥	<u>زَمَا</u> <u>أَسْتَاذَانُو</u> څومره <u>إِحْتِرَامِ</u> راسئولي دي؟	٠
٣٤٦	د <u>خِلَافَتِ مَسْئَلَه</u>	١٩
٣٤٧	حضرت <u>عَلِي</u> ؓ فرمائي دي ڇي <u>مَا</u> ته د <u>خِلَافَتِ</u> <u>وَصِيَّتِ</u> نَه دي	٠

	کری	
۳۵۵	تولو په <u>اتفاق</u> سره حضرت <u>ابوبکر</u> رضی <u>خليفة</u> کری	۰
۳۵۶	حضرت <u>علي</u> رضی د حضرت <u>ابوبکر</u> رضی سره <u>بیعت</u> کری وؤ	۰
۳۵۹	د پنځو <u>خليفة</u> گانو د <u>خلافت</u> <u>مده</u>	۰
۳۶۲	<u>ولي</u> کوم چا ته وېل کيږي؟	۲۰
۳۶۴	د <u>ولي</u> <u>علامت</u> دادی چي هغه ته وگوري نو <u>خدای</u> در په <u>یاد</u> سی.	۰
۳۶۵	چي د <u>شریعت</u> پابنده نه وي هغه <u>ولي</u> نه دی	۰
۳۷۰	د فرشتو (ملائکو) <u>بیان</u>	۲۱
۳۷۸	د جناتو (پیراناتو) <u>بیان</u>	۲۲
۳۸۰	<u>جنات</u> <u>انسان</u> پرېشان کوي . لېکن دُومره نه خومره چي <u>نن سبا</u> .	۰
۳۸۱	د جناتو د <u>تیگه دارانو</u> څخه هوښیار وسپړئ	۰
۳۸۴	<u>حشر</u> <u>نشر</u> به <u>قائم</u> سي	۲۳
۳۹۱	<u>میزان</u> (ترازو) <u>بر حق</u> دی	۲۴
۳۹۳	<u>الله تعالی</u> <u>جنت</u> پیدا کری دی	۲۵
۴۰۰	<u>قرآن</u> د <u>الله تعالی</u> <u>کلام</u> دی	۲۶
۴۰۶	په <u>قرآن</u> کي نه خو <u>تحریف</u> سوئ دی او نه به وسي	۰
۴۱۰	<u>الله تعالی</u> چيري دی؟	۲۷
۴۱۷	<u>عرش</u> یو ډېر <u>غټ مخلوق</u> دی	۰
۴۳۴	<u>قلم</u> چټی دی؟	۲۸
۴۳۷	د <u>ایمان</u> <u>تفصیلات</u>	۲۹
۴۳۷	چي پر <u>شیرو</u> <u>شیانو</u> یی <u>ایمان</u> وي نو هغه ته <u>مومن</u> ویلاي سي ..	۰
۴۴۶	چي ددغه <u>شیرو</u> څخه د یوه <u>انکار</u> وکي نو <u>کافر</u> کيږي	۰
۴۴۷	په <u>زړه</u> سره <u>تصدیق</u> او په <u>زبه</u> سره <u>اقرار</u> کولو ته <u>ایمان</u> وائي... ..	۰
۴۵۴	<u>تقدیر</u>	۳۰
۴۵۷	چي څوک څنگه وي دهغه رنگه کار <u>توفیق</u> ورته ملاوېږي ..	۰
۴۵۹	د <u>تقدیر</u> په اړه ډېر <u>بحث</u> کول په کار نه دی	۰

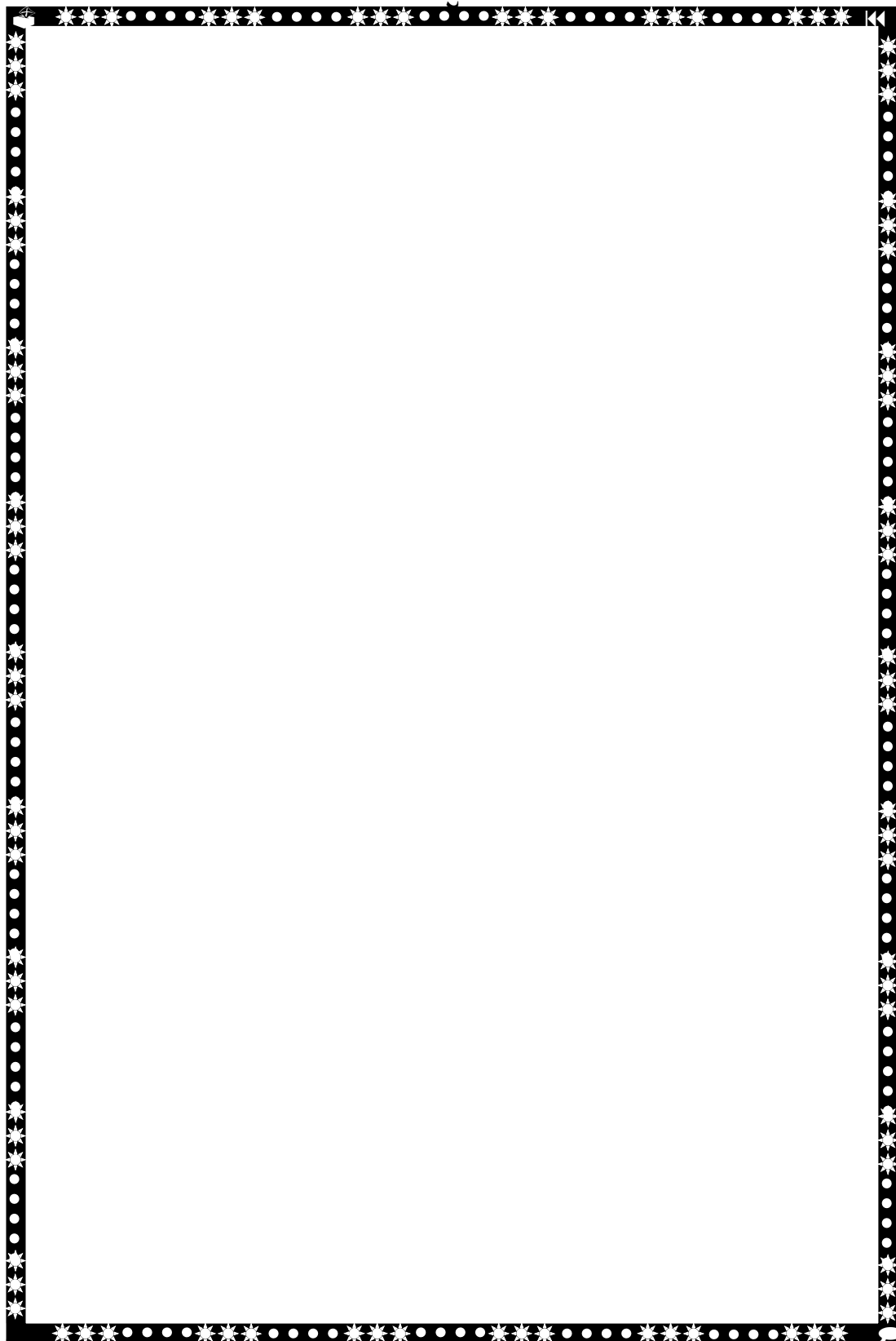
٣١	اِسْتِطَاعَتِ خَلْقِ او كَسْبِ چِشَيِ دِي؟	٤٦٠
٣٢	شِرْكُ پِه تُولو اَسْمَانِي كِتَابُو كِي مَمْنُوعُ دِي	٤٦٧
٠	د شِرْكِ اَنْجَامِ دادِي چي اَللّهُ تَعَالٰي يِي پِه هِيخِ وَحْتِ نَه مَعَاوِي	٤٧٠
٠	د اَللّهُ سره پِه عِبَادَتِ كِي شِرْكِ كول حَرَامُ دِي	٤٧٣
٠	د اَللّهُ خُخِه علاوَه بَل چَا تِه سَجْدَه او رُكُوعُ كول جَوَازِ نَه لري	٤٧٤
٠		
٠	چي كَبِيرَه كُنَاهُ حَلَالِ وگني نو كَافِرِ كِبِرِي	٤٨٣
٣٣	مُسْلِمَانِ كلِه مُرْتَدُ گِرِزِي؟	٤٨٧
٠	مُرْتَدُ تِه به شِرْعِي قَاضِي د قَتْلِ سَرَا وركوي	٤٨٨
٠	پِه نِيَمِي لَفْظِ (جُمْلَه) خُوك مَه مُشْرِكِ كُوي	٤٩٣
٣٤	اَهْلِ قِبْلَه كُوم خَلِكِ دِي؟	٤٩٧
٠	پِه اِسْلَامِ كِي سَخْتِي (تَشَدُّد) هم نَسْتَه او ډېر ډيل (سُسْتِي) هم نَسْتَه	٥٠٢
٣٥	پيړي او مُرِيدِي	٥٠٤
٠	چي پيړِ صَاحِبِ خُذَائِ تَرَسِ اِنْسَانِ وي نو دهغه اَنزِ ډېر وي	٥٠٧
٠	..	
٠	د طَلَبِ دُنْيَا لپاره پيړِ جوړول، يا مُرِيدِ جوړول بَنَه خَبَرَه نَه ده	٥٠٩
٠		
٠	حُضُورُ به د بِنْحُو (زِنَانُو) سره بِيْعَتِ كاوي. لېكن	٥١٤
٠	پيړِ صَاحِبِ دِي تَا تِه كُوم مَعْنُوِي فَيَضِ دركړي دغه رنگه نَه ده	٥١٥
٠		
٣٦	تَعْوِيذِ پِه غَاړَه كول خَنگه دِي؟	٥١٧
٠	تَعْوِيذِ پِر اَوَه (٧) قِسْمَه دِي	٥١٧
٠	د بعضو تَعْوِيذِ گِرَانُو مَكْرُونَه	٥١٨
٠	پِه كُوم كُوزِ كِي چي د تَعْوِيذِ رَوَاجِ وي هغه خَان نَه سي	٥٢٠
٠	خلاصولائي	
٠	د تَعْوِيذِ خُخِه لَر خَه ذِهْنِي تَسْلِي مِلَاوېري	٥٢١
٠	چي تَعْوِيذِ نَه وَخَرُوي او صَبَرِ وكي نو دغه د تَقْوِي اَعْلَى دَرَجَه	٥٣١
٠	ده .	
٠	كه د تَسْلِي لپاره يَو وَحْتِ تَعْوِيذِ وَخَرُوي نو ددې لَر خَه	٥٣٢
٠	گُنْجَائِشِ سْتَه	

٥٣٥	لَبِڪَن د تَعْوِيذَانُو ڪَارَ و بَارَ جوڙول جَوَازُ نَه لري	٠
٥٣٩	جَادُو ڪول حَرَامُ دِي	٠
٥٤٢	چي عَرَّافُ ته وُلازُ سي نو ڄلوبيست وُرُحي يي عِبَادَتُ نَه ڦَلِبيري	٠
٥٤٤	جَنَاتُ يعني پِيرَانَان ايسٽل (ليري ڪول)	٠
٥٤٥	د قَبِرُو زِيَارَتُ ڪول	٣٧
٥٤٧	تر حدُ زِيَاتُ د قَبِرُو تَعْظِيمُ ڪول مَنَعُ دِي	٠
٥٤٩	قَبِرُ ته په دي وَجَهَ تَلل چي هلته آخِرَتُ وَر په يَادُ سي	٠
٥٥١	د اَوَه (٧) شَرَطُو سره قَبِرُ ته تَلل جَائِزُ دِي	٠
٥٥١	د اَللّهِ بَغِيْرَه د بَل چا عِبَادَتُ وَنَه ڪي	٠
٥٥٢	د صَاحِبِ قَبِرُ ڇخه ڇَه وَنَه غُواري	٠
٥٥٧	په پَزْدَه ڪي وُلازَه سي. په بي پَزْدَگِي ڪي هيڻ ڪله نَه	٠
٥٦٥	په عُمُومِي حَالَا تُو ڪي د بَشُو لپاره قَبِرُو ته تَلل مَنَعُ دِي	٠
٥٦٨	پر قَبِرُ باندي عِمَارَتُ جوڙول مَكْرُوَه دِي	٠
٥٧٠	د حُضُورِ صَلَّى اَللّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پر قَبِرُ مُبَارَكُ وَلِي كُفْمَبَتَه سته؟	٠
٥٨٣	د مَري د ڪُوَرِ بُوَدِي خُوَرل مَكْرُوَه ده	٠
٥٨٩	پر قَبِرُ باندي عَرَسُ ڪول نَاجَائِزُ دِي	٣٨
٥٩٣	غَزْلِي او دَرِيَا. او رِبَابُ او بُوَلُ وَهَل حَرَامُ دي	٠
٥٩٥	په غُني (گناگورَه) اَوَازُ سره غَزْلِي وَيَل هم مَكْرُوَه دي	٠
٦٠١	فَيْضُ حَاصِلُول	٣٩
٦٠٧	د قَبِرُو او د مُرْدَه ڄَانُو ڇخه بيا ڪوم فَيْضُ حَاصِليري؟	٠
٦١٣	قَبِرُ ته نَزدي ذَبْحُ ڪول مَنَعُ ده	٤٠
٦١٣	د ذَبْحُ ڪولو څلور صُورَتُونَه دي	٠
٦١٩	خَلُورَم صُورَتُ، د اَللّهِ پر نُوَم يي ذَبْحُ ڪي او د قَبِرِستانُ ڇخه ليري ..	٠
٦٢١	مَاتَمُ ڪول حَرَامُ دِي	٤١
٦٢١	د مُصِيْبَتُ په وَخَتُ ڪي قُرْآنُ د صَبْرُ ڪولو دَرَسُ ورکوي	٠

٦٢٤	 آه و فَرِيَادِ كُولِ مَنَعِ دِي	٠
٦٢٧	 اِيصَالِ ثَوَابِ يَوِ مُسْتَحَبِّ كارِ دِي	٤٢
٦٢٩	 دِ مَوْجُودَه وَخْتِ زِيَاثُوبِ	٠
٦٣٠	 دِ اِيصَالِ ثَوَابِ دري صُورَتُونَه	٠
٦٣١	 مَالِي صَدَقَه كُولِ او ثَوَابِ يِي بَخْبَلِ	٠
٦٣٤	 بَدَنِي اَعْمَالِ كُولِ او ثَوَابِ يِي بَلِ چَا تَه رَسَوَلِ	٠
٦٣٥	 خَه وَيَلِ او ثَوَابِ يِي بَلِ چَا تَه رَسَوَلِ	٠
٦٣٩	 دِ بَعْضُو حَضَرَائُو رَايَه دِه چي ثَوَابِ نَه سي رَسولائي	٠
٦٤٤	 دِ قَبْرِ دِ خُرَافَاتِ (نَاجَايَزِ كارو) خَخَه ثَوَابِ نَه مِلَاوِپِرِي	٠
٦٤٦	 مُزْدَه گَانِ (مَرِي/ مَيِّتِ) أَوْرِي كِه نَه؟	٤٣
٦٤٧	 هَغِه حَضَرَاتِ چي دَا وائي چي مَرِي (مُزْدَه گَانِ) نَه أَوْرِي	٠
٦٥٢	 لِبَكِنِ چي اَللّهُ خُومَرِه وَغُوَارِي هَغُونِه پِه أَوْرِي	٠
٦٥٥	 دَغِه لُسِ شِيَانِ دِ قِيَامَتِ دِ عَلَامَاتُو خَخَه دِي	٤٤
٦٥٥	 مُورِ دِ قِيَامَتِ پِرِ دَغِه عَلَامَاتُو بَانْدِي اِيْمَانِ لَرُو	٠
٦٥٧	 حَضَرَتِ عِيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ بَه دُوْهَمُ وَاَزِ مُحَكِي تَه رَاشَوَه كِبَرِي	٠
٦٦٠	 حَضَرَتِ اِمَامِ مَهْدِي عَلَيْهِ السَّلَامُ	٠
٦٦٣	 دَجَالِ / يَاجُوجُ مَاجُوجُ / لَمَزِ دِ غَرَبِ لُخُوَا	٠

د ثَمَرَةُ الْعَقَائِدِ حُضُوصِيَّات

١	کتاب مُو په ډېر آسان انداز کې لیکلی دی .
٢	د موجوده وخت عقائد مُو بیان کړي دي .
٣	د هري عقیدې لپاره مُو صریح آیتونه او صحیح حدیثونه راوړي دي.
٤	دا کوښښ مُو کړی دی چې د ټولو مسئلو خلک پر دې متفق سي.
٥	په جُمعه کې د تقریر کونکو خطیبانو لپاره دا آسانۍ ده چې ددې حایه څخه آیت او حدیثونه واخله بس تقریر شروع که .
٦	کتاب مُو په ډېره پوهنه سره لیکلی دی، او د هر مسئلې دخلکو لپاره فائده مند دی .
٧	د هري عقیدې د اثبات لپاره څومره آیتونه دي، او څومره حدیثونه دي، د هغو شمېره مُو ور کړې ده، او د هر آیت او هر حدیث مُو مکمله حواله ورکړې ده .
٨	په دغه کتاب کې، د ضرورت تقریباً ٣٥٠ عقیدې دي، ددغه عقیدو د اثبات لپاره لس لس آیتونه او لس لس حدیثونه دي، بلکه تر دې هم زیات دي، مگر د ضرورت لکبله زیات او کم هم پکې راغلي دي .
٩	په دغه کتاب کې، د ضرورت تقریباً ٣٥٠ عقیدې دي، ددغه عقیدو د اثبات لپاره لس لس آیتونه او لس لس حدیثونه دي، بلکه تر دې هم زیات دي، مگر د ضرورت لکبله زیات او کم هم پکې راغلي دي .

١	کِتَابُ مُو پِه ڊېرِ اَسَانِ اَنْدَاڙِ کي لیکلئ دئ .
٢	د مَوْجُودَه وَخْتِ عَقَائِدُ مُو بِيَانِ کري دي .
٣	د هري عَقِيدِي لپاره مُو صَرِيحُ آيْتُونَه او صَحِيحُ حَدِيثُونَه راوړي دي .
٤	دا گُونَبَس مُو کړئ دئ چي د ټولو مَسْنُکُو خلک پر دې مُتَّفِقُ سي .
٥	په جُمَعَه کي د تَقْرِيزِ کونکو خُطَبِيَانُو لپاره دا اَسَانِي ده چي ددې حَايَه خُخه آيْتِ او حَدِيثُونَه وَاخَلَه بَس تَقْرِيزِ شروع که .
٦	کِتَابُ مُو پِه ډېره يُونَه سره لیکلئ دئ، او د هر مَسْنُکِ دخلگو لپاره فَايِدَه مَنَدُ دئ .
٧	د هري عَقِيدِي د اِثْبَاتِ لپاره خومره آيْتُونَه دي، او خومره حَدِيثُونَه دي، د هغو شَمېره مُو ور کړي ده، او د هر آيْتِ او هر حَدِيثِ مُو مُکَمَلَه حَوَالَه ورکړي ده .
٨	په دغه کِتَابِ کي، د ضرورت تَقْرِيبًا ٣٥٠ عَقِيدِي دي، ددغه عَقِيدُو د اِثْبَاتِ لپاره لَس لَس آيْتُونَه او لَس لَس حَدِيثُونَه دي، بلکه تر دې هم زِيَات دي، مگر د ضرورت لکبله زِيَات او کِم هم پکي راغلي دي .
٩	ددغه عَقِيدُو د اِثْبَاتِ لپاره ٥٦٣ آيْتُونَه او ٣٧٣ حَدِيثُونَه دي، او ټوټل غَوَائِدُ ٤٦٥ دي .

مُقَدَّمَه

عِلْمُ الْكَلَامِ يَا عَقَائِدُ

اَز. حضرت مَوْلَانَا مَرْغُوبُ صَاحِبُ لَاجُپُورِي، دَامَتْ بَرَكَاتُهُمْ
يَاْمَ لَرْنَه :- حضرت مَوْلَانَا مَرْغُوبُ صَاحِبُ لَاجُپُورِي، يُو بِنَه جَيِّدُ عَالِمُ دِي،
تَقْرِيبًا د سَلِّ رَسَائِلِ مُصَنِّفِ دِي، او ډېر كِتَابُونَه دده په قَلَمِ او لَاسِ سره ليكل
سوي دي، او ډېر مَقْبُولُ دِي، ډېر بِنَه نَظَرُ لري، او بِنَه مَشُورَه وركوي، زَه
دغه وِينَا د حَان لپاره هيڅ پېغُورُ نه گَنَم چي دِي زِمَا شاگِرد دِي، لېكن زِمَا
خُخه ډېر مَخْتَه تللئ دِي، نو حَكه مَا د تَصْحِيحِ لپاره خپل كِتَابُ ده ته وركئ،
ده ډېره بِنَه تَصْحِيحُ وكړه، او بِنِي په زِرَه پُوري مَشُورِي يې مَا ته راكړې،
دده د تَصْحِيحِ سره دغه كِتَابُ اوس دُوهم وار چاپ ته رَوَان دِي. اِدَارَه

د عَقَائِدُو اَصْلَاح ډېره مُهْمَه او ضروري ده، د عَقَائِدُو د تَصْحِيح بَغْيَرَه د اِيْمَانِ حِفَاطَت يو مُشْكِل تَرِيْن کار دی. دغه جُمْلَه خو مَشْهُوْرَه ده چې د اَعْمَالُو کمزوري خو مَعَاَف کېدلایي سي لېکن د عَقَائِدُو کمزوري د مَعَاَفِي قَابِلَه نه ده. په وَجَه خو ویل کېږي چې دارنگه ډېر اَعْمَال سته چې دهغه د نه کولو لکبله اِنْسَان کُناه گارَه کېږي لېکن د کُفَر حُکْم نه لگېږي. ددې تر څنگه دهغه اَعْمَالُو چې څوک عَقِيْدَه نه لري نو دهغه اِيْمَان په خَطَر کې دی. چې د عَقِيْدې غَلْطِي وکي نو د اِنْسَان څخه صِرَاطِ مُسْتَقِيْم پاته د ضَلَالَت د لَارِ مُسَافِر سي. زما نيکه مُحْتَرَم حضرت مَوْلَانَا مَرْغُوبِ اَحْمَد صَاحِبِ رَحْمَه الله ددې يو ډېر بِيْنَه مِثَال ورکړی دی. حضرت ليکي چې په عَقِيْدَه کې د غَلْطِي کونکو مِثَال دهغه مُسَافِر واخله! چې د مَنْزِل مَقْصُود غُت سِرک يې پرېښی وي په غَلْطِي سره بله لَارَه اخستی وي. او گوم خلک چې د خپلو خَوَاهِشَات څخه مَغْلُوب سوي وي دهغوي وَاقِعِي حَالَت دارنگه دی چې مَنْزِل مَقْصُود او پر سَيِّدَه لَارَه رَوَان وی. لېکن د مُخَالَف طَرَف تېزي هَوَاوِي او تيزي جتگو لکبله دوي په ډېر مُشْكِل سره کاموْنَه اخلي . . .

(تَوْحِيْدُ الْاِسْلَام. تَالِيْفَاتِ مَرْغُوب. ص: ۳۴)

ددغه اَهْمِيَّت لکبله فُقَهَاء عِظَامُو او عِلْمَاءِ كِرَامُو اِيْمَان او عَقَائِد په ډېر تَفْصِيْل سره ليکلي دي. اِسْلَامِي عَقَائِد گوم دي؟ که يو طَالِب عِلْم ددې مُطَالَعَه کول و غواړي نو هغه دي د حَكِيْمِ الْاُمَمَت حضرت تَهَاتُوِي رَحْمَه الله بِهَشْتِي زِيُوَر ، د حضرت مَوْلَانَا سَيِّد زَوَار حُسَيْن شاه صَاحِب ، عُمْدَه الْفَقْه ، او د عَيْنِ الْهُدَايَه جِلْدِ اَوَّل مُقَدَّمَه او دغه رنگه نور کِتَابُوْنَه مُطَالَعَه کې په هغه کې ډېري فَائِدَه مَنْدِي خبرې راغلي دي .

پر دغه مَوْضُوع باندې زموږ د اکابرينو څو مُسْتَقِل کِتَابُوْنَه هم سته، د حضرت مَوْلَانَا مُحَمَّد ادریس صَاحِب کَانْدِهْلُوِي رَحْمَه الله ، عِلْمِ الْکَلَام ، او ، عَقَائِدِ اِسْلَام ، ډېر د قَدَر وړ دي. د حضرت مَوْلَانَا مُفْتِي مَحْمُود حَسَن صَاحِبِ اَجْمِيْرِي رَحْمَه الله (سابق شَيْخ الْحَدِيث و مُفْتِي جَامِعَه حُسَيْنِيَه رَانْدِيَر) يوه مُخْتَصِرَه رساله ، مُعِيْن الْعَقَائِد ، د طَالِبَانُو لپاره ډېره فَائِدَه مَنْد دی. د اِخْتِصَار سره سره په جَامِعِيَّت کې يو بِي مِثَال شئ دی. اِمَام ابُو حَنِيفَه رَحْمَه الله په خپل ژوند کې د ، اَلْفَقْه الْاَكْبَر ، په نوم يوه رساله و ليکله او د خپل ژوند په آخِرِي زَمَانَه کې د ، کِتَابِ الْوَصِيَه ، په نوم يوه بله

رِسَالَهُ تَصْنِيفُ ڪرہ. او ددغه دواړو رِسَالُو شَرَح بيا د مَشْكُوتِ شَارِحِ مُلَا
عَلَى قَارِي رَحْمَهُ اللّٰهُ په تَفْصِيلُ سره ليکلي ده، او بيايي د تَيْمَّة او تَكْمَلَه په
 تُوگه د نورو عَقَائِدُو إِضَافَه هم ورسره کړې یو ډېر مُفِيدُ تَصْنِيفُ يې تَيَّار
 کړی دی. چي د شَرَحِ فِقْهٍ أَكْبَرُ په نوم سره طَبَع (چاپ) سوی دی، په أَرْدُو
زَبَه کي هم ددې شُرُوحَاتِ شَانَع سوي دي .

د أَمْت د قَدَر وړ کونښنوخه یو د إِعْتِمَاد وړ مَتْن ، الْعَقَائِدُ النَّسْفِيَّةُ ،
 هم دی چي د عُمَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ نَجْمُ الدِّينِ النَّسْفِي (٥٣٧ هجري) تَالِيفُ دی،
 چي د فِقْهٍ حَنْفِي په غُتو غُتو تَمْبُو کي شمېرل سوی دی، او دده قَلَم د فِقْه،
کَلَام، أَدَب، تَارِيخ او دغه رنگه نور نور تَقْرِيْبًا سل کِتَابُونَه تَدْوِين کړي دي،
إِمَامُ نَسْفِي رَحْمَهُ اللّٰهُ د خپلو مخکښو عُلَمَاء د مَحْتَو څخه په اِسْتِفَادَه کولو
 سره د عَقَائِدِ صَحِيحَه په اړه یو مَتْن تَيَّار کړی چي په أَمْت کي مَقْبُولِيَّت
عَامَه ورته نَصِيب سو. د أَتَمِّي صَدِي مَشْهُورَه مُحَقِّقِ عَالَم چي ډېر زِيَات
تَصْنِيفُونَه يې هم کړي دي مَسْعُودُ بْنُ عُمَرَ چي د عَلَامَه تَقْطَارَانِي په نوم
 سره شَهْرَت لري (مُتَوَفِي ٧٩٣) ددغه مَتْن شَرَح وليکله چي نُومُورِي د
مَآثِرِيَه او د أَشَاعِرَه د عُلُوم څخه په اِسْتِفَادَه کولو سره په خَالِص فَنِي أَنْدَاز
 کي د عِلْم کَلَام مَسَائِلِي په نَقْلِي او عَقْلِي دَلَائِلُو سره مُبَرِّهِن کړي. عَلَامَه
مَوْصُوف د مَسْئَلُو په ټينگار او جُور عِلْم کي یو مِثَال دی، نُومُورِي د تَارِيخ
 په يَانُو کي تَنْهَا هغه خُوش قِسْمَت مُصَنَّف دی چي په بېلا بېلو عُلُوم و فَنُون
 کي دده گڼشمېر کِتَابُونَه د تَعْلِيْم په نِصَاب کي شَامِل دي، او تر نِن وَرُخِي
 پوري عِلْمِي نَرِي وَال دده تر إِحْسَان لَانْدِي دي .

دا چي د مُتَقَدِّمِيْنُو دغه کِتَابُونَه ډېر مُهْم او په نِصَاب کي دَاخِل دي
 خو ددې سره سره دا خَبْرَه ضروري ده چي په نِن زَمَان کي د طَالِبَانُو لپاره
 د أَوْس وَحْت دهغه مُفْرَاه عَقَائِدُو فِرْقُو په اړه څو بُنْيَادِي او پر مُهْمُو
مَوْضُوعَاتُو باندې مُسْتَمِل کِتَابُونَه تَيَّار سي او دوي ته دَرَسًا دَرَسًا وويل سي.
زُموَر د فَارَغِ التَّحْصِيلِ طَالِبَانُو ډېر تَعْدَاد د نِن زَمَان د مُفْرَاه فِرْقُو د بُنْيَادِي
عَقَائِدُو څخه نَاخِرَه دي، چي د عَقَائِدُو څخه نَاخِرَه دي نو دهغوي تَرْدِيد او
 دهغوي د خَتْمُولُو هڅي به څنگه کوي؟ په بعضو مَدْرَسُو کي د فِرْقَه بَاطِل
 ، په نوم سره یوه مُسْتَقَلَّه شُعْبَه شروع سوی ده چي د مُبَارَكِي وړ ده، لېکن
 خو د ټولو طَالِبَانُو لپاره په دَرَس کي هم څو مَضَامِين بَايْد په نِصَاب کي
دَاخِل سي .

تَدْوِين عِلْم کَلَام عِلْم کَلَام او دهغه ضرورت

د مِفْتَاحِ السَّعَادَةِ مُصْتَفٍ لیکلي دي چي د عِلْمِ کَلَامِ لُومرئِ إِشَاعَتِ په أَوَّلِهِ هَجْرِي کي مُعْتَزَلَهُ او قَدْرِيَهُ وکړی. او د أَهْلِ سُنَّتِ وَالْجَمَاعَتِ د عِلْمِ کَلَامِ بُنْيَادِ د هَجْرَتِ په دَرِيْمَةِ صَدَي کي لوبدلئ دی. ځکه چي د إِعْتِرَالِ إِبْنِدَاءِ خو وَأَصْلُ بِنِ عَطَاءٍ وکړه، چي په ۸۰ هَجْرِي کي پيدا سو او په ۱۳۱ هَجْرِي کي وفات سو، او د أَهْلِ سُنَّتِ وَالْجَمَاعَتِ د عِلْمِ کَلَامِ بُنْيَادِ بيا إِمَامُ أَبُو الْحَسَنِ أَشْعَرِي اچولئ دی چي په دَرِيْمَةِ صَدَي کي وو او په خپله هم تر يو وخته پوري مُعْتَزَلِي وو، په دغه وَجْهَ عِلْمِ کَلَامِ تر دوو صَدَيُو پوري په مُسْتَقْلَهُ توگه د مُعْتَزَلَهُ وو په لَاسِ کي پاته وو.

عِلْمِ کَلَامِ او دهغه ضرورت:..... دا چي فَلَسَفَهُ يو عُمُومِي وَقَعَتْ تر لَاسِ کړئ او د أَرَسَطُو او أَفَلَاطُونِ د نومونو د عَظَمَتِ څخه ډېر خلگ مَرْغُوبِ سوي وو، او د دوی د زُرُوفِ څخه د مَذْهَبِ أَثَرِ ختم سوئ وو، نو ځکه دا ضروري وو چي د فَلَسَفَهُ پر مَسَائِلُو او د حُكْمَاءِ پر خِيَالَاتُو باندې تَنْقِيْدِ وسي او دهغوي وَقَعَتْ او أَثَرِ لږ کړي، د إِسْلَامِ په مُتَكَلِّمِيْنُو کي إِمَامُ غَزَالِي رَحِمَهُ اللهُ ددغه ضرورت لکبله، تَهَافُتِ الْفَلَسَفَةِ، وليکئ.

په عُلُومِ دِيْنِيَه کي دغه عِلْمِ تر ټولو غټه مرتبه لري، ځکه چي د ټولو دِيْنِي عُلُومِ دارو مدار د عَقِيْدِي پر تَصْحِيْحِ دی. که إِنْسَانِ ټوله عُمُرِ نیک أَعْمَالِ کوي لېکن چي کوم وَحْتِ په عَقِيْدَه کي څه نَقْصَانِ راسي نو ټولي نېکئ يې بِرْبَادِ سي، او که عَقِيْدَه صَحِيْحِ وي نو دومره خو به وي چي د أَبَدِي عَذَابِ څخه به نَجَاتِ ورته ملاؤ سي. په قُرْآنِي تَعْلِيْمَاتُو کي هم د عَقَائِدُو پر فَضِيْلَتِ او أَهْمِيَّتِ باندې ډېري اشاري او تَصْرِيْحَاتِ موجود دي، او په کوم ځای کي چي د أَعْمَالِ صَالِحَه بيان راغلئ دی هلته په أَوَّلِ کي إِيْمَانِ بِالْإِنْتِرَامِ (په ضروري توگه سره) راوړئ دی، چي دهغه څخه په وَاضِحِ توگه د إِيْمَانِ او د حُسْنِ عَقِيْدَه أَهْمِيَّتِ ثابتېږي. (مُعِينُ الْعَقَائِدِ ص:

(۱۴)

ثَمَرَةُ الْعَقَائِدِ د قَدَرِ وَرِ كِتَابِ دِي

د إِيْمَانِ د حِفَاطَتِ لپاره پر صَحِيْحِ عَقَائِدُو مُسْتَمَلِ حضرت مَوْلَانَا تَمِيْزُ الدِّيْنِ قَاسِمِي صاحب مَدَظَلُهُ يو صَحِيْحِ كِتَابِ، ثَمَرَةُ الْعَقَائِدِ مُرْتَبِ کړئ، مَوْلَانَا د خپل عَادَتِ او ددي أَوْسِ وَحْتِ د ضرورت او طَرَزِ مُطَابِقِ د هري عَقِيْدِي د أَثْبَاتِ لپاره د دَلَائِلُو په توگه د قُرْآنِ کَرِيْمِ د آيَتُو او د أَحَادِيْثِ نَبَوِيَه يوه په زِرَهُ پوري حِصَّهُ جَمَعِ کړه، د هري عَقِيْدِي کبته أَوَّلِ د قُرْآنِ آيَتُونَه بيايي د

نَبِي عَلَيْهِ السَّلَامُ ارشادات د مُكَمَّلُو حَوَالِجَانُو سره په يوه ډېر بڼه تَرْتِيْب سره ليكلي دي، چي هغه وړانځي نو هر د اِيْمَان مَالِك د خپلي عَقِيْدې اِصْلَاح كولاڼي سي .

دغه كِتَاب يې په ډېر اَسَان اَنْداز سره ليكلئ دئ، او په كُومُو عَقَائِدُو كي چي ډېر اِخْتِلَاف يا تَرَدُّد وُ هلته ډېر اَيْتُونَه رَاوړي دي، او حَدِيثُونَه يې هم ډېر سره جَمْع كړي دي، چي په هغه عَقِيْدَه كي خلكو ته تَشْفِي (اِطْمِيْنَان) سي، اَلْبَتَه په كُومُو عَقَائِدُو كي چي ډېر تَرَدُّد (اِخْتِلَاف) نه وُ هلته يې لږ اَيْتُونَه رَاوړي دي، او حَدِيثُونَه يې لږ وړاندي كړي دي .

حضرت د خپل طَرَزِ مُطَابِق اِشَارَه هم پر چَا طَنْز (بُسْخَنْد) نه كوي، او نه دا كوي چي د بَل چَا خَبِرَه ذِكْر كي بيا دهغه رِد وكي چي كِتَاب وُرد نه سي، ده عَقِيْدَه وُړاندي كړې ده، او دهغه لپاره اَيْتُونَه او حَدِيثُونَه وُړاندي كړي دي، چي د اَمْت يو ډېر مُهِم ضرورت دئ .

په اوس وخت كي د كُمَرَاهِي يوه عَجِيْب فَتْنَه رَامِيْنُخ ته سوې ده، او د حَدِيثُو په رَئَا كي هغه زَمَانَه رَا رَسِيْدَلِي ده كُوم چي حُضُور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا پېشگوڼي كړې وه چي قِيَامَت ته نژدې به دارنگه حَالَات راسي چي يو كس به سَهَار مُؤْمِن وي او مَابِنَام به كَافِر سوي وي، او مَابِنَام به مُؤْمِن وي سَهَار ته به كَافِر سوي وي، اَللّهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْهُ، دغه د فَتْنُو په دُور كي بَايْد هر مُسْلِمَان ددې كِتَاب مُطَالَعَه وكي، او د خپلي عَقِيْدې فِكْر او اِصْلَاح وكي .

مَا ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ د ټوله كِتَاب د مُطَالَعَه كولو شَرَف حَاصِل سو، مَا شَاءَ اللهُ په هر لِحَاط سره ډېر مُفِيْد دئ، كه چيري اَهْل عِلْم ددې مُطَالَعَه وكي او كله نا كله په مَسْجِدُو كي ددې خُلَاصَه اُوروي نو اِنْشَاءَ اللهُ زُمُور د عَوَامُو عَقَائِد به هم صَحِيْح پاته وي، او د هر ډول كُمَرَهِي خُخه به مَحْفُوظ پاته وي .

پر عَقَائِدُو باندي مَا بعض كِتَابُونَه لِيْدَلِي او دهغوي د مُطَالَعَه كولو تَوْفِيْق راته ملاؤ سوي دئ، زَه دا اِقْرَار كوم چي هغه هم فَايْدَه مَنْد دي خو ددې باوْجُوْد كُوم جَامِعِيَّت او د قُرْآن و حَدِيْث د حَوَالَه جَانُو خُخه پَك دغه رنګه بَل كِتَاب مَا تر اوسه نه دئ لِيْدَلِي، وَاقِعَه دغه كِتَاب ډېر فَايْدَه مَنْد دئ، وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللهِ .

دغه كِتَاب خو ډېر صَخِيْم (عَبَث/ وُرد) دئ، زَمَا اِرَادَه ده چي زَه ددې تَلْخِيص هم وُړاندي كم، كه چيري هغه تَلْخِيص مُكَمَّل سو نو ډېر اِمْكَان سته چي د مَدْرَسُو او مَكْتَبُو د طَالِبَانُو لپاره به فَايْدَه مَنْد وي، كه چيري مُهْتَمَمَان

او د مَكْتَبُو او مَدْرَسُو اُسْتَاذَانِ خپلو طَالِبَانُو ته ددې كِتَاب د مُطَالَعَه كولو تر غيَب وركي نو دهغوي لپاره به هم ډېره فائده وي .
خُصُوصًا د مَكْتَبُونُو (اِسْكُولُو/كَالُجُو/يُونيورسټيَانُو/يُونيورسټيُونُو) و هَلَكَانُو ته په هَفْتَه كې يوه وُرځ دَرَسًا دَرَسًا وِيل په كار دئ، ځكه چي د مَكْتَبُو اكثره طَالِبَانِ بيا د دُنْيَاوې تَعْلِيم په حُصُول كې بُخْت سي او بيا دوي ته د ديني عُلُومُو د اَزْدَه كولو ډېر وخت نه ملاوېږي، او اكثره دغه رنگه طَالِبَانِ په عَقَائِدُو كې كمزور پاته سي كله نا كله د كُمر هَانُو فِرْقُو د لاس لږه (مَرَسْتِيَالَان) وگړزي .

الله تعالى دې دغه كِتَاب ته د قَبُولِيَّت شَرَف وركي، خدای دي وكي چي دغه كِتَاب د عَقَائِدُو د صَحِيح كولو بڼه سَلَاخ ثَابِت سي، او مَوْلَانَا ته په دُورُو جَهَانُو كې بڼه اَجْر وركړي د اَخِرَت ذَخِيرَه او د نِجَات ذَرِيعَه وگړزوي، آمين .

كُتَبُه مَرْغُوب اَحْمَد لَاجِيُورِي

۴ شَعْبَان ۱۴۳۹ هجري / مطابق ۲۱ اپريل ۲۰۱۸ عيسوي، شَمَبَه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د كِتَاب د لِيكلو وَمَقْصَد

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ. اَمَّا بَعْدُ

يَو وَخْت خَه طَالِبَانِ راغلو

يَو وَخْت خَه طَالِبَانِ راغلو او وويل چي مَوْلَانَا په عَقَائِدُو كې يو دارنگه كِتَاب وليكه چي زُموږ په شان طَالِبَانِ هم په اَسَانِي سره په پوه سي، موږ اوږو چي د عَقَائِدُو لپاره نَص قُطْعِي په كار دئ، يعني چي په آيْت او صَحِيح حَدِيث سره يې اِسْتِدْلَال كړئ وي، نو ځكه دارنگه كِتَاب وليكه چي صرف په

آيَتِ او حَدِيثِ سره عَقِيدَه ثابته ڪري وي، بل دا چي دارنگه آيَتِ او حَدِيثِ راوړه چي اَسَانِ او هر کس په پوه سي، او د ټولو مَسَلُكُو خلگ يي ومني، کِتَابِ په ډېر اَسَانِ طُرُزِ سره وليکه چي يو عَامِ طَالِبِ عِلْمِ هم په پوه سي، په کِتَابِ کي دي هغه عَقَائِدُ زياتي بيان سي کوم چي نِنِ سَبَا يي ډېر ضرورت پېښيري .

مَا ډېري وړجي پر دغه خَبَرَه عَوَرُ کاوئ کاوئ، بيا مو د يو خُو وړخو د مَخْنَتِ وروسته د الله په فَضْلِ و کَرَمِ سره دغه مَجْمُوعَه تيار کړه. الله دي دغه قَبُولَه کي، ددې په تيار کي مو د مَكْتَبَه شَامِلَه څخه ډېره مرسته اخستې ده .

په دغه کِتَابِ کي مو د طَالِبِ عِلْمِ د غوښتنې پوره مراعت کړئ دي. مثلاً، په دي کي صرف په آيَتِ او حَدِيثِ سره عَقَائِدُ ثابت سوي دي، الْبَيِّنَه دا خَبَرَه ضرور ده چي په کومه عَقِيدَه کي ډېر اِخْتِلَافُ وو، په هغه کي مو آيَتُونَه يا حَدِيثُونَه ډېر راوړي دي چي و ناظِرِينُو (لوستونکو) ته په خپله فَيَصَلَه کول اَسَانِ سي. او په کومو عَقَائِدُو کي چي ډېر اِخْتِلَافُ نه وو په هغه کي مو حَدِيثُونَه، يا آيَتُونَه لږ راوړي دي، چي کِتَابِ ډېر وړد نه سي، او لوستونکي ستري نه سي .

زَه د عُلَمَاءِ أَقْوَالِ، قَوْلِ صَحَابِي، اِجْمَاعِ او قِيَاسِ د زِرَه لکومي منم، او دهغه قَدَرِ کوم، لېکن د هغه طَالِبِ عِلْمِ دا خَوَاشِ يا غوښتنه وه چي قُرْآنِ او حَدِيثِ ډېر وي، نو ځکه مَا خپل زيات اِسْتِدْلَالِ د آيَتِ او حَدِيثِ څخه کړئ دي، بله خَبَرَه دا هم ده چي عُلَمَاءُ فرماني د عَقَائِدُو د اِثْبَاتِ لپاره نَصِ قَطْعِي په کار دي، يعني آيَتِ او حَدِيثِ بايد وي، نو په دغه وَجَه هم مَا زيات طَاقَتِ په دغه کي مَصْرَفِ کړئ دي .

کِتَابِ مو په اَسَانِ اَنْدازِ سره وليکئ چي هر کس او هر مُسْلِمَانِ وگرئ يي ووايي، او هغه عَقَائِدُو ته مو تَرْجِيحِ ورکړي ده کوم چي نِنِ سَبَا يي ډېر ضرورت دي. په کِتَابِ کي مُولَفْطِي بَحْثُونَه نه دي کړي چي کِتَابِ وړد نه سي .

حُدَايِ دِي وکي چي ټول سره يو حاي سي

په دغه وَجَه مو هم پر آيَتِ او حَدِيثِ باندي زيات زور ورکړئ دي چي دغه اَصْلِ دي، د هر مَسَلُکِ خلگ يي مني، نو ځکه دا اُمِيْدِ سته چي پر دغه عَقَائِدُو دي ټول سره مُتَّفِقِ سي، او د اِخْتِلَافَاتُو دغه فِتَوَاوِي لږ سي، او په

مُسْلِمَانَانُو كِي اِتْفَاقِ راسي، يا لَر تر لَر په عَتُو عَتُو عَقِيدُو كِي اِتْفَاقِ سره وكي، او د جُزَيَاتِي مَسْنُو لپاره دغه لَارَه خَلاس پرېږدي چي د هر مَسْنَك خلگ دي په خپل خپل اِنْداز سره عَمَل وكي. بس ددغه اِتْفَاقِ په خَاطِر مو ددغه كِتَاب د ليكلو هڅه كړې ده، خُذَائ دي وكي چي زِمَا حَقِير دغه مَقْصَد پوره سي او خلگ مَا ته دُعَاوِي وكي، آمِن يَارَبَّ الْعَالَمِينَ!

د زَرَه لَكُومِي مَعَاي غُوارِم

د عَقَائِدُو مَعَامَلَه ډېره دَرَنه مَعَامَلَه ده، په دغه اړه ډېر اِخْتِلَافَات هم سته، او د هر يوه لپاره دَلَال هم ډېر دي، نو ځكه زِمَا لپاره دا وِيل ډېر مُشْكَل كار دى چي مَا ټولي عَقِيدِي صَحِيح ليكلي دي، او دهغه لپاره مو دَلَال هم بِالْكُل صَحِيح وركړي دي، بلكه زِمَا دا خِيَال دى چي په دي كي به غَلْطِي سوي وي، نو كه چيري په دي كِتَاب كي يو څوك غَلْطِي وويني نو مَا ته دي ضرور دهغه په اړه اطْلَاع راکي. او كه يو چا ته تَكْلِيْف رسېدلئ وي نو مَا ته دي د زَرَه لَكُومِي مَعَاي وكي، زَه به يې ډېره شُكْرِيَه اداء كم .

مگر دا خَبَرَه ضرور په يَاْم كي ولرئ چي كه په صَرِيح آيَت يا په صَرِيح حَدِيث سره كومه خَبَرَه ثَابِتَه وي، او مَا دهغه په خِلَاف ليكلي وي، نو ضرور مَا ته اطْلَاع راکئ، ځكه چي د آيَت يا صَحِيح حَدِيث په خِلَاف عَقِيدَه وړاندي كول به مَا په مُتَبَلَا كي مُتَبَلَا كي، او ددغه بُوج سره سره زَه د دُنْيَا څخه تَلَل نه غُوارِم .

هو كه چيري د عُلَمَاء په رَاْيَه كي اِخْتِلَاف وي نو زَه دهغوي هم ډېر اِحْتِرَام لرم، او د زَرَه لَكُومِي يې تَسْلِيْمُومَه، لېكن ددي څخه به كِتَاب ډېر وُرْد سي، په دغه وَجَه مو هغه پرېښي دي .

د حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ د تَفْسِيرِ څخه مو حَل

وړاندي كړئ دى

چي د آيَت كُوم لَفْظ مُعْلَق وي نو هغه مو د حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ د تَفْسِير، تَنْوِيرِ الْمَقْيَاس څخه حَل كړئ دى، ځكه چي ددغه تَفْسِير نَسْبَت و يُو عَظِيم صَحَابِي ته سوئ دى، او بعضو حضراتو فرمائلي دي چي دده تَفْسِير ډېر زِيَات صَحِيح وي، نو ځكه د نورو تَفْسِيرُو څخه زَه اِنْكَار نه كوم، لېكن د حَل لپاره مو دغه مُنْتَخَب كړئ دى .

د آيَتِ تَرْجَمَه مُو د حضرت مَوْلَانَا مُفْتِي مُحَمَّدُ تَقِي عُثْمَانِي د اَسَانِ تَرْجَمَه قُرْآنِ څخه اخستې ده. او د اَحَادِيثُو تَرْجَمَه مَا په خپله کړې ده، ځکه چې د اَحَادِيثُو د ټولو کِتَابُو لپاره کومه تَرْجَمَه نه رسېدله.

د طَنْزِ (يُسَخَنْدِ) او مَذَاقِ څخه مُو اِخْتِرَاز کړی دی په دغه کِتَاب کې مُو په خُصُوصِي توګه ددې خَبَرِي خِيَال ساتلی دی چې د هېڅ چا نوم نه واخستل سي چې هغه يې بَدَه نه کي مَحْسُوس، د هېڅ چا په اړه مُو کِنَايَه او اِشَارَه هم نه ده کړې، چې دهغه تَوْهِين ونه سي، او اِخْتِلَافَات نور زِيَات نه سي، که چيرې بيا هم يو څوک بَدَه مَحْسُوس کي نو د زِرَه لگومي مَعَافِي غَوَاړَمَه. د الله لپاره مَا ته عَفُو وکړي.

شُكْرِيَه

ددغه کِتَاب په تِيَارُولُو کې چې کوم کوم چا تَعَاوُن کړی دی، زَه دهغوي ټولو شُكْرِيَه اَدَاء کومم، په خُصُوصِي توګه زَمَا د اَهْلِيَه شُكْرِيَه اَدَاء کومم چې دې مَا ته هر ډول اَسَانِيَا رارسولي ده چې دهغه لکبله زَه ددغه کِتَاب و ليکلو ته وَتَوَانِيْدَمَه. الله تَعَالٰی دې و دې ته په دواړو جَهَانُو کې ددغه بِنَه بَدَلَه ورکي.

د حضرت عَلَامَه اَخْتَرِ صَاحِب، او حضرت مَوْلَانَا عَبْدُ الرَّؤُفِ صَاحِب، لَا جِبُورِي دَامَت بَرَكَاتُهُم هم خُصُوصِي شُكْرِيَه اَدَاء کومم، دوي هميشه مَا ته هَمَّت راکړی دی، او زَمَا و کِتَاب ته خَاص رُغْبَت کړی دی، او بني بني مشوري يې راکولي.

حضرت مَوْلَانَا مَرْغُوبِ صَاحِب لَا جِبُورِي دَامَت بَرَكَاتُهُم خو زَمَا د ټوله کِتَاب اِصْلَاح هم وکړه، او بِنَه اِصْلَاح يې کړې ده نو ځکه دهغه هم شُكْرِيَه اَدَاء کومم، الله تَعَالٰی دې دخپل دَرْبَار څخه دوي ته بِنَه بَدَلَه ورکي، او جَنَّت الْفِرْدَوْس دې ورکي، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

زَمَا لپاره دُعَاء وکړي

د عُلَمَاء او صُلَحَاء په خِدْمَت کې دا عَرَض دی چې زَمَا اَخِرَت په رَاحَت سي، او الله تَعَالٰی ټوله مُناهُونَه را مَعَاف کي، جَنَّت الْفِرْدَوْس را نَصِيْب کي،

دَدَغِه دُعَاءِ رَاتِه وڪي، رَه اوس د آتِه شَيْبَتُو (68) ڪالو و عُمَرُ تِه رَسْبَدَلِي
يَم، د بُودِاَوَالِي زَمَانِه ده، بِالْڪُلِّ خَالِي لَاسِ يَم، نِه مَعْلُومُ چي ڪله د اَجَلِ رَغ
وسي، لِهَذَا چي په کوم وَخْتِ هم دَر په يَادِ سَم په شَرَطِ د اَسَائِي مَا تِه دُعَاءِ
ڪوئ، بَس دَغِه زَمَانِ هُزارِشِ دِي.

د دُعَاءِ مُحْتَاج، أَحَقَرُ ثَمِيرُ الدِّينِ قَاسِمِي، غُفْرَلَه، مَاجِيَسْتَر، اِنْڪَلِينْدِ،

۱۳ / ۲ / ۲۰۱۸

مُوبَائِلِ نَمْبَرِ ۷۴۵۹۱۳۱۱۵۷ ۰۰۴۴

اي ميل. Samirddin qasmi agmall. com

۱: د اَللّٰهِ دَات

دَدَغِه عَقِيدِي په اِره ۶۱ آيْتُونِه او ۴ حَدِيثُونِه دي، تاسو د هر يَوِه تَفْصِيلِ
مُلاحَظَه ڪئي.

په مَوْجُودَه وَخْتِ ڪي بعض خَلْقِ وائي چي خُدائي گَر سره نَسْتَه، دَغِه دُنْيَا په
خپله پيدا سوې ده، نِه حِسَابِ و ڪِتَابِ سْتَه او نِه قِيَامَتِ سْتَه، نو حُڪه مُورِ تِه
پَر اَللّٰه باندِي د يَقِينِ ڪولو او دَغِه د عِبَادَتِ ڪولو ضرورت نَسْتَه، دَغِه
مُصِيبَتِ د ٽولو اَسْمَانِي مَذْهَبِ د خَلغو لپاره دِي، نو حُڪه مَا دَغِه آيْتُونِه
وَرَانْدِي ڪرل، ددي خُخه مَعْلُومُ سو چي اَللّٰه سْتَه، هغه ٽوله ڪَانِنَاتِ پيدا ڪري
دِي، او هغه به ٽوله خْتَمُ ڪوي، او قِيَامَتِ به رَاوَلِي، او د ٽولو حِسَابِ به
اَخْلِي، او خُوك چي د اِيْمَانِ سره وُلازِ سِي هغه تِه به جَنّتِ وِرڪوي، او
خُوك چي بي اِيْمَانِ مَر سِي هغه به په دُورَخِ ڪي دَاخِلِ ڪي.

په دغه كِتَابِ كِي مَا دا خَبَرَه هم په شِدَّتِ سره بَيَانِ كړې ده چي مَرگ، رُونډ، شفاء، ناجوړي، رُوزي، بِي بِي، اُولاد، دغه تول شَيَانِ صرف الله وركوي، نو خكه بايد تَتَهَا دهغه عِبَادَت وكرل سي، او صرف دهغه خخه د تولو ضروريَات غوښتنه په كار ده .

د الله ذَاتِي نُوم، الله، دِي، نور يي صِفَاتِي نُومُونَه دي

د الله لَفْظ، د الله ذَاتِي نُوم دِي، او ددې خخه علاوه چي خومره نُومُونَه هم دي، هغه تول صِفَاتِي نُومُونَه دي، يعني د الله د صِفَت لکبله يي هغه نُوم گرزېدلئ دِي، مَثَلًا رَزَاق، په دې وَجَه د الله نُوم دِي چي الله رُوزي وركونكئ دِي .

١: قُلِ اللهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (آيَت ١٦، سُورَةُ الرَّعْدِ ١٣)
تَرْجَمَه: وَوَايَه چي الله د هر شي پيدا كونكئ دِي، هغه تَتَهَا دارنگه دِي چي دده اِقْتِدَار پر تولو حاوي دِي .

٢: سُبْحَنَهُ هُوَ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (آيَت ٤، سُورَةُ الزُّمَرِ ٣٩)
تَرْجَمَه: الله يَاك دِي، هغه د زَيْرَدَسْتَه اِقْتِدَار مَالِك دِي .
په دغه دواړو آيَتُو كي د الله ذَاتِي نُومُونَه اِسْتِعْمَال سوي دي .
ددې خخه علاوه نور هم ډېر آيَتُونَه سته چي په هغه كي د الله ذَاتِي نُوم اِسْتِعْمَال سوي دِي .

الله همېشه وُو او همېشه به پاته وي

الله و هغه ذَات ته ويل كېږي چي د همېشه خخه دِي او همېشه به پاته وي، د هغه نه كُومَه اِبْتِدَاء سته، او نه دهغه كُومَه اِنْتِهَاء سته. دَلِيل يي دادئ

٣: هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (آيَتِ ٣، سُورَةُ الْحَدِيدِ ٥٧)

تَرْجُمَه: هغه الله اَوَّل هم دى، او اخر هم دى، ظاهر هم دى، او باطن هم دى او دى په هر شى يُورَه خبرداره دى .

٤: كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ □ . (آيَتِ ٨٨، سُورَةُ الْقَصَصِ ٢٨)

تَرْجُمَه: هر شى فنا كېدونكى دى ماسوا د الله د ذات څخه .

په حديث كې دى

١: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، اَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَاَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ .

(مُسْلِمُ شَرِيف، بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ النَّوْمِ، ص ١٧٩، نمبر ٢٧١٣ / ٦٨٨٩)

تَرْجُمَه: اى الله ته اَوَّل بې، ستا څخه مخکې هم هيڅ شى نسته، ته اخر بې ستا څخه وروسته هم هيڅ شى نسته، ته ظاهر بې در تا لور هم هيڅ شى نسته، ته باطن بې ستا څخه علاوه هم هيڅ شى نسته .

په دغه آيتو او حديث كې دى چې الله د همېشه څخه دى او همېشه به پاته وي .

د الله ذات نه فنا كېږي او نه هغه ته مرگ راجي

د الله ذات د فنا څخه ياك دى. دليل بې دغه آيت دى

٥: كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ □ . (آيَتِ ٨٨، سُورَةُ الْقَصَصِ ٢٨)

تَرْجُمَه: هر شى فنا كېدونكى دى ماسوا د الله د ذات څخه .

٦: وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ . (آيَتِ ٥٨، سُورَةُ الْفُرْقَانِ ٢٥)

تَرْجُمَه: ته پر هغه ذات بروسه وکه چې رُوندي دى، چې هغه ته هيڅ کله مرگ نه راجي .

په دغه آيتو كې دى چې الله د فنا او مرگ څخه ياك دى .

د حيات خلور قسمونه دي

(١) يو د الله حيات دى، په هغه كې نه فنا سته نه مرگ، دا د همېشه څخه دى او همېشه به پاته وي .

(٢) حَيَاتِ دُنْيَوِي. دا د اِنْسَانِ او حَيَوَانِ حَيَاتِ دِي، د دُوي حَيَاتِ په يُو وَخْتِ كي نه ؤ، بيا د الله د پيځا كولو په نَتيجَه كي مَوْجُود سو، او بيا به فنا سي، او مرگ به پر راسي .

(٣) حَيَاتِ بَرَزَخِي. دا د قَبْرِ حَيَاتِ دِي، دې ته حَيَاتِ بَرَزَخِي وائي، دا تر مرگ وروسته شروع كېږي، او تر قِيَامَتَه پوري به پاته وي .

(٤) د جَنَّت او دُورَخ حَيَاتِ، دغه حَيَاتِ به جَنَّت او دُورَخ ته د داخلېدو وروسته شروع كېږي، او همېشه به وي .
دغه ټولو ته حَيَاتِ ويل كېږي، لېكن ددې په كَيْفِيَّت كي ډېر فَرْق سته .

د الله په شان هيڅ شئ نسته

په آسمان او مخكه كي چي خومره شيان دي، په دي كي يو شئ هم د الله د ذات يا د هغه د صفاتو په شان نسته، خكه چي د الله ذات خو واجب الوجود دِي، او د دُنْيَا ټوله شيان فاني دي، بل شئ دده د ذات يا صفاتو په شان څنگه كېدلای سي؟ دليل يې دادی

٧: لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (آيَت ١١، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢)
ترجمه: يو شئ د الله په شان نسته، او هغه دِي چي هره خبره اوري، هر څه وينې .

٨: وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (آيَت ٤، سُورَةُ الْأَخْلَاصِ ١١٢)
ترجمه: او د الله په خير (برابر) خو يو شئ هم نسته .

٩: إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا (آيَت ٣٣، سُورَةُ السَّبَا ٣٤)
ترجمه: چي كُوم وَخْت تاسو موږ ته تَاكِيذ كاوي چي موږ د الله سره د كُفَر معامله وكو، او دهغه سره شريک تسليم كو .

١٠: فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (آيَت ٢٢، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

ترجمه: د الله سره شريک مه جوړوي سره ددې چي تاسو په دغه خبرو پوهېږئ .
په دغه آيتو كي دِي چي د الله په شان هيڅ شئ نسته .

د الله نه اولاد سته، نه دِي د بل چا څخه پيدا سوي دِي،
او نه دده برابر بل څوك سته

په دغه وجه بل څوك د الله سره برابر كڼل شريک دِي ددغه څخه ډېر ځان ساتل په كاري دِي .

د عِيسَانِيَانُو دا خِيَالِ دِي چي حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام د اللّٰهِ تَعَالَى رُؤِي دِي، د مَكِي مُشْرَكَانُو به ويل چي مَلَانِكِي د اللّٰهِ تَعَالَى لُونِي دي، لېكن قُرْآن فرمائي دي چي د اللّٰهِ خو نه اَوْلَاد سته او نه دِي د بَل چا خُخه پيدا سوي دِي، هغه بِي نِيَار دِي. ددي لپاره اَيْتُونَه دغه دي:-

۱۱: قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۚ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۚ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۚ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ۙ كُفُوًا اَحَدٌ ۚ (آيَت ۱ نا ۳ سُورَةُ الْاَخْلَاصِ ۱۱۲) تَرْجَمَه:- وَوَايَه: خَبَرَه داده چي اللّٰهُ په هر لِحَاط سره يُو دِي. تَنَهَا اللّٰهُ دارنگه دِي چي توله دده مُحْتَاج دي، دِي د هِيخ چا مُحْتَاج نه دِي، نه دده اَوْلَاد سته، او نه دِي د بَل چا اَوْلَاد دِي. او دده په مِثْل هِيخ خُوك هم نَسْتَه.

۱۲: قُلْ سُبْحَنَهُ ۚ اَنْ يَكُونَ لَهُ ۙ وَلَدٌ ۙ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ . (آيَت ۱۷۱، سُورَةُ النَّسَاء ۴) تَرْجَمَه:- وَوَايَه: چي دِي ددي خَبَرِي خُخه بِالْكُلِّ يَاك دِي چي دده دي رُؤِي وي، په اَسْمَانُو او مُحَكه كي چي خه دي تول دده دي .

۱۳: قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ ۚ هُوَ الْغَنِيُّ ۚ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ط

(آيَت ۶۸، سُورَةُ يُونُس ۱۰) تَرْجَمَه:- (بعضو) خَلكو وويل چي اللّٰهُ تَعَالَى اَوْلَاد لري، دهغه دَات پَاك دِي، هغه دهر شي خُخه بِي نِيَار دِي، په اَسْمَانُو او مُحَكو كي چي هر خه دي، دهغه دي. په دغه اَيْتُو كي دِي چي د اللّٰهُ خُخه نه خُوك پيدا سوي دِي، او نه دِي د بَل چا خُخه پيدا سوي دِي، او نه دده په مِثْل خُوك سته .

اللّٰهُ ته نه خُوب و رَحِي او نه خُوب دده سره بَنَايِي

دَلِيل يي دغه دِي

۱۴: اللّٰهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ ۚ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ ۙ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ط (آيَت ۱۵۵، سُورَةُ الْبَقَرَة ۲)

تَرْجَمَه:- اللّٰهُ هغه دِي چي دهغه بغيره بل مَعْبُود نسته، چي همېشه ژوندي دِي (يعني وَاجِدُ الْوُجُودِ دِي)، چي تول كَائِنَات يي سَمْبَال كړي دي، (يعني وَاهِبُ الْوُجُودِ دِي)، چي نه پرېشاني (د خُوب خُخه مُحَكِي كَيْفِيَّت) ورته راځي، نه خُوب . په حَدِيث كي دِي.

۲: اِنَّ اللّٰهَ لَا يَتَنَامُ وَلَا يَنْبَغِيْ لَهُ ۙ اَنْ يَنَامَ .

(مُسْلِم شَرِيف، بَاب فِي قَوْلِه ۙ عَلَيْهِ السَّلَام اِنَّ اللّٰهَ لَا يَنَامُ، ص ۹۱، نمبر ۱۱۷۹ / ۴۴۵)

تَرْجَمَه: - الله نه بيدبري، او دده لپاره خوب مُنَاسِب هم نه دى .
په دغه آيت او حديث كي دى چي الله ته خوب نه ورځي، او دغه خوب دده لپاره مُنَاسِب هم نه دى .

الله پر هر څه قُدْرَت لري

١٥: اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيت ١٠٦، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)
تَرْجَمَه: - آيا تاته دا خبره نه ده معلومه چي الله پر هر څه قُدْرَت لري .

١٦: لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيت ١٠٢، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

تَرْجَمَه: - د ټولو آسمانو او مخكي او چي څه په دي كي مَوْجُود دي دهغه ټولو بآچاهي د الله ده، او هغه پر هر شي باندي يُورَةُ قُدْرَت لري .

١٧: اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللهُ جَمِيعًا ط اِنَّ اللهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيت ١٤٨، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - چي تاسو چيري هم ياست، الله به تاسو ټول (خپل ځان ته) راوړي، بَقِيْنَا الله پر هر څه قَادِر دى .

١٨: فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ ط والله عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيت ٢٨٤، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - الله چي څوك وغواړي هغه به مَعَاْف كړي او چي څوك وغواړي هغه ته به سَزَاء وركړي، او الله پر هر شي (هر څه) قُدْرَت لري .

١٩: وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط والله عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيت ٢٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣)

تَرْجَمَه: - او چي څه په آسْمَانُو كي دي او چي څه په مُخَكَّة كي دي، هغه ته ټول مَعْلُوم دي، او الله پر هر څه قُدْرَت لري

٢٠: وَالله مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط والله عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيت ١٨٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣)

تَرْجَمَه: - او د آسمانو او مخكي سُلْطَنَت (حُكُومَت) صرف د الله دى، او الله پر هر څه قُدْرَت لري .

دغه رنگه په څلوېښت (٤٠) آيتونو کې فرمائي دي چي الله پر هر څه قادر دى

د هر شي پيدا کونکى الله دى

دليل يې دغه آيتونه دي

٢١: ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ (آيَت ١٠٢
سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦)

ترجمه: - خلکو! هغه الله دى چي ستاسو رُوزنه کوي! دهغه بغيره بل معبود نسته، هغه د هر شي خالق دى، لهذا دهغه عبادت کوي .

٢٢: قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (آيَت ١٦، سُورَةُ الرَّعْدِ ١٣)
ترجمه: - ووايه چي: ,, صرف الله د هر شي خالق دى، او هغه تنها دارنگه دى چي

دده اقتدار پر ټولو حاي دى,,

٢٣: ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ (آيَت ٦٢، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ
٤٠)

ترجمه: - دغه الله دى چي ستاسو پروردگار دى، هر شي پيدا کونکى، دهغه بغيره بل معبود نسته .

د هر شي پيدا کونکى الله دى نو ځکه د الله څخه اولاد غوښتل په کار دى، د گوم پيژ يا فقيير څخه غوښتل په کار نه دى، دغه شير دى، او الله تعالى دده څخه ناراض کېږي .

الله د ټولو جهانو مالک دى

دليل يې دغه آيتونه دي

٢٤: وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيَت ١٨٩، سُورَةُ
الْأَنْعَامِ ٣)

ترجمه: - او د آسمانو او مخکي ملکيت صرف د الله دى، او الله پر هر څه قدرت لري

٢٥: وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۖ (آيَت ١٧، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)
ترجمه: - د ټولو آسمانو او مخکي، او گوم چي د دوي په مابين کي دي ددي ملکيت

صرف د الله دى .

٢٦: وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۚ وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ (آيَت
١٨، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

تَرْجَمَه: - د تولو آسمانو او مځکي، او کوم چي د دُوي په مَابَيْنِ کي دي ددې مَلَكِيَّت صرف د الله دى، او دهغه و طَرَف ته به د تولو بېرته تَك (تَلَل) وي .

٢٧: فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (آيَت ٨٣، سُورَةُ يَس ٣٦)

تَرْجَمَه: - عَرَضُ يَاك دى هغه ذَات چي د هر شې مَلَكِيَّت دده په لَاَس کي دى، او دهغه و طَرَف ته به آخِر كَار تاسو ټول بېول كېږئ. ددغه آيَتُو څخه مَعْلُوم سو چي الله د تولو شَيَانُو مَالِك دى .

د حَشَر وَرَح ډېره غټه وَرَح ده، الله دهغه وَرَحِي هم مَالِك دى

دَلِيل يې دغه آيَتُونَه دى

٢٨: مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ (آيَت ٣، سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ١)

تَرْجَمَه: - د بَدَلِي د وَرَحِي مَالِك دى .

٢٩: وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ (آيَت ٧٣، سُورَةُ الْاَنْعَامِ ٤)

تَرْجَمَه: - او په کومه وَرَح چي په صُور کي يُوه كېږي، هغه وَرَح به بَاجِهِي دده وي .

الله د جَوْهَر، عَرَض، بَدَن او كَيْفِيَّت څخه يَاك دى

الله تَعَالَى د جَوْهَر، عَرَض، جِسْم او كَيْفِيَّت څخه يَاك دى، ځكه چي دغه شَيَان د مَخْلُوقَاتُو لپاره دي، او الله وَاجِبُ الْوُجُود دى، نو ځكه دى ددغه صِفَاتُو څخه يَاك دى . دَلِيل يې دغه آيَت دى

٣٠: لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (آيَت ١١، سُورَةُ الشُّورَى ٢٢)

تَرْجَمَه: - يو شى ددهغه په مِثْل نسته، او هغه دى چي هره خَبَرَه اوري، هر څه وينې. په دغه آيَت کي دى چي د الله په شَان بل هيڅ شى نسته .

الله تَعَالَى د جَهَت، او مَكَان څخه يَاك دى

دَلِيل يې دغه آيَتُونَه دي

٣١: أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ (آيَت ٥٤، سُورَةُ فَصَّلَتْ ٤١)

تَرْجَمَه: - واورئ الله د هر شې إِحَاطَه كړې ده .

٣٢: وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا (آيَت ٢٦، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤)

تَرْجَمَه: - او الله د هر شي إِحَاطَه كړې ده .

په دغه آيَتُو كي دى الله تَعَالَى د هر شي إِحَاطَه كړې ده، لِهَذَا د جَهت إِحَاطَه يې هم كړې ده، نو ځكه دده لپاره كوم جَهت (سِمَت / طَرَف) نسته .

الله تَعَالَى د هر ډول تَعْرِيف لائق دى

دليل يې دغه آيَتُونَه دي

۳۳: الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِى

الْاٰخِرَةِ ط وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ (آيَت ۱، سُورَةُ السَّبَأِ ۳۴)

تَرْجَمَه: - ثُوْل تَعْرِيفُونَه دهغه الله دي چي صِفَت يې دادى چي په آسْمَانُو او مُخَكَه څه دي، ثُوْل دهغه دي، او په آخِرَت كي هم تَعْرِيف دهغه دى، او هغه دى چي د حُكْمَت مَالِك دى، په مُكَمَّلَه ثُوكه خَبَرْدَارَه دى .

۳۴: لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ط وَ اِنَّ اللهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ (آيَت

۶۴، سُورَةُ الْحَجِّ ۲۲)

تَرْجَمَه: - چي څه په آسْمَانُو كي دي، او چي څه په مُخَكَه كي دي، ثُوْل دهغه دي، او يَقِيْن وكه چي الله هغه ذَات دى چي د ثولو څخه بى نِيَاَز دى، په خپل ذَات كي د تَعْرِيف قَابِل دى .

۳۵: وَ اعْلَمُوْا اَنَّ اللهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ (آيَت ۲۶۷، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲)

تَرْجَمَه: - او يَاَد لرى چي الله دارنگه بى نِيَاَز دى چي هر ډول تَعْرِيف (سِتَائِيَه) هغه ته رسېږي .

۳۶: لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ط اِنَّ اللهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ (آيَت ۲۶، سُورَةُ

لُقْمَانَ ۳۱)

تَرْجَمَه: - او تَنَهَا د الله دي چي هر څه په آسْمَانُو او مُخَكَه كي دي، بِشَكَه الله دى چي د ثولو څخه بى نِيَاَز دى، بِذَاتِ خُوْد د تَعْرِيف قَابِل دى .
په دغه آيَتُو كي دى چي ثُوْل تَعْرِيفُونَه صرف د الله دي .

الله د دَرْوَاغ څخه يَاك دى

دليل يې دغه آيَتُونَه دي

۳۷: وَ عَدَّ اللهُ حَقًّا ط وَمَنْ اٰصَدَقُ مِنَ اللهِ قِيْلًا . (آيَت ۱۲۲، سُورَةُ النَّسَاءِ ۴)

تَرْجَمَهُ:- دَ اللَّهِ وَعَدَهُ رَشْتُونِي ده، او تر اَللَّهُ نو د خَبَرُو په حَوَالَه څوک رَشْتُونِي کېدلای سي؟

۳۸: وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا . (آيَت ۸۷، سُورَةُ النَّسَاءِ ۴)

تَرْجَمَهُ:- او څوک دی چې تر اَللَّهِ په خَبَرُو کې ډېر رَشْتُونِي وي؟
په دغه آيَتُو کې دی چې اَللَّهُ خو بس رَشْتُونِي دی .

بعضو خلکو دا مَنْطِقِي بَحْث شروع کړی دی چې دَرَوَاغ ویل هم یو شی دی او اَللَّهُ پر هر شی قَادِر دی نو آیا اَللَّهُ پر دَرَوَاغ هم قَادِر دی؟ او بعضو خلکو دا خَبَره آخستې ده چې دا هم یو شی دی، نو دایې وویل چې اَللَّهُ پر دَرَوَاغ هم قَادِر دی، لېکن خو دَرَوَاغ نه وایي .

لېکن دغه بَحْث هم مَنْطِقِي دی، او جَوَاب هم مَنْطِقِي دی، صَحِيح خَبَره داده چې د اَللَّهِ ذَات دارنگه دی چې په هغه کې د نَقَائِص تَصَوُّر هم نه سي کېدلای، لېذا که دَرَوَاغ وي که د نَقَائِص یو بل شی وي، اَللَّهُ دهغه ټولو څخه يَاک دی. دا خو د انسانانو او پېراناڼو خاصه ده چې په دوي کې بِنه والی هم سته، او نَقَائِص (عیبونه) هم .

اَللَّهُ هر څه اوري او په هر شي خَبَر دی

د اَللَّهِ بَغیره بل دارنگه ذَات نسته چې هر شی اوري، او په هر څه خَبَر وي .
د هندوانو دا عقیده ده چې د دوي پتان د دوي دعا اوري، او د دوي په حال خَبَر دي، په دغه وجه خو دوي د پتانو په مخکي خپل ضرورتونه وړاندې کوي، او دهغه څخه حاجتونه غواړي .

مُسلمان هېڅ کله پایذ دارنگه ونه کي، دا خو په مرسته او مدد غوښتلو کې شرک دی. دلیل یې دغه آيَتونه دي

۳۹: رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ط اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . (آيَت ۱۲۷، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲)

تَرْجَمَهُ:- ائ زموږ پروردگار! زموږ څخه (دغه خدمت) قبول کړي، بېشکه ته، او صرف ته، د هر یوه خبره (دعا) اورېدونکي، او هر څوک پېژندونکي یې .

۴۰: قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ط وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ .

(آيَت ۷۶، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵)

تَرْجَمَه: - ائ (ائ بِغَمْبَرِه! دُوي ته) وَوَايَه چي: ,, آيا تاسو د الله بغيره د دارنگه مَخْلُوقِ عِبَادَت كوي چي نه تاسوته د نَقْصَان رسولو طَاقَت لري، او نه د فَاقِدِي رَسُولو. سره ددي چي صرف الله هره خَبَرَه آوري، او هر شئ ويښي.

٤١: قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . (آيَت ٤، سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ (٢١))

تَرْجَمَه: - بِغَمْبَرِ (په جَوَاب كي) وفرمائل چي: ,, په آسمان او مځكه كي كومي خَبَرِي كبري، رَمَا و يُرْوَرِدْكَار ته هغه ټولي مَعْلُومِي دي، هغه هره خَبَرِي آوري، په هر څه خَبَرْدَارَه دي.

٤٢: وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ □ لَا يَفْضُلُونَ شَيْءً إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ . (آيَت ٢٠، سُورَةُ الْمُؤْمِن (٤٠))

تَرْجَمَه: - او دهغه بَغِيرَه كوم (دِرَوَاغَجَن خُدايان) چي دوي يي رابولي، هغه د هېڅ شئ فَيْضَلَه نه سي كولائي. يَقِينًا الله دي چي هره خَبَرَه آوري، هر څه ويښي.

د الله ذَات بَلَنْد او د عَظَمَت والا دي

د الله ذَات ډېر بَلَنْد دي، او ډېر عَظِيم دي، دهغه د لويي موب تَصَوُر هم نه سو كولائي، بس دغه عَقِيدَه ساتل په كار ده. دَلِيل دا آيتونه دي

٤٣: وَلَا يَبُودُهُ □ حِفْظُهُمَا ج وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ . (آيَت ٢٥٥، سُورَةُ الْبَقَرَه (٢))

تَرْجَمَه: - او ددي دواړو (مځكي او آسمان) د نگراني څخه ده هېڅ بوج نه دي محسوسه كړي، او هغه ډېر عَالِي شَان، د عَظَمَت مَالِك دي.

٤٤: لَهُ □ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ . (آيَت ٤، سُورَةُ الشُّورَى (٤٢))

تَرْجَمَه: - چي څه په آسْمَانُو كي دي او چي څه په مځكو كي دي، ټول دهغه دي، او هغه دي چي د لويي او عَظَمَت مَالِك دي.

٤٥: وَ أَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ □ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ . (آيَت ٦٢، سُورَةُ الْحَج (٢٢))

تَرْجَمَه: - او دغه خلك دده په بېله چي د كومو شَيَانُو عِبَادَت كوي، هغه ټول بَاطِل دي، او تَنَهَا الله هغه ذَات دي چي شَان يي هم لوړ دي، رُتَبَه يي هم عَبِيَه ده.

په دغه آيتو كي دي چي د الله ذَات ډېر بَلَنْد دي، او د ډېر عَظَمَت والا دي. لِهَذَا صرف د الله څخه غوښتل په كار دي، او دهغه عِبَادَت كول په كار دي.

صرف الله رُوزِي رَسَان دي

لهذا د الله خحه بغيره د بل چا خحه رُوزي غوښتل په کار نه ده. دليل يي په دغه آيتو کي دي

٤٦: اِنَّ اللهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ. (آيت ٥٨، سُورَةُ الذُّرِّيَّتِ ٥١) تَرْجَمَه: - يَقِينًا صِرَفَ اللهُ رُوزِي رَسَانَ دِي، د مَضْبُوطِ قُوَّتِ والا دِي!

٤٧: اللهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ. (آيت ٢٦، سُورَةُ الرَّعْدِ ١٣) تَرْجَمَه: - چي د کوم چالپاره و غواړي، په رزق کي پراخي راوړي، او (دچالپاره چي و غواړي) تنگي راوړي.

په دغه آيتو کي دي چي تنها الله رُوزي رَسَانَ دِي، بل چا ته ددي اختيار نسته، نو حکه د الله بغيره د بل چا خحه رُوزي غوښتل په کار نه ده.

د الله بغيره د بل چا خحه رُوزي غوښتل په کار نه ده

د بعضو غير مسلمين دا عقیده ده چي الله بعض مخلوقات د رُوزي ورکولو مالکان گرزولي دي، نو حکه مورو دهغه بنديگي کوو، او دهغه خحه رُوزي غواړو، او خپل حاجتونه حيني غواړو
الله تعالى فرمائي چي د رُوزي ورکولو مالک زه په خپله يم، ما بل خوک د رُوزي ورکولو مالک نه دي جوړ کړي، نو حکه زما خحه رُوزي غوښتل په کار ده، دليل يي دغه آيتونه دي

٤٨: اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ. (آيت ١٧، سُورَةُ النُّعُوتِ ٢٩)

تَرْجَمَه: - يَقِينٌ وکي چي د الله په بېله د کوم کوم چا چي تاسو عبادت کوئ، هغه تاسو ته د رزق درکولو اختيار نه لري، نو حکه رزق د الله سره طلب کي (وگورئ)، او بسن دهغه عبادت کوئ.

٤٩: يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَ لَا يَسْتَطِيعُونَ. (آيت ٧٣، سُورَةُ النُّحْلِ ١٦)

تَرْجَمَه: - دوي د الله بغيره د دارنگه شيانو عبادت کوي چي دوي ته د آسمانو او مخکي خحه دهیخ ډول رزق ورکولو ته خه اختيار لري، نه درلواني سي.

په دغه آيت کي دي چي په آسمان او مخکي کي د الله خحه بغيره هيڅ خوک نه د رُوزي ورکولو مالک سته، او نه رُوزي ورکولائي سي.

لهذا د الله خحه علاوة د يو ولي يا نبي خحه، يا د پير، فقير او مانگ خحه رُوزي غوښتل په کار نه ده.

د اللَّهُ بَغِيرَهُ هِيخ څوک د تَكْلِيف د ليري کولو قُدَرَت نه لري

دليل يې دغه آيتونه دي

٥٠: وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضُرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ط . (آيَت ١٧، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ١٦)

ترجمه:- که اللَّهُ تا ته يو تَكْلِيف ورسوي نو په خپله دهغه بغيره ددغه (تَكْلِيف) د ليري کولو والا بل څوک نسته .

٥١: فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا . (آيَت ٥٦، سُورَةُ الْأَسْرَاءِ ١٧)

ترجمه:- کوم چي تاسو د اللَّهُ بغيره مغبودان گنلي دي، نه هغه د تَكْلِيف د ليري کولو مالکان دي، نه دهغه تَكْلِيف د بدلولو مالکان دي .

٥٢: قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ط . (آيَت ١٨٨، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧)

ترجمه:- ووايه چي: تر څو چي اللَّهُ نه وغواړي، زه په خپله خپل ځان ته هم د فائده يا نقصان رسولو اختيار نه لرم .

٥٣: قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ط . (آيَت ٣٩، سُورَةُ يُوسُفَ ١٠)

ترجمه:- ووايه چي: تر څو چي اللَّهُ نه وغواړي، زه په خپله خپل ځان ته هم د نقصان يا فائده رسولو اختيار نه لرم .

چي و نبي ته يې هم په خپله و خپل ځان ته د فائدي او نقصان رسولو اختيار نه دی ورکړی نو و نورو ته به څه اختيار وي؟

٥٤: وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْنَرُونَ ع

ترجمه:- او تاسو ته چي کوم نعمت ملاوېږي، هغه د اللَّهُ لطف څخه وي، بيا چي تاسو ته يو تَكْلِيف رسېږي نو دهغه څخه فرياد کوئ .

ددغه آيتو څخه معلوم سو چي د اللَّهُ بغيره بل څوک تَكْلِيف نه سي ليري کولائي، لهذا د بل چا څخه د تَكْلِيف د ليري کولو التجاء کول په کار نه ده .

بِسْمِ اللَّهِ تَتَّهَا اللَّهُ بِجِي وَرکوي

أَوْلَادٌ وَرَكُولٌ صرف د **اللَّهِ** په **لَاسِ** دى، **لِهَذَا** د بل چا څخه **أَوْلَادٌ** غوښتل په کار نه دى، و **كُوم قَبِيرٌ**، يا **يُو پِيرُ**، يا **يُو مَلِكُ** ته دهغه د غوښتلو لپاره تلل په کار نه دى، **ثُبُوتٌ** يې دغه **آيَتُونَهُ** دي

٥٥: لِّلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ط يَهْبِ لِمَنْ يَشَآءُ اِنَاثًا وَيَهْبِ لِمَنْ يَشَآءُ الذُّكُوْرَ ط لَا اَوْ يَرْوِجُهُمْ ذَكَرًا وَّ اِنَاثًا ج وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَآءُ عَقِيْمًا ط اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ط . (آيَت ٥٠، سُورَةُ الشُّوْرٰى ٤٢)

ترجمه:- د ټولو آسمانو او مخکو حکومت تنها د الله دى. هغه چي څه غواړي، پيدا کوي يې. هغه چي چا ته وغواړي، لوني ورکوي، او چا ته چي وغواړي، نران ورکوي، يا خو بيا د وي نران هم ورکوي، او لوني هم، او چا ته چي وغواړي، وچ يې کي. يقينا هغه د علم هم مالک دى، د قدرت هم مالک دى. په دغه آيت کي دى تنها الله اولاد ورکوي .

٥٦: فَلَمَّا اتَقَلَّتْ دَعْوَا اللّٰهِ رَبَّهَآ لَنِّ اَتَيْنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ط فَلَمَّا اتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيمَا اٰتٰهُمَا ج فَتَعَلٰى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ط اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ط ز صلى و لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّ لَا اَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُوْنَ ط (آيَت ١٩٠، تا ١٩٢ سُورَةُ الْاَعْرَافِ ٧)

ترجمه:- بيا چي کله دا درنه (وزني/حملداره) سوه نو دواړو (ميره او مينې) د خپل پروردگار (الله) څخه دعا وکړه چي: ، که چيري تا موږ ته روع رمت اولاد راکړي نو موږ به ضرور بالضرور ستا شکر اداء کوو ، لېکن چي کله الله دوي ته يوروع رمت بچي ورکړي نو دوي دواړو د الله په ورکړي نعمت کي د الله سره د نور شريکان نيول شروع کړل، حالانکه الله د دوي د مشرکانه خبرو څخه ډېر لور (ليري) دى آيا دوي دارنگه شيان (د الله سره په خدايي کي) شريکان مني چي هيڅ شئ نه سي پيدا کولائي، بلکه په خپله هغه پيدا سوي دي؟ او هغه چي نه د دوي هيڅ ډول مرسته کولائي سي او نه په خپله د خپل ځان مرسته کوي

په دغه آيت کي دى تنها الله اولاد ورکوي، لېکن د افسوس خبره داده چي کله اولاد پيدا سي نو د انسان دا خيال وي چي دا خو نورو باباگانو او پيرانو ملنگانو راکړي دى، او دهغه بنديگي شروع کي، او هغه شريک وگني .

٥٧: هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِى الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ط لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ط

(آيَت ٦، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣)

ترجمه:- هغه (الله) دى چي د مندو په نسونو کي چي څنگه وغواړي ستاسو صورتونه جوړوي، دهغه بغيره بل معبود نسته، هغه د زبردست اقتدار مالک هم دى، ډېر حکمتي ذات هم دى .

٥٨: وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ □ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ط إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

(آيَتِ ٢٠، سُورَةُ غَافِرٍ ٤٠)

تَرْجَمَه: - او دهغه بَغِيرَه کوم (دَرَوَاغَجَن خُدايان) چي دُوي يې رَابُولي، هغه د هِيخ شَي فَيَصِلَه نه سي کولائي. يَقِينًا اللَّهُ دِي چي هره خَبَرَه اُورِي، هر خَه ويني. په دغه آيَتُو کي دِي چي اللَّهُ دُعَاگان قَبَلُوِي، او تَنَهَا اللَّهُ اَوْلَاد وړکوي. بعضي زَنائي د اللَّهِ خَخه بَغِيرَه د نورو خَخه د اَوْلَاد طَلَب لري، دا صَحِيح لَارَه نه ده، دغه زَنائَه په خپله هم اللَّهُ پيدا کړي ده او اللَّهُ دې ته بَجِي وړکولائي سي، دهغه خَخه غُوبنَتَل په کار دِي، بعض نايُوْهان په دغه رنگه وخت کي شِرک هم په وکي، او د اللَّهِ په بېله د نورو بَنَدگي هم په وکي، ددغه رنگه عَمَل خَخه حان ساتل په کار دِي.

بَس تَنَهَا اللَّهُ شِفَاءً (صَحَّتْ) وړکوي

انسان علاج کولائي سي، لېکن د شِفَاء وړکولو اِختِيَار صرف د اللَّهِ سره دِي، نو حَکمه صرف د اللَّهِ خَخه دي د شِفَاء سُوال کوي، کوم پيړ يا وَلِي ته د شِفَاء وړکولو اِختِيَار نَسْتَه، لِهَذَا د دُوي خَخه شِفَاء غُوبنَتَل په کار نه ده. دَلِيل يې دغه آيَتُونَه دي

٥٩: وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي . (آيَتِ ٨٠، سُورَةُ الشُّعَرَاءِ ٢٤)

تَرْجَمَه: - او چي زَه کله نَاجُورَه سَم نو صرف هغه مَا ته شِفَاء راکوي .

٦٠: وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ □ إِلَّا هُوَ ط . (آيَتِ ١٧، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٤)

تَرْجَمَه: - که اللَّهُ تَا ته يُو تَكْلِيْف ورسوي نو په خپله دهغه بغيره ددغه (تَكْلِيْف) د ليري کولو والا بَل خوک نَسْتَه .

٦١: فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا . (آيَتِ ٥٦، سُورَةُ الْأَسْرَاءِ ١٧)

تَرْجَمَه: - کوم چي تاسو د اللَّهِ بَغِيرَه مَعْبُودَان کتلي دي، نه هغه د تَكْلِيْف د ليري کولو مَالِکان دي، نه دهغه تَكْلِيْف د بدلولو مَالِکان دي .

ددې لپاره حَدِيثُونَه دغه دي

٣: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اشْتَكَى مِنَّا

مِنْ إِنْسَانٍ مَسَحَهُ بِبَيْمِينِهِ □ ثُمَّ قَالَ إِذْهَبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَأَشْفَاءَ إِلَّا شِفَاءُكَ شِفَاءً لَا يَغَادِرُ سَقَمًا. (مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ السَّلَامِ، بَابُ اسْتِحْبَابِ رُقِيَّةِ الْمَرِيضِ، ص: ٩٧٢، نُمْبَرُ ٢١٩١ / ٥٧٠٧)

تَرْجَمَةُ:- چي په مُور کي به څوک ناځوره سو نو حُضُور به په خپل بڼي لاس سره هغه مَسَ کوي، بيا به دغه دُعَاءَ وېله، د انسانانو رَبِّ تَكْلِيف ليري کي، تَنَهَا تَه شِفَاءَ وَرکونکي يې، لَهَذَا شِفَاءَ ورکي، تَنَهَا ستا شِفَاءَ ده، دارنگه شِفَاءَ چي ناځوري نه پري اړدي .

٤: عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ دَخَلْتُ أَنَا وَتَابَتْ عَلَيَّ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ تَابَتْ يَا أَبَا حَمْرَةَ اسْتَكَيْتُ فَقَالَ أَنَسُ: أَلَا أَرَأَيْكَ بِرُقِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ بَلَى، قَالَ اللَّهُمَّ رَبِّ النَّاسِ مُذْهِبِ الْبَاسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ، شِفَاءً لَا يَغَادِرُ سَقَمًا. (بُخَارِي شَرِيفٌ، بَابُ رُقِيَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ص: ١٠١٤، نُمْبَرُ ٥٧٤٢)

تَرْجَمَةُ:- حضرت عَمْرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فرمائي چي زه او تَابَتْ حضرت أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ ته راغلو، حضرت تَابَتْ وويل، اي اَبُو حَمْرَةَ زه ناځوره يم، نو حضرت أَنَسُ وفرمائل چي زه د حُضُور څه تَعْوِذ پر تا باندي نه ووايم؟ حضرت تَابَتْ وفرمائل، هُو! حضرت أَنَسُ وفرمائل. اي د انسانانو رَبِّ تَكْلِيف ليري کونکي، شِفَاءَ ورکي، شِفَاءَ وَرکونکي صِرَف ته يې، دارنگه شِفَاءَ چي ناځوري نه پرېږدي .

په دغه دواړو حَدِيثُو کي دِي چي شِفَاءَ وَرکونکي دَات صِرَف اللَّهُ تَعَالٰی دِي، لَهَذَا د بَل چا څخه شِفَاءَ غُوښتل په کار نه ده .
په مَوْجُودَه وَخْت کي ډېر انسانان د شِفَاءَ غُوښتلو لپاره مُخْتَلَفُو مَصْنُوعِي بَادارانو ته او خُدای خَبَر چي څنگه څنگه خلکو ته وَرځي، هغه په چِم او دُوکَه سره پيسې هم جيني اخلي، او اِيْمَان يې هم وَرځرابوي، د دوي څخه ځان ساتل په کار دِي .

٢: پر اللَّهِ باندي جَزَا يا سَزَا ورکول وَاجِبُ نه ده

ددغه عَقِيدې په اړه ١٥ آيْتُونَه او (٠) حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلَ مُلَاحَظَه کي

مُعْتَرَلَه: يَو جَمَاعَت وُو هغوي وَيْلِي وُو چي پر اللَّهِ باندي بَدْلَه وَرکول وَاجِبُ

لِبَكْنِ دِ أَهْلِ سُنَّتِ وَالْجَمَاعَتِ مَذْهَبِ دادی چي پر اللَّهُ باندي یو شئی وَاجِبُ نَه دی، هر شئی دده پر مَرْضِي دی. دَلِيلُ یی دادی

۱: فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ط وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

(آيَتِ ۲۸۴، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲)

تَرْجَمَه: - بيا چي څوڪ و غواړي هغه به مَعَاْف كړي او چي څوڪ و غواړي هغه ته به سَزَا وركړي، او اللَّهُ پر هر شي (هر څه) قُدْرَت لري .

۲: فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ط وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .

(آيَتِ ۴، سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ ۱۴)

تَرْجَمَه: - بيا چي اللَّهُ يې و غواړي، هُمَرَاه يې كړي، او چي و غواړي، هغه ته هُدَايَت وركړي، او هغه دی چي اِقْتِدَار يې هم كامل دی، حَكْمَت يې هم كامل دی .

۳: إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ . (آيَتِ ۱۴، سُورَةُ الْحَجِّ ۲۲)

تَرْجَمَه: - اللَّهُ چي څه و غواړي هغه کوي .

۴: وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ . (آيَتِ ۲۷، سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ ۱۴)

تَرْجَمَه: - اللَّهُ چي څه و غواړي هغه کوي .

په دغه آيَتُو كي دی چي اللَّهُ څه و غواړي هغه کوي، پر هغه باندي یو کار كول هم وَاجِب (لَازِم) نه دی .

اللَّهُ چي هر څه وركي هغه دده فَضْل دی

پر اللَّهُ تَعَالَى باندي یو شئی وركول وَاجِب نه دی، هغه چي کوم چا ته کوم شئی وركي هغه د اللَّهُ تَعَالَى خپل فَضْل دی، دَلِيلُ يې دغه آيَتُونَه دي

۵: ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ط وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ . (آيَتِ ۲۱، سُورَةُ

الْحَدِيدِ ۵۷)

تَرْجَمَه: - دا د اللَّهُ فَضْل دی چي دی يې چا ته و غواړي، وركوي يې، او اللَّهُ د عَبْد فَضْل والا دی .

۶: ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ط وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ . (آيَتِ ۴، سُورَةُ

الْجُمُعَةِ ۶۲)

تَرْجَمَه: - دا د اللَّهُ فَضْل دی چي دی يې چا ته و غواړي، وركوي يې، او اللَّهُ د عَبْد فَضْل والا دی .

۷: وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ط وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ .

(آيَتِ ۲۹، سُورَةُ الْحَدِيدِ ۵۷)

تَرْجَمَه: - او يَقِينًا تَوَلَّ فَضْلٌ دِ اللَّهِ پِه لَاسِ كِي دِي، چي چَا تِه يِي وَغَوَارِي، وَرَكُوِي يِي، او اللَّهِ دِ عَتِّ فَضْلُ مَالِكِ دِي .

٨: وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ □ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ . (آيَتِ ١٠٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - اللَّهِ چي وَغَوَارِي هغه د خپل رَحْمَتِ لپاره خَاصِ كِي، او اللَّهِ دِ عَتِّ فَضْلُ مَالِكِ دِي .

په دغه آيَتُو كِي دِي چي خَه اللَّهِ وَرَكُوِي، هغه دده خپل فَضْلُ دِي، پر ده باندي هيڅ شَيِ وَاجِبُ نَه دِي .

د أَهْلِ سُنَّتٍ وَالْجَمَاعَتِ عَقِيدَه داده چي
د خَيْرِ او شَرِّ ټولو پيدا كونكئِ اللَّهِ دِي

په تېر وَخْتِ كِي د بعضو خلكو دا نَظَرِيَه وه چي د شَرِّ كَارُونَه خو بَنَه كَارُونَه نَه دي، نو حُكْمه دوي د شَرِّ د پيدا كولو نِسْبَتِ دِ اللَّهِ تَعَالِي وَ طَرَفِ تِه كول مُنَاسِبُ نَه گانئ، او دا به وَيَل چي د شَرِّ پيدا كونكئِ شَيْطَانِ دِي .

لېكن خو په آيَتِ كِي دِي چي د هر شي پيدا كونكئِ اللَّهِ يَاكُ دِي، نو حُكْمه دغه صَحِيحِ عَقِيدَه ده چي د خَيْرِ او شَرِّ دواړو پيدا كونكئِ اللَّهِ دِي. او إِنْسَانِ تِه چي كُوم ثَوَابِ يا عَذَابِ وَرَكُول كېږي هغه دده د كَسْبِ يعني د كار كولو په وَجِه وَرَكُول كېږي. دَلِيلُ يِي دغه آيَتُونَه دي

٩: اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ . (آيَتِ ٦٢، سُورَةُ الزَّمَرِ ٣٩)

تَرْجَمَه: - اللَّهِ د هر شَيِ پيدا كونكئِ دِي، او هغه د هر شَيِ ساتونكئِ دِي .

١٠: ذُلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ . (آيَتِ ٦٢، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٤٠)

تَرْجَمَه: - دغه اللَّهِ دِي چي ستاسو يَزُورِدگار دِي، هر شَيِ پيدا كونكئِ دِي .

١١: قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ . (آيَتِ ٧٨، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤)

تَرْجَمَه: - وَوَايَه هر شَيِ دِ اللَّهِ لَخُوا خَه دِي .

ددغه آيَتُو خَه ثَابِتُ سو چي د هر شي پيدا كونكئِ صِرَفِ اللَّهِ دِي .

اَلْبَيْتَةُ چي **اِنْسَانِ** د **شَرِ** کار وکي نو **اَللهُ** په هغه نه **رَاضِي** کيږي، او چي د **خَيْرِ** کار وکي نو **اَللهُ** په هغه **رَاضِي** کيږي

هسي خو ټول کارونه **اَللهُ** پيدا کړي دي، **اَلْبَيْتَةُ** په **بَنَةِ** کار کولو سره **اَللهُ** **رَاضِي** کيږي، او د **بَدِ** کار کولو څخه نه **رَاضِي** کيږي
دَلِيلُ يې دغه **آيَتُونَه** دي

۱۲: **وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ . (آيَت ۷، سُورَةُ الزُّمَرِ ۳۹)**
تَرْجَمَه: - **اَللهُ** د خپلو **بَنَدَه** **كَافِرُونو** لپاره **كُفْرَ** نه خوښوي .

په دغه **آيَت** کي دى چي **اَللهُ** په **كُفْرَ** نه **رَاضِي** کيږي .

۱۳: **وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ . (آيَت ۱۹، سُورَةُ النَّملِ ۲۷)**
تَرْجَمَه: - او **زَه** هغه **نېک عَمَل** وکړم کوم چي ته په **رَاضِي** کيږي .

۱۴: **وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ . (آيَت ۱۵، سُورَةُ الْأَحْقَافِ ۴۶)**
تَرْجَمَه: - او **زَه** هغه **نېک عَمَل** وکړم کوم چي ته په **رَاضِي** کيږي .

په دغه دواړو **آيَتُونو** کي دى چي په **بَنُونو** **اَعْمَالُونو** سره **اَللهُ** **رَاضِي** کيږي .

د اَللهُ ټوله صفات هم **اَزَلِي** او هم **اَبَدِي** دي

په تېر **وَحْت** کي د خلکو تر منځ دا **بَحْث** هم سوئ دى چي، **مَثَلًا** د پيدا کولو څخه مخکي **اَللهُ** **تَعَالَى** **خَالِق** دى يا نه دى؟ نو په دې اړه **تَفْصِيل** دادى چي د **اَللهُ** ټوله **صفات** **اَزَلِي** او **اَبَدِي** دي، يعنې تر څو چي دغه **کائِنَات** نه و پيدا کړئ هغه **وَحْت** هم **اَللهُ** **تَعَالَى** د **خَالِقِيَّت** او **رَازِقِيَّت** په **صفاتو** سره **مَوْصُوف** وو، او د پيدا کولو وروسته هم دى په دغه **صفاتو** سره **مَوْصُوف** دى، په هغه کي هيڅ **زِيَانُوب** او **کَمْبُوت** نه دى راغلى. او چي کله دغه **کائِنَات** ختم کي هغه **وَحْت** به هم **اَللهُ** **تَعَالَى** **خَالِق** پاته وي په هغه کي به هيڅ **کَمْبُوت** نه راځي، ځکه چي د **اَللهُ** **تَعَالَى** ټوله **صفات** **اَبَدِي** دي. **دَلِيلُ** يې دغه **آيَت** دى

۱۵: **إِنَّ ذَلِكَ لَمَحْيِ الْمَوْتَى ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . (آيَت ۵۰، سُورَةُ الرُّومِ ۳۰)**

تَرْجَمَه: - **حَقِيقَت** دادى چي دى **مَرِي** ژوندي کوي، او دى پر هر شي باندي **يُورَه** **قُدْرَت** لري .

اَللّهُ مَرِي تر اُوسَه نَه دي زُوندي كري. بلکه په قِيَامَتْ به زُوندي کوي، مگر بيا هم د اُوسَه خخه لَا هم اَللّهُ تَعَالٰی ته د مَرُو (مُرَدَه مَانُو) زُوندي کونکي وِيل کيږي. ددي خخه معلوم سو چي د زُوندي کولو خخه مخکي هم دي د زُوندي کولو صفت لري. دغه رنگه د ټولو صفاتو حالت دي .

ددغه عقيدې په اړه ۱۵ آيتونه او (۰) حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل وگوري .

۳: دَهْرِيَانْ بايد خُداي ومني

ددي ۷ دلائل دي، تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه کي

د بعضو خلکو دا نظريه ده چي اَللّهُ وُجُودْ نه لري، دغه کائنات په خپله پيدا سوئ دي، او په خپله به ختم سي، ددي پيدا کونکي نسته، دغه خلکو ته دَهْرِيَه وِيل کيږي، او دغه ته ناستک هم وِيل کيږي .
د دوي دليل دادئ چي مونږ په هيڅ وخت خُداي نه دي ليدلي نو ځکه هغه وُجُودْ نه لري

ددي جواب دادئ چي

په دغه سترگو خو خُداي ليدلي هم نه سي، هغه واجب الوجود دي، هغه د دُنْيَا د شَيَانُو په رنگه نه دي چي مونږ يي په سترگو ووينو، البته په آخِرْت کي به و مُومنانو ته اَللّهُ تَعَالٰی دارنگه سترگي ورکي چي په هغه سره دوي اَللّهُ تَعَالٰی وويني، په دُنْيَا کي دغه خبره هيڅ امکان نه لري
د اَللّهُ تَعَالٰی ذات د نُوْر په اُويَا زَرَه (۷۰۰۰۰) پړدو کي دي نو هغه به څنگه ويني؟ په خپله حضور صلي الله عليه وسلم د معراج د شپي په اړه وفرمائيل: نُوْر اَنِي اَرَاهُ؟ يعني هغه يو نُوْر دي هغه څنگه ليدلاني سم؟
حديث دغه دي

۱: عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ نُوْر اَنِي اَرَاهُ ؟ . (مسلم شريف، كتاب الايمان، باب قوله عليه السلام نُوْر اَنِي اَرَاهُ، ص ۹۱، نمبر ۱۷۸/۴۴۳)

ترجمه:- حضرت ابوذر فرمائي چي، ما د حضور خخه پوښتنه وکړه چي ايا تيا خپل رب ليدلي دي؟ نو وفرمائيل چي، هغه خو نُوْر دي، هغه څنگه ليدلاني سم؟

٢: په دُنْيَا كِي د اَللّهِ پيدا كړئ لَمَرُ هم د مَائِيْنِيْن (غَرَمِي) په وَخْت كِي خوك نه سي لِيَدَلَايِي چي په هغه كې ډېر اَدْنِي (لَو خَه) نُوْر سته، نو د اَللّهِ تَعَالٰي دَات چي ټوله سِر تر پايه بَس نُوْر نُوْر دئ هغه به زُمُور سترگي څنگه وويني؟

د اَللّهِ دَات به نو څنگه نه مني؟

٣: په دُنْيَا كِي په مَلِيْنُوْنُو اِنْسَانان دي، د هر كس چهره بِالْكُلِّ جَلَا جَلَا ده، بلكه د يوه مُور و پِلار دوه بچان وي، نو د دواړو چهرې بِالْكُلِّ جَلَا جَلَا وي، دغه جَلَا جَلَا چهره د كُوم دَات په وَجَه ده؟ چي د كُوم دَات په وَجَه دغه چهرې جَلَا جَلَا دي دهغه دَات نُوْم خُدا دئ، په قُرآن كَرِيْم كې دغه ته رَبُّ الْعَلَمِيْن وَيَلِي دې. دَلِيْل يې دغه آيْت دئ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَلَمِيْن. (آيْت ١، سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ٥)
تَرْجَمَه:- ټول تَعْرِيفونه د اَللّهِ لپاره دي چي د ټولو جَهَانُو پَالونكئ دئ .
په دغه آيْت كې دئ چي اَللّهُ تَعَالٰي د ټولي دُنْيَا رُوْزَنه كوي .
چي دا خَبَره يَقِيْنِي سوه چي د هر كس چهره جَلَا جَلَا ده نو دا به هم مني چي دغه جَلَا جَلَا چهرې پيدا كونكي دَات ته خُدا وائي .

ته خو مَر سَه چي مُور خو دي ووينو

٤: دَهْرِيان وائي چي مُور په خپله پيدا سوي يو، كه چيري دغه رنگه ده چي تاسو په خپله پيدا سوي ياست نو تاسو مَره سئ چي مُور مُو ووينو، مَرگ ستاسو په اِخْتِيَار كې دئ مگر بيا هم تاسو په خپله نه سئ مَره كېدلاني نو په خپله پيدا سوي څنگه ياست؟

ته كولائي سي چي همېشه خُوان پاته سي؟

٥: دَهْرِي په خپله دا غَواري چي زَه خُوان پاته سم او ددغه لپاره دوي بڼې نُسخي هم اِسْتِعْمَالَوِي، لېكن بيا هم چي كُوم شئ (كُوم دَات) دئ بُوْدا كوي، او لاس و پيښي يې وړ ناكاره كوي، دهغه دَات نُوْم خُدا دئ. په قُرآن كې دئ .

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْنًا (آيَتِ ٧٠، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦)

ترجمہ:- او په تاسو کې يو څوک دارنگه وي چې د عُمْر هغه ناکاره حصې ته ورسول سي، هغه ته د رسېدلو وروسته دى د هر څه پوهنې پاڅوډ هم په هيڅ نه پوهېږي .
که چيري ته په خپله پيدا سوئ يې نو تر نيوي کاله پوري خوان ووسه، که چيري دغه کار نه سي کولائي نو کوم ذات چې تا پوډا کوي دهغه ذات نوم خدا دى، لهذا خدای ومنه .

ته دا کولائي سي چې يو سل پنځه ويشت
کاله ژوندی پاته سي؟

٦: دهريان غواړي چې تر ډېره وخته پوري ژوندي پاته سي، که چيري دوي په خپله پيدا سوي دي، نو چلو يو سل پنځه ويشت (١٢٥) کاله دي ژوندي پاته سي، که چيري دوي په خپله پيدا سوي دي نو بايد چې دوي په خپله ژوندي هم پاته سي، لېکن کوم ذات چې دوي ورني دهغه ذات نوم خدای دى .

حضرت ابراهيم عليه السلام د الله تعالى د ذات د تعارف لپاره ويلي وو، آيت دادى

اِذْ قَالَ اِبْرَاهِيمُ رَبِّى الَّذِى يُحْيِ وَيُمِيتُ لَا (آيَتِ ٢٥٨، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

ترجمہ:- چې کله ابراهيم وويل چې زما رب هغه چې ژوند هم ورکوي او مړي هم ورکوي .

نو چې کوم ذات تا ورني دهغه نوم خدای دى، او هغه ذات ته پيدا کړئ هم يې .

چې کوم ذات تا ورني دهغه نوم خدای دى

٧: د قرآن او حديث رهنمايي خو پر خپل ځاى ده چې ده، لېکن موږ خدای منو هغه يې په دې وجه سره منو چې دى يوه نه يوه ورځ موږ ورني، او چې کوم ذات ورنه کوي هغه ذات پيدا کونکى هم دى، او چې دغه دواړې خبري بالکل مخامخ دي چې ته يې انکار نه سي کولائي، نو ددې څخه دا هم په يقيني توگه معلومه ده چې قيامت هم سته، او جنت او جهنم هم سته، ددې لپاره د وړېدو وړېدو دلایل ضرورت نسته .

تَه وَ مَنَه چي پيدا كونكي ذَاتِ بَسِ خُدَائِي دِي

تَه وَ مَنَه چي ستا پيدا كونكي خُدَائِي دِي، او دهغه په حُضُورِ كي دا مَعَايِي وَغَوَاړَه چي اِي وَرُونَكِي خُدَايَه مَا ته عَفُو وكي، او مَا ته جَنَّتِ رَاكِي، كه دي چيري د زِرِه لَكُومِي دا وويل، او پر دغه وِينَا مَر سوي نو ډېر إِمْكَان سته چي اللَّهُ تَعَالَى به تَا مَعَاَف كي .

٤: رُؤْيَتِ بَارِي تَعَالَى
... د اللَّهُ تَعَالَى لِيَدَل ...

ددغه عَقِيدې په اړه ٥ آيَتُونَه او ١٠ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل وَگُورِي

د مِعْرَاج په شپه حُضُورِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُ تَعَالَى وَلِيَدِي؟ كه نه وَلِيَدِي؟ په دې اړه د عُلَمَاءِ اِخْتِلَاف دِي

١: يَو جَمَاعَت دا وائي چي حُضُورِ اللَّهُ تَعَالَى نه دِي لِيَدَلِي .

٢: دُؤِيمَ جَمَاعَتٍ دا وائي چي اللهَ تَعَالَى يي ليدلئ دئ لبکن دده نُورُ يي ليدلئ دئ. بَهْرَ حَالٍ ليدلئ يي ضرور دئ، د اَکْثَرُ حَضَرَائُو دغه رَأْيَهُ ده .

٣: دَرِيمَ جَمَاعَتٍ دا وائي چي د لُورُ لُورُ خخه (په تَلَوَارُ تَلَوَارُ / مَعْمُولِي خه) ليدلئ دئ، د دُنْيَاهُ حَالَتِ يي نه دئ ليدلئ، او هغه يي ليدلائي هم نه سو، حُکَه چي د اللهَ تَعَالَى ذَاتِ خو لَا مُتَنَاهِي دئ .

٤: خُلُورَمَ جَمَاعَتٍ دا وائي چي اللهَ تَعَالَى يي په زِرَه سره ليدلئ دئ .

د هر يوه دَلَالِ دغه دي

١: أَوَّلَ جَمَاعَتٍ :- کومو حَضَرَائُو چي وويل چي الله يي نه دئ ليدلئ د

هغوي دَلَالِ دغه دي

حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام د اللهَ تَعَالَى د ليدلو فَرَمَائِش وکئ نو اللهَ تَعَالَى وفرمائل چي هغه غَرَه ته وگوره، يعني کُوه طُورُ (د طُورُ غَرَه) ته وگوره، که چيري هغه پر خپل خائ ودرېدئ نو ته مَا ليدلائي سي، او که چيري هغه پر خپل خائ نه ودرېدئ نو ته په دُنْيَا کي مَا نه سي ليدلائي، چي کله اللهَ تَعَالَى پر غَرَه باندي تَجَلَّى وکړه نو غُرُ رېزه رېزه سو، او حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام بېهوښه سو، ددې خخه مَعْلُوم سو چي په دُنْيَا کي د اللهَ تَعَالَى ليدل نَامُمْکِن دي، حُکَه چي په دُنْيَا کي رُموړ سترگي دارنگه نه دي چي د اللهَ تَعَالَى په ليدلو سره دي وتوانېږي، دَلَالِ يي دادي

١: قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ ^طقَالَ لَنْ تَرْنِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ ^جفَسَوْفَ تَرْنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ مُوسَى صَعْفًا .

(آيَت ١٤٣، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧)

تَرْجَمَه:- ده وويل: رَبِّ مَا يَرَوْرِدُ عَارَةً! په مَا باندي خپل دِيْدَارُ وکړي چي رَه تَا ووينم ،، وفرمايل: رَبِّ تَه هيڅ کله مَا نه سي ليدلائي، أَلَيْتَهُ غَرَه ته نَظَرُ پورته که، دهغه وروسته که چيري دئ (غُرُ) پر خپل خائ بَرَقْرَارُ پاته سو نو ته مَا ليدلائي سي. ،، بيا چي کله دده رَبِّ پر غَرَه باندي تَجَلَّى وکړه نو هغه يي رېزه رېزه کړئ، او مُوسَى بېهوښه رَأْيَهُ سو .

په دغه آيَت کي دئ چي حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام اللهَ تَعَالَى نه و ليدلئ، نو حُکَه په دُنْيَا کي په دغه سترگو سره اللهَ تَعَالَى ليدل إِمْكَان نه لري، هُوَ په آخِرَت کي به دِيْدَارُ کيږي .

٢: لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ز وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ج وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ .

(آيَتِ ١٠٣، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦)

تَرْجَمَه: - نَظَرُونَه (سترگي) دهغه اِذْرَاك (اِحَاطَه) نَه سي كولائي، او هغه د تولو نَظَرُونُو اِحَاطَه کوي، دهغه ذَات دېر لَطِيف دئ، او دېر خَيْرِدَارَه دئ .
په دغه آيَت کي دئ چي سترگي د اللّٰه تَعَالٰی اِحَاطَه نَه سي کولائي، لِهَذَا د اللّٰه تَعَالٰی ذَات خوک نَه سي لِيدَلائي .

٣: وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ .

(آيَتِ ٥١، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢ / بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ التَّفْسِيرِ، سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣، ص: ٨٦٠، نَمْبِر ٤٨٥٥)

تَرْجَمَه: - په يوه اِنْسَان کي دا طَاقَت نَسْتَه چي اللّٰه دده سره (رُؤْبِرُو/مَخَامَخ) خَبِرِي وکي، مَاسُوا ددې چي هغه د وَحْي په ذَرِيعَه سره وي، يا د يَزْدِي وَ شَا تَه وي .
په دغه آيَت کي دئ چي اللّٰه تَعَالٰی په دُنْيَا کي د يَو اِنْسَان سره د وَحْي په ذَرِيعَه سره خَبِرِي کوي، يا په يَزْدَه (يَزْدَه) کي خَبِرِي ورسره کوي، نو حَکَه د بعضو حَضَرَاتو وِينَا دده چي د مِعْرَاج په شپه حُضُور صَلَّي اللّٰه عَلَیْهِ وَسَلَّم په يَزْدَه کي د اللّٰه تَعَالٰی سره خَبِرِي کړي دي، اللّٰه يې په سترگو نَه دئ لِيدَلئي .

د حضرت عَائِشَه مَوْقِف دادئ چي په دُنْيَا کي
خوک اللّٰه نَه سي لِيدَلائي

دَلَائِل يې دا دي

١: عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ (رضي الله عنها) يَا أُمَّتَاهُ هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ (ﷺ) رَبَّهُ؟ فَقَالَتْ لَقَدْ قَفَّ شَعْرِي مِمَّا قُلْتَ، أَيْنَ أَنْتَ مِنْ ثَلَاثٍ، مَنْ حَدَّثَكَ فَقَدْ كَذَبَ؟ مَنْ حَدَّثَكَ أَنَّ مُحَمَّدًا (ﷺ) رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) (آيَتِ ١٠٣، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦ / بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ التَّفْسِيرِ، سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣، ص: ٨٦٠ / نَمْبِر ٤٨٥٥)

تَرْجَمَه: - حضرت مَسْرُوق وويل چي، مَا د حضرت عَائِشَه څخه پوښتنه وکړه چي، ائ مُورْجَان! آيا حُضُور خپل رَب لِيدَلئي دئ؟ نو حضرت عَائِشَه وفرمانل چي ستا د خَبِرِي څخه خو رَمَا بېښتان جَک جَک ودرېدل، دغه درې خَبِرِي تَا ته نه دي معلوم! ددغه دُرُو خَبِرُو په اړه که خوک وړ غېږي نو دا دُرُوَاغ دي، چي خوک دا ووايي چي مُحَمَّد خپل رَب لِيدَلئي دئ نو دغه دُرُوَاغ دي، بيايي دغه آيَت ووايي، (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ)

تَرْجَمَهُ: - نَظَرُونَهُ (سترگي) دهغه اِدْرَاكُ (احاطه) نَه سِي ڪولائي، او هغه د ٽولو نَظَرُونُو احاطه ڪوي، دهغه ذات ڊپر لطيف دئ، او ڊپر خيرِداره دئ .
په دغه حديث کي دئ چي حُضُور په خپلو سترگو الله تَعَالٰي نَه دئ ليدلئ .

٢: عَنْ مَسْرُوقٍ يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ! أَنْظِرْنِي وَلَا تَعْجَلِينِي. أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ تَعَالَى وَلَقَدْ رَأَى بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ (آيَت ٢٣، سُورَةُ التَّكْوِينِ ٨١) وَلَقَدْ رَأَى نَزْلَةَ أُخْرَى، (آيَت ١٣، سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣) فَقَالَتْ أَنَا أَوَّلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ إِنَّمَا هُوَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، لَمْ أَرَاهُ عَلَى صُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا غَيْرَ هَاتَيْنِ الْمَرَّتَيْنِ رَأَيْتُهُ مُنْهَبِطًا مِّنَ السَّمَاءِ سَادًّا عَظْمَ خَلْقِهِ □ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ .

(مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ مَعْنَى قَوْلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَلَقَدْ رَأَى نَزْلَةَ أُخْرَى، وَهَلْ رَأَى النَّبِيُّ رَبَّهُ لَيْلَةَ الْأَسْرَاءِ، ص: ٩٠ / نَمِيز ١٧٧ / ٤٣٩)

تَرْجَمَهُ: - حضرت مَسْرُوقُ وويل، أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ مَا تَه مَهْلَتْ راکه او تَلَوَّاز مَه ڪوه، آيَا الله تَعَالٰي نَه دي فرمائي (وَلَقَدْ رَأَى بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ) او (وَلَقَدْ رَأَى نَزْلَةَ أُخْرَى) چي حُضُور پر أَفْقِ مُبِينِ باندي وليڏي، او هغه بي دُوْهُمْ وَارَ وَلِيڏي، نو حضرت عَائِشَةُ و فرمائي چي رَه ددي أَمْتُ هغه أَوَّلُ كَسْنِ (إِنْسَانِ) یم چي د حُضُور څخه مي په دي أَرَه يُوْشِنْتَهُ وکره، نو حُضُور و فرمائي چي، هغه جِبْرِيلُ مو ليدلئ دئ، ددغه دُوْه وَارَه يَغْيِرَه مَا جِبْرِيلُ پر خپل أَصْلِي صُورَت نَه دئ ليدلئ، مَا دئ وليڏي چي دئ د أَسْمَانِ څخه راشوه کيږي، او دده خُلِقَتْ د أَسْمَانِ او مَخِي مَا بَيْنِ (حِصَّة) ڏکه کري ده .

په دغه آيَت کي حضرت عَائِشَةُ فرمائي دي چي، وَلَقَدْ رَأَى بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ او وَلَقَدْ رَأَى نَزْلَةَ أُخْرَى کي چي د لِيَدُلُّوْهُ كُوم بَيَان کري دئ، هغه د الله لِيَدَل نَه دئ، بلکه حُضُور حضرت جِبْرِيلُ دُوْه وَارَ پر خپل أَصْلِي صُورَت ليدلئ دئ .

ددغه حديث څخه هم ثابت سو چي حُضُور په دُنْيَا کي الله نَه دئ ليدلئ .

٣: عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ؟ . (مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ قَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ، ص: ٩١، نَمِيز ١٧٨ / ٤٢٣)

تَرْجَمَهُ: - حضرا أَبُو ذَرٍّ فرمائي چي، مَا د حُضُور څخه يُوْشِنْتَهُ وکره چي آيَا تَا خپل رَب لِيَدَل دئ؟ نو حُضُور و فرمائي چي دهغه حِجَاب خو نُور دئ، نو ځکه هغه څنگه ليدلاني سم؟

په دغه حَدِيثُ كي دِي چي، د حُضُور (ﷺ) خُخه يُؤْبِسْتَنَه وَسُوه چي تَا د مِعْرَاجُ په شپه اَللّهُ تَعَالٰي لِيَدَلِّي دِي؟ نو حُضُور (ﷺ) و فرمائِل چي دهغه حِجَابُ ،، نُورُ ،، دِي، نو هغه به خُوك خُنگه لِيَدَلَاي سِي .

٤: عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ حِجَابُهُ نُورٌ، وَفِي رَوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ، النَّارُ لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سَبَحَاتُ وَجْهِهِ □ مَا أَنْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ □.

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ قَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، ص: ٩١، نَمْبَرُ ١٧٩/٤٤٥)

تَرْجَمَه: - حضور زُموږ په مَابِيْن كي د پنځو كَلِمَاتُو سره وَلَاي سو حُضُور و فرمائِل چي د اَللّهُ حِجَابُ خو نُورُ دِي، او د أَبُوبَكْرُ په رَوَايَتُ كي راغلي دي چي، وَوُرُ، دِي، كه چيري هغه د خلكو په مَخ كي خَلاَس كي نو دهغه د چهرې د رِيَا (يَرِكُ) خُخه به تر كُوم خَايَه پُوري چي سترگي دِيْدُ كوي تر هغه خَايَه به وَسُوْخَل سِي اِيْرَه اِيْرَه به سي .

ددغه څلورو سره حَدِيثُو خُخه مَعْلُومُ سو چي پر اَللّهُ باندي د نُورُ حِجَابُ پروت دِي، نو ځكه په دُنْيَا كي خُوك نه سي لِيَدَلَاي .

٢: دُوَيَمُ جَمَاعَتُ :-

دُوَيَمُ جَمَاعَتُ دا وائي چي اَللّهُ تَعَالٰي يي لِيَدَلِّي دِي لېكن دده نُورُ يي لِيَدَلِّي دِي. بَهْرُ حَالُ لِيَدَلِّي يي ضرور دِي، د اَكْثَرُو حَضَرَاتُو دغه رَايَه ده دَلِيْلُ يي دا حَدِيثُ دِي

٥: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ قَالَ كُنْتُ أَسْأَلُهُ: هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ أَبُودَرٍّ قَدْ سَأَلْتُهُ فَقَالَ رَأَيْتُ نُورًا .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ قَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ، ص: ٩١، نَمْبَرُ ١٧٨/٤٤٤)

تَرْجَمَه: - مَا د حضرت اَبُودَرُّ خُخه يُؤْبِسْتَنَه وكره ... مَا د حُضُور خُخه يُؤْبِسْتَنَه وكره چي اَيَا تَا خپل رَبُّ و لِيْدِي؟ نو حُضُور و فرمائِل چي، مَا نُورُ و لِيْدِي . په دغه حَدِيثُ كي دِي چي مَا خو نُورُ لِيَدَلِّي دِي .

٣: دَرِيْمُ جَمَاعَتُ :-

دَرِيْمُ جَمَاعَتُ دا وائي چي د نُورُ لُورُ خُخه (په تَلَوَارُ تَلَوَارُ/ مَعْمُولِي خَه) لِيَدَلِّي دِي، د دِنَنَه حَالَتُ يي نه دِي لِيَدَلِّي، او هغه يي لِيَدَلَاي هم نه سو، ځكه چي د اَللّهُ تَعَالٰي ذَاتُ خو لَا مُتْنَاهِي دِي .

دِ دُوي دِلِيلِ دِغِه دِ صَحَابِي قَوْلِ دِي

٦: قَالَ سَمِعْتُ عِكْرَمَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ أَنَّ مُحَمَّدًا (ﷺ) رَأَى رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ . (سُنَنِ كُبْرَى لِلنَّسَائِي، بَابُ قَوْلِهِ □ تَعَالَى مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى، ج: ١٠، ص: ٢٧٦، نَمْبَرُ: ١١٤٧٣ / طَبَرَانِي كَبِيرُ، بَابُ عِكْرَمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، ج: ١١، ص: ٢٤٢، نَمْبَرُ: ١١٦١٩) .

تَرْجَمَةُ: - حضرت عِكْرَمَةُ فرمائي چي مَا دِ حضرت عَبْدُ اللَّهِ بنِ عَبَّاسٍ خُخِه دِغِه وَيِنَا أَوْرِبْدَلِي دِه چي دِه وَيَل ، مُحَمَّدٌ (ﷺ) خِيَلِ رَبِّ لِيَدْلِي دِي .

لِيَكُنْ بِه آيَتُ كِي دِي چي سَتَرَكِي دِ اللَّهِ إِحَاطَةُ نَه سِي كُولَائِي (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ) نُو حُكِه دِغِه وَيِنَا صَحِيحُ دِه چي اللَّهُ تَعَالَى يِي بِه مَعْمُولِي تُوَكِه خَه نَا خَه لِيَدْلِي دِي .

٤: خُلُورَمِ جَمَاعَتِ :-

خُلُورَمِ جَمَاعَتِ دَا دِي چي اللَّهُ يِي بِه زِرَهُ سِرِه لِيَدْلِي دِي. دِلِيلِ يِي دَادِي

٤: عَنْ يُوسُفَ بْنِ مِهْرَانَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) (سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣، آيَتِ ١١) قَالَ رَأَى رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِفُؤَادِهِ □ .

(طَبَرَانِي كَبِيرُ، بَابُ يُوسُفَ بْنِ مِهْرَانَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، ج: ١٢، ص: ٢١٩، نَمْبَرُ: ١٢٩٤١) .

تَرْجَمَةُ: - دِ حضرت ابْنِ عَبَّاسٍ خُخِه رَوَايَتِ دِي چي (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) كُومِ آيَتِ دِي، دَدِي بِه اِرِه حضرت ابْنِ عَبَّاسٍ وَفَرَمَانِلِ چي، حُضُورِ خِيَلِ رَبِّ بِه زِرَهُ سِرِه لِيَدْلِي دِي .

دِغِه صَحَابِي بِه قَوْلِ (اَثَرُ) كِي دِي چي حُضُورِ بِه زِرَهُ سِرِه اللَّهُ تَعَالَى لِيَدْلِي دِي .

مُؤْمِنَانُ بِه پِه آخِرَتِ كِي اللَّهُ تَعَالَى وَوِينِي

پِه تَبَرِ وَخَتِ كِي جَهْمِيَّةِ فِرْقَه وَه هُغُوِي پِه آخِرَتِ كِي هَم دِ اللَّهُ تَعَالَى دِ لِيَدْلُو خُخِه اِنْكَارِ كَرِي وَو. پِه مَوْجُودَه زَمَانَه كِي پَر دِي اِتِّفَاقِ سَوِي دِي چي پِه آخِرَتِ كِي بِه دِ اللَّهُ تَعَالَى رُؤْيَتِ وَي .

پِه آخِرَتِ كِي بِه اللَّهُ تَعَالَى دَارَنَكِه سَتَرَكِي پِيْدَا كِي چي مُؤْمِنَانُ بِه مَخَامَحِ اللَّهُ تَعَالَى وَيِنِي. دِلِيلِ يِي دِغِه آيَتِ اَوْ حَدِيثُونَه دِي

٤: وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۖ ج (سُورَةُ الْقِيَمَةِ ٧٥، آيَتِ ٢٣)

تَرْجَمَهُ: - هغه وَرَخ به ډېر مَخَان تَر و تَارَه وي، د خپل پُروردگار و طَرَف ته به گوري .

٨: إِنَّ أَبَاهُ رِيرَةً أَنْ نَاسًا قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ هَلْ تَصَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ؟ قَالُوا لَا، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ.

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَان، بَابُ اثْبَاتِ رُؤْيَةِ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ رَبَّهُمْ، ص: ٩٢، نَمْبَرُ ١٨٢ / ١٤٥١) ابْنُ مَاجَهَ شَرِيف، بَابُ فِي مَا أَنْكَرَتِ الْجَهْمِيَّةُ، ص: ٢٧، نَمْبَرُ ١٧٨ تَرْجَمَهُ: - خو خلگو د حُضُور څخه پُوبښتنه وکړه، چي آيا موږ به د قِيَامَت په وُرَخ خپل رَب ويښو نو حُضُور وفرمائل چي وَرِيخ نه وي نو د لَمَر په ليدلو كي څه پرېشاني وي؟ خلگو وويل، يَا رَسُولَ اللَّهِ نه، حُضُور وفرمائل دغه رنگه به تاسو بي کومي پرېشاني اللَّهُ ويښي .

په دغه آيت او حديث كي دى چي په جَنَّت كي به د اللَّهُ تَعَالَى ډيدار وي .

٩: عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) هَذِهِ الْآيَةُ (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ، آيَةُ ٢٦، سُورَةُ يُوسُفَ ١٠) . وَقَالَ إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَ أَهْلُ النَّارِ النَّارَ نَادَى مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يَرِيدُ أَنْ يَنْجَزْكُمْوهُ، فَيَقُولُونَ وَمَا هُوَ؟ أَلَمْ يَتَّقِلِ اللَّهُ مَوَازِينَنَا وَيُبَيِّضُ وُجُوهَنَا وَيَدْخُلَنَا الْجَنَّةَ وَيُنْجِيَنَا مِنَ النَّارِ قَالَ فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ فَوَ اللَّهُ مَا أَعْطَاهُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ يَغْنَى إِلَيْهِ ، وَلَا أَقَرَّ لَأَعْيُنِهِمْ . (ابْنُ مَاجَهَ شَرِيف، كِتَابُ مُقَدِّمَةِ، بَابُ فِي مَا أَنْكَرَتِ الْجَهْمِيَّةُ، ص: ٢٨، نَمْبَرُ ١٨٧ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَان، بَابُ اثْبَاتِ رُؤْيَةِ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ رَبَّهُمْ، ص: ٩٢، نَمْبَرُ ١٨١ / ٢٤٩)

تَرْجَمَهُ: - حضرت صُهَيْب وفرمائل چي حُضُور دغه آيت تلاوت كى، لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَ زِيَادَةٌ ، تَرْجَمَهُ: - او گوم چي بڼه كارونه يي وكرل دهغه لپاره به خُسنى، بڼه والئ وي، او څه نور زيات به هم ملاؤېږي. ددې په اړه حُضُور وفرمائل چي كله جَنَّتِيَان په جَنَّت كي داخل سي، او دُورَخِيَان په دُورَخ كي داخل سي، نو يو وَرَخ كونه كى به وَرَخ وكي. اى د جَنَّت خلگو! د اللَّهُ سره ستاسو يو وَعْدَه سته، اللَّهُ غواړي چي تاسو ته دهغه بدله دركي، نو خلك به پُوبښتنه وكي چي هغه چش ده؟ آيا اللَّهُ زموږ وَرَن نه دى دروند كړئ؟ او زموږ مَخَان يي وځلول، او موږ يي په جَنَّت كي داخل كړو، د دُورَخ څخه يي خلاس كړو، تر دغه زيات به نور چش راكوي؟ نو اللَّهُ به حجاب پورته كي، بيا به خلك و اللَّهُ ته گوري، قَسَم په خدائ اللَّهُ چي دوي ته څومره نِعْمَت وركړئ وو، د اللَّهُ ډيدار (ليدنه) به تر هغه ټولو بڼه وي، او د دوي د سترگو لپاره به تر ټولو بڼه يَخْنِي (باعث إِطْمِينَان شئ) وي .

١٠: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ أَخْبَرَهُمَا قَالَ فَهَلْ تُمَارُونَ فِي رُؤْيَا الشَّمْسِ لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ ؟ قَالُوا لَا ، قَالَ فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْأَذَانِ، بَابُ فَضْلِ السُّجُودِ، ص: ١٣٠، نَمْبِرُ ٨٠٦) .
 تَرْجَمَهُ:- حُضُور و فرمائل چي وَرِيخُ نَه وي نو د لَمَرُ پِه لِيدَلُو كي كُوم شَك وي؟ خلغو وويل چي نِه! حُضُور و فرمائل چي تاسو به دغه رنگه د شَك بَغِيرَه اَلله وويئ .

جَهْمِيَّةَ فِرْقِي وَيْلِي وَو چي پِه آخِرَتِ كي به هم د اَلله تَعَالٰي دِيْدَارُ نَه وي

د دُوي دَلِيلُ دغه آيْتِ دِي

٥: لَا تُذَرِّكُهُ الْأَبْصَارُ ز وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ج وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ .

(آيْتِ ١٠٣، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦)
 تَرْجَمَهُ:- نَظَرُونَه (سترگي) دهغه اِدْرَاكُ (إِحَاطَةٌ) نَه سي كولائي، او هغه د تولو نَظَرُونُو إِحَاطَةً كوي، دهغه دَاتِ دېر لَطِيفُ دِي، او دېر خَبِيرُ دَارَه دِي .
 پِه دغه آيْتِ كي دِي چي سترگي د اَلله تَعَالٰي إِحَاطَةٌ نَه سي كولائي، ددغه خُخه دُوي اِسْتِدْلَالُ كَرِي دِي چي مُورِ پِه آخِرَتِ كي هم اَلله تَعَالٰي نَه سو لِيدَلَاي .

جَمْهُورُ عُلَمَاءُ ددې آيْتِ جَوَابُ دا وركري دِي چي د , , دَرَكُ , , مَعْنٰي ده پِه مُكَمَّلَه تُوكِه رَاكِيرُول او إِحَاطَةٌ كول، زُموِر سترگي د اَلله تَعَالٰي د دَاتِ إِحَاطَةٌ نَه سي كولائي، صِرْف لِيدَلَاي سي، او پِه دغه آيْتِ كي دا بَيَانُ كَرِي دِي چي پِه جَنَّتِ كي به هم مُورِ اَلله تَعَالٰي ويئو، لېكن دهغه إِحَاطَةٌ نَه سو كولائي، حُكِه چي دا خو نَامُمْكِنُ ده. ددې آيْتِ دا مَطْلَبُ نَه دِي چي مُورِ به پِه آخِرَتِ كي اَلله تَعَالٰي گر سره ويئو هم نَه .

ددغه عَقِيدې پِه اړه ٥ آيْتُونَه او ١٠ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلُ مَلاحِظَه كئ .

٥: د حُضُورِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَسْ غَتِ فَضِيلَتُونَه

ددغه عَقِيدِي په اړه ١٢ آيَتُونَه او ١٦ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلِ مُلَاحَظَه كئ.

د حُضُورِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خو ډېر فَضِيلَتُونَه دي، چي هغه و بَل رَسُولِ او نَبِي ته نه دي وركول سوي. لېكن دَلَّتَه ١٠ غَتِ غَتِ فَضِيلَتُونَه بَيَانِ كېږي، چي دا اَنْدازه وسي چي د حُضُورِ كُوم مَقَام دي؟ په دي كي هېڅ شَك نسته چي دده فَضِيلَتُونَه تر ټولو زيات دي، او د الله تَعَالِي وروسته تر ټولو غټ شَخْصِيَّت دي

ع بَعْدَ اَزْ خُدا بُزُرْگِ ثَوْنِي قِصَّه مُخْتَصِرَ

كَشَفَ الدَّجِي بِجَمَالِه ☐

بَلَغَ الْعُلَى بِكَمَالِه ☐

صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِه ☐

حَسُنْتَ جَمِيعُ خِصَالِه ☐

تَرْجَمَه:- په خپل كَمَالِ دي و لورِ مَقَام ورسېدئ. په خپل بِنَايَسْت سره يې تَارِيكَه رَبَّآ كره، دده ټوله عَادَتُونَه ډېر بڼه دي، پر ده باندي او ده پر اولاد دي درود و سلام وي.

كله نا كله اِنْسَان ته د حُضُورِ مَرْتَبَه نه وي معلومه، نو دي دهغه په شان كي مِسْتَاخِي او بِي اَدْبِي وكي، او كله نا كله بيا د حُضُورِ د خْتَمِ نُبُوْتِ څخه اِنكَار وكي چي دهغه لكبله دي كَافِر سي، په دغه وَجَه مَا دغه فَضَائِلِ نِكْر كړل چي د حُضُورِ مُحَبَّت د اِنْسَانانو په زړو كي كښېږي، او ددغه مُحَبَّت سره د دُنْيَا څخه رُخْصَت سي.

١: حُضُورِ (ﷺ) ته به شَفَاعَتِ كُږي وركول سي

د حَشَرُ په مِيْدَانِ کي چي کله حَسَابُ و کِتَابُ نه کبيري نو خلگ به ډېر پريشان وي، او دا به غواري چي بس ژر تر ژر حَسَابُ وسي، ددغه لپاره به ډېرو نبیانو ته ورسې، لېکن هر نبي به انکار ورته وکي چي زه خو ددغه سفارش لائق نه يم، ددغه لپاره تاسو حضرت مُحَمَّدُ صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته ورسئ، خلگ به حُضُور ته راسي، بيا به دئ سفارش وکي، ددغه نوم شفاعت کبړي دئ، چي صرف د حُضُور صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سره خاص دئ.

دليل يي دغه حديث دئ

١: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَقُولُونَ لَوْ اسْتَشْفَعْنَا عَلَى رَبِّنَا حَتَّى يُرِيحَنَا مِنْ مَّكَانِنَا ثُمَّ يُقَالُ لِي: اِرْفَعْ رَأْسَكَ وَاسْلُ تَعَطُّهُ، وَقُلْ يَسْمَعُ، وَاشْفَعْ تَشْفَعُ فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يَعْلَمُنِي، ثُمَّ اسْفَعُ فَيَحْدُ لِي حَدًّا ثُمَّ أَخْرِجُهُمْ مِنَ النَّارِ وَ ادْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ ثُمَّ اَعُوذُ فَأَقْعُ سَاجِدًا مِثْلَهُ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ حَتَّى مَا يَبْقَى فِي النَّارِ إِلَّا مَنْ حَبَسَهُ الْقُرْآنُ .

(بخاري شريف، کتاب الرقاق، باب صفة الجنة والنار، ص: ۱۱۳۶، نمبر ۶۵۶۵) .
ترجمه:- حُضُور پاک (ﷺ) وفرمائ چي اللّٰهُ به د قيامت په ورځ خلگ سره جمع کي، خلگ به ووائي، زموږ د رب په مخکي که يو چا سفارش کړي وای نو ددغه حايه څخه به موږ ته عافيت ملاؤ سوئ وای بيا به ما ته وويل سي، سر پورته که او و غواړه (هغه څه به) درکول کبړي، ووايه خبره به دي اورېدل کبړي، سفارش وکه سفارش به دي قبلېږي، نو زه به سر پورته کم، او دارنگه حمد به وکم چي اللّٰهُ به په هغه وخت ما ته راوبيايي، بيا به زه سفارش وکم نو يو حد (مقام) به متعين کړي، بيا به زه هغه خلگ د دورځ څخه راوباسم او په جنت کي به داخل کم، بيا به د اول وار په شان دوهم وار سجدې ته حم، دا به درېم وار وي يا څلورم وار وي، ان تر دې چي په دورځ کي به هغه پاته سي کوم چي قرآن منع کړي دي (يعني صرف کافران به په دورځ کي پاته سي).

په دغه حديث کي درې خبري دي

- (۱) اوله خبره داده چي شفاعت کبړي به حُضُور کوي .
- (۲) دوهمه خبره داده چي په قيامت کي به هم حُضُور د اللّٰهُ تعالی څخه و غواړي، او اللّٰهُ به ورکوي .
- (۳) درېمه خبره داده چي د څومره بنده گانو د رالاستلو اجازت وي هغونه به د دورځ څخه راوباسي .

٢: حُضُورٌ (ﷺ) تَهْ بِه حَوْضٌ كَوْتَرُ وَرَكُولُ سِي

١: اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْتَرُ ط فَصَلْ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ط. (آيَتِ ١ — ٢. سُورَةُ الْكَوْتَرِ ١٠٨)

تَرْجَمَه: - (اَيِ بِيْعَمْبَرَه!) يَقِيْنُ وَكِه مُورِ تَا تَه كَوْتَرُ دركړئ دئ، لِهَذَا تَه د خپل پَروردگار (د رِضَامَنْدِي) لپاره لُمُونُخ كوه، او قُرْبَانِي كوه، په دغه آيَت كې اَللّهُ تَعَالٰي فرمائي چي و حُضُور ه تَه مُور كَوْتَرُ وركړئ، حَدِيثُونَه دغه دي

٢: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرِ مَأْوُهُ أَبْيَضُ مِنَ اللَّبَنِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَكَيْزَانُهُ كَنْجُومُ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ أَبَدًا . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الرَّقَاقِ، بَابُ فِي الْحَوْضِ، ص: ١١٣٨، نَمِيز ٤٥٧٩) تَرْجَمَه: - حُضُور ه وفرمائل چي زَمَا حَوْضُ د يوي مِياشْتِي د تَكِي (سَفَر) په اَنْدَازَه وُرْد دئ، دهغه خُوشْبُو تر مُشْكِي هَم زِيَاَتَه ده، او پر هغه چي كُومِي پِيَالِي مَوْجُود دي هغه د اَسْمَان د سَتُورُو په اَنْدَازَه دي، خوك چي يُو وَارِ دهغه اُوبَه وَجِيَسِي هغه به په هِيخ وَخْت تَبْرِي نَه سي .

٣: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ فَقَالَ إِنَّهُ أَنْزَلَتْ عَلَيَّ إِنْفًا سُورَةَ فَقَرَأْتُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْتَرُ، حَتَّى خَتَمَهَا فَلَمَّا قَرَأَهَا هَلْ تَدْرُونَ مَا الْكَوْتَرُ؟ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ؟ قَالَ فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدْنِيهِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي الْجَنَّةِ وَعَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، عَلَيْهِ حَوْضٌ تَرْدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَنْبِيئُهُ عَدَدَ الْكَوَاكِبِ.

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ السُّنَنِ، بَابُ فِي الْحَوْضِ، ص: ٦٧١، نَمِيز ٤٧٤٧) تَرْجَمَه: - حَضَرَتِ اَنَسُ بْنُ مَالِكٍ فرمائي چي حُضُور ه وفرمائل چي مَا باندي اُوس اُوس يُو سُورَه نَازِل سو، بيايې بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، وويل او اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْتَرُ، سُورَه يې تر اَخِر پوري تِلَاوَت كئ، چي تِلَاوَت يې مُكْمَل كئ نو يُؤْبَسْتَنَه يې وكره چي تَا تَه مَعْلُوم دئ چي كَوْتَر چِشئ دئ؟ خلكو وويل چي اَللّهُ او دهغه و رَسُوْلُ تَه مَعْلُوم دئ، نو حُضُور اِرْشَاد وفرمايه چي يُو نَهْر دئ، اَللّهُ په جَنَّت كې زَمَا سره دهغه وَعْدَه كړې ده، په دغه نَهْر كې دېر خَيْر دئ، پر هغه باندي حَوْض دئ، د قِيَامَت په وُرْخ به هغه تَه زَمَا اُمّت راسي، پر هغه چي كُوم لُوبِسِي دي هغه د سَتُورُو په اَنْدَازَه (دېر) دي .

ددغه آيَت او حَدِيثُ خخه مَعْلُوم سو چي حُضُور تَه به حَوْض كَوْتَرُ وَرَكُولُ كېږي، او بَس بَل چَا تَه به نَه وَرَكُول كېږي .

**۳: وَسِيْلُهُ يَوْمَ دَهْرٍ غَيْتَ مَقَامُ دِي چي صِرْف
وَ حُضُور (ﷺ) تَه به وَرَكُول كِبَرِي**

**۴: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ ثُمَّ
سَلُّوا لِي الْوَسِيْلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا يَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِّنْ عِبَادِ اللَّهِ وَ
أَرْجُوا أَن أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيْلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ (مُسْلِمٌ
شَرِيف، بَابُ اسْتِخْبَابِ الْقَوْلِ مِثْلَ قَوْلِ الْمُؤَذِّنِ لِمَنْ سَمِعَهُ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ثُمَّ يَسْأَلُ
اللَّهَ لَهُ الْوَسِيْلَةَ، ص: ۱۶۳، نُمْبَرُ ۳۸۳ / ۸۴۹ / تَرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاقِبِ، بَابُ
سَلُّوا لِي الْوَسِيْلَةَ، ص: ۸۲۴، نُمْبَرُ ۳۶۱۲)**

تَرْجَمَه: - حُضُور ه و فرمائل بيا دي زِمَا لپاره د وَسِيْلَه دُعَا وَكي، وَسِيْلَه به
جَنَّتْ كِي يَوْمَ مَقَامُ دِي، چي دِ اللَّهِ دِ بَنَدَه كَاتُو خُخه دِ يَوَه لپاره (بَس) مُنَاسِبُ دِي، او زَه
دا اُمِيْدُ لرم چي هغه به زَه يَم، نو چي گوم خُوك زِمَا لپاره وَسِيْلَه وَ غَوَارِي دهغه لپاره
زِمَا شَفَاعَتُ حَلَال (ثَابِت) سو .

**۵: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ
النِّدَاءَ، اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَ الصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ أَتِ مُحَمَّدَ بْنَ الْوَسِيْلَةَ
وَالْفَضِيْلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ .
(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْأَذَانِ، بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ النِّدَاءِ، ص: ۱۰۲، نُمْبَرُ ۶۱۴)**

تَرْجَمَه: - حُضُور ه و فرمائل دِ أَذَانُ دِ أَوْرِيْدُو پِر وَخْتُ چي خُوك وَائِي، اِي اللَّهُ ...
حُضُور تَه وَسِيْلَه وَرَكِي، فَضِيْلَتُ وَرَكِي، او پِر مَقَامُ مَحْمُودُ يِي فَائِزُ كِي (يعني مَقَامُ
مَحْمُودُ وَرَكِي) گوم چي تَا يِي وَغَدَه كَرِي ده، نو دِ قِيَامَتُ به وَرُخ به دهغه لپاره زِمَا
سَفَارَشُ حَلَال (ثَابِت) سي .

په دغه دُوو حَدِيْثُو كِي دِي چي وَسِيْلَه يَوْمَ دَهْرٍ غَيْتَ مَقَامُ دِي چي صِرْف وَ
يَوَه بَنَدَه تَه به وَرَكُول كِبَرِي، او هغه به صِرْف دِ حُضُور لپاره وي .

۴: حُضُور (ﷺ) تَه به لَوَاءُ الْحَمْدُ وَرَكُول سي

دِ لَوَاءُ الْحَمْدُ مَعْنِي ده دِ تَغْرِيفُ بِيْرَغُ (جَنْدِي)، په قِيَامَتُ به حُضُور دِ اللَّهِ
تَعَالَى دارنگه تَغْرِيفُ وَكي چي بَل چَا به تَه وي كَرِي، په دغه وَجَه وَ دِي تَه
لَوَاءُ الْحَمْدُ وَيَل كِبَرِي، دغه به صِرْف حُضُور تَه وَرَكُول كِبَرِي .

**۶: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ خُرُوجًا إِذَا
بُعِثُوا، وَأَنَا خَطِيبُهُمْ إِذَا وَقِدُوا، وَ أَنَا مُبَشِّرُهُمْ إِذَا أَيْسُوا، لَوَاءُ الْحَمْدِ يَوْمَئِذٍ
بِيْدِي، وَأَنَا أَكْرَمُ وَلَدِ أَدَمَ عَلَى رَبِّي وَلَا فَخْرَ .**

(تَرْمِذِي شَرِيف، أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ خُرُوجًا إِذَا بُعِثُوا، ص: ۸۲۳، نُمْبَرُ ۳۶۱۰)

تَرْجَمَه: - حُضُور ۛ وفرمائل چي ڪله به قِيَامَتِ خَلِك رَاوُزِي نو زِه به تر ٿولو مَخِي رَاوُزَم، چي ڪله د الله و حُضُور ته د وَقْد په صُورَتِ ڪي جِي نو زِه به دهغو خُطْبِ (مُتَكَلِّم) يَم، چي ڪله خَلِك نَاأَمِيْد سي نو زِه به هغوي ته زېږي وړ ڪونکي يَم، هغه وَرخ به د حَمْدِ جَنَدِي زَمَا په لَاسِ ڪي وي، زِه به د اَدَم په اَوْلَادِه ڪي د الله په حُضُور ڪي تر ٿولو زِيَاَتِ مُكْرَم يَم، لېکن زِه په دغه ڪي هيڅ فَخْر نه ڪوم .
په دغه حَدِيث ڪي دي چي د قِيَامَتِ په وَرخ به د حَمْدِ جَنَدِي زَمَا په لَاسِ ڪي وي .

۵: حُضُور (ﷺ) خَاتَمُ النَّبِيِّينَ دِي

د خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، مَطْلَب دادی چي دی آخِرِي نَبِي دی، اوس دده بَعْدُ بَلِ نَبِي نه سي راتلاني، دَلِيل يي دادی .

۲: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ط .

(آيَت ۴۰، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ۳۳)

تَرْجَمَه: - حُضُور ۛ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ستاسو د نَرَانُو څخه د يَوِه يَلَاز نه دی، لېکن هغه د الله رَسُول دی، او په ټولو نَبِيَانُو ڪي تر ټولو آخِرِي نَبِي دی .

۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، ص: ۵۹۵، نُمْبَر ۳۵۳۵ / تِرْمِذِي شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ كَذَّابُونَ، ص: ۵۰۹، نُمْبَر ۲۲۱۹) .

تَرْجَمَه: - حُضُور ۛ وفرمائل چي زِه آخِرِي نَبِي يَم .

۸: عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَ إِنَّهُ فِي أُمَّتِي كَذَّابُونَ ثَلَاثُونَ كُلُّهُمْ يَزْعَمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ وَ أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَأَنْبِيَّ بَعْدِي .

(ابُو دَاوُدُ شَرِيف، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ ذِكْرِ الْفِتَنِ وَدَلَالِهَا، ص: ۵۶۹، نُمْبَر ۴۲۵۲) .

تَرْجَمَه: - حُضُور ۛ وفرمائل زَمَا په أُمَّتِ ڪي به دېرش دُرُوَاغْجَان وي، هر يو به دا هَمَان ڪوي چي دی نَبِي دی، لېکن خَبِرَه داده چي زِه آخِرِي نَبِي يَم، زَمَا بَعْدُ بَلِ نَبِي نسته .

په دغه آيَت او اَحَادِيثُو ڪي دی چي حُضُور آخِرِي نَبِي دی، او دا هم دی چي زَمَا وروسته بَلِ نَبِي نه سي راتلاني، لِهَذَا چي څوک ددي وروسته د نَبُوَت دَعْوَه ڪوي، هغه دُرُوَاغْجَان دی، هغه هيڅ ڪله نَبِي مه مني .

۶: حُضُور (ﷺ) د ټولو اِنْسَانَانُو لپاره نَبِي دی

او چي ڄومره اَنْبِيَاءِ كَرَامِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ راغلي دي هغه د يَوْمِ خَاصِّ قَوْمِ لپاره وو، لږڪن حُضُورِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د ٽولو خلکو لپاره نَبِيِّ رَاغَلِي دي، د پِيرَانَانُو لپاره هم نَبِي دي، او د اِنْسَانَانُو لپاره هم نَبِي دي، او تر قِيَامَتِه پوري نَبِي او رَسُول دي، نو ځكه دي تر ٽولو اَفْضَلُ دي دَلَائِلُ يي دادي

۳: وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا . (آيَتِ ۲۸، سُورَةُ السَّبَاءِ ۳۴)

تَرْجَمَه: - او (اي يَبْعَثِرَه) مَور ته د ٽولو اِنْسَانَانُو لپاره دارنگه نَبِي جوړ كړي اَسْتَوْلِي بي چي زېري هم وركي، او خَبَرْدَارَه هم كي .

۴: قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا . (آيَتِ ۱۵۸، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ۷)

تَرْجَمَه: - ته وَايَه اي خلکو! رَه يي تاسو ټولوته د الله لَطَرَف څخه رَسُول را اَسْتَوْلِي يم .

۵: وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ . (آيَتِ ۱۰۷، سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ ۲۱) تَرْجَمَه: - او اي يَبْعَثِرَه! مَور ته د ٽولو جَهَانُو لپاره رَحْمَت جوړ كړي اَسْتَوْلِي يي .

۶: الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ اَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا .

(آيَتِ ۳، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵)

تَرْجَمَه: - نِنِ ما ستاسو لپاره ستاسو دِين مُكَمَّل كئ، پر تاسو مي خپل رَحْمَت پوره كئ، او ستاسو لپاره مو اِسْلَام د دِين په حَيْث سره د همېشه لپاره خَوْبِن كئ .

۷: يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ . (آيَتِ ۱۳۰، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ۶)

تَرْجَمَه: - اي د اِنْسَانَانُو او پِيرَانَانُو ډلو! آيا تاسو ته په خپله ستاسو څخه هغه يَبْعَثِرَان نه دي راغلي چي تاسو ته به يي رَمَا اَيْتُونَه په لوستلو سره اورول .

ددغه اَيْتُو څخه مَعْلُوم سو چي حُضُور د اِنْسَانَانُو او پِيرَانَانُو ټولو لپاره نَبِي دي .

۷: حُضُور (ﷺ) يي مَعْرَاج ته بُوتلئ او

غُتِي غُتِي نَبَنَائِي يي وَرښكاره كړي

حُضُور يي مَعْرَاج ته بُوتلئ او غُتِي غُتِي نَبَنَائِي يي وَرښكاره كي. دغه فَضِيلَت صرف د حُضُور (ﷺ) لپاره دي، بل چا ته دغه نه دي حَاصِل په

دغه اَيْتُو كي دهغه بَيَان دي

٨: سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ ۚ لِنُرِيَهُ ۚ مِّنْ آيَاتِنَا ۚ إِنَّهُ ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ . (آيَتِ ١، سُورَةُ الْأَسْرَاءِ ١٧)

ترجمه:- پاک دئ هغه ذات چي خپل بنده يي په شپه شپه کي د مسجد حرام څخه تر مسجد اقصي پوري پوري چي دهغه پر ماحول باندې مټور برکتونه نازل کړي دي، چي مټور ده ته خپلي بعضي نښانې ورسکاره کړو، بيشکه هغه هره خبره اورېدونکي، هر شئ ليدونکي ذات دئ .

٩: لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (آيَتِ ١٨، سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣)
ترجمه:- رښتيا خبره خو داده چي ده دخپل پروردگار د غټو غټو نښانيو څخه ډېر څه وليدل .

٩: عَنْ مَالِكِ بْنِ صَفْصَعَةَ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) حَدَّثَهُ عَنْ لَيْلَةِ أُسْرَى بِهِ ۚ، قَالَ بَيْنَمَا أَنَا فِي الْحَظِيمِ، رُبَّمَا قَالَ فِي الْحَجَرِ، مُضْطَجِعًا إِذَا آتَانِي آتٌ فَأَنْطَلِقُ بِبَنِي جَبْرِئِلَ حَتَّى آتَى السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَاسْتَفْتَحَ ثُمَّ رَفَعَ لِيَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ الْخ .

(بخاري شريف، كتاب مناقب الانصار، باب المعراج، ص: ٦٥٢، نمبر ٣٨٨٧)
ترجمه:- حضور پاک د معراج د شپي په اړه بيان وکړ، چي زه په حطيم کي وم، په يوه روايت کي راغلي دي چي زه په حجر کي پروت وم، چي يو راټلونکي (جبرئيل) راغلي جبرئيل زه اسمان دنيا ته بوتلم، او دروازه يي په راخلاسه کړه بيايي زه تر بيت المعمور پوري بوتلم .
په دغه آيتو او حديثو کي دا بيان هم سوئ دئ چي معراج ته بوتلي، او دا هم چي نښانې يي ورسکاره کړي .

٨: پر حضور (ﷺ) يي قرآن نازل کي
پر نورو انبياء باندې کښني کښني کتابونه نازل کړل، لېکن پر حضور يي د قرآن په شان يو عظيم کتاب نازل کړئ، چي پر بل نبي يي نه دئ نازل کړئ
١٠: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا . (آيَتِ ٢٣، سُورَةُ الْإِنْسَانِ / سُورَةُ الدَّهْرِ ٧٦)

ترجمه:- اي پيغمبره موږ دغه قرآن په لږ لږ پر تيا باندې نازل کړئ دئ .
په دغه آيت کي دئ چي موږ پر تيا باندې قرآن نازل کړئ دئ .

٩: حُضُور د رَبِّ الْعَالَمِينَ مَحْبُوبٌ دئ
دليل يي دغه حديثونه دي

١٠: عَنْ عَلِيٍّ بْنِ عَلِيٍّ الْمَالِكِيِّ الْهَلَالِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي شِكَايَتِهِ الَّذِي قُبِضَ فِيهَا أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَأَكْرَمُ النَّبِيِّينَ عَلَى اللَّهِ وَأَحَبُّ الْمَخْلُوقِينَ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ .

(طَبْرَانِي كَبِير، ج: ٣، بَقِيَّةُ الْأَخْبَارِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ: ٥٧، نَمْبِرُ ٢٦٧٥ / مُسْتَدْرَكُ لِحَاكِم، كِتَابُ تَوَارِخِ الْمُتَقَدِّمِينَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، بَابُ وَمِنْ كِتَابِ آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) الَّتِي هِيَ دَلَالُ النَّبُوءَةِ، ص: ٢، ص: ٦٧٢، نَمْبِرُ ٤٢٢٨)

تَرْجَمَهُ: - حَضَرْتُ عَلِيَّ الْهَلَالِيَّ فرمائي په گوم مَرَضُ كي چي د حُضُورِ وَفَاتِ وسو، زه هغه وَخْت د حُضُور سره مَوْجُودُ وم حُضُور وفرمائل زَهْ آخِرِي نَبِيِّ يَم، او د اللَّهِ په نيز تر ټولو زِيَات مُكْرَم يَم، او د اللَّهِ په مَخْلُوقَاتُو كي تر ټولو زِيَات مَحْبُوب يَم .

١١: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَأَنَا أَكْرَمُ وَلَدِ آدَمَ عَلَى رَبِّي وَلَا فُخْرَ . (تَرْمِذِي شَرِيف، أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ خُرُوجًا إِذَا بُعِثُوا، ص: ٨٢٣، نَمْبِرُ ٣٦١٠)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ وفرمائل چي د خپل رَب په نيز د آدَم په أَوْلَادُ كي زه تر ټولو زِيَات مُعْجَز (عَزَّتْ مِنْدُ) يَم، لېكن په دي كي هيڅ د فُخْرُ خَبَره نَسْتَه . په دغه حَدِيثُو كي دِي چي حُضُور د اللَّهِ په مَخْلُوقَاتُو كي تر ټولو زِيَات مَحْبُوب دِي .

١٠: حُضُور د أَوَّلِينَ او آخِرِينَ سَرْدَارِ دِي

١٢: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي دَعْوَةٍ وَقَالَ أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ أَحَادِيثِ الْأَنْبِيَاءِ، بَابُ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ [وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ] ... (آيَتِ ٢٥، سُورَةُ هُودُ ١٧) ...، ص: ٥٥٥، نَمْبِرُ ٣٣٤٠) تَرْجَمَهُ: - حَضَرْتُ أَبُو هُرَيْرَةَ وفرمائل چي زه په يوه دَعْوَت كي د حُضُور سره مَوْجُودُ وم او حُضُور وفرمائل چي زه به د قِيَامَت په وُرْخ د خلكو سَرْدَارِ يَم .

١٣: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ، وَ أَوَّلُ مَنْ تَشْتَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ، وَ أَوَّلُ شَافِعٍ وَ أَوَّلُ مُشَفَّعٍ .

(ابُو دَاوُدُ شَرِيف، بَابُ فِي التَّخْيِيرِ بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، ص: ٦٦٠، نَمْبِرُ ٤٦٧٣) تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ وفرمائل چي زه د أَوْلَادِ آدَم سَرْدَارِ يَم، چي كله مخكه خله خيروي سي نو تر ټولو مخكي به زه رَاوَرَم، تر ټولو مخكي به زه سَفَارَش كوم، او زما سَفَارَش به تر ټولو مخكي قَبْلېږي .

په دغه ۱۰ آيتو او ۱۳ حديثو كي د حُضُورِ فَضِيلَتِ بيانِ كړئ دئ .

لهذا د حُضُورِ اِتِّبَاعِ وكې، په هيڅ وَخْتِ دهغه په شان كي گُستَاخِي مه كوي، او دارنگه جُملي (اَفْطُونَه) مه اِسْتِعْمَالَوِي چي دهغه څخه دده گُستَاخِي بڼكاره كېږي، لېكن دا خَبَرَه هم په ذَهْنِ كي ولري چي دئ د عِيْسَائِيَانُو په شان دُومره زِيَاتِ هم مه لُورَوِي چي د الله و درَجَه او مَرْتَبَه ته يې ورسوي، حُضُور ددغه څخه هم مَنع كړي ده .

د حُضُور چي څومره فَضِيلَتُونَه دي بايد پر هغه بَرَقَرَارَه و سَاتل سي، تر هغه زِيَاتِ غُلُو كول جَوَاز نه لري

دليل يې دغه آيتونه دي

۱۱: قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابَ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ . (آيت ۷۷، سُورَةُ الْمَائِدَةِ

(۵).

ترجمه:- ائ اهل كتابو په خپل دين كي ناحق غلو مه كوي .

۱۲: لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ . (آيت ۱۷۱، سُورَةُ

النِّسَاءِ ۴)

ترجمه:- ائ اهل كتابو په دين كي تر خپل حد مه تېرېږئ، او د الله په اړه د حق بغيره بله خبره مه كوي .

حُضُور ته چي څومره فَضِيلَتُونَه په قرآن كي وركړي دي پر هغه يې بَرَقَرَارَه سائل افضل دئ، تر هغه يې زياتول بڼه كار نه دئ .

ددې لپاره حديثونه دادي

۱۴: سَمِعَ عُمَرُ يَقُولُ عَلَى الْمُنْبَرِ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ لَا تَطْرُونِي كَمَا

أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ .

(بخاري شريف، احاديث الانبياء، باب قول الله تعالى [وَ اذْ كُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذْ اتَّخَذَتْ

مِنْ اَهْلِهَا] ... (آيت ۱۶، سُورَةُ مَرْيَمَ ۱۹) ...، ص: ۵۸۰، نمبر ۳۴۴۵)

ترجمه:- حضرت عمر و فرمايل چي پر منبر ولاړ د حُضُور څخه ما دا اورېدلي دي،

چي

مَا بِهِ تَعْرِيفُ كِي تر حَدِّ مَه زِيَاَتَوِي لَكِه څنگه چي حضرت عِيسَىٰ بِن مَرْيَمَ زِيَاَت كړي وو، زه د الله بِنْدَه يم، نو حكه د الله بِنْدَه او د الله رَسُوْل (رَاَتَه) وَايَاسْت .

١٥: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَخْيَرُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ

(ابوداؤد شريف، بَاب فِي التَّخْيِيرِ بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، ص: ٦٦٠ ، نَمْبَرُ ٤٦٦٨)

تَرْجَمَه:- حُضُورُ وفرمائل چي مَا ته د أَنْبِيَاءُ په مابين كې فَضِيلَت مه راكوي .

په دغه حَدِيث كې دى چي څومره په قُرْآن و حَدِيث كې راغلي دي، تر هغه زياتول بَدَعَت دى، او د بَدَعَت أَنْجَام گمره دي، نو حكه دغه رنگه كار كول په كار نه دى .

١٦: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عُمَرَ السُّلَمِيُّ وَ إِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتُ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٍ وَ كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ السُّنَّةِ، بَاب فِي لُزُومِ السُّنَّةِ، ص: ٦٥١ ، نَمْبَرُ ٤٦٠٧ / مُسْنَدُ شَرِيف، كِتَابُ الْجُمُعَةِ، بَابُ تَخْفِيفِ الصَّلَاةِ وَالْخُطْبَةِ ، ص: ٣٤٧ ، نَمْبَرُ ١٨٦٧ / ٢٠٠٥)

تَرْجَمَه:- په دين كې د نوو نوو خَبَرُو د پيدا كولو څخه حَاثُونَه گوري، حكه چي په دين كې نوي نوي خَبَرِي كول بَدَعَت دى، او د هر بَدَعَت أَنْجَام گمره دي .
په دغه دُو آيَتُو او دُرُو حَدِيثُو كې دى چي په قُرْآن و حَدِيث كې چي څومره راغلي دي، تر هغه يې زياتول صَحِيح كار نه دى دا گمره دي .

ددغه عقيدي په اړه ١٢ آيَتُونَه او ١٦ حَدِيثُونَه دي تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ .

٦: حُضُور (ﷺ) بَشَرِ دِي
لېكن د الله تَعَالَى وروسته تر ټولو كَانِنَاتُو أَفْضَل دى

ددغه عقيدي په اړه ٢٩ آيَتُونَه او ٨ حَدِيثُونَه دي تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ .

پر حُضُور باندي چي گُوم آيتُونَه نازل سوي دي هغه نور دي، د حُضُور رسالت نور دي، پر ده باندي نازل سوي قرآن نور دي، ايمان نور دي، او دغه تول صفتُونَه په حُضُور كي په مُكَمَلَه تُوگه موجود دي نو حُكّه ددغه صفتاو په اعتبار سره حُضُور نوري دي، لېكن د ذات په اعتبار سره حُضُور انسان دي حُكّه چي دي يي په انسانانو كي پيدا كړي دي، ده خورك كاوي، چيناك يي كاوي، واده يي كړي دي، او د انسان په شان يي رُوند تېر كي .

ع بَعْدَ اَزْ خُدا بُزُرْگِ تُوئِي قِصَه مُخْتَصَر

حُضُور (ﷺ) په مخلوقاتو كي تر تولو زيات محبوب دي

ددې لپاره حديثونه دادي

١: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ فَلَوْلَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُ آدَمَ وَلَوْلَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُ الْجَنَّةَ وَلَا النَّارَ، وَلَقَدْ خَلَقْتُ الْعَرْشَ عَلَى الْمَاءِ فَاضْطَرَبَ فَكَتَبْتُ عَلَيْهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَسَكَنَ .
(مُسْتَدْرَكُ لِلْحَاكِمِ، وَمِنْ كِتَابِ آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ الَّتِي هِيَ دَلَائِلُ النُّبُوَّةِ، ج: ٢ ، ص: ٦٧٢، نَمِيزَ ٤٢٢٧ / مُتَوَفَى ٤٠٥ هجري)

تَرْجَمَه: - حضرت ابن عباس فرمائي، چي الله تعالي و حضرت عيسي عليه السلام ته وحي واستولي الله و فرمائل، كه محمد ته وائي نو ما حضرت آدم ته پيدا كاوي، او كه محمد ته وائي نو ما جنت او دورخ ته پيدا كول، ما عرش پر اويو باندي پيدا كي نو هغه سره بشورېږي، ما پر هغه عرش باندي لا اله الا الله محمد رسول الله ، وليكله نو هغه ساكن سو (وډرېږي) .

٢: عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَمَّا اقْتَرَفَ آدَمُ الْخَطِيئَةَ فَرَأَيْتُ عَلَى قَوَائِمِ الْعَرْشِ مَكْتُوبًا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، فَعَلِمْتُ أَنَّكَ لَمْ تَصِفْ إِلَى اسْمِكَ إِلَّا أَحَبَّ الْخَلْقِ إِلَيْكَ، فَقَالَ اللَّهُ : صَدَقْتَ يَا آدَمُ إِنَّهُ لَأَحَبُّ الْخَلْقِ إِلَيَّ، أَدْعُنِي بِحَقِّهِ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ، وَلَوْ لَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُكَ .
(مُسْتَدْرَكُ لِلْحَاكِمِ، وَمِنْ كِتَابِ آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ الَّتِي هِيَ دَلَائِلُ النُّبُوَّةِ، ج: ٢ ، ص: ٦٧٢، نَمِيزَ ٤٢٢٨ / مُتَوَفَى ٤٠٥ هجري)

تَرْجَمَه: - حُضُور و فرمائيل، چي ڪله اَدَمَ (عَلَيْهِ السَّلَام) غَلَطِي و ڪره مَا د عَرْشِ پر يَسْبَهُ باندي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ليڪلي وليڏله، نو رَه پوه سوم چي اللَّهُ تَعَالَى د خپل نوم سره صرف مَحْبُوبٌ ملاوولائي سي، نو اللَّهُ و فرمائيل، اَدَمَ! تَا رِشْتِيَا وويل، حضرت مُحَمَّدٌ مَا ته په مَخْلُوقَاتُو ڪي تر ٿولو زِيَاَتِ مَحْبُوبٌ دئ، تَا دده په وَسِيْلَه سره دُعَا و ڪره نو مَا ته مَعَاَف ڪري، ڪه چيري مُحَمَّدٌ ته وائ نو مَا به ته هم ته وائ پيدا ڪري.

د دغه دواړو حَدِيثُو څخه مَعْلُومٌ سو چي حُضُور په كَانِنَاتُو ڪي تر ٿولو أَفْضَلُ دئ.

يَا مَ لَرْنَه: دغه حَدِيثُ په صَحَاحِ سَيِّئَه، يا تر دي په لُورِ كِتَابِ ڪي مَا ته نه دئ ملاو سوئ، او مُحَشِّي ليڪلي دي چي زِمَا دا هُمَانُ دئ چي دغه حَدِيثُ مَوْضُوعِي دئ، لڳن خو په فُضِيْلَتِ ڪي راغلي دئ، نو ڇڪه مَا دغه يُكْرَ ڪي.

په حُضُور يي دا إِعْلَانُ وڪي چي رَه إِنْسَانُ يَم

په دغه درو آيَتُو ڪي د حَصَرِ او تَاكِيدِ سره يي په حُضُور دا إِعْلَانُ وڪي چي ته بَشَرِ يي، الْبَيِّنَه پر تَا باندي وَحْيِ رَاخِي، چي ڊبره د فُضِيْلَتِ خَبَرَه ده.

١: قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ. (آيَتِ ١١٠، سُورَةُ الْكَهْفِ ١٨)

تَرْجَمَه: - ته وَوَايَه چي: رَه خو ستا سو په شان يو إِنْسَانُ يَم، (الْبَيِّنَه) پر مَا باندي دا وَحْيِ رَاخِي چي ستاسو د ٿولو خُذَائِ بَس يو خُذَائِ دئ.

٢: قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ. (آيَتِ ٦، سُورَةُ حَمَّ السَّجْدَةِ ٤١)

تَرْجَمَه: - ته وَوَايَه چي: رَه خو ستا سو په شان يو إِنْسَانُ يَم، (الْبَيِّنَه) پر مَا باندي دا وَحْيِ رَاخِي چي ستاسو د ٿولو خُذَائِ بَس يو خُذَائِ دئ.

٣: قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا. (آيَتِ ٩٣، سُورَةُ بَنِي إِسْرَآئِيلَ ١٧)

تَرْجَمَه: - وَوَايَه، سُبْحَانَ اللَّهُ، رَه خو يو بَشَرِ يَم، چي يَبْعَثُ يي جوڙ ڪري أَسْتَوَلِي يَم.

په دغه درو سره آيَتُو ڪي په حُضُور باندي دا إِعْلَانُ ڪري دئ چي رَه ستاسو په شان إِنْسَانُ يَم، الْبَيِّنَه مَا ته وَحْيِ ڪيري.

٤: وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَأَن تَفْهَمُ الْخَالِدُونَ.

(آيَتِ ٣٤، سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ ٢١) .

تَرْجَمَه: - او (اَيِ پيغمبرَه!) سنا خخه مخكي هم هميشه ژوندئ پاته كېدل د يوه فرد بشر لپاره موره نه دئ (فِيصَلَهُ) مو ته ده كړي. نو كه چيري سنا اُنْتَقَالَ وسي نو دغه خلك دارنگه دي چي هميشه دي ژوندي پاته سي؟ .

٥: قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ. (آيَتِ ١١، سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ ١٤) .

تَرْجَمَه: - او (اَيِ پيغمبرَه!) سنا هغه قومو ته د دوى پيغمبرانو وويل چي: ,, موره واقعه ستاسو په شان انسانان يو .

٦: وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ .

(آيَتِ ٥١، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢) .

تَرْجَمَه: - او په يوه انسان كي دا طاقث نسته چي الله دده سره (رُؤْبُرُوْا مَخَافِ) خبري وكي، ماسوا ددي چي هغه د وحي په ذريعه سره وي، يا د پردي و شا ته وي .
په دغه درو آيتو كي په رسول خو يي دا اعلان نه دئ كړئ، لېكن دا اِشَارَه سته چي رسولان هم انسانان وي .

په دغه حديثو كي حضور دا اعلان
كړئ دئ چي زه انسان يم

حديثونه دغه دي .

٣: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ صَلَّى النَّبِيُّ (ﷺ) فَقَالَ إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ نَّبَاتُكُمْ بِهِ □ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنَسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي

(بخاري شريف، كِتَابُ الصَّلَاةِ، بَابُ التَّوَجُّهِ نَحْوَ الْقِبْلَةِ حَيْثُ كَانَ، ص: ٧٠، نَمِيز ١٤٠١ / مُسْلِمٌ شَرِيف، كِتَابُ الْمَسَاجِدِ، بَابُ السَّهْوِ فِي الصَّلَاةِ وَالسُّجُودِ لَهُ ، ص: ٢٣٢، نَمِيز

١٥٧٢ / ١٢٨٥)

تَرْجَمَه: - حضرت عبد الله وفرمائل چي حضور لمونج (جماعت) راكئ حضور وفرمائل كه چيري په لماتخه كي كوم نوي حكم راغلئ وائ نو ما به تاسو ته ضرور ويلئ وائ، زه ستاسو په شان انسان يم، لكه څنگه چي ستاسو خخه هېره كېږي زما خخه هم هېره كېږي، نو چي كله زما هېر سي نو ما ته يي په ياد راولئ .

٤: إِنَّهَا أُمُّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصَمُ فَلَعلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغُ مِنْ بَعْضٍ فَأَحْسِبُ أَنَّهٗ صَدَقَ فَأَقْضَى لَهُ بِذَلِكَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمُطَالِمِ، بَابُ اَنْتُمْ مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، ص: ٣٩٦، نَمِيزُ (٢٤٥٨))

تَرْجَمَهُ:- اُمِّ سَلَمَةُ وَفَرْمَانِل چي حُضُور هغه مُخَاصِمِينَ ته راغلي او وفرمانل چي، رُهِ اِنْسَانِ يَم، مَا ته مُدْعِي او مُدْعَى عَلَيْهِ رَاسِي، دارنگه کبدلاني سي چي بعض خلک د خپل دَلِيل په وړاندي کولو کي ډېر مَاهِر وي، چي دهغه لکبله رُمَ دا هُمان سي چي دغه رَشْتُونِي دئ، چي دهغه په نَتِيجه کي رُهِ دهغه په حَق کي د يو شي فَيَصْلَهُ وکم .

٥: اَنَّهُ سَمِعَ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ مَرَرْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي نَخْلٍ فَبَلَغَ النَّبِيُّ (ﷺ) فَقَالَ اِنَّمَا هُوَ الظَّنُّ اِنْ كَانَ يُغْنِي شَيْئًا فَاصْنَعُوهُ، فَاِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِثْلَكُمْ، وَ اِنْ الظَّنُّ يَخْطِئُ وَيُصِيبُ .

(ابن ماجه شريف، كِتَابُ الْمَرْهُونِ، بَابُ تَفْوِيجِ النَّخْلِ، ص: ٣٥٤، نَمِيزُ (٢٤٧٠))

تَرْجَمَهُ:- حُضُور د خُورْمَا د يَاغ سره تېرېدئ حُضُور ته دا خَبَر رَاوَرسېدئ چي سِر (په دغه مَوْجُودَه) كال خُورْمَا لږ سوي ده، نو حُضُور وفرمانل چي دغه رُمَ يو هُمان وو، كه چيري يو كار په گټه كي وي نو هغه وكئ، رُهِ خو ستاسو په شان يو اِنْسَان يم، هُمان خو كله صَحِيح هم وي، كله غَط هم وي .

په دغه شېر آيئو او دُرُو حَدِيثُو كي په خو خو كرتَه حُضُور دا اِعْلَان كړئ دئ چي رُهِ يو اِنْسَان يم. هسي خو هم حُضُور په اِنْسَانِي نَسَل كي پيدا سوئ دئ، په اِنْسَانِي نَسَل كي واده ماده كړئ دئ نو بيا دئ خنكه نوز كبدلاني سي .

اِنْسَان تر فرشتو هم اَعْلَى دئ

اِنْسَان تر فرشتو هم اَعْلَى دئ، نو حكه دئ په فرشتو كي، يا په نوري مخلوق كي داخول مناسب نه دئ .

دليل يي دادئ

په شرح عقائد كي دغه عبارت مَوْجُود دئ. رُسُلُ الْبَشَرِ اَفْضَلُ مِنْ رُسُلِ الْمَلَائِكَةِ ، وَرُسُلُ الْمَلَائِكَةِ اَفْضَلُ مِنْ عَامَةِ الْبَشَرِ ، وَعَامَةُ الْبَشَرِ اَفْضَلُ مِنْ عَامَةِ الْمَلَائِكَةِ .

(شرح عقائد النسفية، ص: ١٧٦)

تَرْجَمَهُ:- په اِنْسَانانو كي چي گوم رسولان دي هغه د فرشتو تر رسولانو افضل دي، او په فرشتو كي چي گوم رسولان دي هغه تر عامه اِنْسَانانو افضل دي، او عامه اِنْسَانان تر عامه فرشتو افضل دي .

د شَرَحِ عَقَائِدِ د عِبَارَتِ څخه درې خَبَرِي مَعْلُومِي سوي

(۱) عَامَّة انسانان تر عَامَّة فرشتو افضل دي .

(۲) غَنِي فرشتي چي د فرشتو رسولان ورته وِيل كبري هغه تر عَامَّة انسانانو افضل دي .

(۳) او دَرِيَمَة خَبَرَة داده چي د فرشتو تر رسولانو هم د انسانانو رسولان افضل دي، نو ځكه حُضُور (ﷺ) د انسانيت په لِحَاط سره تر ټولو فرشتو افضل دى، لهذا په نُورِي مخلوقاتو كي حُضُور (ﷺ) شَامِلُول د حُضُور شان كمول دى .

د اهل سنت والجماعت دا عَقِيْدَة ده چي د الله تعالي
وروسته حُضُور (ﷺ) تر ټولو افضل دى

حُضُور په مخلوقاتو كي ۷ درجي لور دى

(۱) ځكه چي حُضُور (ﷺ) خَاتَمُ الرُّسُل دى .

(۲) ټول رسولان تر حُضُور (ﷺ) كِبَنَتَه دي .

(۳) تر هغه كِبَنَتَه بيا ټول نبیان دي .

(۴) تر هغه كِبَنَتَه بيا غَنِي فرشتي دي .

(۵) تر هغه كِبَنَتَه بيا عَامَّة انسانان دي .

(۶) تر هغه كِبَنَتَه بيا عَامَّة فرشتي دي .

(۷) تر هغه كِبَنَتَه بيا پاته نور مخلوقات دي .

هغه آيْتُونَه چي په هغه كي انسان
تر فرشتو افضل كڼلى دى

عَامَّة انسانان تر عَامَّة فرشتو افضل دي، دَلِيل يې دغه آيْتُونَه دي

٧: وَلَقَدْ خَلَقْتُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ صلى فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ط . (آيَتِ ١١، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧) .

تَرْجَمَه: - ائِ پيغمبره حَقِيقَتِ دادئِ چي مُورِ تاسو پيدا ڪري ياست، بيا مُو ستاسو صُورَتِ جور ڪئي، بيا مُو فرشتو ته وويل چي: اَدَمَ ته سَجْدَه وڪئي . نو تولو سَجْدَه وڪرل، ماسوا دِ اِبليس خخه .

٨: فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ . (آيَتِ ٣٩، سُورَةُ الْحَجَرِ ١٥) .

تَرْجَمَه: - نو تولو فرشتو و حضرت اَدَمَ ته سَجْدَه وڪره .

٩: فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ . (آيَتِ ٧٣، سُورَةُ ص ١٥) .

تَرْجَمَه: - نو تولو فرشتو سَجْدَه وڪره .

په دغه درو (٣) آيتو ڪي دئِ چي په تولو فرشتو باندي و اِنْسَانِ ته دَتَعْظِيمِ سَجْدَه وڪره. ددي خخه مَعْلُومِ سو چي عَامَه اِنْسَانِ تر عَامَه فرشتو اَفْضَلِ دي .

١٠: وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ . (آيَتِ ٧٠، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ١٧) .

تَرْجَمَه: - او حَقِيقَتِ دادئِ چي مُورِ دِ اَدَمَ و اَوْلَادَه ته عَزَّتِ وركئي، او دُوي ته مُو په ذَرِيَاَتِ او وَجَه (خَشڪي) دوارو ڪي سَوَارِي وركي .

١١: وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۖ وَطُورِ سَيْنِينَ ۖ وَ هَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۖ لَا لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۖ

تَرْجَمَه: - قَسَمِ دئِ په اِنْحِرُ او په زَيْتُونَه سره، ۖ او د صَحْرَاءِ سَيْنَا په طُورِ غَرَه سره، ۖ او په دغه د اَمْنِ و اَمَانِ وَا لَا بِنَارِ سره، ۖ چي مُورِ اِنْسَانِ په بِنَه غَالِبِ (پَانِجَه) ڪي اُچولِي پيدا ڪري دئِ، ۖ .

په دغه آيتو ڪي خُلوَرِ قَسَمُونَه اَحْسَنِي دي او بيبايِ وَيْلِي دي چي مُورِ اِنْسَانِ په بِنَه اَنْدَاَرِ ڪي پيدا ڪري دئِ .

١٢: وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۖ قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ط إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۖ قَالَ يَأْتِمُرُ الْأَنْبِيَاءُ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَاءِ نِهِمْ لَا

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ

تَرْجَمَه: - او اَدَمَ ته (الله تَعَالَى) توله نُوْمُونَه وَرَوَبْنُولِ، بيبايِ هغه د فرشتو په مخڪي وَرَانْدِي ڪرل او (دُوي ته) وويل: ڪه چيري تاسو رِشْتُونِي ياست نو هَا ته ددي نومونه رَاوَبْنَا ياست ۖ هغو وويل: خَالِصِ سَتَا دَاتِ يَاڪِ دئِ، گُومِ عِلْمِ چي تَا مُورِ ته راڪري دئِ دهغه بغيره مُورِ په هيخ ته پوهيرو، په حَقِيقَتِ ڪي د عِلْمِ او حِكْمَتِ مَالِكِ خو يواحي ته بي ۖ الله تَعَالَى وفرمائِل: ۖ ائِ اَدَمَ! ته و دُوي ته ددي شَيَانُو نُوْمُونَه وَرَوَبْنَا يه، نو

چي ڪله ده دهغه نُومُونَه دُوي ته وَرُونُئُول نو الله تَعَالَى (و فرشتو ته) وفرمائل: اَيَا مَا تاسو ته ته و ويلي چي زِه د آسمانو او مَڪو په پَتُو (رَاوُونُو) خَبَر یم؟
 د دغه شَيَرُو اَيَتُو خَه مَعْلُوم سو چي عَام اِنْسَان تر عَام فَرَشْتِي اَفْضَل دِي،
 په دغه وَجَه خو و اِنْسَان ته اَشْرَف الْمَخْلُوقَات وَيَل ڪبري .
 او د اِنْسَانَانُو رَسُولَان د فرشتو تر رَسُولَانُو په دِي وَجَه اَفْضَل دِي چي تر
 ٽولو عَتِه او اَفْضَل فرشته حضرت جَبْرِيْل عَلَيْهِ السَّلَام ده، او جَبْرِيْل عَلَيْهِ
السَّلَام و ٽولو رَسُولَانُو ته پِيغام رَا ساوِي، ددِي خَه مَعْلُوم سو چي رَسُول
 تر مَهْمُو فَرَشْتُو هم اَفْضَل دِي .
 د مِعْرَاج په شپه حضرت جَبْرِيْل عَلَيْهِ السَّلَام د حُضُور صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 د خَادِم په حَيِيَّت سره دِي اَسْمَانُو ته بُو تلي، ددِي خَه هم مَعْلُوم سو چي
 حُضُور صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تر ٽولو فَرَشْتُو اَفْضَل دِي .
دليل يي دا حَدِيث دِي

٦: مُضْطَجِعًا إِذَا آتَانِي أَت فَأَنْطَلِقَ بِي جَبْرِيلُ حَتَّى آتِيَ السَّمَاءَ الدُّنْيَا
فَأَسْتَفْتَحَ ثُمَّ رَفَعَ لِي الْبَيْتَ الْمَعْمُورَ، أَخ .
 (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ مَنَاقِبِ الْأَنْصَارِ، بَابُ الْمِعْرَاجِ، ص: ٤٥٢، نَمْبِرَ ٣٨٨٧)
تَرْجَمَه:- زِه په حَطِيم ڪي بِيْدَه (وِيْدَه) وِم زِه جَبْرِيْل عَلَيْهِ السَّلَام بُو تلم، اَن تر
 دِي چي اَسْمَان دُنْيَا ته رَاوستلم، او دِرَوَازَه يي رَاخَلَسَه ڪره بيايي تر بَيْت
الْمَعْمُور پُوري بُو تلم .

او حُضُور (ﷺ) تر ٽولو رَسُولَانُو اَفْضَل دِي، ددِي لپاره ڊپر اَيَتُونَه تپر سوي
 دي، خو يو اَيِت دا هم دِي
 ١٣: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ط .

(اَيِت ٤٠، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣)
تَرْجَمَه:- مُسْلِمَانَانُو! مُحَمَّد (ﷺ) صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ستاسو د نَرَانُو خَه د يَوَه يَلَار
 ته دِي، لېکن هغه د الله رَسُول دِي، او په ٽولو نَبِيَانُو ڪي تر ٽولو آخِرِي نَبِي دِي .
 ددغه ٧ اَيَتُو او ١ حَدِيث خَه مَعْلُوم سو چي اِنْسَان د فرشتو خَه
اَفْضَل دِي، او حُضُور ٥ تر ٽولو اَفْضَل دِي .

د هِنْدُوَانُو دا عَقِيْدَه ده چي بَهْوَان د دُوي د
دِيُوِي او دِيُوْتَا په بِنَه ڪي رَاجِي

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيدَه ده چي بَځَوَان يعني خُدائي زُمور د ديوي او ديوتاگانو په شَڪْل (بڼه) كي جِي رَاجِي، او نِن وُرځ هم جِي رَاجِي، نو حُكه مُور د ديوي او ديوتاگانو عبادت كوو، دهغوي په مَخَكِي خپل ټنډي پر مُحكه اړدي، پر هغه باندې نِياز اړدي، او دهغه خخه خپل حَاجَتُونَه غَواري .

مُسْلِمَانان دي هم په دا شَڪ او شُبُهَه كي حَان نه اچوي چي خُدائي دي د حُضور په بڼه كي راغلي وي، او دئ دي هم د الله د نُور يوه حِصَه وي، په دغه وَجَه خو يي په شَيِر آيتو كي په حُضور باندې په ډېر تَاكِيْد سره دا اِعْلَان وكړي چي زَه بَشَر يم، اِنْسَان يم، زَه نُورِي مَخْلُوق نه يم، خُدائي زَمَا په بڼه يا شَڪْل كي نه دئ راغلي، لِهَذَا مَه زَمَا عِبَادَت كوي، او مَه زَمَا خخه د خپل حَاجَت رَوَايِي غُوبښتَه كوي، زَه يي هم د خُدائي خخه غَوَارم، او تاسو يي هم د خُدائي خخه وَغَوَارِي، ددغه تَعْلِيْم د وركولو لپاره يي حُضور مَبْعُوث كړئ وو، او دغه دين اسلام دئ .

هغه آيتونه او حديثونه چي دهغه خخه دا شُبُهَه پيدا كېږي چي حُضور نُورِي دئ

١٤: يَا هَلْ الْكِتَابَ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَ يَغْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَ كِتَابٌ مُبِينٌ لا يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ □ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ □ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ . (آيت ١٥، ١٦ / سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

تَرْجَمَه :- ائ اهل كتاب! تاسو لره زموږ (دغه) پيغمبر راغلي دئ چي د كتاب (يعني توراه او انجيل) ډېري هغه خبري په وضاحت سره بيانوي گوم چي تاسو يي پټوي، او د ډېرو خبرو خخه درځزر كوي، تاسو ته د الله لطف خخه يوه رڼا راغلي ده، او يو دارنگه كتاب چي حق په وضاحت سره بيانوي چي دهغه په ذريعه سره الله هغه خلکو ته د سلامتي لاري ښكاره كوي گوم چي د ده د رضامندي طلبكار وي، او دوي په خپل حُكم سره د تاريكيو خخه رڼا ته راوړي، او دوي ته د سيدې لاري هدايت وركوي .

په دغه آيت كي فرمائي دي چي د نور، خخه حُضور مُراد دئ، او ددې وَجَه داده چي په تفسير جلالين كي د نور، په تفسير كي صرف، هو النبي، ويلي دي، ددې خخه معلوم سو چي د نور، خخه مُحَمَّد (ﷺ) مُراد دئ .

لېکن په تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسٍ کي دِي چي په دې آيت کي د رُئُورُ،، څخه مُرَاد د حُضُورِ رِسَالَتِ دِي .

د حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ تَفْسِيرُ دادی: (قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ) [رَسُولٌ، يَعْنِي مُحَمَّدًا] دَلَّتْهُ د رُئُورُ،، په تَفْسِيرِ کي أَوَّلُ د رَسُولُ،، لَفْظُ رَاوړئ دِي، بيايي د رُئُورُ،، لَفْظُ رَاوړئ دِي، ددې مَطْلَبُ دا سو چي دده رِسَالَتِ نُورُ دِي، په خپله د حُضُورِ (ﷺ) ذَاتِ نُورٍ نه سو، او هغه څنگه نُورُ کېدلای سي ځکه چي مَخکي په گڼشمېرو آيَتُو کي إِعْلَانُ وکړي چي دِي خو إِنْسَانُ دِي .

مَخته په آيت نَمْبِرُ ١٦ کي د رُئُورُ،، څخه بيا إِيمَانُ مُرَاد دِي، تَفْسِيرُ دادی

(وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ □) [مِنَ الْكُفْرِ إِلَى الْإِيمَانِ] . (تَنْوِيرُ الْمُقْبِسِ، مِنْ تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسٍ، ص: ١١٩، آيَتِ ١٥، / ١٦، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) . په دغه تَفْسِيرُ کي د رُئُورُ،، تَرْجَمَهُ په إِيمَانُ سره کړي ده، ددې څخه مَعْلُومُ سو چي د رُئُورُ،، ډېري تَرْجَمِي يا مَعْنَاگان دي .

دَرِيْمُ دَلِيلُ يي دادی چي، ددغه آيت په شروع کي يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا، وَيَلِي دِي، دا وَ أَهْلُ كِتَابٍ ته وائي چي تاسو ته رَسُولُ راغلی دِي، ددې څخه مَعْلُومُ سو چي دَلَّتْهُ د رُئُورُ،، څخه د حُضُورِ (ﷺ) رِسَالَتِ مُرَاد دِي .

او په دې کي خو شَيْءٌ نَّسَبَهُ چي د حُضُورِ (ﷺ) دِينُ، دده رِسَالَتِ او دده هَدَايَتِ يو رُئُورُ،، دِي، او دارنگه رُئُورُ،، دِي چي د لَمَرُ او سُيُورَمِي تر رَبِّا هم يَا دِي .

بعضو مُفَسِّرِيْنُو د رُئُورُ،، تَفْسِيرُ صرف په رُئُورُ،، سره کړی دِي، چي دهغه څخه د بعضو خلکو دا خِيَالُ سو چي د حُضُورِ (ﷺ) ذَاتِ مُبَارَكِ رُئُورُ،، دِي، لېکن چي د حضرت عَبَّاسُ أَصْلِي تَفْسِيرُ وگوري دهغه څخه دا معلومېږي چي دَلَّتْهُ د حُضُورِ (ﷺ) رِسَالَتِ مُرَاد دِي، که نه نو د رُئُورُ،، تَفْسِيرُ به د ډېرو آيَتُو سره تَضَادُ رامينځ ته کي .

د رُئُورُ،، مَعْنَى په بعضو ځايو کي نُورِ نُبُوتِ، په بعضو ځايو کي قُرْآنُ، په بعضو ځايو کي هَدَايَتِ ده، لِهَذَا د يَوْمِ مَبْنِيهِمْ لَفْظُ څخه د حُضُورِ (ﷺ) ذَاتِ مُبَارَكِ رُئُورُ،، ثَابِتُولِ مُشْكَلِ دِي .

دغه هغه آيت دِي چي بعضو حضراتو ددې څخه دا گوښېښ کړی دِي چي حُضُورِ (ﷺ) رُئُورُ،، ثَابِتُ کړي . تاسو هم غُورُ وکړئ .

دَدَغِه آيَتِ خُخِه هَم بَعْضُو حَضَرَائُو دَا اِسْتِدْلَالِ كَرِي دِي چي حُضُور (ﷺ) نُورِ دِي .

۱۵: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۱۵ وَ دَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ ۱۶ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۱۷ . (آيَتِ ۴۵، ۴۶ / سُورَةُ الْأَحْزَابِ ۳۳) تَرْجَمَه: - اِي نَبِي! بِبَشَكِه مُور تَه دارنگه جُور كَرِي اَسْتَوْلِي يِي چي تَه گَوَاهِي وِر كُونَكِي، زِبَرِي وِر كُونَكِي او خَيْرِ دَارَه كُونَكِي يِي، ۱۵ او دِ اللَّهِ پِه حُكْم سره خَلَك دِ اللَّهِ وِ طَرَف تَه رَايَلُونَكِي يِي، او رَايَا خُورُونَكِي خُرَاج يِي. ۱۶ دِ حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا پِه تَفْسِيرِ كِي دِي چي ذَلَّتَه دِ سِرَاجًا مُنِيرًا خُخِه دارنگه رَايَا مُرَاد ده چي دهغه اِقْتِدَا وِسي، يعني دده هَدَايَتِ او نُبُوتِ، تَفْسِيرِ يِي داده. (سِرَاجًا مُنِيرًا) [مُضِيًا يَفْتَدِي بِكَ] . (تَنْوِيرِ الْمُقْيَاسِ، مِنْ تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسٍ، ص: ۴۴، آيَتِ ۴۶، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ۳۳) . پِه دَغِه تَفْسِيرِ كِي دِ سِرَاجِ خُخِه خُرَاج مُرَاد تَه دِي، بَلَكه دِ حُضُور (ﷺ) دِ نُبُوتِ رَايَا مُرَاد ده، چي خَلَك دهغه (رَايَا) اِقْتِدَا وِكي .

پِه قُرْآنِ كِي نُورِ پِه پَنخُو مَعْنِي وَوِ كِي اِسْتِعْمَالِ دِي

پِه قُرْآنِ كَرِيمِ كِي دِ نُورِ، لَفْظِ پِه پَنخُو مَعْنِي وَوِ كِي اِسْتِعْمَالِ سَوِي دِي، كَلَه خُو دِ قُرْآنِ پِه مَعْنِي رَاغَلِي دِي، كَلَه دِ رِسَالَتِ پِه مَعْنِي، كَلَه دِ اِيْمَانِ پِه مَعْنِي، كَلَه دِ اَحْكَامَاتُو پِه مَعْنِي، او كَلَه دِ دِينِ پِه مَعْنِي كِي اِسْتِعْمَالِ سَوِي دِي، نو حُكَم دِ قُرْآنِ دِ دَغِه آيَتِ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَ كِتَابٌ مُبِينٌ (آيَتِ ۱۵، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵) . خُخِه صِرَف دِ حُضُورِ ذَاتِ مُرَادَوَلِ ضَرُورِي تَه دِي، نو لَهَذَا دده رِسَالَتِ هَم مُرَاد بَدَلَاثِي سِي لَكِه خَنَكِه چي پِه تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسٍ كِي دِ نُورِ، خُخِه رِسَالَتِ اَخَسْتِي دِي، او كِه چِيرِي دِ نُورِ، خُخِه دِ حُضُورِ ذَاتِ مُرَاد سِي نو بِيَا به دَدَغِه آيَتِ دِ مَخْتَه تَبَرِ سَوِ ۱۲ آيَتُو سره تَضَادِ رَاسِي، دهغه خُخِه به خِلَافِ سِي، چي پِه هَغِه كِي پِه حَصَرِ او تَاكِيدِ سره دَا اِعْلَانِ كَرِي وَوِ چي رَه اِنْسَانِ يَم . تاسو پِه خِيَلِه هَم غُورِ وِكي .

۱: پِه دَغِه دُو آيَتُو كِي دِ نُورِ خُخِه قُرْآنِ مُرَاد دِي

۱۶: وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۱۶ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۱۷ .

(آيَتِ ۱۵۷، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ۷)

پِه تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسٍ كِي ذَلَّتَه دِ نُورِ، خُخِه قُرْآنِ مُرَاد كَرِي دِي .

١٧: مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا .

(آيَتِ ٥٢، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢) .

په تَفْسِيرِ اِبْنِ عَبَّاسٍ كې دَلَّتَه وَ قُرْآنَ تَه ، نُورٌ ، وِيلِي دِي ، (وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ) قُلْنَاهُ يَعْنِي الْقُرْآنَ (نُورًا) بَيَانًا لِلْأَمْرِ وَالنَّهْيِ . (آيَتِ ٥٢، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢) .
په دغه آيَتُو كې د ، نُورٌ ، خخه قُرْآنَ آخَسْتِي دِي .

٢: په دغه دُو آيَتُو كې د نُورِ خخه اِيْمَانُ مُرَاد دِي

١٩: وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ □ (آيَتِ ١٦ ، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

په تَفْسِيرِ اِبْنِ عَبَّاسٍ كې دِي چي دَلَّتَه د ، نُورٌ ، خخه اِيْمَانُ مُرَاد دِي
(وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ) [مِنَ الْكُفْرِ إِلَى الْإِيمَانِ] (آيَتِ ١٦ ، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

٢٠: هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ □ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (آيَتِ ٤٣ ، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣) .

د حضرت عِبْدُ اللَّهِ اِبْنِ عَبَّاسٍ په تَفْسِيرِ كې دَلَّتَه د ، نُورٌ ، خخه اِيْمَانُ مُرَاد دِي، او د ، ظَلَمْتُ ، خخه كُفْرُ مُرَاد دِي، تَفْسِيرِ يې دادی
لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ [قَدْ أَخْرَجَكُم مِّنَ الْكُفْرِ إِلَى الْإِيمَانِ] . (آيَتِ ٤٣، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣) . په دغه تَفْسِيرِ كې د ، نُورٌ ، مَعْنَى (تَرْجَمَهُ) په اِيْمَانُ سره كړې ده .

٣: په دغه آيَتِ كې د نُورِ خخه احْكَامَاتُ مُرَاد دي

٢١: إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ج . (آيَتِ ٤٤ ، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

په تَفْسِيرِ اِبْنِ عَبَّاسٍ كې دِي چي دَلَّتَه د ، نُورٌ ، خخه احْكَامَاتُ مُرَاد دي (إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى) [مِنَ الضَّلَالَةِ] (وَنُورٌ) [بَيَانُ الرَّجْمِ] . (آيَتِ ٤٤ ، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

٤: په دغه آيَتِ كې د نُورِ خخه دِيْنُ مُرَاد دِي

٢٢: يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ □

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (آيَتِ ٣٢ ، سُورَةُ التَّوْبَةِ ٩) . د حضرت عِبْدُ اللَّهِ اِبْنِ عَبَّاسٍ په تَفْسِيرِ كې دَلَّتَه د ، نُورٌ ، خخه د اللَّهِ دِيْنُ مُرَاد دِي، تَفْسِيرِ ددِي

(نُورُ اللَّهِ) [دِينُ اللَّهِ] (إِلَّا أَنْ يُنَمَّ نُورُهُ) [إِلَّا أَنْ يَظْهَرَ دِينُهُ الْإِسْلَامُ].
(تَنْوِيرُ الْمُفْيَاسِ، مِنْ تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسٍ، ص: ٢٠٢، آيَتِ ٣٢، سُورَةُ النَّوْبَةِ ٩). په
دغه تَفْسِيرِ کې د نُورِ، مَعْنَى په دِينِ إِسْلَامِ سره کړې ده.

٥: په دغه آيَت کې د نُورِ څخه د حُضُورِ (ﷺ) رِسَالَتِ مُرَاد دى
١٨: قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ (رَسُولٌ، يَعْنِي مُحَمَّدٌ) دلته يې د نُورِ په تَفْسِيرِ
کې أَوَّلِ د رَسُولِ لَفْظِ راوړئ دى بيايې د مُحَمَّدِ لَفْظِ راوړئ دى، ددې مَطْلَبِ
دا سو چې دده رِسَالَتِ نُورِ دى، په خپله د حُضُورِ ذَاتِ نُورِ نه سو.
چې د نُورِ، لَفْظِ په قُرْآنِ کې په پَنځو مَعْنَى و کې إِسْتِعْمَالِ سوئ دى نو
په،

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَ كُتِبَ مُبِينٌ (آيَتِ ١٥، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥). کي صرف د
حُضُورِ ذَاتِ وَلِي أَحْسَنُ كِبَرِي؟ سره ددې چې دا به د شِيَارِسِ ١٦
مَقَامَاتو څخه خِلَافِ هم سي، نو ځکه بَهْتَرَهُ خَبَرَهُ داده چې دا وويل سي چې
حُضُورِ (ﷺ) بَشَرِ و، لېکن په ده کې د إِيمَانِ، رِسَالَتِ، قُرْآنِ، دِينِ او
أَحْكَامَاتو صِفَتونه په کَامِلَهُ توگه مَوْجُودِ و چې نُورِ دي، نو لِهَذَا دى د
صِفَتِ په لِحَاطِ سره نُورِ و.

د حَقَارَتِ په توگه رَسُولِ ته بَشَرِ وِيل بِالْکُلِّ غَلَطِ دى

رَسُولِ هم إِنْسَانِ وي، لېکن د حُضُورِ په شَانِ کې دارنگه وَيْنَا کول چې دى
هم رُمُورِ په شَانِ إِنْسَانِ دى، او دا تَأَثَّرِ وړکول چې مُورِ ته وَجِي نه رَاجِي،
لِهَذَا نو ده ته هم وَجِي نه رَاجِي، نو ځکه دى دي مُورِ ته نَصِيحَتِ نه کوي،
او نه مُورِ ددې يَابِنَدِ يو چې پر ده باندي إِيمَانِ راوړو، دغه رنگه وَيْنَا کول
د رَسُولِ په شَانِ کې بِي أَدْبِي ده، او پر ده باندي إِيمَانِ نه راوړل دى، نو
ځکه ده ته دغه رنگه بَشَرِ وِيل مُنَاسِبِ نه دى، په دي کې د إِيمَانِ څخه
إِعْرَاضِ رَاجِي.

ددې دَلِيلِ دادى

٢٤: مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ج صلى فَإِنَّ بَايَةَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

(آيَتِ ١٥٤، سُورَةُ الشُّعَرَاءِ ٢٦).
تَرْجَمَهُ: - ته خو ددې بَغِيرَهُ نور هيڅ حَقِيقَتِ هم نه لري چې ته خو رُمُورِ په شَانِ يو
إِنْسَانِ يې، لِهَذَا که رِشْتُونِي يې نو يو نَبَاتِي راوړه.

٢٥: وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ

(آيَتِ ١٨٦، سُورَةُ الشُّعَرَاءِ ٢٦).

ترجمہ:- او ستا حَقِيقَتِ ددي ڇخه بَعِيرَه نور هيڇ نه دي چي ته بس رُمور په شَان يو انسان يي، او مَور په مُكَمَل يَفِين سره تَا دَرَوَاغَجَن ځنو.

٢٦: فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ □ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا بَلْ نَظُنُّكَ كَذِبِينَ . (آيَتِ ٢٧، سُورَةُ هُودِ ١١).

ترجمہ:- دده د قوم هغه سَرْدَارَانُو ځلگو گوم چي کُفر يي مُخْتَار کړئ وو، وويل چي: ”مور خو تر دې زيات (په تَا کي) بله هيڅ يوه خَبَره نه ويئو چي ته رُمور په شَان بس يو انسان يي بلکه رُمور خيال خو دادئ چي تاسو ټول دَرَوَاغَجَن ياست . په دغه درو آيتو کي کافرانو و رسولانو ته د خپل خان په شَان بَشَر يعنې انسان ويلي دي چي دوي ته وحی نه راځي او د دوي اتباع مه کوئ، خلاصه دا چي و رسول ته دغه رنگه بَشَر ويل، د دوي بي ادبي ده، ددغه وينا څخه هر انسان بايد پرهېز وکي .

دغه حديث ثابت نه دی

قَدْ خُلِقَ قَبْلَ الْأَشْيَاءِ نُورٌ نَبِيَّكَ مِنْ نُورِهِ □

بعضو ځلگو دا گوبنس کړئ دي چي ددغه حديث څخه دا ثابت کي چي حضور (ﷺ) نور دي، په دې کي د مُصَنَّف عَبْدُ الرَّزَّاقِ حواله ورکړي ده، بيا بعضو ځلگو د دَلَائِلِ النَّبُوَّةِ لِلْبَيْهَقِيِّ، او د مُسْتَدْرَكِ حَاكِمِ حواله هم ورکړي ده، لېکن ما دغه درې سره کتابونه خپل مخته کښېنول ډېره پلټنه مو وکړه، او د مَكْتَبَةِ الشَّامِلَةِ په ذريعه سره مو هم پلټنه وکړه، لېکن په يوه ځای کي مو حديث پيدا نه کئ، بلکه د تېري زمانې ډېرو حضراتو ليکلي دي چي دا موضوعي حديث دي، دا بنسکاره خبره ده چي د موضوعي حديث څخه د قرآن په خلاف څنگه استدلال کېدلای سي؟ نو ځکه ددغه حديث څخه هم دا ثابتول چي حضور (ﷺ) نور دي، دا ډېر مشکل دی .

حديث دادی

رَوَى عَبْدُ الرَّزَّاقُ بِسَنَدِهِ □ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ! يَا بَابِي أَنْتَ وَ أُمِّي أَخْبَرْنِي عَنْ أَوَّلِ شَيْءٍ خَلَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَبْلَ أَشْيَاءٍ؟ قَالَ: يَا جَابِرُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ خَلَقَ قَبْلَ الْأَشْيَاءِ نُورٌ نَبِيَّكَ مِنْ نُورِهِ □ . الخ (المَوَاهِبُ اللَّدْنِيَّةُ،

لِقِسْطَلَانِي، [مُتَوَفَى ٩٢٣ هَجْرِي] ج: ١، الْمَقْصَدُ الْأَوَّلُ، بَابُ تَشْرِيفِ اللَّهِ تَعَالَى، ص: (٤٨)

يَا لَرَنَه: دغه حَدِيثِ إِمَامِ قِسْطَلَانِي مُتَوَفَى ٩٢٣ هَجْرِي په خپل كِتَابِ الْمَوَاهِبِ الدُّنْيَا كي ذِكْر كَرِي دِي، لېكن دغه حَدِيثِ زَه د إِسْتِدْلَالِ په توكه نه سم وړاندي كولائي، ځكه چي مَا دغه إِتْرَام كَرِي دِي چي د تَبِع تَابِعِينَ د زَمَانِي د كِتَابُو څخه حَدِيثِ أَخْلَم، يا د صَحاح سِنَه يا د هغوي د أَسْتَاذَانُو د كِتَابُو څخه حَدِيثِ أَخْلَم، ځكه چي هغه أَصْلُ دِي، او قِسْطَلَانِي خو ډېر وروسته دِي، او د تَابِعِي او تَبِع تَابِعِي د زَمَانِي په كِتَابُو كي دغه حَدِيثِ نسته، نو ځكه دهغه وړاندي كول مُشْكِل دِي، هسي خو هم دا د إِعْتِقَادِ مُسْتَلَه ده، او دغه حَدِيثِ د ١٢ آيتو او ٣ حَدِيثُو سره تَكْرَر (تَضَاد) دِي، نو ځكه دغه حَدِيثِ په دَلِيل كي وړاندي كول بِنَه خَبَرَه نه ده .

بَلْ طَرْف ته ددې په خِلَاف په بَلْ حَدِيثِ كي راغلي دي چي اللَّهُ تَعَالَى تر ټولو مَخْكِ قَلَم پيدا كړي دِي، لِهَذَا قَدْ خَلَقَ قَبْلَ الْأَشْيَاءِ نُورَ نَبِيِّكَ مِنْ نُورِهِ حَدِيثِ څنكه أَحْسَنَلَانِي سو؟

حَدِيثِ دادِي

٧: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ سُلَيْمٍ لَقِيتُ الْوَلِيدَ بْنَ عِبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ فَقَالَ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ لَهُ أَكْتُبْ فَجَرَى بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى الْآبِدِ .

(تِرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ تَفْسِيرِ الْقُرْآن، بَابُ وَمِنْ سُورَةِ نُورٍ وَالْقَلَم، ص: ٧٥٧، نَمْبَرِ)

(٣٣١٩)

تَرْجَمَه: - مَا د حُضُورِ پاك څخه اورېدلي دي، وفرمائل اللَّهُ تر ټولو مَخْكِ قَلَم پيدا كړ، بيايي و قَلَم ته وويل چي وليكه، نو تر فِيَامَتَه پوري چي څومره خَبَرِي كېدلي ټولي بي وليكلي .

ددغه آيَتِ څخه هم إِشَارَه بنكاره كېږي چي تر ټولو مَخْكِ قَلَم پيدا سوئ دِي

٢٧: ن وَالْقَلَمَ وَمَا يَسْطُرُونَ . (آيَتِ ١، سُورَةُ الْقَلَمِ ٤٨) .

تَرْجَمَه: - ن . (اِي پيغمبره!) په قَلَم دي مې قَسَم وي، او په هغه شي چي هغه (فرشتي) بي ليكي .

د تېر حَدِيثِ څخه صِرَاحَه او ددغه آيَتِ څخه إِشَارَه دا بنكاره كېږي چي تر ټولو مَخْكِ قَلَم پيدا كړ، نو ځكه دغه د هغه حَدِيثِ يعني نور نبيك څخه خِلَاف دِي .

په ۱۲ آيتو او ۳ حديثو کې په خو څو کرته و فرمائيل چي حضور (ﷺ) بشر وو، نو اوس د نور د ثابتولو لپاره بايد گوم آيت وي يا مضبوط حديث وي، چي په هغه کې په صراحت سره دا بيان کړي وي چي حضور (ﷺ) نور وو، نو بيا به نور ثابتېږي، د موضوعي حديث څخه يا د گوم تفسير کونکي د مبهم خبري څخه نور نه سي ثابتېدلای، ځکه چي دا خو د عقيدې مسئله ده.

مَا أَصْلِي تَحْقِيقُ وړاندي کړی. تاسو په خپله غور وکړئ .
وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ .

حضور (ﷺ) په خپله فرمائي دي چي ما ته

ډېره لويې مه راکوئ

عيسايانو و حضرت عيسي عليه السلام ته تر خپل مقام او مرتبې زياته لويې ورکړه، ان تر دې چي ده ته يې د الله زوی وويل، او دغه ټول څه يې دده د تعظيم لپاره وکړل، لېکن دغه صحيح خبره او صحيح کار نه وو، په دغه وجه په قرآن کي منع کړي ده چي د نبي هغونه تعظيم وکړي څومره چي د ده حق دی، تر هغه زيات کول غلو ده، چي سم صحيح کار نه دی .

په دغه وجه حضور (ﷺ) و خپل امت ته دا تعليم ورکړی دی چي زما په اړه هم غلو مه کوئ، لهذا که چيري حضور بشر دی نو بيا دې بشر منل اصل او بڼه کار دی، او په دغه کي دده تعظيم دی. ددې لپاره حديث دادی

۸: سَمِعَ عُمَرَ يَقُولُ عَلَى الْمَنْبَرِ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ .

(بخاري شريف، احاديث الانبياء، باب قول الله تعالى [وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا، سُورَةُ مَرْيَمَ: آيت ۱۶] ص: ۵۸۰، نمبر ۳۴۴۵)

ترجمه:- حضور فرمائي لکه څنگه چي نصاري حضرت عيسي عليه السلام تر خپله مرتبه زيات بيان کړی، تاسو هم ما تر خپله مرتبه زيات مه بيانوي، زه خو صرف د الله بنده يم، لهذا ما ته د الله بنده او رسول وياست .

په دغه حديث کې دی لکه څنگه چي نصاري حضرت عيسي عليه السلام تر خپله مرتبه ډېر لوړ کړی وو، تاسو هم ما دومره مه لوړوئ .

۲۸: لَا تَعْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ط . (آيت ۱۷۱، سورة النساء ۴) .

ترجمه:- ائ اهل کتابو! په خپل دين کي تر حد مه تېرېږئ، او د الله په اړه د حق بخيره بله خبره مه کوئ .

٢٩: قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابَ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ . (آيَت ٧٧، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

ترجمه:- ائ اهل كتابو! په خپل دين كي ناحقه غلو (زياتوب) مه كوي .

ددغه عقيدې په اړه ٢٩ آيتونه او ٨ حديثونه دي تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه كئ .

٧: حُضُور (ﷺ) په قَبْرِ كِي ژوندی دی
او دغه ژوند د دُنْيَا د ژوند څخه هم اعلی دی
د حُضُور بَدَن مَبَارَك په قَبْرِ كِي بِالْكُلِّ مَحْفُوظ دی

ددغه عقيدې په اړه ١١ آيتونه او ٢٠ حديثونه دي تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه كئ .

حُضُور (ﷺ) په قَبْرِ كِي ژوندی دی، دَلِيل يې دغه حَدِيثُونَه دي

١: عَنْ أَبِي دَرْدَاءَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَكْثَرُوا الصَّلَاةَ عَلَى يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَإِنَّهُ مَشْهُودٌ تَشْهَدُهُ الْمَلَائِكَةُ وَإِنْ أَحَدًا لَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ إِلَّا عَرَضَتْ عَلَيَّ صَلَاتُهُ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهَا قَالَ قُلْتُ بَعْدَ الْمَوْتِ؟ قَالَ وَبَعْدَ الْمَوْتِ، إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ. فَنَبِيُّ اللَّهِ حَيٌّ يَرْزُقُ .

(ابن ماجه شريف، باب ذكر وفاته ودفنه (ﷺ)، ص: ٢٣٤، تمېز ١٦٣٧)
ترجمه:- حُضُور پاك (ﷺ) وفرمائل د جُمعی په ورځ پر ما باندي ډېر درود وایاست، ځكه چي د جُمعی ورځ د حاضرېدو ورځ ده، په دغه ورځ فرشتي حاضرېږي، چي هر څوك درود وائي هغه پر ما باندي په دغه ورځ ضرور وړاندي كېږي، تر څو چي هغه د درود شريف څخه فارغ سوئ نه وي، ما ورته وويل چي ستا د مرگ وروسته هم پر تا باندي درود شريف وړاندي كېږي؟ حُضُور وفرمائل چي هو! د مرگ وروسته هم درود وړاندي كېږي، الله تعالي پر مخكه باندي دا حرام كړی دی چي مخكه د نبیانو بدنونه وځوري، د الله نبیان ژوندي وي، او هغوي ته رُوزي (رُزق) ورکول كېږي .

په دغه حَدِيثُ كي دري خَبَرِي دي، أَوَّلُهُ خَبَرُهُ خو دا چي خَاوَرِي د نَبِيَانُو بَدُونُو نَه خوري، دُوهُمَّه خَبَرُهُ دا چي نَبِي عَلَيْهِ السَّلَام په قَبْرِ كي زُونْدِي دي، او هغه ته رِزْق وركول كبري، او دَرِيْمَه خَبَرُهُ دا چي پر حُضُور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باندي سَلَام وړاندي كبري .

٢: عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَإِنْ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةً عَلَيَّ، قَالَ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ تُعْرَضُ صَلَاتُنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرَمْتَ؟ قَالَ يَقُولُونَ بَلَيْتَ. قَالَ إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ (ﷺ). (ابوداؤد شريف، باب في الاستغفار، ص: ٢٢٦، نمبر ١٥٣١ / ابن ماجه شريف، باب في فضل الجمعة، ص: ١٥٢، نمبر ١٠٨٥)

تَرْجَمَه:- حُضُور يَاكَ (ﷺ) وفرمائل ستاسو دُرُود پر مَا باندي وړاندي كبري، خلكو يُونُس وكره چي رُموږ دُرُود پر تَا باندي څنگه وړاندي كبري؟ تَه خو به زُون (يُونُس) سوي يې! شَايْد رَاوِي د رَر أَرَمْتَ ،، پر خَائ دري بَلَيْتَ ،، لَفْظُ اسْتِعْمَالِ كَرِي دي، حُضُور وفرمائل چي اللَّهُ پر مُحَكه باندي د نَبِيَانُو بَدُونُو حَرَام كړي دي چي هغه دي وْخُوري.

په دغه حَدِيثُ كي دوي خَبَرِي بيان سوي دي، أَوَّلُهُ خَبَرُهُ دا چي پر أَنْبِيَاء باندي د أَمْتِيَانُو دُرُود وړاندي كبري، دُوهُمَّه خَبَرُهُ داده چي مُحَكه د أَنْبِيَاء بَدُونُو نَه خوري، پر مُحَكه يې دهغه خُورَك حَرَام كړي دي .

٣: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ مَنْ صَلَّى عَلَى عِنْدَ قَبْرِى سَمِعْتُهُ وَمَنْ صَلَّى عَلَى نَائِيَا أُلْقِيَتْهُ.

(بيهقي في شعب الإيمان، باب في تعظيم النبي (ﷺ) و إجلاله وتوقيره، ج: ٢، ص: ٢١٨، نمبر ٥١٨٣)

تَرْجَمَه:- د حُضُور يَاكَ (ﷺ) څخه روايت دي چي خوك زما د قَبْرِ سره دُرُود شريف ووايي نو زَه هغه اورم، او چي خوك د ليري څخه دُرُود را استوي، ما ته هغه دُرُود رارسول كبري .

په دغه حَدِيثُ كي دي چي كه يو خوك زما و قَبْرِ ته نژدي دُرُود راواستوي نو زَه هغه اورم، او كه د ليري څخه دُرُود راواستوي نو ما ته رارسول كبري .

٤: قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَيَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تَحَدَّثُونَ وَنَحَدِّثُ لَكُمْ، وَوَفَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تُعْرَضُ عَلَيَّ أَعْمَالُكُمْ فَمَا رَأَيْتُ خَيْرًا حَمَدْتُ اللَّهَ وَمَا رَأَيْتُ مِنْ شَرٍّ اسْتَغْفَرْتُ اللَّهَ لَكُمْ . (مسند البراز، باب زادان عن عبد الله، ج: ٥، ص: ٣٠٨)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ يَاكَ (ﷺ) وفرمائِل چي زِمَا رُونْدُونِ ستاسو لپاره بَهْتَرِ دِي، چي تاسو خَبَرِي كوي او زِه ستاسو سره خَبَرِي كوم، او زِمَا وَفَاتِ (مرگ) ستاسو لپاره بَهْتَرِ دِي، چي ستاسو اَعْمَالِ پر مَا باندي وړاندي كبري، چي كله زِه په هغه كي گومنه بِنَه خَبَرَه ووييم نو د الله شُكْر اداء كوم، او چي كله بَدَه خَبَرَه ووييم نو زِه ستاسو لپاره سِتَغْفَار كوم.

په دغه حَدِيث كي دِي چي چي حُضُور (ﷺ) په قَبْرِ كي ژوندي دِي او دده په مَخَكِي د اُمّتِ اَعْمَالِ وړاندي كبري. او دا هم حِينِي مَعْلُوم سو چي حُضُور (ﷺ) حَاضِرِ نَاطِرِ نه دِي كه نه نو د اَعْمَالُو د وړاندي كولو خه ضرورت دِي ؟

په دغه حَدِيث كي دا هم دِي چي مَا ته د خلكو سَلَام رارسول كبري .

٥: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُلْغَوْنَ مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ .

(نسائي شريف، كِتَابُ السَّهْوِ، بَابُ التَّسْلِيمِ عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ)، ص: ١٧٩، نَمْبَر: ١٢٨٣)
تَرْجَمَه: - حُضُورُ يَاكَ (ﷺ) وفرمائِل چي په مُحَكه كي سَيَّاحَت كونكي (گرزېدونكي) فرشتي سته چي زِمَا د اُمّتِ سَلَام مَا ته رارسوي .

په دغه حَدِيث كي دِي چي د سَلَام د جَوَاب وركولو لپاره يې ژوندي كوي

٦: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ . (ابوداؤد شريف، بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ص: ٢٩٥، نَمْبَر: ٢٠٤١)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ يَاكَ (ﷺ) وفرمائِل چي كله يو خوك مَا ته سَلَام كوي نو الله پر مَا باندي زِمَا رُوح راوايس كوي چي زِه دهغه د سَلَام جَوَاب وركم .
په دغه حَدِيث كي دِي چي مَا ژوندي كوي .

٧: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ آتَيْتُ وَفِي رِوَايَةِ هَدَّابٍ مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى لَيْلَةً أُسْرَى بِيْ عِنْدَ الْكَنْثِبِ الْأَحْمَرِ . وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْقَبْرِ .

(مسلم شريف، بَابُ مِنْ فَضْلِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، ص: ١٠٤٤، نَمْبَر: ٢٣٧٥ / ٦١٥٧)
تَرْجَمَه: - حُضُورُ يَاكَ (ﷺ) وفرمائِل چي زِه راغلم، او د حضرت هَدَّاب په روايت كي دِي چي، د مِعْرَاج په شپه زِه كَنْثِبِ أَحْمَر ته نژدې د حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام د قَبْرِ سره راتېر سوم، نو چي ومي كتل ده په خپل قَبْرِ كي په وَلَاړي لُمُونَخ كاوي .

په دغه حَدِيثُ كي دى چي حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ په خپل قَبْرِ كي لَمُونُخْ اَدَا كوى .

شَهِيدَانِ ژَوَندي دي نو د نَبِيِّ مَرْتَبَه تر هغوي لَوړه ده لِهَذَا هغه هم ژَوَندي دي

١: وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ. بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ.

(آيَت ١٥٤، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - كُوم چي د اللَّهِ په لَاَرَه كي قَتْل سوي وي هغوي ته مري مه وَاياست، بلكه هغه ژَوَندي دي، لېكن تاسو ته د هغوي د ژَوَند اِحْسَاس نه كبري .

په دغه آيَت كي دا هم دى چي شَهِيدَانِ ژَوَندي خو دي، لېكن دا چي د دُوي څنگه ژَوَندون دي؟ ددغه تاسو شُعُور نه سئ كولائي، ددې څخه مَعْلُوم سو چي دا حَيَاتِ بَرَزْخِي ده .

د قَبْرِ د ژَوَندون خو موږ شُعُور نه لرو لِهَذَا دهغه په اړه ډېر تَحْقِيق او يَلْتَنَه كول په كار نه ده .

٢: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ط بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ لا فرحين بما آتاهم الله من فضله □ لا ويستبشرون بالذين لم يلحقوا

بهم من خلفهم لا آلا خوف عليهم ولا هم يحزنون هم يستبشرون بنعمة من الله وفضل لا و أن الله لا يضيع أجر المؤمنين ع (آيَت ١٦٩، سُورَةُ آلِ

عَمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَه: - او (اي بِعَمْبَرَه!) كُوم خلك چي د اللَّهِ په لَاَرَه كي وژل سوي دي، هغه هيڅ كله مَرَه مه گڼه، بلكه هغه ژَوَندي دي، هغوي ته د خپل رَبِّ لطرف څخه رِزْق ملاوېږي. اللَّهِ چي په خپل فَضْل سره دُوي ته څه وركړي دي، دُوي په هغه كي بُخْت (خُوشحَال) دي، او د دُوي وروسته چي كُوم خلك تر اُوسَه پوري د دُوي سره (په شَهَادَت كي) نه دي شَامِل سوي، دهغوي په اړه پر دې خَبَرَه هم خُوشحَالِي جوړوي چي (كله هغه د دُوي سره راسي ملاؤ سي نو) نه به پر دُوي څه بېره وي، او نه به دُوي غَمَعِين وي. دُوي د اللَّهِ پر نِعْمَت او فَضْل هم خُوشحَالِي جوړوي او پر دې خَبَرَه هم چي اللَّهِ د مُؤْمِنَانُو اَجْر نه صَانَع كوي.

په دغه آيَت كي دى چي شَهِيدَانِ ژَوَندي دي او رِزْق وركول كېږي، نو نَبِيَان خو به په طَرِيقَه اُولَى سره په قَبْرُو كي ژَوَندي وي، او رِزْق به وركول كېږي .

٨: عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ هُوَ ابْنُ مَسْعُودٍ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ [وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ط بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ] (آيَةُ ١٦٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) قَالَ أَمَّا أَنَا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ أَرْوَاحُهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ لَهَا قَنَادِيلٌ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تُسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْأَمَارَةِ، بَابُ بَيَانِ أَنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي الْجَنَّةِ وَ أَنَّهُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ، ص: ٨٤٥، تَمَيِّزٌ: ١٨٨٧ / ٤٨٨٥)

تَرْجَمَهُ:- حَضَرْتُ مَسْرُوقٌ فَرَمَائِي جِي مَا د حَضَرْتُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ خُخَه ددغه آيَتِ په اړه يُؤَيِّنَتُهُ وکړه (چې کوم خلک د اللَّهِ په لَارَه کې قُتِل سي هغه مري مه گنئ، بلکه هغه ژوندي دي دخپل رَبِّ لَطِيف خُخَه رُوزِي ورکول کېږي)، حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ وفرمائل چې مَا ددغه آيَتِ په اړه د حُضُور خُخَه يُؤَيِّنَتُهُ کړې وه، نو حُضُور فرمائلي وو چې د شَهِيدَانُو أَرْوَاحَانِ د رُزْغُون رنگه مَرْغَانُو په نَسُو (يا جُوجُورُو) کې وي، تر عَرْش کښته دهغوي قَنَدِيلَانِ څېرېږي، هغه په جَنَّتِ کې چې چيري و غواري هلته جِي رَاحِي، بيا هغه قَنَدِيلَانُو ته بېرته راسي .

د خُلو رو شَيَانُو په إِعْتِبَارِ سره حُضُور (ﷺ)

په دُنْيَا کې هم ژوندي دی

پر رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) باندي ظَاهِرِي مرگ واقع سوئ دی، الْبَيَّةُ په بَرْزَخ کې دی ژوندي دی، چې په هغه کې و نَبِي ته رُوزِي ورکول کېږي، لېکن په دُرو شَيَانُو کې نَبِي په دُنْيَا کې هم ژوندي گڼل کېږي

(١) دده د بِي بِي نِكَاح نه سي کېدلایي، ځکه چې نَبِي اوس هم ژوندي دی .

(٢) دده مَالِ مِيرَات به نه تَقْسِيم کېږي .

(٣) خاوري دده بَدَن نه خوري .

(٤) او بل دا هم چې د حُضُور (ﷺ) رُوند دومره قوي دی چې دده بَعْد هم اوس بل نَبِي نه سي راتلائي، دی خَاتَمُ النَّبِيِّينَ دی .

عَامِ إِنْسَانَانِ هم په قَبْرُو کې رَاژُونْدِي کوي

عَامِ إِنْسَانَانِ هم په قَبْرُو کې ژوندي دي، او دغه د بَرْزَخ رُوند دی، په هغه کې دوي ته عَذَاب يا ثَوَاب هم رسېږي، الْبَيَّةُ په عَامَّة خلکو کې او په نَبِيَانُو

او شَهِيدَانُو کي دا فِرَقِ دِي چي د عَامَّه خلکو بَدَنُونَه حَاوَرِي کِبري، او شُرَبري حَرَابِبري، او د نَبِيَانُو او شَهِيدَانُو بَدَنُونَه په مَحْکَه کي هغه رنگه پاته وي، لکه څنگه چي د دَفِنِ (يَتَوَلَّو) پر وَحْتِ وُو، هغوي ته خُورَاکِ او چِشْبَنَاکِ وړکول کيږي، او د دُوي ژُونْدِ د دُنْيَا تر ژُونْدِ ډېر اَعْلِي دِي .

لېکن خو په آيْتِ کي دِي چي وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ . (آيْتِ ١٥٤، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) چي تاسو ته د هغه شُعُورِ نَسْتَه، نو حُکَه په دغه اړه ډېر بَحْثِ او يَلْتَنَه کول په کار نه ده، بس په آيْتِ او حَدِيثِ کي چي څومره راغلي دي پر هغه باندې اِکْتِفَاء کول په کار ده .

عَامَّه خلک هم په قَبْرُو کي ژوندي کيږي دهغه لپاره دَلِيلِ دا حَدِيثُونَه دي

٩: عَنْ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ خَرَجَ النَّبِيُّ (ﷺ) وَقَدْ وَجِبَتْ الشَّمْسُ، فَسَمِعَ صَوْتًا فَقَالَ يَهُودٌ يُعَذِّبُ فِي قُبُورِهَا .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ التَّعْوِذِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٢٢٠، نَمْبِرَ: ١٣٧٥)

تَرْجَمَه: - حُضُورِ يَاكِ (ﷺ) د لَمَرِ د پېښو پر وَحْتِ رَاوَوَاتِي چي يو اَوَاژِ يې واورېدئ، نو حُضُور وفرمانل چي و يَهُودُو ته په قَبْرِ کي عَذَابِ وړکول کيږي .

په دغه حَدِيثِ کي دِي چي و يَهُودُو ته په قَبْرِ کي عَذَابِ وړکول کيږي، ددې څخه مَعْلُوم سو چي دغه د بِرَزْخِ ژُونْدِ دِي .

١٠: حَدَّثَنِي إِبْنَةُ خَالِدِ بْنِ سَعِيدٍ ابْنُ الْعَاصِ أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ (ﷺ) وَهُوَ يَتَعَوَّذُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ التَّعْوِذِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٢٢١، نَمْبِرَ: ١٣٧٦)

تَرْجَمَه: - خَالِدِ بْنِ سَعِيدٍ فرماني چي مَا د حُضُورِ يَاكِ (ﷺ) دغه وَيِّنَا اورېدلي ده، چي ده د قَبْرِ د عَذَابِ څخه يَنَاهِ غوښته .

په دغه حَدِيثِ کي دِي چي حُضُورِ د قَبْرِ د عَذَابِ څخه يَنَاهِ غوښته، ددې څخه مَعْلُوم سو چي دغه د بِرَزْخِ ژُونْدِ دِي .

په قَبْرِ کي و رُوحِ او بَدَنِ دواړو ته عَذَابِ يا ثَوَابِ وي

ددې لپاره حَدِيثُونَه دادي

١١: عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَذَابٍ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي جَنَازَةٍ قَالَ فَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ □، فَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِهِ □ فَيَقُولَانِ لَهُ مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ رَبِّي اللَّهُ تُعَادُ رُوحُهُ وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِهِ □ فَيَقُولَانِ مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ هَا هَا لَا أَدْرِي . (مُسْنَدُ أَحْمَدَ، حَدِيثُ الْبَرَاءِ بْنِ عَذَابٍ، ج: ٥، ص: ٣٦٤،

نَمْبَرُ: ١٨٠٦٣ / أَبُو دَاوُدَ شَرِيفُ، بَابُ الْمَسْئَلَةِ فِي الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٦٧٢، نَمْبَرُ: (٤٧٥٣)

تَرْجَمَةُ:- حَضَرْتُ بَرَاءُ بْنُ عَذْبٍ فَرَمَائِي چي مُورِ د حُضُورِ پَاك (ﷺ) سره په يوه جَنَازَهُ كي رَاوَوْتُلو حُضُور وَفَرَمَائِل چي د مَرِي وَ بَدَن ته رُوح رَاوَايس كبري، بيا هغه ته دُوي فَرَشْتِي رَاځي، هغه دُوارِي فَرَشْتِي مَرِي رَاكښېښوي، او يُؤْبِسْتَنَه جُني كوي چي سَتَا رَبِّ څوك دئ؟ هغه وائي چي زِمَا رَبِّ اللَّهِ دئ د مَرِي رُوح رَاوَايس كبري، هغه ته دُوي فَرَشْتِي رَاځي، او هغه رَاكښېښوي، بيا يُؤْبِسْتَنَه جُني كوي چي سَتَا رَبِّ څوك دئ؟ مَرِي وائي هَائِ هَائِ مَا ته هِيڅ شئ نَه دئ مَعْلُوم .
په دغه حَدِيث كي دئ چي په قَبْرِ كي د هر اِنْسَان رُوح دهغه وَ بَدَن ته رَاوَايس كبري، او فَرَشْتِي دهغه څخه سُوال كوي، ددغه حَدِيث څخه دا هم مَعْلُوم سو چي وَ بَدَن او رُوح دواړو ته عَذَاب يا ثَوْب ملاوېږي، تَنَهَا وَ رُوح ته يا تَنَهَا وَ بَدَن ته نَه .

١٢: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عَرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْعُدَاةِ وَالْعَشِيِّ إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ فَيُقَالُ هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ الْمَيِّتِ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْعُدَاةِ وَالْعَشِيِّ، ص: ٢٢١، نَمْبَرُ: ١٣٧٩)

تَرْجَمَةُ:- حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِل چي په تاسو كي كله يو څوك مَرِي سي نو سَهَارِ او مَابَنام په جَنَّت كي دده د وَسېدلو خَائ ده ته وُراندي كبري، كه چيري دئ په جَنَّتِيانو كي وي نو د جَنَّت خَائ، او كه چيري دئ په دُورْخِيانو كي وي نو د دُورْخ خَائ ورته وُراندي كبري، او ورته ويل كبري چي د قِيَامَت په وَرُخ تر رَاپورته كېدو پوري سَتَا دغه خَائ دئ .
ددغه حَدِيث څخه هم ثابتيږي چي دئ په قَبْرِ كي ژوندئ دئ .

١٣: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِي يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا وَضَعْتَ الْجَنَازَةَ فَاحْتَمِلْهَا الرِّجَالُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَإِنْ كَانَتْ صَالِحَةً قَالَتْ قَدِمُونِي قَدِمُونِي وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ صَالِحَةٍ قَالَتْ يَا وَيْلَهَا آيْنَ يَذْهَبُونَ بِهَا؟ يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الْإِنْسَانَ وَلَوْ سَمِعَهَا الْإِنْسَانُ لَصَبَقَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ كَلَامِ الْمَيِّتِ عَلَى الْجَنَازَةِ، ص: ٢٢١، نَمْبَرُ: ١٣٧٩)
تَرْجَمَةُ:- حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِل چي كله جَنَازَهُ ايسول كبري، او خلك يي پر وُږو باندي اخلي، نو كه چيري هغه بَنَه (مُرَدَه) وي نو وائي چي مَا رُز يُوسَى، او كه چيري هغه غُناهكاره وي نو وائي چي هَائِ اَفْسُوس تاسو مَا چيري بياياست؟ دده اواز د اِنْسَان څخه علاوه ټول اوري، او كه اِنْسَانان واوري نو ټول به بپهوبين سي .

دَدَغِه حَدِيثُ خُخِه هَم مَعْلُومِیږي چي عَامَّةُ إِنْسَانٍ هَم پِه قَبْرِو كي رُونَدِي کوي، او دغه د بَرَزَخِ رُونَدِي، د دُنْيَا رُونَدِي نَه دِي .

۱۴: سَمِعَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِنَّ أَعْمَالَكُمْ تُعْرَضُ عَلَيَّ أَقَارِبَكُمْ وَعَشَائِرَكُمْ مِنَ الْأَمْوَاتِ فَإِنْ كَانَ خَيْرًا اسْتَبَشِرُوا بِهِ □ وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ قَالُوا اللَّهُمَّ لَا تَمَتِّتْهُمْ حَتَّى تَهْدِيَهُمْ كَمَا هَدَيْتَنَا .

(مُسْنَدُ أَحْمَدُ، كِتَابُ مُسْنَدِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، ج: ۳، ص: ۶۴۳، نُمْبَر: ۱۲۲۷۲)
تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) و فرمائیل چي ستاسو أَعْمَالِ ستاسو پر مُرو رُشْتِه دَارَانُو باندی وِرَانْدِي کږي، که چيري عَمَلِ بِنِه وي نو پِه هغه سره دوي خُوشَحَال کږي، او که چيري أَعْمَالِ بِنِه نَه وي، نو وائي چي اَي اللَّهُ لکه څنگه چي دي مَا ته هَدَايَتِ راکړي دِي ده ته هَم د هَدَايَتِ وړکولو خُخِه مَخْکي مرگ مه وړکوي .

د دغه ۱۴ حَدِيثُو او ۲ آيَتُو خُخِه ثَابِت سو چي حُضُورُ (ﷺ) پِه قَبْرِ كي رُونَدِي دِي. او داهم مَعْلُوم سو چي دده بَدَنِ مُبَارَك هَم مَحْفُوظ دِي، خَاوړو هغه نَه دِي خَوړلِي .

دغه د بَرَزَخِ رُونَدِي لېکن تر دُنْيَا ډېر أَعْلَى دِي

دغه ته حَيَاتِ بَرَزَخِي يعني د بَرَزَخِ رُونَدِي وائي. دَلِيل يې دغه آيَتُونَه دي
 ۳: حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۚ وَمَنْ وَرَأَاهُمْ بَرَزَخُ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

(آيَت ۹۹ / ۱۰۰، سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ۲۳)
تَرْجَمَه: - تر دې چي کله د دوي خُخِه يَوَه ته مرگ راوړسږي نو هغه به ووائي چي: رَمَا يَرْوَرِدْگَارَه! مَا بېرته واپس واستوه ۝ ددې لپاره چي کومه دُنْيَا مَا پرېښي ده، هغې ته وَلَايَ سَمِ بِنِه عَمَلِ وکړم. هېڅ کله نَه! دا خو بس خَالِص يَوَه خَبَرَه ده چي دِي يې پِه رَبِّه سره کوي، او ددوي (مُرْدَه گانو) و مخته د عَالَمِ بَرَزَخِ حَالِ (حِجَاب) دِي، چي تر هغه وخته به قَائِم وي تر څو چي دوي دُوهم وار رُونَدِي راپورته کږي .
 په دغه آيَت كي دِي چي مري پِه بَرَزَخِ كي وي، او بَدَعَمَل خلگ به بېرته دُنْيَا ته د راتلو هزارش کوي لېکن دوي به راتلو ته نَه پرېښول سي .

۴: وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۚ قَدْ أَذْخَلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝

(آيَتِ ٤٥ / ٤٦، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٤٠).

ترجمه:- او د فرعون خلك بدترين عذاب راكبر كړل. اور دى چي دهغه په مخكي به دوي سهار او مابنام پېشېږي، او په گومه ورځ چي قيامت راسي، دهغه ورځ به حكم وسي چي: د فرعون خلك بدترينه عذاب ته داخل كئ. دهغه په دغه آيت كي دى چي د عذاب معامله به په عالم برزخ كي وي، نو حكه ده حيات برزخي ده.

٥: وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ ط الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ .

(آيَتِ ٩٣، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦).

ترجمه:- او كه چيري تاسو هغه وخت وويئ (نو ډېر بېرېدونكي منظر به ښكاره سي) چي ظالمان انسانان به د مرگ په سځنيو كي گرفتار وي، او فرشتو خپل لاسونه خغولي، (دا وائي چي) د خپل اروحان راوباسئ، نن به تاسو ته د زلت عذاب دركول كېږي، حكه چي تاسو د درواغ خبري د الله پر ذمه اچولي.

٦: وَمَنْ أَهْلَ الْمَدِينَةِ قف مَرَدُّوا عَلَى النَّفَاقِ قف لَا تَعْلَمُهُمْ ط نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ط سَعَدَبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ ج . (آيَتِ ١٠١، سُورَةُ التَّوْبَةِ ٩).

ترجمه:- او ستاسو شاوخوا چي كوم اعراب (صحرايان) دي، په هغوي كي هم منافق خلك موجود دي، او د مدينه په وسېدونكو كي هم منافقين سته، دغه خلك په منافقت كي (دومره) ماهر سوي دي (چي) تاسو ته دوي نه دي معلوم، دوي مور ته معلوم دي، دوي ته به مور دوه واره (په واري واري/ يا په قبر او آخرت كي/ يا په دنيا او قبر كي) سزا ورکړو، بيا به دوي يو رېږدست عذاب ته راوولو.

٧: يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ج وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ قف وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ج . (آيَتِ ٢٧، سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ ١٤).

ترجمه:- كومو خلكو چي ايمان راوړئ دى، الله هغوي ته پر دغه مضبوطه خبره باندي په دنياوي ژوند كي هم ټينگښت وركوي، او په آخرت كي هم، او ظالمان خلك الله غمراه كوي، او الله (دخپل حكمت مطابق) چي خه غواړي هغه كوي.

٨: إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ج وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ج صلى (آيَتِ ١٣، سُورَةُ الْأَنْفِطَارِ ٨٢).

ترجمه:- يقين وكئ چي ښكان خلك به په غنم نغو كي وي، او بدكاره خلك به ضرور په دوزخ كي وي.

د دغه ۶ آيتُون خُحه معلوم سو چي انسان په قَبْرِ کي ژوندی کوي، بيا نو ده ته سزاء ورکول کېږي يا نعمت ورکول کېږي. او د مخکني ۱۴ حديثون خُحه يې هم دغه ثابت کړل.

د دُنْيَا په اعتبار سره حُضُور (ﷺ) انتقال سوئ دئ
 لېکن حُضُور (ﷺ) په قَبْرِ کي د يَاک بدن مبارک سره ژوندی دئ، چي د
دُنْيَاوې ژوند خُحه هم اعلی دئ.
دُنْيَوې انتقال خو د حُضُور (ﷺ) دا سوئ دئ، دلیل يې دادئ

۱۵: ان عائشة أخبرته قالت اقبل ابوبکر..... فقال اما بعد فمن كان منكم يعبد محمداً (ﷺ) فإن محمداً قد مات، ومن كان يعبد الله فإن الله حي لا يموت، قال الله تعالى (وما محمد إلا رسول قد خلت من قبله الرسل ط أفانئ مات أو قتل انقلبتم على أعقابكم ط ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئاً ط وسيجزى الله الشكرين) . (آيت ۱۴۴، سورة آل عمران ۳) (بخاري شريف، باب الدخول على الميت بعد الموت إذا أدرج في أكفائه □، ص: ۱۹۹، نمبر ۱۲۴۱ / ابن ماجه شريف، باب ذكر وفاته □ ودفنه □ (ﷺ)، ص: ۲۳۲، نمبر ۱۶۲۷).

ترجمه:- حضرت عائشه فرمائي، چي حضرت ابوبکر د دباندې خُحه شريف راوړئ..... بيا يې وفرمائل چي اما بعد! په تاسو کي چي خوک د محمد عبادت کوي، نو محمد خو انتقال سو، او خوک چي د الله عبادت کوي، نو الله ژوندی دئ، هغه ته هېڅ کله مرگ نه سي راتلاي، بيا يې آيت ووايه (او محمد صلي الله عليه وسلم خو يو رسول دئ، دده خُحه مخکي دېر رسولان تېر سوي دي، که چيري دئ مړ سي يا وژل سي نو آيا تاسو به بېرته (د اسلام خُحه) واپس گرزئ؟ او چي خوک بېرته واپس ولاړ سي نو هغه الله ته په هېڅ وخت هېڅ نقصان نه سي رسولاني، او چي کوم شکر گزار بنده گان دي الله به هغوي ته ثواب ورکړي).

په دغه آيت او حديث کي دئ چي حُضُور (ﷺ) وفات (انتقال) سوئ دئ. حضرت ابوبکر هم په دغه انداز سره خلکو ته خطاب وکئ.

۹: انك ميت و انهم ميئون (آيت ۳۰، سورة الزمر ۳۹) .
ترجمه:- ائ بيغميره! مرگ تا ته هم راتلونکي دئ، او مرگ دوي ته هم راتلونکي دئ

په دغه آيت کي الله تعالي و حُضُور (ﷺ) ته فرمائي چي ته به هم انتقال سي، او هغه کافران هم مړه کېږي.

۱۰: ثم انکم بعد ذلك لميئون (آيت ۱۵، سورة المؤمنون ۲۳) .

تَرْجَمَهُ:- بيا ددغه هر څه څخه وروسته تاسو ته يَقِينًا مرگ راتلونکي دى .

١٦: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ لَمَّا مَاتَ النَّبِيُّ (ﷺ) جَاءَ أَبَا بَكْرٍ مَالًا مِنْ قَبْلِ الْعَلَاءِ الْخَضْرَمِيِّ . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الشَّهَادَاتِ، بَابُ: ص: ٤٣٧، نَمْبَرُ ٢٤٨٣)

تَرْجَمَهُ:- حضرت جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فرمائي چي حُضُورُ وَفَاتُ سو نو د عَلَا خَضْرَمِي لَحُوا څخه حضرت أَبُو بَكْرٍ ته مَالٍ راغلى .

١٧: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ مَاتَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِنَّهُ لَبَيْنَ حَافَتَيْ وَ دَافَتَيْ . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَغَازِي، بَابُ مَرَضِ النَّبِيِّ وَوَفَاتِهِ، ص: ٧٥٥، نَمْبَرُ ٤٤٤٦)

تَرْجَمَهُ:- حضرت عَائِشَةُ و فرمائى چي كله حُضُورُ وَفَاتُ سو نو دى (دده سَرُ مُبَارَكُ) زَمَا د زَنِي او د غَارِي د هُدُوكِي په مَابِينِ كي وو .

په دغه دواړو حَدِيثُو كي دى چي، مَاتَ النَّبِيُّ (ﷺ) يعني حُضُورُ وَفَاتُ سوئ دى .

ددغه دُوو آيَتُو او دُرُو حَدِيثُو څخه ثَابِتُ سو چي په دُنْيَوِي إِعْتِبَارُ سره حُضُورُ (ﷺ) وَفَاتُ سوئ دى هسي خو هم په ظَاهِرِي تَوَكُّهُ د حُضُورُ إِنْتِقَالُ سوئ دى، په دغه وَجْهَ خو يې دى دَفْنُ (په قَبْرِ كي يَتُ) كى، كه چيري دى په دُنْيَا كي وائ نو دى به يې نه وائ دَفْنُ كړئ .

بعضو حَضَرَاتُو دا نَظَرِيَّةَ وړاندي كړې ده
چي د مُؤْمِنِ رُوحُ په دُنْيَا كي گرزې

د دُوِي إِسْتِدْلَالُ د صَحَابِي ددغه قَوْلُ څخه دى
١٨: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (ابْنِ الْعَاصِ) قَالَ الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ، فَإِذَا مَاتَ الْمُؤْمِنُ يُخْلَى بِهِ □ يَسْرُحُ حَيْثُ شَاءَ .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، بَابُ كَلَامِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، ج: ٧، ص: ٥٧، نَمْبَرُ ٢٤٧٥)
تَرْجَمَهُ:- حضرت عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ و فرمائى چي دُنْيَا د مُؤْمِنِ قَيْدُ خَانَهُ ده، او د كَافِرِ جَنَّتُ ده، چي كله مُؤْمِنِ مَرُ سي نو دى أَزَادُ سي، او چي و غَوَارِي هلته گرزې راگرزي .

په دغه قَوْلِ صَحَابِي کي دئ چي يَسْرُحُ حَيْثُ شَاءَ، چي چيري و غَوَارِي هلته حِي رَاحِي، بس ددغه خخه دوي اِسْتِدْلَال کړئ دئ چي هغه په دُنْيَا کي هم يوه خُوا بله خُوا ته حِي رَاحِي .
لېکن په دي کي دري کمزورئ دي .

[١] دا د صَحَابِي قَوْل دئ، حَدِيث نه دئ، نو حُكه ددي خخه اِعْتِقَادِي مَسْئَلَه نه سي ثابتېدلایي .

[٢] په دي کي دا جُمْلَه راغلي ده چي الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ نو چي کله دئ آخِرَت ته وَلَا رَ سِي نو بيا دغه قِيْدُ خَانَه (يعني دُنْيَا) ته خُوك رَاحِي؟ لَهَذَا د حَيْثُ شَاءَ دا مَطْلَب نه دئ چي دئ په دُنْيَا کي گرزي راگرزي، بلکه مَطْلَب يي دادئ چي دئ په جَنَّت کي چيري و غَوَارِي هلته گرزي راگرزي، حُكه چي په دغه قَوْلِ صَحَابِي کي د دُنْيَا صِرَاحَت نه دئ سوئ .

[٣] په يو بل حَدِيث کي د حضرت جَعْفَرُ شَهِيد په اړه دا صِرَاحَت سوئ دئ چي دئ په جَنَّت کي چيري و غَوَارِي وَالْوَزِي. په اَلْوَتْلُو سره حِي. لَهَذَا ددغه صَحَابِي د قَوْل خخه د رُوح په دُنْيَا کي گرزېدل راگرزېدل نه سي ثابتېدلایي .

چي په جَنَّت کي چيري و غَوَارِي گرزي راگرزي دهغه لپاره دا حَدِيث دئ
١٩: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَأَيْتُ جَعْفَرًا يَطِيرُ فِي الْجَنَّةِ مَعَ الْمَلَائِكَةِ .

(ترمذي شريف، كِتَابُ الْمَنَاقِبِ، بَابُ مَنَاقِبِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ص: ٨٥٥، نُمْبَرُ

(٢٧٦٣

تَرْجَمَه:- حُضُور و فرمايل چي مَا جَعْفَر وليدئ چي د فَرَشْتُو سره په جَنَّت کي الْوَزِي

په دغه حَدِيث کي دئ چي حضرت جَعْفَر په جَنَّت کي چيري و غَوَارِي هلته حِي رَاحِي، نو حُكه د حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ د قَوْلِ مَطْلَب به هم دغه وي چي مُؤْمِن د مرگ وروسته په جَنَّت کي گرزي راگرزي، په دُنْيَا کي گرزېدل ددي خخه نه ثابتېږي .

٢٠: عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ هُوَ ابْنُ مَسْعُودٍ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ [وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ط بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ] لَا (آيَت ١٦٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) . [قَالَ أَمَا أَنَا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ

فَقَالَ أَرْوَاحُهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ لَهَا قَنَادِيلٌ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تُسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْأَمَارَةِ، بَابُ بَيَانِ أَنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي الْجَنَّةِ وَ أَنَّهُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْزُقُونَ، ص: ٨٤٥، نَمِيزَ ١٨٨٧ / ٤٨٨٥)

تَرْجَمَه: - د حضرت عبد الله بن مسعود خه ما ددغه آيت په اړه يوبښتنه وکړه چې (کوم خلک د الله په لاره کې وژل سوي دي، هغه هيڅ کله مړه مه گڼه، بلکه هغه ژوندي دي، هغوي ته د خپل رب لطف خخه رزق ملاوېږي). حضرت عبد الله بن مسعود وفرمائل چې ما ددغه آيت په اړه د حضور خخه يوبښتنه کړې وه، نو حضور فرمائي وو چې د شهيدانو ارواحان د زرغونو (سټو) مرغانو په نسو (جووړو) کې وي، تر عرش کښته دهغه قنديلان راخېږي، هغه چې په جنت کې چيري وغواړي هلته ځي راځي، بيا هغه قنديلانو ته بېرته واپس راځي .

په دغه حديث کې هم دى چې په جنت کې چيري وغواړي هلته ځي راځي، په دنيا کې يوه خوا بله خوا ته د تللو ثبوت نه سي کېدلای .

دُورَخِيَانُ به هم **دُنْيَا** ته د راتلو کُزارش وکي لېکن دوي به دلته راتلو ته نه پرېښول سي

په دغه آيت کې دى چې **دُورَخِيَانُ** خلک به **دُنْيَا** ته د بېرته راتلو غوښتنه وکي، لېکن خو بيا هم دوي به **دُنْيَا** ته نه راپرېښول کېږي، نو بيا دغه **أَرْوَاحَانُ** په **دُنْيَا** کې څنگه پرلگري؟

آيت دادى

١١: حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۚ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۖ وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۚ

(آيت ٩٩ / ١٠٠، سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ٢٣) .

تَرْجَمَه: - تر دې چې کله د دوي خخه يوه ته مرگ راوړسېږي نو هغه به ووايي چې: **رَبِّمَا يَرْوِدْكَارَه!** ما بېرته واپس واستوه ددې لپاره چې کومه دنيا ما پرېښي ده، هغې ته ولاړ سم ښه عمل وکړم. هېڅ کله نه! دا خو بس خالص يوه خبره ده چې دى يې په ژبه سره کوي، او ددوي (مُرَدَه گانو) و مخته د **عَالَمِ بَرْزَخِ حَائِلِ** (جباب) دى، چې تر هغه وخته به قائم وي تر څو چې دوي دوه ورژوندي راپورته کېږي .

په دغه آيت كي دي چي دُورِخِيَان به دُنْيَا ته د راتلو دَرِخَواست هم وكي، لېكن دوي ته به د راتلو اِجَازَت نه وي، نو بيا ددغه مُرُو (مُرَدَه مَانو) اَرَوَحَان څنگه په دُنْيَا كي گزري؟ او خَيْرَات غواړي؟ .
ددغه دُور اَيَنُو او يوه حَدِيث څخه معلومېږي چي اَرَوَحَان په جَنَّت كي يوه خُوا بله خُوا ته گزري راگزي، په دُنْيَا كي نه .

ددغه عقيدې په اړه ۱۱ اَيْتُونَه او ۲۰ حَدِيثُونَه دي تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ .

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيدَه ده چي زُمور دِيُوِي دِيُونَا (مَعْبُودَان) چي په دُنْيَا كي چيري و غواړي هلته گزري راگزي

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيدَه ده چي زُمور د مَعْبُودَان اَرَوَحَان په دُنْيَا كي گزري راگزي، هغه په مُورَتِي (بُتَانُو) كي دَنَنَه ننوزي، او چي څوك د دوي څخه خپل حَاجَتُونَه غواړي نو هغه پوره كوي،
د دوي مُخْتَلَف بُتَان دي چي په مُخْتَلَفُو مَنْدَرَانُو كي او پر مُخْتَلَفُو عُرُو باندي سَيَلُونَه كوي، او چي دوي مَني هغوي ته تَرِغِيْب وركول كېږي چي ددغه عُرُو يَاَتَرَا (زِيَارَت) وكي، او دهغه دَرْشَن (دِيْدَار) وكي، ځلك د دغه بُتَانُو په مُحَبَّت كي د دوي د زِيَارَت لپاره په قَطَار قَطَار رَوَان وي، او هلته سَجْدَه ورته كوي، عِبَادَت يې كوي، او دهغوي څخه خپل حَاجَتُونَه غواړي .

پر دغه نُكْتَه تاسو غُور وكئ .

۸: حَاضِر نَاطِر

حُضُور (ﷺ) هر حَاضِر نَاطِر نه دي

ددغه عَقِيدِي په اړه ۳۴ آيتونه او ۱۳ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كړئ

د حَاضِر درې قِسْمونه دي

[۱] په رُوند كې حُضُور (ﷺ) په ډېرو ځايو كې حَاضِر وو .

[۲] په آخِرَت كې به پر ډېرو ځايو حَاضِر سي .

[۳] لېكن دا چي حُضُور (ﷺ) هر ځای حَاضِر وي، او هر شئ وينې، مثلاً نَبِي زَيْدٌ مَوْجُودٌ دی، دده ټوله حَالَتونه حُضُور وينې، او د زَيْد سره مَوْجُودٌ هم وي، دغه صِفَت صرف د الله تعالی دی، په رَسُول كې دغه صِفَت نسته .

هر ځای حَاضِرٌ بَدَل، او هر شئ هر وَحْت لِيَدَل
صرف د الله تعالی صِفَت دی

الله تعالی د عِلْم په لِحَاط سره هر ځای حَاضِر دی
ددې لپاره آيتونه دادي

۱: هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ط وَالله بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ . (آيت ۴، سُورَةُ الْحَدِيدِ ۵۷)

تَرْجَمَه: - او تاسو چي هر چيري ياست، هغه ستاسو سره مَوْجُود دی. او كوم كار چي تاسو كړئ، الله هغه وينې .

۲: وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ح (آيت ۷، سُورَةُ الْمَجَادَلَةِ ۵۸)

تَرْجَمَه: - او كه سَرْخُوبَنِي كونكي تر دې لږ وي يا زيات وي، هغه چي چيري هم وي، الله د دوي سره وي .

۳: إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ □ لَا تَخْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنا ح (آيت ۴۰، سُورَةُ النَّبِيِّ ۹)
تَرْجَمَه: - چي كله حُضُور و خپل ملكري حضرت أَبُوبَكْر ته ويل چي: ,, غم مه كوه، يَقِينًا الله زموږ سره دی .

۴: فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ق صلى و أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ق صلى وَالله مَعَكُمْ .
(آيت ۳۵، سُورَةُ مُحَمَّد ۴۷)

تَرْجَمَه: - لِهَذَا (ای مُسْلِمَانانو!) تاسو مه كمزور كېږئ چي د صَلَح دَعْوَت وركئ، تاسو به سَرْبَلَنَد ياست، الله ستاسو سره دی .

۵: وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ . (آيت ۱۸۶، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲)

تَرْجَمَهُ: - ائِ حُضُورُ (ﷺ) چي ڪله سٿا ڇڻه زَمَا بَنَدَه ڳان يُوبُشَنَتَه ڪوي، نو ورتَه وَوَايَه چي زَه ڊبر نَزدي يَم .

٦: وَنَعْلَمُ مَا تُؤْسُوسُ بِهِ □ نَفْسُهُ □ ج صلى وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ .

(آيَتِ ١٦، سُورَةُ قَ ٥٠)

تَرْجَمَهُ: - او د اِنْسَانِ پَه زِرَه ڪي چي ڳوم خِيَالَتِ رَاڄِي، پَه هغه (لَا) مُورِ بِنَه خَبَرِ يُو، او مُورِ دده تر شَه رَڳ هم زِيَاتِ ده ته نَزدي يُو

پَه دغه ٦ آيَتُو ڪي دِي چي اَللهُ تَعَالِي پَه هر خَائِ ڪي ستاسو سره مَوْجُودِ دِي، نو حَڪَم دِ حَاضِرِ او نَاطِرِ صِفَتِ صِرَف دِ اَللهُ تَعَالِي دِي .

اَللهُ تَعَالِي هر شَيِ او د هر بَنَدَه حَالَتِ وِينِي
يعني اَللهُ تَعَالِي نَاطِرِ دِي

دَلِيلِ يِي دغه آيَتُونَه دِي

٧: وَاللهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ . (آيَتِ ١٥، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

٨: وَاللهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ . (آيَتِ ٢٠، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَهُ: - او تُولَه بَنَدَه ڳان اَللهُ تَعَالِي پَه بِنَه تُوڳه سره وِينِي .

٩: إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ . (آيَتِ ٢٣٣، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .

١٠: إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ . (آيَتِ ٢٣٧، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .

١١: إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ . (آيَتِ ٢٦٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .

تَرْجَمَهُ: - او يَقِينِ وِڪِي چي اَللهُ تَعَالِي ستاسو تُولَه ڪارونه پَه بِنَه تُوڳه سره وِينِي .

١٢: وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ . (آيَتِ ١٥٦، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

١٣: وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ . (آيَتِ ١٦٣، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

١٤: وَاللهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ . (آيَتِ ٣٩، سُورَةُ الْأَنْفَالِ ٨) .

تَرْجَمَهُ: - او تاسو چي ڳوم عَمَلِ ڪوئِ اَللهُ تَعَالِي هغه ڊبر بِنَه وِينِي .

پَه دغه ٨ آيَتُو ڪي دِي چي اَللهُ تَعَالِي هر شَيِ وِينِي يعني هغه نَاطِرِ دِي .

لِهَذَا حَاضِرِ او نَاطِرِ صِرَف دِ اَللهُ صِفَتُونَه دِي .

يَا لِرَنَه : د لِيَدَلُو كَيْفِيَّتِ او د حَاضِرِ دَلُو كَيْفِيَّتِ ڇنگه دِي؟ دا اَللهُ تَعَالِي ته مَعْلُومِ دِي، چي دده د شَانِ سره ڇنگه مُنَاسِبِ وي .

په دغه آيتو کي دى چي حُضُورُ (ﷺ) په دغه حايو کي حَاضِرُ نه وو

په دغه آيتو کي دى چي په دُنْيَا کي په فُلَانِ فُلَانِ حاي کي نه وو حَاضِرُ، په دغه آيت کي د ,, شَاهِدُ ,, لَفْظُ اسْتِعْمَالِ سوئ دى، او په آخِرَت کي به هم حُضُورُ (ﷺ) ووائي چي رَه په فُلَانِ حاي کي حَاضِرُ نه وم، نو ددغه ۵ آيتو په مَوْجُودِگي کي، او د ۶ حَدِيثُ په مَوْجُودِگي کي څوک دا څنگه ويلائي سي چي حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ ناظر دى؟
تاسو پر دغه آيتو باندي غور وکړئ

آيتونه دادي

۱۵: وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَا اِلَى مُوسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝

(آيت ۴۴، سُورَةُ الْقَصَصِ ۲۸) .
ترجمه:- او (اي پيغمبره!) ته هغه وخت (د کوه طور) په غربي جانب کي موجود نه وې چي کله مور و موسي ته احکامات سپرد کړي وو. او نه ته د هغه خلکو څخه وې چي دغه يي ليدله .

۱۶: وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا . (آيت ۴۶، سُورَةُ الْقَصَصِ ۲۸) .
ترجمه:- او (اي پيغمبره!) ته هغه وخت (د کوه طور) پر کناره موجود نه وې چي کله مور و موسي ته و غ ورکړئ وو .

۱۷: وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَفْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۝ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝ (آيت ۴۴، سُورَةُ آل عمران ۳) .

ترجمه:- او (اي پيغمبره!) ته په هغه وخت د ډوي سره موجود نه وې، چي ډوي ددي خبري د معلومولو لپاره خپل قلمونه (په درياب کي) رسول، چي د ډوي څخه به څوک د مريم کفالت (رؤونه) کوي؟ او نه هغه وخت ته هلته موجود وې چي گوم وخت ډوي (په دغه مسئله کي) يو د بل سره اختلاف کاوئ .

۱۸: وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اجْمَعُوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۝ (آيت ۱۰۲، سُورَةُ يُونُسُ ۱۲) .

ترجمه:- او (اي پيغمبره!) ته په هغه وخت د يونس د وړوډو سره موجود نه وې چي کله ډوي پلانونه (چمنونه/مکرونه) وکړل خپله فيصله يي پخه کړې وه .

١٩: وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ ط وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (آيَتِ ١١٧، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥).

ترجمه:- او تر څو چي زه په دوي کي موجود وم، زه د دوي په حالاتو خبر وم، بيا چي کله تا ته وفات راکړئ نوته په خپله د دوي نگران وي، او ته د هر شي گواه يي.

پام لرنه: دغه آيت که څه هم د حضرت عيسي عليه السلام په اړه دى، لېکن په يوه حديث کي حضور (ﷺ) هم خپله لاعلمي سرگند (بنسکاره) کړي ده، او دغه آيت يي تلاوت کړى دى، نو ځکه دغه آيت د حضور (ﷺ) په اړه هم ثابت سو، هغه حديث به د علم غيب په بحث کي ستاسو مخته راسي.

ددغه ٥ آيتو څخه معلوم سو چي حضور (ﷺ) په دغه مقاماتو کي حاضر نه وو، بلکه حضور (ﷺ) به په آخرت کي هم دا اقرار وکي چي زه خو تر مرگ وروسته ددغه امتو سره موجود او حاضر نه وم، نو بيا حضور (ﷺ) هر حائ حاضر او ناظر څنگه سو؟

پام لرنه: دغه د عقيدې مسئله ده، نو ځکه د حضور (ﷺ) په هر حائ حاضر ناظر ثابتولو لپاره گوم صريح آيت، يا يو مضبوط حديث بايد وي، چي دهغه څخه په صراحت سره دا ثابتېږي چي حضور (ﷺ) هر حائ حاضر ناظر دى، يا دا چي حضور (ﷺ) په قبر کي دى خو ددې سره سره حاضر ناظر دى، صرف د خواب په خبرو، يا په لفظي بحثونو، يا د بزريگانو په خبرو سره عقیده نه ثابتېږي، دا مسلمۀ قاعده ده.

په احاديثو کي دى چي حضور (ﷺ) هلته حاضر نه وو

ددغه احاديثو څخه معلومېږي چي حضور (ﷺ) په خپل ژوند کي هم پر ډېرو حايو حاضر نه وو، او په قيامت به هم ددغه اظهار يا سرگندونه وکي، چي زه خو تر مرگ وروسته په خپل قوم کي موجود نه وم، او د دوي احوال هم ما ته نه دي معلوم، ددې څخه معلوم سو چي حضور (ﷺ) حاضر ناظر نه دى، البته گومي خبري چي ده ته ورسول سوي دي هغه و ده ته معلومي دي، او گومي خبري چي و حضور (ﷺ) ته ورسولي دي هغه تر اولين او اخيرين هم زياتي دي.

د مِعْرَاجِ په حَدِيثِ کي دا هم دى چي اللّٰهُ تَعَالٰى بَيْتِ الْمَقْدَسِ د حُضُورِ (ﷺ) مَخْتَهُ رَاوستئ چي دهغه لکبله ده هغه ليدئ او د قُرَيْشُو د سُؤَالُو جَوَابُونَه يي ورکول، ددي خَه مَعْلُوم سو چي حُضُورِ (ﷺ) حَاضِرِ نَاطِرِ نه دى، که چيري دى حَاضِرِ او نَاطِرِ وائ نو د بَيْتِ الْمَقْدَسِ دده و مَخْتَهُ د حَاضِرُو خَه ضرورت دى؟ خَه چي بيا خو نو دى د بَيْتِ الْمَقْدَسِ سره مَوْجُودِ دى، او دى هغه ويښي هم .

حَدِيثُونَه دادي

١: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ لَمَّا كَذَبْنِي قُرَيْشٌ قَمْتُ فِي الْحَجَرِ فَجَلَى اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدَسِ فَطَفِقْتُ أَخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ مَنْاقِبِ الْأَنْصَارِ، بَابُ حَدِيثِ الْأَسْرَاءِ، ص: ٤٥٢، نَمِيز ٣٨٨٦)

تَرْجَمَه: - حضرت جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ د حُضُورِ خَه واورېدل، هغه فرمائلي چي کله قُرَيْشُو د مِعْرَاجِ پر مَوْقِعِ رَمَا تَكْذِيبِ وکئ، نو رَه په حَاطِطِ کي ودرېدم، اللّٰهُ رَمَا لپاره بَيْتِ الْمَقْدَسِ واضح کئ، ما هغه ته کتل، او دهغه د نَبِيَانِيُو په اړه مو و قُرَيْشُو ته جَوَابُونَه ورکول .

د حُضُورِ (ﷺ) پر بِي بِي حضرت عَائِشَه باندي مُنَافِقِينَ تُهَمَّتْ و لگاوى، چي دهغه لکبله تَقْرِيبًا يَوَه مِيَاشْتَه حُضُورِ (ﷺ) پرېشان وو، بيا د حضرت عَائِشَه په بِرَاءَتِ کي د سُورَةِ نُورِ آيَتُونَه نَازِلِ سول نو بيا حُضُورِ (ﷺ) ته إِطْمِينَانِ حَاصِلِ سو، که چيري حُضُورِ (ﷺ) حَاضِرِ نَاطِرِ وائ نو تر يوې مياشتي پوري د پرېشان کېدو خَه ضرورت وو؟ حُضُورِ (ﷺ) ته بَايِدِ مَعْلُومِ وائ چي حضرت عَائِشَه خو بِرِي ده، ددي لپاره حَدِيثِ دادئ

٢: عُثْبَةُ بْنُ مَسْعُودٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ (ﷺ) حِينَ قَالَ لَهَا أَهْلُ الْأَفْكَ مَا قَالُوا وَقَدْ لَبِثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فِي شَأْنِي بِشَيْءٍ قَالَتْ فَتَشْهَدُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ جَلَسَ ثُمَّ قَالَ أَمَّا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ إِنَّهُ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا كَذَا، فَإِنْ كُنْتَ بِرِيئَةٍ فَيُبْرِئُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمْتَ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُؤْبَى إِلَيْهِ وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأَفْكِ عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ [آيَتِ ١١، سُورَةُ النُّورِ ١٨]

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَغَازِي ، بَابُ حَدِيثِ الْأَفْكِ، ص: ٧٠١، نَمِيز ٤١٤١ / مُسْنَدُ شَرِيف، كِتَابُ التَّوْبَةِ، ص: ٢٠٥، نَمِيز ٢٧٧٠ / ٧٠٢٠)

تَرْجَمَه: - د حضرت عَائِشَه خَه رَوَايَتِ دى چي تُهَمَّتْ لگونکو چي خَه دي ته وويل حُضُورِ (ﷺ) تر يوې مياشتي پوري ودرېدئ رَمَا په اړه هيڅ وَجِي نه راغلي، بيا فرمائلي چي حُضُورِ (ﷺ) کښېنستئ نو ده تَشْهَدُ وويل، بيايي وويل أَمَّا بَعْدُ ائ عَائِشَه

ستا په اړه مَا ته دغه دغه خَبَرِي رَارَسْبَدَلِي دي، که چیري ته بَرِي يِي نو اللّٰهُ به تَا بَرِي کي، او که چیري تَا كُنَا کړي ده نو د اللّٰهُ څخه اِسْتِغْفَارُ و غُورَه او تَوْبَه وکه بيا اللّٰهُ تَعَالٰی رَمَا په اړه دغه آيَتِ نَزَلِ کي [کومو خلکو چي تُهْمَتِ و لگاوي هغه کښنئ جَمَاعَتِ دِي]

که چیري حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ وای نو بيا ده ته د خپلي گرانې بِي يِي حضرت عَائِشَه د بِرَاعَتِ په اړه هيڅ ډول عِلْمُ څنگه نه و .

په دغه حَدِيثُوكِي هم دئ چي مَا ته د خلکو سَلَامُ رَارَسُولُ کبري، که چیري ټول كَانَاتِ د حُضُورُ (ﷺ) په مځکي وي او حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ وي نو د سَلَامُ د رسولو څه ضرورت دئ؟ بيا خو هغه د حُضُورُ په مځکي سَلَامُ کېږي .

۳: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبْلِغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ .

(نَسَائِي شَرِيف، كِتَابُ السَّهْوِ، بَابُ التَّسْلِيمِ عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ)، ص: ۱۷۹، نَمْبَرُ ۱۲۸۳) تَرْجَمَه: - د اللّٰهُ په مځکه کي گرزېدونکي فَرِشْتِي سته چي رَمَا د أُمَّتِ سَلَامُ مَا ته رارسوي .

۴: قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَيَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تُحَدِّثُونَ وَنُحَدِّثُ لَكُمْ، وَوَفَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تُعْرِضُ عَلَيَّ أَعْمَالُكُمْ فَمَا رَأَيْتُ خَيْرًا حَمَدْتُ اللَّهَ وَمَا رَأَيْتُ شَرًّا أَسْتَعْفَرْتُ اللَّهَ لَكُمْ . (مُسْنَدُ الزَّيَّارِ، بَابُ زَادَانَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، ج: ۵، ص: ۳۰۸)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ وفرمانل رَمَا ژوند ستاسو لپاره بَهْتَر دئ، تاسو رَمَا سره خَبَرِي کوي، رَمَا ستاسو سره خَبَرِي کوم (او هغه حَدِيثُ سي) او رَمَا وفات هم ستاسو لپاره بَهْتَر دئ، ستاسو أَعْمَالُ به پر مَا باندي وړاندي کېږي، که چیري په هغه کي بِنَه خَبَرَه ووينم نو د اللّٰهُ حَمْدُ به کوم، او که يَوَه بَدَه خَبَرَه ووينم، نو رَمَا به ستاسو لپاره اِسْتِغْفَارُ کوم .

ددغه حَدِيثُ څخه مَعْلُومُ سو چي

[۱] چي حُضُورُ (ﷺ) په قَبْرِ کي ژوندئ دئ.

[۲] او پر ده باندي د أُمَّتِ أَعْمَالُ وړاندي کېږي.

[۳] او دا هم مَعْلُومُ سو چي حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ نه دئ، او نه ټول كَانَاتِ دده په مځکي دئ که نه نو د أَعْمَالُ د وړاندي کولو څه ضرورت دئ .

حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ نَه دِي دَلِيلُ يِي دَا حَدِيثُ دِي

٥: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قُبُورِي عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تُبَلِّغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ . (أَبُو دَاوُدَ

شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاسِكِ، بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ص: ٢٩٦، نَمْبَرُ: ٢٠٤٢)

تَرْجَمَه: - **حُضُورُ** و فرمائل خپل **كُورُونَه** د **قَبْرُونَه** په **شَان** مه كرزوي [چي په هغه كي گر سره **عِبَادَت** نه كوي] او **زَمَا قَبْر** د **اَخْتَر** جوړولو په **شَان** مه جوړوي، او پر **مَا** باندي **دُرُود** استوي، تاسو چي هر چيري ياست **مَا** ته ستاسو **دُرُود** رارسول كبري .

په دغه **حَدِيثُو** كي دِي چي تاسو هر چيري ياست **مَا** ته ستاسو **سَلَام** رارسول كبري. كه چيري **حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ** دِي نو **فَرَشْتُو** ته **خَه** ضرورت دِي چي **سَلَام** رارسوي؟

په دغه **حَدِيثُ** كي دِي چي په **قِيَامَت** به هم **حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ** نه وي كه نه نو **غَيْرُ صَحَابِي** به هم **خَنَكه** **صَحَابِي** گني؟

٦: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَلَا وَ إِنَّهُ يُجَاءُ بِرَجَالٍ مِّنْ أُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتُ الشِّمَالِ فَأَقُولُ يَا رَبِّ أَصْحَابِي فَيَقَالُ إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بِكَ فَاقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ [وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَتَى الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ] فَيَقَالُ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَمْ يَزَالُوا مَرْتَدِينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مِنْذُ فَارَقْتَهُمْ . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ التَّفْسِيرِ، بَابُ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ، ص: ٧٩١، نَمْبَرُ: ٤٦٢٥ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْفَضَائِلِ، بَابُ اثْبَاتِ حَوْضِ نَبِيِّنَا (ﷺ) وَصَفَاتِهِ، ص:

١٠١٨، نَمْبَرُ: ٢٣٠٤ / ٥٩٩٦)

تَرْجَمَه: - د حضرت **ابن عباس** **خَه** **رَوَايَت** دِي د **قِيَامَت** په **وَرځ** به د **حُضُورُ (ﷺ)** د **أَمْتُ** **خَه** خلک راولستل سي چي دهغوي **بَدَ عَمَلِيُو** به **دُوي** راگير كړي وي، **حُضُورُ (ﷺ)** به ووايي **زَمَا رَبِّ** دا **زَمَا أَصْحَابَان** (ملگر يعني **أُمَّتِيَان**) دي، نو **حُضُورُ (ﷺ)** ته به وويل سي، **تَا** ته نه دي **مَعْلُوم** ستا د **وَفَات** وروسته **دُوي** **كُوم** **كُوم** كارونه كړي دي؟ [يعني **دُوي** **مُرْتَد** سوي و] نو **حُضُورُ (ﷺ)** فرمائي چي **زَه** به هغه **خَبَرَه** وكم **كُوم** چي **يَوَه** **نَبِك** **اِنْسَان** [حضرت **عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام**] كړي وه، چي تر **خو** چي **زَه** د **دُوي** په مينځ كي **مَوْجُود** وم نو **زَه** د **دُوي** **هَوَاَه** وم، او چي كله **تَا** مه **وَفَات** (مرگ) راكړئ نو ته د **دُوي** **نَخْرَان** يي **فَرَشْتِي** به **حُضُورُ (ﷺ)** ته **اطْلَاع** وركي چي كله ته د **دُوي** **خَه** **جَلَا** سوئ وي نو **دُوي** **مُرْتَد** سوي وو .

كه چيري **حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ** وائ نو **حُضُورُ (ﷺ)** ته ولي نه وو **مَعْلُوم** چي دغه كس خو **زَمَا صَحَابِي** نه وو .

ددغه **٦ حَدِيثُو** **خَه** **مَعْلُوم** سو چي **حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ** نه دِي، او نه يي **توله كَانِنَات** دده په مخكي **حَاضِر** كړئ دِي چي دِي **توله شَيَان**

وَوَيْنِي، أَلْبَتَّه دِي په قَبْرِ كي د خپل بَدَن مُبَارَك سره رَوْنْدِي دِي، او كُوم خلگ چي پر ده باندي دُرُود و سَلَام كوي، فَرَشْتِي ده ته هغه دُرُود و سَلَام رَسَوِي، د حَدِيث څخه دغه ثَابِت دِي .
 او تر څو چي په آيَت يا مَضْبُوط حَدِيث سره حَاضِر و نَاطِر نه سي ثَابِت، دا د عَقِيدِي مَسْئَلَه ده نو ځكه د خَوَاب په خَبَرُو يا د خلگو په اَقْوَالُو سره دُومِرَه غَنَه مَعَامَلَه نه سي ثابتېدلایي .

په قِيَامَت كي د غَوَاهِي لپاره د أَمْت يا د نَبِي حَاضِر نَاطِر كېدل ضروري نه دِي

مَخْتَه دري آيَتُونَه وړاندي كېږي، او د حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاس د تَفْسِير مُطَابِق په دُرُو سره آيَتُو كي د شَاهِدَا ،، تَرْجَمَه داده چي حُضُور (ﷺ) به د قِيَامَت په وَرُخ دا غَوَاهِي وركوي، چي مَا و خپل أَمْت ته رِسَالَت رَسَوَلِي دِي، او پر نورو أَمْتُو به هم دغه غَوَاهِي وركوي چي دهغوي نَبِيَانُو و خپلو خپلو أَمْتُو ته رِسَالَت رَسَوَلِي دِي، نو ځكه د شَاهِدَا ،، تَرْجَمَه ده غَوَاهِي وركول، د حَاضِر نَاطِر تَرْجَمَه يې نه ده .
 دا اِعْتِرَاض چي د غَوَاهِي وركولو لپاره د أَمْت د حَالَاتُو لَبْدَنَه ضروري ده، چي حَالَات وويښي نو بيا غَوَاهِي وركېدلایي سي، لِهَذَا حُضُور (ﷺ) په ټولو حَالَاتُو خَبَر دِي، دا اِعْتِرَاض صَحِيح نه دِي، بلكه قُرْآن دا بَيَان كړي دِي چي ټولو نَبِيَانُو و خپل خپل أَمْت ته رِسَالَت رَسَوَلِي دِي، د اللَّهِ تَعَالَى پر دغه خَبَر به اِعْتِمَاد وکړي حُضُور (ﷺ) به هم غَوَاهِي وركي، او حُضُور (ﷺ) خپل أَمْت ته ويلي دي چي ټولو نَبِيَانُو و خپلو خپلو أَمْتُو ته رِسَالَت رَسَوَلِي دِي نو ځكه پر دغه به اِعْتِمَاد وکي أَمْت مُحَمَّدِيَه به دغه غَوَاهِي وركي چي ټولو رَسُولَانُو و خپل خپل أَمْت ته رِسَالَت رَسَوَلِي دِي، په دي كي نه د حُضُور (ﷺ) حَاضِر كېدل ضروري دِي او نه د أَمْت حَاضِر كېدل ضروري دِي .

ددې لپاره دا حَدِيث دِي

٧: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَجِيءُ النَّبِيُّ وَمَعَهُ الرَّجُلَانِ وَيَجِيءُ النَّبِيُّ وَمَعَهُ الثَّلَاثَةُ وَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ وَ أَقَلُّ، فَيُقَالُ لَهُ هَلْ بَلَغْتَ قَوْمَكَ؟ فَيَقُولُ نَعَمْ فَيَدْعِي قَوْمَهُ فَيُقَالُ هَلْ بَلَغْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ لَا، فَيُقَالُ مَنْ شَهِدَ لَكَ؟

فَيَقُولُ مُحَمَّدٌ وَ أُمَّتُهُ، فَيَدْعِي أُمَّةَ مُحَمَّدٍ فَيَقَالُ هَلْ بَلَغَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ وَمَا عَلِمَكُمْ بِذَلِكَ؟ فَيَقُولُونَ أَخْبَرَنَا نَبِيُّنَا بِذَلِكَ أَنَّ الرَّسُولَ قَدْ بَلَغُوا فَصَدَقْنَاهُ، قَالَ فذلِكُمْ قَوْلُهُ تَعَالَى [وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا] . (آيَتِ ١٤٣، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢، / ابن ماجه شريف، كِتَابُ الرَّهْدِ، بَابُ صِفَةِ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ (ﷺ)، ص: ٦٢٤، تَمِيزُ ٤٢٨٤)

ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) و فرمائڻ چي بعض نبيان به د قيامت په ورځ راسي او د ډوي سره به ډوه کسان وي، او بعض نبيان به راسي، او د ډوي سره به دري يا زيات کسان وي، د ډوي څخه به يوبښتنه وسي، آيا ټا و خپل قوم ته پوره پيغام رسولئ وو؟ هغه به ووائي هو! اوس به د ډوي قوم راوبلل سي، او د هغوي څخه به يوبښتنه وسي، آيا تاسو ته نبي پيغام رسولئ وو؟ هغه به ووائي چي نه، نو د نبيانو څخه به يوبښتنه وسي چي د پيغام پر رسولو باندي ستاسو گواه څوک دي؟ نبيان به وفرمائي چي مُحَمَّد او دهغه اُمت، اوس به د مُحَمَّد اُمت راوبلل سي، او يوبښتنه به ځيني وسي، آيا دغه نبيانو پيغام رسولئ دي؟ اُمتِ مُحَمَّدِيه به ووائي چي هو، نو الله تعالى به وفرمائي چي تاسو په دي (رسولو) څه خبر ياست؟ اُمتِ مُحَمَّدِيه به ووائي چي موږ ته زمور نبي دغه اطلاع راکړي وه چي ټولو نبيانو پيغام رسولئ دي، او موږ دهغه تصديق کړئ دي، [په دغه وجهه موږ دهغه گواهئ ورکړه] حُضُور (ﷺ) ددي په تائيد کي دغه آيت تلاوت کي، [وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِخ] دغه رنگه موږ تاسو درميانه (معتدل) اُمت گرزولي ياست، چي تاسو پر خلکو گواه سئ، او رسول پر تاسو باندي گواه سي .

په دغه حديث کي دي چي حُضُور (ﷺ) چي و اُمت ته د پيغام رسولو گوم خبر ورکړئ وو، دهغه پر بنياد به دغه اُمت دا گواهئ ورکوي، ددي لپاره دا ضروري نه دي چي نبي يا دغه اُمت دي حاضر ناظر وي. تاسو په بڼه غور سره دغه تفصيل ملاحظه کئ .

په دغه حديث کي هم د گواهئ ورکولو پوره تفصيل دي

٨: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَجِيءُ نُوحٌ وَ أُمَّتُهُ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى هَلْ بَلَغْتَ فَيَقُولُ نَعَمْ أَيُّ رَبِّ، فَيَقُولُ لِأُمَّتِهِ هَلْ بَلَغْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ لَا مَا جَاءَنَا مِنْ نَبِيٍّ فَيَقُولُ لِنُوحٍ مَنْ يَشْهَدُ لَكَ؟ فَيَقُولُ مُحَمَّدٌ (ﷺ) وَ أُمَّتُهُ فَتَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ، وَهُوَ قَوْلُهُ جَلَّ ذِكْرُهُ [وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا] . (آيَتِ ١٤٣، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢، / بخاري شريف، بَابُ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ، وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ، آيَتِ ٢٥، سُورَةُ هُودِ ١١، ص: ٥٥٥، تَمِيزُ ٣٣٣٩)

ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) و فرمائڻ چي د قيامت په ورځ به نوح او دده اُمت راوستل سي، الله به يوبښتنه وکي آيا ټا و خپل اُمت ته د الله پيغام رسولئ وو؟ حضرت نوح به وفرمائي هو! الله به د اُمت څخه يوبښتنه وکي، آيا تاسو ته رسالت رسولئ دي؟ هغه به

ووائِي چي مُورِ ته خو يَوِ نَبِيْ هَم نَه دِي راغلي، نو اَللهُ به نُوحُ ته وفرمائي چي سنا گواه خوك دِي؟ نو نُوحُ به ووائِي چي مُحَمَّدُ او دده اُمّت، نو مُحَمَّدُ به گواهي ورکي چي هُوَ حضرت نُوحُ يَبْغَامُ رَسُوْلِيْ وُو، د اَللهُ په دِي قَوْل کي ددغه واقعي نُكِر راغلي دِي [دغه رنگه تاسو مو دَرَمِيَانَه اُمّت گرزولي ياست، چي تاسو پر خلکو گواه سي، او رَسُوْل يعني مُحَمَّدُ به پر تاسو گواه سي .

که د ،، شَهِيدُ ،، د لَفْظ خخه حَاضِرُ نَاطِرُ مَثَل کيږي نو بيا به دغه اُمّت هم حَاضِرُ نَاطِرُ مني، ځکه چي ددې اُمّت په اړه هم په آيت کي د ،، شَهِيدُ ،، لَفْظ راغلي دِي [لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ] چي تاسو به پر خلکو باندي شَهِيد ياست، او نور اُمْتُونَه به هم حَاضِرُ نَاطِرُ مني، ځکه چي دهغوي په اړه هم راغلي دي [وَجِنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدٌ] چي د هر اُمّت خخه به هم يُو يُو شَهِيدُ راوَم .

اَصْلُ خَبَرِه مخکي تېره سوي ده چي اَللهُ تَعَالٰي په قُرْآن کي دا فرمائي دي چي تېر سوو نَبِيَّانُو و خپلو خپلو اُمْتُو ته د اَللهُ يَبْغَامُ رَسُوْلِيْ دِي، د قُرْآن کَرِيم پر دغه خَبَرِه به يَقِيْن وکي اُمّتِ مُحَمَّدِيَه به هم دغه گواهي ورکي چي تولو نَبِيَّانُو خپل خپل يَبْغَامُ رَسُوْلِيْ دِي، او په خپله به هم گواهي ورکي چي تولو نَبِيَّانُو د اَللهُ يَبْغَامُ رَسُوْلِيْ دِي .
په دغه آيتُو کي دِي چي رَسُوْلَانُو يَبْغَامُ رَسُوْلِيْ وُو

۲۰: وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ (آيت ۵۴، سُوْرَةُ التَّوْر ۲۴) .
تَرْجَمَه: - او د رَسُوْلَانُو فَرَض (دِيْمَه دَارِي) خو تر دې زِيَاْتَه نه ده چي دِي صَفَا صَفَا خَبَرِه وِرَسوي .

۲۱: وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ (آيت ۱۸، سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوت ۲۹) .
تَرْجَمَه: - او د رَسُوْلَانُو فَرَض (دِيْمَه دَارِي) خو تر دې زِيَاْتَه نه ده چي دِي صَفَا صَفَا خَبَرِه وِرَسوي .

۲۲: قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ط قُلْ اَللهُ ق شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ق .
(آيت ۱۹، سُوْرَةُ الْاَنْعَام ۶) .

تَرْجَمَه: - تر اَللهُ تَعَالٰي به بل عَبْد د گواهي کوم شئ وي؟ ته ورته ووايه چي اَللهُ زِمَا او ستاسو په مَابِيْن کي گواه دِي .
پر دغه خَبَر به اِعْتِمَاد وکي حُضُور او دده اُمّت به د قِيَامَت په وَرُخ گواهي ورکي چي تولو نَبِيَّانُو خپل خپل يَبْغَامُ رَسُوْلِيْ دِي، نو ځکه اُمّت او حُضُور (ﷺ) حَاضِرُ نَاطِرُ نه وُو .

بعضو حَضَرَاتُو ددغه آيتُو خخه

حَاضِرُ نَاطِرِ ثَابِتِ كَرِي دِي

بعضو حَضَرَاتُو ددغه ۳ آيتو څخه حَاضِرُ نَاطِرِ ثَابِتِ كَرِي دِي، او دَلِيلُ يِي دا وركړی دى چې حَالَاتٌ وويني بيا گواهي وركول كېږي، او حُضُورُ (۷۳) د تېرو سوو نَبِيَّاتُو لپاره گواهي وركوي نو ځكه حُضُورُ (۷۳) حَاضِرُ نَاطِرِ سو، بعضو حَضَرَاتُو د ،، شاهدا ،، تَرْجَمَه په حَاضِرُ نَاطِرِ سره كړې ده آيت دادى

۲۳: إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا لَا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ط

(آيت ۱۵، سُورَةُ الْمَزْمَلِ ۷۳) . تَرْجَمَه: - (تَكْذِيبُ كُونَكُوا) يَقِينُ وكى مُور تاسو ته پر تاسو باندي گواه جوړېدونكى يو رَسُول دغه رنگه استولى دى، لكه څنگه چې مُور فِرْعَوْنَ ته يو رَسُول استولى و.و.

دلته د ،، شاهدا ،، تَرْجَمَه د رِسَالَت د رَسُولُو گواهي وركول ده، په تَفْسِير ابْنِ عَبَّاس كې دا عِبَارَت دى شَاهِدًا عَلَيْكُمْ [بالبلاغ] د بالبلاغ د تَفْسِير څخه معلوم سو چې د ،، شاهدا ،، تَرْجَمَه د رِسَالَت د رَسُولُو گواهي وركول ده. ځكه چې و فِرْعَوْنَ ته حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام استولى دى هغه هم د رِسَالَت د رَسُولُو لپاره استولى دى .

۲۴: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ط وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَنِهِ □ وَسِرَاجًا مُنِيرًا (آيت ۴۵، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ۳۳) .

تَرْجَمَه: - اى نَبِي! بِشْرَكَه مُور ته دارنگه جوړ كړى استولى يې چې ته گواهي وركونكى، زېږى وركونكى او خَبَرْدَارَه كونكى يې، ،، . او د الله په حُكْم سره خلق د الله و طَرَف ته رابلونكى، او رَبِّا خُورُونكى خُراغ يې. ،،

دلته هم د ،، شاهدا ،، تَرْجَمَه د رِسَالَت د رَسُولُو د گواهي وركولو په مَعْنَى اسْتِعْمَال سوئ دى. په تَفْسِير ابْنِ عَبَّاس كې ددې تَفْسِير په بالبلاغ سره كړى دى، (شَاهِدًا) عَلَى أَمَّتِكَ [بالبلاغ] . (آيت ۴۵، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ۳۳) . د عَلَى أَمَّتِكَ بالبلاغ څخه معلوم سو چې د ،، شاهدا ،، مَعْنَى د رِسَالَت د رَسُولُو گواهي وركول ده، مخته په آيت (وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَنِهِ □) كې دى، د الله و طَرَف ته رابلونكى دى، دې څخه د رِسَالَت مَعْنَى ثابتېږي، د حَاضِرُ نَاطِرِ په مَعْنَى نه ثابتېږي .

٢٥: إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (آيَتِ ٨، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨) .
 تَرْجَمَه: - ائ نبي! بيشگه مُور ته گواهِي ورکونکي، زېري ورکونکي او خبرداره کونکي جوړ کړي استوگي يې .

دلته هم په تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاس کی د ,, شَاهِدًا ,, تَفْسِيرُ په [بَالْبَلَاغ] سره کړی دی، (شَاهِدًا) [عَلَى أُمَّتِكَ بِالْبَلَاغ] . (آيَتِ ٨، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨) . د عَلَى أُمَّتِكَ بِالْبَلَاغ د تَفْسِيرُ څخه معلوم سو چي د ,, شَاهِدًا ,, مَعْنَى د الله د پيغام رسولو گواهِي ورکول ده، د حَاضِرِ نَاطِرٍ په مَعْنَى يې نه ده .

د هر اُمت څخه به گواه رَاوستل سي نو بيا خو به
 دغه ټول اُمت حَاضِرِ نَاطِرِ تَسْلِيْمَوِي

که چيري د ,, شَهِدَ ,, د لَفْظُ څخه حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرِ نَاطِرِ ثَابِتَوِي نو اُمتَيان به هم د قِيَامَتِ په وُرځ پر نورو قَوْمُو باندي گواهِي ورکوي، نو ددغه اُمت هر فرد (وگړي) به حَاضِرِ نَاطِرِ تَسْلِيْمَوِي، ځکه چي په آيَتِ کي دئ چي دغه اُمت به هم پر نورو قَوْمُو باندي گواه وي، لَهذا د ,, شَهِدَ ,, د لَفْظُ څخه حُضُورُ (ﷺ) حَاضِرِ نَاطِرِ ثَابِتَوِي صَحِيح نه دی، تاسو هم غور وکړ .
 ايتونه دادي

٢٦: وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا (آيَتِ ١٤٣، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .

تَرْجَمَه: - دغه رنگه تاسو مو دَرْمِيَانَه اُمت گرزولي ياست، چي تاسو پر خلکو گواه سي، او رسول يعني مُحَمَّد به پر تاسو گواه سي .

٢٧: وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ

(آيَتِ ٨٩، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦) .
 تَرْجَمَه: - او هغه وُرځ هم په ياد لري چي د هر اُمت څخه يو گواه دهغوي څخه مُور ودرزو، او ائ پيغمبره! مُور به تاسو ددغه خلکو په خِلاف د گواهِي ورکولو لپاره راوړو .

٢٨: فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا .
 (آيَتِ ٤١، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤) .

تَرْجَمَه: - خَه حَال به وي چي مُور د هر أَمْتُ خخه يَو گواه رَاوَلو، او اِي يَبْعَمْبَرَه! مُور به تَا ددغه خلگو په خلاف د گوه په تُوگه رَاوَلو .

٢٩: لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ .

(آيَت ٧٨، سُورَةُ الْحَجِّ ٢٢) .

تَرْجَمَه: - چي دغه رَسُول ستاسو لپاره گواه سي او تاسو (دغه أَمْتُ) د نورو خلگو لپاره گواه جوړ سي .

٣٠: يَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا . (آيَت ٨٤، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦) .

تَرْجَمَه: - هغه وَرَخ يَاد ولري چي کله مُور د هر أَمْتُ خخه يَو گواه وَدَرُو .

٣١: وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ . (آيَت ٧٥، سُورَةُ

الْقَصَصِ ٢٨) .

تَرْجَمَه: - او مُور به دهر أَمْتُ خخه يَو گواهي ورکونکي رَاوَباسو رابه وَلو، بيا به ووايو چي: رَاوَرِي خپل يو دَلِيل!

په دغه ٦ آيتو کي دي چي د هر أَمْتُ خخه به گواهان رَاوَسْتَل کبري نو بيا خو به هغه ټول أَمْتِيَان هم حاضر ناظر وگرزي، نه يواځي دا چي رَسُولان به حاضر ناظر وي پر دغه آيتو باندې تاسو غور وکړ .

د ,, شَهَدَ ,, لَفْظُ په درو مَعَانِيُو دِي

د ,, شَهَدَ ,, لَفْظُ په درې مَعْنِي اِسْتِعْمَال سوئ دِي، لهَذَا سِيَّاق او سَبَاق (يعني مَخْتَه او شَأ) ته به گوري بيا به مَعْنِي کوي، چي د نورو آيتو سره ددې د مَعْنِي تَکْرَر پيدا نه سي

[١] گواهي ورکول .

[٢] مَوْجُود کيدل او لِيَدُن .

[٣] د گواهانو تَرْكِيه کول، او دا وَيَل چي گواهانو رَشْتِيَا وَيَلي دي .

[١] د ,, شَهَدَ ,, مَعْنِي گواهي ورکول په دې آيَت کي ده

٣٢: وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا . (آيَت ٢٦، سُورَةُ يُوسُفَ ١٢) .

تَرْجَمَه: - د حضرت زُلَيْخَا د اهل خخه يوه کښني (بچي) گواهي ورکړه .

په دغه آيت كي د **رر شَهْد** ،، **مَعْنِي** صرف **گواهي** وركول ده، ځكه چي هغه كِشني بچي حضرت **يُوسُف** د **زُلَيْخَا** په **كُوتِه** (**خُونَه**) كي نه وړو ليدلي، نو ځكه په دې آيت كي د **رر شَهْد** ،، **مَعْنِي** ده **گواهي** وركول .

[۲] د **رر شَهْد** ،، **مَعْنِي** **مَوْجُود** كېدل، په دغه آيت كي ده
۳۳: وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ لا

(آيت ۴۴، سُورَةُ الْقَصَصِ ۲۸) .
تَرْجَمَه: - او (اى پيغمبره!) ته هغه وخت (د **كُوه طُور**) په **غَرْبِي جَانِب** كي **مَوْجُود** نه وې چي كله **مُور** و **مُوسَى** ته **أَحْكَامَات** سپړد كړي وړ. او نه ته دهغه خلكو څخه وې چي ددغه **مُشَاهَدَه** يې كوله.

په دغه آيت كي د **رر شَهْد** ،، **مَعْنِي** داده چي ته هلته **حَاضِر** نه وې .
[۳] د رر شَهْد ،، **مَعْنِي** د **گواهانو** **تَرْكِه** كول په دغه آيت كي ده
د **تَرْكِه** **مَطْلَب** دادى چي دا **تَصْدِيق** وكې چي **گواهانو** **كُومَه** **گواهي** وركړې ده هغه **رَشْتِيَا** او **صَحِيح** ده

۳۴: فَكَيْفَ إِذَا جُنَّا مِنْ كُلِّ أَمَةٍ بِشَهِيدٍ وَجُنَّا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا .
(آيت ۴۱، سُورَةُ النَّسَاءِ ۴) .

تَرْجَمَه: - څه **حَال** به وې چي **مُور** د هر **أُمَّت** څخه يو **گواه** راوړلو، او اى پيغمبره! **مُور** به **تَا** ددغه خلكو په **خِلَاف** د **گُوه** په **توكه** راوړلو .
په **تَفْسِير** **ابن عباس** كي په دغه آيت كي د **رر شَهِيدًا** ،، **مَعْنِي** په **تَرْكِه** سره كړې ده **[وَجُنَّا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا]** (**وَيُقَالُ لِأَمَّتِكَ شَهِيدًا مُزَكِّيًا مُعَدِّلًا، مُصَدِّقًا لَهُمْ**) يعنې **أُمَّت** چي **كُومَه** **گواهي** وركړې ده **حُضُور** (ﷺ) به دهغه **تَرْكِه** كوي، چي **زَمَا أُمَّت** چي **كُومَه** **گواهي** وركړې ده، هغه **صَحِيح** ده، **رَشْتِيَا** ده .

چي د **رر شَهْد** ،، **لَفْظ** په درې **مَعْنِي** **اِسْتِعْمَال** سوئ دى، نو و **سَيَاق** او **سَبَاق** (يعنې **مَخْتَه** او **شا**) ته به گورې بيا به **مَعْنِي** كوي، چي د **نورو** **اَيْتُو** سره ددې د **مَعْنِي** **تَكْرَر** پيدا نه سي .

ددغه **حَدِيثُو** څخه د **حَاضِر** **نَازِر** **شُبْهَه** پيدا كېږي

٩: عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مَلَكُهَا مَا زَوَى لِي مِنْهَا . (مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ هَلَاكِ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ، ص: ١٢٥٠، نَمْبَرُ: ٢٨٨٩ / ٧٢٧٨)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وفرمائِل چي اللَّهُ تَعَالَى زِمَا لپاره مځکه سره نَنیستل چي دهغه لکبله مَا د مځکي شَرْق او غَرْب وَلیدل، او تر گومَه حَايَه پوري چي مځکه سره نَنوتلله تر هغه حَايَه به زِمَا أَمْتُ رسپري .

دا د یوې مُعْجَزِي بَيَان دۍ چي د مَشْرِق او مَغْرِب مځکه د حُضُورُ (ﷺ) مَخْتَه حَاضِر کړه، او حُضُورُ (ﷺ) هغه وَلیدله، په دې کي زَوَى د مَاضِي صَيَغَه ده، ددې مَطْلَب دادۍ چي صرف یو وَار دغه رنگه وسو، که چیري حُضُورُ (ﷺ) همېشه په هر خای کي حَاضِر نَاطِر دۍ نو بیا د حُضُورُ (ﷺ) مَخْتَه مځکه رَاوستل خَه مَطْلَب لري؟ بیا خو هسي هم هر وَحْت مځکه دده په مځکي ده، نو خُکه ددغه حَدِيث خَخه حَاضِر نَاطِر نه سي تَابِتْدَلَاي، دا خو د حُضُورُ (ﷺ) په رُوند کي يَوْه مُعْجَزَه وه چي په دغه حَدِيث کي بَيَان راغلۍ دۍ .

دُويْمَه خَبَرَه داده چي په دې حَدِيث کي صرف مځکه د حُضُورُ (ﷺ) و مَخْتَه وَرَاندي کړې ده، تول کَانَات يې نه دۍ وَرَاندي کړۍ .

ددغه حَدِيث خَخه هم د حُضُورُ (ﷺ) د حَاضِر نَاطِر شُبْهَه پيدا کبري

١٠: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو [ابن العاص] قَالَ الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ، فَإِذَا مَاتَ الْمُؤْمِنُ يُخْلَى بِهِ □ يُسْرَحُ حَيْثُ شَاءَ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ . (مُصَنَّفُ

ابن أبي شَيْبَةَ، بَابُ كَلَامِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، ج: ٧، ص: ٥٧، نَمْبَرُ: ٣٤٧٢٢)

تَرْجَمَه: - عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بن العاص وفرمائِل چي دُنْيَا د مُؤْمِن لپاره قَيْدْخَانَه ده او د كَافِر لپاره جَنَّت دۍ، نو چي کله مُؤْمِن مړ سي نو دۍ د دُنْيَا خَخه حَان خَلَاس کي، او چي چیري و غَواري ځي رَاځي .

ددغه صَحَابِي په قَوْل ،، يُسْرَحُ حَيْثُ شَاءَ ،، چي چیري و غَواري هلته ځي رَاځي، ددغه خَخه بعضو حَضَرَائُو دا اِسْتِدْلَال کړۍ دۍ چي د مُؤْمِنَانُو أَرْوَاحَان په دُنْيَا کي چي چیري و غَواري گرزي رَاگرزي، او پر دغه يې قِيَاس کړۍ دۍ چي حُضُورُ (ﷺ) هم هر خای حَاضِر نَاطِر دۍ .

لبکن په دې کي درې خَامِيَان دي

[١] أَوَّلَه خَبَرَه دا چي دا حَدِيث نه دۍ بلکه د صَحَابِي خپل قَوْل دۍ، چي دهغه خَخه عَقِيدَه نه سي تَابِتْدَلَاي .

[٢] دُويمَه خَبَرَه داده چي دُنْيَا قَيْنْدَخَانَه سوه او د مَرگ د لَار خخه رُوح دهغه قَيْنْدَخَانِي خخه رَاوَوَاتِي نو دُويمَ وَار بيا د مُؤْمِن رُوح هغه قَيْنْدَخَانِي ته چيري خي؟

[٣] دَرِيْمَه خَبَرَه داده چي په دُنْيَا کي نه بلکه په آخِرَت کي چي وَاواري هلته به گرزي رَاگرزي، حکه چي په بَل حَديت کي د شَهِيدَانُو په اړه راغلي دي چي ددوي أَرْوَحَان په جَنَّت کي چي وَاواري هلته خي رَاخي، په دُنْيَا کي نه.

حَدِيث دادی

١١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَأَيْتُ جَعْفَرًا يَطِيرُ فِي الْجَنَّةِ مَعَ الْمَلَائِكَةِ .

(ترمذي شريف، كِتَابُ الْمَنَاقِبِ، بَابُ مَنَاقِبِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ص: ٨٥٥، نَمْبَرُ ٢٧٦٣) تَرْجَمَه:- حُضُور (ﷺ) وفرمانل چي مَا حضرت جَعْفَر وليدئ چي دئ په جَنَّت کي د فرشتو سره الْوَرِي.

په دغه حَدِيث کي دئ چي حضرت جَعْفَر په جَنَّت کي چيري وَاواري هلته گرزي رَاگرزي. نو حکه د عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو د قَوْلِ مَطْلَب هم دغه دئ چي مُؤْمِن به تر مرگ وروسته په جَنَّت کي گرزي رَاگرزي، ددغه خخه په دُنْيَا کي گرزېدل نه ثابتېري.

په دغه حَدِيث کي هم دا صَرَاَحَت سوئ دئ چي د شَهِيدَانُو أَرْوَحَان په جَنَّت کي چيري وَاواري هلته گرزي رَاگرزي، په دُنْيَا کي نه

١٢: عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ هُوَ ابْنُ مَسْعُودٍ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ

[وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ط بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ]

(آيَت ١٦٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) قَالَ أَمَّا أَنَا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ أَرْوَاهُمْ فِي

جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ لَهَا قَنَادِيلٌ معلقة بِالْعَرْشِ تُسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاعَتْ ثُمَّ

تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ . (مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ الْأَمَارَةِ، بَابُ بَيَانِ أَنَّ أَرْوَاحَ الشَّهْدَاءِ فِي

الْجَنَّةِ وَ أَنَّهُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ، ص: ٨٤٥، نَمْبَرُ: ١٨٨٧ / ٤٨٨٥)

تَرْجَمَه:- حضرت مَسْرُوق فرمائي چي مَا د حضرت عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُود خخه ددغه

آيَت [وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ط بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ] په اړه

يُؤَيِّنَتُهُ وکړه، حضرت عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُود وفرمانل چي مَا ددغه آيَت په اړه د حُضُور

خخه يُؤَيِّنَتُهُ کړي وه، نو حُضُور فرمائي وُو چي د شَهِيدَانُو أَرْوَحَان د زَرْغُون رَنگه

مَرغانو په نَسُو (يا جُوجُورُو) کي وي، تر عَرْش کښته دهغوي قَنَدِيلَان خربري، هغه په

جَنَّت کي چي چيري وَاواري هلته خي رَاخي، بيا هغه قَنَدِيلَانُو ته بېرته راسي.

په دغه حَدِيثُ كي هم دِي چي په جَنَّتْ كي چيري وَغُواري هلته حِي رَاحِي، ددې څخه په دُنْيَا كي گرز بَدَل رَاگرز بَدَل نَه ثَابِتْ بيري .

په دغه حَدِيثُ كي دِي چي د مُؤْمِنُ رُوحُ هم په جَنَّتْ كي وي

۱۳: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيِّ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ إِنَّمَا نَسَمَةُ الْمُؤْمِنِ طَائِرٌ يُعَلِّقُ فِي شَجَرَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى جَسَدِهِ □ يَوْمَ يُبْعَثُ .

(ابن ماجه شريف، كتاب الزهد، باب ذكر القبر والنبلى، ص: ۶۲۲، نمبر ۴۲۷۱ / مسند احمد بقیة حديث كعب بن مالك الانصاري، ج: ۲۵، ص: ۵۷، نمبر ۱۵۷۷۷) تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وفرمانل چي د مُؤْمِنُ رُوحُ د یو مَرَعَه په شَان وي چي د جَنَّتْ په دَرِخْتُو پوري مُبَسَّتِي وي (خبري)، بيا د قِيَامَت په وَرُخ د رَايُورته کېدو پر وخت و بَدَن ته رَاوایس کبيري .

د دغه حَدِيثُ څخه هم معلومبيري چي د مُؤْمِنُ رُوحُ په جَنَّتْ كي وي، په دُنْيَا كي یو حای بل حای نه پرلگري .

دغه خو د هِنْدَوَانُو عَقِيدَه ده چي تر مرگ ورسته د مَرُوف ارُوحان په دُنْيَا كي گريزي رَاگري .

ددغه عَقِيدې په اړه ۳۴ آيتونه او ۱۳ حَدِيثُونَه دي تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ. په دغه آيتو او حَدِيثُونو كي غُور وكئ .

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيدَه ده چي دِيُونِي دِيُونَا (مَصْنُوعِي خُدايان) هر حای حَاضِر دي او هر شئ ويني

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيدَه ده چي رُموږ رَشِي مَنِي، يعني زَاړه بَزَرگان، او دِيُونِي دِيُونَا هر حای حَاضِر ناظر دي، آن تر دې چي دوي په بُتَانو كي دَننه هم حَاضِر دي، او څوك چي د دوي عِبَادَت كوي دوي دهغه هره خَبَره اوري،

او دُوي ويني هم، او د دُوي مَرَسَتَه هم کوي، په دغه وَجَه خو يې دُوي دهغو بُتَان جوړ کړي دي دهغوي عِبَادَت کوي، او دهغوي خُخه مَرَسَتَه غُواړي، که نه هسي خو دُوي ته دا هم مَعْلُوم دى چي دا خو د خَاوَرُو خُخه جوړ سوئ بُت دى، په دي کي هيڅ رُونَد (رُوح) نَسَتَه لېکن د دُوي دا عَقِيدَه ده چي د دُوي رِشِي مَنِي په دي کي حَاضِر او نَاطِر دي، نو خُکه دُوي د بُتَانُو په مَخکي سَجَدَه کوي، دهغوي عِبَادَت کوي، او د دُوي خُخه خپل حَاجَتُونَه غُواړي .

نو خُکه الله په پنځو آيتُو کي دا خَبَرَه واضح کړې ده چي ته پر فَلَانِي فَلَانِي مَقَام باندي مَوْجُود نه وي، دا خُکه چي خُدائ مه که داسي نه چي خلک حُضُور (ﷺ) حَاضِر نَاطِر ونه گڼي او دده خُخه خپل حَاجَتُونَه نه و غُواړي، او د ده په مَخکي خپل مُرَادُونَه نه و غُواړي .

تاسو دغه نُکته ته غور وکړئ .

٩: مُخْتَار کُل صِرَف الله دى

الْبَتَّه حُضُور (ﷺ) ته په دُنْيَا کي ډېر اِخْتِيَارَات وړکول سوي وو، او په آخِرَت کي به هم ډېر اِخْتِيَارَات وړکول سي، چي په أَوَّلِين او آخِرِين په ټولو کي به دده اِخْتِيَارَات زِيَات وي . لېکن هغه ټول جُزُوء اِخْتِيَارَات دي کُلِّي اِخْتِيَارَات نه دي

ع بَعْد اَز خُدا بُزُرْگ تُوني قِصَه مُخْتَصِر

ددغه عَقِيدې په اړه ٣٦ آيتُونَه او ١٠ حَدِيثُونَه دي تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه کړئ .

د اِخْتِيَارَاتُو ٤ قِسْمُونَه دي

[١] د اَزَل خُخه تر اَبَد پوري د هر هر شي کولو اِخْتِيَار، دغه اِخْتِيَار صِرَف الله تَعَالِي ته حَاصِل دى .

[٢] حُضُور (ﷺ) ته په رُونَد کي ډېر اِخْتِيَارَات وړکول سوي وو .

[٣] حُضُورُ (ﷺ) ته به د قِيَامَتِ په وَرُخْ خَلُورِ اِخْتِيَارَاتِ ورکول سي .
 [٤] آيا و حُضُورُ (ﷺ) ته دا اِخْتِيَارِ حَاصِلِ دى چې و زِيَدِ ته شِفَاءِ ورکي،
رُوزِي ورکي، يا هغه ته نَفْعِ او نَفْصَانِ ورسوي ؟

[١] ... د اَزَلِ څخه تر اَبَدِ پوري د هر هر شي کولو اِخْتِيَارِ،
 دغه اِخْتِيَارِ صرف و اللهِ تَعَالٰى ته حَاصِلِ دى

دَلِيلِ يې دغه آيْتُونَه دي

١: اللهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (آيَت ٦٢، سُورَةُ الزُّمَرِ ٣٩)
تَرْجَمَه: - الله د هر شي پيدا کونکى دى، او هغه د هر شي ساتونکى دى .

٢: ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (آيَت ٦٢، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٤٠)
تَرْجَمَه: - دغه الله دى چې ستاسو پَرَوَرْدگار دى، هر شي پيدا کونکى، دغه بَغِيرَه بل
مَعْبُود نسته .

٣: إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ . (آيَت ١٠٧، سُورَةُ هُودَ ١١)
تَرْجَمَه: - يَقِينا ستا رَب چې څه و غواړي هغه کوي .

٤: ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ . (آيَت ١٥ / ١٦، سُورَةُ الْبُرُوجِ ٨٥)
تَرْجَمَه: - د عَرْشِ مَالِكِ دى، د بُزْغِي والا، چې څه اِرَادَه وکي هغه کوي .

٥: قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ . (آيَت ١٦، سُورَةُ الرَّعْدِ ١٣)
تَرْجَمَه: - ته ورته وَوَايَه چې الله د هر شي پيدا کونکى دى، او هغه يَواحِي غَالِبِ دى .

په دغه پنځو آيَتُو کي دى چې د اَزَلِ څخه تر اَبَدِ پوري يُورَه يُورَه اِخْتِيَارِ
 صرف الله تَعَالٰى ته حَاصِلِ دى، بل چا ته نه .

[٢] حُضُورُ (ﷺ) ته په ثُورُنْدِ کي ډېر اِخْتِيَارَاتِ

ورکول سوي وو

د خُورَلُو، چِينَلُو، د بِيدِدُو، بِيْدَارِ کېدو، د اَمَرِ، نَهْيِ، د اَحْکَامَاتُو د خُورَلُو
اِخْتِيَارَاتِ ورکول سوي وو .

خُصُوصًا ددغه څلورو اِخْتِيَارَاتُو لپاره حُضُورُ (ﷺ) مَبْعُوثِ کړى وو
دَلِيلِ يې دغه آيْتُونَه دي

٦: هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ □ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ □ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ● (آيَتِ ٢، سُورَةُ الْجُمُعَةِ ٦٢)

تَرْجَمَةٌ:- هغه دئ چي په اُمَيَانُو خلگو کي دهغوي څخه يو رَسُول رَاوَستاوئ چي د دوي په مخکي دده آيَتُونَه تِلَاوَت کي، او دوي يَاک وگرزوي، او دوي ته د کِتَاب او حِکْمَت تَعْلِيم ورکي، سره ددې چي دوي تر دغه مخکي په بڼکاره مُمَرَاهِي کي پراته وو، ●

٧: رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ط . (آيَتِ ١٢٩، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَةٌ:- او ائ زموږ پَرُوږدگار! په دوي کي يو دارنگه رَسُول هم رَاوَستوه چي د دوي څخه وي، چي د دوي په مخکي ستا آيَتُونَه تِلَاوَت کړي، دوي ته د کِتَاب او حِکْمَت تَعْلِيم ورکړي، او دوي يَاک کړي .

په دغه آيَت کي دئ چي حُضُور (ﷺ) يې د ٤ کارو لپاره مَبْعُوث کړئ دئ، [١] د فُرَان د تِلَاوَت لپاره [٢] چي نورو ته فُرَان ور اَزْدَه کي [٣] چي نورو ته حِکْمَت ور اَزْدَه کي [٤] چي د خلگو تَرْكِيه وکي، نو ځکه په ژوند کي خو و حُضُور (ﷺ) ته دغه اِخْتِيَارَات حَاصِل دي .

٨: وَ دَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ □ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا . (آيَتِ ٤٦، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣)

تَرْجَمَةٌ:- د الله په حُکْم سره خلگو ته بَلَنَه وړکونکئ او رُبَا خُورونکئ خِرَاج يې .
٩: يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ . (آيَتِ ٦٧، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

تَرْجَمَةٌ:- ائ رَسُول چي څه ستا د رَب لُخَا څخه پر تَا باندي نازل کړئ دئ دهغه تَبْلِيغ کوه .

١٠: وَلَا بَيْنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ج فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا ●

تَرْجَمَةٌ:- او ددې لپاره مو (دغه د دَانَايِي خَبَرِي) رَاوړي دي چي ستاسو په مخکي بعض هغه شَيَان وَاَصَح کم کوم چي تاسو اِخْتِلَاف پکښي کوئ. لِهَذَا تاسو د الله څخه وږبرئ، او زما خَبَرَه وَمَنئ. ●

په دغه ٥ آيَتُو کي دئ چي تَا ته مو په ژوند کي د دين د اَحْکَامَاتُو د خُورولو، او د اَمْر و نَهْي د نَافِذولو اِخْتِيَارَات درکړي وو، ددې څخه عِلَاوَه هم په ژوند کي ډېر اِخْتِيَارَات ورکړي وو .

[٣] حُضُور (ﷺ) ته به په قِيَامَت خُلو ر اِخْتِيَارَات

وَرَكُولِ سِي

د قِيَامَتِ په وَرَخْ به د آله تَعَالَى په حُكْم سره نور اِخْتِيَارَات هم ملاؤ سِي، لېکن دغه څلور اِخْتِيَارَات ډېر مُهِم دي

[۱] د شَفَاعَتِ كُبْرَى اِخْتِيَار

[۲] د شَفَاعَتِ صُغْرَى اِخْتِيَار

[۳] د آله د حَمْد كولو اِخْتِيَار

[۴] پر حَوْضِ كَوْتَر باندې په نورو د اُوبُو د چيښلو اِخْتِيَار

[۱] د شَفَاعَتِ كُبْرَى اِخْتِيَار

د قِيَامَتِ په وَرَخْ د حِسَاب د شروع كولو لپاره چي كُوم سَفَارَش كېږي، هغه ته شَفَاعَتِ كُبْرَى (عَبْ شَفَاعَت) وِيل كېږي، ځكه چي دغه شَفَاعَت به ډېر مُشْكِل وي، او ددغه سَفَارَش كولو حَق به صِرْف حُضُور (ﷺ) ته وَر كُول كېږي، بَل چَا ته نَه،

ددې لپاره حَدِيثُ دادئ

۱: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ (ﷺ) يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَقُولُونَ لَوْ اسْتَشْفَعْنَا عَلَى رَبِّنَا حَتَّى يُرِيحَنَا مِنْ مَّكَانِنَا ثُمَّ يُقَالُ لِي: اِرْفَعْ رَأْسَكَ وَسَلِّ تَعَطُّهُ، وَقُلْ يَسْمَعُ، وَاشْفَعْ تَشْفَعُ فَارْفَعْ رَأْسِي فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يَعْلَمُنِي، ثُمَّ اشْفَعْ فَيَحْدُ لِي حَدًّا ثُمَّ أَخْرَجَهُمْ مِنَ النَّارِ وَادْخَلَهُمُ الْجَنَّةَ، ثُمَّ أَعُوذُ فَأَفْعُ سَاجِدًا مِثْلَهُ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ حَتَّى مَايَبْقَى فِي النَّارِ إِلَّا مَنْ حَبَسَهُ الْقُرْآنُ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الرِّقَاقِ، بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ص: ۱۱۳۶، نَمْبِر ۶۵۶۵) تَرْجَمَه: - حُضُورِ يَاكَ (ﷺ) وفرمائل چي آله به د قِيَامَتِ په وَرَخْ خلك سره جَمْع كي، خلك به ووائي، زُمُور د رَب په مَخكي كه يُو چَا سَفَارَش كړئ وائ نو ددغه خايه څخه به مُور ته عَافِيَت ملاؤ سوئ وائ بيا به مَا ته وويل سي، سِر پُورته كه او وَاوَرَه (هغه څه به) دَر كُول كېږي، وَاوَايَه خَبَرَه به دي اُور پدل كېږي، سَفَارَش وكه سَفَارَش به دي قَبْلېږي، نو زَه به سِر پُورته كم، او دارنگه حَمْد به وكم چي آله به په هغه وَخْتِ مَا ته رَاوېښايي، بيا به زَه سَفَارَش وكم نو يُو حَدْ (مَقَام) به مُتَعَيْن كړي، بيا به زَه هغه خلك د دُورَخ څخه رَاوېښام او په جَنَّت كي به داخُل كم، بيا به د اَوَّل وَاَر په شَان دُوهم وَاَر سَجدي ته حَم، دا به دِرِيَم وَاَر وي يا خُلوَرَم وَاَر وي، اَن تر دې چي په دُورَخ كي به هغه پاته سي كُوم چي قُرآن مَنَع كړي دي (يعني صِرْف كَافِرَان به په دُورَخ كي پاته سي).

دغه حَدِيثُ درې شَيَان ثَابِت كړي دي

- [١] يُوْ بِي شَفَاعَتِ كُبْرَى ثَابِتِ كَرِي دَى .
 [٢] دُوْهَم بِي پِه هغه وَخْتِ دِ اَللهِ حَمْدُ كَوَلِ ثَابِتِ كَرِي دَى .
 [٣] دَرِيْم بِي شَفَاعَتِ صُغْرَى ثَابِتِ كَرِي دَى .

[٢] د شَفَاعَتِ صُغْرَى اِخْتِيَارِ

٢: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ دَعَاَهَا لِأُمَّتِهِ □ وَ إِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ اخْتِبَاءِ النَّبِيِّ دَعْوَةَ الشَّفَاعَةِ لِأُمَّتِهِ □، ص: ١٠٦، نَمْبَرُ ٢٠٠ / ٤٩٤)

تَرْجَمَه: - حُضُورِ يَاكُ (ﷺ) و فرمائل چي د هر نَبِي لپاره يوه مَقْبُول دُعَا وي چي د أُمَّتِ لپاره يې دوي کوی، او مَا د خپل أُمَّتِ لپاره يوه دُعَا پټه ساتلې ده، او هغه دا چي د قِيَامَتِ په وَرُخ به د خپل أُمَّتِ لپاره شَفَاعَتِ (سَفَارَشِ) کوم .
 په دغه حَدِيثِ کي د شَفَاعَتِ صُغْرَى بَيَانِ دى، چي و حُضُورِ (ﷺ) ته به وړکول کيږي .

لېکن دغه شَفَاعَتِ به د الله د حُكْمِ بَغِيرَه نه وي

دليل يې دا آيت دى

١١: مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ □ إِلَّا بِإِذْنِهِ □ . (آيت ٢٥٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .
 تَرْجَمَه: - خوک دى چي دده په حُضُورِ (مَخ) کي دده د إِجَارَتِ بَغِيرَه سَفَارَشِ وکي .

١٢: مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ □ . (آيت ٣، سُورَةُ يُونُسَ ١٠) .
 تَرْجَمَه: - هيڅ خوک دده د إِجَارَتِ بَغِيرَه دده په مخکي د هيڅ چا سَفَارَشِ نه سي کولائي .

[٣] د الله د حَمْدِ د بَيَانولو اِخْتِيَارِ

حُضُورِ (ﷺ) ته به په قِيَامَتِ د الله د دارنگه تَعْرِيفِ کولو اِخْتِيَارِ وړکول سي چي بل چا ته به هغه رنگه اِخْتِيَارِ نه وي، دليل يې دا حَدِيثِ دى

٣: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ (ﷺ) يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَقُولُونَ لَوْ اسْتَشْفَعْنَا عَلَى رَبِّنَا حَتَّى يُرِيحَنَا مِنْ مَّكَانِنَا ثُمَّ يُقَالُ لِي: اِرْفَعْ رَأْسَكَ وَاسَلْ نِعْمَتَهُ، وَقُلْ يُسْمَعُ، وَاشْفَعْ تَشْفَعْ فَاَرْفَعْ رَأْسِي فَاحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يُعَلِّمُنِي .

(بُخَارِي شَرِيفٌ، كِتَابُ الرَّفَاقِ، بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ص: ١١٣٦، نَمْبَرُ ٦٥٦٥)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ يَاكَ (ﷺ) وفرمانل چي الله به د قيامت په وَرُخ خلک سره جَمَع کي، خلک به ووائي، رُمور د رِب په مَخکي که يَو چا سَفارش کړی وائی نو ددغه حايه څخه به مور ته عَافِيَت ملاؤ سوئ وائی حُضُور (ﷺ) فرمائې چي بيا به ما ته وويل سي، سِر پورته که او وَعَوَارَه (هغه څه به) دَرکول کيږي، وَوَايه خَبَرَه به دي اورېدل کيږي، سَفارش وکه سَفارش به دي قَلْبيري، نو زَه به سِر پورته کم، او د الله به دارنگه تَعْرِيف وکم چي الله به په هغه وخت ما ته راوېنایي .

[٤] پر حَوْضِ کَوْثَر باندې په نورو د اُوبو د چيښلو اِختيار

٤: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ مَأْوُهُ اَبْيَضُ مِنَ اللَّبَنِ وَرِيحُهُ اَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَكَيْرَانُهُ كُنْجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ اَبَدًا . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الرَّاقِي، بَابُ فِي الْحَوْضِ، ص: ١١٣٨، نَمْبِر ٦٥٧٩) **تَرْجَمَه:** - حُضُور ۛ وفرمانل چي زما حَوْض د يوې مياشتنې د تښ (سفر) په اندازه وړد دئ، دهغه خوشبو تر مشتک هم زياته ده، او پر هغه چي کومي پيالي موجود دي هغه د آسمان د سُورُو په اندازه دي، څوک چي يَو وار دهغه اوبه وچيښي هغه به په هيڅ وخت تږي نه سي .

ددغه **٤ حديثو** څخه معلوم سو چي و حُضُور (ﷺ) ته به د قيامت په وَرُخ څلور غټ غټ اِختيارات ورکول سي .

[٤] د اِختيار څلورم قسم

د نفع او نقصان رسولو اِختيار د الله بغيره بل چا ته نسته

د اِختيار څلورم قسم د نفع او نقصان رسولو اِختيار دئ، يَو چا ته اولاد ورکول، چا ته شفا ورکول، چا ته رُوزي ورکول، چا ته مړي ورکول، چا ته رُوند ورکول، باران وروول، قحط (کاڅني) راوستل، دغه اِختيارات و حُضُور (ﷺ) ته هم حاصل نه وو، او نه و کوم بل چا ته حاصل دي، دغه اِختيارات صرف و الله تعالی ته حاصل دي دليل يې دغه آيتونه دي

١٣: قُلْ مَا كُنْتُ بَدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبَعُ اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّ . (آيَت ٩، سُورَةُ الْاَحْقَاف ٤٦) .

تَرْجَمَه: - ووايه چي: ,, زَه په پيغمبران کي څه ناولد (عجبَه او انتک) پيغمبر نه يم. ما ته نه دئ معلوم چي زما سره به څه کيږي، او نه دا معلوم دئ چي ستاسو سره به څه کيږي؟. زَه د بل شي نه، صرف دهغه وخي پيروي کوم چي ما ته استول کيږي .

په دغه آيت كي دي چي ... مَا تَه نَه دي مَعْلُومٌ چي زِمَا سره به خَه مَعَامَلَه كبري؟ ... نو بيا و حُضُورُ (ﷺ) ته د چشئي اِخْتِيَارِ سته؟

١٤: قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۖ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَا لَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ لَا . (آيت ٢١، ٢٢، سُورَةُ الْجِنِّ ٧٢) .
ترجمه:- ووايه چي: نه ستاسو گوم نُقْصَانِ زِمَا په اِخْتِيَارِ كي دي، او نه گوم خيږ. ووايه چي: نه خوک ما د الله خخه خلاسولائي سي، او نه زه چي دي پر بر دم بل د پناه حاي پيدا کولائي سم.
نو خکه دغه څلورم قسم اِخْتِيَارِ هم و حُضُورُ (ﷺ) ته حَاصِلِ نه دي، تاسو په خپله هم پر دغه آيتو باندي غور وکړ.

په حُضُورُ (ﷺ) يې دا اِعْلَانِ وکړ چي مَا تَه د نَفْعِ او نُقْصَانِ رَسُوْلُو اِخْتِيَارِ نَسْتَه

ددې لپاره آيتونه دادي

١٥: قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ . (آيت ١٨٨، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧) .

ترجمه:- ته ووايه چي زه و خپل ځان ته هم د فائدي او نُقْصَانِ رَسُوْلُو مالک نه يم، لېکن چي الله څومره و غواړي هغونه به وي .

١٦: قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ . (آيت ٤٩، سُورَةُ يُونُسَ ١٠) .

ترجمه:- ته ووايه چي زه و خپل ځان ته هم د نُقْصَانِ او فائدي رَسُوْلُو مالک نه يم، لېکن چي الله څومره و غواړي هغونه به وي .

١٧: قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا . (آيت ٢٠، سُورَةُ الْجِنِّ ٧٢) .

ترجمه:- ته ووايه چي زه نه ستاسو د نُقْصَانِ مالک يم او نه ستاسو د فائدي مالک يم

١٨: قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَا لَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ لَا . (آيت ٢١، سُورَةُ الْجِنِّ ٧٢) .

ترجمه:- ووايه چي: نه خوک ما د الله خخه خلاسولائي سي، او نه زه چي دي پر بر دم بل د پناه حاي پيدا کولائي سم.

١٩: قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ ۖ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي . (آيت ١٥، سُورَةُ يُونُسَ ١٠) .

تَرْجَمَهُ:- تَه وَايَه چي مَا ته دا حَق نَسْتَه چي د خپل طَرْف څخه کوم بدلون پکښي وکړ.

۲۰: قُلْ مَا كُنْتُ بَدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَّلُ بِي وَلَا بَكْمَ إِنِ اتَّبَعْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ . (آيَت ۹، سُورَةُ الْأَحْقَافِ ۴۶) .

تَرْجَمَهُ:- وَايه چي: زه په پيغمبران کي څه ناولد (عَجَبَه او اُنْتِك) پيغمبر نه یم. مَا ته نه دی معلوم چي زما سره به څه کيږي، او نه دا معلوم دی چي ستاسو سره به څه کيږي؟. زه د پل شي نه، صرف دهغه وځي پيروي کوم چي مَا ته استول کيږي .

په دغه ۶ آيتو کي د حُضُور (ﷺ) په ذريعه يې دغه اعلان کړی دی چي مَا ته اِخْتِيَار نَسْتَه، نو بيا حُضُور (ﷺ) ته څنگه مُخْتَار کُل وِيل کېدلای سي؟ .

په دغه آيتو کي دی چي و حُضُور (ﷺ) ته
ډېر اِخْتِيَارَات حَاصِل نه دي

۲۱: لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ط .

(آيَت ۲۷۲، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲) .

تَرْجَمَهُ:- (ای پيغمبره!) دغه (کُفَّار) سيده لاره ته راوستل ستا دِمَه داري نه ده، لېکن الله چي وغواړي هغه سيدي لاري ته راوړي .

۲۲: إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ج وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (آيَت ۵۶، سُورَةُ الْفَصَصِ ۲۸) .

تَرْجَمَهُ:- (ای پيغمبره!) حَقِيقَت دادي چي څوک چي ته يې په خپله وغواړي، هدايت ته يې نه سي رسولائي، بلکه چي الله څوک وغواړي، هدايت ته يې رسوي، او چي هدايت قبلي هغه خو دی ډېر ښه پېژني.

په دغه آيت کي دی چي حُضُور (ﷺ) و کوم چا ته هدايت ورکول وغواړي نو نه سي ورکولائي، البته چي الله کوم چا ته هدايت ورکول وغواړي هغه ته هدايت ورکولائي سي، نو بيا حُضُور (ﷺ) څنگه مُخْتَار کُل سو؟

۲۳: وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۚ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ز

(آيَت ۲۴، سُورَةُ الْكَهْفِ ۱۸) .

تَرْجَمَهُ:- او (ای پيغمبره!) دهیڅ يو کار په اړه هم په هيڅ وخت دا مه وايه چي زه دغه کار سبا کوم. البته (دا وايه چي) که د الله خوښه سي نو (به وکړم) .

۲۴: لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

(آيَت ۱۲۸، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ۳) .

تَرْجَمَه: - (اِي پيغمبره!) تَا تَه ددي فيصلي هيخ اختيارِ نسته چي الله د دوي توبه قبولِ
کري يا دوي ته عذابِ و رکري، حکه چي دغه ظالمانِ خلک دي
٢٥: يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ط وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

(آيت ١٩، سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ ٨٢) .
تَرْجَمَه: - دا به هغه ورخ وي چي په هغه کي به د بل چا لپاره يو هه کول د هيخ چا په
وس کي نه وي، او هر هه حکم به په هغه ورخ تنها د الله چلبري.
٢٦: مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ
قُرْبَىٰ مِنْ ۚ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (آيت ١١٣، سُورَةُ النَّوْبَةِ ٩)

تَرْجَمَه: - دغه خبره خو نه د نبي سره بنايي او نه د نورو مؤمنانو سره چي دوي د
مشرکانو لپاره دُعَا وکري، که هه هم هغه د دوي رسته داران وي، سره ددي چي
دوي ته دا خبره سرگنده (بنکاره) سوي ده چي دغه خلک د ورخيان دي
٢٧: مَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ج (آيت ٧٨، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٩)

تَرْجَمَه: - يو پيغمبر دا اختيار نه لري چي دئ د الله د اجازت بغيره مجزه راوړي .
دغه ٧ آيتونه ينه په غور سره ملاحظه کي چي و حضور (ﷺ) ته د دپرو
شيانو اختيار نه دئ و رکول سوي، نو بيا حضور (ﷺ) ته مختار کُل خنکه
وېل کېدلای سي ؟

د الله د مرضي بغيره حضور (ﷺ) د مسئلي د بيانولو
حق هم نه لري

په دغه آيتو کي خو دا بيان لا هم راغلي دئ چي حضور (ﷺ) د الله د
مريض بغيره د مسئلي د بيانولو حق هم نه لري
٢٨: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ج تَبْتَغِي مَرْضَاتِ أَرْوَاجِكَ ط

(آيت ١، سُورَةُ التَّحْرِيمِ ٤٨) .
تَرْجَمَه: - ائ نبي! کوم شئ چي الله ستا لپاره حلال کړی دئ، ته د خپلو بي بي گانو د
خوشحالي د حاصلولو په خاطر هغه ولي حرام کړوې؟
٢٩: مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ ۥ اسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ط
(آيت ٤٧، سُورَةُ الْأَنْفَالِ ٨) .

تَرْجَمَه: - دا خَبَرَه د نَبِي د شَان سره وړ نه ده چي دده سره فَيَدِيَان (بَنَدِيَان) پاته سي، تر څو چي ده په مَحْكَه كي (د دَبْمَنَانُو) وِينَه په بنه ټوگه نه وي بَيُولِي (چي په هغه سره د دُوِي رُغَبِ مُكَمَل ختم سي).

حُضُورُ (ﷺ): د جَنبِ بَذَر د بَنَدِيَانُو څخه د فَدِيَه اَخستلو حُكْم كړئ وُو، چي هغه د الله مَرَضِي نه وه، نو فَوْرًا يې حُضُورُ (ﷺ) په هغه سره اَگَاه (خَبَر) كئ.

دغه ۲ آيتو ته وگورئ چي د الله د حُكْم بَغِيَرَه حُضُورُ (ﷺ) ته مَسئلي د بَيَانِ حَق هم نَسْتَه نو بيا دئ مُخْتَارِ كُل څنگه سو؟

حُضُورُ (ﷺ) چي څه كړي دي هغه يې د الله په اِجَازَت سره كړي دي

ددې لپاره دا آيتونه دي

۳۰: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ . (آيَت ۶۴، سُورَةُ النَّسَاء ۴)

تَرْجَمَه: - مُور هسي يو رَسُول ددغه لپاره اَسْتَوْلئ دئ چي د الله په حُكْم سره دهغه اِطَاعَت وسي.

۳۱: وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ط لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ .

تَرْجَمَه: - اويوه رَسُول ته دا اِخْتِيَار نه وُو چي دئ هسي يو آيت هم د الله د حُكْم بغيره راوړي، د هري زَمَاني لپاره موبېل بېل كِتَاب وركړئ دئ.

۳۲: وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ج . (آيَت ۷۸، سُورَةُ الْمُؤْمِن ۴۰)

تَرْجَمَه: - اويوه رَسُول ته دا اِخْتِيَار نه وُو چي دئ هسي يو آيت هم د الله د حُكْم بغيره راوړي.

۳۳: كُتِبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ لا (آيَت ۱، سُورَةُ اِبْرَاهِيم ۱۴)

تَرْجَمَه: - دا يو كِتَاب دئ چي مُور پر تَا نَازِل كړئ دئ، ددې لپاره چي ته خلك ددوي د پَرَوَرْدگار په حُكْم سره دتاريكيُو څخه راوَبَاسي رَنَّا ته يې راوَلې.

۳۴: وَ دَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ □ وَسِرَاجًا مُنِيرًا . (آيَتِ ۱، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ۳۳) تَرْجَمَه: - د الله په حُكْم سره خلکو ته دَعَوَت وړکونکي او رڼا خورونکي خُراغ يې .
په دغه ۵ آيتو کي دى چي حُضُور (ﷺ) ته ډېر اِخْتِيَارَات وړکول سوي وو،
لېکن هغه ټول د الله په حُكْم سره وو .

د الله اِخْتِيَارَات لَامَحْدُود دي هغه حُضُور (ﷺ) ته څنگه حَاصِل كېدلای سي؟

الله تَعَالَى خو وَاجِبُ الْوُجُود دى، دده اِخْتِيَارَات لَامَحْدُود دي او د حُضُور (ﷺ) ذَات مَحْدُود دى نو هغه ټول اِخْتِيَارَات ده ته څنگه حَاصِل كېدلای سي؟
دا هيڅ إمكان نه لري، نو ځكه حُضُور (ﷺ) مُخْتَار كُل نه دى، الْبَتَّة په دُنْيَا
او آخِرَت کي بعض اِخْتِيَارَات وړکول سوي دي، چي تَفْصِيل يې مَخْتَه تېر
سوو .

په دغه آيت کي دى چي الله حَه وَغَوَارِي هغه کوي

۳۵: إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ . (آيَتِ ۱۰۷، سُورَةُ هُودُ ۱۱) .
تَرْجَمَه: - يَقِينًا ستا رَب چي حَه وَغَوَارِي هغه کوي .

۳۶: ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ . (آيَتِ ۱۶، سُورَةُ الْبُرُوجِ ۸۵) .
تَرْجَمَه: - د عَرْش مَالِك دى، د بُزْرُغِي والا دى، چي حَه اِرَادَه وکي هغه حَه کوي .
حُضُور (ﷺ) ته دارنگه اِخْتِيَارَات حَاصِل نه دي چي حَه وَغَوَارِي هغه حَه
کوي، دغه اِخْتِيَار خو صِرَف الله تَعَالَى ته حَاصِل دي .

ددغه ۳۶ آيتو څخه ثَابِت سو چي حُضُور (ﷺ) ته په رُوند کي ډېر
اِخْتِيَارَات وړکول سوي وو، او په قِيَامَت به هم ډېر اِخْتِيَارَات وړکول سی .
دغه اِخْتِيَارَات تر ټولو أَوَّلِينَ او آخِرِينَ زِيَات دي .
خو ددغه ټولو بِاَوْجُود حُضُور (ﷺ) مُخْتَار كُل نه دى، او نه حُضُور (ﷺ) د
کوم نَفَع او نَفْصَان مَالِك دى .

حُضُور (ﷺ) كُلِّي اِخْتِيَار نه لري
په حَدِيث سره ثَابِت دى

په دغه احاديثو كي دي چي ما ته اختيار نسته

٥: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ يَا أُمَّ الزَّيْبِرِ بْنِ الْعَوَامِ عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ اشْتَرِيَا أَنْفُسَكُمَا مِنَ اللَّهِ، لَا أَمْلِكُ لَكُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، سَلَانِي مِنْ مَالِي مَا شِئْتُمَا .

(بخاري شريف، باب من انتسب الى ابيه في الاسلام والجاهلية، ص: ٥٩٤، نمبر

(٣٥٢٧).

ترجمه:- حضور (ﷺ) وفرمائ ائ د رسول الله تروري (عمي) چي د زيبير بن عوام مور بي، ائ فاطمه بنت محمد د الله خه د خيل خان لپاره خه خريداري وكي، زه تاسو ته د فائده رسولو اختيار نه لرم، زما د مال خه چي خه ستاسو د زره ارزو وي، هغه وغواړي .

٦: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ [وَ أَنْزِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ] آيَتِ ٢١٤، سُورَةُ الشُّعَرَاءِ (٢٦) يَا صَفِيَّةَ عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ، لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، وَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ (ﷺ) سَلِينِي مَا شِئْتِ مِنْ مَالِي، لَا أُغْنِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا .

(بخاري شريف، باب هل يدخل النساء والولد في الأقارب، ص: ٤٥٥، نمبر ٢٧٥٣) .
ترجمه:- چي كوم وخت دغه آيت نازل سو نو حضور (ﷺ) ولاړ سو او وفرمائ چي ائ د رسول الله تروري (عمي) صفيه، زه د الله لجايب خه ستا په كار نه سم راتلاني، او ائ فاطمه زما د مال خه زما خه وغواړه، زه د الله لجايب خه په هيڅ كار نه سم راتلائي .

په دغه دواړو حديثو كي دي چي په قيامت زه ستاسو په كار نه سم راتلائي، البته كه ايمان وي او الله د سفارش كولو اجازت راكي نو زه به سفارش كوم .

٧: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَقُولُونَ لَوْ اسْتَشْفَعْنَا عَلَى رَبِّنَا حَتَّى يُرِيحَنَا مِنْ مَكَانِنَا ثُمَّ يُقَالُ لِي: اِرْفَعْ رَأْسَكَ وَاسْلُ تَغْطِهِ، وَقُلْ يُسْمَعُ، وَاشْفَعْ تَشْفَعُ فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يَعْلَمُنِي، ثُمَّ أَشْفَعُ فَيَحْدُ لِي حَدًّا ثُمَّ أَخْرِجُهُمْ مِنَ النَّارِ وَ أَدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ ثُمَّ أَعُوذُ فَأَقْعُ سَاجِدًا مِثْلَهُ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ حَتَّى مَا يَبْقَى فِي النَّارِ إِلَّا مَنْ حَبَسَهُ الْقُرْآنُ .

(بخاري شريف، كتاب الرقاق، باب صفة الجنة والنار، ص: ١١٣٦، نمبر ٦٥٦٥) .

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ يَاكَ (ﷺ) وفرمانل چي الله به د قيامت په ورځ خلک سره جمع کي، خلک به ووائي، زموږ د رب په مخکي که يو چا سفارش کړي وائي نو ددغه ځايه څخه به موږ ته عافيت ملاؤ سوئ وائي بيا به ما ته وويل سي، سر پورته که او وځواره (هغه څه به) درکول کيږي، ووايه خبره به دي اور بدل کيږي، سفارش وکه سفارش به دي قبلېږي، نو زه به سر پورته کم، او دارنگه حمد به وکم چي الله به په هغه وخت ما ته راوبيايي، بيا به زه سفارش وکم نو يو حد (مقام) به متعين کړي، بيا به زه هغه خلک د دورځ څخه راوباسم او په جنت کي به داخل کم، بيا به د اول وار په شان دويم وار سجدي ته حم، دا به دريم وار وي يا څلورم وار وي، ان تر دې چي په دورځ کي به هغه پاته سي کوم چي قرآن منع کړي دي (يعني صرف کافران به په دورځ کي پاته سي).

په دغه حديث کي دې چي په قيامت به حضور (ﷺ) د الله څخه وځواړي، او الله به ورکي، بيا دا خبره هم ده چي د تولو سفارش به په يوه وخت نه کوي، بلکه يو وار به يو حد متعين کړي، بيا به دوهم وار به دوهم حد متعين کي، او دريم وار به دريم حد متعين کي، بيا به څلورم وار د سفارش يو بل حد متعين کي، په دغه رنگه په څلور واره به د حضور (ﷺ) سفارش پوره سي، نو ځکه حضور (ﷺ) به د قيامت په ورځ هم مختار کل نه وي تاسو هم پر دغه حديث باندي غور وکړئ .

په دغه حديث کي ددې څخه هم منع کړي ده چي: دا هم مه واياست چي الله او محمد وغوښتل، بلکه دارنگه واياست چي الله وغوښتل، بيا محمد وغوښتل، حديث دادی

۸: عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ تَقُولُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ مُحَمَّدٌ، وَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ أَمَّا وَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَا أَعْرِفُهَا لَكُمْ، قُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ مُحَمَّدٌ .

(ابن ماجه شريف، كتاب الكفارات، باب النهي أن يقال ما شاء الله وشئت، ص: ۳۰۴، نمبر ۲۱۱۸ / مسند احمد، حديث حذيفة بن يمان، ج: ۳۸، ص: ۳۶۴، نمبر ۲۳۳۳۹).

تَرْجَمَهُ:- د حذيفة بن اليمان څخه روايت دی چي تاسو واياست کوم چي الله بي وځواړي، او محمد (ﷺ) بي وځواړي (نو هغه کار کيږي)، ددغه خبري تذکره (بيان) د حضور (ﷺ) په مخکي راغله، نو حضور (ﷺ) وفرمانل قسم په خدائ ستاسو په دغه خبره خبر وم، دارنگه واياست، ځه چي الله بي وځواړي، بيا بي محمد وځواړي [يعني د الله د غوښتلو وروسته محمد وغوښتل، چي په غوښتلو کي شراکت پيدا نه سي] او په طبراني کبير کي خو راغلي دي چي صرف دا واياست چي الله وغوښتل، په مايين کي د محمد د غوښتلو نوم هم مه اخلئ، حديث دادی

٩: عَنْ رَبِيعِ بْنِ خَرَّاشٍ عَنْ أَخٍ لِعَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) إِنَّمَا كَانَ يَمْنَعُنِي أَنْ أَنَهَاكُمْ مِنْ ذَلِكَ الْحَيَاءِ، فَإِذَا قُلْتُمْ فَقُولُوا، مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ .

(طَبْرَانِي كَبِيرٌ، طَفِيلُ بْنُ سَخِيرٍ الدُّوسِيُّ أَخُو عَائِشَةَ، ج: ٨، ص: ٣٢٥، نُمَيْرُ

٨٢١٥).

تَرْجَمَهُ:- د حضرت عَائِشَةُ وَرُؤُوسُ رَبِيعِ بْنِ خَرَّاشٍ خُصَّ رَوَايَتُ دِي د شَرْمُ په وَجَهَ مَا دا خَبَرَه تَه كوله، چي كله تاسو وَايَاسْت نو دارنگه وَايَاسْت چي: صِرْفَ اللَّهِ چي خَه وَغَوَارِي هغه كبري .

په دغه حَدِيثُ كي دِي چي صِرْف دا وَايَاسْت چي اللَّهُ خَه وَغَوَارِي هغه كبري.

نو ددغه ٥ حَدِيثُو خُصَّ مَعْلُوم سو چي: حُضُورُ (ﷺ) مُخْتَارُ كُلِّ تَه دِي .

او چي حُضُورُ (ﷺ) مُخْتَارُ كُلِّ تَه دِي نو هسي يَو نَبِي، يا صَحَابِي، يا وَلِي هم مُخْتَارُ كُلِّ تَه دِي .

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيدَه ده چي زُمُورِ دِيُوِي دِيُوَتَا (مَصْنُوعِي خُدَايَانُو)

ته ټولَ اِخْتِيَارَاتِ حَاصِل دي

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيدَه چي زُمُورِ و دِيُوِي دِيُوَتَا (مَصْنُوعِي خُدَايَانُو) اَن تر دي چي دهغه و بَتَانُو ته هم د نَفْع او نَقْصَان رَسُوْلُو اِخْتِيَارَاتِ حَاصِل دي، نو د دُوي په مَذْهَبُ كي بعض دِيُوِي د نَفْع لپاره مُخْتَصَّ دي، بعض د نَقْصَان رَسُوْلُو لپاره مُخْتَصَّ دي، د بعضو پر دِمَه د بَارَان د وُرُوْلُو كار دي، په دغه وَجَه خو دُوي د دِيُوِي دِيُوَتَا بِنْدُگِي كوي، او دهغوي خُصَّ خپل ضرورتونه غَوَارِي، او دهغوي بَتَان يي جوړ كړي دي دهغه په مَخْكي خپل تَنَدِي پر مَحْكه اړدي .

او دغه خو شَرِك وُو نو حُكهُ اللَّهِ تَعَالِي په قُرْآنِ حَكِيم كي پر دغه باندي ډېر زُور او تَاكِيْد كړئ دي، او په حُضُورُ (ﷺ) يي دا اِغْلَان وكئ چي زِمَا په لَاس كي د نَفْع او نَقْصَان رَسُوْلُو اِخْتِيَارُ نَسْتَه .

تاسو پر دغه نُكْتَه باندي غَوُر وكئ .

١٠: عِلْمُ غَيْبِ صِرْفَ اللَّهِ ته حَاصِل دِي

ددغه عَقِيدِي په اړه ٥٤ آيْتُونَه او ١٧ حَديْثُونَه دي تاسو د هر يوه تَفْصِيْل ددغه مُلاحَظَه كئ .

عِلْمُ غَيْبٍ صرف اَللّٰهُ تَعَالٰى ته حَاصِل دئ، اَلْبَيِّنَةُ حُضُورُ (ﷺ) ته يې د غَيْبٍ ډيري خَبَرِي د وَحْيٍ په ذَرِيْعَه، يا چي كله مِعْرَاج ته بُوتلئ هلته، يا چي جَنَّت او دُورَخ يې دده و مَخْتَه حَاضِر كړل هغه وخت يې ورسولې دي، او دغه په كَائِنَاتُو كي تر ټولو زِيَات عِلْم دئ، لِهَذَا صَحِيْحٌ وَيُنَا دغه ده چي عَالَمُ الْغَيْبِ صرف اَللّٰهُ دئ، او حُضُورُ (ﷺ) ته په ٧ طَرِيقُو سره د غَيْبٍ ډيري خَبَرِي ورسولې دي چي په اَوَّلِيْن او اٰخِرِيْن كي په ټولو كي زِيَات دي .
اَلْبَيِّنَةُ دغه عِلْمُ جُزْء دئ، كُلُّ عِلْمٍ نه دئ

ع بَعْدَ اَزْ خُدا بُرْزِي ثُونِي قِصَه مُخْتَصِرَ

و ټولو نَبِيَانُو ته د وَحْيٍ په ذَرِيْعَه سره ډيري خَبَرِي ورسول سوي دي، په دغه وَجَه هغه ته نَبِي و يَل كبري، يعني د غَيْبٍ خَبَرِي ورسونكئ .
لېكن دا چي د غَيْبٍ خَبَرِي وروښايي په دغه وَجَه هغه عَالَمُ الْغَيْبِ نه گزري، كه چيري د غَيْبٍ د خَبَرُو څخه دئ عَالَمُ الْغَيْبِ سي نو بيا خو به حَتْمًا ټول نَبِيَان عَالَمُ الْغَيْبِ مني، په دغه صُورَت كي خو تَنْهَا حُضُورُ (ﷺ) عَالَمُ الْغَيْبِ نه سو پاته، پر دغه نُكْتَه تاسو غُور وكئ .

د عِلْمِ غَيْبٍ درې صُورَتُونَه دي

[١] ... هغه عِلْمُ غَيْبٍ چي ذَاتِي دئ، او و هر هر شي ته شَامِل دئ، او د همېشه لپاره شَامِل دئ، دغه د همېشه څخه دئ او تر همېشه به وي، دغه عِلْمُ لَا مُتَنَاهِي دئ، دغه هيڅ حَد نه لري، دغه عِلْمُ غَيْبٍ صرف اَللّٰهُ ته حَاصِل دئ، بل چا ته نه دئ حَاصِل، په دې كي د هيڅ چا اِخْتِلَاف نسته .
عِلْمُ غَيْبٍ د اَللّٰهُ عِلْم دئ چي هيڅ اِنْتِهَاء نه لري، او حُضُورُ (ﷺ) خو اِنْتِهَاء لري، نو دغه بِي اِنْتِهَاء عِلْم و حُضُورُ (ﷺ) ته څنگه حَاصِل كېدلای سي؟

[٢] ... د عِلْمِ غَيْبٍ دُوْهُم صُورَت دادئ چي: د غَيْبٍ خَبَرِي دي، د غَيْبٍ شِيَان دي، لېكن اَللّٰهُ تَعَالٰى و خپل رَسُول ته ورسولې دي، و حُضُورُ (ﷺ) ته چي اَللّٰهُ تَعَالٰى څومره خَبَرِي ورسولې دي، هغه خو د رَسُول لپاره ثَابِت دي

دغه عِلْمِ يَوِ خَوِ اللّهِ تَعَالَى وَرَبُّوْلِي دِي .

دُوْهُمْ دا چي دغه عِلْمِ بَعْضِ دِي د اللّهِ تَعَالَى كُلِّ عِلْمِ نَه دِي

په دغه آيَتِ كي دِي چي د غَيْبِ بعض خَبَرُونَه د وَحْيِ په ذُرِيَعَه سره مُورِ تَا ته دركوو

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ . (آيَتِ ٤٤، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَه: - دغه د غَيْبِ بعض خَبَرُونَه دي چي مُورِ يي د وَحْيِ په ذُرِيَعَه سره تَا ته دركوو .

[٣] ... او دَرِيَمِ صُورَتِ دادِي چي: د زَيْدِ د خُورَلُوْ، چِيَسَلُوْ، نَارُوْغِيْ،

شِفَاءِ، أَوْلَادِ، مَرْغِ، رُوندِ، نَفَعِ او نُفْصَانِ عِلْمِ و حُضُورِ (ﷺ) ته حَاصِلِ دِي؟

نو مَخْتَه ٤٠ آيَتُونَه او ٥ حَدِيثُونَه رَاوَانِ دي چي دغه عِلْمِ هم د اللّهِ

خخه عَلَاوَه بَل چَا ته نَسْتَه .

[١] ... هغه عِلْمِ غَيْبِ چي ذَاتِي دِي، او هر هر شي ته

شَامِلِ دِي، دغه عِلْمِ غَيْبِ صرف و اللّهِ تَعَالَى ته حَاصِلِ دِي

[١] ... د اللّهِ ذَاتِي عِلْمِ غَيْبِ چي د همبَشَه خخه دِي، او صرف اللّهِ ته

حَاصِلِ دِي .

دهغه لپاره آيَتُونَه دادي

په دغه آيَتُو كي په حَصَرِ او تَاكِيدِ سره دا بَيَانِ كړِي دِي چي عِلْمِ غَيْبِ

صرف د اللّهِ سره سته

١: قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ط وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ

يُبْعَثُونَ . (آيَتِ ٦٥، سُورَةُ النَّملِ ٢٧) .

تَرْجَمَه: - ته إِعْلَانِ وكه چي: د اللّهِ بَغِيْرَه په أَسْمَانُوْ او مَخْكَه كي هِيخ خوك هم د

غَيْبِ عِلْمِ نه لري، اوخلگ په دي هم نه دي خَبَرِ چي دُوِي به كله بيا دُوْهُمْ وار رُوندِي

كوي. ”

٢: وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ط . (آيَتِ ٥٩، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦) .

تَرْجَمَه: - او د هغه سره د غَيْبِ جَابِيَانِ (خَزَانِي) دي چي دده بغيره بَلِ هِيخ چاته هغه

نه دي مَعْلُومِ .

٣: وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ □ . (آيَتِ

١٢٣، سُورَةُ هُودِ ١١) .

تَرْجَمَه: - په آسمانو او مخکو کي چي څومره پټ پټ رازونه دي، هغه ټول د الله په علم کي دي، او هغه ته به ټولي معاملې واپس راځي .

٤: تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ط إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ .

(آيَت ١١٦، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

تَرْجَمَه: - ته په (هغه) خبرو خبرداره يې کوم چي زما په زړه کي پټي دي، او زه ستا په پټو خبرو نه يم خبر، يقينا ته به ټولو پټو خبرو پوره پوره خبر يې .

يَا لِرَبِّهِ: دلته د إِنَّكَ او أَنْتَ په لفظ سره حصص کړي دي چي تنها ته خبر يې، بيا علام د مُبَالِغِي صِيغَه ده، چي الله تعالى ډېر خبرداره دي، بيا غُيُوب هم د مُبَالِغِي صِيغَه ده چي د غَيْب په هر هر شي خبر دي، نو ځکه بل څوک ددغه صفت مالک نه سي کېدلای .

٥: لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ . (آيَت ٢٦، سُورَةُ الْكَهْفِ ١٨) .

تَرْجَمَه: - د آسمانو او مخکي د غيب ټول خبري تنها د الله په علم کي دي .

٦: قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ . (آيَت ٢٦، سُورَةُ الْمُلْكِ ٦٧) .

تَرْجَمَه: - د آسمانو او مخکي د غيب ټول خبري تنها د الله په علم کي دي، او زه خو صرف په صفا صفا طريقه سره خبرداره کونکي يم .

٧: قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ . (آيَت ١٠٩، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

تَرْجَمَه: - رسولان ووايي چي ، موږ په هيڅ خبر نه يو، د پټو خبرو ټول علم خو ستاسره دي ، .

٨: إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط وَاللَّهُ بَصِيرٌ م بِمَا تَعْمَلُونَ .

(آيَت ١٨، سُورَةُ الْحَجَرَاتِ ٤٩) .

تَرْجَمَه: - حقيقت خو دادی چي الله د آسمانو او مخکي په هر پټ شي بڼه خبرداره دي، او چي څه تاسو کوئ، الله هغه بڼه ويني .

٩: إِنَّ اللَّهَ عَلِمُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط إِنَّهُ □ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ .

(آيَت ٣٨، سُورَةُ فَاطِر ٣٥) .

تَرْجَمَه: - بېشک الله تعالى د آسمانو او مخکي د پټو شيانو علم لري. هغه په سينو کي پټو خبرو بڼه خبر دي .

١٠: أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ج .

(آيَت ٧٨، سُورَةُ التَّوْبَةِ ٩) .

تَرْجَمَه: - آيا دغه منافقين ته دا معلوم نه وو چي الله په هغه ټولو پټو خبرو او پس نيسي باندي خبر دي، او دا چي الله د غيب په ټولو خبرو باندي پوره پوره علم لري؟ .

١١: عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ج هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (آيَتِ ٢٢، سُورَةُ الْحَشْرِ (٥٩).

تَرْجَمَه: - الله په پټ او بنکاره هر شي خبرداره دى. هغه دى چې پر ټولو مهربان دى، ډېر زيات مهربان دى.

١٢: عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (آيَتِ ١٨، سُورَةُ النَّعَامِ ٦٤).
تَرْجَمَه: - الله په هر پټ راز او په هر بنکاره شي خبر دى، د غټ اقتدار، د غټ حکمت مالک دى!

١٣: عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ط هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ (آيَتِ ٧٣، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦).

تَرْجَمَه: - الله په هر پټ او بنکاره شي علم لري، او هغه د غټ حکمت والا، يوره خبرداره دى.

١٤: عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (آيَتِ ٩٢، سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ٢٣).

تَرْجَمَه: - هغه الله چې هغه ته د ټولو پټو او بنکاره خبرو مکمل علم حاصل دى، لهذا هغه د دوي د شرک څخه ډېر بلند او بالا دى.

١٥: عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ (آيَتِ ٤٦، سُورَةُ الزُّمَرِ ٣٩).
تَرْجَمَه: - الله په غائب او حاضر هر شي خبرداره دى.

١٦: ثُمَّ تَرْدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (آيَتِ ٨، سُورَةُ الْجُمُعَةِ ٦٢).

تَرْجَمَه: - بيا به تاسو دهغه (الله) و طرف ته واپس بېول کېږئ چې په ټولو پټو او بنکاره خبرو خبرداره دى، بيا به هغه تاسو ته ووايي چې تاسو څه څه کول.

١٧: عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ □ أَحَدًا لا (آيَتِ ٢٦، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٧٢).

تَرْجَمَه: - هغه الله په ټولو پټو پټو رازو خبر دى، نو هغه په خپل راز هيڅ څوک نه خبروي.

١٨: وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لا (آيَتِ ٧٧، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦).
تَرْجَمَه: - په آسمانو او مخکو کې د پټو خبرو علم صرف و الله ته حاصل دى.

١٩: تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ج مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا ط (آيَتِ ٤٩، سُورَةُ هُودِ ١١).

تَرْجَمَه: - (اى پيغمبره!) دا د غيب څه خبري دي چې مور يې تا ته د وحي په دریعه بيانوو، دغه خبري نه تا ته تر دې د مخکي معلوم وي، نه ستا و قوم ته.

يَا لِرَبِّهِ : په دغه آيت كي الله تعالى په خپله فرمائي چي ائ نبي نه خو تا ته هيڅ معلومات وو او نه ستا و قوم ته خه معلومات وو، كه حضور (ﷺ) په علم غيب سره خبر وائ نو په درويشت كال كي د قرآن د نازلېدو خه ضرورت و؟ دغه قرآن خو بايد د مخكي خه لا و حضور (ﷺ) ته معلوم وائ، ددي دليل دا آيت دى

۲۰ : إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ج . (آيت ۲۳، سورة انسان / الدھر) (۷۶)

ترجمه:- (ائ يغمبره!) بس مور پر تا باندي دغه قرآن په لړ لړ نازل كړى دى .

۲۱ : وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا .

(آيت ۱۰۶، سورة بنى اسرائيل ۱۷) .

ترجمه:- او مور د قرآن جلا جلا حصي جوړي كړي دي، چي ته دى په درنگ درنگ (آرام آرام) سره د خلكو په مخكي تلاوت كي، او مور دا په لړ لړ نازل كړى دى . په دغه آيتو كي دى چي په آهسته آهسته پر حضور (ﷺ) باندي قرآن نازل سو .

په دغه ۲۱ آيتو كي دى چي علم غيب صرف و الله تعالى ته سته، بل چا ته نسته، او هغه ته هر شئ معلوم دى، چي په دغه آيتو كي د بل چا لپاره د غيب صراحة انكار موجود دى نو بيا د حضور (ﷺ) لپاره علم غيب ثابتول صحيح نه دى .

په حضور (ﷺ) يې دا اعلان وكى چي زما سره علم غيب نسته

د دې لپاره ۸ آيتونه دي

۲۲ : قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ط وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ . (آيت ۶۵، سورة النمل ۲۷) .

ترجمه:- ته اعلان وكه چي : د الله بغيره په اسمانو او مخكه كي هيڅ خوك هم د غيب علم نه لري، او خلك په دې هم نه دي خبر چي دوي به كله بيا دوهم وار ژوندي كوي. .

۲۳ : قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ (آيت ۵۰، سورة الانعام ۶) .

تَرْجَمَهُ:- تَه ائ (يَبْعَثُ رَه!) دُوي ته وَوَايَه چي رَه تاسو ته دا نَه وَايم چي رِمَا سره د الله خَرَانِي دي، او نَه رَه د غَيْبِ يَوَرَه عِلْم لرم .

٢٤: قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنَّا أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ . (آيَت ٩، سُورَةُ الْأَحْقَافِ ٤٦) .

تَرْجَمَهُ:- وَوَايَه چي: رَه په يَبْعَثُ رَان كي خَه نَاوَلَد (عَجَبَه او اَنَتِك) يَبْعَثُ نَه يَم. مَا ته نَه دِي مَعْلُوم چي رِمَا سره به خَه كيري، او نَه دا مَعْلُوم دِي چي ستاسو سره به خَه كيري؟ رَه د بِل شي نَه، صِرَف دهغه وَحِي يِيروِي كوم چي مَا ته اَسْتَوَل كيري .

٢٥: وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ . (آيَت ٣١، سُورَةُ هُودِ ١١) .

تَرْجَمَهُ:- او رَه تاسو ته دا نَه وَايم چي رِمَا سره د الله خَرَانِي دي، او نَه رَه د غَيْبِ په تولو خَبَرُو خَبَر يَم .

٢٦: فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا ۚ إِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ . (آيَت ٢٠، سُورَةُ يُوسُفَ ١٠) .

تَرْجَمَهُ:- نو (ائ يَبْعَثُ رَه! ته په جَوَاب كي) وَوَايَه چي: د غَيْبِ خَبَرِي خو صِرَف د الله په اِخْتِيَار كي دي، لهذا تاسو اِنْتَظَار وكئ، رَه هم ستاسو سره اِنْتَظَار كوم د،

٢٧: يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۚ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ط . (آيَت ١٨٧، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧) .

تَرْجَمَهُ:- (ائ رِسْوَ!) خلگ ستا خخه د قِيَامَت په اړه پوښتنه كوي چي هغه به كله بَرِيَا (لكه كېنئى لنگر) كيري؟ وَوَايَه چي: دهغه عِلْم خو صِرَف رِمَا د رَب سره دِي، هغه به دا پر خپل وخت باندي په وضاحت سره ښكاره كړي .

٢٨: يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ط قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ط . (آيَت ٦٣، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣) .

تَرْجَمَهُ:- (ائ رِسْوَ!) خلگ ستاخخه د قِيَامَت په اړه پوښتنه كوي، وَوَايَه چي دهغه عِلْم خو د الله سره دِي .

٢٩: وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ط صلى وَا مَا مَسْنَى السُّوء ۚ ج (آيَت ١٨٨، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧) .

تَرْجَمَهُ:- او كه چيري ما د غَيْبِ عِلْم درلودائ نو مَا به بَنَه بَنَه شديان بڼه ډېر جَمَع كړي وائ، او مَا ته به په هيڅ وخت يو تَكْلِيف نه وائ رسېدلاني .

په دغه ٨ آيتو كي په حُضُور (ﷺ) دا اِعْلَان وكئ چي: مَا ته عِلْم غَيْبِ حَاصِل نه دِي، صِرَف د الله سره عِلْم غَيْبِ سته، نو بيا دا خنگه وِيل كېدلاني سي چي و حُضُور (ﷺ) ته عِلْم غَيْبِ حَاصِل دِي؟

په حُضُورُ (ﷺ) يې دا إِعْلَانُ وکړ چې زَمَا سره
کوم علم دى هغه د وَحْيِ په ذُرِّيْعَةٍ سره دى
زَه د هغه إِتِّبَاعُ کوم

په دغه ۶ آيتونو کې په حَصْرُ او تَاكِيدُ سره راغلي دي چې زَمَا سره کوم علم
 دى هغه د وَحْيِ په ذُرِّيْعَةٍ سره دى

۳۰: قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ج . (آيت ۲۰۳، سُورَةُ الْأَعْرَافِ)
 (۷)

تَرْجَمَةٌ:- ته ورته وَوَايَه چې زَه خو دهغې خبرې إِتِّبَاعُ کوم کوم چې زَمَا د رَبِّ لطرف
خخه د وَحْيِ په ذريعه سره مَا ته را رسول کېږي .

۳۱: إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ط . (آيت ۵۰، سُورَةُ الْأَنْعَامِ) .

تَرْجَمَةٌ:- زَه خو صرف د هغه وَحْيِ إِتِّبَاعُ کوم کوم چې پر مَا باندي نازلېږي .

۳۲: إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ج . (آيت ۱۵، سُورَةُ يُونس ۱۰) .

۳۳: إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (آيت ۹، سُورَةُ
الْأَحْقَافِ ۴۶) .

۳۴: وَ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ . (آيت ۱۰۹، سُورَةُ يُونس ۱۰) .

۳۵: إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ل . (آيت ۴، سُورَةُ النَّجْمِ ۵۳) .

په دغه ۶ آيتونو کې په حَصْرُ سره حُضُورُ (ﷺ) دا فرماني دي چې زَمَا سره
 چې خه هم دي هغه د وَحْيِ په ذُرِّيْعَةٍ سره راغلي دي، زَه دهغه إِتِّبَاعُ کوم،
 نو خکه د علم غيب د ثَابِتُولُو لپاره به ډېر سوچ او فکر کوي .

که چيري ددې بَاوُجُودُ علم غيب مني نو دهغه لپاره به يو آيت وي چې په
 هغه کې صَرَاحَه دا إِعْلَانُ سوئ وي چې مَا و حُضُورُ (ﷺ) ته ټول علم غيب
 ورکړى دى .

ددغه پنځو خَبَرُو علم و هيڅ چا ته نسته

په دغه آيت کې دى چې ددغه پنځو خَبَرُو علم خو دَالله خخه عَلَاوَه د بل
 هيڅ چا سره نسته .

٣٦: إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ج وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ج وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ط وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ط وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ط إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ .

(آيَتِ ٣٤، سُورَةُ لُقْمَانَ ٣١) .
ترجمه:- يَقِينًا (د قِيَامَتِ) د گري عِلْمِ تَنْهَا د اللَّهِ سره دي، هغه بَارَانِ وړوي، او هغه ته مَعْلُوم دي چي د مَنْدُو په نَسُو كي چشئ دي، او يَوَهُ مُتَنَفِّسٍ (ذِي رُوحِ رُوندي) ته دانه دي مَعْلُوم چي دي به سَبَا خَه گټي، او نه يَوَهُ مُتَنَفِّسٍ ته دا مَعْلُوم دي چي پر گومره مخكه به ده ته مرگ راجي، بِشْكِهِ اللَّهُ ته د هر خَه عِلْم سته، په هره خَبَره پوره خَبَرْدَارَه دي.

په دغه آيَت كي دي چي ددغه پنځو شَيَانُو عِلْم صرف د اللَّهُ سره دي، بَل چا ته ددي عِلْم نسته .

په حُضُورِ (ﷺ) يې دا إِعْلَانِ وكئ چي كه عِلْمِ غَيْبِ وائ نو مَا ته به هيڅ نَقْصَانِ نه رسېدلایي

٣٧: وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ط صلى وَمَا مَسْنَى السُّوءِ ج (آيَتِ ١٨٨، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧) .

ترجمه:- او كه چيري ما د غَيْبِ عِلْم درلوداي نو مَا به بِنَه بِنَه شَيَان بڼه ډېر جَمْع كړي وائ، او مَا ته به په هيڅ وخت يو تَكْلِيف نه وائ رسېدلایي .
په دغه آيَت كي په حُضُورِ دا ويلي دي چي كه چيري مَا ته عِلْمِ غَيْبِ وائ نو د خَيْرِ ډېر شَيَان به مو جَمْع كړي وائ، او مَا ته به هيڅ نَقْصَانِ هم نه رسېدلایي .

په حُضُورِ (ﷺ) يې دا إِعْلَانِ وكئ چي تَنْهَا د اللَّهُ سره د غَيْبِ جَابِي سته او صرف هغه په غَيْبِ خَبَرِ دي

آيَتِ دادی

٣٨: وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ط (آيَتِ ٥٩، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦) .

ترجمه:- او دهغه سره د غَيْبِ جَابِيَانِ (خَرَاني) دي چي دده بغيره بل هيڅ چاته هغه نه دي مَعْلُوم .

په دغه ٣٧ يا ٣٨ آيَتُو كي حُضُورِ (ﷺ) دا إِنْكَارِ كوي چي مَا ته عِلْمِ غَيْبِ سته، نو بيا به عِلْمِ غَيْبِ څنگه ثابتوي؟

او ڪه چيري په عَطاِي تُوگه عِلْمِ غَيْبِ وي نو په دغه آيَتُو ڪي بَايْدُ ددي څخه اِنڪارُ نه وائ ڪري .

يا خو بَايْدُ په يُو نه يُو آيت ڪي په صِرَاحَتِ سره ددي ذِكْرُ راغلي وائ چي اللّٰهُ تَعَالٰى په عَطاِي تُوگه و اَنحَضَرَتِ صَلٰى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم ته تَوَلَّ عِلْمِ غَيْبِ و رَڪَرِي دى، چي د هر څه طَلَبُ او پَلَتِي وروسته هم مَا ته دغه نه دى ملاؤ سوي .

او په گُوْمُو دُوو آيَتُو سره چي عِلْمِ غَيْبِ ثَابِتُو هلته د وَجِي ذِكْرُ راغلي دى، دهغه څخه دا معلومېري چي د وَجِي په دُرِيَعَه سره و حُضُورُ (ﷺ) ته پيري خَبَرِي و رَبْنُوْلِي دي .

حُضُورُ (ﷺ) ته عِلْمِ غَيْبِ حَاصِلُ نه وُو په اَحَادِيثُو ڪي ددي ثُبُوْتُ

٥. حَدِيثُونَه دادي

د حُضُورُ (ﷺ) پر بِي بِي اُمُّ الْمُؤْمِنِيْنَ سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيْقَه (رضي الله عنها) باندي مُنَافِقِيْنَ تَهْمَتُ و لگاوى، چي دهغه لکبله تَقْرِيْبًا يَوَه مِيَاشَتَه حُضُورُ (ﷺ) پر بَشَانُ وُو، بيا د حضرت عَائِشَه په بَرَاثُ ڪي د سُوْرَه النُّوْرِ آيَتُونَه نَازِلُ سو نو بيا حُضُورُ (ﷺ) مُطْمِنُ سو، ڪه چيري حُضُورُ (ﷺ) عَالِمُ الغَيْبِ وُو نو تر يوې مِيَاشَتِي پوري د پر بَشَانُ ڪېدو څه ضرورت وُو؟ بَايْدُ چي و حُضُورُ ته معلوم وائ چي حضرت عَائِشَه خو بَرِي ده، ددي لپاره حَدِيثُ دادى

١: عُثْبَةُ بْنُ مَسْعُودٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ (ﷺ) حِينَ قَالَ لَهَا أَهْلُ الْأَفْكَ مَا قَالُوا وَقَدْ لَبِثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فَمِنْ شَأْنِي بِشَيْءٍ قَالَتْ فَتَشْهَدُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ جَلَسَ ثُمَّ قَالَ أَمَّا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ إِنَّهُ بَلَّغَنِي عَنْكَ كَذَا، فَإِنْ كُنْتَ بِرَبِيَّةٍ فَيُبْرِنُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمْتَ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ وَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأَفْكَ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ [آيَتُ ١١، سُوْرَه النُّوْرِ ١٨]

(بُخَارِي شَرِيْف، كِتَابُ الْمَعَارِي ، بَابُ حَدِيثِ الْأَفْكَ، ص: ٧٠١، نَمْبَرُ ٢١٤١ / مُسْلِمُ شَرِيْف، كِتَابُ التَّوْبَةِ، ص: ٢٠٥، نَمْبَرُ ٢٧٧٠ / ٧٠٢٠)

پر حضرت عَائِشَه باندي د تَهْمَتُ په اړه دغه ډېر وُرد حَدِيثُ دى، دا دهغه مُخْتَصَرُ دى .

تَرْجَمَه: - د حضرت عائشه خه روايت دى چي تُهْمَت لكونكو چي خه دى ته وويل حُضُور (ﷺ) تر يوې مياشتي پوري ودرېدئ زما په اړه هيڅ وحي نه راغلى، بيا فرمايې چي حُضُور (ﷺ) كېنېستئ نو حَمْد و شَاء يې وويل، بيايي وويل أَمَّا بَعْدُ ائ عائشه ستا په اړه ما ته دغه دغه خبري رارسېلي دي، كه چيري ته بري يې نو الله به تا بري كي، او كه چيري تا غناه كړي ده نو د الله خه استغفار و غواړه او توبه وكه بيا الله تعالي زما په اړه دغه آيت نازل كئ [كُومُوْ خَلُكُوْ چي تُهْمَت و لگاوى هغه كښئ جماعت دى الخ]

په دغه حديث كي وگورئ حُضُور (ﷺ) ته د خپلي گراني بي بي په اړه هم هيڅ معلومات نه وسو چي دا بري ده كه نه ده؟ او تر يوې مياشتي پوري پرېشان وو، كه چيري ده ته علم غيب وائ نو دغه پرېشاني به ولي راتلاي؟

د لمونځ په شان په مهم عبادت كي هم د حُضُور (ﷺ) هېر (پېر) سو، او بيايي وفرمائل چي زما شئ هېرېري، او دا يې هم وفرمائل چي ما ته راپه يادوى، كه چيري حُضُور (ﷺ) عالم الغيب دى نو بيا د هېرېدو خه مطلب؟ او بيايي دا ولي وفرمائل چي ما ته راپه يادوى؟ ددې خه معلوم سو چي حُضُور (ﷺ) ته علم غيب حاصل نه وو، دليل يې دا حديث دى

٢: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ صَلَّى النَّبِيُّ (ﷺ) قَالَ إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ لَنَبَّأْتُكُمْ بِهِ □ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي

(بخاري شريف، كتاب الصلوة، باب التوجه نحو القبلة حيث كان، ص: ٧٠، نمبر ٢٠١ / مسلم شريف، كتاب المساجد، باب السهو في الصلوة والسجود له، ص: ٢٣٢، نمبر ٥٧٢ / ١٢٨٥)

تَرْجَمَه: - حضرت عبد الله وفرمائل چي حُضُور (ﷺ) لمونځ راکئ وفرمائل كه چيري په لمونځ كي كوم بدلون راغلى وائ نو ما به تاسو ته ضرور ويلي وائ، لېكن زه ستاسو په شان انسان يم، لكه څنگه چي ستاسو هېرېري زما هم هېرېري، نو چي كله يو وخت زما هېر سي نو ما ته يې را په يادوى . په دغه حديث كي دى چي زما هېرېري نو علم غيب څنگه ورته حاصل دى ؟

د فيصلي په شان پر مهمه موقع باندي چي يو غير صادق انسان صادق وگني او دهغه په حق كي فيصله هم وكي، دا هغه وخت كېدلای سي چي كله

دِي (حُضُورُ ﷺ) په غَيْبِ نَه وي خَبَر، كه نَه نو هسي حُضُورُ (ﷺ) يَو غَيْرِ صَادِقِ خو صَادِقِ نَه سي گنلائي. حَدِيثِ دادِي

۳: اَنَّ اُمَّهَا اُمَّ سَلَمَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (ﷺ) فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ وَ اِنَّهُ يَاتِيَنِي الْخَصَمُ فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ اَنْ يَكُونَ اَبْلَغُ مِنْ بَعْضٍ فَاَحْسِبُ اَنَّهُ صَدَقَ فَاَقْضِي لَهُ بِذَلِكَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَطَالِمِ، بَابُ اِثْمٍ مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، ص: ۳۹۶، نَمْبِرُ ۲۴۵۸)

تَرْجَمَه: - د حضرت اُم سَلَمَةَ خُخه رَوَايَتِ دِي حُضُورُ (ﷺ) خُلو ته راغلي او و فرمائي زَه يَو اِنْسَانِ يَم، مَا ته (خُلو) جُگري (اِخْتِلَافَاتِ) رَاوِري، ددي خَبَرِي دېر اِمَكَانِ سته چي بعض خُلو دي په دِلِيلِ وړاندي كولو كي دېر مَاهَرِ وي چي دهغه خُخه زَا دا اُمَانِ سي چي دِي صَادِقِ (رَشْتُونِي) دِي، او دهغه لپاره دهغه فَيَضَلَه وكم .
په دغه حَدِيثِ كي دِي چي كله زَه يَو خُوك دهغه د خَبَرُو په وَجَه رَشْتُونِي وگنم، نو بيا و حُضُورُ (ﷺ) ته عِلْمِ غَيْبِ خُنگه حَاصِلِ سو؟

په قِيَامَتِ به هم و حُضُورُ (ﷺ) ته عِلْمِ غَيْبِ حَاصِلِ نَه وي چي دهغه په وَجَه به حُضُورُ (ﷺ) دارنگه اِنْسَانِ مُؤْمِنِ او خپل مَلَكُرِي وگني چي هغه وروسته مُؤْمِنِ نَه و پاته سوي، حَدِيثِ دادِي

۴: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ اَلَا وَ اِنَّهُ يُجَاعُ بِرَجَالٍ مِّنْ اُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشِّمَالِ فَاَقُولُ يَا رَبِّ اَصْحَابِي فَيَقَالُ اِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا اَحْدَثُوا بِعَدَاكَ فَاَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ [وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ اَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ] فَيَقَالُ اِنَّ هَؤُلَاءِ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلٰى اَعْقَابِهِمْ مُنْذُ فَارَقْتَهُمْ .
(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ التَّفْسِيرِ، بَابُ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ، ص: ۷۹۱، نَمْبِرُ: ۴۶۲۵ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْفَضَائِلِ، بَابُ اِثْبَاتِ حَوْضِ نَبِيِّنَا (ﷺ) وَصَفَاتِهِ، ص: ۱۰۱۸، نَمْبِرُ: ۲۳۰۴ / ۵۹۹۶)

تَرْجَمَه: - د حضرت اِبْنِ عَبَّاسِ خُخه رَوَايَتِ دِي د قِيَامَتِ په وُرُخ به د حُضُورُ (ﷺ) د اُمَتِ خُخه خُلو رَاوَسْتَلِ سي چي دهغوي بِدِ عَمَلِيُو به دُوي رَاكِرِ كِرِي وي، حُضُورُ (ﷺ) به ووائي زَا رَبِّ دا زَا اَصْحَابَانِ (مَلَكُرِ يَعْنِي اُمَتِيَانِ) دي، نو حُضُورُ (ﷺ) ته به وويل سي، تَا ته نَه دي مَعْلُومُ سَتَا د وِفَاتِ وروسته دُوي كُوم كُوم كارونه كِرِي دي؟ [يعني دُوي مُرْتَدِّ سوي وُو] نو حُضُورُ (ﷺ) فرمائي چي زَه به هغه خَبَرَه وكم كُوم چي يَوَه نَبِكِ اِنْسَانِ [حضرت عِيْسَى عَلَيْهِ السَّلَام] كُرِي وه، چي تر خُو چي زَه د دُوي په مِينِخ كي مَوْجُودُ وُم نو زَه د دُوي مَوَاهُ وُم، او چي كله تَا مَه ته وِفَاتِ (مَرگ) رَاكِرِي نو ته د دُوي نِكْرَانِ يِي فَرَسْتِي به حُضُورُ (ﷺ) ته اِطْلَاعِ وركي چي كله ته

د ډوي څخه جلا سوئ وي نو ډوي پر خپلو پندو بېرته راگرزېږي (يعني مُرْتَدٌ سوي) وو .

د شَفَاعَتِ كُبرى پر وخت به هم حُضُورُ (ﷺ) ته حَمْدُ په ياد نه وي، هغه وخت به الله ده ته د حَمْدِ اِلَهاَم وكي

دليل يې دا حديث دى

٥: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَارْفَعُ رَأْسِي فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يَعْلَمُنِيهِ رَبِّي .

(مسلم شريف، كتاب الايمان، باب اذنى اهل الجنة منزلة فيها، ص: ١٠١، نمبر ١٩٣/٤٧٥ / بخارى شريف، كتاب التوحيد، باب قول الله تعالى لما خلقت بيدي، ص: ١٢٧٥، نمبر ٧٤١٠) .

ترجمه:- حُضُورُ يَاكَ (ﷺ) وفرمانل چي الله به د قيامت په ورځ خلك سره جمع كي نو زه به سر راپورته كم، او دارنگه حمد به وكم چي الله به په هغه وخت ما ته راوبښايي .

په دغه حديث كي دى چي زه به د سجدې څخه سر راپورته كم نو الله به ما ته د حمد اِلَهاَم وكي چي دهغه په وجه به زه عجيب حمد وكم، ددې څخه معلوم سو چي حُضُورُ (ﷺ) په علم غيب نه و و خبر .

ددغه ٥ حديثو څخه معلوم سو چي د حُضُورُ (ﷺ) سره علم غيب نه وو، البته د غيب د بعضو خبرو په اړه الله تعالى ده ته خبر وركړى وو، چي د اولين او اخيرين د علم زيات وو، دغه صحيح عقیده ده ،

چي د الله څخه علاوه د بل لپاره علم غيب مني هغه كافر دى
د امام ابوحنيفه رايه

د امام ابوحنيفه مشهوره كتاب ،، الفقه الاكبر ،، دى، حضرت ملا علي قاري (د) دهغه شرح ليكلي ده، دهغه نوم ،، شرح فقه اكبر ،، دى، په هغه كي دى، چي كوم څوك د الله څخه علاوه بل څوك عالم الغيب مني هغه كافر دى .

د ،، شرح فقه اكبر ،، عبارت دادى

ثُمَّ اعْلَمُ أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يَعْلَمُوا الْمَغِيبَاتِ مِنَ الْأَشْيَاءِ إِلَّا مَا عَلَّمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى أَحْيَانًا.

وَذَكَرَ بَعْضُ الْحَنْفِيَّةِ تَصْرِيحًا بِالتَّكْفِيرِ بِاعْتِقَادِ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) يَعْلَمُ الْغَيْبَ لِمُعَارَضَةِ قَوْلِهِ □ تَعَالَى [قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ط]

(آيَةُ ٦٥، سُورَةُ النَّملِ ٢٧). [كَذَا فِي الْمَسَامَرَةِ] (شَرْحُ فَحْهِ أَكْبَرِ، مَسْئَلُهُ فِي أَنَّ تَصْدِيقَ الْكَاهِنِ بِمَا يُخْبِرُ بِهِ □ مِنَ الْغَيْبِ كُفْرٌ، ص: ٢٥٣).

تَرْجَمَةُ: - بيا نو يُوَ سَه چي اَنْبِيَاءِ كِرَامِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ د غَيْبِ پِه خَبَرُو نَه وُو خَبَرِ، اَلْبَتَّه كَلِه نَا كَلِه چي خومره وَرْتِه وَيَل كِبَلِي پِه هغونه خَبَرِ وُو .

اَخْنافُو پِه صِرَاحَتِ سره دا خَبَرَه لِيكَلِي ده چي: خوك دا عَقِيدَه ولري چي حُضُورُ (ﷺ) پِه غَيْبِ خَبَرِ وُو، هغه كَافِرِ دِي، خُكه چي ددي پِه خِلَافِ كي د الله تَعَالَى قَوْلِ مُوجُودِ دِي، [تَه وَرْتِه وَوَايَه چي پِه اَسْمَانُو او مُحَكِه كي د الله خُحه عِلَاقَه هِيخ چَا ته د غَيْبِ عِلْمِ نَسْتَه] .

د ، ، شَرْحُ فَحْهِ أَكْبَرِ ،، پِه دغه عِبَارَتِ كي دِي چي خوك دا عَقِيدَه وَسَاتِي چي و حُضُورُ (ﷺ) ته عِلْمِ غَيْبِ حَاصِلِ وُو، هغه كَافِرِ دِي .

و حُضُورُ (ﷺ) ته د غَيْبِ ډېري خَبَرِي وَرَبُّوْلِي دي

چي د اَوَّلِيْنِ او آخِرِيْنِ خُحه زِيَاتِ دي

لېكن دغه جُزْءِ عِلْمِ دِي كُلِّ عِلْمِ نَه دِي

[٢] د عِلْمِ غَيْبِ دُوْهُمْ صُوْرَتِ دادِي چي، د غَيْبِ خَبَرِي د غَيْبِ شِيَانِ دي،

لېكن الله تَعَالَى و خپل رَسُوْلُ ته كړي دي. حُضُورُ (ﷺ) ته چي الله تَعَالَى

خومره خَبَرِي وَرَبُّوْلِي دي هغه خو د رَسُوْلُ الله (ﷺ) لپاره ثَابِتِ دي، دغه

عِلْمِ يُو خو دا چي الله تَعَالَى وَرَبُّوْلِي دِي، دُوْهُمْ خَبَرَه دا چي دغه عِلْمِ

بَعْضِ دِي، د الله كُلِّ عِلْمِ نَه دِي .

لېكن دغه بعض عِلْمِ ډېر كِشَنِي (لِيْر) نَه دِي، دغه عِلْمِ هم دُوْمره عَظِيْمِ دِي

چي اَوَّلِيْنِ او آخِرِيْنِ ته خومره عِلْمِ وَرَكُوْلِ سوِي دِي تر هغه زِيَاتِ دِي .

حُضُورُ (ﷺ) ته د غَيْبِ چي كُوْمِي خَبَرِي كړي دي

دهغه ٧ صُوْرَتُوْنَه دي

[١] د وَحْي په ذَرِيعَه سره يې و حُضُور (ﷺ) ته د غَيْبِ خَبَرِي وړبښولي .

[٢] أَنْبَاءُ الْغَيْبِ، يعني د غَيْبِ خَبَر يې ورکړی، دهغه په ذَرِيعَه سره د غَيْبِ خَبَرِي وړبښولي .

[٣] د غَيْبِ خَبَرَه ده، پر حُضُور (ﷺ) يې ښکاره کړې ده، په تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاس کې دې چې دغه بعض عِلْمِ غَيْب دی، ټول نه دی .

[٤] د غَيْبِ خَبَرَه ده، حُضُور (ﷺ) يې پر هغه باندې مُطَّلَع کړی دی، دغه يې هم و حُضُور (ﷺ) ته ورکړی دی، په تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاس کې دې چې دغه بعض عِلْمِ غَيْب دی، ټول نه دی .

[٥] د غَيْبِ ډېري خَبَرِي دي، چې د حُضُور (ﷺ) په مخکې ښکاره کړي دي. لکه مِعْرَاج ته چې بوتلی حُضُور (ﷺ) ته ډېر څه شَيَان وړښکاره کړل .

[٦] يايې په أَمَانَحَه کې د جَنَّت او دُورَخ شَيَان وړښکاره کړل .

[٧] يايې مخکې د حُضُور (ﷺ) په مخکې حَاضِرَه کړه، او د شَرْق څخه تر غَرْب پوري حُضُور (ﷺ) وليدل .

دغه ټول هم بَعْضُ غَيْب دي، هغه ټول غَيْب نه دی کوم چې د اللّهِ تَعَالَى سره خَاص دی .

[١] هغه عِلْمِ غَيْب چې د وَحْي په ذَرِيعَه سره ورکړی دی .

دهغه لپاره دا آيَتُونَه دي

٣٩: قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ^ط إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ . (آيَت ٩، سُورَةُ الْأَحْقَافِ ٤٦) .

تَرْجَمَه: - ووايه چې: زه په يُنْغَمِرَان کې څه ناولد (عَجَبَه او اُنْتِك) يُنْغَمِر نه يم. ما ته نه دی معلوم چې زما سره به څه کېږي، او نه دا معلوم دی چې ستاسو سره به څه کېږي؟. زه د بل شي نه، صرف دهغه وَحْي پيروي کوم چې ما ته استول کېږي، او زه خو صرف عَلَى الْأَعْلَانِ آگاه کونکی يم .

٤٠: وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ^ط إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ^{لا} .

(آيَت ٣، ٤، سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣) .

تَرْجَمَه: - او دی په خپل خَوَاش يوه خَبَرَه نه کوي، دا خو خَالِص وَحْي دي چې ده ته استول کېږي،

[٢] هغه عِلْمِ غَيْب چې د وَحْي په ذَرِيعَه سره ورکړی دی، په

اصْطِلَاح کې هغه ته أَنْبَاءُ الْغَيْب ويل کېږي .

په دغه ۳ آيتو كي دا وَصَاحَتْ سوي دى چي د غَيْب د بعضو خَبَرُو و ده ته وَحِي سوي دي، د ټولو خَبَرُو ته، آيتُونَه دادي

۴۱: ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ . (آيت ۴۴، سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ ۳) .

تَرْجَمَه: - دغه د غَيْب بعض خَبَرُونَه دي چي مُورِي دي د وَحِي په ذُرِيَعَه سره تَا ته دركوي .

۴۲: ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ج وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ . (آيت ۱۰۲، سُورَةُ يُوسُفَ ۱۲)

تَرْجَمَه: - دغه د غَيْب بعض خَبَرُونَه دي چي مُورِي دي د وَحِي په ذُرِيَعَه سره تَا ته دركوي، او ته د دُوي سره نه وي .

۴۳: تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ج . (آيت ۴۹، سُورَةُ هُودَ ۱۱) .

تَرْجَمَه: - دغه د غَيْب بعض خَبَرُونَه دي چي مُورِي دي د وَحِي په ذُرِيَعَه سره تَا ته دركوي .

په دغه آيتو كي دى چي د غَيْب بعض خَبَرِي دي د وَحِي په ذُرِيَعَه سره مَا ته كبري، دغه ته ،، أَنْبَاءُ الْغَيْبِ ،، ويلي دي .

[۳] دَرِيَمِ صُورَت دادى چي، ده خو د غَيْبِ خَبَرَه، لېكن پر حُضُور باندې ښكاره كړي ده .

دَلِيل يي دغه آيت دى

۴۴: عَلِمَ الْغَيْبُ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ □ أَحَدًا □ إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ

رَسُولٍ فَإِنَّهُ □ يَسْأَلُكَ مِنْ □ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ □ رَصَدًا □ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ

ابْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا . (آيت ۲۶، ۲۷/، سُورَةُ الْجِنِّ ۷۲)

تَرْجَمَه: - هغه په ټولو يَتَوَيَّنُو رَاوُو خَبَر دى، نو هغه په خپل رَاو هيڅ څوك نه

خَبَرُو، ماسوا د يو يَنْغَمِرُ څخه چي هغه ده (د دغه كار لپاره) خَوْبِن كړى وي، په

دغه رنگه صُورَت كي دى دهغه يَنْغَمِرُ مَخ ته او شَا ته څه مُحَافِظِينَ وگوي، چي

اللَّهُ مَعْلُوم كي چي دُوي د خپل يَرْوَرِدْگار يَنْغَامُونَه رَسُولي دي، او ده د دُوي د ټولو

حَالَاتُو إِحَاطَه كړي ده، او ده د هر هر شي يُورَه يُورَه حِسَاب كړى دى. د

په دغه آيت كي دى چي ... پر حُضُور (ﷺ) باندې د غَيْبِ خَبَرِي ښكاره كړي دي .

[٤] د غَيْبِ خَبَرِي دي، حُضُورُ (ﷺ) يي پر هغه باندي مُطْلَعُ

کري دئ، دغه يي هم و حُضُورُ (ﷺ) ته ورکري دي

په تَفْسِيرِ اِبْنِ عَبَّاسٍ کي دئ چي دغه بعض عِلْمِ غَيْبِ دئ، کُلِّ نه دئ .

دَلِيلُ يي دغه آيَتِ دئ

٤٥: وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ □ مَنْ

يَشَاءُ ص

(آيَتِ ١٧٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَةُ:- او (بَلِ طرف ته) هغه دَاوُل هم نه سي کولائي چي تاسو ته (بِرَاهِ رَاسِتِ) د

غَيْبِ خَبَرِي وِښايي، اَلْبَيِّنَةُ! هغه (چي خومره خبري بيانول مُنَاسِبُ وگني دهغه لپاره) د

خپلو پِيغمبرانو څخه چي کُوم يو و غواړي هغه رَاجِنِي (غُورَه کوي) .

په دغه حَدِيثِ کي دئ چي اللَّهُ تَعَالَى د غَيْبِ پر بعضو خَبَرُو باندي

حُضُورُ (ﷺ) مُطْلَعُ کري دئ .

[٥] يَنْحُمُ صُورَتِ دادئ چي، د غَيْبِ خَبَرِي دي، لېکن د

حُضُورُ (ﷺ) مَخْتَه حَاضِرِي کري. ددې ثُبُوتُ په دغه آيَتِ کي دئ

٤٦: سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ □ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ

الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ □ لَنُرِيَهُ □ مِنْ آيَاتِنَا ط (آيَتِ ١، سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

(١٧)) .

تَرْجَمَةُ:- يَاكُ دئ هغه ذَاتُ چي خپل بِنْدَه يي په شَيِئَه شَيِئَه کي د مَسْجِدِ حَرَامِ څخه تر

مَسْجِدِ أَقْصَى پوري پورې چي دهغه پر مَاحُولُ باندي مُورِ بَرَكْتُونَه نازل کري دي،

چي مُورِ ده ته خپلي بعضي نېښانئ وړښکاره کړو .

په دغه آيَتِ کي ددې بَيَانُ سوئ دئ چي و حُضُورُ (ﷺ) ته د كَائِنَاتِ ډېر

شَيَانُ وړښکاره کري دي .

[٦] شَيَرَمُ صُورَتِ دادئ چي، د حُضُورُ (ﷺ) مَخْتَه جَنَّتِ او

دُورُخِ حَاضِرِ کړل. چي په نَتِيْجَه کي حُضُورُ (ﷺ) د جَنَّتِ او جَهَنَّمَ

ډېر شَيَانُ وِلِيْدَل

٦: عَنْ أَنَسٍ قَالَ سَأَلُوا النَّبِيَّ (ﷺ) حِينَ أَحْفَوْهُ بِالْمَسْئَلَةِ فَصَعِدَ النَّبِيُّ (ﷺ)

ذَاتَ يَوْمٍ الْمُنْبَرِ فَقَالَ لَا تَسْأَلُونَنِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا بَيَّنْتُ لَكُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ)

مَا رَأَيْتُ فِي الْخَيْرِ وَالْشَّرِّ كَالْيَوْمِ قَطْ، إِنَّهُ صُورَتِ لِيَ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَتَّى رَأَى

تَهُمَا دُونَ الْحَاطِطِ .

(بُخَارِيُّ شَرِيف، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ التَّعَوُّذِ مِنَ الْفِتَنِ، ص: ١٢٢٢، نَمْبَرُ ٧٠٨٩)

تَرْجَمَهُ:- حضرت انس فرمائي چي خلکو د حُضُورِ (ﷺ) څخه يُؤَيِّتَنَّهُ شروع کړه نو حُضُورِ (ﷺ) يوه وَرُخ پر مَنْبَر وځائې، او وفرمائې چې څه تاسو يُؤَيِّتَنَّهُ کوئ، زه دهغه په اړه تاسو ته جَوَاب درکوم حُضُورِ (ﷺ) وفرمائې چې، د نِن په شَان خَيْر او شَر مَا په هيڅ وَحْت نه دی ليدلای، جَنَّت او جَهَنَّم يې زَمَا مخته کړل، اَن تر دې چي مَا هغه د دُبُوَال و شا ته وليدل .

په دغه حَدِيث کي دی چي جَنَّت او دُورُخ يې د حُضُورِ (ﷺ) و مخته کړل او حُضُورِ (ﷺ) د نژدې څخه هغه وليدل .

[٧] يا د دُنْيَا او آخِرَت څه شَيَان يې د حُضُورِ (ﷺ) مخته کړل، حُضُورِ هغه وليدل .

٧: عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ قَالَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ نَعَمْ عَرَضَ عَلَيَّ مَا هُوَ كَائِنٌ مِّنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ أَمْرِ الْآخِرَةِ .

(مُسْنَدُ أَحْمَد، مُسْنَدُ أَبِي بَكْرٍ، ج: ١ ، ص: ١٠، نَمْبَرُ ١٦)

تَرْجَمَهُ:- يوه وَرُخ سَهَار سو حُضُورِ (ﷺ) وفرمائې په دُنْيَا او آخِرَت کي چي کُومِي (غَيْبِي مَعَامَلَات) کېدونکي دي هغه يې پر مَا باندي عَرَض کړې .

په دغه حَدِيث کي دی چي د دُنْيَا او آخِرَت چي کُومِي غَيْبِي مَعَامَلَات وَاقِع کېدونکي دي هغه يې زَمَا مخته کړلې، نو دغه صُورَت هم دی

چي د حُضُورِ (ﷺ) په مځکې د غَيْب بعض شَيَان بنسکاره کړل، او حُضُورِ (ﷺ) هغه وليدل، دغه د غَيْب د خَبَرُو د بَيَانُولُو أَوْم صُورَت دی .

لېکن مخته به بَيَان راسي چي دغه د غَيْب بعض خَبَرِي دي، کُل نه دي، او هغه خو کېدلایي هم نه سي، ځکه چي د اللَّهِ تَعَالَى عِلْم لَاْمَتْنَاهِي دی، نو هغه و حُضُورِ (ﷺ) ته ځنگه وړ کېدلایي سي، چي مُتْنَاهِي دی .

هغه آيْتُونَه چي دهغه څخه د کُلِّي عِلْم غَيْب
شُبْهَه پيدا کېږي

بعضو حَضَرَاتُو ددغه آيْتُو څخه عِلْم غَيْب عَطَائِي ثابتي

بعضو حَضَرَانُو د آيَتِ ،، تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ،، خُحْه اِسْتِدْلَالِ كِرِي دِي چي په دغه كِتَابِ كي هر شئي سته، ددي مَطْلَبِ دا سو چي و حُضُورِ (ﷺ) ته تول عُلُومِ غَيْبِ ورکول سوي دي، آيَتِ دادی

٤٧: وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى
لِّلْمُسْلِمِينَ ■

(آيَتِ ٨٩، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦) .
تَرْجَمَه: - او مُورِ پر تَا باندي دا كِتَابِ نازِلِ کری دی چي هغه هره خَبَرَه واضح واضح بیان کري، اود مُسْلِمَانَانُو لپاره هَدَايَتِ، رَحْمَتِ اود خُوشخَبَرِي ذُرِيَعَه سي ■ .
په تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسِ کې د ،، تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ،، تَفْسِيرِ دا کری دی چي مِنْ الْحَلَالِ، وَالْحَرَامِ، وَالْأَمْرِ، وَالنَّهْيِ، چي په دغه كِتَابِ يعني قُرْآنِ کې د حَلَالِ، حَرَامِ، أَمْرِ او نَهْيِ، تَفْصِيلِ کری دی، تول عِلْمِ غَيْبِ نه دی .
د تَفْسِيرِ عِبَارَتِ دادی [تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ] مِنْ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ وَالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ،
نو حُکَه ددغه آيَتِ خُحْه کُلِي عِلْمِ غَيْبِ ثَابِتُول مُشْکِلِ دی .

٤٨: مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ■ (آيَتِ ١١١، سُورَةُ يُوسُفَ ١٢) .

تَرْجَمَه: - او دا يَوَه دارنگه خَبَرَه نه ده چي دُرُوعِ مُرُوعِ بي سره جُور کري وي،
بلکه ددي خُحْه مخکي چي کُوم کِتَابُونَه راغلي دي، دهغه تَصْدِيقِ دی، او د هري خَبَرِي تَفْصِيلِ دی، او چي کُوم خلک إِيمَانِ رَاوړي دهغوني لپاره د هَدَايَتِ او د رَحْمَتِ سَامَانِ! ■

بعضو حَضَرَانُو اِسْتِدْلَالِ کری دی چي په دغه آيَتِ کي دی چي پر حُضُورِ (ﷺ) باندي قُرْآنِ نازِلِ سو، او په دغه آيَتِ کي دی چي د تولو شَيَانُو تَفْصِيلِ دی نو بَس و حُضُورِ (ﷺ) ته د تولو شَيَانُو عِلْمِ غَيْبِ حَاصِلِ سو .
لبکن په تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسِ کي دی چي دلته د تول تَفْصِيلِ خُحْه مُرَادِ د حَلَالِ او حَرَامِ تَفْصِيلِ دی، تول عُلُومِ غَيْبِ نه دي، حُکَه چي هغه خو په دغه كِتَابِ کي هم نسته، او د اللهِ تَعَالَى لَا مَحْدُودِ عِلْمِ په دغه كِتَابِ کي خنگه راتلایي سي؟ د تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسِ عِبَارَتِ دادی

[وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ] تَبْيَانِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ .
(تَفْسِيرِ ابْنِ عَبَّاسِ، آيَتِ ١١١، سُورَةُ يُوسُفَ ١٢)

٤٩: عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ □ أَحَدًا □ إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَّسُولٍ فَإِنَّهُ □ يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ □ رَصَدًا □ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا . (آيَتِ ٢٦/، ٢٧/، ٢٨، سُورَةُ الْجِنِّ ٧٢)

ترجمه:- هغه په ټولو پېښو رازو خبر دی، نو هغه په خپل راز هیڅ څوک نه خبروي، ماسو د یو پیغمبر څخه چې هغه ده (دده کار لپاره) خوښ کړی وي، په دغه رنگه صورت کې دی دهغه پیغمبر مخ ته او شاته څه محافظین ولگوي، چې الله معلوم کې چې دوي د خپل پروردگار پیغامونه رسولې دي، او ده د دوي د ټولو حالتو احاطه کړې ده، او ده د هر هر شي پوره پوره حساب کړی دی. دده آیت څخه بعضو حضراتو استدلال کړی دی چې، الله د کوم رسول څخه راضي سي پر هغه باندې غیب ظاهر وي، لهدا پر حضور یې غیب ظاهر کړی دی نو ځکه دی په علم غیب خبرداره سو.

لېکن دده آیت څخه استدلال کول صحیح نه دی ځکه چې په دغه آیت کې دی د قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ ، چې هغه علوم پر ظاهري کوم چې د رسالت د قبیل څخه وي، ټول علم غیب نه، تاسو په خپله هم پر آیت باندې غور وکړئ.

په تفسیر ابن عباس کې دی چې دلته هم د غَيْبٍ څخه مراد بعض غَيْبٍ دی، دهغه عبارت دادی

[فَلَا يُظْهَرُ] فَلَا يَطْلُعُ [على غيبه] □ أَحَدًا □ إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ إِلَّا مَنْ اخْتَارَ مِنَ الرُّسُلِ فَإِنَّهُ يَطْلُعُهُ عَلَى بَعْضِ الْغَيْبِ .

(تفسیر ابن عباس، ص: ٦٢٠، آیت نمبر ٢٥/٢٦، سُورَةُ الْجِنِّ ٧٢) په دغه تفسیر کې صفا لیکلي دي چې اللَّهُ تَعَالَى یې پر بعض غَيْبٍ باندې مطلع کوي، پوره علم غیب یې نه دی ورکړی.

٥٠: وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ □ مَنْ يَشَاءُ ص

(آیت ١٧٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) . ترجمه:- او (بل طرف ته) هغه دا ټول هم نه سي کولائي چې تاسو ته (پراړ راست) د غیب خبرې وښايي، البته! هغه (چې خومره خبرې بيانول مناسب وگني دهغه لپاره) د خپلو پیغمبرانو څخه چې کوم یو وغواړي هغه راځي (غوره کوي یې) .

په دغه آيت كي دئ چي ائ د مكي خلكو الله تعالى تاسو پر غيب باندي نه مطلع كوي، الْبَيِّنَةُ په خپلو رَسُولَانُو كي چي دده حُوبَنَه سي هغه ته د غيب د بعضو خَبَرُو اطلاع وركوي په تفسير ابن عباس كي دلته هم مَوْجُود دئ چي دغه بَعْض غيب دي چي و حُضُور ته يي د وَجِي په ذُرِيَعَه سره و رَبْنُوَلِي دي، دهغه عِبَارَت دادئ [وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظِلَّكُمْ] يَا أَهْلَ مَكَّةَ [عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مَنْ رُسُلَهُ □ مَنْ يَشَاءُ ص] يَغْنَى مُحَمَّدًا فَيُظِلَّهُ عَلَى بَعْضِ ذَلِكَ بِالْوَحْيِ .

(تفسير ابن عباس، ص ٨٠، آيت ١٧٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣)
په دغه تفسير كي تاسو و كُورِي د عَلَى بَعْضِ ذَلِكَ بِالْوَحْيِ . عِبَارَت دئ، چي د وَجِي په ذُرِيَعَه سره و حُضُور (ﷺ) ته د غيب د بعضو خَبَرُو اطلاع وركوي، نو حُكَه دغه كُل عِلْم غيب نه دئ .

٥١: وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (آيت ٥٩، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦) .
تَرْجَمَه: - يا يو وَجِي يا نُنْد شئ داسي نسته چي په يوه واضح كِتَاب كي ليكلي (د ر ج سوي) نه وي .

بعضو حَضَرَائُو ددغه ،، كِتَاب مُبِين ،، خُخه اِسْتِدْلَال كړئ دئ چي د كِتَاب مُبِين خُخه قُرْآن مَجِيد مَراد دئ، او دغه يي و حُضُور (ﷺ) ته وركړئ دئ، نو حُكَه و حُضُور (ﷺ) ته ټول عِلْم غيب حَاصِل سو .
لبكن دغه اِسْتِدْلَال په دې وَجِه نه دئ صَحِيح، حُكَه چي دلته د كِتَاب مُبِين خُخه لُوح مَحْفُوظ مَراد دئ، چي و حُضُور (ﷺ) ته يي نه دئ وركړئ، دا صرف د الله سره دئ، او په هغه كي ټول شَيَان ليكلي دي .
په تفسير ابن عباس كي دلته لُوح مَحْفُوظ ليكلي دئ، دهغه عِبَارَت دادئ [فِي كِتَابٍ مُبِينٍ] (كُلُّ ذَلِكَ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ، مُبِينٌ مَقْدَارُهَا وَ وَقْتُهَا) .
او لُوح مَحْفُوظ و حُضُور (ﷺ) ته نه دئ وركول سوي .

هغه حَدِيثُونَه چي دهغه خُخه پر عِلْم غيب باندي اِسْتِدْلَال كېږي

دلته خلور حَدِيثُونَه دي چي په هغه كي د ،، مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ ،، لَفْظُونَه راغلي دي، يعني چي خُه سوي دي او تر قِيَامَتَه پوري چي خُه كېږي حُضُور (ﷺ) هغه ټول شَيَان د اَصْحَابَانُو په مَخْكِ بَيَان كړل، ددې مَطْلَب

دادی ځي و حُضُورُ (ﷺ) ته د مَخْلُوقَاتُو د پيدا کېدو څخه ونيسي بيا و جَنَّتْ او جَهَنَّم ته تر داخلېدو پوري د غَيْبِ ټولي خَبَرِي معلوم دي، او ددغه حَدِيثُو څخه ثابتېږي ځي د مَّاكَانَ وَ مَايَكُونُ عِلْمٌ ، و حُضُورُ (ﷺ) ته حَاصِل دی

بعضو حَضَرَ او ددغه حَدِيثُو څخه د حُضُورُ (ﷺ) لپاره د عِلْمِ غَيْبِ د ثابتولو کوښښ کړی دی لېکن که غُورُ وکي نو دا به معلوم سي ځي په دغه حَدِيثُو کي دا بيان دی ځي و حُضُورُ (ﷺ) ته يې د عَتُوْ غَتُوْ فِتْنُوْ اِطْلَاعُ ورکړی ده، يايې د عَتُوْ غَتُوْ وَاَقْعَاتُوْ اِطْلَاعُ ورکړی ده ځي د هغه بيان او تَذَكُّرَةُ حُضُورُ (ﷺ) د اَصْحَابَانُو په مخکي وکړه، ځکه ځي عِلْمِ غَيْبِ خو يې اَنْتَهَا دی هغه ټول يې په يَوْمِهِ وَرَحْ څنگه بيان کي؟ او په بعضو اَحَادِيثُو کي ددې وَصَاحَتِ راغلی دی ځي حُضُورُ (ﷺ) د حضرت حُذَيْفَةُ په مخکي تر قِيَامَتِهِ پوري راتلونکو فِتْنُوْ بَيَانِ وکي .

او که چيري ددغه اَحَادِيثُو څخه عِلْمِ غَيْبِ واخلې نو دغه اَحَادِيثُ به د تېرو سوو ۳۸ آيتو څخه خِلَاف سي، ځي په هغه کي دا بيان دی ځي و حُضُورُ (ﷺ) ته عِلْمِ غَيْبِ حَاصِل نه دی .

حَدِيثُونَهُ دادي

۸: عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَقَامًا مَاتَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ □ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَ بِهِ □ ، حَفِظَهُ مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ قَدْ عَلَّمَهُ أَصْحَابِي هُوَ لَا ع

(مسلم شريف، كتاب الفتن، باب اخبار النبي (ﷺ) فيما يكون الى قيام الساعة، ص: ۱۲۵۱، نمبر ۷۲۶۳/۲۸۹۱)

تَرْجَمَةُ:- حضرت حُذَيْفَةُ وفرمائل حُضُورُ (ﷺ) زموږ په مخکي ولاړ سو، تر قِيَامَتِهِ پوري ځي څومره خَبَرِي په هغه ځای کي کېدونکي دي هغه يې بيان کي، چا چا خو هغه په یاد کي، او چا چا هغه هېږي کي، زما دغه ملگري په هغه خبر دي . په دغه حَدِيثُ کي هم دی ځي تر قِيَامَتِهِ پوري ځي څومره خَبَرِي واقع کېدونکي دي هغه حُضُورُ (ﷺ) بيان کي .

بعض حَضَرَ ات وايي ځي، په دغه حَدِيثُ کي د عَتُوْ غَتُوْ فِتْنُوْ بَيَانِ دی، ټول عِلْمِ غَيْبِ نه دی، ځکه ځي دغه حَدِيثُ يې په بل سند سره بيان کړی دی ځي په هغه کي د عَتُوْ غَتُوْ فِتْنُوْ ذِكْرُ (لفظ) راغلی دی .

هغه حَدِيثُونَهُ دادي

٩: قَالَ حُذَيْفَةُ بْنُ الْيَمَانِ وَاللَّهِ إِنِّي لَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِكُلِّ فِتْنَةٍ هِيَ كَائِنَةٌ، فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ السَّاعَةِ.

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ إِخْبَارِ النَّبِيِّ ﷺ) فِيمَا يَكُونُ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ، ص:
(١٢٥١، نَمْبَرُ ٢٨٩١ / ٧٢٦٢)

تَرْجَمَةُ:- حضرت حُذَيْفَةُ و فرماڻل چي مَا په مابينن کي او د قِيَامَت په مابينن کي چي خومره فِتْنِي واقع ڪيڊونکي دي، قَسَم په الله چي رَه تر خلکو، زِيَات په هغه خَبَر ۾ .
نو حڪم دغه پوره عِلْم غَيْب نه دي، بلڪه په دغه حَدِيث کي تر قِيَامَت پوري راتلونکو عَتُو عَتُو فِتْنُو ذڪر سوي دي .

١٠: عَنْ حُذَيْفَةَ أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ فَمَا مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا قَدْ سَأَلْتُهُ.

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ إِخْبَارِ النَّبِيِّ ﷺ) فِيمَا يَكُونُ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ، ص:
(١٢٥١، نَمْبَرُ ٢٨٩١ / ٧٢٦٥)

تَرْجَمَةُ:- حضرت حُذَيْفَةُ فرمائي چي تر قِيَامَت پوري چي خَه (فِتْنِي) واقع ڪيڊونکي دي حُضُور (ﷺ) مَا ته دغه خَبَر راکري دي، او دغه خَه د هري يوي په اڀه مَا يُؤَبِّنَت هم ڪري ده .

١١: حَدَّثَنِي أَبُو زَيْدٍ [يَعْنِي عَمْرُ بْنُ أَهْطَبٍ] قَالَ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْفَجْرَ وَصَعِدَ الْمَنْبَرَ فَخَطَبْنَا حَتَّى حَضَرَتِ الظُّهْرُ فَنَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمَنْبَرُ فَخَطَبْنَا حَتَّى حَضَرَتِ الْعَصْرُ ثُمَّ نَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمَنْبَرُ فَخَطَبْنَا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَأَخْبَرَنَا بِمَا كَانَ وَبِمَا هُوَ كَائِنٌ فَأَعْلَمْنَا وَ أَحْفَظْنَا.

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ إِخْبَارِ النَّبِيِّ ﷺ) فِيمَا يَكُونُ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ، ص:
(١٢٥١، نَمْبَرُ ٢٨٩٢ / ٧٢٦٧)

تَرْجَمَةُ:- حُضُور (ﷺ) خلکو ته د سَهَار لُموُنُخ ورکي او مَنْبَر ته تشریف پوري، او تر مَآبِينِن پوري رُمور په مخکي بَيَان کاوي، بيا راشوه سو او لُموُنُخ يي راکي، بياي مَنْبَر ته تشریف پوري، او تر مَآخِجِرَه پوري يي رُمور په مخکي بَيَان کاوي، بيا د مَنْبَر خَه راشوه سو او لُموُنُخ يي راکي، بياي مَنْبَر ته تشریف پوري او د لُمر تر پربوئو پوري يي رُمور په مخکي بَيَان کاوي، په دغه کي چي خَه سوي دي، او چي خَه ڪيڊونکي دي مورو ته يي ٽول راونٽول، او مورو په هغه يُوه سو او هغه مو يَاد هم ڪرل .
په دغه حَدِيث کي دي چي خَه سوي دي او چي خَه ڪيڊونکي دي ٽول يي راونٽول، اوس ظَاهِرَه خَبَرَه ده چي په يُوه وَرُخ خو د عِلْم غَيْب ٽولي خَبَرِي نه سي وربنولائي، بلڪه عَتِي عَتِي فِتْنِي او عَتِي عَتِي وَافِعَات بيانولائي سي،

په دغه وَجِهَ خو إِمَامُ مُسْلِمٍ دغه حَدِيثُ په كِتَابُ الْفِتَنِ كي ذكر كړئ دئ، او په دغه بَابُ كي د حضرت حَدِيقَةُ حَدِيثُ مَخْتَه تېر سوئ دئ، په هغه كي دئ چي په دي كي د غَيُّوْ غَيُّوْ فِتْنُوْ ذكر سوئ دئ، كُوم چي تر قِيَامَتِهِ پوري واقع كېدونكي دي، حُضُورُ (ﷺ) دهغه تَذَكُّرُهُ كړي ده، په دغه كي ټول علم غَيْبُ نَسْتَه .

۱۲: سَمِعْتُ عَنْ عُمَرَ يَقُولُ قَامَ فِينَا النَّبِيُّ (ﷺ) مَقَامًا فَأَخْبَرَنَا عَنْ بَدْءِ الْخَلْقِ حَتَّى دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ مَنَازِلَهُمْ وَأَهْلُ النَّارِ مَنَازِلَهُمْ حَفِظَ ذَلِكَ مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَ ذَلِكَ مَنْ نَسِيَ.

(بخاري شريف، كتاب بدء الخلق، باب ما جاء في قول الله تعالى [وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ط آيَت ۲۷، سُورَةُ الرُّومِ]، ص: ۵۳۲، نَمْبَر ۳۱۹۲) تر جَمَه :- حضرت عُمَرُ فرمائي چي زُمور په مخكي حُضُورُ (ﷺ) وَلَا يَسُوْ، او چي د كُوم وَحْتُ خخه مَخْلُوقَاتُ پيدا سوي دي، دهغه خايه ونيسي چي جَنَّتِيَانِ جَنَّتُ ته داخل سي، او دُورِخِيَانِ دُورِخُ ته داخل سي تر هغه خايه پوري خَبَرُ بي مُور ته راكړئ، كُوم چا چي دغه خَبَرُ په يَاْ ساتلائي سوي هغوي په يَاْ كړي، او چي كُوم هېرېدونكي وُو هغوي هېري كړي .

په دغه حَدِيثُ كي هم عَبْ عَبْ خَبَرُونَهُ، عَبِّي عَبِّي فِتْني، يا عَبِّي عَبِّي واقعات حُضُورُ (ﷺ) بيان كړي، په دغه كي ټول علم غَيْبُ نَسْتَه، حكه چي په يَوْهَ وُرُخُ كي ټول علم غَيْبُ ورسول إِمَكَانُ نه لري .

۱۳: عَنْ أَنَسٍ قَالَ سَأَلُوا النَّبِيَّ (ﷺ) حِينَ أَحْفَوُهُ بِالْمَسْئَلَةِ فَصَدَّ النَّبِيُّ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ الْمَنْبِرَ فَقَالَ لَا تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا بَيَّنْتُ لَكُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) مَا رَأَيْتُ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ كَالْيَوْمِ قَطُّ، أَنَّهُ صُوِّرَتْ لِيَ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ حَتَّى رَأَيْتُهُمَا دُونَ الْحَايِطِ. قَالَ قَتَادَةُ يُذَكِّرُ هَذِهِ الْحَدِيثَ عِنْدَ هَذِهِ الْآيَةِ [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْأَلُهُمْ ۚ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْآنُ تُبَدَّلْكُمْ ط عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ط وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ آيَت ۱۰۱، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵].

(بخاري شريف، كتاب الفتن، باب التَّعَوُّذُ مِنَ الْفِتَنِ، ص: ۱۲۲۲، نَمْبَر ۷۰۸۹) تر جَمَه :- حضرت أَنَسُ فرمائي چي خلکو د حُضُورُ (ﷺ) خخه يُؤَيِّنَتُهُ شروع كړه نو حُضُورُ (ﷺ) يَوْهَ وُرُخُ پر مَنْبِرُ وختاي، او وفرمائل چي خه تاسو يُؤَيِّنَتُهُ كوئ، زه دهغه په اړه تاسو ته جَوَابُ دركوم حُضُورُ (ﷺ) وفرمائل چي، د نِن په شَانِ خَيْرُ او شُرُ

مَا په هيڅ وَخْت نَه دِي لِيدَلِي، جَنْت او جَهَنَّم يي زِمَا مَخْتَه كِرل، اَن تر دِي چي مَا دهغه دواړه د دِيوَال و شَا ته وَلِيدَل .

بعضو حَضَرَاتو ددغه څخه اِسْتَدْلَال كړي دِي چي، و حُضُور (ﷺ) ته عِلْم غَيْبِ حَاصِل وُو، په دغه وَجَه خو ده وويل چي څه يُونِسْتَه كوي دهغه جَوَاب دركوم .

بعض نور حَضَرَات ددې جَوَاب وركوي چي په خپله په دغه حَدِيث كې دِي چي اَللّهُ جَنْت او جَهَنَّم زِمَا مَخْتَه حَاضِر كِرل چي دهغه په وَجَه مَا بَيَانُول شروع كړه، نو ځكه دغه عِلْم غَيْب نَه دِي، بلكه دا وَحْي دِي چي پر حُضُور (ﷺ) باندي بَار بَار نازلېدلې، يا دغه اِطْلَاع عَلَي غَيْب ده، لكه څنگه چي په دغه حَدِيث كې دا آيت دِي چي [د قُرْآن د نازلېدو پر وَخْت سَوَال وكړ نو ټوله خبره به واضع كِرل سي] ددې څخه معلوم سو چي و حُضُور (ﷺ) ته د وَحْي په ذريعه سره خبره ورسول كېږي .

۱۴: عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ قَالَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ نَعَمْ عَرَضَ عَلَيَّ مَا هُوَ كَائِنٌ مِّنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ أَمْرِ الْآخِرَةِ، فَجُمَعَ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَقَطَّعَ النَّاسُ بِذَلِكَ حَتَّى انْطَلَقُوا إِلَى آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ارْفَعْ رَأْسَكَ يَا مُحَمَّدُ وَقُلْ يَسْمَعُ وَاشْفَعُ تَشْفَعُ

(مُسْنَدُ أَحْمَد، مُسْنَدُ أَبِي بَكْرٍ، ج: ۱، ص: ۱۰، نُمْبَر ۱۶)

ترجمه:- يوه وُرځ سَهَار سو حُضُور (ﷺ) وفرمائل په دُنْيَا او آخِرَت كې چي كومي (عَتِي غَتِي مَعَامَلَات) كېدونكي دي هغه يي پر مَا باندي عَرَض كړي، نو په يوه مِيْدَان كې اَوَّل او آخِر ټول خلك سره جمع كِرل، نو خلك به هېر او سي حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام ته به وُلَاړ سي اَللّهُ تَعَالٰي به وفرمائي اَي مُحَمَّد خپل سِر پورته كه، او ته ووايه خبره به دي واورېدل سي، او سفارش وكه نو سفارش به دي قبول سي .

ددغه حَدِيث څخه هم بعضو حَضَرَاتو اِسْتَدْلَال كړي دِي چي حُضُور (ﷺ) ته عِلْم غَيْبِ حَاصِل وُو، ځكه چي په دې كې راغلي دي چي په دُنْيَا او آخِرَت كې چي څه كېدونكي دي، هغه يي زِمَا په مَخَكِي وړاندي كِرل، لِهَذَا و حُضُور (ﷺ) ته د هر شي عِلْم غَيْبِ حَاصِل سو .

نورو حَضَرَاتو جَوَاب وركړي دِي چي، دغه پُورَة حَدِيث چي وگوري نو دا معلومېږي چي په دغه حَدِيث كې عَت غَت شَيَان واضع كړي دي، او په خُصُوصِي ټوكه د قِيَامَت په وُرځ به حضرت آدم او نورو اَنْبِيَاء عَلَيْهِمُ السَّلَام

ته خلک څنگه وړجي؟ او حُضُورُ (ﷺ) به څنگه شَفَاعَتِ کُبري کوي؟ ددغه بَيَانِ دى، د غَيْبِ ټول شَيَانِ نه دي بَيَانِ سوي .

١٥: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَتَانِي اللَّيْلَةَ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ. قَالَ أَحْسِبُهُ قَالَ فِي الْمَنَامِ. فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَدْرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قَالَ قُلْتُ لَا، قَالَ فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيْ، أَوْ قَالَ فِي نَحْرِي، فَعَلِمْتُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ قَالَ يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَدْرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ نَعَمْ فِي الْكَفَارَاتِ، وَالْمَكْتِ فِي الْمَسْجِدِ بَعْدَ الصَّلَاةِ.

(ترمذی شریف، کتاب تفسیر القرآن، باب وَمِنْ سُورَةِ ص، ص: ٧٣٤، نَمْبَرُ:

٣٢٣٣، نَمْبَرُ: ٣٢٣٤، نَمْبَرُ: ٣٢٣٥)،

تَرْجَمَه: - حُضُورِ يَاكَ (ﷺ) وفرمانل نَنْ شَيَهَ اللَّهُ تَعَالَى په بَيِّنَه صُورَتِ كي مَا ته راغلي رَاوِي وائي چي شَايِد دا د خُوبِ خَبَرَه وه بيا اللَّهُ تَعَالَى وفرمانل ائ مُحَمَّدَ تَا ته مَعْلُوم دى چي د مَلَأُ أَعْلَى خلکو د کوم شي په اړه اِخْتِلَاف سره کاوي، مَا ورته وويل چي نه، نو اللَّهُ تَعَالَى خپل لَاسِ زَمَا د وَرِي په مَابَيْنِ كي کښېښوئ، أَنْ تر دې چي په سَيِّئَه كي مې دهغه يَخْنِي مَحْسُوس سوه، ده د تُدَيِّ لَفْظ ووايه که د نَحْرِي لَفْظ ووايه، نو چي څه په آسمان كي وو او چي څه په مځکه كي وو هغه راته مَعْلُوم سو، اللَّهُ تَعَالَى يُؤَيِّنُ وکړه چي ائ مُحَمَّدَ تَا ته مَعْلُوم دى چي د مَلَأُ الْأَعْلَى والا په کوم شي كي سَبَقْتُ سره کوي؟ مَا ورته وويل چي په كُفَارَاتُو كي او د لُمُونُخ وروسته په مَسْجِد كي د درېدو چي کوم ثَوَاب دى په هغه كي سَبَقْتُ سره کوي .

دلته درې حَدِيثُونَه دي په

حَدِيثُ نَمْبَرُ ٣٢٣٣ كي دى، فَعَلِمْتُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ .

حَدِيثُ نَمْبَرُ ٣٢٣٤ كي دى، فَعَلِمْتُ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ .

حَدِيثُ نَمْبَرُ ٣٢٣٥ كي دى، فَتَجَلَّى لِي كُلُّ شَيْءٍ وَ عَرَفْتُ .

بعسو حَضَرَاتُو په دغه دُرو حَدِيثُو كي چي کوم أَفَاقُ راغلي دي ددې څخه د حُضُورِ (ﷺ) لپاره د ټولو شَيَانِ عِلْم غَيْبِ ثابت کړى دى .
 بعض نور حضرات بيا ددغه حَدِيثِ په اړه څلور خَبَرِي کوي .

١: دغه حَدِيثِ د مخته تېر سوو ٣٧ آيَتُو څخه خِلَاف دى، چي په هغه كي دى چي مَا ته عِلْم غَيْبِ نه دى حَاصِل .

٢: دُوْهَمَهُ خَبَرَهُ داده چي په دغه حَدِيثُ کي د لا اَدْرِی ،، لَفْظُ راغلی دی، چي مَا ته نه دی مَعْلُومٌ، نو بيا و حُضُورُ (ﷺ) ته عِلْمُ غَيْبٍ څنگه حَاصِلُ دی؟

٣: دَرِيْمَهُ خَبَرَهُ داده چي و حُضُورُ (ﷺ) ته ټول عِلْمُ غَيْبٍ نه وو ورکړی، بلکه خَاصُّ د مَلَأَ الْأَعْلَى په اړه بعض رَازُونَهُ ورته ښکاره کړي وو، چي د مَلَأَ الْأَعْلَى خلک په گومو خَبَرُوْهُ کي سَبَقَتْ سره کوي؟ ددې لپاره چي حُضُورُ (ﷺ) هم و خپل أَمْتُ ته هغه نَبِيٍّ أَعْمَالٍ وروښايی .

٤: او خُلُوْرَمَهُ خَبَرَهُ داده چي دغه حَدِيثُ د خُوبٍ حَالَتُ دی .
نو ځکه ددغه حَدِيثُ څخه د ټولو شَيَانُوْهُ عِلْمُ غَيْبٍ ثَابِتُوْلَ مُشْكِلُ دی .

١٦: عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِيَ الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا وَ إِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مِلْكُهَا مَا زَوَى لِيَ مِنْهَا .
(مسلم شريف، كتاب الفتن، باب هلاك هذه الأمة بعضهم ببعض، ص: ١٢٥٠، نمبر:

٢٨٨٩ / ٧٢٧٨)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وفرمانل چي اللَّهُ تَعَالَى زما لپاره مخکې سره ننيسنل چي دهغه لکبله مَا د مخکي مَشْرِقُ او غَرْبُ وليدل، او تر گومې خَايَهُ پوري چي مخکې سره ننوتله تر هغه خَايَهُ به زما أُمَّتُ رسېږي .

ددغه حَدِيثُ څخه هم د عِلْمُ غَيْبٍ د ثابتولو گوښښ کيږي .
دا د يوې مُعْجَزَى بيان دی چي اللَّهُ تَعَالَى د مَشْرِقُ او مَغْرِبُ مخکې د حُضُورُ (ﷺ) مخته حَاضِرُ کړه، او حُضُورُ (ﷺ) هغه وليدله، لېکن په دغه حَدِيثُ کي دا وَصَاحَتُ دی چي د مَشْرِقُ او مَغْرِبُ شیان يې وليدله، صرف د مَشْرِقُ او مَغْرِبُ شیان ليدل ټول عِلْمُ غَيْبٍ نه دی، بلکه دا جُزْءُ دی چي و حُضُورُ (ﷺ) ته يې وروښولي دي .

بله خَبَرَهُ داده چي، په دي کي د رَازُونُ ،، لَفْظُ راغلی دی چي د مَاضِي صِيغَهُ ده، ددې مَطْلَبُ دادی چي يُوْ وَارُ دغه رنگه وسو، که چيري و حُضُورُ (ﷺ) ته همېشه عِلْمُ غَيْبٍ حَاصِلُ دی نو مخکې دده و مخته د راوستلو څه مَطْلَبُ دی؟ هغه خو هسي هم دده په مخکي ده، نو ځکه ددغه حَدِيثُ څخه عِلْمُ غَيْبٍ نه ثابتېږي، بلکه د غَيْبٍ بعض خَبَرِي يې و حُضُورُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته وروښولي دي تاسو په خپله هم غُورُ و فِكْرُ وکړ .

١٧: عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ وَ أَسْمَعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ . (تَرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الرَّهْذِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، ص: ٥٣٠، نَمِيز: ٢٣١٢)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل چي زه گوم شئ و بيم تاسو ته هغه نه دي معلوم، او چي خه زه اورم تاسو يي نه سي اوربدلائي .

ددغه حديث خه بعضو حَضَرَ اُتو پر علم غيب باندي استدلال كرى دي، لېكن ددي خه هم پوره علم غيب نه ثابتيري، بلكه د الله بعض علم غيب دي، چي و حضور (ﷺ) ته يي ورسولئ دي .

ددغه ١٠ آيتو او حديثو خه معلوميري چي و حضور (ﷺ) ته علم غيب حاصل وو، لېكن په خو خو واره دا عرض سوئ دي چي دغه آيت او حديثونه د ٣٨ آيتو او ٨ حديثو په خلاف دي .

اَيَا د الله خه علاوه بل خوك د زيد
په هر حالت خبر دي؟

[٣] او د غيب دريم صورت دادئ چي نن د زيد تول حالتونه، د مَرِك او رُونَد حالت، د رُوزي حالت، د شفا حالت، د نفع او نقصان حالت معلوم دي؟ نو په دي اړه آيت بالكل صفا وضاحت كرى دي چي و حضور (ﷺ) ته خپل حالت نه دي معلوم، نو د نورو حالت به څنگه وړ معلوم وي؟ ددي لپاره آيتونه دغه دي

٥٢: قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِّ أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ . (آيت ٩، سُورَةُ الْأَحْقَافِ ٤٦) .

تَرْجَمَه: - ووايه چي: زه په پيغمبران كي خه ناولد (عجبه او انتك) پيغمبر نه يم. ما ته نه دي معلوم چي زما سره به خه كيږي، او نه دا معلوم دي چي ستاسو سره به خه كيږي؟ زه د بل شي نه، صرف دهغه وحي پيروي كوم چي ما ته استول كيږي، او زه خو صرف على الاعلان اگاه كونكئ يم .

په دغه آيت كي حضور (ﷺ) دا اعلان كوي چي په خپله زما حال نه دي معلوم چي زما سره به خه كيږي، او نه دا حال معلوم دي چي ستاسو سره به خه كيږي، نو نن ورځ د زيد په اړه كوم معلومات به و حضور (ﷺ) ته څنگه وي؟

٥٣: تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا ط. (آيَةُ ٤٩، سُورَةُ هُودٍ ١١).

تَرْجَمَه: - (ای پیغمبره!) دا د غیب خه خبری دی چي موری یی تا ته د وخی په دریعه بیانوو، دغه خبری نه تا ته تردی د مخکي معلوم وی، نه ستا و قوم ته .
یام لرنه: په دغه آیت کي الله تعالی په خپله فرمائي چي ای نبی نه خو تا ته هیڅ معلومات وو او نه ستا و قوم ته خه معلومات وو، نو د زید د هر حالت علم و حضور (ﷺ) ته څنگه کېدلای سي؟

ددغه عقیدې په اړه **٥٣ آیونه** او **١٧ حدیثونه** دي، تاسو د هر یوه تفصیل وگورئ .

د هندوانو دا عقیده ده چي زموږ و دیوي دیوتا ته علم غیب حاصل دی

زموږ په هندوستان کي د هندوانو دا خاص عقیده ده چي زموږ رشی منی، [یعني زاره پزرگان، کوم چي مړه سوي دي] هغه په غیب هم خبر دي، او زموږ حاجتونه اوري زموږ مرسته هم کوي، په دغه وجه خو هندوان د هغوي پتان جوړوي او د هغوي عبادت کوي، او دهغوي څخه خپل ضرورتونه هم غواړي .

اصل خبره داده چي د مسلمانانو څخه علاوه د ډېرو قومو دا عقیده ده چي د دوي ولی یا رهنمایان په علم غیب باندې خبر دي، او هغه زموږ مرسته هم کولای سي، په دغه وجه خو دوي د الله سره سره د بتانو، دیوي، دیوتاو، او د خپلو جلا جلا معبودانو بندي هم کوي، او دهغوي څخه مدد هم غواړي، په دغه وجه الله تعالی په قرآن کي صفا صفا فرمائي دي چي د الله څخه علاوه هیڅ څوک په علم غیب نه دی خبر، چي نه څوک دهغه عبادت وکي، او نه دهغه څخه خپل ضرورت و غواړي .
 پر دغه نکته تاسو غور وکړئ .

۱۱: بَسِ صِرْف دِ اَللّٰهُ خُخه مَدَدُ غُوبَسْتَلَايِ سِي

ددغه عَقِيدِي پِه اِرِه ۳۸ آيْتُونَه او ۴ حَدِيثُونَه دِي، تاسو د هر يَوَه تَفْصِيلُ وُكُورِي .

د مَدَدُ غُوبَسْتَلُو دُوه صُورَتُونَه دِي

[۱] چي يَو خُوك مَخَامَح مَوْجُودُ وي نو دهغه خُخه مَدَدُ غُوبَسْتَل كېدلایي سي، پِه دِي كي هِيخ قَبَاحَتُ نَسْتَه، دا جَائِزُ دِي، لكه خُنگه چي د حُضُورُ (ﷺ) خُخه د دُعَا لپاره دَرْخُواسَتُ وُكُري، يا أَصْحَابَانُو د حُضُورُ (ﷺ) خُخه دېر شَيَانُ غُوبَسْتِي دِي، يا لكه خُنگه چي پِه قِيَامَتُ به حُضُورُ (ﷺ) د إِنْسَانَانُو پِه مَخَكِي وي نو د حُضُورُ (ﷺ) خُخه به د شَفَاعَتُ دَرْخُواسَتُ وُكِي، يا لكه دا چي و بَاكَتَرُ ته وَوَائِي چي ته زَمَا عِلَاجُ وُكِه، يا مُورُ ته وَوَائِي چي مَا ته پُودِي رَاكه .

هغه دُعَا يا هغه مَدَدُ چي د حُضُورُ (ﷺ) خُخه دده پِه رُؤُودُ كي غُوبَسْتِي وي، او پِه قُرْآنُ و حَدِيثُ كي دهغه بَيَانُ راغلي دِي، دهغه عِبَارَاتُو خُخه بعضو حَضَرَاتُو دا إِسْتِدْلَالُ كُري دِي چي تر مرگ وروسته هم دده خُخه مَدَدُ غُوبَسْتَل جَائِزُ دِي، حَالَانِكِه د مرگ وروسته مَعَامَلَه بِالْكُلِّ جَلَا مَعَامَلَه ده، تر مرگ وروسته د مَدَدُ غُوبَسْتَلُو لپاره بَاقَاعِدَه آيَتُ يا حَدِيثُ ضروري دِي .

[۲] دُويِمُ صُورَتُ دادِي چي يَو سِرِي مَر دِي، او هغه مَخَامَح مَوْجُودُ نه دِي، اوس دهغه پِه اِرِه دا يَقِينُ كُول چي هغه زَمَا خَبَرِي اُوري، او چي خُخه زَه وُغُوارِم هغه رَاكوي دا صُورَتُ جَوَازُ نه لري، خُكه چي دغه رُنگه مَدَدُ صِرْف اَللّٰهُ تَعَالٰی كُولايي سي .

كه د يَو مَيِّتُ خُخه خَه غُوَارِي نو أَوَّلُ ۴ سُؤَالُونَه حَلُ كه

[۱] أَوَّلُ سُؤَالُ دادِي چي مُور د كُوم مَيِّتُ (مَرِي) خُخه خَه غُوَارو هغه رُمُور خَبَرَه اُوري كه نه ؟

د سِمَاعُ مَوْتِي پِه بَحْثُ كي رَاوَان دِي چي مُرْدَه مَآنُ رُمُور خَبَرِي اُوري هم كه نه اُوري. پِه دِي بَابُ كي زَبَرْدَسْتَه إِخْتِلَافُ دِي، د يَوَه جَمَاعَتُ دا رَأْيَه ده چي مَرِي نه اُوري، خُكه چي قُرْآنُ پِه إِعْلَانُ سره وِيلِي دِي

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ط إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ج وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ
مَنْ فِي الْقُبُورِ (آيَت ٢٢، سُورَةُ فَاطِر ٣٥)

ترجمه:- او ژوندی خلک او مړه نه سي سره برابر کېدلایي، الله چي وغواړي، په هغه باندې خبره اوري، او ته په هغوي خبره نه سي اورولایي کوم چي په قبرو کي پراته دي.

او د دويم جماعت رايه داده چي مړ خو يې نه سو په اورولايي، البته چي الله وغواړي نو يو خبره په مړي اورولايي سي، او دهغه دليل دادی چي حضور (ﷺ) ابو جهل او ابولهب مخاطب کرل ورته وويل چي تاسو ته هغه شئ ورسېدی کوم چي ستاسو سره يې وعده کېدله

حديث دادی

أَنَّ ابْنَ عُمَرَ أَخْبَرَهُ قَالَ إِطَّلَعَ النَّبِيُّ (ﷺ) عَلَى أَهْلِ الْقَلْبِ فَقَالَ: وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا؟ فَقِيلَ لَهُ أَتَدْعُونَ أَمْوَاتًا؟ فَقَالَ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَا

يُجِيبُونَ . (بخاری شریف، باب مَا جَاءَ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٢٢٠، نمبر ١٣٧٠)

ترجمه:- حضور (ﷺ) د بدر د څاه د مړده گانو سره نژدې ودرېدی، او وويل: الله چي ستاسو سره کومه وعده کړې وه، تاسو هغه رشتيا (په سترگو) وليدلې؟ خلکو و حضور (ﷺ) ته وويل چي ته و مړده گانو ته نعرې وهې؟ نو حضور (ﷺ) وفرمائل چي، تاسو هم دومره نه سئ اورېدلایي څومره چي يې دوي اوري، لېکن (صرف) دوي جواب نه سي ورکولایي .

په دغه حديث کي دې چي مړده گان اوري .

اوس خو د مړده گانو په اورېدلو کي اختلاف دی نو ځکه موږ د مړده گانو څخه ځنګه سوال وکړو؟

[٢] دويم سوال دادی چي موږ سوال وکړو، نو آيا مړده گان زموږ مدد

کولایي سي؟ سره ددې چي په حديث کي دی

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ . (ترمذي شریف، نمبر ١٣٧٦)

ترجمه:- چي انسان مړ سي نو دده عمل منقطع سي .

اوس دې د دنيا يو کار هم نه سي کولایي، ددې څخه دا اندازه کېږي چي دې

زموږ د مدد کولو اختيار نه لري .

[٣] دريم سوال دادی چي آيا الله تعالی يا حضور (ﷺ) موږ ته حکم کړی

دی چي موږ د مړده گانو څخه څه شئ وغواړو؟ يايې ددغه رنگه سوال

کولو څخه منع کړي یو؟

ددغه دَرِيْمَ سَوَال په اړه ۳۰ آيْتُونَه او ۳ حَدِيثُونَه رَارَوَان دي چي د الله څخه عَلَاوَه د بل هېڅ چا څخه مه غواړئ .
تاسو په خپله پر دغه آيْتُو باندي غُور وكئ .

[۴] خَلُورَمَ سَوَال دادئ چي هِنْدُوَان هم يو خُدا مَنِي هغه ته دوي كُرَشَن بِهْمَوَان وائي لېكن د نورو دِيُونِي دِيُونَا څخه هم خپل مَدَد غواړي .
نو تاسو هم چي د خُدا څخه عَلَاوَه د نَبِيَانُو څخه، وَلِيَانُو څخه او د نورو خلگو څخه مَدَد غواړئ، نو د هِنْدُوَانُو او ستاسو په عَقِيدَه كي څه فِرْق پاته سو؟

دُعَا صِرْف د الله څخه غُوبنَتَل په كار ده

كه د غَائِب څخه مَدَد غواړئ نو صِرْف د الله څخه غواړه .
ددې لپاره آيْتُونَه دغه دي

۱: إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (آيْت ۴، سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ۱) .
تَرْجَمَه: - (اى الله!) مُور خَالِص ستا عِبَادَت كوو، او ستا څخه مَرَسْتَه غواړو .
په دغه آيْت كي په حَصْر سره دا فرمائلي دي چي مُور بَس صِرْف د الله عِبَادَت كوو او بَس صِرْف د الله څخه مَدَد غواړو .
په شِيَه او وِرْخ كي فَرَض لُمُونَح ۱۷ رَكْعَتُونَه دي، او لِر تر لِر ۱۷ وَارَه په مُؤْمِن باندي دا اِقْرَار كوي چي مُور خو صِرْف د الله عِبَادَت كوو او صِرْف د الله څخه مَدَد غواړو، نو ځكه د بل چا عِبَادَت هم جَوَاز نه لري او د بل چا څخه مَدَد غُوبنَتَل هم جَوَاز نه لري .

۲: أَغِيْرَ اللهِ تَدْعُوْنَ ۳ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ (بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُوْنَ) .
تَرْجَمَه: - نو آيا د الله بغيره بَل ته به بَلَنَه وركوئ كه چيري تاسو رَشْتُونِي ياست؟
بلكه هغه ته به بَلَنَه وركوئ .

۳: وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا (آيْت ۱۸، سُورَةُ الْجُن ۷۲)

تَرْجَمَه: - سَجْدَه خو بَس د الله لپاره ده، نو ځكه د الله سره د بل چا عِبَادَت مه كوو .

په دغه آيت كي دي چي د الله خه علاوه بل خوك مه رابولي، او دده سره بل خوك مه شريك كوي .

٤: اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ (آيت ١٩٤، سُورَةُ الْاَعْرَافِ (٧) .

ترجمه:- يقين وكى د الله بغيره چي تاسو كوم كوم چاته بلنه وركوي، هغه ټول ستاسو په شان (د الله) بنده گان دي .

٥: وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيرٍ ط (آيت ١٣، سُورَةُ فَاطِرٍ (٣٥) .

ترجمه:- او دهغه په بېله چي كومو (مصنوعي خدايانو) ته تاسو بلنه وركوي، هغه د خورما د تاكى د يوسنوكي په اندازه هېڅ اختيار هم نه لري (نو ستاسو به څه مدد وكړي؟) .

٦: قُلْ اِنَّمَا اَدْعُوا رَبِّيْ وَلَا اَشْرِكُ بِهِ اَحَدًا (آيت ٢٠، سُورَةُ الْجِنِّ (٧٢) .

ترجمه:- ووايه چي: زه خو صرف د خپل پروردگار عبادت كوم، او دهغه سره هېڅ يو شريك نه منم .

٧: وَ اِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بَضْرًا فَلَكَ اَشْفَ لَهٗ اِلَّا هُوَ ط (آيت ١٧، سُورَةُ الْاَنْعَامِ (٦) .

ترجمه:- او كه چيري الله تا ته يو تگليف ورسوي نو په خپله دهغه بغيره ددغه (تگليف) د ليري كولو والا بل خوك نسته .

٨: وَ اِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بَضْرًا فَلَكَ اَشْفَ لَهٗ اِلَّا هُوَ ج (آيت ١٠٧، سُورَةُ يُونُسَ (١٠) .

ترجمه:- او كه چيري الله تا ته يو تگليف ورسوي نو په خپله دهغه بغيره ددغه (تگليف) د ليري كولو والا بل خوك نسته .

په دغه ٨ آيتو كي په حصر او تاكيد سره دا فرماني دي چي صرف الله ته بلنه وركوي، او دهغه خه مدد غواړي، نو د الله خه علاوه د بل چا خه مدد غوښتل ناجائز سو .

تاسو په خپله هم پر دغه آيتو باندي غور وكى .

په دغه آيتو كي په تاكيد او حصر سره ويلي دي چي
صرف د الله خه مدد كېدلای سي

٩: وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (آيَتِ ١٢٦، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣).

ترجمه:- مدد خو د بل چا لطف څخه نه دی، صرف د الله لطف څخه رازي چي د مڪمل اقتدار مالک هم دی، او د ټول حڪومت مالک هم دی.

١٠: وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (آيَتِ ١٠، سُورَةُ الْأَنْفَالِ ٨).

ترجمه:- مدد خو د بل چا لطف څخه نه دی، صرف د الله لطف څخه رازي، يقيناً الله د مڪمل اقتدار مالک هم دی، او د ټول حڪومت مالک هم دی.

١١: وَمَالَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (آيَتِ ١٠٧، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢).

ترجمه:- او د الله بغيره نه ستاسو دوست سته او نه مرستيال.

١٢: وَمَالَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (آيَتِ ٢٢، سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ ٢٩).

ترجمه:- او د الله بغيره نه ستاسو دوست سته او نه مرستيال.

١٣: وَمَالَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (آيَتِ ٣١، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢).

ترجمه:- او د الله بغيره نه ستاسو دوست سته او نه مرستيال.

په دغه ٥ آيتو كې د حصص سره دا بيان كړى دى چي د الله بغيره بل مددگار نه سته، او نه بل ساتندويه سته، لهذا د الله څخه علاوه د بل چا څخه مدد غوښتل په كار نه دى. تاسو په خپله هم دغه آيتونه په غور سره ووايست.

په دغه آيتو كې فرمايلي دي چي د الله بغيره تاسو چا ته بلنه وركوئ هغه د خپل ځان مدد نه سي كولائي نو ستاسو به څه مدد وكي؟

آيتونه دغه دي

١٤: وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ □ لَا يَسْتَظِيلُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

(آيَتِ ١٩٧، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧).

تَرْجَمَه: - او د الله بغيره چي کوم کوم چاته تاسو بلنه ورکوي، هغه نه ستاسو مرسته کولائي سي، نه خپله مرسته کوي.

١٥: لَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

(آيَت ١٩٢، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧).

تَرْجَمَه: - هغه چي نه د دوي هيڅ ډول مرسته کولائي سي او نه په خپله خپله مرسته کولائي سي.

١٦: وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ

(آيَت ١٤، سُورَةُ الرَّعْدِ ١٣).

تَرْجَمَه: - او د هغه (الله) بغيره دغه خلک چي کومو (بتانو) ته بلنه ورکوي، هغه د دوي د دعا گانو هيڅ جواب نه ورکوي.

١٧: وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

(آيَت ٦٢، سُورَةُ الْحَجِّ ٢٢).

تَرْجَمَه: - او دغه خلک دده په بېله چي د کومو شيانو عبادت کوي، هغه ټول باطل دي، او تنها الله هغه ذات دئ چي شان يې هم لور دئ، رتبه يې هم غټه ده.

١٨: قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ط

بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (آيَت ١١، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨).

تَرْجَمَه: - ووايه چي: بڼه نو که چيري الله تعالى تاسو ته يو نقصان رسول و غواړي يا فايده رسول و غواړي نو څوک دئ چي د الله په حضور کي ستاسو په معامله کي د هيڅ څه کولو طاقت ولري؟ بلکه چي څه تاسو کوي، الله په هغه مکمل خبرداره دئ.

١٩: قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضَّرِّ عَنْكُمْ

وَلَا تَحْوِيلًا

(آيَت ٥٦، سُورَةُ الْأَسْرَاءِ ١٧).

تَرْجَمَه: - ووايه چي: کوم څوک چي تاسو د الله بغيره معبودان گڼلي دي، هغوي ته بلنه ورکړئ وگورئ، دا به وسي چي ته به هغه ستاسو څخه يو تکليف ليري کولائي سي، او نه به هغه تبديل کولائي سي.

٢٠: وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْنَرُونَ

(آيَت ٥٣، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦).

تَرْجَمَه: - او تاسو ته چي کوم نعمت ملاوېږي، هغه د الله اطرف څخه وي، بيا چي تاسو ته يو تکليف رسېږي نو دهغه څخه فرياد کوئ.

٢١: وَ إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ ۖ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ ۖ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ۖ ط (آيَت ١٢، سُورَةُ يُنُوسُ (١٠) .

ترجمہ:- او چي ڪله انسان ته يو تڪليف ورسڀري نو دئ په پُروتي په ناستي او په ولاڙي (يعني په هر حالت ڪي) مُور ته بلنه ڙاڪوي، بيا چي مُور دده تڪليف ليري ڪرو، نو دارنگه ولاڙ سي لکه په هيڅ وخت چي خپل خان ته په رسبدي تڪليف ڪي مُور ته هيڅ بلنه هم نه وي راڪري .

٢٢: وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ط أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَان ۖ لَا تَنَرَّجِمَ: (آيَت ١٨٦، سُورَةُ الْبَقَرَةِ (٢) .

ترجمہ:- او (اي پيغمبره!) چي زما بنده مان ستا ڇه زما په اره پوښتنه وکړي نو (ته ډوي ته ووايه چي الله وائي) زه ډومره نږدي یم چي څوک ما رابولي نو زه د بلونکي (دعا ګونکي) اواز اُورم (دعا قبلومه) .

٢٣: وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ ۖ نَفْسُهُ ۖ ج صلى وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۖ (آيَت ١٦، سُورَةُ ق (٥٠) .

ترجمہ:- او حقيقت دادئ چي مُور انسان پيدا ڪړئ دئ، او دده په زړه ڪي چي ګوم خيالات راځي، په هغه (لا) مُور بڼه خبر يو، او مُور دده تر شيه رګ هم زيات ده ته نږدي يو،

٢٤: وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ط إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرِينَ ۖ (آيَت ٦٠، سُورَةُ الْمُؤْمِن (٤٠) .

ترجمہ:- او ستا پروردگار ويلي دي چي: ,, ما رابولي، زه ستاسو دعاګان قبلوم، بيشکه ګوم خلګ چي د تڪبر په وجه زما د عبادت څخه مخان اړوي، هغه به په دلت سره ډورځ ته داخل سي. ,,

٢٥: هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ط (آيَت ٦٥، سُورَةُ الْمُؤْمِن (٤٠) .

ترجمہ:- هغه هميشه ژوندي دئ، دهغه بغيره بل معبود نسته، نو ځکه هغه دارنگه رابولي چي ستاسو تابعداري خالص دهغه لپاره وي .

٢٦: إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ ۖ ط (آيَت ١٦٠، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ (٣) .

ترجمہ:- که الله ستاسو مرسته وکړي (لکه په بدر ګي) نو هيڅ څوک پر تاسو غالب کېدونکي نسته، او که هغه تاسو تنها پرېږدي (لکه په احد ګي) نو څوک دئ چي ددي وروسته ستاسو مرسته وکړي؟

٢٧: بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ (آيَت ١٥٠، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ) (٣).

تَرْجَمَه: - (دغه خلق ستاسو خَيْرِ خُواه نه دي) بلکه اللّٰهُ ستاسو حَامِي او ناصر دى، او هغه تر ټولو بَنده مَدَدگار دى.

په دغه ٢٧ آيتو کې تَاكِيْد كړى دى چې صرف د اللّٰهُ څخه غُواړئ، لهذا د نورو (يعني بل هر چا) څخه غُوبننل جَوازي نه لري. تاسو په خپله هم پر دغه آيتو باندي غُور وكئ.

په حَدِيث کې تَرْغِيْب وركړى دى چې صرف د اللّٰهُ څخه مَدَد غُواړئ

حَدِيثُونَه دغه دي

١: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَيْسَ أَل أَحَدُكُمْ رَبُّهُ حَاجَّتُهُ كُلُّهَا حَتَّى يَسْأَلَ شَيْئًا نَعْلَهُ □ إِذَا انْقَطَعَ .

(ترمذى شريف، كِتَابُ الدَّعَوَاتِ، بَابُ لَيْسَ أَل أَحَدُكُمْ رَبُّهُ حَاجَّتُهُ كُلُّهَا، ص: ٨٢٢، نَمْبَر ٣٦٠٤) تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) وفرمائى چې په تاسو كي هر يو د خپل رَب څخه ټول ضُرُورَتُونَه غُواړئ، اَن تر دې كه د چَوْتِي تَنِي وشلېږي نو هغه هم صرف د اللّٰهُ څخه غُواړئ. په دغه حَدِيث كي دى چې ټول ضُرُورَتُونَه د اللّٰهُ څخه غُوبننل په كار دي.

٢: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ إِذَا اشْتَكَى مِنْ إِنْسَانٍ مَسَحَهُ بِيَمِينِهِ □ ثُمَّ قَالَ إِذْهَبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاءُكَ شِفَاءً لَا يَغَادِرُ سَقَمًا .

(مسلم شريف، كِتَابُ السَّلَامِ، بَابُ اسْتِحْبَابِ رُقِيَةِ الْمَرِيضِ، ص: ٩٧٢، نَمْبَر ٢١٩١ / ٥٧٠٧)

تَرْجَمَه: - د حُضُور (ﷺ) دا عَادَت وو چې يو اِنْسَان به ناجُورَه سو نو په بَنِي لَاس به هغه مَسَح كاوى (و مُبْنِي يعنې بَنِي لَاس به پر تېراوى)، بيا به دغه دُعَا وېله، د اِنْسَانانو رَب دغه تَكْلِيْف ليري كړې، ته شِفَا وركونكى يې بس ته شِفَا وركې، صرف ستا شِفَا ده، دارنگه شِفَا چې ناجُورِي نه پرېږدي. په دغه حَدِيث كې صرف د اللّٰهُ څخه شِفَا غُوبننې ده.

په قِيَامَتَ به هم حُضُورُ (ﷺ) د اَللّٰهِ خُخه غُواري او اَللّٰهِ به وركوي

دَلِيلُ يِي دا حَدِيثُ دِي

٣: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَقُولُونَ لَوْ اسْتَشْفَعْنَا عَلَى رَبِّنَا حَتَّى يُرِيحَنَا مِنْ مَكَانِنَا ثُمَّ يُقَالُ لِي: اِرْفَعْ رَأْسَكَ وَسَلِّ تَعَطُّهُ، وَقُلْ يَسْمَعُ، وَاشْفَعْ تَشْفَعُ فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يَعْلَمُنِي، ثُمَّ أَشْفَعُ فَيَحْدُ لِي حَدًّا ثُمَّ أَخْرِجُهُمْ مِنَ النَّارِ وَادْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ ثُمَّ أَعُوذُ فَأَقْعُ سَاجِدًا مِثْلَهُ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ حَتَّى مَا يَبْقَى فِي النَّارِ إِلَّا مَنْ حَبَسَهُ الْقُرْآنُ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الرَّاقِي، بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ص: ١١٣٦، نَمْبَرُ ٦٥٦٥) .
تَرْجِمَه: - حُضُورُ يَاك (ﷺ) و فرمائل چي اَللّٰهِ به د قِيَامَتَ په وُرځ خلگ سره جَمَع کي، خلگ به ووائي، زُمُور د رِب په مَخکي که يو چا سَفَارَش کړي وای نو ددغه خايه خُخه به مُور ته عَافِيَت ملاؤ سوي وای بيا به ما ته وويل سي، سِر پُورته که او و غُوارَه (هغه خه به) دَرکول کيږي، وَوَايَه خَبَرَه به دي اُورېدل کيږي، سَفَارَش وکه سَفَارَش به دي قَلْبېري، نو زه به سِر پُورته کم، او دارنگه حَمْدُ به وکم چي اَللّٰهِ به په هغه وخت ما ته رَاوېښايي، بيا به زه سَفَارَش وکم نو يو حد (مَقَام) به مُتَعَيِن کړي، بيا به زه هغه خلگ د دُورځ خه رَاوېاسم او په جَنّت کي به داخُل کم، بيا به د اَوَّل وَاَر په شَان دُوهم وَاَر سَجدي ته حَم، دا به دَرِيَم وَاَر وي يا خَلُورَم وَاَر وي، اَن تر دې چي په دُورځ کي به هغه پاته سي کوم چي قُرآن مَنع کړي دي (يعني صِرَف کَافِران به په دُورځ کي پاته سي) .

په دغه حَدِيثُ کي دِي چي د قِيَامَتَ په وُرځ به اَللّٰهِ ووائي چي ته يي غُوارَه، او زه يي دَرکومَه، ددې مَطْلَب دا سو چي په قِيَامَتَ به هم و حُضُور (ﷺ) ته اِخْتِيَار نه وي، بلکه حُضُور (ﷺ) به په خُولَه و غُواري او اَللّٰهِ به وركوي، حُضُور (ﷺ) به شَفَاعَت و غُواري او اَللّٰهِ به وركوي .

صِرَف د اَللّٰهِ خُخه مَدَد غُوبنْتل په کار دِي
د اِمَام غَزَالِي رَايَه

د اِمَام غَزَالِي د كِتَابِ , , قَوَاعِدُ الْعَقَائِدِ , , عِبَارَتِ دغه دِي
قَالَ اللَّهُ وَحْدَهُ هُوَ الَّذِي يَتَقَرَّبُ إِلَيْهِ الْمُسْلِمُ بِعِبَادَتِهِ □ وَبِخُضُوعِهِ □ .

وَمِنْ اللَّهِ وَحْدَهُ يَسْتَمِدُّ الْمُسْلِمُ الْعَوْنَ وَيَطْلُبُ الْهَدَايَةَ

هَذَا هُوَ الْمَعْنَى الَّذِي يُعْنِيهِ. أَوِ الَّذِي يَجِبُ أَنْ يُعْنِيَهُ الْمُسْلِمُ كُلَّمَا قَرَأَ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى [إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ، آيَتِ ٤، سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ١]

(قَوَاعِدُ الْعَقَائِدِ لِلْإِمَامِ الْغَزَالِيِّ، بَابُ تَقْدِيمِ، ص: ٩)

تَرْجَمَهُ:- صرف د الله دارنگه ذات دى چي دهغه عبادت وكي او دهغه په حضور كي تابعداره سي نو مسلمان دهغه قريبت حاصلواني سي .

مسلمان چي هر وخت [إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ] وائي نو دغه مطلب خيني اخلي، يا پر مسلمان باندي واجب دى چي دغه مطلب خيني واخلې، چي صرف د الله عبادت كوم او دهغه څخه مدد غوام .

په دغه عبارت او آيت كي دى چي صرف د الله عبادت كول په كار دى، او صرف د الله څخه مدد غوښتل په كار دى، دغه توحيد دى .

ددغه آيتو او حديثو څخه شېبه پيدا كېږي چي د وفات وروسته هم د حضور (ﷺ) څخه د څه غوښتلو اجازت سته

أَوَّلُهُ خَبَرَهُ خُو داده چي په ٢٧ آيتو كي په تاكيد او حصر سره تېر سوي دي چي صرف د الله څخه غواړي، لهذا هغه صحيح خبره ده، او په كېنېته راروانو آيتو كي چي كوم د مدد ذكر راغلى دى هغه د حضور (ﷺ) په ژوند كي دى، او چي كوم وخت حضور (ﷺ) ژوندى وو، او مخامخ وو، نو هغه وخت د حضور (ﷺ) څخه د غوښتلو تر غيب وو، يا په قيامت كي چي كوم وخت امتيان د حضور (ﷺ) په مخكي موجود وي نو هغه امتيان به هم و حضور (ﷺ) ته د سفارش كولو لپاره ووائي، يا چي د حوض كوثر اوبه وغواړي، او دغه خو د ټولو په نېز جائز دى .

سؤال هغه وخت دى چي آيا د حضور (ﷺ) د وفات وروسته مور ته دا اجازت سته چي د حضور (ﷺ) څخه څه وغواړو؟ يا دا اجازت سته چي د كوم ولي يا صحابي څخه وغواړو؟ نو په دې اړه ما كوم آيت او حديث نه دى پيدا كړى، چي كوم آيت يا حديث موجود دى هغه خو د حضور (ﷺ) د حيات (ژوند) په وخت كي د غوښتلو دى، يا چي په قيامت كي امتيان د حضور (ﷺ) په مخكي موجود وي، په غيب كي د څه غوښتلو حديث ما نه دى ليدلى .

د شېبه د پيدا كېدو آيتونه دغه دي

١: وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا. (آيَتِ ٦٤، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤)

ترجمه:- او چي دي خلکو (مُنافِقِينَ) پر خپلو ځانو باندې ظنم کړی و، که دوي په هغه وخت تا ته راغلي وای د الله څخه مغفرت (بخښ) غوښتې وای او رسول هم د دوي لپاره د مغفرت دعاء کړې وای نو دوي به الله ډېر بخښ کونکي، غټ مهربان موندلي وای.

پام لرنه:- په دغه آيت کې تر غيښ ورکړی دی چي حضور (ﷺ) ته به راغلي وای او دده څخه به د استغفار کولو درخواست کړی وای، ددې څخه معلوم سو چي د حضور (ﷺ) څخه غوښتلای سي، لېکن دغه غوښتل دده په ژوند کي دی، چي د ټولو په نېز جائز دی.

٢: إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ. (آيَتِ ٥٥، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

ترجمه:- (مسلمانانو!) ستاسو یار او مددگار خو الله، د هغه رسول او هغه مؤمنان دي چي دارنگه لمونځ قايم کونکي او زکوة اداء کونکي وي چي دوي (په زړه سره) د الله په حضور کي یت (تابع) وي.

ددغه آيت څخه بعضو حصراتو دغه استدلال کړی دی چي په دې آيت کي ويلي دي چي رسول مدد گاره دی، او لمونځ کونکي هم مدد گاره دي، نو ځکه موږ دده څخه مدد غواړو.

لېکن په تفسير کي دا وضاحت سوئ دی چي عبد الله بن سلام او دده ملگري يهوديان و، چي کله هغه مسلمانان سول نو د دوي رسته دارانو د دوي څخه مخان وړول، نو بيا الله تعالی دوي ته تسلي ورکړه چي، د گېرواېدو ضرورت نسته ستاسو مدد گاره خو الله، رسول او مسلمانان دي، او دغه د حضور (ﷺ) په ژوند کي و، او پاته سوه دا خبره چي دده د وفات وروسته دده څخه دعاء وغواړي هغه ددې آيت څخه نه ثابتېږي.

٣: وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ. (آيَتِ ٧١، سُورَةُ التَّوْبَةِ ٩)

ترجمه:- او مؤمن نران او مؤمنات ښځي په خپل مينځ کي يو د بل مددگار دي، او د ښکې تلقين کوي، او د بدو څخه منع کوي.

پام لرنه:- ددغه آيت څخه هم بعضو حصراتو دا استدلال کړی دی چي مؤمن نران او مؤمنات ښځي يو د بل مدد گاران دي، نو ځکه د دوي څخه تر مرگ وروسته هم مدد غوښتل کېدلای سي، او ددغه څخه ثابت سو چي د ولي څخه هم غوښتلای سو.

لِبِڪُن دغه آيت هم تر مرگ وروسته د غُوبَسْتَلَو په سلسله كي نه دئ بلکه چي ژوندئ وي نو يو د بل خخه غُوبَسْتَلَاي سي، په دغه وَجِه خو په دغه آيت كي وَضاحت سوئ دئ چي د رر نېکي تَلَقِين کول او د بَدُو خخه منع کول ،، دغه غَواري، لَهذا تر مرگ وروسته د أَوْلِيَاءُ اللَّهِ خخه خه غُوبَسْتَل ددي خخه ثابت نه سو، او دا نو خنکه کېدلای سره ددي چي دغه آيت د ٢٧ آيتو خخه خلاف هم دئ .

٤: سَمِعْتُ مُعَاوِيَةَ خَطِيبًا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ □ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَ إِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَ اللَّهُ يُعْطِي . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْعِلْمِ، بَابُ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ □ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، ص: ١٧، نَمْبَرُ ٧١) تَرْجَمَه:- د حُضُور (ﷺ) خخه دغه وَيْنَا اُورېدلي ده دا يي فرمائل چي: اللَّهُ د كُوم چَا سره د خَيْر اِرَادَه كوي هغه ته د دين پوهنه ورکوي، او زه خو صرف (رسالت) تَفْسِيْم كونكئ يم، د هر شي وركونكئ ذات د الله دئ .
 بعضو حَضَرَاتو ددغه حديث خخه ثابت كړئ دئ چي حُضُور (ﷺ) قَاسِم دئ، لَهذا دده خخه غُوبَسْتَلَاي سو، لېكن چي مَكْمَل حديث ووايي نو دا معلومېري چي ددي مَطْلَب دادئ چي پوهنه وركول د الله كار دئ، نو خكه دهغه خخه پوهنه غَواري، اَلْبَبَه حديث و قرآن او د دين علم كوم چي الله ما ته راكړئ دئ، يا چي د غَنِيْمَت مَال يي كوم ما ته راكړئ دئ زه هغه بَيَانُوم او هغه تَفْسِيْم كوم، په دغه وَجِه خو اِمَام بُخَارِي پر دغه حديث باندي بَاب قَائِم كړئ دئ، چي رر مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ □ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ رر الله چي كوم چَا ته و غَواري هغه ته د فقه پوهنه ورکوي، دُوهمه خبره دا چي دغه تَفْسِيْم د حُضُور (ﷺ) په ژوند كي وو، د حُضُور د وفات وروسته هم حُضُور پر دُنْيَا وَاَلو باندي تَفْسِيْم كوي كه نه؟ په دغه حديث كي ددي وَضاحت نسته .

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيْدَه ده چي دِيُوِي دِيُوْتَا زُمُور مَدَد كوي

د هِنْدَوَانُو دا عَقِيْدَه ده چي زُمُور رَشِي مَنِي (بُزُرْگ) وفات سو نو دده و رُوح ته الله تعالى دُومره طَاقَت وركئ چي چيري و غَواري هلته تللاي سي، او چي و غَواري دهغه مَدَد كولاي سي، مَدَد كول ددغه رَشِي مَنِي په كُنْتِرُول كي دئ، په دغه وَجِه دُوي يو بَهْغَوَان مَنِي، لېكن د مَدَد غُوبَسْتَلو لپاره ډېر

دِيُونِي دِيُونَا مَنِي دهغه بُتَانِ جوړوي، او دهغه عِبَادَت کوي، او دهغه څخه مَدَد غُواړي .

الله تَعَالٰی په ٢٧ آيتو کي فرمائي دي چي د مَدَد کولو مَنْصِب مَا بَل چا ته نه دی وړکړی، بلکه مَدَد بِرَاه رَاسْت زَه په خپله کوم، نو ځکه د رُوزِي لپاره، د شِفَا لپاره، د اَوْلَاد لپاره، د وَادَه لپاره، د تِجَارَت د تَرْقِي لپاره او د اَخِرَت لپاره صرف زَمَا څخه مَدَد و غُواړی، د بَل چا څخه مَدَد غُوښتل شِرْک دی، او حُضُور (ﷺ) ددغه شِرْک د خْتَمُولُو لپاره مَبْعُوث سوئ وُو، ددغه لپاره تاسو دغه آيتونه په غُور سره ووايست، د طَوَالَت په خَاطِر ډېر آيتونه مَا پربېښي دي، د نور زِيَات تَفْصِيل لپاره تاسو مَكْتَبَه شَامِلَه ،، کتلائي سئ .

که د يو نَبِي يا وَلِي څخه څه غُوښتل جَانِز وي نو ددې لپاره بايد کوم آيت يا مَضْبُوط حَدِيث وي چي په عَطَايِي توگه مَا دا شئ وړکړی دی چي د فَلَانِي څخه دده تر مرگ وروسته هم تاسو مَدَد و غُواړی، دغه مَدَد غُوښتل زَمَا څخه مَدَد غُوښتل دی، چي مَا په ،، مَكْتَبَه شَامِلَه ،، کي د طَلَب او يَاْتِي وروسته هم نه دی پيدا کړی .

ددغه عقيدې په اړه ٢٧ آيتونه او ٤ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل وگورئ .

١٢: وَسِيْلَه

وَسِيْلَه يو ډېر اِخْتِلَافِي مَضْمُون يا عُنْوَان دی، په دي کي څو فَرِيق دي، او هر فَرِيق د خپلي رَايِي دَلِيل وړکوي، تاسو ددې تَفْصِيل واورئ
ددغه عقيدې په اړه ٤ آيتونه او ١٠ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه کئ

د وَسِيْلِي ٥ صُورَتُونَه دي

[١] أَوَّلُ صُورَتِ :- دُعَاءُ به د اللَّهُ خُشه غُوَارِي، لېکن دا دَوَل و وَايَه چي يَا اللَّهُ دغه دُعَا د حُضُور په وَاسِطَه سره قَبُول کي، نو د دارنگه دُعَا کولو جَوَاز سته، لېکن همېشه دي ددې عَادَت نه جُوروي، حُکه چي په لږ خَه حَدِيثُ کي ددې بَيَان راغلي دي، په نور قُرْآن و حَدِيث کي چي خومره دُعَاگان راغلي دي په هغه کي د تَوْسِط ذِکْر نسته، بلکه بِرَاه رَاسِت د اللَّهُ خُشه د غُوبَسْتَلُو ذِکْر سوئ دي .

[٢] ثَوَهْمُ صُورَتِ :- دادئ چي يَو بَنَه کار وکي هغه د خپلو دَرَجَات د بَلَدِيُو لپاره وَسِيْلَه وگرزوي، دا ډېره بَهْتَرَه او بَنَه طَرِيْقَه ده، په آيَت کي ددې تَرْغِيْب ورکړئ دي .

[٣] دَرِيْمُ صُورَتِ :- دادئ چي د يَو رُونْدِي اِنْسَان خُشه دَرْخُواسْت وکي چي ته زَمَا لپاره دُعَا کوه چي زَمَا فُلَانِي کار وسي، يا مَا ته فُلَانِي نيکي ملاؤ سي، دغه صَحِيح دي، په ډېرو حَدِيثُ کي دي چي اَصْحَابَانُو د حُضُور (ﷺ) خُشه د دُعَا دَرْخُواسْت کړئ دي .

[٤] خُلُورَمُ صُورَتِ :- دادئ چي و کُوم نَبِي يا وَلِي ته ووائي چي ته دُعَا وکه چي اللَّهُ تَعَالٰی دغه کار وکي، دغه که چيري و کُوم رُونْدِي وَلِي يا نَبِي ته ووائي خو بِالْکُلِّ صَحِيح دي، لېکن کُوم نَبِيَان يا وَلِيَان چي وَفَات سوي دي چي هغه ته دا ووائي چي ته زَمَا لپاره دُعَا وکه نو په دې اړه کُوم آيَت يا حَدِيث مَا ته نه دي ملاؤ سوئ، بلکه دا ملاؤ ډېري چي تر مرگ وروسته د اِنْسَانِ عَمَل مُنْقَطَع سي، او دُعَا کول هم يَو عَمَل دي، نو حُکه هغه مُرْدَه بيا دُعَا هم نه سي کولائي .
ثَوَهْمَه خَبَرَه داده چي مري اوري که نه اوري؟ په دغه کي خو اِخْتِلَاف دي، نو بيا و مري ته به څنگه ويل کيږي چي ته زَمَا لپاره دُعَا وکه، لهذا دغه صُورَت هم جَوَاز نه لري .

[٥] پِنْخَمُ صُورَتِ :- دادئ چي د اللَّهُ خُشه عَلَاوَه د بَل چا خُشه مَدَد و غُوَارِي، او دارنگه ووائي چي اي وَلِي، يا اي نَبِي ته دُعَا قَبُول کي، دغه صُورَت ناجائز دي، حُکه چي د اللَّهُ خُشه عَلَاوَه مَدَد غُوبَسْتَل سوچي ناجائز دي .

د پِنْخُو سره دَلَائِل مَخْتَه رَارَوَان دي .

[١] دُعَاءُ دِ اللَّهِ خُخِه وَغُوَارِي

لِبِڪَن دِ يَوِ چَا وَاسْطَه وَرڪِي

دُعَاءُ دِ اللَّهِ خُخِه وَغُوَارِي لِبِڪَن دِ يَوِ چَا وَاسْطَه وَرڪِي نو دا جَانِز دِي، لِبِڪَن
 پِه لِنِ خُه حَدِيثُو كِي دِ وَسِيلِي سره دِ دُعَا ذِكْر رَاغَلِي دِي، پَاتِه سو نور پِه سَلِ
 هَاوُو حَدِيثُو كِي بَغِيرِ دِ وَسِيلِي بَرَاهِ رَاسْتِ دِ اللَّهِ تَعَالٰی خُخِه دُعَا غُوبْسَتَلِ
 سوې ده نو لِهَذَا چي دِ قُرْآنِ وَ حَدِيثِ دُعَاكَانِ وَ غُوَارِي نو هغه به وَ قَبُولِيَتِ
 ته ڊبري نِزْدِي وي .

[١] دِ وَسِيلِي اَوَّلِ صُورَتِ دادِي چي دِ اللَّهِ خُخِه دُعَا وَ غُوَارِي، لِبِڪَن دا
 دَوَلِ وَوَايِي چي يَا اللَّهِ دِ فُلَانِ پِه وَاسْطَه سره دغه دُعَا قَبُولِ كِي، يا دغه كار
 وڪي، نو دغه رنگه دُعَا كُولِ جَانِزِ ده، لِبِڪَن هَمبَشِه دي ددي عَادَتِ نَه
 جُورِي
 ددي ثَبُوتِ دغه حَدِيثُونَه دي

١: عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَنِيفٍ أَنَّ رَجُلًا ضَرِيرَ الْبَصَرِ أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ
 فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنَ وُضُوئَهُ وَيَدْعُوا بِهَذِهِ الدُّعَاءِ: - اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
 وَاتَّوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَّبِيِّ الرَّحْمَةِ اِنِّیْ اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى رَبِّیْ فِیْ حَاجَتِیْ
 هَذِهِ □ لِتَقْضِیَ لِیْ اَللّٰهُمَّ فَشَقِّعْهُ فِیْ .

(ترمذی شریف، کتاب الدعوات، باب، ص: ٨١٦، نمبر ٣٥٧٨ / ابن ماجه شریف، باب
 ماجاء فی صلوة الحاجة، ص: ١٩٧، نمبر ١٣٨٥)

تَرْجَمَه: - یو پِه سترگو (نَظَرِ) کمزوری سَرِی حُضُورِ (ﷺ) ته راغلی حُضُورِ (ﷺ)
 حُكْمِ وَرڪِي چي پِه بَنَه طَرِيقَه سره اَوْدَسِ وَڪِه او دغه دُعَا وَوَايَه. اِي اللَّهِ سَتَا نَبِي
 مُحَمَّدِ چي دِ رَحْمَتِ نَبِي هَم دِي، دهغه پِه تَوَسُّطِ سره سَوَالِ كُوم او سَتَا وَ طَرَفِ ته
 مُتَوَجَّه كُيرِم، او ددغه ضرورت پِه اَرِه دِ خِيَلِ رَبِّ وَ خُوا ته سَتَا پِه تَوَسُّطِ سره مُتَوَجَّه
 كُيرِم، چي اِي اللَّهِ ته زِمَا ضرورت پُورَه كِي، او حُضُورِ (ﷺ) زِمَا لپاره سَفَارَشِ
 كُونَكِي جُورِ كِي .

پِه دغه حَدِيثِ كِي دُوي خَبَرِي دي. يَوَه خَبَرَه خو دا چي صِرَف دِ اللَّهِ خُخِه
 وَ غُوبْسَتَلِ، دُوهَمَه دا چي اَلْبَتَه دِ حُضُورِ (ﷺ) پِه تَوَسُّطِ سره يي وَ غُوبْسَتَلِ،
 دُومره خو جَانِزِ دِي .

٢: عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَمَّا اقْتَرَفَ آدَمُ الْخَطِيئَةَ..... قَالَ يَا رَبِّ اسْأَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ لِمَا غَفَرْتَ لِي، فَقَالَ اللَّهُ يَا آدَمُ وَكَيْفَ عَرَفْتَ مُحَمَّدًا وَلَمْ أَخْلُقْهُ؟ قَالَ يَا رَبِّ لَا نَكَ لَمَّا خَلَقْتَنِي بِيَدِكَ وَنَفَخْتَ فِي رُوحِكَ رَفَعْتَ رَأْسِي فَرَأَيْتُ عَلَى قَوَائِمِ الْعَرْشِ مَكْتُوبًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَعَلِمْتُ أَنَّكَ لَمْ تَصِفْ إِلَيَّ اسْمَكَ إِلَّا أَحَبَّ الْخَلْقِ إِلَيْكَ فَقَالَ اللَّهُ: صَدَقْتَ يَا آدَمُ إِنَّهُ لَأَحَبُّ الْخَلْقِ إِلَيَّ أَدْعُنِي بِحَقِّهِ □ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ وَلَوْلَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُكَ.

(مُسْتَدْرَكُ لِلْحَاكِمِ، كِتَابُ تَوَارِيخِ الْمُتَقَدِّمِينَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، بَابُ وَمِنْ كِتَابِ آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ الَّتِي هِيَ دَلَالُ النَّبُوءَةِ، ج: ٢، ص: ٦٧٢، نَمْبَرُ ٤٢٢٨) تَرْجَمَهُ:- حُضُور و فرمائل، چي ڪله آدم (عليه السلام) سَهَو و ڪره نوي وويل. ائ الله! زه د محمد په حق سره ستا څخه سوال ڪوم چي ته زما غلطي (سهو) معاف ڪي. الله ياك يوبختنه ځيني و ڪره ائ آدم محمد خو ما تر اوس پيدا ڪري هم نه دي تا هغه څنگه و پېژندئ؟ حضرت آدم و فرمائل چي ائ الله چي تا ڪوم وخت زه په خپل لاس پيدا ڪرم، او په ما ڪي دي رُوح و اچاؤئ، نو ما خپل سر راپورته ڪئ، نو پر عرش باندي مي لا اله الا الله محمد رسول الله ليكل سوي وليدلته، نو زه پوه سوم چي الله تعالي د خپل نوم سره صرف دهغه نوم اړدي ڪوم چي په خپل مخلوق ڪي ده ته تر ټولو زيات محبوب وي، نو الله و فرمائل، آدم! تا رشتيا وويل، حضرت محمد ما ته په مخلوقاتو ڪي تر ټولو زيات محبوب دي، تا دده په وسيله سره دعا و ڪره نو ما ته معاف ڪري، ڪه چيري محمد نه وائ نو ما به ته پيدا ڪري هم نه وائ.

٣: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ كَانَتْ يَهُودُ خَيْبَرَ تُقَاتِلُ غُطَفَانَ فَكَلَّمَا التَّقَوَّا هَزَمَتْ يَهُودُ خَيْبَرَ فَعَادَتْ الْيَهُودُ بِهَذَا الدُّعَاءِ:- اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ الَّذِي وَعَدْتَنَا اَنْ تَخْرِجَهُ لَنَا فِيْ اَخْرِ الزَّمَانِ .

(مُسْتَدْرَكُ لِلْحَاكِمِ، بَابُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ سُورَةِ، ج: ٢، ص: ٢٨٩، نَمْبَرُ ٣٠٤٢)

تَرْجَمَهُ:- حضرت ابن عباس فرمائي چي د خيبر يهوديانو به د بنو غطفان قبيلي سره جنگ ڪاؤئ، او دارنگه به وو چي ڪله به مقابله ڪبله نو د خيبر يهوديانو به شڪست (ماتي) خورل، نو يهوديانو ددغه دعا په ويلو سره دعا غوښتل شروع ڪړل، [اى الله! د امي نبي محمد په وسيله سره مور ستا څخه سوال ڪوو ڪوم چي تا زموږ سره وعده ڪري ده چي هغه به په اخري زمانه ڪي مبعوث ڪوم. په دغه حديث ڪي دي چي د حضور په توسط (وسيله) سره دعا ڪري ده.

د صحابي په وسيله سره دعا و ڪره

ددې لپاره دليل د صحابي عمل دغه دي

٤: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ كَانَ إِذَا قَحَطُوا اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ: - اَللّٰهُمَّ اِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا فَتَسْقِينَا، وَ اِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا، قَالَ فَسَقُونُ .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ سَوَالِ النَّاسِ الْأَمَامَ الْإِسْتِسْقَاءَ إِذَا قَحَطُوا، ص: ١٦٢، نَمْبَرُ

(١٠١٠)

تَرْجَمَهُ:- حَضَرَتْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ فَرْمَانِي چي هر وَخْتِ به قَحْطُ سو نو حَضَرَتْ عُمَرُ به د عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ به تَوَسَّلُ سره د بَارَان لپاره دُعَا كوله، او دارنگه دُعَا به كوله، چي اى الله! مُور د خپل نَبِي په وَسِيلَه سره ستا څخه دُعَا غُوښتلَه نو تَا به بَارَان وُراوئ، اوس مُور د خپل نَبِي د اكا په وَسِيلَه سره دُعَا غُوارو، رَاوئ وائي چي په دغه سره به بَارَان كېدئ.

په دغه قَوْلِ صَحَابِي كې دئ چي مُور د حُضُور (ﷺ) په وَسِيلَه سره دُعَا غُوښتلَه، او اوس دده د اكا حضرت عَبَّاس په ذَرِيعَه سره دُعَا غُوارو .
دلتَه هم دا د غُور كولو خَبَرَه ده چي اصْحَابَانُو د حضرت عَبَّاس په وَسِيلَه سره دُعَا وكړه چي ژوندئ وو، او كُوم چي وفات سوي دي دهغه په وَسِيلَه سره دُعَا نه ده كړي .

٥: أَوْسُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَحَطَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ قَحَطًا شَدِيدًا فَشَكُّوا إِلَى عَائِشَةَ فَقَالَتْ أَنْظَرُوا قَبْرَ النَّبِيِّ (ﷺ) فَاجْعَلُوا مِنْهُ كَوًى إِلَى السَّمَاءِ حَتَّى لَا يَكُونَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ السَّمَاءِ سَقْفٌ. قَالَ، فَفَعَلُوا فَمُطَرْنَا مَطَرًا حَتَّى نَبَتِ الْعُشْبُ .

(سُنَنِ دَارِمِي، بَابُ مَا أَكْرَمَ اللَّهُ نَبِيَّهُ بَعْدَ مَوْتِهِ □، ص: ٢٢٧، نَمْبَرُ ٩٣)

تَرْجَمَهُ:- حَضَرَتْ أَوْسُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وائي چي په مَدِينَه كې قَحْطُ راغلئ نو خلكو حضرت عَائِشَه ته شِكَايَت وكئ، حضرت عَائِشَه وفرمائل چي د حُضُور (ﷺ) د قَبْرِ او آسْمَان په مَابَيْن كې كِرْكِي خَلَّاس كئ، چي د قَبْرِ او آسْمَان په مَابَيْن كې چَت نه سي پاته، خلكو دغه رنگه وكړل، نو دُومره بَارَان وُورېدئ چي وابنه راشنه سول .

د دغه صَحَابِي په عَمَل كئ دئ چي د حُضُور (ﷺ) د قَبْرِ سره د آسْمَان وَ طَرَف ته كِرْكِي خَلَّاس كړه نو بَارَان شروع سو، ددې څخه هم وَسِيلَه او دهغي جَوَارُ ثَابِتېږي .

٦: عَنْ مَالِكِ بْنِ الدَّارِ قَالَ وَكَانَ خَازِنُ عُمَرَ عَلَى الطَّعَامِ، قَالَ أَصَابَ النَّاسَ قَحَطٌ فِي زَمَنِ عُمَرَ فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى قَبْرِ النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَسْقِ لِأَمْتِكَ فَاتَهُمْ قَدْ هَلَكُوا، فَاتَى الرَّجُلُ فِي الْمَنَامِ فَيَقِيلُ لَهُ إِنَّ عُمَرَ فَاقَرَأَهُ السَّلَامَ وَأَخْبَرَهُ أَنَّكُمْ مُسَيِّفُونَ .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، بَابُ مَا ذَكَرَ فِي فَضْلِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، ج: ٦، ص: ٣٥٩، نَمْبَرُ ٣٢٠٠٢ / ٣١٩٩٣)

تَرْجَمَهُ:- حَضَرَتْ مَالِكُ ابْنِ دَارٍ فَرَمَانِي چي د حضرت عُمَرُ يَو حَزَانَجِي پَر دُوڊِي مُقَرَّرَ وُو، د حضرت عُمَرُ پَه زَمَانَه كِي قَحْطُ (كاختي) راغلي، يَو سِرِي د حضرت عُمَرُ پَه زَمَانَه كِي د حُضُورِ (ﷺ) قَبْرِ مُبَارَكِ تَه راغلي، او وويل، يَا رَسُولَ اللَّهِ! تَه د خپل أُمْتُ لپاره د اللَّهِ څخه بَارَان وَغُورَه، هغه خو هَلَكَتْ تَه رَسېدلِي دي، دغه سِرِي تَه پَه خُوبُ كِي راغلي او ده ته يې دا وويل چي:- عُمَرُ تَه ورسه، او هغه تَه سَلَامَ وَوَايَه، او ده ته دا وَوَايَه چي بَارَان به وسي .

ددغه صَحَابِي پَه عَمَلُ كِي دِي چي صَحَابِي د حُضُورِ (ﷺ) د قَبْرِ سره، دده څخه دا دِرْخَواست وكئ چي تَه د اللَّهِ څخه د أُمْتُ لپاره بَارَان وَغُورَه .

ددغه ٢ حَدِيثُ او ٤ أَثَارُ (يعني د أَصْحَابَانُو د عَمَلُ) څخه مَعْلُوم سو چي څه غُورِي نو تَنْهَا د اللَّهِ څخه دِي وَغُورِي لېكن دارنگه دي وَوَايِي چي د فُلَانِي پَه تَوْسُطُ (ذَرِيعَه/سَبَبُ/وَسِيلَه) سره دغه دُعَا قَبُول كې نو دا جَائِز دِي، ځكه چي پَه حَدِيث كې ددې ذِكْرُ راغلي دِي .

لېكن د قُرْآن و حَدِيث او پَه ټولو دُعَاگانو كې د وَسِيلِي ذِكْرُ تَه دِي راغلي، بلكه بَرَاهِ رَاسِت د اللَّهِ څخه د غُوبښلو ذِكْرُ راغلي دِي، نو ځكه بَرَاهِ رَاسِت د اللَّهِ څخه غُوبښل بَهْتَر دِي، أَلْبَتَه چي كله نا كله د وَسِيلِي ذِكْرُ وكي نو دا جَائِز دِي، ځكه چي پَه لور حَدِيث كې هم كله نا كله پَه وَسِيلَه سره دُعَا غُوبښتي ده .

تاسو پَه خپله هم غُور وكئ .

بَنَه عَمَلُ كُول او د هغه وَسِيلَه گرزول

دغه تر ټولو بَنَه طَرِيقَه ده

[٢] د وَسِيلِي دُوْهَم صُورَت دادئ چي يَو بَنَه كَار وكي او هغه د خپلو دَرَجَات د بُلُنْدِي لپاره وَسِيلَه وگرزوي، دغه ډېره بَهْتَرِين طَرِيقَه ده، پَه دغه آيَت كې ددې تَرْغِيب وركړئ دِي

١: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ . (آيَت ٣٥، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

تَرْجَمَهُ:- ائ مُؤْمِنَانُو! د اللَّهِ څخه وېبرېږئ، او تر ده پوري د رَسِيدَلُو وَسِيلَه تَلَّش كړئ.

د وَسِيلَةٍ څخه دلته هر هغه بِنَه عَمَلِ مُراد دى چې د اللّٰه د رِضَامَنْدِي ذُرِيَعَه وگرزي .

ددې آيَتِ مَطْلَبِ دادى چې د اللّٰه تَعَالٰى د نژدېکت د حاصِلُولُو لپاره بِنَه عَمَلُونَه وکړي، او دده نژدېکت وَسِيلَه وگرزوي، ددې آيَتِ هر گز دا مَطْلَبِ نه دى چې د بشو خلکو په وَسِيلَه سره دُعَا و غواړي .
الْبَنَةِ مخته څه حَدِيثُونَه تېر سوي دي دهغه څخه دا ثَابِتِ ده چې په وَسِيلَه سره دُعَا کول جَائِزِ ده .

بعضو حَضَرَاتُو دلته ددغه مَطْلَبِ اَخَسْتَلُو گوبښ کړى دى، چې د بشو خلکو په وَسِيلَه سره دُعَا غواړي، او تر دې يې بل عَبْتِ زِيَاثُوبِ دا هم وکړي چې په خپله بس د بُزُرگانُو څخه دُعَاوي غوښتل شروع کړي .

په تَفْسِيرِ اَيْنِ عَبَّاسِ کې ددې آيَتِ په تَفْسِيرِ کې دارنگه ليکلي دي
[اَوْبَتُّوْا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ] الدَّرَجَةُ الرَّفِيعَةُ وَيُقَالُ اُطْلِبُوا اِلَيْهِ الْقُرْبَ فِي الدَّرَجَاتِ

بِالْاَعْمَالِ الصَّالِحَةِ . يعنې د اَعْمَالِ صَالِحَه په کولو سره د اللّٰه قُرْبَتِ حاصِلُوى. په نورو تَفْسِيرُو کې هم دغه رنگه لَفْظُونَه راغلي دي، نو ځکه ددغه آيَتِ څخه د بُزُرگانُو څخه د مَدَدِ غوښتلو جَوَازِ نه ثابتېږي، الْبَنَةِ مخته دوه حَدِيثُونَه تېر سوي دي دهغوي څخه دا كُنْجَائِشِ ښکاره کيږي چې کله نا کله دي په خپلو دُعَاگانُو کې دارنگه وائي چې يَا اللّٰه د فُلَانِي په تَوَسُّطِ سره زَمَا دُعَا قَبُولِ کې، نو ددغه وَيْنَا كُنْجَائِشِ سته. په دې کې هم دا خَبَرَه ده چې د اللّٰه څخه دې غواړي، الْبَنَةِ دارنگه دي ووائي چې اى اللّٰه ددغه بُزُرگِ لَاَجِ (خِيَالِ / مَرَاَعَتِ) وساتي او زَمَا دُعَا قَبُولِ کې .

يا ددغه بُزُرگِ په طُفِيلِ (تَوَسُّطِ / ذُرِيَعَه / وَسَاطَتِ / سَبَبِ) يَا اللّٰه زَمَا دُعَا قَبُولِ کې، نو دا هم جَائِزِ دى .
دُوْهُمَ آيَتِ دغه دى

٢: اُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اِيْهُمْ اَقْرَبُ .

(آيَتِ ٥٧، سُورَةُ الْاَسْرَاءِ ١٧) .
تَرْجَمَه: - کوم چې دغه خلک بَلَنَه ورکوي، هغه خو په خپله خپل پَرُوږدگارِ ته د رسېدلو لپاره د وَسِيلِي په تَلَّاشِ کې دي چې په دوي کې څوک اللّٰه ته دېر زِيَاتِ نژدې سي .

په دغه آيَتِ کې اللّٰه تَعَالٰى و كُفَّارِ مَكَّه ته تَنْبِيَه کړې ده چې کوم خلک د فَرِشْتُو او پېراناټُو عِبَادَتِ کوي، او دا يې خِيَالِ دى چې هغه به مُور ته خَلَّاسُونِ راکي، يا به رُموږ مَرَسْتَه وکړي، نو دغه خِيَالِ غَلَطِ دى، ځکه چې ددغه فَرِشْتُو او جَنَّاټُو خو دا حَالَتِ دى چې دوي په خپله د اللّٰه مُحْتَاجِ دي،

او بَنِي كَارُونَهُ وکي د هغه په تَوَسُّطِ سره د اللَّهِ د قُرْبَتِ (نژدېکت) حَاصِلُوْ کُوبښن کوي، لهذا چي دوي په خپله مُحْتَاجِ دي نو چي کوم خلک د دوي عِبَادَتِ کوي دوي به د هغوي څه مَرَسْتَه وکي؟ نو ځکه دغه كُفَّارِ مَكَّهُ ته په کار دئ چي بِرَاهِ رَاسَتِ يې د اللَّهِ څخه و غواړي .

په تَفْسِيرِ اَيْنِ عَبَّاسِ کي ددغه آيَتِ تَفْسِيرِ دارنگه دئ [اُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ] يَطْلُبُونَ بِذَلِكَ إِلَى رَبِّهِمُ الْقُرْبَةَ وَالْفَضِيلَةَ .

دغه كُفَّارِ مَكَّهُ چي د کومو فرشتو او پېراناو عِبَادَتِ کوي هغه په خپله د خپل رَبِّ د قُرْبَتِ او فَضِيلَتِ په تَلَّاشِ کي دي نو دوي به و دغه عِبَادَتِ کونکو ته څه شئ وړکي؟

لهذا ددغه آيَتِ څخه هم د بُزْرْگَانُو څخه د مَدَدِ غوښتلو مَفْهُومُ نه ښکاره کېږي، لېکن که چيري يو څوک په زُورِ زېږدستۍ سره، د ليري ليري تَاوِيلُونَهُ وکي، او د بُزْرْگَانُو تَفْسِيرِ نَظَرِ اَنْدازِ کي او د بُزْرْگَانُو څخه مَدَدِ و غواړي نو دا بيا دهغه خپله مَرْضِي ده .

ژوندۍ انسان ته د دُعا لپاره وِيل جَائِزِ دئ

[۳] د وسيلي دَرِيْمِ صُوْرَتِ دادئ چي و ژوندۍ اِنْسَانِ ته د دُعا لپاره ووائي، يا دهغه څخه مَدَدِ و غواړي، يا دهغه په وَسِيْلَهُ سره د اللَّهِ تَعَالٰی څخه دُعا و غواړي نو دغه صُوْرَتُونَهُ يُولَ جَائِزِ دي دَلِيْلِ يې دغه آيَتِ دئ

۳: وَلَوْ أَنَّهُمْ ادْظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا .

(آيَتِ ۶۴، سُورَةُ النَّسَاءِ ۴) .
ترجمه:- او چي دې خلکو پر خپلو ځانو باندي ظُلْمِ کړئ وو، که دوي په هغه وخت تا ته راغلي وائ د اللَّهِ څخه مَغْفِرَتِ (بخښ) غوښتئ وائ او رَسُولِ هم د دوي لپاره د مَغْفِرَتِ دُعا کړې وائ نو دوي به اللَّهِ ډېر بخش کونکئ، عَبْتِ مِهْرَبَانِ موندلئ وائ .
ددغه آيَتِ څخه معلوم سو چي ژوندۍ انسان ته د دُعا لپاره وِيل جَائِزِ دئ .
۴: وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ .

(آيَتِ ۳۳، سُورَةُ الْأَنْفَالِ ۸) .
ترجمه:- ائ پېغمبره! اللَّهِ دارنگه نه دئ چي دوي ته په دغه رنگه حَالَتِ کي عذاب وړکي چي کله ته په دوي کي مَوْجُودِ يې .

د دغه آيت څخه معلوم سو چي بڼه او نيكان خلك ژوندي وي نو دهغه څخه فائده رسېږي .

د ژوندي انسان څخه د دعا درخواست جائز دى

٧: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ ثُمَّ سَلُوا لِي الْوَسِيْلَةَ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِ اللَّهِ وَارْجُوا أَن أَكُونُ أَنَا هُوَ .

(مسلم شريف، كتاب الصلوة، باب استحباب القول مثل ما يقول المؤذن، ثم يصلي على النبي (ﷺ) ثم يسأل الله له الوسيلة، ص: ١٤٣، نمبر ٣٨٤ / ٨٤٩)
ترجمه:- حضرت عبد الله بن عمرو بن العاص (رضي الله عنه) څخه دا اورېدلي دي بيا زما لپاره وسيله وغواړئ، ځكه چي دا په جنت كي يو مقام دى چي د الله د بنده گانو څخه د يوه لپاره به وي، او زه اميد لرم چي هغه انسان به زه يم (چي دغه ځاى به ورته ملاوېږي) .

٨: عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ النَّبِيَّ (ﷺ) فِي الْعُمْرَةِ فَقَالَ أَيُّ أَخِي أَشْرَكْنَا فِي دُعَاكَ وَلَا تَسْأَلْنَا . (ترمذي شريف، كتاب الدعوات، باب، ص: ٨١٢، نمبر ٣٥٦٢)
ترجمه:- حضرت عمر د حضور (ﷺ) څخه د عمره كولو اجازت وغوښتئ، نو حضور (ﷺ) وفرمائ زما وروره! په خپله دعا كي ما شريك كه، او ما مه هېروه .
په دغه دواړو حديثو كي حضور (ﷺ) د خپل امتي څخه د دعا درخواست كړئ دى، چي هغه هم ژوندي وو، يا تر څو چي هغه ژوندي پاته وي، نو ځكه دا جائز دى .

٩: سَمِعَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ يَذْكُرُ أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ بَابٍ كَانَ وَجَاهُ الْمُنْبَرِ وَرَسُولُ اللَّهِ قَائِمٌ يَخْطُبُ فَاسْتَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَائِمًا فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتَ الْأَمْوَالُ وَانْقَطَعَتِ السُّبُلُ فَادْعُ اللَّهَ يَغِيثَنَا، قَالَ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ يَدَيْهِ

(بخاري شريف، كتاب الاستسقاء، باب الاستسقاء في المسجد الجامع، ص: ١٤٢، نمبر ١٠١٣)

ترجمه:- حضرت انس بن مالك فرمائي چي يو سړئ د جمعي په ورځ د دروازي څخه داخل سو چي و ممبر ته مخامخ وه، او حضور (ﷺ) په ولاړي خطبه ويله، هغه د حضور په مخكي ودرېدئ او وويل، يا رسول الله مالونه تباہ سول، پر لاره تلل

مُشْكِلُ سو، د **اللَّهِ** څخه د **بَارَان** دُعَا وکه، **رَاوِي** فرمائي چي **حُضُورُ** (ﷺ) دُورَه لاسُونَه د **دُعَا** لپاره پورته کړل .
په دغه **حَدِيثُ** کې د **حُضُورُ** (ﷺ) څخه چي **رُوندِي** وُو د **دُعَا** دَرخواست کړئ دی .

په **رُوندِي** سړي سره **وَسِيْلَه** نيول، د **صَحَابِي** **عَمَل**

٤: **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ كَانَ إِذَا قَحَطُوا اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ: - اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَنَبِيِّنَا فَتَسْقِينَا، وَ إِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَعَمَّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا، قَالَ فَسَقَوْنَ .**

(**بُخَارِي شَرِيف**، **بَابُ سَوَالِ النَّاسِ الْإِمَامَ الْإِسْتِسْقَاءَ إِذَا قَحَطُوا**، ص: ١٦٢، **نَعْبِرُ** (١٠١٠))

تَرْجَمَه: - **حَضَرَتِ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ** فرمائي چي هر **وَحْت** به **قَحْط** سو نو **حَضَرَتِ عُمَرُ** به **د عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ** په **تَوْسُط** سره د **بَارَان** لپاره **دُعَا** کوله، او دارنگه **دُعَا** به کوله، چي اى **اللَّهُ!** موږ د خپل **نَبِي** په **وَسِيْلَه** سره ستا څخه **دُعَا** غوښتلله نو تيا به **بَارَان** وراوئ، اوس موږ د خپل **نَبِي** د **اَکَا** (**اَقَا/ تَرَه**) په **وَسِيْلَه** سره **دُعَا** غواړو، **رَاوِي** وائي چي په دغه سره به **بَارَان** کېدئ .

په دغه **قَوْلِ صَحَابِي** کې دئ چي موږ د **حُضُورُ** (ﷺ) په **وَسِيْلَه** سره **دُعَا** غوښتلله، او اوس دده د **اَکَا** حضرت **عَبَّاس** په **دَرِيعَه** سره **دُعَا** غواړو .
ددغه **صَحَابِي** په **عَمَل** کې دئ چي د **رُوندِي** **اِنْسَان** څخه يې **وَسِيْلَه** **طَلَب** کړې ده، او دهغه په **تَوْسُط** سره يې **دُعَا** غوښتلې ده .

په دغه ټولو **حَدِيثُو** او د **اَصْحَابَانُو** په **عَمَل** کې ددغه **خَبَرِي** **وَضَاحَت** سته چي په دې کې د **اللَّهِ** څخه **مَدَد** غوښتل سوئ دئ، د کوم **اِنْسَان** څخه د ضرورت د پوره کېدو وينا نسته، **الْبَتَّه** د **رُوندِي** **اِنْسَان** **وَسِيْلَه** يې اخستې ده .
لِهَذَا و يو مړې ته دا ويل چي **تَه** دغه کار وکه، يا **تَه** **شِفَا** راکه، يا **تَه** **اَوْلَاد** راکه، يا **بَارَان** ووروته دا په هيڅ **وَحْت** **جَوَار** نه لري .

د مَلَنگانو زياتوب

ددغه **حَدِيثُو** څخه صرف دُومره **خَبَرَه** **ثَابِتَه** سوه چي کله نا کله د يو چا په **تَوْسُط** يعني **وَسِيْلَه** سره **دُعَا** و غواړي نو ددې **مُنْجَاش** سته، لېکن زموږ **مَلَنگان** او د **قَبِرُو** **مُجاورين** حضرات خو د ټول کال **خَرْجَه** پوره کوي، خپله **مَيْنَه** او **بِجَان** خو هم پالي، خپل **رُعْب** خو به ښکاره کوي، خپله **رُتبه** خو به

عَتَوِي، او خپل شُهْرَت خو به حَاصِلَوِي، نو حُكه دُوِي ددغه اَر حَهِ مُنْجَانِش خُخه فَائِدَه اَخْلِي او د صَاحِب قَبْرِ په حَق کي ډېري عَتِي عَتِي خَبَرِي کوي، دهغوي کِرَامَت بَيَانَوِي، او د فَيْض حَاصِلَوُو په نوم، د حَاجَتُو د پوره کولو په نوم بَنَه پيسې وُصولوي، او خپل جَبُونَه بَنه ځکوي .
بيا نو دارنگه فَضَائِل بَيَانَوِي چي دغه خلک بيا بيا راسي او بيا بيا د دُوِي خُخه وُصولِي وسي، بلکه کله نا کله خو يې په ډېرو خُرَافَات کي مُبْتَلَاء کوي، او اِنْسَان پېسائو سي، په دغه سَلْسَلَه کي بښي ډېري پېسائو ډېري، نو حُکه د ډېر اِحْتِيَاظ کولو ضرورت دی، ددغه عقيدي په اړه په تېرو سوو آيتو او حديثو کي تاسو د هر يوه تَفْصِيل وگورئ .

۱۳: دغه ۵ عقيدي دُومره مُهمي دي

چي الله تَعَالٰی د ر، قُل، په دُرَيْعَه سره په حُضُور باندې دا اِعْلَان وکړ چي ته اِعْلَان وکه چي زَمَا سره دغه شَيَان نسته .
ددغه عقيدي په اړه د ۲۵ آيتو تَفْصِيل تاسو مَلاَحَظَه کړئ
هغه ۵ عقيدي دغه دي

- [۱] حُضُور (ﷺ) اِنْسَان دی .
 - [۲] حُضُور (ﷺ) د نَفْع او نُقْصَان اِخْتِيَار نه لري .
 - [۳] حُضُور (ﷺ) ته عِلْم غَيْب نه دی حَاصِل .
 - [۴] د الله سره شَرِيک جوړول په کار نه دی .
 - [۵] د نِجَات لپاره به صرف د حُضُور (ﷺ) اِطَاعَت کوي .
- يَا مُرْسَلَه:- بعضو حضراتو د بعضو تَفْسِيْرُو د څو جملو پر بُنْيَاد باندې د عَقَائِدُو په اړه عَبْت عَبْت بَحْثُونَه شروع کړي دي .
نو حُکه مُحَقِّقِيْن فرمائي چي عِلْمَاء بَايْد دغه رَاوَان مَذْکُوْر سوي آيتونه مَخْتَه کښېږدي بيا دي عَقَائِد بَيَان کي .

په دغه پنځو کي د دُرو يعني

- [۱] حُضُور (ﷺ) اِنْسَان دی .
- [۲] حُضُور (ﷺ) د نَفْع او نُقْصَان اِخْتِيَار نه لري .
- [۳] حُضُور (ﷺ) ته عِلْم غَيْب نه دی حَاصِل .

په اړه تاسو مَخْتَه تَفْصِيلُ کتلائي سئ، او د پاته دُو يعني

[۴] د الله سره شَرِيک جوړول په کار نه دی .

[۵] د نِجَات لپاره به صِرْف د حُضُور (ﷺ) إِطَاعَت کوي .

په اړه تَفْصِيلُ او دَلَائِل دغه دي

[۴] د الله سره شَرِيک جوړول په کار نه دی .

ددې لپاره آيَتُونَه دغه دي

۱: قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ ۖ أَأَقْدَأُ ۚ (آيَت ۲۰، سُورَةُ الْجِنِّ

(۷۲)

تَرْجَمَه: - وَوَايَه چي: زه خو صِرْف د خپل يُرُودِگار عِبَادَت کوم، او دهغه سره هيڅ يو شَرِيک نه مَم .

۲: قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ ۖ ۚ ط (آيَت ۳۶، سُورَةُ الرَّعْدِ

(۱۳)

تَرْجَمَه: - ته إِعْلَان وکه چي ما ته خو صِرْف دغه حُکْم سوئ دی چي زه د الله عِبَادَت وکم او دهغه سره شَرِيک نه وگرزوم .

په دغه ۲ آيَتُو کي په حُضُور (ﷺ) دا إِعْلَان کړی دی چي د الله سره په هيڅ وَحْت هيڅ څوک مه شَرِيک کوي .

۵: په حُضُور (ﷺ) يې إِعْلَان وکړ چي د نِجَات لپاره د

حُضُور (ﷺ) إِطَاعَت وکړ

دَلِيل يې دغه آيَتُونَه دي

۱: قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۚ .

(آيَت ۳۲، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ (۳)

تَرْجَمَه: - وَوَايَه چي د الله او د رَسُول إِطَاعَت وکړئ، که بيا هم تاسو (د قُرْآن او سُنَّت څخه) مَخَان وگرزوئ نو الله خو کَافِرَان نه خوښوي .

۲: قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۚ وَ إِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ ط . (آيَت ۵۴، سُورَةُ النُّور (۲۴) .

تَرْجَمَه: - (دوي ته) وَوَايَه چي: د الله حُكْم تَسْلِيم كړي، او د رَسُولُ فَرْمَانِبَرْدَارَه سئ، كه بيا هم تاسو مَخَان وَاړول نو پر رَسُول خو دَغُونَه بُوج دئ كُوم چي ذِمَه دَارِي يې پر ده باندي اچول سوي ده، او كُوم بُوج چي پر تاسو اچول سوئ دئ، دهغه ذِمَه دَارَه تاسو په خپله ياست، كه چيري تاسو دده فَرْمَانِبَرْدَارِي وكړئ نو هَدَايَت به درته ملاؤ سي .

۳: قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ط وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ . (آيَت ۳۱، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ۳) .

تَرْجَمَه: - (ای پیغمبره! خلگو ته) وَوَايَه چي كه تاسو د الله سره مُحَبَّت لرئ نو رَمَا اِتِّبَاع وكئ، الله به ستاسو سره مُحَبَّت وكړي او ستاسو لپاره به ستاسو گناهونه مَعَاَف كړي، او الله ډېر مَعَاَف كونكئ، غُث مِهْرَبَان دئ. په دغه ۳ آيتو كي دئ چي تَه اِعْلَان وكه چي: كه نَجَات (خَلَّاسُون) غواړئ نو صرف د حُضُور (ﷺ) اطَاعَت كوی .

۱۴: د شَفَاعَتِ بَيَان

ددغه عقیدې په اړه ۴ آيتونه او ۸ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل وگورئ .

په قِيَامَت به دوه قِسْم سَفَارَش كېږي

[۱] شَفَاعَتِ كُبْرَى، دا به صرف و حُضُور (ﷺ) ته وركول كېږي .

[۲] شَفَاعَتِ صُغْرَى، دا به و نورو اَنْبِيَاء او صُلَحَاء ته هم وركول كېږي .

دغه سَفَارَش به ټول د الله تَعَالَى په اِجَازَت سره كوي، د الله د اِجَازَت بَعِيرَه به هيڅ نه كېږي .

دَلِيل يې دغه آيتونه دي

۱: مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ □ □ إِلَّا بِإِذْنِهِ □ ط . (آيَت ۲۵۵، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲) .

تَرْجَمَه: - څوك دئ چي دده په مخكي (دَرْبَار) كي دده د اِجَازَت بغيره هسي د يو چا سَفَارَش وكړي؟

٢: مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ عِنْدِهِ ط ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ط .

(آيَت ٣، سُورَةُ يُنُس ١٠) .

ترجمه:- هېڅ څوک دده د إِجَازَت بغيره (دده په مخکي) د هېڅ چا سَفَارَش کونکي نسته، هغه الله دی ستاسو يُورِدِگار! لهذا دهغه عِبَادَت کوي .

٣: وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ط . (آيَت ٢٣، سُورَةُ السَّبَأ ٣٤) .

ترجمه:- او د الله په مخکي يو سَفَارَش کار نه کوي، ماسوا دهغه گس چي دهغه لپاره په خپله ده (يعني الله د سَفَارَش کولو) إِجَازَت ورکړي وي .

٤: قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ط . (آيَت ٤٢، سُورَةُ الزَّمَر ٣٩) .

ترجمه:- ووايه چي: سَفَارَش خو ټول د الله په إِخْتِيَار کي دي .

په قِيَامَت کي د سَفَارَش کولو آتہ صُورَتُونه دي

[١] شَفَاعَتِ کُبْرَى، دا به صرف و حُضُور (ﷺ) ته وړکول کيږي .

[٢] مُؤْمِن خو دی، لېکن د عُتَاه په وَجَه د دُورَخ د تَلُو فِيصَلَه سوي ده اوس به دده سَفَارَش وکي جَنَّت ته به دَاخِل کي، دغه سَفَارَش به حُضُور (ﷺ) ته هم حَاصِل وي، او أَنْبِيَاء او صَالِحِينَ ته هم حَاصِل وي .

[٣] د حُضُور (ﷺ) په سَفَارَش به بعض مُؤْمِنَان بَغِيْز د حِسَاب او کِتَاب جَنَّت ته دَاخِل کي .

[٤] د حُضُور (ﷺ) په سَفَارَش به د جَهَنَّمِي په عَذَاب کي کَمْبُوت کيږي، لکه څنگه چي د حُضُور (ﷺ) په سَفَارَش سره به د أَبُو طَالِب په عَذَاب کي کَمْبُوت کيږي .

[٥] د حُضُور (ﷺ) په سَفَارَش به ټول مُؤْمِنَان جَنَّت ته دَاخِل کي .

[٦] بعض عَبْدُ عُتَاهِ گاران چي دُورَخ ته دَاخِل سوي وي، په سَفَارَش به هغه په جَنَّت کي دَاخِل کي .

[٧] مُؤْمِن خو دی، لېکن دده عُتَاهُونَه او نِيكِيَان سره بَرَابِرِي دي، اوس به دده سَفَارَش وکي او جَنَّت ته به دَاخِل کي، دغه سَفَارَش به و حُضُور (ﷺ) ته هم حَاصِل وي، او أَنْبِيَاء او صُلَحَاء ته هم حَاصِل وي .

[٨] د جَنَّتِي إِنْسَانٍ د مَرْتَبِي او مَقَام د لورولو لپاره به سَفَارَشَن كېږي، دغه سَفَارَشَن به و حُضُورُ (ﷺ) ته هم حَاصِل وي، او أَنْبِيَاءُ او صُلَحَاءُ ته هم حَاصِل وي .

دغه ٨ قِسْم سَفَارَشَن به كېږي .

شَفَاعَتِ كُبْرَى

په دغه حَدِيث كې راغلي دي چي د قِيَامَت په وَرُخ به أُمّت ټولو نَبِيَّانُو ته ورسې چي تاسو كَم أَنْ كَم دا سَفَارَشَن وكړي چي اللَّهُ تَعَالَى حِسَاب و كِتَاب خو شروع كي، لېكن ټول أَنْبِيَاءُ كِرَام به إِنْكَار ورته وكړي، او صرف حُضُورُ (ﷺ) به دغه سَفَارَشَن كوي، دا چي صرف حُضُورُ (ﷺ) به دغه سَفَارَشَن كوي نو په دغه وَجْه و دې ته شَفَاعَتِ كُبْرَى ويل كېږي .

حُضُورُ (ﷺ) ته به شَفَاعَتِ كُبْرَى وركول كېږي

دَلِيل يې دغه حَدِيث دی

١: عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَقُولُونَ لَوْ اسْتَشْفَعْنَا عَلَى رَبَّنَا حَتَّى يُرِيحَنَا مِنْ مَكَانِنَا فَيَأْتُونَنَا أَدَمَ فَيَقُولُونَ أَنْتَ الَّذِي خَلَقْتَ اللَّهَ بِيَدِهِ □ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ □ وَأَمَرَ الْمَلَكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ فَاشْفَعْ لَنَا عِنْدَ رَبَّنَا فَيَقُولُ لَسْتُ هُنَاكُمْ وَيَذْكُرُ خَطِيئَتَهُ وَيَقُولُ إِيْتُوا نُوحًا فَاتَوْنِي فَاسْتَاذِنِ رَبِّي ثُمَّ يُقَالُ لِي: اِرْفَعْ رَأْسَكَ وَسَلِّ ثَعْلَبَهُ، وَقُلْ يُسْمِعْ، وَاشْفَعْ تَشْفَعُ فَارْفَعْ رَأْسِي .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الرِّقَاقِ، بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ص: ١١٣٦، نُمْبَرُ ٦٥٦٥) .

تَرْجَمَه:- حُضُورُ يَاك (ﷺ) وفرمانل چي اللَّهُ به د قِيَامَت په وَرُخ خلک سره جَمَع كي، نو خلک به ووائي، زموږ د رَب په مخکي که يو چا سَفَارَشَن کړي وای نو ددغه ځايه څخه به موږ ته خَلَّاسُون ملاؤ سوئ وای، خلک به حضرت أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَام ته راسي، او هغه ته به ووائي چي اللَّهُ ته په خپل لَاِس پيدا کړي يې، او خپل رُوح يې په تَا كي أَجَوَلِي دی، او فَرَشْتُو ته يې حُكْم وکړي چي هغه تَا ته سَجْدَه وکړي، نو ځکه ته خپل رَب ته زموږ سَفَارَشَن وکه، حضرت أَدَمَ به وفرمائي چي رَبِّ ددغه (کار) جُرْأَت نه سم کولائي، بيا به دې خپله غُلْطِي په يَاَد كي، بيا به ووائي چي تاسو حضرت نُوحَ عَلَيْهِ السَّلَام ته ورسئ هغه خلک به مَا ته راسي، رَبِّ به د خپل رَب څخه د سَفَارَشَن کولو إِجَازَت و غواړم بيا به مَا ته وويل سي، سِر پورته که او و غواړه (هغه څه به)

دَرَکول کبیري، وَوَايَهْ خُبْرَهْ به دي اُورِبَدَل کبیري، سَفَارَشْ وکه سَفَارَشْ به دي قَلْبِهری، نو بیا به زِهْ خپل سِرْ رَا پورته کم . اَلخ

نور سَفَارَشُونَهْ [يَعْنِي شَفَاعَتُونَهْ]

[۲] دُويم سَفَارَشْ

مُؤْمِنُ خو دی، لېکن د مَنَاهْ په وَجَهْ د دُورُخ د تُلُو فَيَصَلَهْ سوې ده اوس به دده سَفَارَشْ وکي جَنَّتْ ته به دَاخِلْ کي .

دغه سَفَارَشْ به حُضُورُ (ﷺ) ته هم حَاصِلْ وي، او اَنْبِيَاءْ او صَالِحِينَ ته هم حَاصِلْ وي .

دَلِيلُ يې دغه حَدِيثُ دی

۲: عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَاسْتَظْهَرَهُ فَاحْلَ حَلَالَهُ وَحَرَّمَ حَرَامَهُ ادْخَلَهُ اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ وَشَقَعَهُ فِي عَشْرَةِ مَنَ أَهْلِ بَيْتِهِ □ كُلُّهُمْ وَجِبَتْ لَهُ النَّارُ .

(تَرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ الْقُرْآنِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْقَارِي الْقُرْآنِ، ص: ۶۵۳، نَمْبِرُ ۲۹۰۵)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وفرمايل کوم چا چي قُرْآن وَوَايَهْ، او هغه يې زَبَانِي په يَادْ کي دهغه حَلَالْ يې حَلَالْ وکښل، او حَرَامْ يې حَرَامْ وکښل نو الله به هغه خوک په جَنَّتْ کي دَاخِلْ کي، او دده د کُور د اِنْسَانَانُو څخه به لِسْ دارنگه اِنْسَانَانُو لپاره سَفَارَشْ قَبُولْ کي چي د هغوي لپاره جَهَنَّمْ وَاجِبْ سوئ وُو .
په دغه حَدِيثْ کي دی چي د جَهَنَّمِيَانُو لپاره به هم سَفَارَشْ کبیري، او عَامَهْ خلک به هم دهغوي سَفَارَشْ کوي .

[۳] دَرِيْم سَفَارَشْ

د حُضُورُ (ﷺ) په سَفَارَشْ به بعض مُؤْمِنَانْ بَغِيْر د حِسَابْ او كِتَابْ جَنَّتْ ته دَاخِلْ کي .

ددې دَلِيلْ دغه حَدِيثُ دی

۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِي الْجَنَّةَ سَبْعُونَ أَلْفًا بَغِيْر حِسَابٍ، فَقَالَ رَجُلٌ يَارَسُولَ اللَّهِ! ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ قَالَ اللَّهُ اجْعَلُهُ مِنْهُمْ . (مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ الدَّلِيلِ عَلَى دُخُولِ طَوَائِفِ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ بَغِيْر حِسَابٍ، ص: ۱۱۱، نَمْبِرُ ۲۱۶ / ۵۲۰) .

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وفرمائل زَمَا د أَمْتُ خُخه به أَوِيَا زَرَه كَسَان بَعِيرِ د حِسَاب و كِتَابِ جَنَّت ته دَاخِل كَري، يَوَه سَري وويل يَا رَسُولَ اللَّهِ! زَمَا لپاره دُعَا وكه چي مَا هم په دغه كي دَاخِل كي، نو حُضُورُ (ﷺ) وفرمائل چي ائ اللَّهُ! دغه سَري هم په دغه كي دَاخِل كي .

[۴] خُلُورَمِ سَفَارَش

ددغه سَفَارَش په وَجَه به د جَهَنَّمِي په عَذَاب كي كَمْبُوت كبري .
ددې دَلِيل دغه حَدِيث دئ

۴: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (ﷺ) ذُكِرَ عِنْدَهُ عَمُّهُ فَقَالَ لَعَلَّهُ تَنَفَّعَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيُجْعَلُ فِي ضَحَضَاحٍ مِنَ النَّارِ يَبْلُغُ كَعْبِيهِ يَغْلَى مِنْهُ دِمَاغُهُ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ مَنَاقِبِ الْأَنْصَارِ، بَابُ قِصَّةِ أَبِي طَالِبٍ، ص: ۶۵۲، نَمْبَر ۳۸۸۵) .
تَرْجَمَه: - د حُضُورُ (ﷺ) په مَوْجُودَكِي كي دده د اَكَا (أَقَا) أَبُو طَالِبٍ تَذَكَّرَه راغله نو حُضُورُ (ﷺ) وفرمائل، د قِيَامَت په وَرَح به زَمَا په سَفَارَش سره د أُور (وُور) په هغه كَنْبَتَه كَنَدَه كي اښتول كبري، دغه أُور به دده و بَجَلَكُو ته رارسېږي، چي دهغه خُخه به دده دِمَاغ اښيږي .

په دغه حَدِيث كي دئ چي د حُضُورُ (ﷺ) په سَفَارَش سره به د جَنَّمِي عَذَاب كم كبري .

[۵] يُنَحِّمُ سَفَارَش

د حُضُورُ (ﷺ) په سَفَارَش به ټول مُؤْمِنَان جَنَّت ته دَاخِل كي .
ددې دَلِيل دغه حَدِيث دئ

۵: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ:- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ يَشْفَعُ فِي الْجَنَّةِ وَ أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبْعًا .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ يَشْفَعُ فِي الْجَنَّةِ، ص: ۱۰۵، نَمْبَر ۱۹۶ / ۴۸۳) .

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وفرمائل چي زَه به أَوَّل إِنْسَان یم چي د جَنَّت لپاره به سَفَارَش کوي، او چي خُومره نَبِيَان دي په هغوي كي تر ټولو زَيَات به زَمَا مُتَبِعِينَ خلک وي .

۶: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ دَعَاَهَا لِأُمَّتِهِ □ وَ أَنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ اخْتِبَاءِ النَّبِيِّ دَعْوَةَ الشَّفَاعَةِ لِأُمَّتِهِ □، ص: ۱۰۶، نَمْبَر ۲۰۰ / ۴۹۴)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ يَاكُ (ﷺ) وفرمائِل چي د هر نَبِي لپاره يَوَه مَقْبُولُ دُعَاءِ وي چي د اَمْتِ لپاره يې دوي کوی، او مَا د خپل اَمْتِ لپاره يَوَه دُعَاءِ پَتِه ساتلې ده، او هغه دا چي د قِيَامَتِ په وَرُخ به د خپل اَمْتِ لپاره شَفَاعَتِ (سَفَارَشِ) کوم .
د دغه دواړو حَدِيثُو د اِشَارُو څخه معلومېږي چي د حُضُورِ (ﷺ) په دُعَا سره به د حُضُورِ (ﷺ) اَمْتِ جَنَّتِ ته دَاخِل سي .

[٦] شِيرَمِ سَفَارَشِ

چي کوم په جَهَنَمِ کي دَاخِل سوي دي دهغوي د رَايَسْتَلُو لپاره به سَفَارَشِ کيږي .
ددې دَلِيلِ دغه حَدِيثِ دی

٧: عَنْ عِمْرَانَ بْنِ الْحُسَيْنِ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ (ﷺ) فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُسَمُّونَ الْجَهَنَّمِيُونَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الرَّقَاقِ، بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ص: ١١٣٦، نَمْبَرِ ٤٥٦٦) .
تَرْجَمَه: - حُضُورِ (ﷺ) وفرمائِل چي د مُحَمَّدِ په سَفَارَشِ سره به څه قَوْمِ د جَهَنَمِ څخه رَاووزي او هغه به جَنَّتِ ته دَاخِل سي، دهغوي نَوْمِ به جَهَنَمِيَانِ وي .

٨: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي .
(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ السُّنَّةِ، بَابُ فِي الشَّفَاعَةِ، ص: ٦٧٠، نَمْبَرِ ٤٧٣٩) .

تَرْجَمَه: - حُضُورِ (ﷺ) وفرمائِل چي زَمَا د اَمْتِ كَبِيرَه غُناه کونکو خلکو لپاره به زَمَا سَفَارَشِ وي .
په دغه حَدِيثُو کي دی چي په جَهَنَمِ کي کوم دَاخِل سوي دي هغه خلک به د حُضُورِ (ﷺ) په سَفَارَشِ سره جَنَّتِ ته دَاخِل سي .

[٧] اَوْمِ سَفَارَشِ

مُؤْمِنِ خو دی، لېکن دده غُناه او نِيكِي سره بِرَابِرِي دي، اوس به دده سَفَارَشِ وکي او جَنَّتِ ته به دَاخِل کي، دغه سَفَارَشِ به و حُضُورِ (ﷺ) ته هم حَاصِلِ وي، او أَنْبِيَاءِ او صُلَحَاءِ ته هم حَاصِلِ وي .

[٨] اَنَمِ سَفَارَشِ

د جَنَّتِي إِنْسَانِ د مَرْتَبِي او مَقَامِ د لورولو لپاره به سَفَارَشِ کيږي، دغه سَفَارَشِ به و حُضُورِ (ﷺ) ته هم حَاصِلِ وي، او أَنْبِيَاءِ او صُلَحَاءِ ته هم حَاصِلِ وي .

١٥: پر ٽولو نَبِيَانُو باندِي اِيْمَانِ رَاوَرِل ضروري دِي

ددغه عَقِيدِي پِه اِرِه ١٧ اَيْتُونَه او ٢ حَدِيثُونَه دِي، تاسو د هر يَوَه تَفْصِيلِ مُلاحَظَه کِي

د اِنْسَانَانُو د هِدَايَتِ لپاره الله تَعَالٰی دِبر اَنْبِيَاءَ رَا اَسْتَوَلِي دِي، وَيَل کِبرِي چي يُوْ لَکِ خَلْبَرُو يَشْتِ زَرَه (124000) (زِيَات و کِم) اَنْبِيَاءَ رَا اَسْتَوَل سوي دِي د بعضو ذِکَر پِه قُرْآن کي راغلي دِي، او د بعضو دا نَه دِي راغلي لِبکن پر يَوَه مُسْلِمَان باندِي لَا زِم دِي چي پر ٽولو اَنْبِيَاءَ باندِي اِيْمَانِ وِسَاتِي چي هغه پِه خپل خپل وَحْت کي بَرَحَق وُو، او دهغوي شَرِيعَت حَق وُو، اَلْبَتَه چي کله حُضُور (ﷺ) تَشْرِيف رَاوَرِي نو بيا د هغوي شَرِيعَتُونَه مَنْسُوخ سول، اوس د حُضُور (ﷺ) پر شَرِيعَت باندِي اِيْمَانِ رَاوَرِل، او پر هغه باندِي عَمَل کول ضروري دِي، نو بيا نِجَات موندلاښي سي .

دهغوي حَضْرَاتُونُو پِه شَرِيعَتُونُو کي هم پر دغه شَيَرُو شَيَانُو باندِي اِيْمَانِ رَاوَرِل ضروري وُو، پر کومو شَيَرُو شَيَانُو باندِي چي د حُضُور (ﷺ) پِه شَرِيعَت کي اِيْمَانِ رَاوَرِل ضروري دِي، يعني [١] پر الله باندِي اِيْمَانِ [٢] پر رَسُوْل باندِي اِيْمَانِ [٣] پر کِتَاب يعني قُرْآن مَجِيْد باندِي اِيْمَانِ [٤] پر فَرَسْتُو باندِي اِيْمَانِ [٥] د آخِرَت پر وَرُخ باندِي اِيْمَانِ [٦] پر تَقْدِيْر باندِي اِيْمَانِ، اَلْبَتَه چي کومِي جَزْئِي مَسْئَلِي وِي دهغو خلکو لپاره جَلَا جَلَا وِي .

نو لهذا پر هغه نَبِيَانُو باندِي دا اِيْمَانِ رَاوَرِل چي هغه هم پِه خپل وَحْت کي بَرَحَق نَبِيَان وُو، او د هغوي شَرِيعَت بَرَحَق وُو، د يُو مُسْلِمَان لپاره پر دغه خَبَرَه باندِي اِيْمَانِ رَاوَرِل هم ضروري دِي، که نه نو اِيْمَانِ يِي مُکَمَل نَه دِي .

ٽول نَبِيَان مَثَل ضروري دِي که نه
نو اِيْمَانِ يِي کَامِل نَه دِي

د اِسْلَام يُو عَجِيْب کَمَال دادِي چي پر ٽولو اَنْبِيَاءَ باندِي اِيْمَانِ رَاوَرِل ضروري گڼي، او دهغوي مُکَمَل اِحْتِرَام کوي

د ټولو انبياء د مټلو مطلب دادی چي مور دا تسليم کو چي توله انبياء برحق دي، او دهغوي شريعته د دوي د زمانې لپاره بالکل صحيح وو، البته اوس هغه شريعته منسوخ سوي دي، او پر هغوي چي کوم کتابونه نازل سوي دي هغه هم د الله تعالی کتابونه دي، او د خپل وخت لپاره بالکل صحيح وو، او پر هغه باندې ايمان راوړل هم ضروري دی، البته د قرآن د نازلېدو وروسته اوس محال هغه کتابونه قابل عمل نه دي پاته سوي، اوس به صرف پر قرآن باندې عمل کېږي .

ددې لپاره آيتونه دغه دي

۱: قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ص لَا نَفَرَقَ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ . (آيت ۸۴، سورة آل عمران ۳)

ترجمه: - ووايه چي ، مور ايمان راوړی دی پر الله او کوم (کتاب) چي پر مور نازل سوئ دی پر هغه باندې، او پر هغه (هدايت) باندې چي پر ابراهيم، اسماعيل، اسحاق، يعقوب او (دده) پر اولاد باندې د دوي د پروردگار لطف څخه نازل سوئ دی، او پر هغه خبرو باندې چي موسي عيسي او نورو پيغمبرانو ته ورکړل سوي دي، مور ددغه (پيغمبرانو) تر مينځ هيڅ فرق نه کوو، او مور دهغه (يوه الله) په مخکي سر تپ کړی دی ،

په دغه آيت کي هم ويل سوي دي چي پر ټولو انبياء باندې ايمان راوړی او دا هم ويل سوي دي چي، په هغوي کي هيڅ فرق مه کوئ .

۲: اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ □ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ □ وَكُتُبِهِ □ وَرُسُلِهِ □ لَا نَفَرَقَ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ □ قف . (آيت ۲۸۵، سورة البقرة ۲) .

ترجمه: - دغه رسول (حضرت محمد صلی الله علیه وسلم) پر هغه شي ايمان راوړی دی چي دده و طرف ته دده د رب لږانب څخه نازل سوئ دی، او (دده سره) ټولو مسلمانانو هم، دوي ټولو پر الله باندې، دهغه پر فرشتو باندې، دهغه پر کتابو باندې، او دهغه پر رسولانو باندې ايمان راوړی دی، (دوي والي چي) مور دهغه د رسولانو تر مينځ هيڅ فرق (په نفس رسالت کي/ يا دځان څخه هسي فرق/ يا چي دهغه بل نبي توهين په راجي/ يا چي پر بعضو رسولانو باندې ايمان راوړو او پر بعضو يي نه راوړو، داپول فرق) نه کوو .

۳: قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَ الْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوْتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ

رَبَّهُمْ ۚ لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ (آيَتِ ١٣٦، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢).

ترجمہ:- (مُسلِمَانائُو) وواياست چي:,, مور پر الله باندي ايمان راوړي دئ، او پر هغه كلام هم كوم چي پر مور نازل سوئ دئ او پر هغه هم چي پر ابراهيم، اسمٰ عيل، اسحاق، يعقوب او د ډوي پر اولادو نازل سوئ دئ، او پر هغه هم چي و موسٰي او عيسٰي ته وركړل سوئ دئ، او پر هغه هم چي و نورو پيغمبرانو ته د ډوي د پروردگار لطف وركړل سوئ دئ، مور دهغه پيغمبرانو تر مينځ (په نفس نبوت كي) هيڅ فرق نه كوو، او مور دهغه (يو خدائي) د فرمان تابغ يو،,, په دغه اينو كي دئ چي پر ټولو انبياء باندي ايمان ساتل ضروري دئ، كه نه نو ايمان نه سي كامل كېدلایي .

په قرآن كي د بعضو انبياء بيان سته د بعضو دا نسته

الْبَنَةِ په يوه حديث كي دئ چي الله تعالى يو لك څلرويشت زره (124000) (زيات و كم) انبياء را استول سوي دي، په هغه كي درې سوه پنځلس (315) رسولان دي .
د بعضو ذكر په قرآن كي راغلئ دئ، او د بعضو دا نه دئ راغلئ، دليل يي دغه آيت دئ

٤: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ط (آيَتِ ٧٨، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٢٣) .
ترجمہ:- او حقيقت دادئ چي موږ ستا څخه مخكي هم ډېر پيغمبران استولي دي. دهغوي څخه بعض هغه دي چي واقعات يي موږ تا ته بيان كړي دي، او بعض هغه دي چي واقعات يي موږ تا ته نه دي بيان كړي .

دا چي يو لك څلرويشت زره (124000) (زيات و كم) انبياء دنيا ته راغلي دي، دهغه دليل دغه حديث دئ
عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي الْمَسْجِدِ جَالِسًا قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَمْ وَفِي عِدَّةِ الْأَنْبِيَاءِ؟ قَالَ:- مِائَةٌ أَلْفٌ وَ أَرْبَعَةٌ وَ عِشْرُونَ أَلْفًا، أَلْرَّسُلُ مِنْ ذَلِكَ ثَلَاثَ مِائَةٍ وَ خَمْسَ عَشَرَ جَمًّا غَفِيرًا .

(مسند احمد، بحديث أبي أمامة الباهلي الصدي، ج: ٧، ص: ٣٥٦، نمبر ٢١٧٨٥/٢٢٢٨٨/طبراني كبير، مسند معان بن رفاعة السلامي، عن علي، ج: ٨، ص: ٢١٧، نمبر ٧٨٧١) .

تَرْجَمَه: - حضرت أَبُو أَمَامَةَ الْبَاهِلِي فرمائي چي حُضُورُ (ﷺ) په مَسْجِدُ كي نَاسِتُ وُو مَا يُؤَيِّنْتَهُ جِينِي وِكره يَا رَسُولَ اللَّهِ د نَبِيَّانُو تَعْدَادُ خومره دِي؟ نو حُضُورُ (ﷺ) وفرمائل يَوَ لَكَ خَلْبَرُوشَتُ زَرَه، په دي كي رَسُولَانُ درې سوه پنځلس دي، چي يَوَ غَتُ جَمَاعَتُ دِي .

په دغه حَدِيثُ كي دِي چي اللَّهُ يَوَ لَكَ خَلْبَرُوشَتُ زَرَه نَبِيَّانُ رَاَسْتُولِي دي، او په هغه كي درې سوه پنځلس رَسُولَانُ دي .

په دي كي خَلُور غَتُ رَسُولَانُ دي

په اسْلَامُ كي دغه خَلُور غَتُ رَسُولَانُ گنل كېږي، او كُوم كِتَابُونَه چي پر دُوي نازلُ سوي دي هغه هم غَتُ كِتَابُونَه گنل كېږي

[١] حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ .

[٢] حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ .

[٣] حضرت دَاوُدُ عَلَيْهِ السَّلَامُ .

[٤] حضرت مُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

د تولو نَبِيَّانُو په دِينُ كي دا وُو چي اللَّهُ يَوَ دِي

د تولو نَبِيَّانُو په دِينُ كي وُو چي اللَّهُ يَوَ دِي، او كُومِي شَيَرُ خَبَرِي چي په اِيْمَانُ كي ضروري دي [اللَّهُ يَوَ دِي]، پر فَرَشْتُو باندي اِيْمَانُ، د اللَّهُ پر كِتَابُو باندي اِيْمَانُ، د اللَّهُ پر رَسُولَانُو باندي اِيْمَانُ، پر اُخْرَتُ باندي اِيْمَانُ، تر مرگ وروسته پر راپورته كېدو باندي اِيْمَانُ، او پر تَقْدِيرُ باندي اِيْمَانُ رَاوړل] دغه دهغه حَضَرَاتُو په شَرِيعَتُ كي هم ضروري وُو، اَلْبَتَّه د دُوي د شَرِيعَتُ په اَحْكَامَاتُو كي لَوَ لَوَ فَرْقُ وُو، مَثَلَا د لُمُونُخُ طَرِيقَه جَلَا وه، د رُؤُورُو تَعْدَادُ زِيَاتُ وِ كَمُ وُو .

دَلِيلُ يې دغه اَيْتُونَه دي

٥: لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعَةً وَمِنْهَاجًا ط . (اَيَّتُ ٤٨، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

تَرْجَمَه: - د تاسو څخه د هر يوه (اُمْت) لپاره موږ يو (جَلَا) شَرِيعَتُ او طَرِيقَه مُقَرَّرَه كړې ده .

أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ □ وَالْمُؤْمِنُونَ ط كُلُّ أَمَنٍ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ □
وَكُتُبِهِ □ وَرُسُلِهِ □ قَف لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ □ قَف . (آيَةُ ٢٨٥، سُورَةُ
الْبَقَرَةِ ٢) .

ترجمه:- دغه رسول (يعني حضرت مُحَمَّد صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پر هغه شي ايمان راوړي دي چې دده و طرف ته دده د رب لجايب څخه نازل سوي دي، او (دده سره) ټولو مسلمانانو هم، دوي ټولو پر الله باندي، دهغه پر فرشتو باندي، دهغه پر كتابو باندي، او دهغه پر رسولانو باندي ايمان راوړي دي، (دوي وائي چې) موږ دهغه د رسولانو تر مينځ هيڅ فرق (په نفس رسالت كي) يا دځان څخه هسي فرق/ يا چې دهغه بل نبي تومين په راجي/ يا چې پر بعضو رسولانو باندي ايمان راوړو او پر بعضو يي نه راوړو، داډول فرق) نه کوو .

په دغه آيت كي دي چې د تېرو سوو ټولو انبياء په شريعت كي هم د الله پر ټولو رسولانو، فرشتو، او پر ټولو كتابو باندي ايمان راوړل ضروري وو .

١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَالْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِّعَلَّتِ، أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ .

(بخاري شريف، كتاب احاديث الانبياء، باب قول الله تعالى [اِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرُؤُكَ إِنَّ اللَّهَ بِشِرْكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ] ... (آيَةُ ٤٥، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

(٣) ...، ص: ٥٨٠، نمبر ٣٤٤٥)

ترجمه:- حضور (ﷺ) وفرمائل زه په دنيا او آخرت كي و عيسى ابن مريم ته دېر نژدې يم، ټول نبیان په پلار سره ورؤنه دي، د دوي مور جلا جلا ده او دين يي يو دي . په دغه آيت او حديث كي دي چې د ټولو نبیانو دين يو دي، البته جزئي احكامات يي سره جلا جلا دي .

اوس پر حضور (ﷺ) باندي ايمان راوړل ضروري دي

الْبَتَّةَ د حضور د تشریف راوړلو وروسته پر حضور (ﷺ) باندي ايمان راوړل ضروري دي، او نجات صرف په دي كي دي چې پر حضور (ﷺ) باندي ايمان راوړل سي، دلائل يي دغه آيتونه دي

٦: إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قَف . (آيَةُ ١٩، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

ترجمه:- بېشكه (معتبر/ مقبول/ خوب) دين خو د الله په نېر (خالص) اسلام دي .

٧: وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ج . (آيَةُ ٨٥، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَه: - ڄوڪ چي د اِسْلَام بغيره بَل دِين اِخْتِيَارَوِي، نو دهغه ڇخه به هغه دِين نه ڦليلبري .

۸: وَ رَضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِينًا ط . (آيَت ۳، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵) .

تَرْجَمَه: - او ستاسو لپاره مِي اِسْلَام د دِين په حَيْث (دهميشه لپاره) خُوبِن ڪري دئ .

۹: ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ □ وَلَتَنْصُرُنَّهُ □ ط .

(آيَت ۸۱، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ۳) .

تَرْجَمَه: - بيا به تاسو ته يو رَسُول راسي، چي ددي (ڪتاب) تَصْدِيق ڪونڪي وي ڪوم چي ستاسو سره موجود دئ، نو تاسو به پر هغه باندي ضرور اِيْمَان راوړئ، او ضرور به دهغه مرسته ڪوئ .

په دغه آيَت ڪي دئ چي پر حُضُور (ﷺ) باندي اِيْمَان راوړل ضروري دئ، او چي اِسْلَام راوړي نو نِجَات موندلائي سي .

۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ

بِيَدِهِ □ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِّنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ
يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ □ إِلَّا كَانَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ .

(مسلم شريف، ڪتاب اَلْاِيْمَان، باب وَجُوبُ الْاِيْمَانِ بِرِسَالَةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ اِلَى جَمِيعِ النَّاسِ
وَنَسْخِ الْمِلَلِ بِمِلَّتِهِ □، ص: ۷۶ ، نَمْبَر ۱۵۳ / نَمْبَر ۳۸۶)

تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) وفرمائل، د ڪوم ڇا په قَبِيضَه ڪي چي د مُحَمَّد جَان (رُونڊ) دئ ددغه اُمّت ڇخه چي هسي ڄوڪ يَهُودِي وي يا نَصْرَانِي زَمَا په اره واوري، او ڪوم رِسَالَت چي مَا راوړئ دئ پر هغه اِيْمَان نه راوړي، او هغه مَر سي نو هغه به دُورَخ ته ڃي .

يَوَه نَبِي ته پر بَل نَبِي باندي ډېر فَضِيلَت
وَر ڪول صَحِيح نه دئ

يَو نَبِي د بَل نَبِي په مُقَابِل ڪي دُومره لُورُول جَوَار نه لري چي دهغه ڇخه د بَل نَبِي په مَقَام او مَرْتَبَه ڪي تَوْهِيْن راسي دَلِيل بي دغه حَدِيث دي

٢: سَمِعَ عُمَرُ يَقُولُ عَلَى الْمَنْبَرِ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدَ اللَّهِ وَرَسُولُهُ.
 (بُخَارِي شَرِيف، أَحَادِيثُ الْأَنْبِيَاءِ، بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى [وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا] ... (آيَتِ ١٦، سُورَةُ مَرْيَمَ ١٩) ...، ص: ٥٨٠، نُمْبَرُ ٣٤٤٥)
تَرْجَمَه:- حضرت عُمَرُ و فرمايل چي پر مَنْبَرِ وَلَاي د حُضُورِ خُخه مَا دا اُور بَذلي دي، چي مَا په تعريفِ کي تر خُد مه زياتوئ لکه څنگه چي حضرت عِيسَى بن مَرْيَم زيات کړئ وو، زه د الله بنده يم، نو ځکه د الله بنده او د الله رسول (راته) وياست .
 په دغه حديث کي دئ لکه څنگه چي نصاري حضرت عِيسَى عليه السلام دېر زيات لور کړئ وو، تاسو هم ما دومره زيات مه لورؤئ .

د څلورو غټو کتابو ذکر په قرآن کي سوي دئ

هسي خو الله تعالی پر رسولانو باندي دېر کتابونه نازل کړي دي، لېکن څلور غټ کتابونه دي چي پر څلورو غټو رسولانو باندي نازل سوي دي
قرآن مجيد پر حضرت محمد (ﷺ) باندي، توراة پر حضرت موسی عليه السلام باندي، زبور پر حضرت داود عليه السلام باندي، انجيل پر حضرت عیسی عليه السلام باندي، او څه صحيفي پر حضرت ابراهيم عليه السلام باندي .

قرآن پر حضور (ﷺ) باندي نازل سوي دئ

دهغه ذکر په دغه آيت کي دئ
 ١٠: مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى لا (آيت ٢، سورة طه ٢٠) .
تَرْجَمَه:- موږ پر تا باندي ددې لپاره قرآن نه دئ نازل کړئ چي ته تکليف برداشت کړې .

په دغه آيت کي د قرآن د نازلېدو بيان سوي دئ .

توراة پر حضرت موسی عليه السلام باندي نازل سوي دئ
 دهغه ذکر په دغه آيت کي دئ

١١: إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ج (آيت ٤٤، سورة المائدة ٥)

تَرْجَمَه:- بېشک موږ توراة نازل کړئ وو چي په هغه کي هدايت وو او نور وو .
 په دغه آيت کي د توراة ذکر سوي دئ .

انجيل پر حضرت عيسى عليه السلام باندي نازل سوئ دئ
دهغه **ذِڪر** په دغه آيت كي دئ

۱۲: وَ اَتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَ نُورٌ لَا وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ .

(آيت ۴۶، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵)

ترجمه:- او موږ ده ته **انجيل** ورکړئ چي په هغه كي **هدايت** وو او **نور** وو، او موږ چي دخپل څخه مخکني **کتاب** يعني **توراة** **تصديق** کونکي وو .
په دغه آيت كي د **انجيل** ذکر سوئ دئ .

زبور پر حضرت داود عليه السلام باندي نازل سوئ دئ
دهغه **ذِڪر** په دغه آيت كي دئ

۱۳: وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ وَ اَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا .

(آيت ۵۵، سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۱۷)

ترجمه:- او موږ **بعضو نبیانو** ته پر **بعضو نبیانو** باندي **فضيلت** ورکړئ دئ، او موږ **داود** ته **زبور** ورکړئ وو

۱۴: اِنَّا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ كَمَا اَوْحَيْنَا اِلَى نُوحٍ وَ النَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ □ ج اَوْحَيْنَا اِلَى اِبْرَاهِيمَ وَ اِسْمَاعِيلَ وَ اِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطَ وَ عِيسَى وَ اَيُّوبَ وَ يُونُسَ وَ هَارُونَ وَ سُلَيْمَانَ □ د زَبُورًا □ ج (آيت ۱۶۳، سُورَةُ النَّسَاءِ ۴) .

ترجمه:- (ای پیغمبره!) موږ **تا** ته دغه رنگه **وحی** کړي دي لکه څنکه چي **نوح** او دهغه وروسته **نورو نبیانو** ته مو کړي وې، او موږ **ابراهيم، اسماعيل، اسحاق، يعقوب** او دهغه و **اولاد** ته، او **عيسى، ايوب، يونس، هارون** او **سليمان** ته هم **وحی** کړي وې، او موږ و **داود** ته **زبور** ورکړئ وو
په دغه **دو آيتو** كي د **زبور** ذکر سوئ دئ .

نور هم ډېر **کتابونه نازل** سوي دي

په دغه آيتو كي د نورو ډېرو **کتابو** د نازلېدو بيان سوئ دئ

۱۵: قُلْ اَمَّا بِاللّٰهِ وَ مَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَ مَا اُنْزِلَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَ اِسْمَاعِيلَ وَ اِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطَ وَ مَا اُوتِيَ مُوسٰى وَ عِيسٰى وَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ص لَا نَفْرَقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ز وَ نَحْنُ لَهُ □ مُسْلِمُونَ . (آيت ۸۴، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ۳) .

(۳)

تَرْجَمَه: - وَوَايَه چي ،، مُورِ اِيْمَانِ راوړئ دئ پر الله او كُوم (كِتَاب) چي پر مُورِ نازل سوئ دئ پر هغه باندي، او پر هغه (هَدَايَت) باندي چي پر اِبْرَاهِيمَ، اِسْمَاعِيلَ، اِسْحَاقَ، يَعْقُوبَ او (دده) پر اَوْلَاد باندي د دُوي د پَرُوژ دِگار لطرف څخه نازل سوئ دئ، او پر هغه خَبَرُو باندي چي مُوسَى عِيسَى او نُورو پيغمبرانو ته ورکړلي سوي دي، مور ددغه (پيغمبرانو) تر مينځ هيڅ فَرْق نه کوو، او مور دهغه (يوه الله) په مخکي سَر تَت کړئ دئ ،،

۱۶: وَ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ .

(آيَت ۴۸، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵) .

تَرْجَمَه: - او (ای رَسُولُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُور پر تَا باندي هم د حَق څخه دک کتاب نازل کړئ دئ چي تر خپل مخکني کتابو تصدیق کوي او دهغه نگهبان دئ .

۱۷: اِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُولَى لا صُحُفِ اِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى .

(آيَت ۱۸ / ۱۹، سُورَةُ الْاَعْلَى ۸۷) .

تَرْجَمَه: - دغه خَبَره يقينًا په تېرو (اَسْمَانِي) صَحيفو کي هم لیکلي ده، د اِبْرَاهِيم او د مُوسَى په صَحيفو کي هم لیکلي ده. په دغه آيتو کي د نورو کتابو د نازلېدو ذکر سوئ دئ .

۱۶: د رَسُولُ اللهِ (ﷺ) بې اِحْتِرَامِي

ددغه عقیدې په اړه ۳ آيتونه او ۲ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل ددغه مُلاحَظَه کي

د رَسُولُ د کُستَاخِي (بې اَدَبِي) درې صُورَتونه دي

[۱] چي حُضُورُ (ﷺ) ته په ډاگه بِکُنْخَا کوي، او چي يُوَه يې کي هم نه منع کيږي .

[۲] په ډاگه خو بِکُنْخَا نه ورته کوي، لېکن دارنگه جُمْلَه اِسْتِعْمَالُوِي چي په هغه سره د حُضُورُ (ﷺ) تَوْهِين کيږي .

[۳] سړئ خو مُسْلِمَان دئ، ده يوه مُبَهَمَه جُمْلَه اِسْتِعْمَال کړې ده، اوس د بَلْ مَسَلْک خلکو، يا د بَلْ مَذْهَب خلکو هغه جُمْلَه نِيْمِي او نَاقِصَه کړه، مَخْتَه او شَاتَه کړه دارنگه مَطْلَب يې جيني راوياستئ چي گواکه ده د حُضُورُ (ﷺ) په شَان کي کُستَاخِي او تَوْهِين کړئ دئ .

[٤] په يَو كُفْرِي مُلْك كې وسپري هلته يَو غَيْر مُسْلِم وگړي دارنگه حَرَكَت وكئ چي په هغه سره د حُضُور (ﷺ) تَوْهِين كبري، نو اوس به څه كوي؟
تاسو مخته د هر يوه تَفْصِيل ته نَظَر (مُتَوَجَّه) سئ .

د رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بې إِحْتِرَامِي ډېر عَت و بَال لري

حُضُور (ﷺ) ته بِسْمِئِكَ كول ډېر وَبَال او مُغْنَاه لري، بلکه هسي يَو نَبِي ته بِسْمِئِكَ كول عَتِه مُغْنَاه ده، ددې څخه إِيمَان سَلْب كبري .
په قُرْآن كې د نَبِيَانُو د عَزَّت كولو او د دُوي د إِطَاعَت كولو ډېر تَاكِيد راغلئ دي .

ددې لپاره دَلِيل دغه آيَتُونَه دي

١: إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا . (آيَت ٥٧، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣) .

ترجمه:- كوم خلك چي اللَّهُ او دهغه و رَسُول ته تَكْلِيْف رَسَوِي، اللَّهُ په دُنْيَا او آخِرَت كې پر هغوي لَعَنَت كړئ دئ، او د دُوي لپاره دارنگه عَذَاب تَيَار كړئ دئ چي ذَلِيل كړي به پرېږدي

٢: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ .

(آيَت ٢، سُورَةُ الْحُجُرَاتِ ٤٩) .
ترجمه:- ائ مُؤْمِنَانُو ! خپل آوازُونَه د نَبِي تر آواز مه لُورَوئ، او مه د ده سره د خَبَرُو كولو په دُورَان كې دارنگه په زُورَه گايېږئ لكه څنگه چي تاسو يُو د بَل سره په زُورَه گايېږئ، دا سي نه چي ستاسو أَعْمَال بَرْبَاد سي، او تاسو خَبَر هم نه ياست.

٣: لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزَّوْهُ وَتُقْرُوْهُ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً .

(آيَت ٩، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨) .
ترجمه:- چي (ائ خلكوا!) تاسو پر اللَّهُ او دهغه پر رَسُول باندي إِيمَان راوړئ، او دهغه مَدَد وكئ، او دهغه تَعْظِيم وكئ، او سَهَار و مَابْتَلَام د اللَّهُ تَسْبِيح كوي.
په دغه آيَتُو كې تَاكِيد كړئ دئ چي د حُضُور أَدْنِي (لِرِ څَه) مُسْتَاخِي هم مه كوي، بلکه هر وَحْت دده لپاره بَايد د تَعْظِيم جُمْلَه إِسْتِعْمَال سي، د نَبِي او رَسُول مُسْتَاخِي خو ليري خَبَرَه ده، د صَحَابِي مُسْتَاخِي هم جَوَاز نه لري، هغه هم ډېره عَتِه مُغْنَاه ده .

[۱] چي حُضُورُ (ﷺ) ته په ډاگه (وَاضِحٌ لَفْظٌ) بِنِڪْنَحَا کوي،
او چي يُوه يې کي هم نه مَنَع کيږي .

أَوَّلُ صُورَتٍ :- حُضُورُ (ﷺ) ته په ،، ډاگه بِنِڪْنَحَا ،، کوي او چي يُوه يې
کي هم ددغه عَمَلٌ څخه نه مَنَع کيږي، نو اوس دغه کس كَافِرٌ او مُرْتَدٌ سو،
ځکه چي د إِيمَانٍ د شپږ أَجْزَاءٍ څخه يو پر رَسُولٍ باندې إِيمَانٌ راوړل هم
دی، او چي ده و رَسُولٌ ته بِنِڪْنَحَا وکړه نو اوس پر رَسُولٍ باندې دده إِيمَانٌ
نه سو پاته، نو ځکه دی مُرْتَدٌ سو اوس به دی وَرَلٌ کيږي .

ما ،، په ډاگه بِنِڪْنَحَا ،، يعني په وَاضِحُو نُكُو لَفْظٌ په کومه وَجْهَ إِسْتِعْمَالٌ
کي؟ دا مي دي وَجْهَ إِسْتِعْمَالٌ کي چي رَمَا په مخکي بعض کِتَابُونَهُ راغلي
دي، په هغه کي مو ليدلي دي چي د يُو مَسْلُک خلکو د بَل مَسْلُک د خلکو د
کِتَاب څخه عِبَارَتٌ اخستې دي، بيايي په هغه کي مَخ شَا ته تېري کړي او دا
مَطْلَب يې ځيني اخستې دي چي دوي خو د حُضُورُ (ﷺ) په شَان کي مُسْتَاخِي
کړي ده، او دغه شي ته يې دومره زِيَاتٌ تَشْهِيْرٌ ورکړي چي خلکو ته دهغه
يَقِيْن راغلي چي ددغه مَسْلُک خلک خو مُسْتَاخ رَسُول دي، او دا خو كَافِرَان
دي، او د دوي په اړه تر دې حَدِّه پوري گډي وَدَي خَبَرِي وليکلي چي څوک
د دوي په کُفَر کي شک وکي هغه هم کافر دی
[وَمَنْ شَكَّ فِي كُفْرِهِ □ وَعَذَابِهِ □ كَفَر]

(دُرُ مُخْتَارٌ، کِتَابُ الْجِهَادِ، بَابُ الْمُرْتَدِّ، مَطْلَبٌ مُهِمٌّ: فِي حُكْمِ سَابِ الْأَنْبِيَاءِ، ج: ۶، ص:
(۳۵۷)

تَرْجَمَه:- چي څوک ددغه بِنِڪْنَحَا کونکو په کُفَر کي او دهغه په عَذَاب کي شک کوي،
هغه هم کافر دی .

ما دهغه مَسْلُک د خلکو څخه يُوبَسِّنَتَه وکړه، او دهغوي کِتَابُونَهُ مي وکتل نو
مَعْلُوم سو چي دهغه مَسْلُک خلک قَطْعًا د حُضُورُ (ﷺ) مُسْتَاخِي او بِي أَدْبِي
نه کوي، او نه هغه مُصَنِّف کومه مُسْتَاخِي کړي ده، أَلْبَتَه بعض هغه خَبَرِي
چي په آيَت او حَدِيث کي نسته، او دهغه بل مَسْلُک خلک غواړي چي په
دوي دغه خَبَرِي ومني، لېکن هغه خو په حَدِيث کي نسته، نو ځکه مُصَنِّف
صَاحِب هغه خَبَرِي نه مني، بس په دغه وَجْه د هغه بل مَسْلُک خلکو

يُرَوِّاكَدَه حُورَه كَرِي دِه، او هغه ته يې مُسْتَاخِ رَسُولِ وَيْلِي او كَافِرَانِ كړي يې دي، حَتَّى چې په خپلو كِتَابُو كي يې په هغوي پسي وليکل

، چې څوک د دوي په كُفَرِ كي شَكْ وكي هغه هم كَافِر دى .

اوس تاسو په خپله إِنْصَافِ وكئ چيري و حُضُورِ (ﷺ) ته بِنَكْنَحَا كول؟ او چيري دا چې يَوَهْ خَبَرَه د قُرْآنِ و حَدِيثِ څخه خِلَافِ ده د بَلِ مَسَلِكِ د خلغو هغه خِلَافِ قُرْآنِ و حَدِيثِ خَبَرَه نه منل؟ په دغه دُوو خَبَرُو كي څومره عَتِ فَرَقِ دى؟ ددغه فَتْوَى لكبله د مُسْلِمَانَوِ يو عَتِ جَمَاعَتِ دوي ټوتي سو .

په دغه وَجَهَ رَه په خپل عَنَوَانِ كي دا قِيْدَ لگومه چې و حُضُورِ (ﷺ) ته په وَاضِحُو أَلْفَافُو سره بِنَكْنَحَا كوي او چې يَوَهْ يې كي نو هم يې نه مني نو بيا هغه كس مُرْتَدَ گزري، دا چې د يوې سِرَ د بَلِي يَبْنِي وي يعنې عِبَارَتِ نَامُكَمَلِ راواخلي او مخته شا ته نه گوري هسي يو څوك په دغه طَرِيقَه سره مُسْتَاخِ رَسُولِ گرزول او بيا د كُفَرِ تَايَه پر وهل، په دې سره څوك نه كَافِر كبري .

دُوِيْمَ مَثَالِ دادئ چې:-

په أَخْبَارُو او تِيلِيوِيژِنِ كي راغلو چې يو خَوَانِ په كَالَجِ كي سَبَقَ وايه، دهغه د خولي څخه يَوَهْ خَبَرَه ووتله، دده دا مَقْصِدَ نه وو چې و حُضُورِ (ﷺ) ته بِنَكْنَحَا كوي، او نه يې دهغه مُسْتَاخِي كول مَقْصِدَ وو، لېكن دده ملگرو دده د خَبَرُو څخه دا مَطْلَبَ راوياسئ چې ده خو د حُضُورِ (ﷺ) مُسْتَاخِي وكړه، اوس دغه طَالِبِ عِلْمِ (د كَالَجِ لوستونكى) بَارَ بَارَ دا اِنكَارَ كوي چې رِمَا هيڅ كله دا مَقْصِدَ نه وو چې رَه د حُضُورِ (ﷺ) مُسْتَاخِي وكم، لېكن ملگرو يې يَوَهْ هم نه واورېدله، او دئ يې واهئ واهئ حَتَّى چې دئ يې وواژئ، مِيْدِيَا دغه واقعي ته ډېر زِيَاَتِ تَشْهِيْرَ وركئ، او نورو قَوْمُو ته يې دا تَاَثِرَ وركئ چې مُسْلِمَانَانِ خو ډېر سَخْتِ وي، او پر مَعْمُولِي مَعْمُولِي خَبَرَه باندي مُسْلِمَانَانِ هم قَتْلَ كوي، ددغه مَذْهَبِ خلك دُومره خَرَابِ دي، او دغه خَبَرَه په يُورِيِي مَلَكُو كي څو څو مِيَاشْتِي گزېده .

نو ځكه رِمَا دا گزارش دئ چې تر څو صَافِ صَافِ دا مَعْلُومَ سوي نه وي چې وَاقِعَه ده په قَصْدَا و حُضُورِ (ﷺ) ته بِنَكْنَحَا كړي ده يا يې د حُضُورِ (ﷺ) مُسْتَاخِي كړې ده، تر هغه وَحْتَه پر دغه كس بَايْدَ د كُفَرِ فَتْوَى ونه لگيري، ددې څخه ډېر اِنْتِشَارَ او گډِ وِدِي رامينځ ته كبري، او په خپله مُسْلِمَانَانِ په دُو دلو كي تَقْسِيْمَ كبري، بيا يُوَ په بَلِ پسي لُمُونَحَ هم نه كوي .

دَرِيْمَ مَثَالِ دادئ چې:-

د يوه مَسْئَلُ خلک د أَهْلُ بَيْتٍ ډېر إِحْتِرَامُ کوي، دهغوي مُحِبَّت د خپل إِيمَان جُزْءُ گڼي، هغه پر خپل سِر کښېښوي، دهغوي په اړه د أَدْنَى تَوْهِين هم نه دي قَائِل.

لېکن د بل مَسْئَلُ د خلکو دا عُثْمَان دی چې لکه څنگه إِحْتِرَام چې موږ کوو دغه رنگه إِحْتِرَام ډوي نه کوي، یا أَهْلُ بَيْتٍ دغه رنگه نه مني لکه څنگه چې يې موږ منو، اوس په دغه وَجْه ډوي کَافِرَان گڼي، د أَهْلُ بَيْتٍ مُسْتَاخَان يې گڼي، او په ډوي پسي لُموُنْخ هم نه کوي.

نو ددغه رنگه الْزِمَات لکبله هغه مُرْتَد نه گرزي، او هغه وَاجِبُ الْقَتْلِ نه گرزي، بلکه دا تَحْقِيق ګول ضروري دی چې ډوي وَاقِعَهُ حُضُور ته بِسْكَخَا کوي، یا د هغه مُسْتَاخِي کوي، او په پوهېږي هم په قَصْدًا دغه رنگه کوي، نو بيا خو مُرْتَد گرزي، نو ځکه مَا په عُنْوَان کی دا وليکل چې: دی و حُضُور ته په وَاضِحُو أَفَاطُو سره بِسْكَخَا کوي او چې يُوه يې کې هم نه مَنْع کېږي، ځکه چې نِن سَبَا دغه رَوَاج شروع سوئ دی چې که ته زَمَا خَبَرَه نه مني نو ته مُسْتَاخ رَسُول يې، یا د أَهْلُ بَيْتٍ مُسْتَاخ يې.

او د چې يُوه يې کې هم نه مَنْع کېږي د، دغه قِيْد مې په دې وَجْه وَلَکَاوِي چې کله نا کله يو إِنْسَان جَاهِل وي ده ته مَعْلُوم هم نه وي چې په کومه جُمْلَه سره د حُضُور (ﷺ) په شَان کې مُسْتَاخِي کېږي؟ نو ځکه دی بَايْد أَوَّل يُوه کې چې په دغه جُمْلَه سره مُسْتَاخِي رَاخي، او تَا دغه جُمْلَه ويلی ده په دې سره د حُضُور (ﷺ) مُسْتَاخِي سوې ده، اوس د يُوه کولو وروسته هم مُسْتَاخِي کوي نو بيا دی کَافِر شمارل کېږي.

وَاضِحٌ بَسْكَخَا کونکی به قَتْلُ کېږي

ددې دَلِيل دغه حَدِيثُونَه دي

١: حَدَّثَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّ أَعْمَى تَشْتَمُ النَّبِيَّ (ﷺ) وَتَقَعُ فِيهِ فَيَنْهَاهَا فَلَا تَنْتَهِي وَيَرْجُرُهَا فَلَا تَنْزَجُرُ، فَلَمَّا كَانَتْ ذَاتَ لَيْلَةٍ جَعَلَتْ تَقَعُ فِي النَّبِيِّ (ﷺ) وَتَشْتِمُهُ فَأَخَذَ الْمَغُولُ فَوْضَعَهُ فِي بَطْنِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَلَا إِشْهَدُوا أَنَّ دَمَهَا هَذَرٌ.

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ الْحُدُودِ، بَابُ الْحُكْمِ فِي مَنْ سَبَّ النَّبِيَّ (ﷺ)، ص: ٦١٣، نَمْبَرُ

(٤٣٦١)

تَرْجَمَه: - حضرت عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ عَبَّاسٍ فرمائي يو په سِتْرگو رُونْد سړی وو چې و حُضُور (ﷺ) ته بِسْكَخَاوِي کولی، او دده ته رَد و بَد ويله، هغه يې مَنْع کي، لېکن هغه مَنْع نه سو، هغه يې وَتَرْتِي (خَشْکَه) يې ورته وکړه لېکن هغه هيڅ خَبَرَه ونه منل، يوه شَيَه دارنگه وو چې ده د حُضُور (ﷺ) بِي أَدْبِي کوله، او حُضُور (ﷺ) ته يې بِسْكَخَاوِي

کولي، نو يَوَه چارَه يي وَاخسْتَلَه او دده په نَسَن يي وَرَنَنِيستَلَه نو حُضُورُ (ﷺ) وفرمائِل چي خلکو گواه وُسي، دده ويَنَه مَعاف ده [يعني دغه چي دِي يي وُزَلِي دِي پر هغه باندي قِصاص نِسْتَه]

په دغه حَدِيث کي ۱۱ فِيْنَهَا هَا فَلَا تَنْتَهِي وَيَرْجُرْهَا فَلَا تَنْزَجِرْ ۱۲، تر جَمْعَه:- ۱۱، هغه يي مَنَع کي، لېکن هغه مَنَع نه سو، هغه يي وَتَرَي (خُشْکَه يي ورته وکره) لېکن هغه هيڅ خَبَرَه وَنَه مَنَل، ۱۲، خخه دا هم مَعْلُوم سو چي بِنِکْنَحَا کونکي مَنَع کي بيا هم مَنَع نه سي نو بيا هغه کافر، او مُرْتَد گرزِي، په گُوم مُبْهَم لَفْظ يا جُمْلِي خخه نه مُرْتَد کبري .

۲: عَنْ عَلِيٍّ أَنَّ الْيَهُودِيَّةَ كَانَتْ تَسْتَمِ النَّبِيَّ (ﷺ) وَتَقَعُ فِيْهِ فَخَنَقَهَا رَجُلٌ حَتَّى مَاتَتْ فَأَبْطَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) دَمَهَا .

(ابودود شريف، كِتَابُ الْحُدُودِ، بَابُ الْحُكْمِ فِي مَنْ سَبَّ النَّبِيَّ (ﷺ)، ص: ۶۱۳، نَمْبَرُ (۴۳۶۲)

تر جَمْعَه:- د حضرت علي خخه روايت دِي چي يو يهودي بَنُي و حُضُورُ (ﷺ) ته بِنِکْنَحَا کړي وه او د حُضُورُ په شان کي چپ و رپ گايدي وه نو خکه يو سري دي ته د غاري خپک و رکړي وو چي دهغه خخه دغه يهودي بَنُخه مړه سوه نو حُضُورُ (ﷺ) د دِي ويَنَه (يعني قِصاص او بَدْلَه) مَعاف کړه .

په دغه دواړو حَدِيثو کي چي گُوم چا و حُضُورُ (ﷺ) ته په وَاضِحُو الْفَاظُو سره بِنِکْنَحَا کړي وه دهغه قِصاص يي مَعاف کړي دِي .

چي و حُضُورُ (ﷺ) ته په وَاضِح ثوگه بِنِکْنَحَا وکي نو کافر کبري

چي و حُضُورُ (ﷺ) ته بِنِکْنَحَا وکي نو بيا دِي کافر دِي، لېکن دده ثوبه قبليري که نه؟ په دِي اړه دوي رايي دي

[۱] يوه رايه داده چي که دِي ثوبه وکاري نو دده ثوبه نه قبليري، اوس به دِي حَتْمًا وَرَنِي، د اَكْثَرُو حَضَرَاتُو دغه نظر دِي .

[۲] دُوهمه رايه داده چي که دِي ثوبه وکاري نو دده ثوبه قبول ده، او د ثوبه کولو لپاره به ده ته درې وَرْجِي مُهَلْت و رکول کبري، که چيري دِي په دغه درې وَرْجِي کي ثوبه وکي نو دِي به نه قَتْلُوِي، يعني دده حُکْم د مُرْتَد په شان دِي، ده ته به هم د ثوبه کولو لپاره درې وَرْجِي مُهَلْت و رکول کبري .

[١] کُوم حَضَرَات چي وائي چي تُوبَهُ نَه قَبْلِبِرِي، دهغوي دَلِيل د دُرِّ مُخْتَار دهغه عِبَارَت دئ

وَكُلُّ مُسْلِمٍ ارْتَدَّ فَتُوبَتُهُ مَقْبُولَةٌ، إِلَّا الْكَافِرُ بِسَبِّ نَبِيِّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَإِنَّهُ يُقْتَلُ حَدًّا وَلَا تُقْبَلُ تَوْبَتُهُ مطلقًا وَمَنْ شَكَّ فِي كُفْرِهِ □ وَعَذَابِهِ □ كَفَرَ .

(دُرِّ مُخْتَار، كِتَابُ الْجِهَادِ، بَابُ الْمُرْتَدِّ، مَطْلَبُ مُهِمٍّ، فِي حُكْمِ سَابِّ الْأَنْبِيَاءِ، ج: ٦، ص: ٣٥٦)

تَرْجَمَهُ:- هر مُسْلِمَان چي مُرْتَد سي دهغه تُوبَهُ قَبُول ده، لېکن کُوم چي و حُضُور يا يَو بَلِ نَبِي ته د بَنَكْنَحَا کولو په وَجْه كَافِر سوئ دئ، دهغه تُوبَهُ قَبُول نه ده، هغه به د حَدِّ په توگه وَرْن کېږي، او هيڅ کله بَايْد دهغه تُوبَهُ قَبُول نه سي (مخته دا عِبَارَت هم دئ) چي څوک ددهغه بَنَكْنَحَا کونکي په كُفْر کي او دهغه په عَذَاب کي شَك کوي، هغه هم كَافِر دئ .

يَاْمَ لَرْنَه :- مخته رَاوَان دئ چي د حَدِّ د جَارِي کولو لپاره دا ضروري دئ چي اِسْلَامِي حُكُومَت به وي، او چي قَاضِي فَيَصَلَهُ وکي نو بيا به حَدِّ جَارِي کېږي، که چيري عَوَام په خپله حُدُود جَارِي کول شروع کي نو اِنْتِشَار او فَسَاد به خُور سي، او پر مِيډِيَا به هغه پِسَخَنَدُونَه او تَمَاشَا جوړه سي چي د ضَعَم (بِرْدَاشَت) قَابِل به نه وي .

[٢] دُوَهَمَه رَايَه داده، چي حُضُور ته بَنَكْنَحَا کونکي كَافِر خو دئ لېکن که چيري هغه تُوبَهُ وکي نو دده تُوبَهُ قَبُول ده، او که ده تُوبَهُ وکړه نو اوس به حَدِّ نه پر جَارِي کېږي، اَلْبَتَه ده ته به تَنْبِيَه ورکول کېږي چي په آينده کي دارنگه ونه کي، او لَرْنَه څه سَرَا به هم ورکول کېږي .

ددې دَلِيل د دُرِّ مُخْتَار دهغه بل عِبَارَت دئ
مَنْ سَبَّ الرَّسُولَ (ﷺ) فَإِنَّهُ مُرْتَدٌّ وَحُكْمُهُ حُكْمُ الْمُرْتَدِّ وَيُفْعَلُ بِهِ □ مَا فَعِلَ بِالْمُرْتَدِّ، وَهُوَ ظَاهِرٌ فِي قَبُولِ تَوْبَتِهِ □ كَمَا مَرَّ عَنِ الشِّفَاءِ .

(دُرِّ مُخْتَار، كِتَابُ الْجِهَادِ، بَابُ الْمُرْتَدِّ، مَطْلَبُ مُهِمٍّ، فِي حُكْمِ سَابِّ الْأَنْبِيَاءِ، ج: ٦، ص: ٣٦٠)

تَرْجَمَهُ:- که يو چا رَسُول ته بَنَكْنَحَا وکړه [نو هغه به كَافِر سي] او د هغه حُكْم د مُرْتَدِّ حُكْم دئ، ددهغه عِبَارَت څخه ښکاره کېږي چي دده تُوبَهُ قَابِل قَبُول ده، لکه څنگه چي د شِفَاء كِتَاب څخه دهغه خَبَرَه اوس تېره سوه .

د دُرِّ مُخْتَار دَرِيَم عِبَارَت دادئ

وَلَكِنْ صَرَحَ فِي آخِرِ الشِّفَاءِ بِأَنَّ حُكْمَهُ كَالْمُرْتَدِّ، وَمَفَادُهُ □ قَبُولُ التَّوْبَةِ كَمَا لَا يَخْفَى .

(دَرِ مُخْتَارِ، كِتَابُ الْجِهَادِ، بَابُ الْمُرْتَدِّ، مَطْلَبُ مُهِمٍّ: فِي حُكْمِ سَابِ الْأَنْبِيَاءِ، ج: ٦، ص: ٣٥٧ / (٣٥٩)

تَرْجَمَهُ: - بِهَ الشِّفَاءِ كِتَابُ كِي دَدِي خَبَرِي وَصَاحَتِ سَوِي دِي چي، د بِنَكْنَحَا كُونَكِي حُكْم د مُرْتَدِّ پِه شَان دِي، دَدِي فَايْدَه به دا وي چي دده تَوْبَه به قَبُول وي، لکه څنگه چي وَاَضَح او سَرِکَنْد ده .

د دَرِ مُخْتَارِ خُطُورَم عِبَارَتِ دَادِي قَالُوا وَيُسْتَتَابُ مِنْهَا فَإِنْ تَابَ نَكَلَ، وَ إِنْ أَبَى قُتِلَ، فَحَكَمُوا لَهُ بِحُكْمِ الْمُرْتَدِّ مُطْلَقًا، وَالْوَجْهَ الْأَوَّلُ أَشْهَرُ وَ أَظْهَرُ .

(دَرِ مُخْتَارِ، كِتَابُ الْجِهَادِ، بَابُ الْمُرْتَدِّ، مَطْلَبُ مُهِمٍّ: فِي حُكْمِ سَابِ الْأَنْبِيَاءِ، ج: ٦، ص: ٣٥٨) تَرْجَمَهُ: - عُلَمَاءُ فَرَمَائِلِي دِي چي: بِنَكْنَحَا كُونَكِي ته به وَيَل كِبِرِي چي ته تَوْبَه وکړه، که چیري ده تَوْبَه وکړه [نو اوس به حَدَّ ته پر جَارِي کِیري] لېکن عِبَرْتَاک سَرَا به وَرکول کِیري، او که چیري د تَوْبَه کولو څخه اِنکَار وکړ نو بیا به قَتْل کِیري، عُلَمَاء دا فَيَصْلَه کړي ده چي ددغه بِنَكْنَحَا کُونَكِي حُكْم بس مُطْلَقًا د مُرْتَدِّ د حُكْم پِه شَان دِي، لېکن اَوَّلَه رَايَه ډېره مَشْهُورَه هم ده او ډېره وَاَضَح هم ده .

په دغه درو سره عِبَارَتُو کي دِي چي و حُضُور ته بِنَكْنَحَا کُونَكِي که تَوْبَه وکړي نو دده تَوْبَه به قَبُول وي .

يُو بُزْرِي مَا وَلِيدِي چي د بَل مَسْلُک د خلکو پَو مُبْهَم عِبَارَتِ يي رَاوَاحَسْتِي او هغه يي مَخْتَه شَا ته نِيْمِي نِيْمِي کِي دا مَطْلَب يي رَاوَايَاسْتِي چي دا خو غُسْتَاخ رَسُول دِي، او دا فِتْوِي يي هم پر وَلِگُول چي دده تَوْبَه نه قَبَلِیري، بلکه چي دده په کُفَر کي څوک شُک وکړي هغه هم کَافِر دِي .

ددغه فِتْوِي لکبله د مُسْلِمَانَو پَو ډېر غُتِ جَمَاعَتِ په دُوو حِصُو کي تَقْسِيْم سو، او د کَافِر او مُسْلِمَان جگړه (اِخْتِلَافَات) رَاْمِيْنِخ ته سوه، او نه خُتْم کَبُونَكِي اِنْتِشَار او اِفْتِرَاق خُور سو، پر دغه باندې نو د اَفْسُوس بَغِيرَه نور څه کولائي سو !

کوم حَضَرَات چي د غُسْتَاخ رَسُول تَوْبَه قَبُول گڼي هغه وائي چي درې وُرْجِي به مُهَلَّت وَرکول کِیري

د کُومُو حَضْرَانُو په نېز چي د بښکنا کونکي توبه قبول ده، نو هغه ته به د توبه کولو لپاره درې ورځې مهلت ورکول کېږي، ځکه چي دې خو د مړتد په شان دې .

حضرت عمر به د درو ورځو پر مهلت ورکولو باندې سختي کوله

١: لَمَّا قَدِمَ عَلَى عُمَرَ فَتَحَّ تَسْتَرٌ، وَتَسْتَرٌ مِنْ أَرْضِ الْبَصْرَةِ، سَأَلَ لَهُمْ هَلْ مِنْ مَغْرَبِيَّةٍ؟ قَالُوا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ لَحِقَ بِالْمُشْرِكِينَ فَأَخَذَنَاهُ، قَالَ مَا صَنَعْتُمْ بِهِ؟ قَالُوا قَتَلْنَاهُ، قَالَ: - أَفَلَا ادْخَلْتُمُوهُ بَيْتًا وَاعْلَقْتُمْ عَلَيْهِ بَابًا وَاطْعَمْتُمُوهُ كُلَّ يَوْمٍ رَغِيقًا ثُمَّ اسْتَبْتُمُوهُ ثَلَاثًا، فَإِنْ تَابَ وَ إِلَّا قَتَلْتُمُوهُ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ لَمْ أَشْهَدْ وَلَمْ أَمُرْ وَلَمْ أَرْضَ إِذَا بَلَغَنِي .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ٣٠، مَا قَالُوا فِي الْمُرْتَدِّ كَمْ يُسْتَتَابُ، ج: ٦، ص: ٤٤٤، نُمَيْرٍ: ٣٢٧٤٤/ سَنَنِ اللَّيْثِيهِ، بَابُ مَنْ قَالَ يُحْبَسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، ج: ٨، ص: ٣٥٩، نُمَيْرٍ: ١٦٨٨٧)

ترجمه: - چي کوم وخت حضرت عمر ته د تستر د فتح خبر راغلی، تستر د بصره علاقه ده، حضرت عمر پوښتنه وکړه چي د مغرب یو سړی سته؟ خلکو ورته وویل چي د مسلمانانو یو سړی مشرک سوی وو، نو موږ هغه ونيوی، حضرت عمر پوښتنه وکړه چي په هغه مو څه وکړل؟ خلکو ورته وویل چي هغه خو موږ قتل کړی، نو حضرت عمر وفرمائل چي ولې مو په کور کي نه بښدي کاوی؟ او هره ورځ مو یوه پوښتی ورکولای، بیا مو تر درو ورځو پوري دده څخه د توبه کولو مطالبه کولای، که توبه کړي وای نو پرېښی به مو وای، که نه نو قتل کړی به مو وای، بیا حضرت عمر وفرمائل ای الله ته گواه وسمه، نه خو ما دغه خلکو ته د قتل کولو حکم ورکړی وو، او چي کوم وخت دده د قتل خبر راغلی نه زه په هغه راضي سوی یم .

٢: عَنْ عَلِيٍّ قَالَ يُسْتَتَابُ الْمُرْتَدُّ ثَلَاثًا .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ٣٠، مَا قَالُوا فِي الْمُرْتَدِّ كَمْ يُسْتَتَابُ، ج: ٦، ص: ٤٤٤، نُمَيْرٍ: ٣٢٧٤٧/ سَنَنِ اللَّيْثِيهِ، بَابُ مَنْ قَالَ يُحْبَسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، ج: ٨، ص: ٣٥٩، نُمَيْرٍ: ١٦٨٨٧)

ترجمه: - حضرت علي به درې ورځې د مړتد څخه د توبه کولو مطالبه کوله .

په دغه اثر (يعني قول صحابي) کي دې چي تر درې ورځې مخکي د قتل کولو په صورت کي حضرت عمر وفرمائل چي ای الله نه زه په دغه وخت کي موجود وم او نه زه په دې راضي یم، ددې څخه معلوم سو چي درې ورځې مهلت ورکول ضروري دې، که تر درې ورځې وروسته هم پر خپله خبره باندې ولاړ وي نو بیا به قتل کوي .

[٢] که دارنگه جُمْلَه اِسْتِعْمَالَوِي چي دهغه څخه د حُضُور (ﷺ) د تَوْهِيْن شُبَه پيدا کبري

دُوِيْمَ صُوْرَت :- دادی چي و حُضُور (ﷺ) ته په ،، لَاكِه بِنَكْنَا ،، يعني په واضحو الفاظو خو يې بِنَكْنَا نه ده کړي، لېکن دارنگه جُمْلَه يې اِسْتِعْمَال کړې ده چي دهغه څخه دا شُبَه (شک) پيدا کبري چي په دغه لفظ سره دي د حُضُور (ﷺ) تَوْهِيْن سوئ وي، نو دا خو يوه مُبَهْمَه جُمْلَه او مُبَهْمَ لَفْظ دی، دا امکان هم سته چي دی دي د حُضُور (ﷺ) تَوْهِيْن کوي او دا امکان هم سته چي دی دي د حُضُور (ﷺ) تَوْهِيْن نه کوي، بلکه په نادانۍ او نايوهۍ کي دي دغه جُمْلَه تر خوله وتلي وي، دی خبر هم نه دی چي ما تَوْهِيْن کړی دی که مو نه دی کړی، نو ځکه دده څخه به يُؤْبَسِتَه کبري چي ددی څخه ستا څه مراد دی؟ که ده وويل چي زما ددی څخه تَوْهِيْن کول مقصد دی نو دی کافر دی، ځکه چي د رَسُولِ اللّٰه (ﷺ) تَوْهِيْن يې کړی دی، او که چيري ده وويل چي ددغه جملې څخه زما مقصد تَوْهِيْن کول نه دی، بلکه ما ته خو معلوم هم نه دی چي دغه جُمْلَه د حُضُور (ﷺ) د تَوْهِيْن شئ ده که نه؟ نو دغه کس معاف دی، لېکن ده ته به تَنْبِيَه کبري چي په اَيْنَدَه کي دغه رنګه جُمْلَه اِسْتِعْمَال نه کي، ځکه چي دغه جُمْلَه هم د خَطَرِي څخه خَالِي نه ده .

ما دغه تَفْصِيْل په دې وَجَه وليکي چي ډېر وخت دارنگه سوي دي چي يوه سري پر بل سري باندي د شُبَهِي په وَجَه الْزَام ولکاوي، هغه سري بَار بَار انکار کوي چي ما تَوْهِيْن نه دی کړی، او نه مي د تَوْهِيْن کولو اِرَادَه ده، ما ته خو دا معلوم هم نه دی، لېکن خلک په هغه پسې سوي وو، او آخِر يې هغه سري قتل کي، يايې دومره وواهۍ چي دده حَالَت ډېر خراب سو، او دغه ټول وَيَذِيُو يې پر يُؤْتِيُوْب باندي ورکړه، او دُنْيَا پر دغه حَرَكَت باندي اَفْسُوْس کاوی .

اَفْسُوْس خو دادی چي بعض خلک په الْزَام لګولو کي بُخْت دي، هره جُمْلَه ته تَوْهِيْن رِسَالَت وائي او د كُفْر فَتْوِي پر لګوي، او پر دې باندي پوره پوره هَنگامَه جوړوي .

[٣] دَرِيْمُ صُورَتِ :- دادی چي سَرِي مُسْلَمَانِ دِي، خو يَوَه مُبَهْمَه جُمْلَه يي اِسْتِعْمَالِ ڪري ده، اوس د بَلِ مَسَلِكِ خلکو يا د بَلِ مَذْهَبِ خلکو په دغه جُمْلَه کي قَطْع و بُرِيْد (يعني عِبَارَتِ او اَلْفَاظِ يي نِيْمِي نِيْمِي) ڪرل او دا مَطْلَبِ يي حِينِي وَاخَسْتِي چي ده د حُضُورِ (ﷺ) تَوَهِينِ ڪري دِي .

دا سري خو مُسْلَمَانِ دِي، نو حُڪَه غَالِبِ هُمَانِ خو دادی چي ده به د حُضُورِ (ﷺ) تَوَهِينِ نه وي ڪري، يا يي د يَوِ نَبِي يا وَلِي تَوَهِينِ نه وي ڪري، حُڪَه چي د اِسْلَامِ تَعْلِيْمِ دغه دِي چي دِي به نه د حُضُورِ (ﷺ) تَوَهِينِ کوي، نه به د بَلِ نَبِي تَوَهِينِ کوي، نه به د اَهْلِ بَيْتِ تَوَهِينِ کوي، نه به د يَوِ وَلِي تَوَهِينِ کوي، نو حُڪَه ده خو به يا په نَادَانِي کي دا خَبَرَه ڪري وي، دِي خَبَرِ هم نه دِي چي مَا د نَبِي، يا د وَلِي تَوَهِينِ ڪري دِي، يا په دغه جُمْلَه سره هُسْتَاخِي ڪري، يا خو يو بَلِ چَا ددغه جُمْلِي خُحَه عَلَطِ مَطْلَبِ وَاخَسْتِي او د هغه د بَدَنَامِ ڪولو ڪوښڻس يي ڪري دِي، نو حُڪَه ددغه وَيِنَا ڪونکي خُحَه بَايْدُ يُونُبْتَنَه وسي چي ددغه جُمْلِي خُحَه ستا خَه مَطْلَبِ دِي؟ ڪه هغه ووائي چي ددي خُحَه د تَوَهِينِ ڪولو مَقْصَدُ نه دِي، نو دِي دي پربردي، حُڪَه چي ده خو په قَصْدَا تَوَهِينِ ڪري هم نه دِي، اَلْبَيَّه ده ته به تَنْبِيَه ڪري چي په اَيِنْدَه کي دارنگه جُمْلَه اِسْتِعْمَالِ نه کي .

چي دغه رنگه طَرَزِ عَمَلِ او چَلَنِ خپل سي نو ديري هَنَڪامي به خَتَمِ سي، او دغه هره وَرُخِ چي د مَسَلُڪُو په مَآبِيْنِ کي گُومِ اِخْتِلَافِ رامينخ ته ڪيري دا به ديري ڪم سي .

[٤] په غَيْرِ مُسْلِمِ مُلُڪِ کي د رَسُوْلِ هُسْتَاخِي

خُلُورَمِ صُورَتِ :- دادی چي په كُفَرِي مُلُڪِ کي وسيري هلته يَوَه غَيْرِ مُسْلِمِ دارنگه حَرَڪَتِ وکي چي په هغه سره د حُضُورِ (ﷺ) تَوَهِينِ ڪيري، نو اوس به خَه کوي؟

مَخْتَه د مُرْتَدِ په سَزَا کي تَفْصِيْلِ رَاوَانِ دِي چي: د حَدِ لڳولو لپاره دري شَرْطُونَه ضروري دي

[١] چي اِسْلَامِي حُڪُوْمَتِ وي نو بيا حَدِ جَارِي ڪبدلائي سي، ڪه چيري اِسْلَامِي حُڪُوْمَتِ نه وي نو حَدِ به نه جَارِي کوي .

[٢] چي شَرْعِي قَاضِي فَيْصَلَه وکي نو بيا به حَدِ جَارِي کوي .

[۳] د شَرَعِي قَاضِي په نِغَرَانِي کي به حَد جَارِي کوي .

د حَد د جَارِي کولو لپاره به مُجْرِم و عَوَامُ النَّاسِ ته نه حَوَالَهُ کوي، ځکه چي ددې څخه اِنْتِشَار رامينځ ته کېږي، هسي هم نِن سَبَا په تَوَل دُنْيَا کي د بَشَرِي حُقُوق خَبَرِي شروع دي، نو مِيډِيَا ددغه رنگه خَبَرو ډېر زِيَات تَشْهِيْر کوي .

لِهَذَا چيري چي اِسْلَامِي حُكُومَت نه وي هلته به حَد نه جَارِي کوي، که هلته يو څوک بِسْكَخَا وکي يا د حُضُور (ﷺ) تَوْهِيْن وکي، نو په مُنَاسِب طَرِيقَه سره دي د حُكُومَت څخه د تَغْزِيْر مُطَالَبَه وکي .

که په يو غَيْر مُسْلِم مُلْک کي يو غَيْر مُسْلِم د حُضُور (ﷺ) تَوْهِيْن وکي نو دا خو هم تَوْهِيْن دی او بِنَه خَبَرَه نه ده، لېکن ددې لپاره د اِحْتِجَاج طَرِيقَه داده چي مُسْلِمَانان په گډه (اِتْفَاق سره) دهغه مُلْک د قَانُون د مَرَاعَت کولو سره سره اِحْتِجَاج وکي، او د حُكُومَت څخه مُطَالَبَه وکي چي دغه کس ته مُنَاسِب سَزَا ورکي، او تَغْزِيْر دي ورکي چي په اَيْنَدَه کي بل څوک دغه رنگه گُستَاخِي ونه کي .

دا صُورَت دي په هيڅ وَحْت نه کوي چي دغه کس موره ته را حَوَالَه کي چي موره ده ته سَزَا ورکو، ځکه چي په دغه صُورَت کي به د مُجْرِم خاندان او دده د نَظَر خلک جَنِي جَگړه شروع کي، او اِنْتِشَار به رامينځ ته سي، او خُدَائ مه که چي دغه اِخْتِلَاف دومره زِيَات نه سي چي ته دهغه مُلْک څخه راووزي او بيا به ته د پِنَاه اَحْسَلُو يو حاي هم پيدا نه کي .

يا د ډبري هَنگامِي، شُور او غُوغَا لکبله دهغه حاي مِيډِيَا تَا ته د يو تَشَدُّد کونکي قَوَم په سترگه ونه گوري او ستا تَصَوِيْر (هغه موندلئ لُور مقام) خَرَاب نه سي، لِهَذَا دغه رنگه مه کوي، بلکه دهغه مُلْک د قَانُون په دَائِرَه کي دَننه دَننه اِحْتِجَاج وکي، او د تَغْزِيْر مُطَالَبَه وکي، چي يو جَائِز صُورَت دی .

په مَوْجُودَه وَحْت کي گُستَاخ رَسُول يوه غَيَه مَسئَلَه ده

گُستَاخ رَسُول په نِن وَحْت کي يوه غَيَه مَسئَلَه ده، ددې څخه هم په دُنْيَا کي غَب اِنْتِشَار شروع دی .

د ډېرو كِتَابُ د مُطَالَعِي پر وَحْت دا شَيءَ مَخْتَه راغلئ دئ چي د يَوِ مَسَلَك خلک حُضُور (ﷺ) خو رَسُول مَنِي، دهغه يُورَه عَزَت کوي لېکن مَثَلًا ددغه آيت ،، لَا اَعْلَمُ الْعَيْب ،، په وَجَه دُومره خو مَنِي چي و حُضُور (ﷺ) ته بعض عِلْم غَيْب ورکړئ وُو، لېکن د يوې يوې دَرِي عِلْم يې ورکړئ وُو چي صِرَف د الله تَعَالٰي صِفَت دئ هغه نه مَنِي، يا ددغه آيت ،، لَا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّ لَا نَفْعًا ،، په وَجَه حُضُور (ﷺ) مُخْتَار كُل نه مَنِي، نو دلته د آيت په وَجَه د حُضُور (ﷺ) يَوِ صِفَت نه مَنِي، ځکه چي په خپله الله تَعَالٰي ددغه صِفَاتُو نَفِي کړي ده، اوس د بل مَسَلَك خلک دا تِينگار کوي چي ده د رَسُول گُستاخ کړي ده، او گُواکِه دا مُرْتَد سوئ دئ، او چي دغه عَقِيدَه مَنِي هغه ټول مُرْتَد سوي دي، او ټولو ته د مُرْتَد سِرًا بَايَد ورکول سي، او پر دغه باندې دُومره اِصْرَار (تینگار) وکئ چي قَوْم په دُوو حِصُو کي تَفْسِيْم سو دا ډېره لُويَه بي انصافي ده، چي د آيت څخه صَحِيح اِسْتِدْلَال کونکي گُستاخ او مُرْتَدِيْن وگني.

دا خو ډېره بَدَه خَبَرَه ده چي يوه دِلَه مُسْلِمَانان دي، لېکن د خپل فِكْر پر بُنْيَاد باندې هغه مُرْتَد کړي دي، او دا يې لَا هم پسي وليکل چي څوک د دُوي په گُفَر کي شک کوي هغه کافر دئ، او دغه حوَالَه يې نَقْل کړه چي

[وَمَنْ شَكَّ فِي عَدَابِهِ □ وَكُفْرِهِ □ كَفَر]

(دُرُ مُخْتَار، كِتَابُ الْجِهَاد، بَابُ الْمُرْتَد، مَطْلَبُ مُهْم: فِي حُكْمِ سَابِ الْأَنْبِيَاء، ج: ٦، ص: ٣٥٦)

تَرْجَمَه:- چي څوک د دُوي په گُفَر کي او د دُوي په عَدَاب کي شَك کوي، هغه هم کافر دئ .

لهذا چي د گُستاخ رَسُول يا د مُرْتَد فَتُوِي ورکوي نو دا ضروري دئ چي وَاقِعَه هغه و حُضُور (ﷺ) ته بَسَكْنَخَا کړي وي، او تر دُرو وَرَحُو پوري د يُوه کولو بَاوْجُود تُوبَه نه کوي، نو بيا به هغه مُرْتَد گڼل کېږي، صِرَف د يَوِ مَسَلَك د شَك پر بُنْيَاد يا د خپل سوچ او فِكْر پر بُنْيَاد مُرْتَد او گُستاخ رَسُول گڼل جَوَاز نه لري، ددې ډېر خِيَال ساتئ .

بعضو خلکو ددې خِيَال نه وساتئ او د مُسْلِمَانانو په مينځ کي د نَفَرَت اُور (وُور) بل کړئ، چي دهغه لکبله د اِسْلَام د يُوه کار لپاره دُوي په خپل مينځ کي نه سو سره يَوِ خَائ، او په جَنُغُونُو جَغَرُو او اِخْتِلَافانو يې خپل ځانونه سره تَبَاه کړل، په مَوْجُودَه وَحْت کي په شَام، عِرَاق، مِصْر، لِيبِيَا، يَمَن او افغانستان کي د مُسْلِمَانانو په خپل مينځي جَغَرُو کي پوره پوره مُلْکُونَه تَبَاه سول .

نو حُکَهِ دِ یَوِ مُسْلِمَانِ لپاره د مُسْتَاخِي د فَتَوِي وړکولو څخه مخکې د ډېر سوچ او فکر کولو ضرورت دی .

ددغه عقیدې په اړه ۳ آیتونه او ۲ حدیثونه دي، تاسو د هر یوه تفصیل ملاحظه کړئ

۱۷: د ټولو اصحابانو احترام ډېر ضروري دی

کوم چا چې د ایمان په حالت کې حضور (ﷺ) ولیدئ او بیا پر ایمان باندې ده ته مرګ راغلئ هغه صحابي دی، ځکه چې ده په سترګو حضور (ﷺ) لیدلئ دی، او د حضور (ﷺ) سره وسېدلئ دی، او دده سره یې ډېره مرسته کړې ده چې و وروسته خلکو ته دغه شئ نه دی نصیب سوی، دهغوي په قرباني سره خو موږ ته دین رارسېدلئ دی، نو ځکه د ټولو اصحابانو احترام کول ډېر ضروري دی، هغه که هر صحابي وي .

د هر صحابي عزت کول او د زړه لګومي دهغه سره محبت کول ضروري دی

د ټولو اصحابانو سره محبت کول ضروري دی، ځکه چې دا د حضور ملګري دي چې په هر حالت کې د حضور ملګرتیا کړې ده، د دوي څخه یو هم په بدو الفاظو سره یادول په کار نه دی، او د اصحابانو په خپل مینځ کې چې کوم اختلافات راغلي دي، هغه باید پر اجتهادي غلطۍ باندې محمول سي، د دوي غلطۍ نیول او بار بار پر هغوي باندې نیوکه کول مناسب نه دی .

په دوي کې ډېر هغه اصحابان هم سته چې د حضور (ﷺ) خسران وو، لکه حضرت ابوبکر، حضرت عمر، او حضرت عثمان بیا د حضور (ﷺ) زوم دی، لکه څنګه چې حضرت علي د حضور (ﷺ) زوم دی، نو لکه څنګه چې حضرت علي ته چې و رپ وېل جواز نه لري دغه رنګه و حضرت عثمان ته چې و رپ وېل جواز نه لري، ځکه چې هغه هم د حضور (ﷺ) زوم دی .

د حضرت عُمَرُ په اړه خو یو بل فَضِيلَت دا هم دی چې هغه د حضرت علی او حضرت فاطمه (ا) رُوم دی، د حضرت فاطمه لور حضرت اُمّ کُثُوم واده د حضرت عُمَر سره سوې ده، نو د حضرت عُمَر په شان کې خو لا هم چپ و رپ و یل په کار نه دي، ځکه چې دی د حضرت فاطمه (ا) رُوم دی.

حضرت عائشه او حضرت سوده (ا) د حُضُور (ﷺ) بی بی گان دي او د اُمّت منډي (میډي) دي، حضرت عائشه دومره گران بی بی ده چې ددې په غیر کې حُضُور (ﷺ) وفات سوئ دی، نو لکه څنگه چې حضرت خديجه د حُضُور (ﷺ) بی بی ده او د اُمّت مور ده، او دې ته چپ و رپ و یل جواز نه لري دغه رنگه و حضرت عائشه او حضرت سوده (ا) ته هم چپ و رپ و یل جواز نه لري، ځکه چې دوي هم د حُضُور (ﷺ) بی بی گان دي، که یو څوک ستا و بی بی (مینة) ته چپ و رپ و وائي نو تیا ته څومره بد ښکاره کېږي، دغه رنگه چې د حُضُور (ﷺ) و بی بی ته چپ و رپ و وائي نو څومره بد ښکاره کېږي؟ لهذا د حُضُور (ﷺ) و هسي یوه بی بی ته چپ و رپ و یل جواز نه لري، کوم خلک چې دغه رنگه کوي هغه ډېره غټه غلطي کوي.

د صَحَابَه کرامو سره زیات مُحَبَّت کوی، د إِمَام طحاوی حکم

وَنَحِبُّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَلَا نَفْطَرُ فِي حُبِّ أَحَدٍ مِنْهُمْ، وَلَا نَتَبَرَّأُ مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ، وَنَبْغِضُ مَنْ يَبْغِضُهُمْ وَبَغَيْرِ الْخَيْرِ يَذْكُرُهُمْ، وَلَا نَذْكُرُهُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، وَحُبُّهُمْ دِينٌ وَإِيمَانٌ وَإِحْسَانٌ، وَبُغْضُهُمْ كُفْرٌ وَنِفَاقٌ وَطُغْيَانٌ.

(عَفِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةِ، عَفِيدَةُ تَمِيزٍ ٩٣، ص: ٢٠)

ترجمه: - مور د حُضُور (ﷺ) د أَصْحَابَانُو سره مُحَبَّت کوو، او د دوي څخه د یوه په مُحَبَّت کې هم غلو (زیاتوب) نه کوو، او په دوي کې د یوه څخه هم پراعت (بېزارې) نه سرگندوو، او چې کوم څوک ددغه أَصْحَابَانُو سره بُغْض کوي یا دوي د خیر بغیره یادوي دهغوي سره به مور بُغْض کوو، او مور به دوي بس په خیر سره یادوو، ددغه حَضْرَاتُو سره مُحَبَّت کول دین دی، ایمان دی، او إِحْسَان دی، او ددغه حَضْرَاتُو سره بُغْض ساتل کفر دی، نفاق دی، او سُرکیني ده.

وَمَنْ أَحْسَنَ الْقَوْلِ فِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَ أَرَوَّاجِهِ الطَّاهِرَاتِ مِنْ كُلِّ دَنَسٍ وَ ذَرَيَاتِهِ الْمُقَدَّسِينَ مِنْ كُلِّ رَجَسٍ فَقَدْ بَرَّئَ مِنَ النِّفَاقِ.

(عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةِ، عَقِيدَةُ نَمْبَرِ ٩٦، ص: ٢١)

ترجمه:- د حُضُور (ﷺ) د اصحابانو، او دده د ياک بې بې گانو د بديو په اړه چې کوم چا بڼه خبره وکړه، او دده د مقدس اولادو بڼه والي يې بيان کي نو هغه کس د نفاق څخه بري سو .

په دغه عقيده کې د حُضُور (ﷺ) ټول اصحابان او دده بې بې گان بايد په بڼه خوله سره ياد سي، او دهغوي ټولو سره محبت کول په کار دي .

د اصحابانو په فضيلت کې ٨ آيتونه راغلي دي

١: وَالسَّبْقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ط ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (آيت ١٠٠، سُورَةُ التَّوْبَةِ ٩) .

ترجمه:- او د مهاجرين او انصار څخه چې کومو خلکو مخکې ايمان راوړی دی، او چاچي په نبکي سره د هغوي پيروی وکړه، الله د هغه ټولو څخه راضي سوئ دی، او دوي دهغه څخه راضي دي، او الله د دوي لپاره دا رنګه باغات تيار کړي دي چې تر هغه لاندې ولي (ويالي) بېبړي، چې په هغه کې به دوي همېشه همېشه وسېږي، دغه ډېره زبردسته کاميابي ده .

٢: لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (آيت ١٨، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨) .

ترجمه:- يقيناً الله دهغه مؤمنانو څخه ډېر خوشحال سو چې کله دوي تر درخته لاندې سنا سره بيعت کاوئ، او د دوي په زړو کې چې څه و هغه هم الله ته معلوم وو، نو ځکه ده پر هغوي باندي سكينت نازل کي، او دوي ته په انعام کې يوه نژدې فتح ورکړه .

٣: إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ط وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آيت ١٢٨، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .

ترجمه:- کومو خلکو چې ايمان راوړدی او چاچي هجرت کړی دی او د الله په لاره کې جهاد کړی دی، نو هغه بېشکه د الله د رحمت اميدواره دي، او الله ډېر بخښونکی، غټ مهربان دی .

٤: لَكِنَّ اللَّهَ حَبَبٌ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ط أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ (آيت ١٠٢، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ .

(آيَتِ ٨، سُورَةُ الْحُجُرَاتِ ٤٩) .

ترجمه:- لښک الله ستاسو په زړو کې د ايمان محبت اچولې دى، او هغه يې ستاسو په زړو کې پرکشتن (زړه کين) گرزولې دى، او په تاسو کې د کفر او گناهونو او د نافرمانۍ څخه نفرت ايښې دي، دغه رنگه خلک دي چې صحيح صحيح لاره ته راغلي دي، چې د الله لخوا د فضل او نعمت نتيجه ده، او الله د علم هم مالک دى، د حکمت هم مالک دى.

په دغه آيت کې د اصحابانو په شان کې فرماني دي چې د دوي په زړو کې د ايمان محبت موجود دى، نو ځکه د دوي څخه و يوه ته کافر ويل، يا گناهکاره ويل ډېر بد کار دى .

٥: اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۚ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ (آيَتِ ١٥٥، سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ ٣) .

ترجمه:- ستاسو څخه چې کومو خلکو په هغه ورځ شا وگرزوله چې کوم وخت دواړه لښکرونه يو د بل سره وتښتل (مخامخ سول)، حقيقت دادى چې د دوي د بعضو اعمال لکه شيطان دوي وينکول، او يقين وکړ چې الله دوي معاف کړي دي، يقينا الله ډېر معاف کونکى، غټ برډبار دى.

په دغه آيت کې دى چې د جنګ پر وخت د اصحابانو څخه چې کومه غلطۍ سوې وه الله تعالى هغه معاف کړه، نو ځکه اوس هغه غلطۍ نيول او دوي ته چپ و رپ ويل بالکل ناجائز کار دى .

٦: مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ ۚ اَشِدَّاءُ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ ۚ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۚ سِيْمَاهُمْ فِىْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ۗ

(آيَتِ ٢٩، سُورَةُ الْفَتْحِ ٢٨) .

ترجمه:- مُحَمَّد (صلى الله عليه وسلم) د الله رسول دى، او کوم خلک چې دده سره ملګري دي، هغه د کافرانو په مقابل کې سخت دي، (او) په خپل مينځ کې يو د بل لپاره رحم يې دي. ته به دوي وويني چې کله خو په رکوع کې دي، کله په سجده کې، (غرض) د الله د فضل او رضامندۍ په تلاش کې مصروف دي. د دوي علامتونه د سجدو د اثر څخه د دوي پر مخان ښکاره دي .

په دغه آيت کې د ټولو اصحابانو تعريف او ستاينه کړې ده، نو ځکه يوه ته هم چپ و رپ ويل صحيح کار نه دى .

٧: لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِيْنَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِىْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِّنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبَ فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّهٗ ۙ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ

(آيَت ١١٧، سُورَةُ التَّوْبَةِ ٩).

تَرْجَمَه: - حَقِيقَتُ دادی چي الله په رَحْمَت سره نَظَر کړی دی پر نَبِيِّ باندې او پر هغه مُهَاجِرِينَ او اَنْصَارُ باندې چي په دارنگه مُشْكِل وخت کي د نَبِيِّ مَلِكُري وکړه، سره ددي چي نژدې ودي ته وړو چي په هغه کي د یوې بَلِي زُرُونَه دخپل خایه څخه وېشورېږي، بیا الله ددوي پر حَالَت تَوَجُّه وکړه، یَقِينًا هغه د دوي لپاره ډېر شَفَقَت کونکی، غټ مَهْرَبَان دی.

٨: لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٌ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكُلًّا وَ عَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

(آيَت ١٠، سُورَةُ الْحَدِيدِ ٥٧).

تَرْجَمَه: - د تاسو څخه کوم چا چي (د مَكِّي د) فَتْح څخه مخکي مَصْرَف وکړی، او جَنَّت يې وکړی، هغه (د وروستنيو خلکو) سره نه دي بَرَابَر. هغه په دَرَجَه کي تر هغه خلکو زِيَات دی کوم چا چي (د فَتْح مَكَّه) وروسته مَصْرَف وکړی، او جَنَّت يې وکړی. هسي خو دغه رنګه الله د ټولو سره د خَيْر (جَنَّت) وَعْدَه کړی ده، او تاسو چي څه کوئ، الله په هغه پوره خَبَر دَارَه دی.

په دغه آيَت کي دی چي د فَتْح مَكَّه څخه مخکي کوم چا د الله په لَارَه کي خپل مَال مَصْرَف کړی دهغوي دَرَجَه ډېره غټه ده، او حضرت اَبُو بَكْر، حضرت عُمَر او حضرت عُثْمَان هغه اِنْسَانان دي چي د فَتْح مَكَّه څخه مخکي خپل مَالُونَه مَصْرَف کړي دي، نو ځکه د دوي مَرْتَبَه او مَقَام ډېر غټ دی، لَهْذَا و دغه حَضَرَاتو ته په هِيڅ وَخْت هم چپ و رپ وينا کول جَوَاز نه لري.

په دغه ٨ آيتو کي د اَصْحَابَانو ډېر غټ فَضِيلَتُونَه راغلي دي، او په دغه آيتو کي ټول اَصْحَابَان شَرِيکان دي، لَهْذَا و هسي يوه صَحَابِي يا صَحَابِيَّات ته هِيڅ کله هِيڅ کله چپ و رپ و يل جَوَاز نه لري، ددي څخه د اِنْسَان اِيْمَان ضَائِع کېږي.

ددې يو غټ نُقْصَان داهم دی چي د اِنْسَان د زِرَه څخه د صَحَابِي عَظَمَت وُزِي، او ددغه حَضَرَاتو په تَوْسِط سره چي کو دِيْن راغلی دی، پر هغه باندې په عَمَل کولو کي، يا دهغه په تَسْلِيْمُوْلُو کي سُسْتِي او کَاهِلِي پيدا کېږي، نو ځکه د ټولو اَصْحَابَانو عَظَمَت په زِرَه کي کېښتول ډېر ضروري دی.

په دغه حَدِيثُو كې و اَصْحَابَانُو ته د بِنَكْنَحَا كولو مَنَعِ راغلي

حُضُورُ (ﷺ) و اَصْحَابَانُو ته د بِنَكْنَحَا كولو څخه په سَخْتِي سره مَنَع كړې ده نو ځكه و اَذْنِي صَحَابِي ته هم په هېڅ وَخْت بِنَكْنَحَا كول په كار نه ده، او نه د ډوي په شان كې چِي و رِي وِيْنَا كول په كار ده .
ددې لپاره حَدِيثُونَه دغه دي

١: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) لَا تَسْبُوا أَصْحَابِي فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مَدَّ أَحَدِهِمْ وَلَأَنْصِفَهُمْ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ النَّبِيِّ (ﷺ)، بَابُ ، ص: ٦١٧، نَمْبِرُ ٣٦٧٣ / مُسْلِمُ شَرِيف، بَابُ تَحْرِيمِ سَبِّ الصَّحَابَةِ، ص: ١١١٣، نَمْبِرُ ٢٥٤٠ / ٦٤٨٧)
تَرْجَمَه: - **حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل چي زما و اَصْحَابَانُو ته بِنَكْنَحَا مه كوي، ځكه كه چيري په تاسو كې يو څوك د اَحَد (غَرَه) سره بَرَابَر سِرَه رَز (د الله په لاره كې) مَصْرَف كې، نو د صَحَابِي د يوه مَد او د نِيَمِي مَد د مَصْرَف كولو بَرَابَر ثَوَاب ته هم نه سي رسېدلای [ځكه چي هغوي د حُضُور (ﷺ) د مَد كولو لپاره مَصْرَف كړي وو] .**

٢: عَنْ عَطَاءٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ .
(مُصَنَّف ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، بَابُ ذِكْرِ الْكَفِّ عَنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ)، ج: ٦، ص: ٤٠٥، نَمْبِرُ ٣٢٤١٩)

تَرْجَمَه: - **حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل كوم چا چي زما و اَصْحَابَانُو ته بِنَكْنَحَا وكړه پر هغه دي د الله لَعْنَت وي .**

٣: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقَلٍ الْمُزَنِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي، اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي لَا تَتَّخِذْهُمْ غَرَضًا بَعْدِي، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِإِبْغَضِي أَبْغَضَهُمْ، وَمَنْ آذَاهُمْ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، وَمَنْ آذَى اللَّهَ فَيُوشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ .

(مُسْنَدُ إِمَامِ أَحْمَد، بَابُ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقَلٍ الْمُزَنِيِّ، ج: ٦، ص: ٤٢، نَمْبِرُ ٢٠٠٢٦)

تَرْجَمَه: - **حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل چي: زما د اَصْحَابَانُو په اړه د الله څخه وېبېرېږي، زما د اَصْحَابَانُو په اړه د الله څخه وېبېرېږي، زما وروسته ډوي د طَعْن و مَلَامَتِيَا نېټانه مه كرزوي، څوك چي د ډوي سره مُحَبَّت كوي هغه به زما په وَجَه د ډوي سره مُحَبَّت**

کوي، او څوک چي د دُوي سره بُغْضُ (نَفَرَت) کوي هغه به زَمَا په وَجْهَ د دُوي سره بُغْضُ کوي، کوم چا چي دُوي ته تَكْلِيفُ ورساوئ هغه کُؤَاكِهَ ما ته تَكْلِيفُ ورساوئ، او کوم چا چي مَا ته تَكْلِيفُ ورساوئ نو هغه کُؤَاكِهَ و اللّٰهُ ته تَكْلِيفُ ورکئ، او کوم چا چي و اللّٰهُ ته تَكْلِيفُ ورساوئ نو کېدلای سي چي اللّٰهُ دي هغه په خپل عَرَفَتُ (عَذَابُ) کي راتينکي کي .

حُضُورُ (ﷺ) په دِرْدُ (دِرْدُ) سره د خپلو أَصْحَابَانُو په اړه و فرمائل چي دُوي د طُغْنُ او مَلَامَتِيَا نِشَان مه جوړوئ .

٤: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِبَايَتَيْنِ عَلَى أُمَّتِي مَا أَتَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ حَزْوُ النَّعْلِ بِالنَّعْلِ وَ أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَتَفَرَّقَ أُمَّتِي ثَلَاثَ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً، قَالَ وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ مَا أَنَا وَ أَصْحَابِي .

(ترمذی شریف، کتابُ الْإِيمَانِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي إِفْتِرَاقِ هَذِهِ الْأَمَّةِ، ص: ٦٠٠، نَمْبَرُ ٢٦٤١ / أَبُو دَاوُدُ شَرِيف، کتابُ السُّنَّةِ، بَابُ شَرْحِ السُّنَّةِ، ص: ٦٥٠، نَمْبَرُ ٤٥٩٧) تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل چي زَمَا پر أُمَّتُ به د بَنِي إِسْرَائِيلُو په شَان وخت راسي، بِالنَّعْلِ سره بَرَابَرُ بَرَابَرُ بَنِي إِسْرَائِيلُ په دُوهُ أَوِيَا دَلُو کي تَفْسِيْمُ سوي وو، او تاسو به په دري أَوِيَا دَلُو کي تَفْسِيْمُ کېږئ، ټولي به دُورُخَ ته ځي، مَا سَوَا د يوې دَلِي، خلکو يُؤَيِّنَتُهُ وکړه يَا رَسُولَ اللَّهِ هغه به کومه دَلَهَ وي؟ حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل، پر کومه (طَرِيقَه) چي رَهَ يَم او زَمَا أَصْحَابَانُ دي .

په دغه حَدِيثُ کي راغلي دي چي زَمَا أُمَّتُ به په دري أَوِيَا [٧٣] دَلُو کي وېشل سي، او ټولي دَلِي به دُورُخَ ته ځي، لېکن کومه فِرْقَهَ او دَلَهَ چي زَمَا د أَصْحَابَانُو پر طَرِيقَه رَوَان وي صرف هغه نِجَاتُ موندلای سي .

٥: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ حُصَيْنٍ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ .

(بخاري شریف، بَابُ فَضَائِلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ وَمَنْ صَحِبَ النَّبِيَّ أَوْ رَأَاهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَهُوَ مِنْ أَصْحَابِهِ □، ص: ٦١٢، نَمْبَرُ ٣٦٥٠)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل زَمَا د أُمَّتُ بَهْتَرِين خلک هغه دي کوم چي زَمَا په زَمَانَه کي دي، بيا هغه خلک چي تر دي وروسته راجي، بيا هغه خلک چي تر هغو وروسته راجي .

ددې حَدِيثُ څخه معلوم سو چي د حُضُورُ (ﷺ) په زَمَانَه کي چي کوم أَصْحَابَانُ وو هغه ددې أُمَّتُ بَهْتَرِين خلک وو، نو په دغه وَجْهَ هم دُوي ته چِي و رِي ويل په کار نه دی .

٩: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ لَا تَمَسُّ النَّارَ مُسْلِمًا رَأَيْتُ أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى.

(تِرْمِذِي شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ رَأَى النَّبِيَّ (ﷺ) وَصَحْبَهُ، ص: ٨٧٢، نُمِرَ (٣٨٥٨)

تَرْجَمَهُ: - مَا دِ حُضُورُ (ﷺ) خُخِه اُورِبْدَلِي دِي دايي فرمائيل چي: کوم چا چي د اسلام په حالت کي زه ليدلئ يم، يا کوم چا چي زه ليدلئ يم [يعني زما صحابي] هغه يي ليدلئ وي، نو هغه به د دُورِخ اُور (وُور) مَس نه کي .

په صحابه و کي که اختلافات وي هم نو دهغه بايد دارنگه تاويل وکي چي د اتفاق يو صورت رامينخ ته سي

د قرآن کریم دا تعلیم دی چي د اصحابانو په مينخ کي که چيري اختلافات وي هم نو هغه اختلاف ته دي نور زيات پک نه ورکوي، او تشهير دي نه ورکوي، بلکه دارنگه تاويل دي وکي چي دهغه خخه د اختلاف صورت کم سي، او د اتفاق کوم زيات صورت رامينخ ته سي .

په دغه دواړو آيتو کي ددغه تعليم ورکول سوي دي

٩: وَ اِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا ج . (آيَت ٩، سُورَةُ الْحُجُرَاتِ ٤٩)

تَرْجَمَهُ: - او که چيري د مسلمانانو دوي دلي په خپل مابين کي سره و جنگېري نو د دوي په مابين کي صلح وکړئ .

١٠: اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ اَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

(آيَت ١٠، سُورَةُ الْحُجُرَاتِ ٤٩)

تَرْجَمَهُ: - حقيقت خو دادي چي ټول مسلمانان سره وروڼه دي، نو خکه د خپلو دوو وروڼو په مابين کي بيه تعلقات جوړ کئ، او د الله خخه بېرېري چي ستاسو سره د رحمت معامله وکړل سي.

په دغه دواړو آيتو کي دی که چيري جنګ رامينخ ته هم سي نو صلح (روغ) يي ور وکئ، نو خکه د اصحابانو د مابين اختلافات بايد پر اجتهادي غلطې حمل سي، او تر ډېر لا هم ډېر د اتفاق د پيدا کولو کوښښ کول په کار دي، د دوي و اختلافاتو ته لا نور پک ورکول په کار نه دی .

چي د أَصْحَابَانُو إِخْتِلَافَات وويني نو حُضُور (ﷺ) مَور ته دغه دَوَه نُصِيحَتُونَه ڪري دي

حُضُور (ﷺ) ته د وَحِي په ذَرِيعَه سره دغه إِطْلَاع و رکول سوي وه چي ستا څخه وروسته به د أَصْحَابَانُو په مِينځ کي إِخْتِلَافَات راسي، او حضرت حَدِيقَه ته د ډېرو خَبَرُو إِطْلَاع ورکړي وه، حُضُور (ﷺ) وفرمائل چي رَمَا څخه وروسته د أَصْحَابَانُو إِخْتِلَافَات ووينئ نو دَوَه کارونه ضرور وکئ

[۱] يو خو دا چي څومره خُلَفَاءِ رَاشِدِينَ دي دهغوي إِتِّبَاع کوئ .

[۲] او دَوَهْم دا چي د أَصْحَابَانُو په اړه پتّه خو له (خَامُوش) سئ، د يوه په حِمَايَت کي دهغه بل په خِلَاف ثَرَه مه را اخلئ .

په دغه حَدِيث کي دئ چي د څلورو سره خُلَفَاءِ سُنَّتُونَه (طُور و طَرِيقَه) پر خپلو ځانو باندي لَازِم کئ

عَنْ الْعَرَبِاضِ بْنِ سَارِيَةَ، قَالَ وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمًا بَعْدَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ وَوَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ فَقَالَ رَجُلٌ إِنَّ هَذِهِ □ مَوْعِظَةُ مُودَعٍ فَبِمَاذَا تَعَاهَدُ الْإِنْيَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَإِنَّهُ مَنْ يَعِيشُ مِنْكُمْ يَرَى إِخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّهَا ضَلَالَةٌ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ

(ترمذی شریف، کتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة و اجتناب البدعة، ص: ۶۰۷، نمبر ۲۶۷۶ / ابن ماجه شریف، کتاب المقدمة، باب اتباع الخلفاء الراشدين المهديين، ص: ۶، نمبر ۴۲)

تَرْجَمَه:- حضرت عَرَبِاضُ بْنُ سَارِيَةَ فرمائي چي: يوه وَرِخ د سَهَار د لُمُونځ وروسته حُضُور (ﷺ) مَور ته نُصِيحَت وکئ، دارنگه نُصِيحَت يي وکئ چي سترگو وېښکئ وبيولي، زُرُونَه د خپلو ځايو څخه راوغورزېدل، يوه سري وويل دارنگه ښکاره کېږي لکه دغه چي الْوَدَاعِي (د حُضُور (ﷺ) آخري) نُصِيحَت دئ، نو ځکه ائ د اللَّهِ رَسُول رُموږ څخه کوم عَهْد (بَيْمَان) آخستل غواړي؟ حُضُور (ﷺ) وفرمائل څوک چي ژوندئ پاته سي هغه به ډېر إِخْتِلَافَات وويني، گورئ (په ډين کي د ځان څخه) کومه نَوِي خَبَرَه مه پيدا کوئ، ځکه چي هغه مُمرهي ده، چي کوم څوک د إِخْتِلَاف زَمَانَه وويني نو پر هغه باندي رَمَا سُنَّت او هَدَايَت يافته خُلَفَاءِ رَاشِدِينَ (مَضْبُوط نيول) لَازِم دي، هغه (د زَامِي) په غَابِطُو سره ټينگ کئ .

په دغه حَدِيث کي دري خَبَرِي دي

[١] حُضُورُ (ﷺ) په ډېر دِرْد (دِرْد) سره دغه آخري نصيحت کړې دى، نو چې کوم عهد حُضُور (ﷺ) د اصحابانو څخه آخستى دى هغه ډېر مهم دى .

[٢] نوهمه خبره يې دا کړې ده چې زما څخه وروسته به ډېر اختلافات وي، نو ځکه هغه وخت د خلفاء راشدين سنت لازم ونيسى .

[٣] دريمه خبره يې دا کړې ده چې څلور سره خلفاء راشدين [رَضِيَ الله تعالى عنهم ومن تبعهم اجمعين] پر هدايت دي، نو اوس چې کوم خلک

حضرت علي (ﷺ) تسليموي او هغه نور درې حضرات پرېږدي، دغه خلک خومره غټه غلطي کوي؟ بيا دا چې څلور سره خلفاء پر هدايت دي نو

کوم خلک چې درې خلفاء پر غلطي او خطا باندي گڼي نو دغه خلک خومره غټه غلطي کوي؟ لهذا ډېر د فکر او سوچ خبره ده .

په دغه زاروان حديث کي بيا راغلي دي چې د اصحابانو د اختلاف په سلسله کي پټه خوله او چپ پاته سى

قال لى اهبان بن صيفى: قال لى رسول الله: يا اهبان! اما انك ان بقيت بعدي فستري في اصحابي اختلافًا، فان بقيت الى ذلك اليوم فاجعل سيفك من عراجين، قال فجعلت سيفي من عراجين .

(طبراني كبير، مسند اهبان بن صيفى الغفاري، ج: ١، ص: ٢٩٥، نمبر ٨٦٨)

ترجمه: - حضرت اهبان وفرمائى چې ما ته حُضُور (ﷺ) وفرمائى، اى اهبان که چيري زما وروسته ته ژوندئ پاته سوي نو زما په اصحابانو کي به اختلافات وويني، که

چيري ته تر هغه وخته پوري ژوندئ پاته وي، نو خپله تره د خورما د بناخ څخه جوړه که، [يعني د وسپيني په تره سره د کوم صحابي په خلاف مه جنگېره]، حضرت اهبان فرماي چې: ما د خورما د بناخ څخه تره جوړه کړې ده .

د اصحابانو په مينځ کي چې کوم اختلاف راغلى دى
مور بايد د هغه څخه خپل خانونه وساتو

د حضرت امام شافعي (ﷺ) قول
تلك دماء طهر الله ايدينا منها فلا نلوث الينيتا بها .

(شرح فقه الا كبر، بحث في ان المعاصي تضر مرتكبها خلافا لبعض الطوائف، ص: ١١٧)

ترجمه: - د اصحابانو په مينځ کي چې کومي ويښي توي سوي دي، الله زموږ لاسونه دهغه څخه پاک ساتلي دي، نو اوس مور خپلي ژبي په هغه نه ککښو (لرو) .

د حضرت إِمَامُ أَحْمَدُ (٢) قَوْلُ

وَسُئِلَ أَحْمَدُ عَنْ أَمْرِ عَلِيٍّ وَعَائِشَةَ فَقَالَ تِلْكَ أَمَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ .

(شَرْحُ فَهْمِهِ الْأَكْبَرُ، بَحْثُ فِي أَنَّ الْمَعَاصِيَ تَضُرُّ مُرْتَكِبِيهَا خِلَافًا لِبَعْضِ الطَّوَائِفِ، ص:

(١١٧)

تَرْجَمَهُ:- د حضرت عَلِيٌّ او حضرت عَائِشَةُ په مَآبِينِ کي چي کُومِ إِخْتِلَافِ راغلي وو، دهغه په اړه د حضرت إِمَامُ أَحْمَدُ څخه يُؤَيِّتُهُ وکړه، نو ده وفرمائل، هغه خلک وو چي تېر سو، چي څه دوي کړي وو، دهغه نُقْصَانِ يا فَائِدَةٍ به هغوي ته رسېږي، او چي څه تاسو کوئ دهغه نُقْصَانِ يا فَائِدَةٍ به تاسو ته رسېږي، هغو خلکو چي هر څه کړي دي دهغه په اړه ستاسو څخه هيڅ يُؤَيِّتُهُ گروپونه نه کېږي .

دغه دواړو حضراتو فرمائلي دي چي د أَصْحَابَانُو په مينځ کي چي کُومِ إِخْتِلَافَاتِ وو هغه د دوي اجْتِهَادِي غُلْطِي وه، نو ځکه موږ ته په کار دئ چي په هغه کي خپل ځانونه مُلُوثُ نه کوو، دغه دواړو حضراتو د لور تېر سوو حَدِيثُو څخه اسْتِدْلَالُ کړئ دئ، او پر هغه يې عَمَلُ کړئ دئ، موږ هم بَايْدُ پر دغه باندي عَمَلُ وکو .

دغه لس أَصْحَابَانِ دي چي په دُنْيَا کي د جَنَّتِ زېږئ ورکړئ دئ

و دغه لسو أَصْحَابَانُو ته په دُنْيَا کي د جَنَّتِ بَشَارَتِ (زېږئ) ورکول سوئ دئ، او عَجَبُهُ خَبَرُهُ خو داده چي ددي بَاوْجُودُ و حضرت أَبُوْبَكْرُ، حضرت عُمَرُ، حضرت عُثْمَانُ او دغه رنگه نورو ته خلک جَيِّ و رَيِّ و يُنَاوِي کوي، حَدِيثُ دغه دئ

٧: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَبُوبَكْرٌ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدُ بْنُ وَقَاصٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ .

(ترمذي شريف، باب مناقب عبد الرحمن بن عوف، ص: ٨٥١، تمیز ٣٧٤٧) تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) و فرمائل أَبُوْبَكْرُ په جَنَّتِ کي دئ، عُمَرُ په جَنَّتِ کي دئ، عُثْمَانُ په جَنَّتِ کي دئ، عَلِيٌّ په جَنَّتِ کي دئ، طَلْحَةُ په جَنَّتِ کي دئ، زُبَيْرُ په جَنَّتِ کي دئ، عَبْدُ الرَّحْمَنِ ابْنِ عَوْفٍ په جَنَّتِ کي دئ، سَعْدُ ابْنِ أَبِي وَقَاصٍ په جَنَّتِ کي دئ، سَعِيدُ ابْنِ زَيْدٍ په جَنَّتِ کي دئ، او عُبَيْدَةُ ابْنِ الْجَرَّاحِ په جَنَّتِ کي دئ .

دا هغه حضرات دي چي په دُنْيَا كي لَا د جَنَّت زېږي وركول سوي دي .
خدای دي وكي چي موره ته هم د دوي ملگري نصیب سي .

ددغه عقیدې په اړه ۱۰ آيتونه او ۷ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل
ملاحظه كئ .

۱۸: د اهل بيت سره محبّت كول د ايمان جزء دى

د حضور (ﷺ) ټولې بي بي گان، او حضرت فاطمه، حضرت علي، حضرت
حسن او حضرت حسين دغه ټول په اهل بيت كي داخل دي، او هميشه به په
اهل بيت كي شامل پاته وي .

دا خبره هم ضروري ده چي د اهل بيت په محبّت كي و بل صحابي ته بد و
رد ويل جواز نه لري .

په خصوصي توگه بيا و حضرت عائشه، او حضرت ابوبكر، حضرت عمر
او حضرت عثمان ته چپ و رپ ويل بالكل ناجائز عمل دى .

او په دوي كي چي كوم اختلاف راغلى دى هغه اجتهادي غلطى ده، الله دي
دهغه عفو ورته وكي .

حضرت علي او حضرت حسين د هر خومره فضائلو ياوجود نه مشكل كشا
دي، او نه كارساز دي، نو خكه د دوي خكه مدد غوښتل جواز نه لري،
حضور (ﷺ) ددغه خبري د تعليم وركولو لپاره تشریف راوړى و .

د حضور (ﷺ) دا تمنا (خواهش) وؤ چي زه د دنيا خكه ولاړ سم او په خپله
خليفه نه وټاكم او نه يي معلوم كم، بلكه جمهوريت برقراره پاته سي، او امت
په خپله د خپل خليفه انتخاب وكړي، البتة د حضور (ﷺ) دا تمنا وه چي
ابوبكر اول (لومړى) خليفه وي .

ددغه ټوله تفصيل مخته راوان دى .

په اهل بيٽ کي څوک څوک داخل دي؟

د حُضُور (ﷺ) ٽولي بي بي گان په اهل بيٽ کي داخل دي، ځکه چي و بي بي ته خو د کُور وَالَا وِيل کيږي، په دوي کي تر ټولو زياته حَقْدَارَه حضرت خُدِيجَه ده چي د حضرت فَاطِمَه مُور ده، ددي سره حضرت عائِشَه، حضرت حَفْصَه او ٽولي بي بي گان په اهل بيٽ کي داخل دي، او د آيت مِصْدَاق خو دوي ٽولي دي نو ځکه ټولو ته د پاکي دغه فَضِيلَت حَاصِل دي . وروسته حُضُور (ﷺ) بيا حضرت فَاطِمَه، حضرت عَلِي، حضرت حَسَن او حضرت حُسين په اهل بيٽ کي داخل کړل، نو ځکه وروسته به و دوي ته هم د آيت ،، وَيُطَهِّرْكُمْ تَطْهِيرًا ،، فَضِيلَت حَاصِل وي .

بعضو خلکو څه زياتوب کړی دی چي اَزْوَاج مُطَهَّرَات، خُصُوصًا حضرت عائِشَه او حضرت حَفْصَه يي د اهل بيٽ څخه اِيسْتَلِي دي، او نور ظَلَم يي دا هم کړی دی چي و دوي ته جِب و رِب و يَنَاوِي کوي، او حضرت عَلِي په اهل بيٽ کي داخُلوي، او دغه حَضَرَات د ومره تر خپلي مرتبې لوروي چي تر نيانو هم د دوي درجه و مرتبه لوروي، دغه صَحِيح عَمَل نه دی . بلکه صَحِيح خبره داده چي ټولي اَزْوَاج مُطَهَّرَات او حضرت فَاطِمَه، حضرت عَلِي، حضرت حَسَن، او حضرت حُسين په اهل بيٽ کي داخل دي، او د اهل بيٽ په اعتبار سره دوي ټول سره برابر دي .

په اهل بيٽ کي بي بي گان داخل دي، دليل يي دغه آيتونه دي

١: يُنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيْطَمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ٢٤ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ٢٥ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ٢٦ وَإِذَا كُنَّ مَأْتِلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِّنْ آيَةِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ٢٧ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ٢٨ ط ع .

(آيت ٣١، تا ٣٤، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣) .
ترجمه:- اى دنيبي بي بي مانو! که چيري تاسو تقوي اختيار کى نوتاسو خود عامه بنحو په شان نه ياست، لهذا تاسو په نازک مزاجي (نراکت) سره خبري مه کوئ، کله به دارنگه څوک بي خايه لالچ وکي چي په زړه کي مرض وي، او خبره هغه کوئ چي د خير وي. او په خپلو کورؤ کي په قرار وسپړئ، او (نامحرم خلکو ته) د زيب و زينت سره مه گرزي راگرزي، لکه څنگه چي په پخواني جاهليت کي بنکاره کېدله، او لمونځ قائموي، او زکوة اداء کوئ، او د الله او دهغه د رسول فرمانبرداري کوئ، اى د

بَنِي أَهْلِ بَيْتِ! (كُورْنِيَانُوا)، الله خو دا غُوارِي چي ستاسو خُخه گندي ليري كُري، او تاسو ته دارنگه **پاكيڙگي** دركُري چي په هر ډول **مُكَمَله** وي. او ستاسو په **كُورُورُ** كي چي د الله **كُوم اَيَنُونَه** او د **جُكَمَت** كُومي **خَبِرِي** اُورُول كُبري، هغه په **يَا د لَرِي، يَقِين** وكئ الله دبر **بارِيك بِيَن** او په هره **خَبِرَه خَبِر دَارَه** دئ. **په دغه آيت كي د حُضُور (ﷺ) و ټولو بي بي گانو ته په بِنِسَاء النَّبِي لَسْتُنَّ كَاَحِدٍ مِّنَ النِّسَاءِ سره خُطاب كُري دئ، بيايي د رر كُن، په جَمْع مُؤَنَّث حَاضِر صِيغه سره خُطاب كُري دئ، او دايي هم فرمائي دي چي ائ اهل بيت الله تعالى خو غُوارِي چي تاسو **پاك** كُري، نو خُكه **بي بي گان** خو الله تعالى په **اهل بيت** كي **داخل** كُري دي.**

دغه مُكَمَل آيت تاسو مَلاَحَظَه كئ چي د رر اِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ، خُخه مَخكي هم د رر كُن، يعني د جَمْع مُؤَنَّث حَاضِر په صِيغه سره يي د حُضُور (ﷺ) بي بي گان مُخَاطَب كُري دي، او په رر وَيُطَهِّرُكُمْ تَطَهِّرًا، وروسته هم د رر كُن، يعني د جَمْع مُؤَنَّث حَاضِر په صِيغه سره يي د حُضُور (ﷺ) بي بي گان مُخَاطَب كُري دي، نو خُكه په مَآبِيَن كي د رر اِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ اِلَيْهِ، خُخه هم د حُضُور (ﷺ) بي بي گان مُرَاد دي، او هغه په **اهل بيت كي **داخل** دي، او وروسته حضرت **فاطمه** او حضرت **علي** بيا **حُضُور (ﷺ)** په **اهل بيت** كي **داخل** كُري دي، نو خُكه په **اهل بيت** كي حضرت **خديجه**، حضرت **عائشه**، حضرت **حفصه** او دغه رنگه نورې ټول بي بي گان **داخل** دي.**

نُكْتَه :- د آيت په مَآبِيَن كي، **لِيُذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطَهِّرًا** كي رر **عَنْكُم**، او رر **يُطَهِّرَكُمْ**، كي د جَمْع مُذَكَّر حَاضِر صِيغه رَاوړې ده، ددې **وَجَه** داده چي په **اهل بيت** كي **حُضُور (ﷺ)** هم **داخل** دئ، نو دده د **عَظَمَت** لپاره يي د رر **كُم**، يعني جَمْع مُذَكَّر حَاضِر صِيغه رَاوړې ده، او په هغه كي ټولي بي بي گان **داخل** دي.

په دغه حَدِيث كي دئ چي د حُضُور (ﷺ) بي بي گان د اَوَّل خُخه لا په اهل بيت كي داخل دي

۱: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (إِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ الْإِخ) [آيَت ۳۳، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ۳۳] قَالَتْ وَأَنَا مَعَكُمْ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ وَأَنْتِ مَعَنَا.

(طبرانی کبیر، مُسْنَدُ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ كَيْسَانَ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، ج: ۲۳، ص: ۳۵۷، نَمْبِرُ)

تَرْجَمَه: - حضرت اُمّ سلمه و فرمائيل چي ڪله دغه آيت اِنما يريدُ الله الخ نازل سو نو ما پوڻينته وڪره چي مَور بي بي ڪان هم په اهل بيت كي داخل يو؟ نو حضور (ﷺ) جواب راکي چي تاسو هم زُمور سره په اهل بيت كي داخل ياست .

په دغه حديث كي په صراحت سره راغلي دي چي حضرت اُمّ سلمه د حضور (ﷺ) خه پوڻينته وڪره چي مَور (يعني بي بي ڪان) هم په اهل بيت كي او د تَپهير په آيت كي داخل يو، نو حضور (ﷺ) جواب ورکي چي هو! تاسو هم په اهل بيت كي داخل ياست .

٢: عَنْ أَنَسٍ قَالَ بَنِيَ عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ) بَرَزَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ بَخْبَزٍ وَلَحْمٍ فَخَرَجَ النَّبِيُّ (ﷺ) فَأَنْطَلَقَ إِلَى حُجْرَةِ عَائِشَةَ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَقَالَتْ وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَكَيْفَ وَجَدْتِ أَهْلَكَ؟ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فَتَقَرَّرِي حُجْرَ نِسَائِهِ □ كُلُّهُنَّ، يَقُولُ لَهُنَّ كَمَا يَقُولُ لِعَائِشَةَ وَيَقُلْنَ لَهُ □ كَمَا قَالَتْ عَائِشَةُ .

(بخاري شريف، كتاب التفسير، باب لا تدخلوا بيوت النبي إلا أن يؤذن لكم إلى طعام آيت: ٥٣، سورة ص [ص: ٨٤٣، نمبر ٤٧٩٣])

تَرْجَمَه: - حضرت انس خه روايت دي چي ڪله حضور د بُودِي او غُوبِي خه د رَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ وَلِيمَه (د واده بُودِي) وڪره حضور د حضرت عائشه د ڪمري (خُوبِي/ ڪُوبِي) و طرف ته تشریف پوري او فرمائيل، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، نو حضرت عائشه و فرمائيل، وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، بيا دي پوڻينته وڪره چي: تا خپل اهل يعني خپله نوي بي بي رَيْنَبَ خنځه و مُوندل؟ الله دي تا ته بَرَكَت درکري، حضور د ٽولو بي بي ڪانو ڪُوبُو (ڪمرو) ته تشریف پوري، او هره بي بي ته بي دغه رنگه ويل لکه خنځه چي و حضرت عائشه ته ويلي وو، او ٽولو بي بي ڪانو دغه رنگه ورته ويل لکه خنځه چي حضرت عائشي ورته ويلي وو .

په دغه حديث كي و ٽولو بي بي ڪانو ته اهل بيت ويلي دي، ددي خه معلوم سو چي بي بي (مينه) په اهل بيت كي وي، او حضرت عائشه او حضرت حفصه د حضور (ﷺ) په اهل بيت كي داخل دي .

٣: انْطَلَقْتُ أَنَا وَحَصِينُ إِلَى زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمًا فِينَا خَطِيبًا بِمَاءٍ يُدْعَى خُمًا بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ ثُمَّ قَالَ وَاهْلُ بَيْتِي، أَدْ كَرُكُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَدْ كَرُكُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَدْ كَرُكُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، فَقَالَ لَهُ حَصِينُ وَمَنْ أَهْلُ بَيْتِهِ □ يَا زَيْدُ أَلَيْسَ نِسَائُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ □ قَالَ نِسَائُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ □ وَلَكِنْ أَهْلُ بَيْتِهِ □ مَنْ حَرَّمَ الصَّدَقَةَ بَعْدَهُ □ .

(مسلم شريف، باب من فضائل علي بن طالب، ص: ١٠٦١، نمبر ٢٤٠٨ / ٤٢٢٥)

تَرْجَمَه: - زُهْ او حُصَيْنُ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ تَه وَرَعْلُو د مَكَّهْ او مَدِينَهْ پِه مَابِينِ كِي د اَوْبُو يُو حَائِ دِي چي نُوْم يِي خُم دِي، هلته يَوَه وَرَخُ حُضُورُ (ﷺ) زُمُور پِه مَخَكِي د خُطْبَهْ وَيَلُو لپاره وَلَايُ سُو، بيا حُضُورُ (ﷺ) وفرمانل، زَمَا كُورْنِي، زُهْ د خِلي كُورْنِي پِه اِرِه تاسو ته الله دَر پِه يَادَوَم، د حضرت زَيْدُ خُخه حُصَيْنُ يُونُسْتَهْ وكره، د حُضُورُ (ﷺ) اَهْلُ بَيْتِ خُوك دِي؟ حضرت زَيْدُ! دده بِي بِي گان اَهْلُ بَيْتِ تَه دِي؟ نو حضرت زَيْدُ وفرمانل، د حُضُورُ (ﷺ) بِي بِي گانو خُخه علاوَه هغه هم، په اَهْلُ بَيْتِ كِي دَاخِلِ دِي .
په دغه حَدِيثُو كِي د حُضُورُ (ﷺ) و تولو بِي بِي گانو ته اَهْلُ بَيْتِ وَيَلِي دِي، نو په دغه وَجَهْ د حُضُورُ (ﷺ) تولي بِي بِي گان په اَهْلُ بَيْتِ كِي دَاخِلِ دِي او دُوي ته هم د تَطْهِيْرُ فَضِيْلَتِ حَاصِلِ دِي .

په دغه آيْتِ كِي د اَهْلُ خُخه د حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ بِي بِي مُرَاد ده .
٢: اِذْ رَاْنَا رَاً فَقَالَ لاهِلِهْ اَمْكُتُو ا ا نِيْ اَنْسَتْ نَارًا . (آيْتِ ١٠، سُورَةُ طه ٢٠)

تَرْجَمَه: - دا دهغه وَخت خَبَرَهْ ده چي كله ده (مُوسَى) يُو اَوْرُ (وُورُ) وَلِيْدِي نو ده خِلي كُورْنِي ته وويل: ,, تاسو دَلِي قِيَامُ وكِي، مَا يُو اَوْرُ لِيْدَلِي دِي .
په دغه آيْتِ كِي د اَهْلُ خُخه د حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ بِي بِي صَفُورَهْ مُرَاد ده، نو خُكه په اَهْلُ بَيْتِ كِي تولي بِي بِي گان دَاخِلِ دِي .

وروسته حُضُورُ (ﷺ) حضرت عَلِي، فَاطِمَهْ، حَسَن، او حُسَيْنُ په اَهْلُ بَيْتِ كِي دَاخِلِ كِرل

د آيْتِ د اَنْدَاژُ خُخه معلومبِرِي چي اَرْوَاجُ مُطَهَّرَاتِ مَخَكِي لَا په اَهْلُ بَيْتِ كِي دَاخِلِ وِي، وروسته حُضُورُ (ﷺ) حضرت عَلِي، فَاطِمَهْ، حَسَن، او حُسَيْنُ په اَهْلُ بَيْتِ كِي دَاخِلِ كِرِي دِي، اوس د همېشه لپاره دُوي په اَهْلُ بَيْتِ كِي دَاخِلِ سوي دِي .

ددې دَلِيلُ دغه حَدِيثُ دِي

٤: قَالَتْ عَائِشَةُ خَرَجَ النَّبِيُّ (ﷺ) عَذَاةً وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مَرَحَلٌ مِّنْ شَعْرِ اَسْوَدَ فَجَاءَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ فَادْخَلَهُ ثُمَّ جَاءَ الْحُسَيْنُ فَدَخَلَ مَعَهُ، ثُمَّ جَاءَتْ فَاطِمَةُ فَادْخَلَهَا ثُمَّ جَاءَ عَلِيٌّ فَادْخَلَهُ ثُمَّ قَالَ:- اِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيْرًا .

[آيَت ٣٣، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣] (مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، بَابُ فَضَائِلِ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ (ﷺ)، ص: ١٠٦٧، نَمْبَرُ ٢٤٢٤ / ٦٢٦١ / تَرْمِذِي شَرِيفٌ، كِتَابُ الْمَنَاقِبِ، بَابُ مَنَاقِبِ أَهْلِ الْبَيْتِ، ص: ٨٥٩، نَمْبَرُ ٣٧٨٧).

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) يَوْمَ سَهَارٍ رَاوَاتِي، دده پر بدنِ مُبَارَكِ باندي يَوْمَ نَفْسِهِ دَارَهُ يَتَوُ وُو، حضرت حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ رَاغَلِي حُضُورُ (ﷺ) هغه په يَتُو كِي دَاخِلُ كِي، بيا حضرت حُسَيْنُ رَاغَلِي، هغه يي هم د حضرت حَسَنُ سره دَاخِلُ كِي، بيا حضرت فَاطِمَةُ رَاغَلِي، حُضُورُ هغه هم دَاخِلُ كَرِه، بيا حضرت عَلِيٍّ رَاغَلِي، حُضُورُ هغه هم په يَتُو كِي دَاخِلُ كِي، بيا يي دغه آيَتِ تَلَاوَتُ كِي إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ الْخِ ائِ دَنْبِي كُورَنِي أَهْلُ بَيْتِ! اللَّهُ خُو دغه غُورِي چي ستاسو خُخه كُنْدِي ليري وَسَاتِي، او تاسو ته دارنگه يَكِيژِي دركړي چي په هر يَوْمِ مُكَمَّلُ وي.

په عُمُومِي ثَوَكه د كُورَنِيانو خُخه په كُورُ كِي وَسَبْدُونَكِي بِي بِي مَان د خَلِكو ذَهْنُ ته رَاخِي، د اِنْسَانِ كُومِي لُونِي چي وَادَهُ سوي وي هغه، زُوم، او اَمْسِيَانِ په كُورَنِيانو كِي خَلِكُ نَه شَمْبِرِي، او كه چيري دغه حَضَرَاتِ په جَلَا بَلِ كُورُ كِي وَسَبِرِي، بيا خُو لَا كُورَنِيَانِ نَه كِنَلِ كَبِرِي، په دغه وَجِهَ خُو حُضُورُ (ﷺ) دُوي په يَتُو كِي دَاخِلُ كِرَل، او د بِي بِي مَانو سره يي حضرت عَلِيٍّ، فَاطِمَةُ، حَسَنُ، او حُسَيْنُ هم په أَهْلِ بَيْتِ كِي دَاخِلُ او شَامِلُ كِرَل، او دُوي د هَمْبَشِ لپاره په أَهْلِ بَيْتِ كِي دَاخِلُ دي، او لكه خَنَكه چي د اَزْوَاجِ مُطَهَّرَاتِ لپاره آيَتِ تَطْهِيَرُ دِي دغه رَنَكه ددغه حَضَرَاتُو لپاره هم په هغوَنَه اَنْدَارَه تَطْهِيَرُ دِي، تر دغه كَمُولِ هم بِنَه كَارُ نَه دِي او زِيَاَتُولِ هم بِنَه كَارُ نَه دِي

ددې يَوْمِ مِثَالُ دادِي

مَدِينَةُ طَيْبَةٍ حَرَمُ نَه وُو لِبَكِنِ حُضُورُ (ﷺ) دِ اللَّهِ په حُكْمِ سره هغه حَرَمُ وَكِرَزَاوِي، دغه رَنَكه حضرت فَاطِمَةُ، عَلِيٍّ، حَسَنُ، او حُسَيْنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ په أَهْلِ بَيْتِ كِي دَاخِلُ نَه وُو، لِبَكِنِ حُضُورُ (ﷺ) دِ اللَّهِ په حُكْمِ سره دُوي په أَهْلِ بَيْتِ كِي دَاخِلُ كِرَل، او په آيَتِ تَطْهِيَرُ كِي دَاخِلُ كِرَل.

مَدِينَةُ طَيْبَةٍ حُضُورُ (ﷺ) حَرَمُ وَكِرَزُولِ دهغه لپاره دغه حَدِيثُ دِي

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ حَرَمٌ مَا بَيْنَ لَابَتِي الْمَدِينَةِ عَلَى لِسَانِي .

(بُخَارِي شَرِيفٌ، كِتَابُ فَضَائِلِ الْمَدِينَةِ، بَابُ حَرَمِ الْمَدِينَةِ، ص: ٣٠١، نَمْبَرُ ١٨٦٩ /

أَبُو دَاوُدَ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْمَنَاسِكِ، بَابُ فِي تَحْرِيمِ الْمَدِينَةِ، ص: ٢٩٥، نَمْبَرُ ٢٠٣٧)

تَرْجَمَهُ:- حَضَرَتِ أَبُو هُرَيْرَةَ فَرَمَائِي چي حُضُورُ (ﷺ) وَفَرَمَائِلِ دِ مَدِينَتِي دواړه اَطْرَافِ زَمَا په رَبَه سره حَرَمُ كِرَزُولِ سوي دي .

په دغه حَدِيثُ كي دِي چي حُضُورُ (ﷺ) مَدِينَهُ حَرَمُ گرزولي ده، دغه رنگه حُضُورُ (ﷺ) حضرت فاطمه، علي، حسن، او حسين رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ په أَهْلُ بَيْتِ كي دَاخِلُ كړي دي .
أَوَّلُ دغه حَضَرَات په أَهْلُ بَيْتِ كي دَاخِلُ نه وو، او دا هم يَقِينِي ده چي حُضُورُ (ﷺ) دغه ټول د اللَّهُ په حُكْم سره كړي دي .

د أَهْلُ بَيْتِ سره مُحَبَّت د إِيمَانِ جُزْء دِي

د أَهْلُ بَيْتِ مَقَام خومره أَهْمِيَّت لري چي په وَرُخ كي لِيَز تر لِيَز پنځه واره لُمُوْنُخ كېږي، او پنځه واره پر حُضُورُ (ﷺ) باندي دُرُودُ وِيل كېږي، او پر حُضُورُ باندي د دُرُودُ وِيلو سره دا هم لَاَزِمُ دِي چي د حُضُورُ (ﷺ) پر آل باندي دُرُودُ وَاياست، ددې څخه مَعْلُومُ سو چي د حُضُورُ (ﷺ) أَهْلُ بَيْتِ او دده آل ډېر لَوَر مَقَام لري، او دا د إِيمَانِ جُزْء دِي، او ددې څخه عِلَاوَهُ چي هر كله دُرُودُ شَرِيف وِيل كېږي نو د حُضُورُ (ﷺ) د أَوْلَادُ او دده د كُورْنِي لپاره دُعَاة كېږي، او تر قِيَامَتُهُ پوري به كېږي .
دُرُودُ إِبْرَاهِيمِي دغه دِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْخ

اِي اللَّهُ پر مُحَمَّدُ باندي رَحْمَتُ نَازِلُ كي او د مُحَمَّدُ پر آل باندي .

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْخ

اِي اللَّهُ پر مُحَمَّدُ باندي بَرَكَتُ نَازِلُ كي او د مُحَمَّدُ پر آل باندي .

د عَدِيْرُ خُم پر مَوْقِع درې واره حُضُورُ (ﷺ) خَلِكُو ته وفَرَمَائِل چي زِمَا د كُورْنِي په اړه (د جِي و رِي وِيَا كولو څخه) خَانُونَهُ كُورِي او د ټولو أَهْلُ بَيْتِ إِحْتِرَامُ كوي .

لِبَكْنِ مُشْكِلُ دا دِي چي خَوَارِجُ د أَهْلُ بَيْتِ څخه و حضرت علي ته بَدُ و رَدُ وِيَاوي و كړي، او شَامِيَانُو (د شَامُ خَلِكُو) د أَهْلُ بَيْتِ څخه حضرت حُسَيْن په شَهَادَتِ ورَسَاوِي، او بعضو د أَهْلُ بَيْتِ څخه و حضرت عَائِشَه او حضرت حَفْصَه ته جِي و رِي خَبَرِي و كړي، و حُضُورُ (ﷺ) ته خو د درو سره زِيَاوِيُو او ظَلَمُ په اړه إِطْلَاعُ ورَكُوْل سوي وه نو ځكه حُضُورُ (ﷺ) درې واره د أَهْلُ بَيْتِ په اړه د إِحْتِرَامُ تَرْغِيْبُ ورَكِي .

حَدِيثُ دغه دِي

٥: انْطَلَقْتُ أَنَا وَحُصَيْنُ بْنُ سَبْرَةَ إِلَى زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمًا فِينَا خُطْبِيًّا بَمَاءٍ يُدْعَى خُمًّا بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَوَعظَ وَذَكَرَ ثُمَّ قَالَ أَمَّا بَعْدُ! أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأَجِيبْ، وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ، أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ □ فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ ثُمَّ قَالَ وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذْ كَرِّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْ كَرِّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْ كَرِّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، فَقَالَ لَهُ حُصَيْنٌ وَمَنْ أَهْلُ بَيْتِهِ □؟ يَا زَيْدُ أَلَيْسَ نِسَائُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ □؟ قَالَ نِسَائُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ □.

(مسلم شریف، کتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل علي بن طالب، ص: ۱۰۶۱، نمبر ۶۲۲۵ / ۲۴۰۸)

تَرْجَمَةُ:- زُهْ او حُصَيْنُ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ تَه وَرَغَلُو د مَكَّةَ او مَدِينَةَ پِه مَابِينُ كِي د اُوبُو يُو خَائِ دِي چي نُوْم يِي خُم دِي، هلته يوه وِرْخ حُضُورُ (ﷺ) زُمُور پِه مَخَكِي د خُطْبِه وَيَلُو لپاره وَلَايُ سُو، حُضُورُ (ﷺ) د اَللّٰهُ حَمْدُ وِ شَاءُ وَوَيْل، او نَصِيحَتُ يِي وكِي، او خَلْكَو تَه يَادُونَه وِ كَرِه، بِيَايِي وويل اَمَّا بَعْدُ، خَلْكَو وَاوَرِي! زُهْ اِنْسَانِ يِم، كَبْدَلَانِي سِي چي زِمَا د رَبِّ قَاصِدُ (اَسْتَاي) رَاسِي، او زُهْ دِهْغِه خَبِرَه سَلِيمُ كَم د دُنْيَا خَه رُخَصَتُ سَم، زُهْ دُوهُ مُهُمُ شَيَانِ سَتَاسُو پِه مِينْخُ كِي پَرِيَرْدَم، اَوَّلُ شَيْ كِتَابُ اللَّهِ دِي، چي پِه هَغِه كِي هِدَايَتُ او نُورُ دِي، دَغِه پِه مَضْبُوطِي سره تِينْگ وِنِيسِي، د قُرْآن د تِينْگولو لپاره يي دېر تَرْغِيْب وِرْكَرِي، بِيَا حُضُورُ (ﷺ) وِفْرَمَائِل، زِمَا كُورْنِي، زُهْ د خِلي كُورْنِي پِه اِرِه تَاسُو تَه د اَللّٰهُ عَهْدُ وِ يِيْمَانُ دَر پِه يَادُوْم، زُهْ د خِلي كُورْنِي پِه اِرِه تَاسُو تَه د اَللّٰهُ عَهْدُ وِ يِيْمَانُ دَر پِه يَادُوْم، زُهْ د خِلي كُورْنِي پِه اِرِه تَاسُو تَه د اَللّٰهُ عَهْدُ وِ يِيْمَانُ دَر پِه يَادُوْم، د حَضْرَت زَيْدُ خَه حُصَيْنُ يُوْبَيْتَتَه وِ كَرِه، د حُضُورُ (ﷺ) اَهْلُ بَيْتِ خُوك دِي حَضْرَت زَيْدُ؟ دده بِي بِي گَان پِه اَهْلُ بَيْتِ كِي نَه دِي؟ نو حَضْرَت زَيْدُ وِفْرَمَائِل، د حُضُورُ (ﷺ) بِي بِي گَان پِه اَهْلُ بَيْتِ كِي دِي .

پِه دَغِه حَدِيثُ كِي دري وَارَه پِه دېر دَرْدَنَاك اُنْدَايُ سره حُضُورُ (ﷺ) خَلْكَو تَه وِفْرَمَائِلِي دِي چي زِمَا د كُورْنِي سره د اِحْتِرَامُ او مُحَبَّتُ مَعَامَلَه كُوِي .

٦: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فِي حَجَّتِهِ □ يَوْمَ عَرَفَةَ وَهُوَ عَلَى نَاقَتِهِ الْقُصْوَاءِ يَخْطُبُ فَمَسَعَتْهُ يَقُولُ:- يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ □ لَنْ تَضِلُّوا، كِتَابُ اللَّهِ، وَعِزَّتِي أَهْلُ بَيْتِي .

(ترمذی شریف، کتاب المناقب، باب مناقب اهل البيت، ص: ۸۵۹، نمبر ۳۷۸۶ / مُسْنَدُ أَحْمَد، حَدِيثُ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، ج: ۶، ص: ۲۳۲، نمبر ۲۱۰۶۸)

تَرْجَمَةُ:- جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَاثِي چي مَا پِه حَجَّةِ الْوُدَاعُ كِي د عَرَفَةَ پِه وِرْخُ وَلِيدَل، چي حُضُورُ (ﷺ) پَر قُصُوي وَبِنَه سُبُور وُو، او خُطْبِه يِي وَيَل، مَا د حُضُورُ (ﷺ) دَغِه وَيِنَا

وَاورِبدَل چي فرمائِل يي، ائِ خلکو ستاسو په مينخ کي دُوهُ شِيَانِ پَرپرَدَم او زِهَ حَم، که چيري تاسو دغه ټينگ کړي وي نو په هيخ وَخْت به گُمَرَاهَ نَه سئ، يُو د اَلله كِتَابِ قُرْآن، او دُوهُم زَمَا خَانْدَان، زَمَا گُورُنِي .
يعني چي قُرْآن او اَهْل بَيْتِ ټينگ کړئ نو بيا نَه گُمَرَاهَان کبرئ .

٧: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَحِبُّوا اللَّهَ لِمَا يَغْذُوكُمْ مِنْ نَعَمِهِ □، وَأَحِبُّونِي بِحُبِّ اللَّهِ، وَأَحِبُّوا أَهْلَ بَيْتِي بِحُبِّي .

(تِرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاقِبِ، بَابُ مَنَاقِبِ أَهْلِ الْبَيْتِ، ص: ٨٥٩، تَمَيِّزُ ٣٧٨٩) تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَفَرَمَائِل چي د اَلله سره مُحَبَّت كوي، خُكه چي هغه په خپل نِعْمَت سره تاسو ته غِذَاء دركوي، او د اَلله د مُحَبَّت په وَجَه زَمَا سره هم مُحَبَّت كوي، او زَمَا د مُحَبَّت په وَجَه زَمَا د گُورُنِي سره هم مُحَبَّت كوي .
په دغه ټولو حَدِيثُو كي د تَمَام اَهْل بَيْت سره د مُحَبَّت كولو تَاكِيدُ سوي دئ .

د سَيِّدَه حضرت فَاطِمَه (علیها السلام) فَضِيْلَت

حضرت فَاطِمَه د حُضُور (ﷺ) گِرَان لُور ده، او د زِرَه توتَه يي ده، د جَنَّت سَرْدَارَه ده، اَهْل سُنَّت وَالْجَمَاعَت د زِرَه لُگُومي ددي سره مُحَبَّت كوي، دا رُمُور د سَرُوْنُو تَاچ ده، او د دي اِحْتِرَام كول مُور د اِيْمَان جُزْء گڼو، دا جَلَا خَبِرَه ده چي تر حُد زِيَات مَخْتَه نَه تېرېرو، د دُوي ټولو مُخْتَصِر فَضِيْلَت تاسو ته بَيَانُو .

ددې لپاره حَدِيثُونَه دغه دي

٨: عَنْ مَسْرُورِ بْنِ مَخْرَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّْي فَمَنْ أَغْضَبَهَا أَغْضَبَنِي . (بُخَارِي شَرِيف، بَابُ مَنْقَبَةِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَام، ص: ٦٢٦، تَمَيِّزُ ٣٧١٤)

تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) وَفَرَمَائِل چي فَاطِمَه زَمَا د زِرَه توتَه ده، كُوم چا چي دا وَخَبَنُوْلَه، هغه (په حَقِيْقَت كي) زِهَ وَخَبَنُوْلَم .

٩: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كُنَّا أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (ﷺ) عِنْدَهُ لَمْ يُغَادِرْ مِنْهُنَّ وَاحِدَةً فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونِي سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ أَوْ سَيِّدَةَ نِسَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ؟ قَالَتْ فَضَحِكْتُ ضُحْكِي الَّذِي رَأَيْتُ .

(مُسْلِم شَرِيف، بَابُ فَضَائِلِ فَاطِمَةَ، ص: ١٠٧٨، تَمَيِّزُ ٢٤٥٠ / ٦٣١٣)

تَرْجَمَه: - مُور د حُضُور (ﷺ) بِي بِي گان د حُضُور (ﷺ) سره مَوْجُود وو، رُمُور خه يوې هم حُضُور (ﷺ) نه وو پر بښنئ حُضُور (ﷺ) وَفَرْمَائِل ائ فَاطِمَه ته په دغه خَبَرَه نه يې رَاضِي چي:- ته د مُؤْمِنَانُو د بښو سَرْدَارَه سي؟ يايي دغه رنگه وَفَرْمَائِل چي:- ته ددغه أَمْت د بښو سَرْدَارَه سي؟ حضرت فَاطِمَه وَفَرْمَائِل چي تاسو رَه په خُنْدَا وَلِيدَم نو هغه مَا په دغه وَجَه خنډل .
په دغه حَدِيثُو کي دئ چي حضرت فَاطِمَه د مُؤْمِن بښو سَرْدَارَه ده، او د حُضُور (ﷺ) د زِرَه تُوْتَه ده .

و سَيِّدَه حضرت فَاطِمَه (ﷺ) ته يې مِيرَاث وَلِي وَر نه کئ

حضرت أَبُو بَكْر و حضرت فَاطِمَه ته وَرَاثَت ور نه کئ، ددې وَجَه دا وه چي د نَبِي مِيرَاث نه تقسيمېږي، په خپله حضرت عَلِي ددغه خَبَرِي تَصْدِيق کړئ دئ چي هُوَ د نَبِي وَرَاثَت نه تقسيمېږي، که نه نو حضرت عَائِشَه او حضرت حَفْصَه ته به هم د مِينِي (بِي بِي والي) په حَيْث سره اَتَمَه حَصَه ملاؤ سوي وائ، نو حکه اوس هيڅ چاته پر حضرت أَبُو بَكْر باندي د الْزَام لگولو گنجائش نسته .
حَدِيثُونَه دغه دي

۱۰ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ أَرْسَلَتْ إِلَى أَبِي بَكْرٍ تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا مِنَ النَّبِيِّ (ﷺ) مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (ﷺ) تَطْلُبُ صَدَقَةَ النَّبِيِّ (ﷺ) الَّتِي بِالْمَدِينَةِ وَفَدَكَ وَمَاقِي مِنْ خُمُسٍ خَيْرٍ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ لَأَنْوَرْتُ مَا تَرَكَنَا فَهُوَ صَدَقَةٌ، إِنَّمَا يَأْكُلُ آلُ مُحَمَّدٍ مِنْ هَذَا الْمَالِ يَغْنَى مَالُ اللَّهِ لَيْسَ لَهُمْ أَنْ يَزِيدُوا عَلَى الْمَأْكَلِ وَ إِنِّي وَاللَّهِ لَا أَغِيرُ شَيْئًا مِنْ صَدَقَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهَا فِي عَهْدِ النَّبِيِّ (ﷺ) وَلَا عَمَلَنَ فِيهَا بِمَا عَمِلَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَتَشْهَدُ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ إِنَّا قَدْ عَرَفْنَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَضِيلَتَكَ، وَ ذَكَرَ قَرَابَتَهُمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ وَحَقَّهُمْ، فَتَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ □ لِقَرَابَةِ رَسُولِ اللَّهِ أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ أَصِلَ مِنْ قَرَابَتِي .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ مَنَاقِبِ قَرَابَةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَمَنْقِبَةُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ، ص:

٦٢٦، نَمْبِر ٣٧١١)

تَرْجَمَه: - حضرت فَاطِمَه عَلَيْهَا السَّلَام و حضرت أَبُو بَكْر ته حَال ورواستاؤ چي اللَّهِ خه مَال غَنِيْمَت درکړئ دئ، په هغه کي مِيرَاث راکه، حُضُور (ﷺ) ته په مَدِينَه کي چي کُوم ملاؤ سوي وو، په فَدَك کي چي کُوم ملاؤ سوي وو، او د خَبِير چي کُوم خُمُس ملاؤ سوي وو په دغه ټولو کي مِيرَاث راکه، نو حضرت أَبُو بَكْر و فرمائيل چي:- حُضُور

(ﷺ) فرمانلي وُو د نَبِي مِيرَاثُ نَه تَقْسِيمُ كِبَرِي، مُورَ چي خَه پَر بِرِدو هغه پَر اَمَتِ باندِي صَدَقَه وَي، اَلَيْتَه ددغه مَالِ خَخه به د مُحَمَّدِ اَهْلُ و عِيَالِ هم خُورَكِ كوي، تر خُورَكِ زِيَاَتِ دُوي ته نه رَسبِرِي، د حُضُورِ (ﷺ) په زَمَانَه كِي چي خَنگه وُو زَه په هغه صَدَقَاتِ كِي هيخ رَنگه بَدَلُونِ نَه سَم كولاښي، او چي خَنگه حُضُورِ (ﷺ) عَمَلِ كَرِي وُو زَه هغه رَنگه عَمَلِ كُوم، پَر دغه وَخَتِ نو حضرت عَلِي غَواهي وركړه [چي هُو دغه خَبَرَه دغه رَنگه ده لكه خَنگه چي تَه وايي] بيا حضرت عَلِي دا هم وَفَرَمَانِل چي: اَي اَبُو بَكْرُ! زَه سَتَا په فَضِيْلَتِ خَبَرِ يَم، بيا چي د حُضُورِ (ﷺ) كُومَه رِشْتَه دَارِي ده او دده كُوم حَقِ دِي هغه بي بِيَانِ كِي، بيا اَبُو بَكْرُ خَبَرَه وكره او وويل چي د كُوم خُدَاي په قَبَضَه كِي چي زَمَا رُوحِ دِي په هغه سره قَسَمِ اَخْلَم دا وَايم چي: د رَسُوْلِ اللهِ (ﷺ) قَرَابَتِ مَا ته ډېر مَحْبُوبِ دِي تر دې خَبَرَه چي زَه د خپلو رِشْتَه دَارَانُو سره صَلَه رَحْمِي وكم .

په دغه حَدِيثِ كِي دِي چي د حُضُورِ (ﷺ) په مَالِ كِي وِرَاثَتِ نَه چلېږي، او حضرت عَلِي ددغه خَبَرِي تَصْدِيْقِ وكِي، بيا تاسو دې ته هم وگُورِي چي د مِيرَاثِ په اَخْسَتَلُو كِي صِرْفِ تَنهَا حضرت فَاطِمَه نَه ده، بلكه د بي بي گَانُو په حِيثِ سره حضرت عَائِشَه او حَضَرَتِ حَفْصَه او نورو ته هم اَتَمَه حِصَه ملاوېږي، لېكن حضرت اَبُو بَكْرُ خپله لُورُ هم د حُضُورِ (ﷺ) د مِيرَاثِ و تَقْسِيمِ ته پرې نَه بښوله .

عَجَبَه ده خلك د حضرت فَاطِمَه د مِيرَاثِ خَبَرِي كوي، د حَضَرَتِ عَائِشَه او حضرت حَفْصَه د مِيرَاثِ خَبَرِي نَه كوي .

۱۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ لَا تَقْسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفْقَةٍ نِسَائِي وَمَوْتَةٍ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْوَصَايَا، بَابُ نَفْقَةِ الْقِيَمِ لِلْوَقْفِ، ص: ۴۵۹، نُمْبَرُ ۲۷۷۶ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْوَصِيَّةِ، بَابُ تَرْكِ الْوَصِيَّةِ لِمَنْ لَيْسَ لَهُ شَيْءٌ يُوصَى فِيهِ، ص: ۷۱۷، نُمْبَرُ ۴۲۲۷ / ۱۶۳۴)

تَرْجَمَه: حُضُورِ (ﷺ) وَفَرَمَانِل چي زَمَا وَاَرَثِ به دِينَارُ او دِرْهَمُ نَه تَقْسِيمُوِي، زَمَا د بي بي گَانُو د نَفْقِي وروسته، او د كار كُونكو د مَزْدُورِي وروسته چي خَه زَه پَر بِرِدَم هغه پَر اَمَتِ باندِي صَدَقَه ده .

په دغه حَدِيثِ كِي دِي چي حُضُورِ (ﷺ) وَفَرَمَانِل چي زَمَا مِيرَاثِ به نَه تَقْسِيمُ كِبَرِي، چي هر خَه زَه پَر بِرِدَم هغه پَر اَمَتِ باندِي صَدَقَه ده، لِهَذَا دغه مَعَامَلَه ډېره خُله كَشَوَل او دا وِيل چي پَر حضرت فَاطِمَه ډېر ظَلَمِ سوئ دِي دا ډېره غَيْبَه غَلْطِي ده .

۱۲: عَنْ قَيْسِ بْنِ كَثِيرٍ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ .

(تَرْجَمَةُ شَرِيف، كِتَابُ الْعِلْمِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ النَّفَقَةِ عَلَى الْعِبَادَةِ، ص: ٦٠٩، نَمِيزُ ٢٦٨٢ / ابْنُ مَاجَةَ شَرِيف، مُقَدِّمَةٌ، بَابُ فَضْلِ الْعُلَمَاءِ وَالْحَثِّ عَلَى طَلَبِ الْعِلْمِ، ص: ٣٤، نَمِيزُ ٢٢٣)

تَرْجَمَةُ:- أَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ خُوك د دِينَار او دِرْهَم و ارثان نَه جوروي، هغه خو يي صرف د عِلْم و ارثان جوروي .
په دغه حديث كي دئ چي د أَنْبِيَاءُ وَرَاثَت نَه وي، په دغه وَجْه حضرت أَبُوبَكْر و حضرت فَاطِمَةُ ته وَرَاثَت وَر نَه كئ، نو ددغه خَبَرِي د ډېر كشُولُ او يَتُولُ ضرورت نسته .

حضرت أَبُوبَكْر عَهْد وکئ چي زَه به و أَهْل بَيْت ته هر څه ورکوم

حضرت أَبُوبَكْر و عَدَه وکړه چي زَه و رَاثَت خو نَه سَم و رکولائي، ځکه چي هغه خو جَوَاز نَه لري، لېکن د حُضُور (ﷺ) و أَهْل و عِيَال ته به تر خپل أَهْل و عِيَال زِيَات مَال و رکوم، او د دوي په حَالَت به مُكَمِّل حَان خَبَرُوم .
ددې لپاره د حضرت أَبُوبَكْر قَوْل دغه دئ

١٣: عَنْ أَبِي بَكْرٍ قَالَ أَرَقِبُوا مُحَمَّدًا (ﷺ) فِي أَهْلِ بَيْتِهِ □ .
(بخاري شريف، بَابُ مَنَاقِبِ قَرَابَةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَمَنْقِبَةُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ، ص: ٦٢٦، نَمِيزُ ٣٧١٣)

تَرْجَمَةُ:- د حضرت أَبُوبَكْر څخه دا روايَت دئ چي د حُضُور (ﷺ) د أَهْل بَيْت يُورَه يُورَه خِيَال ساتئ .

حضرت عَلِي د حضرت أَبُوبَكْر سره غَارَه په غَارَه سو

د حضرت عَلِي او حضرت أَبُوبَكْر إِخْتِلَافَات خلک ډېر په غَيْت أَنْدَاز سره بَيَانُوي، او اوس مَحَال هم په مُسْلِمَانانو كي د دُبْنَمَنِي د پيدا کولو کوښښ کوي، حَالَانِکَه حَقِيقَت دادئ چي حضرت عَلِي د حضرت أَبُوبَكْر پر لَاس بَيَعَت هم وکئ او غَارَه په غَارَه هم سول، چي پر هغه باندي ټول مُسْلِمَانان خُوشَحَال سول .

حديث دغه دئ

١٤: عَنْ عَائِشَةَ اسْتَنَكَرَ عَلِيٌّ وَجُوهَ النَّاسِ فَالْتَمَسَ مَصَالِحَةَ أَبِي بَكْرٍ وَ مَبَايِعَتَهُ وَلَمْ يَكُنْ يُبَايِعُ تِلْكَ الْأَشْهُرَ فَقَالَ عَلِيٌّ لِأَبِي بَكْرٍ مَوْعِدُكَ الْعَشِيَّةَ لِلْبَيْعَةِ فَلَمَّا صَلَّى أَبُو بَكْرٍ الظُّهْرَ رَفِيَ الْمَنِيرَ فَتَشَهَّدَ وَ ذَكَرَ شَانَ عَلِيٍّ وَتَخَلَّفَهُ عَنِ الْبَيْعَةِ وَعَذَرَهُ بِالذِّئِ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ، وَتَشَهَّدَ عَلِيٌّ فَعَظَّمَ حَقَّ أَبِي بَكْرٍ وَحَدَّثَ أَنَّهُ لَمْ يَحْمَلْهُ عَلِيٌّ الذِّئِ صَنَعَ نَفَاسَةً عَلَيَّ أَبِي بَكْرٍ وَ لَا انْكَارًا لِلذِّئِ فَضَّلَهُ اللَّهُ بِهِ □ وَلَكِنَّا نَرَى فِي هَذَا الْأَمْرِ نَصِيْبًا فَاسْتَبَدَّ عَلَيْنَا فَوَجَدْنَا فِي أَنْفُسِنَا فَسْرًا بِذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ وَقَالُوا أَصَبْتَ، وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ إِلَى عَلِيٍّ قَرِيبًا حِينَ رَاجَعَ الْأَمْرَ الْمَعْرُوفَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَغَازِي، بَابُ غَزْوَةِ خَيْبَرَ، ص: ٧١٩، نَمِيز ٢٢٤٠)

تَرْجَمَهُ:- حضرت علي ته دارنگه مَحْسُوسَةٌ سوه چي خلک ما ته لَو تَوَجَّه کوي، نو يي د حضرت أَبُو بَكْرٍ سره صُلَح وکړه، او دده سره يي د بَيْعَت کولو دِرْخَوَاسَت وکړي، ده په هغه شپږ مِيَاشَتُو کي بَيْعَت نه وړ کړي حضرت علي و فَرَمَانِل د بَيْعَت لپاره د مَابَنَام وَخَت مَنَاسِب دي، چي کله حضرت أَبُو بَكْرٍ د مَائِيْبِيْن لَمُوْنَح وکړ نو پر مَنِير کښېناستې، او کَلِمَه شَهَادَت يي وويل، او د حضرت علي شَانَ (مَرْتَبَه او مَقَام) يي بيان کړ، او دا چي تر اوس د بَيْعَت څخه شا ته پاته وړ ددي وَجَه بيان کړه، او حضرت علي چي گُوم عَزَر وړاندي کړ هغه يي هم ذِکَر کړ، بياني اسْتَغْفَار وکړ، او حضرت علي کَلِمَه شَهَادَت وويل، او د حضرت أَبُو بَكْرٍ د حَق عَظَمَت يي بيان کړ، او دا يي هم وويل چي ما څه وکړل هغه مو پر حضرت أَبُو بَكْرٍ باندي د فَوْفِيْت په وَجَه نه دي کړي، او اللَّهُ و حضرت أَبُو بَكْرٍ ته گُوم فَضِيْلَت وکړي دي رَه دهغه څخه انْكَار هم نه کوم، لېکن رَمَا دا خِيَال وړ چي په دهغه مَعَامَلَه [وَرَاثَت] يا خِلَافَت کي رَمَا هم څه حَصَه سته، لېکن ما ته هغه نه ده رسېدلي چي دهغه په وَجَه رَمَا زِيَرَه راتنگ سو [او اوس رَه په خُوشَحَالِي سره د بَيْعَت لپاره راغلي يم] ددهغه څخه مُسْلِمَانَان ډېر خُوشَحَال سو، او ټولو وويل چي تا ډېر ښه وکړل، او چي کله حضرت علي و أَمْر مَعْرُوف (يعني ټولو ته مَعْلُوم عَمَل يعني بَيْعَت) ته رُجُوع وکړه نو خلک و حضرت علي ته ډېر نژدې سول.

په دهغه حَدِيث کي حضرت علي د حضرت أَبُو بَكْرٍ عَظَمَت کړي دي، او دده فَضِيْلَت يي بيان کړ، او د حضرت أَبُو بَكْرٍ سره يي بَيْعَت هم کړي دي، چي ددهغه عَمَل څخه يي دهغه وخت ټول مُسْلِمَانَان ډېر خُوشَحَال سول .

لېکن اَفْسُوس دي چي حضرت علي د حضرت أَبُو بَكْرٍ سره بَيْعَت وکړ د مُسْلِمَانَانو تر مينځ چي گُوم اِتِّفَاق پيدا کړي وړ، وروسته خلکو هغه اِتِّفَاق په هَوَا کي خَلَه خُور (وَرک) کړ، او مُسْلِمَانَان يي په دُوو حَصُو کي تَقْسِيْم کړل .

د ټولو مَسَلَكُو په كِتَابُو كې دا لیکلي دي چې ددغه بِيعَت وروسته حضرت علی د دُرُو سره خُلَفَاء په زَمَانه كې په هېڅ وخت بیا خلافت نه دی غوښتی، او نه یې ددې تَمَنَّا کړې ده، بلکه د ټولو خُلَفَاء یې د زِرّه په گومي سره تعاون کاوئ، او مَشُورِي یې ورکولې، چې په أَمّت كې اِنْتِشَار را نه سي .
چې مُور هم د حضرت علی پر طريقه تللي وائ او د أَمّت د پو کېدو او اتفاق کوښښ مو کولائي دا به خومره بڼه خبره وائ، لېکن ډېر اَفْسُوس دی چې مُور په خومره ثُوبُو او جَمَاعَتُو كې بېشل سوي یو، او د قَوْم اتفاق او وحدت ختم سو، فوا اسفا علی اَعْمَالِنَا .

د أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حضرت علی (ﷺ) فَضِيلَت

حضرت أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ علی بن ابی طالب رضی الله عنه د أَمّت خُلُورَم خليفة دی، دی په أهل بیت كې شامل دی، او د ډېرو فضائل مالک دی، دی د ډېر صفا زِرّه خاوند او بهادر صحابی وو، دی جَبَلُ الْعِلْم وو، دی په سَفَر او حَضَر كې د حُضُور (ﷺ) ملگری وو، دده سره خَوَارِج بڼه چلن ونه کړی، او ډېر زیات یې تنگ کئ، او بِالْآخِر یوه خارجي دی په شهادت هم ورساوئ، چې دهغه لکبله تر نن وَرَحِي پوري رُمُور زِرُونه ټرېږي .
دده ډېر زیات فَضِيلَتُونه دي، دهغه څخه د بعضو فضائلو حدیثونه دغه دي
۱۵: قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) لَعَلِّي أَنْتَ مِنِّي وَ أَنَا مِنْكَ . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ)، بَابُ مَنَاقِبِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ص: ۶۲۴، نُمْبَرُ ۳۷۰۱)
تَرْجَمَه:- حُضُور (ﷺ) وَ حَضَرَت عَلِيٌّ تَه وَ فَرَمَائِل:- تَه زَمَا يي، او زِه ستا یم .

۱۶: سَمِعْتُ إِبْرَاهِيمَ بْنَ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ)، بَابُ مَنَاقِبِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ص: ۶۲۵، نُمْبَرُ ۳۷۰۶)
تَرْجَمَه:- حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِل:- علی آیا ته په دې خبره ته یې راضی، لکه څنگه چې حضرت هَارُون د حضرت مُوسَى لپاره وو، دغه رنگه ته زَمَا لپاره سي ؟

۱۷: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا، فَمَنْ أَرَادَ الْعِلْمَ فَلْيَأْتِ الْبَابَ .

(مُسْتَدْرَكُ الْحَاكِمِ، بَابٌ وَ أَمَّا قِصَّةُ اعْتِزَالِ مُحَمَّدٍ بْنِ مَسْلَمَةَ، ج: ٣، ص: ١٣٧، نَمْبِرُ ٤٦٣٧ / طَبْرَانِي كَبِيرُ، بَابُ مُجَاهِدٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، ج: ١١، ص: ٦٥، نَمْبِرُ ١١٠٦١) تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِي: - زَه د عِلْمِ بِنَارِ يَمِ او عَلِي دِهغه دَرَوَارَه ده، خُوك چي عِلْمِ حَاصِلُونِي هغه دي دَرَوَارِي ته رَاسِي [يعني عَلِي ته دي رَاسِي].
ددهغه حَدِيثُ خُخه مَعْلُومُ سو چي حَضَرَتِ عَلِي د عِلْمِ وَ اَعْلَى مَقَامِ ته رَسِيدَلِي وُو، او وَاَقِعَه دغه رَنگه وُو، د حَضَرَتِ (عَلِي وَ طَرَفِ ته مَنسُوبِ كِتَابِ) نَهْجِ الْبَلَاغَةِ ددي يَوِ وَاَضَحُ مِثَالِ دِي .

حَضَرَتِ عَلِي تر حَدِّ زِيَاَتِ لَوَرَوَلِ هَمِ هَلَاكَتِ دِي، او دده خُخه
نَفَرَتِ كُولِ هَمِ هَلَاكَتِ دِي

حَضَرَتِ عَلِي وَ فَرْمَانِي: - چي زَمَا په اِره به دُوَه قِسْمِ خَلِكِ هَلَاكِ سِي، يَوِ هغه چي زَمَا په مُحَبَّتِ كِي تر خِپَلِ حَدِّ زِيَاَتِ مَخْتَه وِلَايِ سِي، چي تر نَبِي مُو هَمِ زِيَاَتِ او لَوَرَه مَرْتَبَه ته وَرَسُوِي، او دُوَهْمِ هغه خَلِكِ چي زَمَا سره په بُغْضِ او دُبْنَمْنِي كِي تر حَدِّ زِيَاَتِ سِي، لكه خَنگه چي خَوَارِجِ وِكِرَل د حَضَرَتِ عَلِي اِرْشَادِ دِي

١٨: عَنْ أَبِي حَبْوَةَ قَالَ سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ: يَهْلِكُ فِي رَجُلَانِ مُفْرَطٌ فِي حُبِّي، وَمُفْرَطٌ فِي بُغْضِي . (مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ج: ٦، كِتَابُ الْفَضَائِلِ، بَابُ فَضَائِلِ عَلِي بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ص: ٣٧٧، نَمْبِرُ ٣٢١٢٥ / ٣٢١٣٤) تَرْجَمَهُ: - د حَضَرَتِ عَلِي خُخه مُو دا اَوَرَبَدَلِي دي وَ فَرْمَانِي چي: - زَمَا په اِره به دُوَه قِسْمِ خَلِكِ هَلَاكِ سِي، يَوِ هغه چي زَمَا په مُحَبَّتِ كِي تر حَدِّ تَبَرِ سُوِي وي، او دُوَهْمِ هغه چي زَمَا په دُبْنَمْنِي كِي تر حَدِّ تَبَرِ سُوِي وي .

١٩: عَنْ أَبِي سَوَّارِ الْعَدَوِيِّ قَالَ قَالَ عَلِيٌّ: - لِيُحِبَّنِي قَوْمٌ حَتَّى يَدْخُلُوا النَّارَ فِي حُبِّي، وَلِيُبْغِضَنِي قَوْمٌ حَتَّى يَدْخُلُوا النَّارَ فِي بُغْضِي .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ج: ٦، كِتَابُ الْفَضَائِلِ، بَابُ فَضَائِلِ عَلِي بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ص: ٣٧٧، نَمْبِرُ ٣٢١٢٤ / ٣٢١٣٣)

تَرْجَمَهُ: - حَضَرَتِ عَلِي وَ فَرْمَانِي چي: - زَمَا سره به بعض خَلِكِ [تر حَدِّ زِيَاَتِ] مُحَبَّتِ كوي چي دِهغه په وَجَه به دُوي په دُورُخِ كِي دَاخِلِ سِي، او بعض خَلِكِ به زَمَا سره [تر حَدِّ زِيَاَتِ] بُغْضِ كوي چي دِهغه په وَجَه به دُوي په دُورُخِ كِي دَاخِلِ سِي .
دا بِالْكَلِّ حَقِيقَتِ دِي چي بعض خَلِكِ د حَضَرَتِ عَلِي په مُحَبَّتِ كِي تر حَدِّ تَبَرِ سُوِي دي، او بعض خَلِكِ د حَضَرَتِ عَلِي په نَفَرَتِ كِي تر حَدِّ تَبَرِ سُوِي دي .

أَهْلُ سُنَّتٍ وَالْجَمَاعَةِ بِالْكَلِّ پر **حَقِّ** باندي **وَلَا يُدِي** دي چي **دُوي** د حضرت **عَلِيٍّ** سره د **زِيرَةِ لُكُومِي مُحَبَّتِ** کوي، لېکن په دي کي **غُلُو** نه کوي، چي تر **نَبِيَّانَو** يې هم **زِيَّاتِ** لُوري مَرْتَبِي ته وَرَسَوِي، او دده څخه **تُفَرِّتِ** خو گر سره نه کوي، بلکه ډېر ټينگ **مُحَبَّتِ** ورسره کوي، او د خپلو **سِرُّو** **تَاجِ** يې گڼي .

حضرت **عَلِيٍّ** د ټولو **مُؤْمِنَانَو** **وَلِيٍّ** دى، يعنې **دُوسْتِ** دى

بعضو **حَضَرَاتَو** ددغه **حَدِيثِ** څخه ددا **ثَابِتَوُ** **كُوبِنَسِ** كړى دى چي حضرت **عَلِيٍّ** **مَدَدُكَارَهُ** دى او **مُشْكِلِ كُشَا** او **حَاجَتِ رَوَا** دى، لېکن د **حَدِيثِ** و دغه **جُمْلَهُ**

اللَّهُمَّ عَادَ مَنْ عَادَاهُ

تَرْجَمَهُ:- چي څوك حضرت **عَلِيٍّ** **دُشَمَنَ** وگڼي اى **اللَّهُ** ته دهغه **دُشَمَنَ** سي .
ته چي وگوري نو دا معلومېږي چي دلته د **مَوْلِي** **تَرْجَمَهُ** د **دُوسْتِ** ده، د **مَدَدُكَارِ** او **مُشْكِلِ كُشَا** نه ده .

په دغه اړه تاسو په دغه **كِتَابِ** کي د **اللَّهُ** څخه **عِلَاوَهُ** **مَدَدِ غُوبِنَلِ** ،، يعنې **۱۱ غُوانِ** وگوري .

بعضو **حَضَرَاتَو** ددغه **حَدِيثِ** څخه د دا **ثَابِتَوُ** **كُوبِنَسِ** هم كړى دى چي **حُضُورُ** حضرت **عَلِيٍّ** **خَلِيفَةُ** **أَوَّلِ** جوړ كړى دى، ځكه چي حضرت **عَلِيٍّ** يې د هر **مُؤْمِنِ** **وَلِيٍّ** گرزولى دى، لېکن **صَحِيحِ خَبَرَهُ** داده چي د **وَلِيٍّ** **مَعْنَى** ده **دُوسْتِ**، چي حضرت **عَلِيٍّ** د هر **مُؤْمِنِ** **دُوسْتِ** دى، په **الْمُنْجِدِ** کي د **وَلِيٍّ** **مَعْنَى** په **قَرِيبِ** او **مُحْبُوبِ** سره ليکلي ده .

د **دُوسْتِ** والا **حَدِيثِ** دغه دى

۲۰: عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ أَقْبَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي حَجَّتِهِ □ الَّتِي حَجَّ فَتَزَلَّ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ فَأَمَرَ:- أَصَلُّوا جَامِعَةً، فَأَخَذَ بِيَدِ عَلِيٍّ فَقَالَ أَلَسْتُ أَوَّلِي بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؟ قَالُوا بَلَى، قَالَ أَلَسْتُ أَوَّلِي بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ □؟ قَالُوا بَلَى، قَالَ فَهَذَا وَلِيٌّ مِنْ أَنَا مَوْلَاهُ، اللَّهُمَّ عَادَ مَنْ عَادَاهُ .

(ابن ماجه شريف، فضل علي بن ابي طالب، ص: ۱۹، نمبر ۱۱۶)

تَرْجَمَهُ:- حضرت **بَرَاءُ بْنُ عَازِبِ** فرمائي چي د يو **حَجِّ** پر **مَوْقِعِ** **مُورِ** د **حُضُورِ** (ﷺ) سره واپس **رَاوَانِ** وړ، په **لَارَهُ** کي **مُورِ** راشوه سو، **حُضُورِ** (ﷺ) و **فِرْمَانِلِ** چي د **لُموُنَخِ** د **جَمَاعَتِ** لپاره **تَيَّارِ** سى، بيايي حضرت **عَلِيٍّ** تر **لَاسِ** ونيوى، او و **فِرْمَانِلِ** چي

رَه وَ مُؤْمِنَانُو ته د دُوي تر دَات دېر مَحْبُوبُ نه یم؟ خلگو وویل هُو! بیایي وَ فَرَمَائِلَ چي د هر مُؤْمِن تر دَات دېر مَحْبُوبُ نه یم؟ خلگو بیا وویل هُو! نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلَ چي د کوم چا رَه مَحْبُوبُ یم دهغه دِي (عَلِي) مَحْبُوبُ دِي، اِي اَللّهُ خوک چي د حضرت عَلِي سره مُحِبَّتْ وَ سَاتِي ته دهغه مَحْبُوبُ سي، او خوک چي دده سره دُبْنَمْنِي وَ سَاتِي ته دهغه دُبْنَمْنِي سي .

په دغه حَدِيثْ کې وَ فَرَمَائِلَ چي د کوم چا چي رَه وَلِي یم حضرت عَلِي هم دهغه وَلِي دِي، بیایي وَ فَرَمَائِلَ چي خوک د حضرت عَلِي سره دُوسْتِي وَ سَاتِي ته دهغه دُوسْت سي، او خوک چي دده سره دُبْنَمْنِي ولري، اِي اَللّهُ ته دهغه دُبْنَمْنِي سي .

يَا مَ لَرْنَه :- د وَلِي مَعْنِي د مَدَدگار هم ده، لېکن دَلَّتَه د وَلِي مَعْنِي ده دُوسْت، دَلَّتَه د وَلِي مَعْنِي د خَلِيفَه اَوَّل يا د مَدَدگار ته ده، تاسو په خپله د دُعَاء پر اَلْفَاظُو باندي بنه غُور وکئ .

په دغه آيْت کې مَوْلِي د دُوسْت په مَعْنِي کې اِسْتِعْمَالِ سوئ دِي
 ۳: يَوْمَ لَا يَغْنَى مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَ لَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ (آيْت ۴۱، سُورَةُ الدُّخَانِ ۴۴) .

تَرْجَمَه :- چي په هغه وُرْخ به يو حَمَايَتِي د بِل حَمَايَتِي د يوې ذَرِي په بِنَه نه وَرْجِي، او د دُوي خُحه به د يوه هم هيڅ مَدَد نه کيږي

چي دغه آيْت مَخْتَه کښېږدي نو د وَلِي مَعْنِي په دُوسْت سره کول بِالْکُلِّ صَحِيح ده .

د اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حضرت حَسَنٌ ؑ او حُسَيْنٌ ؑ فَضِيلَتُونَه

حضرت حَسَنٌ او حُسَيْنٌ د اَهْلِ بَيْتِ خُحه دي، د جَنَّتِ سَرْدَارَان دي، او اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ هم دي، لېکن د شَام خلگو دُوي شَهِيدَان کړل، او تر نِن وُرْجِي پوري دغه جَنَّت د مُسْلِمَانانو په مَابِين کې د جَنَّت جگړې بَاعِث او سَبَب گرز بدلئ دِي، کاش! چي دُوارو (دَلُو) صَلَاح کړې او په خپل مینځ کې اِتِّفَاق سره کړئ وای او عَرَب مَلُکُونَه يې د اِخْتِلَاف خُحه خُوندي ساتلي وای .

فَيَا اَسَفَا!

دا خَبْرَهُ د يَادُونِي وَر ده چي أَهْلُ سُنَّتِ وَالْجَمَاعَتِ د أَهْلُ مَدِينَةِ حِمَايَتِيَانِ دي، هغه نه د حضرت حُسَيْنِ په شَهَادَتِ كي شَرِيكَانِ وُو، او نه په هغه خُوشَحَالِ وُو، بلكه تر نِنِ وَرَخِي پوري پر هغه ظَلَمَ باندي اَفْسُوسَ كوي، نو خُكه و أَهْلُ سُنَّتِ ته ددي الْزَامَ وركول صَحِيحَ خَبْرَهُ نه ده .

د دوي د فَضَائِلِ په اړه ډېر حَدِيثُونَهُ راغلي دي، دهغه څخه بعض دغه دي
٢١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ أَحَبَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ فَقَدْ أَحَبَّنِي وَمَنْ أَبْغَضَهُمَا فَقَدْ أَبْغَضَنِي .

(ابن ماجه شريف، باب فضل الحسن والحسين ابني علي بن ابي طالب، ص: ٢٢، نمبر ١٤٣)

ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ:- كوم خلك چي د حَسَنَ او حُسَيْنِ سره مُحَبَّتْ كوي نو گواكه هغه زِمَا سره دُشمنِي كوي، او څوك چي د دوي سره دُشمنِي كوي نو گواكه هغه زِمَا سره دُشمنِي كوي .

٢٢: عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ كَانَ يَأْخُذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَيَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْبَبُهُمَا فَاجِبْهُمَا .

(بخاري شريف، باب مناقب الحسن والحسين، ص: ٦٣١، نمبر ٣٧٤٧ / مُسَلَّمُ شَرِيف، باب من فضائل الحسن والحسين، ص: ١٠٧، نمبر ٢٤٢١ / ٦٢٥٦)

ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) به حضرت حَسَنَ او حُسَيْنِ په غُورِي كي واخستل او دا به و فَرَمَائِلِ:- اي اللَّهُ زِه د دغه دواړو سره مُحَبَّتْ كوم، ته هم د دوي سره مُحَبَّتْ وكي .

٢٣: عَنْ أَبِي مُوسَى رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى الْمَنْبَرِ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ إِلَى جَنْبِهِ □ وَهُوَ يَقْبَلُ عَلَى النَّاسِ مَرَّةً وَعَلَيْهِ أُخْرَى وَيَقُولُ إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ □ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ .

(بخاري شريف، كتاب الصلح، باب قول النبي (ﷺ) للحسن بن علي، ص: ٤٤٢، نمبر ٢٧٠٤)

ترجمه:- حَضَرَتْ أَبُو مُوسَى فَرَمَائِي چي ما حُضُورُ (ﷺ) پر مَنْبَرِ باندي وليدئ، چي حضرت حَسَنَ دده پر خَنَكِ وُو، حُضُورُ (ﷺ) به كله و خلكو ته مُتَوَجَّهُ سو، او كله به و حضرت حَسَنَ ته و كتل، او دا به ويل، زِمَا دغه زوي سَرْدَارِ دئ، او كېدلایي چي د مُسْلِمَانَانُو د دُو بَلُو (جَمَاعَتُو) په مَابِينِ كي دي صَلَحَ وكړي .

او دغه رنگه وَاقِعَهُ پېښه سوه چي ده د دُو غُثُو جَمَاعَتُو په مَابِين كي صُلَح وکړه، او دِي ددغه صُلَح سَبَب جوړ سو .

٢٤: عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَ أَبُوهُمَا خَيْرٌ مِنْهُمَا .

(ابن ماجة شریف، باب فضل علي بن أبي طالب، ص: ١٩، نمبر ١١٨) تَرْجَمَهُ:- حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَانِل:- حضرت حسن او حضرت حسين د جنت د خوانانو سرداران دي، او د دوي پلار حضرت علي تر دواړو بهتر دِي .

٢٥: عَنْ زَيْدِ بْنِ الْأَرْقَمِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِعَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ، أَنَا سَلَمٌ مَنْ سَأَلْتُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ .

(ابن ماجة شریف، باب فضل الحسن والحسين ابني علي بن أبي طالب، ص: ٢٢، نمبر ١٤٥)

تَرْجَمَهُ:- حُضُور (ﷺ) وَ علي، فاطمه، حسن او حسين ته وَ فَرَمَانِل:- د کوم چا سره چي تاسو صُلَح وکړئ رَه هم د هغه سره صُلَح کوم، او د کوم چا سره چي ستاسو جَنَگ دِي، زما هم دهغه سره جَنَگ دِي .

دا په يَاْم كي ولرئ چي أَهْل سُنَّتِ وَالْجَمَاعَتِ د حضرت علي، فاطمه، حسن او حسين سره په هيڅ وَحْت دُبْنَمِي نه ده ساتلي، بلکه همېشه يي د دوي سره مُحِبَّت ساتلي دِي، او د دوي اِخْتِرَام يي کړئ دِي، لهذا پر دوي باندي د دُبْنَمِي الزَّام لگول عَلَط کار دِي، الْبَيَّة دوي د شَرِيعَت تر خُدُود مخته نه دي تېر سوي .

د اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت خَدِيجَه (ﷺ) فَضِيلَت

که حضرت خَدِيجَه ژوندي وای نو دا به هم په أَهْل بَيْت كي شَامِلَه وای، او د آيَت تَطْهِيْر مَصْدَق به دا هم وای، ځکه چي دا هم د حُضُور (ﷺ) د کُوْر وَالَا ده، دا بېله خَبَرَه ده چي ددي د وَفَات وروسته إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا .

(آيَت ٣٣، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣) تَرْجَمَهُ:- ائ د نَبِي أَهْل بَيْت! (کُوْرَنِيَانُو!)، الله خو دا غواړي چي ستاسو څخه غُنْدَگِي ليري کړي، او تاسو ته دارنگه پاکيزگي درکړي چي په هر ډول مُکَمَّلَه وي. ●

نَازِلُ سَو، لِبَكْنِ كِه چِيرِي دَا رُونَدِي وَاي نو دَا به هم ددغه آيْتِ تَحْتِ دَاخِلِ وَاي، دَا هم د تُولو مُؤْمِنَانُو مُورِ ده .

ددې په فَضِيلَتِ كِي دغه حَدِيثِ دِي

۲۶: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ خَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ، وَخَيْرُ نِسَائِهَا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ .

(ترمذی شریف، کتابُ الْمَنَاقِبِ، بَابُ فَضْلِ خَدِيجَةَ، ص: ۸۷۵، نَمْبَرُ ۳۸۷۷)

تَرْجَمَه:- مَا د حُضُورِ (ﷺ) څخه دَا اُورېدلي دي چي ده فَرْمَانِلِ په تُولو بښخو کي بَهْتَرِيْنَه بښخه خَدِيجَه بِنْتِ خُوَيْلِدِ ده، او د بِنْتِ اِسْرَائِيْلُو په تُولو بښخو کي اَفْضَلَه بښخه مَرْيَم بِنْتِ عِمْرَانَ ده .

وَاقِعَه حضرت خَدِيجَه ډېره اَفْضَلَه ده، دې د ډېري مَجْبُورِي په حَالَتِ کي د حُضُورِ (ﷺ) سره ملگري او وَفَاداري وکړه، او ډېره تَسْلِي يې ورکړه، اللَّهُ تَعَالَى دې و دې ته ددغه عَمَلِ بَهْتَرِيْنَه بَدَلَه ورکي، اَمِيْنُ يَارَبَّ الْعَالَمِيْنَ .

د اُمِّ الْمُؤْمِنِيْنَ حضرت عَائِشَه (رضي الله عنها) فَضِيلَتِ

حضرت عَائِشَه د أَهْلِ بَيْتِ څخه ده، دَا هم هغونه اِحْتِرَامِ لري لکه څومره چي نور أَهْلِ بَيْتِ يې لري، بيا دَا ډېره غَنَه خَبَرَه ده چي دَا و حُضُورِ (ﷺ) ته گِرَانِ او مَحْبُوبِ بِي بِي ده، او د تُولِ اَمْتِ مُورِ ده نو ځکه ددې اَدْنِي تَوْهِيْنِ هم جَوَازِ نه لري .

آيا هسي يو څوک د خپلي بِي بِي تَوْهِيْنِ او بِي عَزْتِي بِرْدَاسْتَوَلَايِي سي؟ دَا څومره ظَلَمِ دِي چي دده د لُورِ او رُومِ په مُحَبَّتِ کي دده و بِي بِي ته جِيْبِ و رِي وَينَا کوي، لَو فِكِرْ وکي چي دَا څه کوي؟ که حُضُورِ (ﷺ) رُونَدِي وای نو آيا دغه به بِرْدَاسْتِ کړي وای؟

که چيري حضرت عَائِشَه د حضرت عَلِي په شَانِ کي گُومَه غَلْطِي کړي ده نو دَا بَايْدِ ددې اِجْتِهَادِي غَلْطِي وگڼل سي، او د اَمْتِ د اِتْفَاقِ لپاره دي دې ته عَفُو وکي، او د نورو اِغْيَارُو په مُقَابِلِ کي دي اوس هم سره يو ځای سي .
تاسو نه وينئ چي غِيْرِ مُسْلِمِ پر تاسو باندي څومره ظَلْمُونَه کوي، او ستاسو مَلْکُونَه تَبَاه کوي .

د حضرت عَائِشَه په اړه دغه آيْتِ دِي

٤: إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ ط إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ
الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ص وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ لا
 وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ج أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

(آيَتِ ١١، ٢٣، ٢٤، سُورَةُ النُّورِ ٢٤).

ترجمه:- يقين وڪه چي ڪُومُو خَلکو دغه دَرَوَاغَجَن تَهْمَت دُخَانَه جور ڪري رَؤري
 دي، هغه په تاسو ڪي دَنَنه يَوَه تُولَه (بَلَه) ده يَاد ولري چي ڪُوم خَلک چي پر يَاک
 لَمَنُو مَعْصُومُو (سَيِّدَا سَادَه) مُسَلَّمَانَاوُ زَنَانُو بَانْدِي تَهْمَت لکوي، پر دُوي بَانْدِي په دُنْيَا
 او آخِرَت کي (د خَدَائِي) لَعْنَت سوي دي، او دُوي ته به زِيَرَدَسَنَه عَذَاب مِلَاو سِي
 او يَاکَبَارَ زَنَانِي د يَاکَبَارَ نَرَانِ لَانَقَت لري، او يَاکَبَارَ نَرَانِ د يَاکَبَارَ زَنَانُو
 لَانَقَت لري، دغه (يَاکَبَارَ نَرَانِ او زَنَانِي) دهغه خَبَرُو خُخه بِالکُل مَبَرَّاء دي ڪُوم چي
 دغه خَلک يي سره جُوروي، دهغو (يَاکَبَارَانُو) په حَصَه کي خو مَغْفِرَت او د عِزَت
 رُؤري ده

په غَزَوَه بَنُوَا الْمُصْطَلَق کي حضرت عَائِشَه د قَافِلِي خُخه شَا ته پاته سوي
 وه، او وروسته د حضرت صَفْوَانِ بِنِ مُعَظَل سره قَافِلِي ته راغله، چي دهغه
 په وَجَه عَبْدُ اللَّهِ بِنِ أَبِي بَن سَلُول پر حضرت عَائِشَه بَانْدِي د زِنَا تَهْمَت
 وَلگَاوِي، يَوَه مِيَاشَنَه وروسته دغه لُور آيْتُونَه نَازِل سول، چي په دي کي د
 حضرت عَائِشِي يَاکَدَامَنِي بَيَان ڪري ده، نو ڪُوه پر دي بَانْدِي د زِنَا تَهْمَت
 لَکُول سَرَاَسِر ظَلَم دي، آيا يو څوک پر خپله مُور بَانْدِي د زِنَا تَهْمَت لکوي؟
 يا هغي ته چَي و رِي وَينَا کوي؟ دا څومره بي حَيَايِي ده .

٢٧: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ يَسْئَلُ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ يَقُولُ
أَيْنَ أَنَا غَدًا؟ أَيْنَ أَنَا غَدًا؟ يُرِيدُ يَوْمَ عَائِشَةَ، فَأَذِنَ لَهُ أَنْوَاجُهُ يَكُونُ حَيْثُ شَاءَ
فَكَانَ فِي بَيْتِ عَائِشَةَ حَتَّى مَاتَ عِنْدَهَا، قَالَتْ عَائِشَةُ فَمَاتَ فِي يَوْمِ الَّذِي كَانَ
يَدُورُ عَلَى فِيهِ فِي بَيْتِي فَقَبِضَهُ اللَّهُ وَإِنَّ رَأْسَهُ لَبَيْنَ نَحْرِي وَسَحْرِي وَخَالِطَ
رَيْفِهِ رَيْفِي .

(بخاري شريف، كتاب المغازي، باب مرض النبي و وفاته، ص: ٧٥٦، تميز ٤٤٥٠)

ترجمه:- په ڪُوم مَرَض کي چي حُضُور (ﷺ) وَفَات سوي دي په هغه کي به يُونِسَنَه
 ڪوله چي:- سَبَا د ڪُومي يوې سره زِمَا وَاري دي؟ سَبَا د ڪُومي يوې سره زِمَا وَاري
 دي؟ حُضُور (ﷺ) دا غُوبِنَتَل چي د حضرت عَائِشَه وَاري (نُوبِت) راسي، نو ڪُوه دغه
 پاته نورو بي بي مَانُو اِجَارَت وَرکي چي د حُضُور (ﷺ) غُوبِنَه سِي هلته دي شپه تېره
 کي، نو ڪُوه تر وَفَات پوري دي د حضرت عَائِشَه په ڪُور کي پاته سو، حضرت

عَائِشَةُ فرمائي ڇي:- په ڪُومَه وَرَخ ڇي زِمَا واري (نُوبَت) وُو په هغه وَرَخ حُضُور (ﷺ) وَفَات سو، حُضُور (ﷺ) زِمَا د سِينِي سره خَنَك لڳولِي وُو، هغه وَحَت اللّٰه تَعَالٰی دِي خپل خَان ته رَاوَبَالِي، او په هغه آخِرِي وَحَت کي دده لَار (ناني) زِمَا د لَارُو سره گڏي سوي .

حضرت عَائِشَةُ (ﷺ) د حُضُور (ﷺ) څومره گران بي بي وه ڇي ددي د نُوبَت اِنْتِظَار بي ڪاوي، او ددي په غير کي آخِرِي وَحَت تير ڪي، او ددي په غير کي وَفَات سو، بيا هم و دي ته چِي و رِي ويل دېره بَدَه خَبَرَه ده .

٢٨: اَنَّهُ سَمِعَ اَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ .

(بخاري شريف، كتاب فضائل اصحاب النبي (ﷺ) ، باب فضل عائشة، ص: ٦٣٣، نمبر (٣٧٧٠)

تَرْجَمَه:- ما د حُضُور (ﷺ) څخه اوربډلي دي و فَرَمَائِل ڇي:- پر (نورو) بشخو باندي د حضرت عَائِشَةُ فَضِيلَت دارنگه دي، لکه څنگه ڇي پر ټولو دُودِيُو باندي د بَنُورُو فَضِيلَت (لذت / خوند) دي .
په دغه حَدِيثُو کي د حضرت عَائِشَةُ دېر فَضِيلَت بيان ڪړي دي .

د امير المؤمنين حضرت ابوبکر (رضي الله عنه) فضيلت

حضرت ابوبکر د حُضُور (ﷺ) ملگري وُو، او په هر وَحَت کي د حُضُور (ﷺ) ملگري وِپال، او هغه خِدْمَتُونَه بي وکړل ڇي بل صَحَابِي د خِدْمَت هغه مُوقِع نه ده موندلي .

که چيري دده يُوهَنَه، حِکْمَت عَمَلِي، رُغْب او دَبْدَبَه، او جُرأت نه وای نو اُمّت به خَلَه دُوي تُوتِي سوي وای، که نه نو کُوم حَال ڇي د حضرت علي د خِلَافَت په آخِرِي زَمَانَه کي جوړ سو هغه حَال به د حُضُور (ﷺ) د وَفَات وروسته دده په خِلَافَت کي هم را مينځ ته سوي وای .

ددي لپاره تاسو د اِنْسَانانو پر فَطَرَت باندي غُور وکړ او دهغه زَمَانِي حَالَات مُطَالَعَه کي نو بيا فِيصَلَه وکړ .

دده د فَضَائِلُو اَيْتُونَه دغه دي

٥: اذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ج (آيَتِ ٢٠، سُورَةُ النَّبِيِّ ٩).

ترجمه:- الله هغه وخت دده مرسته کړې ده، چې کله کافران په داسې وخت کې دي (د مکه مکرمه څخه) ایستلي وو چې کله دي د دُؤو څخه دُؤهم وو، چې کله دُؤي دواړه په غار کې وو، چې کله ده خپل ملګري ته ويل چې غم مه کوه، يَفِينَا اللَّهُ تَعَالَى زُموږ سره دي.

دغه آيت هم د حضرت ابوبکر (رضي الله عنه) په شان کې نازل سوئ دی، ځکه چې د حُضُور (عليه السلام) سره په غار کې يواځې دی ور سره وو.

ددې د ثبوت لپاره دغه حديث دی

٢٩: عَنْ الْبَرَاءِ قَالَ اشْتَرَى أَبُو بَكْرٍ مِنْ عَازِبٍ رَحْلاً هَذَا الطَّلَبُ قَدْ لَحِقْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا .

(بخاري شريف، كتاب فضائل اصحاب النبي (صلى الله عليه وسلم) باب مناقب المهاجرين وفضلهم، ص: ٦١٣، نمبر ٣٦٥٢ / ٣٦٥٣)

ترجمه:- حضرت ابوبکر د حضرت عازب څخه يو وېن رانيوئ دُؤي زُموږ په طلب (تلاش) کې دي، چې دغه دي موږ ته نژدې راوړسېدل، يارسول الله! نو حُضُور (صلى الله عليه وسلم) و فرمائيل:- ابوبکر! غم مه کوه، الله زُموږ سره دی.

حضرت ابوبکر څومره مډېر او د حُضُور (صلى الله عليه وسلم) اعتمادي ملګري وو چې د هجرت په شان خطرناک سفر لپاره يې دی د خپل خان سره ملګري کئ. او ده په ډېر غټ حکمت سره هغه انجم ته ورساوئ، او تر مدينه پوري يې حُضُور (صلى الله عليه وسلم) راوړساوئ.

٦: وَ لَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ص صلى وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ط آ لَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ط وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آيَتِ ٢٢، سُورَةُ النَّورِ ٢٢).

ترجمه:- او په تاسو کې چې کوم خلک اهل خير دي او مالي وسعت لري، هغه دي دارنگه قسم (سوګند) نه اخلي چې دُؤي به خپلو رسته دارانو ته، مسکينانو ته او د الله په لاره کې هجرت کونکو ته هيڅ شئ نه ورکوي، او دُؤي ته په کار دي چې د معافي او بخښن څخه کار واخلي، آيا تاسو دا نه خوښوئ چې الله ستاسو خطاګان وبخښي؟ او الله ډېر بخښ کونکی، غټ مهربان دی.

حضرت مسطح بن اثاثه د حضرت ابوبکر رسته دار وو، حضرت ابوبکر به د حضرت مسطح سره مالي مرسته کوله، دی هم د حضرت عائشه په

تُهَمَّتْ كِي پِه هېره او غَلَطُ فَهْمِي كِي شَرِيكِي سوي وُو، نو حُكه حضرت أَبُو بَكْرٍ قَسَمَ وَاحَسَنِي چي رَه به دده سره مَرَسْتَه نه كوم، پر دغه مُوقِع نو دغه آيْتُونَه نَازِل سول، ددي وروسته حضرت أَبُو بَكْرٍ د حضرت مَسْنَح سره هغه يُخَوَانِي جَلَن (مَرَسْتَه او مَدَد) بِحَال (فَعَال) كئ. د حضرت أَبُو بَكْرٍ خومره عَظِيم مَرْتَبَه ده چي دده پِه شَان كِي دغه آيْتُونَه نَازِل سول.

۳۰: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا وَلَكِنْ أَخِي وَصَاحِبِي.

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا، ص: ۶۱۴، نَمْبِرَ ۳۶۵۶) تَرْجَمَه:- د حُضُور (ﷺ) خُخه رَوَايَت دي كه چيري مَا خَلِيل جوړولائي، نو أَبُو بَكْرٍ به مُو خَلِيل جوړ كړئ وائ، لېكن دي رَمَا وُرُوژ دي، رَمَا ملگري دي، [او خَلِيل صرف الله دي].

۳۱: عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) اقْتَدُوا بِالَّذِي مِنْ بَعْدِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ.

(تَرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاقِبِ، بَابُ اقْتَدُوا بِالَّذِي مِنْ بَعْدِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ، ص: ۸۳۴، نَمْبِرَ ۳۶۶۲) تَرْجَمَه:- حُضُور (ﷺ) و فَرَمَائِل:- رَمَا وروسته د أَبُو بَكْرٍ، او عُمَرُ اِقْتَدَاء وكئ.

۳۲: عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَنْفِيَّةِ قَالَ قُلْتُ لِأَبِي [عَلِيٍّ] أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ أَبُو بَكْرٍ، قُلْتُ ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ ثُمَّ عُمَرُ وَخَشِيتُ أَنْ يَقُولَ: عُثْمَانُ، قُلْتُ ثُمَّ أَنْتَ؟ قَالَ مَا أَنَا إِلَّا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

(بُخَارِي شَرِيف، فَضَائِلُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ)، بَابُ، ص: ۶۱۶، نَمْبِرَ ۳۶۷۱ / أَبُو دَاوُد شَرِيف، بَابُ التَّفْصِيلِ، ص: ۶۵۴، نَمْبِرَ ۴۶۲۹)

تَرْجَمَه:- مُحَمَّدُ بْنُ حَنْفِيَّةٍ وويل چي مَا د خپل يَلَارَ عَلِيٍّ خُخه يُؤَيِّنْتَه وكره چي د حُضُور خُخه وروسته تر ټولو أَفْضَل (إِنْسَان) خوك دي؟ نو حضرت عَلِيٍّ و فَرَمَائِل:- أَبُو بَكْرٍ دي، مَا يُؤَيِّنْتَه وكره چي تر هغه وروسته بيا خوك أَفْضَل دي؟ نو و فَرَمَائِل:- عُمَرُ دي، مَا دغه خُطَرَه مُخْشَوْسَه كره چي تر دي وروسته د حضرت عُثْمَانُ نُوم وانه خلي، نو حُكه مَا يُؤَيِّنْتَه وكره چي ته پر خَوِيَم نَمْبِر يي؟ نو حضرت عَلِيٍّ و فَرَمَائِل چي:- رَه خو د عَامَه مُسْلِمَانانو خُخه يو كس يم.

د صَحَابِي په دغه اَنَر (قَوْل) كي خو په خپله حضرت عَلِي د حضرت أَبُو بَكْر د فَضِيلَت اِقْرَار كړئ دئ، نو نور خلگ بيا دده د فَضِيلَت څخه اِنْكار ولي كوي؟

۳۳: عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كُنَّا نُخَيِّرُ بَيْنَ النَّاسِ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَبَا بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرَ، ثُمَّ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ.

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ فَضْلِ أَبِي بَكْرٍ بَعْدَ النَّبِيِّ (ﷺ)، ص: ۶۱۴، نَمِيز ۳۶۵۵) تَرْجَمَه: - حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَ فَرْمَانِل چي:- د رَسُولِ اللَّهِ په رُؤُود كي مُور په خلگو كي تر تولو أَفْضَل حضرت أَبُو بَكْر گانئ، بيا حضرت عُمَر، بيا حضرت عُثْمَان.

۳۴: عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كُنَّا فِي زَمَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) لَنَعْدِلُ بِأَبِي بَكْرٍ أَحَدًا، ثُمَّ عُمَرَ، ثُمَّ عُثْمَانَ، ثُمَّ نَتْرُكُ أَصْحَابَ النَّبِيِّ (ﷺ) لَنَأَفْضَلَ بَيْنَهُمْ.

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ مَنَاقِبِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَبِي عُمَرَ الْفَرَسِيِّ، ص: ۶۲۲، نَمِيز ۳۶۹۸ / أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، بَابُ التَّفْضِيلِ، ص: ۶۵۴، نَمِيز ۴۶۲۸)

تَرْجَمَه: - حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَ فَرْمَانِل چي:- د رَسُولِ اللَّهِ په رُؤُود كي مُور د حضرت أَبُو بَكْر په شَان (أَفْضَل) بل څوك نه گانئ، بيا مُور حضرت عُمَر، بيا حضرت عُثْمَان، بيا مُور د حُضُور (ﷺ) په ملگرو كي يُوه ته پر بِل باندي فُوقِيَت نه وړ كاوئ. ددغه حَدِيث څخه مَعْلُوم سو چي تر تولو أَوَّل حضرت أَبُو بَكْر، بيا حضرت عُمَر، بيا حضرت عُثْمَان، بيا حضرت عَلِي أَفْضَل گنل كېدئ، او بيا أُمّت په دغه تَرْتِيب سره دغه حَضَرَات خَلِيفَه حَان جوړ كړل، په دغه اړه يې نه گومه غَلْطِي كړې ده او نه يې د هېڅ چا حَق وهلئ دئ.

حضرت أَبُو بَكْر ددغه أَصْحَابَانُو څخه أَفْضَل

۳۵: فَحَمَدَ اللَّهُ أَبُو بَكْرٌ وَ أَتَنَى عَلَيْهِ فَقَالَ عُمَرُ بَلْ نُبَايِعُكَ أَنْتَ، فَأَنْتَ سَيِّدُنَا، وَ خَيْرُنَا، وَ أَحَبُّنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخَذَ عُمَرُ بِيَدِهِ، فَبَايَعَهُ، وَبَايَعَهُ النَّاسُ.

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ الصَّحَابَةِ، بَاب، ص: ۶۱۶، نَمِيز ۳۶۶۸) تَرْجَمَه: - حضرت أَبُو بَكْر حَمْد و ثَنَّا وويل حضرت عُمَر وويل چي مُور ستا سره بِيعَت كوو، ته زُموړ سَرْدَار يې، په مُور تولو كي أَفْضَل يې، او و رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ته تر تولو زِيَات مَحْبُوب يې، حضرت عُمَر د حضرت أَبُو بَكْر لَاس ونيوئ او دده سره يې بِيعَت وكئ، او خلگو هم دده سره بِيعَت وكئ.

په دغه اَثَرِ (يَعْنِي قَوْلَ صَحَابِي) كي حضرت عُمَرُ وَ فِرْمَانِلِ چي:- حضرت أَبُو بَكْرٍ په مُور كي تر ټولو أَفْضَلُ هم وو، او وَ حُضُورُ (ﷺ) ته يې تر ټولو زِيَاةَ قَرَبِ (مَرْتَبَةِ وَ مَقَامِ) هم درلودئ، په دغه وَجْهَ خو ټولو په اجْتِمَاعِي توگه دئ خَلِيفَةُ جوړ كړئ وو .

حضرت أَبُو بَكْرٍ و حضرت فَاطِمَةُ ته د جَنَازِي لُمُونُخَ وركئ په زياتو رواياتو كي دغه راغلي دي چي حضرت أَبُو بَكْرٍ و حضرت فَاطِمَةُ ته د جَنَازِي لُمُونُخَ وركئ، لېكن په دغه ضَعِيفَ روايت كي دئ چي حضرت عَلِيٌّ په حضرت أَبُو بَكْرٍ باندي و حضرت فَاطِمَةُ ته د جَنَازِي لُمُونُخَ وركئ، عبارت دغه دئ

۳۶: عَنِ الشَّعْبِيِّ أَنَّ فَاطِمَةَ لَمَّا مَاتَتْ دَفَنَهَا عَلِيُّ لَيْلًا وَ أَخَذَ بَضْبَعِي أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ فَقَدَّمَهُ يَغْنِي فِي الصَّلَاةِ عَلَيْهَا .

(بِيَهْقِي، كِتَابُ الْجَنَازِ، بَابُ مَنْ قَالَ الْوَالِيُّ أَحَقُّ بِالصَّلَاةِ عَلَى الْمَيِّتِ مِنَ الْوَالِي، ج: ۴، ص: ۴۶، نَمْبَرُ ۶۸۹۶)

ترجمه:- حضرت شُعْبِي فرماني چي حضرت فَاطِمَةُ وفات سوږه نو حضرت عَلِيٌّ په شيه شيه كي يته (دفن) كړه، او حضرت أَبُو بَكْرٍ يې تر باروگانو ونيوئ مخته يې كئ، يعني چي و حضرت فَاطِمَةُ ته د جَنَازِي لُمُونُخَ وركي .

حضرت أَبُو بَكْرٍ او حضرت عُمَرُ د حُضُورِ (ﷺ) خُسْرَانِ دي

دا ډېر غَيْثُ فَضِيلَتِ دئ چي حضرت أَبُو بَكْرٍ او حضرت عُمَرُ د حُضُورِ (ﷺ) خُسْرَانِ دي، دوي دواړو خپله خپله أُورِ و حُضُورِ (ﷺ) ته په نِكَاحِ وركړي ده، نو ځكه د دوي په حَقِّ كي جِي و رِي وينا كول او غَلْطِي خبري كول په كار نه دي، دا څوك بِرْدَاشْتَوْلَايِي سي چي بل څوك دي دده و خُسْرَ ته جِي و رِي وگاپيري؟

د دغه دواړو حَضَرَائُو د بَصِيرَتِ او حِكْمَتِ عَمَلِي په وَجْهَ مُسْلِمَانَانِ د اِنْشَارِ څخه مَحْفُوظِ پاته سول، كه چيري د دوي رُعْبِ، دَبْدَبَةِ، او حِكْمَتِ عَمَلِي نه وائ نو چي كوم اِخْتِلَافِ او اِنْشَارِ د حضرت عَلِيٍّ په آخِرِي وخت كي راغلي، هغه اِخْتِلَافِ او اِنْشَارِ به د حضرت أَبُو بَكْرٍ په زَمَانِهِ كي هم

رَامِيخْ ته سوئ وائ دهغه وَخْتِ پر حَالَتُو باندی تاسو غُورِ وکئ نو بیا
فُصِّلَه وکئ .

د امیر المؤمنین حضرت عمر (رضی اللہ عنہ) فضیلت

۳۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) لَقَدْ كَانَ فِيْمَنْ قَبْلَكُمْ مِنَ الْأُمَمِ
مُحَدِّثُونَ فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي أَحَدٌ فَإِنَّهُ عُمَرُ .
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) لَقَدْ كَانَ فِيْمَنْ قَبْلَكُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
رَجَالٌ يُكَلِّمُونَ مَنْ غَيْرِ أَنْ يَكُونُوا أَنْبِيَاءَ فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ فَعُمَرُ .
(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ)، بَابُ مَنَاقِبِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، ص: ۶۲۰، تَمِيَزُ ۳۶۸۹)

تَرْجَمَه:- حُضُورِ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي ستاسو خخه په مَخْنِيُو اُمْتُو كي مُحَدِّثَانِ وُو، كه
چيري زما په اُمْتُ كي مُحَدِّثِ وائ نو هغه به عُمَرُ وائ .
أَبُو هُرَيْرَةَ وَ فَرَمَائِلِ چي حُضُورِ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ:- ستاسو خخه مَخِي په بَنِي إِسْرَائِيلُو
كي به خه خه كَسَانِ وُو چي نَبِيَانِ خو به نه وُو، لېكن فَرَشْتُو به د دوي سره خَبَرِي
كولي، كه چيري په اُمْتُ كي هغه وائ نو حضرت عُمَرُ به وائ .
په دغه حَدِيثِ كي دئ چي په حضرت عُمَرُ كي دُومره صَلَاحِيَّتِ سته چي دئ
مُحَدِّثِ سوئ وائ، لېكن په دې اُمْتُ كي د مُحَدِّثِ دَرَجَه (مَقَامِ/ مَرْتَبَه) نَسْتَه،
نو حكه دئ مُحَدِّثِ نه سو .
نور فُضَيْلَتُونَه يي د حضرت أَبُوبَكْرٍ په عُنْوَانِ كي تېر سوي دي .

حضرت عمر (رضی اللہ عنہ) د حضرت علي (رضی اللہ عنہ) خُسر دئ

أَبُو عَبْتٍ فَضَيْلَتِ يي دادئ چي حضرت عُمَرُ د حضرت عَلِيٍّ او حضرت
فَاطِمَه د لُورِ حضرت اُمِّ كَلثُومِ سره په سَنَه ۱۷ هَجْرِي كي نِكَاحِ وكره، او
د حضرت عَلِيٍّ زُومِ سو، نو حكه ده ته د چِي وَ رِي وَ يَلُو هِيخ كُنْجَائِشِ نَسْتَه،
حكه چي حضرت عَلِيٍّ دئ خپل زُومِ گرزولئ دئ .
ددې لپاره حَدِيثُونَه دغه دي

۳۸: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَسَمَ مُرَوِّطًا بَيْنَ نِسَاءِ مَنْ نِسَاءِ الْمَدِينَةِ فَبَقِيَ
مُرْطٌ جَدِيدٌ فَقَالَ لَهُ بَعْضُ مَنْ عِنْدَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَعْطَ هَذَا ابْنَةَ رَسُولِ اللَّهِ
الَّتِي عِنْدَكَ يُرِيدُ أَمْ كَلْتُمُومَ بِنْتِ عَلِيٍّ، فَقَالَ عُمَرُ أَمْ سَلِيْطِ أَحَقُّ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجِهَادِ وَالسِّيَرِ، بَابُ حَمَلِ النِّسَاءِ الْقَرَبِ إِلَى النَّاسِ فِي الْعَزْوِ،

ص: ٤٧٦، نَمْبَرُ ٢٨٨١)

تَرْجَمَهُ: - حضرت عُمَرُ د مَدِينِي په بنځو کي يَرْوَنَان وېښل، يو بَنِي يَرْوَنِي پاته سو، نو چي کوم خلک دده سره مَوْجُود وو دهغوي څخه يوه وويل، اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ دغه يَرْوَنِي د حُضُور (ﷺ) و هغه لُور (يعني لَمْسِي) ته ورکه کوم چي ستا سره (په نِكَاح) ده، يعني و اُمَ كَلثُومَ بِنْتِ عَلِي ته يي ورکه، نو حضرت عُمَرُ و فِرْمَانِل چي اُمَ سَلِيظ ددي ډېره حَقْدَارَه ده.

په دغه حَدِيث کي دى چي اُمَ كَلثُوم د حضرت عُمَرُ بِي بِي (مَيْنَه) وه.

٣٩: سَمِعْتُ نَافِعًا وُضِعَتْ جَنَازَةُ اُمَ كَلثُومَ بِنْتِ عَلِي اِمْرَاةَ عُمَرَ بْنِ

الْخَطَّابِ وَ ابْنِ لَهَا يُقَالُ لَهُ زَيْدٌ وَضَعًا جَمِيعًا وَالْاِمَامُ يَوْمَئِذٍ سَعِيدُ بْنُ الْعَاصِ.

(نِسَائِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ اجْتِمَاعِ جَنَائِزِ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ، ص: ٢٧٨، نَمْبَرُ

(١٩٨٠)

تَرْجَمَهُ: - د نَافِع څخه اورېدلي دي چي اُمَ كَلثُومَ بِنْتِ عَلِي چي د حضرت عُمَرُ بِي بِي وه دهغې جَنَازَه، او ددي د زُوي زَيْد جَنَازَه په يو وار سره کښېښولې، او د دواړو اِمَامَتِ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ وکړ.

په دغه قَوْلِ صَحَابِي (يعني اَثَر) کي راغلي دي چي اُمَ كَلثُومَ بِنْتِ عَلِي د حضرت عُمَرُ مَيْنَه (بِي بِي) وه، په ١٧ سَنَه هَجْرِي کي ددي وَادَه د حضرت عُمَرُ سره سوئ وو.

چي حضرت عَلِي حضرت عُمَرُ خپل زُوم و گَرَزَاوِي، او دُومَرَه مُحَبَّت يي دده سره وکړ نو اوس موږ ته د جَعَارُو کُکارُو څه ضرورت سته؟ ولي موږ په دغه وَجَه په خپل مينځ کي جَنَعُونَه او اِخْتِلَافَات رامینځ ته کوو؟ او مُسْلِمَانَان ځله دوي توتي کوو. دغه ډېره د يَام وړ خَبَرَه ده.

د اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حضرت عُثْمَانُ (ﷺ) فَضِيلَت

٤٠: اَنَّ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مُضْطَجِعًا فِي بَيْتِي كَاشِفًا عَنِ

فَخَذَنِي ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ فَجَلَسْتُ وَ سَوَّيْتُ ثِيَابِي؟ فَقَالَ لَا اسْتَحْيِي مِنْ

رَجُلٍ تَسْتَحْيِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ.

(مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ الصَّحَابَةِ، ص: ١٠٥٦، نَمْبَرُ ٢٤٠١ / ٤٢٠٩)

تَرْجَمَه: - حضرت عائشہ فرمائي چي حُضُورُ (ﷺ) زَمَا په كُوَر كي يُنَدِي بِنِڪارِه (خَلاص) كِرِي وه يُرُوت وَو بيا حضرت عُثْمَان راغلي نو حُضُورُ (سَم جِي) كَنِيبَنَاسَتِي او كِبِرِه يي سَمَه صَحِيح كره، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل چي د كُوم چَا خُخه فَرَشْتِي شَرَم كوي آيا زَه دهغه خُخه شَرَم وَ نه كم؟

٤١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ رَفِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَ رَفِيقِي فِيهَا عُثْمَانُ . (ابن ماجه شريف، كِتَابُ الْمَقَدِّمَةِ، بَابُ فَضْلِ عُثْمَانَ، ص: ١٧، نَمْبَر ١٠٩)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل چي په جَنَّت كي به د هر نَبِي يو رَفِيق (دُوسْت/ ملگري) وي، او زَمَا رَفِيق به عُثْمَان وي .

٤٢: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) لَقِيَ عُثْمَانَ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ، فَقَالَ يَا عُثْمَانُ هَذَا جَبْرِيلُ أَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ قَدْ زَوَّجَكَ أَمْ كُنْتُمْ، بِمِثْلِ صَدَاقِ رُقِيَّةَ عَلَى مِثْلِ صَحْبَتِهَا.

(ابن ماجه شريف، كِتَابُ الْمَقَدِّمَةِ، بَابُ فَضْلِ عُثْمَانَ، ص: ١٨، نَمْبَر ١١٠)
تَرْجَمَه: - د حضرت أَبُو هُرَيْرَةَ خُخه رَوَايَت دِي چي د مَسْجِد د دَرَوَازِي سره د حُضُورُ (ﷺ) د حضرت عُثْمَان سره مُلَاقَات وسو، نو حُضُورُ وَ فَرَمَانِل، ائ عُثْمَان دغه جَبْرَائِيل دِي چي مَا ته دغه خَبَر راكوي چي د رُقِيَّة خومره مَهْر (وَلُور) وَو دهغه په بَدَلَه كي مُو ستا نِكَاح د أَمْ كُنْتُمْ سره دَر وكړه، او لكه څنگه چي يَا د دې خُدْمَت كړئ وَو، په هغوته أَنذَارَه خُدْمَت سره مُو نِكَاح دَر وكړه

حضرت عُثْمَان (ﷺ) و حُضُورُ (ﷺ) ته دُومره مَحْبُوب وَو چي دُوهمَه لُور يي هم وَ ده ته په نِكَاح وَر كړه

٤٣: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى قَبْرِ ابْنَتِهِ الثَّانِيَةِ الَّتِي كَانَتْ عِنْدَ عُثْمَانَ فَقَالَ أَلَا أَبَا أَيْمٍ، أَلَا أَخَا أَيْمٍ تَزَوَّجَهَا عُثْمَانُ، فَلَوْ كُنْ عَشْرًا لَزَوَّجْتُهُنَّ عُثْمَانُ، وَمَا زَوَّجْتُهَا إِلَّا بِوَحْيٍ مِنَ السَّمَاءِ، وَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) لَقِيَ عُثْمَانَ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ يَا عُثْمَانُ هَذَا جَبْرِيلُ يُخْبِرُنِي أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ زَوَّجَكَ أَمْ كُنْتُمْ، بِمِثْلِ صَدَاقِ رُقِيَّةَ عَلَى مِثْلِ صَحْبَتِهَا.

(طَبَرَانِي كَبِير، مُسْنَدُ أَمْ كُنْتُمْ بَنَتْ رَسُولَ اللَّهِ، ج: ٢٢، ص: ٤٣٦، نَمْبَر ١٠٦٣)
تَرْجَمَه: - حضرت أَبُو هُرَيْرَةَ فرمائي چي: حُضُورُ (ﷺ) د خپلي دُوهمي لُور پر قَبَر باندي وَلَاړ وَو كُوم چي د حضرت عُثْمَان په نِكَاح وه، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل، ائ د

کُونْدِي پَلَارَه! ائ د کُونْدِي وَرُورَه! تاسو وَاوَرِي، مَا د عُمَانُ سره ددي وَادَه وَرکري وو، که چيري زما لَسُن لُونِي هم وائی، نو مَا به د دُوي تولو نِکاخ د حَضَرَت عُمَان سره کري وائی، مَا د دِي نِکاخ د آسماني وَجِي په وَجَه کري ده، او دا خَبَرَه هم ده چي د مَسْجِد د دروازي سره د حُضُور (ﷺ) د حضرت عُمَان سره مُلَاقَات وِسو، نو حُضُور وَ فَرَمَائِل، ائ عُمَان! دغه جِبَرَانِيَل دِي چي مَا ته دغه خَبَر راکوي چي د رُقِيَه خومره مَهَر (وَلُور) وُو دهغه په بَدَلَه کي مُو سَتا نِکاخ د اَم کُنْتُوَم سره دَر وکړه، او لکه څنگه چي تَا د دِي خِدْمَت کړی وُو، په هغونه اَنْدازَه خِدْمَت سره مُو نِکاخ دَر وکړه

په دغه حَدِيث کي دري خَبَرِي دي

[۱] د حضرت اَم کُنْتُوَم نِکاخ اَلله تَعَالِي کري وه .

[۲] حضرت عُمَان خومره بِنَه اِنْسَان وُو چي حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِل که چيري زما لَسُن لُونِي هم وائی نو مَا به د يوي وروسته د هغه بَلِي دهغي وروسته د هغه بَلِي نِکاخ ورسره کولائي، حَتِي چي د لَسُو سره نِکاخ به مُو دده سره کري وائی .

[۳] او دَرِيْمَه خَبَرَه داده چي حَضَرَت عُمَان به د حضرت رُقِيَه بِنَت رَسُوَل خومره خِدْمَت کړی وي چي:- حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِل چي په کُوم اَنْداز چي تَا د رُقِيَه خِدْمَت کړی دِي په هغونه اَنْدازَه سره زَه په دا اُمِيْد سره د حضرت اَم کُنْتُوَم نِکاخ سَتا سره کومه .

زَه په دغه وَجَه هم ددي تَذْکِرَه کوم چي بعضو حَضَرَاتو دا اِلْزَام لگولی دي چي حضرت عُمَان د حُضُور (ﷺ) دواړي لُونِي زَهيري کري دي، نَعُوْد بِاللّهِ مِنْ ذَالِک، که چيري دغه رنگه وائی نو حُضُور (ﷺ) د دُوْهْمِي لُور نِکاخ د حضرت عُمَان سره وُلِي کوله؟ او دارنگه وُلِي فَرَمَائِل که چيري زما لَسُن لُونِي وائی نو په يوه يوه به مَا د لَسُو سره نِکاخ د حضرت عُمَان سره کري وائی دغه بلاوَجَه پر تولو اصْحَابَانُو باندي يَو اِلْزَام (تَهْمَت) دِي، مُور بَايْد ددغه رنگه خَبَرُو څخه خپل خَانُونَه وِسَاو .

د حُضُور (ﷺ) د تولو رَشْتَه دارانو سره د مُحَبَّت

کولو تَاکِيْد سوي دِي

د حُضُور (ﷺ) کوم رَشْتَه داران چي د اِيْمَان په حَالَت کي وَفَات سوي دي اَلله تَعَالِي د زړه لگومي د هغوي سره د مُحَبَّت کولو تَاکِيْد کړی دِي، په آيْت کي ددي تَاکِيْد سوي دِي نو ځکه دا د اِيْمَان جُزْء هم دِي، د دُوي څخه هسي يَو رَشْتَه دار اِيَسْتَل صَحِيح کار نه دِي .

د اللّٰهُ تَعَالٰی اِرْشَادُ دغه دى

٧: قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى ط وَمَنْ يَّقْتِرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيْهَا حُسْنًا ط . (آيَت ٢٣، سُورَةُ الشُّوْرِى ٤٢) .

ترجمه:- (اى پيغمبره! كافرانو ته) وَوَايَه چي، زر رَه ستاسو څخه پر دغه (تبليغ) باندي هيڅ اَجَرَت نه غواړم، ماسوا د رشته داران د محببت. او څوك چي يو خير وكړي، موږ دهغه لپاره په هغه خير كې نور دنياست إضافة كوو .

بعضو حَضَرَائُو ويلي دي چي ددې څخه صرف د اهل بيټ رشته داران مراد دي، لېكن صحيح خبره داده چي د الْقُرْبٰى ، لفظ عام دى، نو ځكه ددې څخه د حُضُور (ﷺ) هغه ټول رشته داران مراد دي كوم چي د ايمان سره د دنيا څخه رخصت سوي دي .

په خصوصي توگه دغه حَضَرَات بيا ډېر نژدې رشته داران دي د دوي سره د زِرِه لگومي محبت كوي

د حُضُور (ﷺ) د ټولو بي بي گانو. خديجه، عائشه، حفصة، او دغه رنگه نورو بي بي گانو سره محببت كوي، ځكه چي هغه د حُضُور (ﷺ) بي بي گان دي

د حُضُور (ﷺ) د ټولو لوانو. فاطمه، زينب، رقيه، ام كلثوم سره محببت كوي، ځكه چي دوي د حُضُور (ﷺ) لوانې دي

د حُضُور (ﷺ) د زامنو. ابراهيم، عبد الله، قاسم، سره هم محببت كوي، ځكه چي هغه د حُضُور (ﷺ) زامنان دي

د حُضُور (ﷺ) د دواړو زومانو. علي، عثمان سره محببت كوي، ځكه چي هغه د حُضُور (ﷺ) زومان دي .

د حُضُور (ﷺ) د لمسيانو. حسن او حسين سره محببت كوي، ځكه چي دوي د حُضُور (ﷺ) لمسيان دي .

د حُضُور (ﷺ) د دواړو خسرانو. ابوبكر او عمر سره محببت كوي، ځكه چي دوي د حُضُور (ﷺ) خسران دي .

ځكه چي دوي ټول په دوي القربى (رشته دارانو) كې داخل دي .

پر آيت باندي غور وكړئ

دغه مطلب يې هغه وخت دى چي په الْقُرْبٰى، كې د حُضُور (ﷺ) رشته داران شامل سي، لكه څنگه چي بعضو مفسرينو كړي دي، كه نه نو دوهم

مَطْلَبُ يِي دادئ چي الله تَعَالَى په حُضُورُ (ﷺ) باندي دا وَيْنَا کوي چي ائ د مَمَكِي خلکو ستاسو سره زَمَا رَشْتَه دَارِي سته، تاسو ددغه مَرَاَعَت وکئ او مَا مَه زَهَبَرَوِي (بلکه بَهْتَرَه خَبَرَه داده چي تاسو پر مَا باندي اِيْمَان راوړئ).

ددغه عَقِيدې په اړه ٧ آيْتُونَه او ٤٣ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه کئ .

زَمَا اُسْتَاذَانُو خومره اِحْتِرَام رَابْئُولِي دئ

زَه نَاجِيَز نَن ډېر خُوشَحَال يَم چي زَمَا اُسْتَاذَانُو دا رَابْئُولِي دي چي:-
 د ټولو نَبِيَانُو اِحْتِرَام کوه، او د زِرَه لُگُومِي د ډوي سره مُحَبَّت کوه .
 د ټولو رَسُوْلَانُو اِحْتِرَام کوه، او د زِرَه لُگُومِي د ډوي سره مُحَبَّت کوه .
 د ټولو اَصْحَابَانُو اِحْتِرَام کوه، او د زِرَه لُگُومِي د ډوي سره مُحَبَّت کوه .
 د ټولو اِمَامَانُو اِحْتِرَام کوه، او د زِرَه لُگُومِي د ډوي سره مُحَبَّت کوه .
 د ټولو وَلِيَانُو اِحْتِرَام کوه، او د زِرَه لُگُومِي د ډوي سره مُحَبَّت کوه .
 د ټولو اَسْمَانِي کُتَابُو اِحْتِرَام کوه، او د زِرَه لُگُومِي د ډوي سره مُحَبَّت کوه .
 بلکه هغوي به دا هم وِيل چي د هِنْدُوَانُو و مُقْتَدَايَانُو ته هم چِي و رِي وِيَاوِي مه کوه، دا ډېره مُمْكِن خَبَرَه ده چي هغه د خپل وَحْت و وَلِيَان او بُرْزْگَان تېر سوي وي، او ډېر وروسته خلکو دهغه څخه نور څه جوړ کړي وي، او خُرَافَات دي رَامِيْنْخ ته سوي وي وَاه وَاه اِحْتِرَام
مَا په خپله عِلْمِي مُوَر (دَارُ الْعُلُومِ دِيُوْبِنْد) کي په هيڅ وَحْت هم د هيڅ يوه مَذْهَب په اړه نَاوَرَه او نَازِيْبَا جُمْلَه نه ده اورېدلي .
نَن چي د دُنْيَا حَالَت وِيْنَم نو د خپلو اُسْتَاذَانُو پر نَصِيْحَت باندي د زِرَه لُگُومِي دُعَا راووزي .
نَاجِيَز :- ثَمِيْرُ الدِّيْنِ قَاسِمِي غُفْرَلَه .

د دغه عَقِيدِي په اړه ۵. آيُونَه او ۱۲ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ .

د خِلَافَت مَسْئَلَه هم يوه ډېره غَيَّه مَسْئَلَه ده چي په دي كي د أُمَّت دُوې طَبَقِي آخَنه سوي دي، او په مَوْجُودَه وَخْت كي خو په تَوَلَه عَرَب نَرِي كي يو د بَل سره جَنُودَه كوي، او په دغه كي شَام، عِرَاق، يَمَن او لِيبِيَا بَرَبَاد سول دغه مَسْئَلَه د أَصْحَابَانُو د وَخْت وه، په مَوْجُودَه وَخْت كي خو نه خِلَافَت سته، او نه د خِلَافَت مَسْئَلَه سته، لېكن خلكو دهغه وَخْت خَبَرَه راټينگه كړي ده او بَغِيرَه كُومي فَايِدِي وَ دغه ته يُوك وركوي، او د أُمَّتُو په مَابِين كي تَفْرِقَه پيدا كوي

كاش! چي دغه خَبَرِي يې هيري كړي وائ او ټول سره يو خَايَه سوي وائ او خپلو خپلو مَلَكُونُو ته يې تَرْقِي وركړي وائ نو دا به خومره بِنَه خَبَرَه وائ، په مَوْجُودَه وَخْت كي ټول يُورِي (أُورِيَا) مَلَكُونَه سره كښېني او يوه فَيْصَلَه وكي او په آسانِي سره مَسْئَلَه حَل كي، لېكن مُسْلِمَانان چي سره كښېني ي نو هسي يوه مَسْئَلَه هم نه سي حَل كولائي، بلكه چي هر وَخْت سره كښېني نو يوه نوې جَمْعَه رامېنځ ته كي بيا حَلَه ولاړ سي . هَائِ اَفْسُوس!

د خِلَافَت په اړه د إِسْلَام نَظَر

د إِسْلَام نَظَر دادئ چي د شَهْنَشَاهِيَت په رنگه هسي يو كس دي پر خلكو نه تَرْبِي، بلكه جَمْهُورِيَت دي بِرَقَرَارَه پاته وي، او مُسْلِمَانان دي په إِتْفَاق سره په خپله يو خَلِيفَه مَقَرَّر او وَتَاكِي، أَلِيَّه پر بېلا بېلو مُواقِع باندي حُضُور (ﷺ) دا اِشَارَه كړي ده چي حضرت أَبُوبَكْر د أُمَّت لپاره ډېر بَهْتَر دئ، په ده كي ډېر بِنَه إِنْتِظَامِي صَلَاحِيَت مَوْجُود دئ .

په خپله حضرت عَلِي وَ فَرْمَانِل چي مَا ته يې د خِلَافَت وَصِيَّت نه دئ كړئ

ددې په اړه حَدِيثُونَه دغه دي

١: عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ قَالَ قُلْتُ لِعَلِيِّ هَلْ عِنْدَكُمْ كِتَابٌ؟ قَالَ لَا: إِلَّا كِتَابُ اللَّهِ أَوْفَهُمْ أُعْطِيَهِ رَجُلٌ مُسْلِمٌ أَوْ مَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ، قَالَ قُلْتُ وَ مَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ؟ قَالَ الْعَقْلُ وَفِكَائُ الْأَسِيرِ وَلَا يَقْتُلُ مُسْلِمٌ بَكَافِرٍ.

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ كِتَابِ الْعِلْمِ، ص: ٢٤، نَمْبَرُ ١١١)
 تَرْجَمَهُ:- حضرت أَبُو جُحَيْفَةَ فرمائي چي، مَا د حضرت عَلِي خُخه يُؤْبِسْتَنَّهُ وڪره، آيا ستا سره (د رَسُولِ اللَّهِ) كُوم خُط سته؟ ده وويل چي نه! زَمَا سره صِرَف قُرْآن دي، يا يَوَهُ مُسْلِمَان ته چي كُومَه يُوَهَنَه وركول ڪيري هغه ده، يا كُوم چي په دغه صَحِيفَه ڪي دي، مَا بيا يُؤْبِسْتَنَّهُ ڇيني وڪره، په دغه صَحِيفَه ڪي چش دي؟ و فَرَمَائِل چي د دِيَتِ أَحْكَامَات، د بَدِيَانُو د رَايَلَه (خُوشِي ڪولو) أَحْكَامَات، او دا حُكْم چي مُسْلِمَان به د كَافِر په بَذَلَه ڪي نه ورتي.

په دغه حَدِيث ڪي سَائِل بَاقَاعَدَه يُؤْبِسْتَنَّهُ ڪري ده چي:- آيا د خِلَافَت په اړه ستا سره كُوم تَحْرِيز (خُط/ لِيَتِر) سته؟ نو ده اِنْكَار وڪري چي زَمَا سره هيڅ دَوْل تَحْرِيز نسته.

٢: عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ قَالَ سَأَلَ رَجُلٌ عَلِيًّا، هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَسِرُّ إِلَيْكَ بِشَيْءٍ دُونَ النَّاسِ؟ فَغَضِبَ عَلِيٌّ حَتَّى احْمَرَّ وَجْهُهُ وَقَالَ مَا كَانَ يَسِرُّ إِلَيَّ شَيْئًا دُونَ النَّاسِ غَيْرَ أَنَّهُ حَدَّثَنِي بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، وَأَنَا وَهُوَ فِي الْبَيْتِ فَقَالَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَوَى مُحَدِّثًا، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ.

(نَسَائِي شَرِيف، كِتَابُ الضَّحَايَا، بَابُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، ص: ٦١٤، نَمْبَرُ ٤٢٢٧)

تَرْجَمَهُ:- حضرت عَامِرُ بْنُ وَائِلَةَ فرمائي چي:- يَوَهُ سِرِي د حضرت عَلِي خُخه يُؤْبِسْتَنَّهُ وڪره، آيا حُضُور په يَتَه تَا ته كُومَه خَبَرَه ڪري ده؟ چي نورو خلکو ته بي نه وي ڪري؟ نو د حضرت عَلِي مَخ د خَبَنَم خُخه سِر سو، او و فَرَمَائِل چي د خلکو په بيله بي مَا ته صِرَف خُور خَبَرِي ڪري دي، هغه وَحْت زَه او حُضُور په كُور ڪي وو، حُضُور و فَرَمَائِل چي:- كُوم چَا چي پر خپل يَلَار باندې لَعْنَت وڪي اللَّهُ دي پر هغه لَعْنَت وڪي، كُوم چَا چي د اللَّهُ خُخه عَلَاوَه د بَل چَا لپاره ذَبَح وڪره اللَّهُ دي پر هغه لَعْنَت وڪي، چي په دِين ڪي نَوِي شَي پيدا ڪوي هغه ته چي كُوم چَا يَنَاه وركره، پر هغه دي اللَّهُ لَعْنَت وڪي، او كُوم چَا چي د مُحْڪِي نَبِيَان بَدَل ڪري، اللَّهُ دي پر هغه لَعْنَت وڪي.

په دغه حَدِيث ڪي دي چي په خپله سُؤَال ڪونڪي يُؤْبِسْتَنَّهُ وڪره چي آيا تَا ته حُضُور كُومَه خَاص خَبَرَه ڪري ده؟ نو حضرت عَلِي و فَرَمَائِل چي دغه خُور خَبَرِي بي راته ڪري دي بله خَبَرَه بي نه ده ڪري، ددي مَطْلَب دغه وو چي د خِلَافَت د وَصِيَّت په اړه بي مَا ته هيڅ هم نه دي ويلي.

چي حضرت عَلِي په خپله په سَخْتِي سره و فِرْمَانِل چي زِمَا لپاره يې د خِلَافَت و وَصِيَّت نه دى كړى نو نور خلك خَه شُور شَرَابَه كوي چي حضرت عَلِي خو خَلِيفَه اَوَّل دى، او حُضُور دده لپاره د خِلَافَت و وَصِيَّت كړى دى، ددغه خَبَرِي خَخه هم ددې تَاكِيد بنسكاره كيږي چي د حضرت ابُو بَكْر سره تر بِيْعَت وروسته په هېڅ وخت حضرت عَلِي د خِلَافَت دَعْوَه نه ده كړې، او د حضرت عُثْمَان تر شَهَادَت وروسته چي خلكو و غُوبِنْتَل چي حضرت عَلِي ته خِلَافَت وركړي نو ده صِفَا صِفَا اِنْكَار وكى، او د ډېر اِصْرَار او تينگار وروسته يې قَبُول كى .

لهذا دغه شُور و غُوغَا كول چي د حضرت عَلِي لپاره يې د خِلَافَت و وَصِيَّت كړى و و دا صَحِيح نه دى، او په خُصُوصِي توگه چي خُور لَس سوه (١٤٠٠) كال تېر سو اوس ددغه مَسْئَلِي پر بُنْيَاد باندي مُسْلِمَانان سره دوي ټكرې كول خو نور هم بِنَه كَار نه بنسكاره كيږي، تاسو پر دغه باندي غُور وكى .

٣: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَلَا شَاةً وَلَا بَعِيرًا وَلَا أَوْصَى بِشَيْءٍ .

(مُسْلِم شَرِيف، بَابُ تَرْكِ الْوَصِيَّةِ لِمَنْ لَيْسَ لَهُ شَيْءٌ يُوصَى لَهُ، ص: ٧١٧، نَمْبَرُ ١٦٣٥ / ٤٢٢٩)

ترجمه: - حضرت عَائِشَه و فِرْمَانِل چي: - حُضُور په خپل وراثت كي نه دِينَار پرېښوى، نه يې دِرْهَم پرېښوى، نه يې بُورَه پرېښوله، نه يې وَبْتَان پرېښول، او نه يې د گوم شي په اړه و وَصِيَّت كړى دى .

٤: عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدٍ قَالَ ذَكَرُوا عِنْدَ عَائِشَةَ أَنَّ عَلِيًّا كَانَ وَصِيًّا فَقَالَتْ مَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ فَقَدْ كُنْتُ مُسْنِدَتَهُ إِلَى صَدْرِي، أَوْقَالَتْ حَجْرِي، فِدَعَى بِالطَّسْتِ فَلَقَدْ انْخَنَتَ فِي حَجْرِي وَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُ مَاتَ، فَمَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ .

(مُسْلِم شَرِيف، بَابُ تَرْكِ الْوَصِيَّةِ لِمَنْ لَيْسَ لَهُ شَيْءٌ يُوصَى لَهُ، ص: ٧١٨، نَمْبَرُ ١٦٣٦ / ٤٢٣١)

ترجمه: - د حضرت عَائِشَه په مخكي تَذَكِرَه راغله چي حضرت عَلِي د خِلَافَت و وَصِي دى، نو حضرت عَائِشَه و فِرْمَانِل چي: - دغه و وَصِيَّت يې كله كړى دى؟ حُضُور خو زِمَا و خِيكره (سَيِّئَه) ته خَنِي لگولئ وو، يا خو يې دارنگه و فِرْمَانِل چي: - زِمَا په غِيَر كي وو بيا يې طَشَت (غَبْت لَعْن) را طَلَب كى، بيا زِمَا په غِيَر كي را كُور سو، زَه خو يُوه هم نه سوم چي حُضُور (ﷺ) و وَفَات سو، نو حضرت عَلِي ته و وَصِيَّت كله وكى؟

ددغه دواړو حَدِيثُ څخه مَعْلُوم سو چي حُضُور (ﷺ) د خِلَافَت په اړه و وَصِيَّت نه دى كړى .

حُضُور (ﷺ) اِشَارَه وكړه چي كه زَمَا وروسته اَبُو بَكْر (رضي الله عنه) تاسو خَلِيفَه كى نو دا به بِنَه خَبَرَه وي

حُضُور (ﷺ) په صِرَاحَت سره هيڅ څوك خَلِيفَه نه دى مُنْتَخَب كړى، لېكن په څو حَدِيثُ كې اِشَارَه كړې ده چي كه اُمّت حضرت اَبُو بَكْر (رضي الله عنه) مُنْتَخَب كړي نو دا به ډېره بِنَه خَبَرَه وي ددې لپاره حَدِيثُونَه دغه دي

٥: عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرٍ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) شَيْئًا فَأَمَرَهَا أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ، فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ جِئْتُ فَلَمْ أَجِدْكَ؟ قَالَ أَبِي: كَأَنَّهُا تَعْنِي الْمَوْتَ، قَالَ فَإِنْ لَمْ تَجِدْنِي فَأَتِي أَبَا بَكْرٍ .

(مُسْلِم شَرِيف، بَابُ مَنْ فَضَّلَ أَبِي بَكْرٍ، ص: ١٠٥١، نَمْبِر ٢٣٨٦ / ٦١٧٩) تَرْجَمَه: - يوى بَنخى د حُضُور (ﷺ) څخه څه يُؤَيِّنَتَه وكړه نو حُضُور (ﷺ) و فَرْمَانِل چي بيا رَاسَه، دى بيا يُؤَيِّنَتَه ځيني وكړه چي يَا رَسُولَ اللَّهِ! كه چيري ته نه وي نو چا ته وَرَسَم؟ زَمَا پَلَار اِشَارَه وكړه چي: - بَنخى دا يُؤَيِّنَتَه كوله چي ستا د وَصَال (وَفَات) وروسته چا ته وَرَسَم؟ حُضُور (ﷺ) و فَرْمَانِل كه دي چيري رَه نه وموندل نو اَبُو بَكْر ته ورسه .

٦: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي مَرَضِهِ □: اُدْعِ لِي أَبَا بَكْرٍ أَبَاكَ وَ أَخَاكَ حَتَّى أَكْتُبَ كِتَابًا فَأَتِي أَخَافُ أَنْ يَتَمَنَّى مُتَمَنٍّ وَيَقُولَ قَائِلٌ، أَنَا أَوْلَى، وَيَأْبَى اللَّهُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَّا أَبَا بَكْرٍ .

(مُسْلِم شَرِيف، بَابُ مَنْ فَضَّلَ أَبِي بَكْرٍ، ص: ١٠٥١، نَمْبِر ٢٣٨٧ / ٦١٨١) تَرْجَمَه: - حضرت عَائِشَه فَرْمَاني چي حُضُور (ﷺ) په خپل مَرَض كي مَا ته دا وويل چي خپل پَلَار اَبُو بَكْر، او خپل وَرُور مَا ته رَاو غُورَه، چي رَه يو تَحْرِيز (خَط) وليكم، مَا ته دا خَطَر دى چي يو تَمَنَّا كونكى دي تَمَنَّا وكې، يا يو ويونكى دي دا ووايي چي رَه ډېر بَهْتَر يم [يعني د خِلَافَت رَه ډېر حَقْدَارَه يم] لېكن اللّٰهُ او مُؤْمِنَان خو به اَبُو بَكْر خوښوي .

ددغه حَدِيث څخه دوى خَبَرِي معلومېږي يَوْه خَبَرَه خو داده چي حُضُور (ﷺ) د خپل مَرَض په وَحْت كي چي كُوم خَط ليكل غوښتل هغه يې د اَبُو بَكْر د خِلَافَت په اړه ليكل غوښتل، د حضرت عَلِي په اړه يې نه ليكى، په دغه وَجَه

خو بي د **أَبُوبَكْرٍ** او دده زوئ د رَا غُوبَسْتَلُو **طَلَبَ** وکئ، **دُوْهَمَهُ خَبَرَهُ** داده چي **حُضُورُ** (ﷺ) **تَمَنَّا** بښکاره کړه چي **اللَّهُ** او **مُؤْمِنَانِ** به **أَبُوبَكْرٍ خَلِيفَهُ** جوړوي، او دغه **تَمَنَّا** يې پوره هم سوه، خو بيا هم د کوم چا لپاره يې د **خَلِيفَهُ** جوړولو **وَصِيَّتْ** و نه کړئ .

٧: **عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ مَرَضَ النَّبِيُّ (ﷺ) فَاشْتَدَّ مَرَضُهُ فَقَالَ مُرُّوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: إِنَّهُ رَجُلٌ رَقِيْقٌ إِذَا قَامَ مَقَامَكَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، قَالَ مُرُّوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَعَادَتْ فَقَالَ مُرِّي أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَعَادَتْ فَقَالَ مُرِّي أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَاثْنَيْنِ صَوَاحِبِ يُوْسُفَ، فَاتَاهُ الرَّسُولُ فَصَلَّى بِالنَّاسِ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ .**

(بخاری شریف، باب اهل العلم والفضل آحق بالامامة، ص: ۱۱۰، نمبر ۶۷۸) **تَرْجَمَهُ:-** چي د **حُضُورُ** (ﷺ) **مَرَضٌ** ډېر **سَخَتْ** سو نو **حُضُورُ** و **فَرَمَانِلَ** چي:- **أَبُوبَكْرٍ** ته **حُكْم** وکئ چي دئ و خلکو ته **لُمُونَخ (جَمَاعَت)** ورکي، پر دغه **خَبَرَهُ** نو حضرت **عَائِشَةُ** وویل چي هغه خو **نَزَمَ دِلَ** سرئ دئ، چي ستا پر خائ ودرېري نو دئ و خلکو ته **لُمُونَخ** نه سي وړکولائي، پر دغه **خَبَرَهُ** هم **حُضُورُ** (ﷺ) و **فَرَمَانِلَ** چي:- **وَأَبُوبَكْرٍ** ته د **لُمُونَخ (جَمَاعَت)** وړکولو **خَبَرَهُ** وکئ، حضرت **عَائِشَةُ** **دُوْهَمَ** وار بيا هغه **عَذَرَ** وړاندي کئ، **حُضُورُ** (ﷺ) بيا وويل چي:- **أَبُوبَكْرٍ** ته وواياست چي و خلکو ته دي **لُمُونَخ** ورکي، حضرت **عَائِشَةُ** بيا د **أَبُوبَكْرٍ عَذَرَ** وړاندي کئ، **حُضُورُ** (ﷺ) بيا وويل چي:- **أَبُوبَكْرٍ** ته د **لُمُونَخ** وړکولو وواياست، تاسو د حضرت **يُوْسُفَ عَلَيْهِ السَّلَام** سره چي کومو ښځو پلانونه جوړول، دهغوي په شان ياست، حضرت **أَبُوبَكْرٍ** ته د **رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)** **قَاصِدُ** (استازي) راغلئ، چي دهغه په **وَجْه** حضرت **أَبُوبَكْرٍ** د **حُضُورُ** (ﷺ) په **زُوْنَد** کي **جَمَاعَت** ورکئ .

په دغه **حَدِيث** کي **حُضُورُ** (ﷺ) په درې **وَارَهُ** په **زُوْر** او **شِدَّت** سره ويلي دي چي حضرت **أَبُوبَكْرٍ** (رضي الله عنه) دي **جَمَاعَت (لُمُونَخ)** ورکي، دغه **عَمَل** و دي **خَبَرَهُ** ته **إِشَارَهُ** ده چي **زَمَا** وروسته دي هم حضرت **أَبُوبَكْرٍ** (رضي الله عنه) **لُمُونَخ** ورکوي، او **أَمِير** دي **مُنْتَخَب** سي، بس ددغه رنگه **حَدِيثُو** په **وَجْه** **أَصْحَابَانُو** حضرت **أَبُوبَكْرٍ** (رضي الله عنه) خپل **خَلِيفَهُ مُنْتَخَب (مُقَرَّر)** کئ .

خلک د بُودَاگانُو (سَيِّين زِيْرُو) خَبَرَهُ مَنِي

يَوَهُ خَبَرَهُ دا هم په **دِهْن** کي ولرئ چي د خلکو بېلا بېل **طَبِيعَتُونَهُ** وي، د **مَشْرَانُو** يعني د ډېر **عَمَر** او **سَيِّين زِيْرُو** خلکو **خَبَرَهُ** **عُمُوْمًا** خلک مَنِي،

حضرت عَلِي د عِلْمِ يَوْمِ غَيْبِ غُر وُو، د أَهْلِ بَيْتِ خُخه وُو لېکن خو دِي خُوانِ وُو، د حُضُورِ د وَفَاتِ پر وَحْتِ دده عُمَرُ ۳۳ کال وُو، نو خُکه نورو عَامَّة خلکو دده خَبَرَهُ ژر نه منله، او د حضرت أَبُو بَكْرٍ عُمَرُ هغه وَحْتِ ۶۱ کال وُو هغه سُبَيْنِ زِيرِي وُو، نو په دغه وَجَه خلکو دده خَبَرَهُ منله، ده د قَوْمُو ډېره تَجْرِبَهُ هم درلوده، نو په دغه وَجَه هم خلکو دِي مُنْتَخَبِ کي .
تاسو و دغه نُکْتَهُ ته هم غُورِ وکي .

د اِخْتِلَافِ پر وَحْتِ د خُلَفَاءِ رَاشِدِينَ اِتِّبَاعِ وکي

په دغه حَدِيثِ کي دِي چي د اِخْتِلَافِ پر وَحْتِ د خُلَفَاءِ رَاشِدِينَ اِتِّبَاعِ کول په کار ده

۸: عَنْ عَرَبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ فَقَالَ قَائِلٌ يَارَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَأَنَّ هَذِهِ □
مَوْعِظَةٌ مُودِعٌ فَمَاذَا تَعْهَدُ عَلَيْنَا؟ فَقَالَ أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ
وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا فَإِنَّهُ مَنْ يَعِيشُ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِيرِي اِخْتِلَافًا كَثِيرًا،
فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّينَ، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَصُوا عَلَيْهَا
بِالنَّوَاجِذِ .

(ابوداؤد شریف، کتاب السنّة، باب فی لزوم السنّة، ص: ۶۵۱، نمبر ۴۶۰۷ / ترمذی شریف، نمبر ۲۶۷۸)

تَرْجَمَهُ: - وينا کونکو خلکو وويل، اي د اللّهِ رَسُولِ! دارنگه ښکاره کېږي لکه دغه چي الْوَدَاعِي (د حُضُورِ (ﷺ) آخِرِي) نَصِيحَتِ وي، نو اي د اللّهِ رَسُولِ ته مَور ته کوم پېغام راکوي؟ نو حُضُورِ (ﷺ) و فَرَمَائِلِ چي د اللّهِ سره د تَقْوَى اِخْتِيَارُولُو وَصِيَّتِ تاسو ته کومه، او دغه وَصِيَّتِ هم در ته کومه چي د أَمِيرِ خَبَرَهُ اورئ، او دهغه إِطَاعَتِ کوي، که خه هم حَبَشِي غِلَامِ وي، بيايي و فَرَمَائِلِ خوک چي رَمَا خه وروسته ژوندی پاته سي هغه به ډېر اِخْتِلَافَاتِ وويني، نو هغه وَحْتِ رَمَا سُنَّتِ او د هَدَايَتِ يَافَتَهُ خُلَفَاءِ رَاشِدِينَ سُنَّتِ په مَضْبُوطِي سره ټينگ ونيسي .

په دغه حَدِيثِ کي دِي چي رَمَا وروسته به ډېر اِخْتِلَافَاتِ راسي، پر دغه رنگه مَوْقِعِ نو بَايْدِ چي د خُلَفَاءِ رَاشِدِينَ سُنَّتِ په مَضْبُوطِي سره ټينگ او خپل کړي، لهذا و دغه حَضَرَاتُو ته بِشِكْنَحَا کول په کار نه دي .

تولو په اِتِّفَاقِ حضرت أَبُو بَكْرٍ خَلِيفَهُ مُقَرَّرِ کي

٩: فَحَمَدَ اللَّهُ أَبُو بَكْرٌ وَ أَتَى عَلَيْهِ فَقَالَ عُمَرُ بَلْ نُبَيِّعُكَ، أَنْتَ سَيِّدُنَا، وَ خَيْرُنَا، وَ أَحَبُّنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخَذَ عُمَرُ بِيَدِهِ □، فَبَايَعَهُ، وَبَايَعَهُ النَّاسُ.

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ الصَّحَابَةِ، بَابُ، ص: ٦١٦، نَمِيزُ ٣٦٦٨)
ترجمه:- حضرت أَبُو بَكْرٍ حَمْدٌ و ثَنَا و وَيْل حضرت عُمَرُ و وَيْل چي مَورِ ستا سره بَيَّعْتُ کو، ته زُمُورِ سَرْدَارِ یی، په مَورِ تولو کي أَفْضَلِ یی، او وَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ته تر تولو زِيَاتِ مَحْبُوبِ یی، حضرت عُمَرُ د حضرت أَبُو بَكْرٍ لَاسِ و نَبِيَّوْی او دده سره یی بَيَّعْتُ وکئ، او خلکو هم دده سره بَيَّعْتُ وکئ .

په دغه حَدِيثُ (اَثَرِ) کي دئ چي تولو خلکو په خُوشحَالِي خُوشحَالِي د حضرت أَبُو بَكْرٍ سره بَيَّعْتُ کړئ دئ، نو حکه دئ یی د تولو په اِتِّفَاقِ سره خَلِيفَةُ جوړ کړئ وؤ، او دئ مُتَّفَقَهُ أَمِيرُ وؤ .

لِهَذَا دغه وَيَا چي حضرت أَبُو بَكْرٍ پر خِلَافَتِ باندي غَاصِبُ وؤ، صَحِيحُ خَبَرُهُ نه ده .

او په دغه قَوْلِ صَحَابِي کي دا هم راغلي دي چي حضرت أَبُو بَكْرٍ په هغه أَصْحَابَانُو کي تر تولو بَيْنَهُ (أَفْضَلُ) وؤ، او وَ حُضُورِ (ﷺ) ته تر تولو نژدې هم وؤ، او د سَيِّدِي پر توب لکبله یی هر ډول تَجْرِبَهُ هم درلوده، نو حکه دده خَلِيفَةُ جوړول په هر لِحَاطِ سره بَهْتَرُ وؤ .

حضرت عَلِيٌّ ؑ د حضرت أَبُو بَكْرٍ ؑ سره بَيَّعْتُ کړئ وؤ

وروسته حضرت عَلِيٌّ هم د حضرت أَبُو بَكْرٍ سره بَيَّعْتُ کړئ وؤ، په بُخَارِي شَرِيفِ کي ددې پوره تَفْصِيلُ موجود دئ

١٠: عَنْ عَائِشَةَ اسْتَنَكَرَ عَلِيٌّ وَجُوهَ النَّاسِ فَالْتَمَسَ مَصَالِحَةَ أَبِي بَكْرٍ وَ مَبَايِعَتَهُ وَلَمْ يَكُنْ يَبَايِعُ تِلْكَ الْأَشْهُرَ فَقَالَ عَلِيٌّ لِأَبِي بَكْرٍ مَوْعِدُكَ الْعَشِيَّةَ لِلْبَيْعَةِ فَلَمَّا صَلَّى أَبُو بَكْرٍ الظُّهْرَ رَفَى الْمَنْبَرِ فَتَشَهَّدَ وَ ذَكَرَ شَانَ عَلِيٍّ وَتَخَلَّفَهُ عَنِ الْبَيْعَةِ وَ عَذَرَهُ بِالذِّي اعْتَذَرَ إِلَيْهِ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ، وَتَشَهَّدَ عَلِيٌّ فَعَظَّمَ حَقَّ أَبِي بَكْرٍ وَحَدَّثَ أَنَّهُ لَمْ يَحْمَلْهُ عَلِيٌّ الذِّي صَنَعَ نَفَاسَةً عَلَى أَبِي بَكْرٍ وَ لَا انْكَارًا لِلذِّي فَضَّلَهُ اللَّهُ بِهِ □ وَلَكِنَّا نَرَى فِي هَذَا الْأَمْرِ نَصِيْبًا فَاسْتَبَدَّ عَلَيْنَا فَوَجَدْنَا فِي أَنْفُسِنَا فَسْرًا بِذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ وَقَالُوا أَصَبْتَ، وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ إِلَى عَلِيٍّ قَرِيبًا حِينَ رَاجَعَ الْأَمْرَ الْمَعْرُوفَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَغَازِي، بَابُ غَزْوَةِ حَبِير، ص: ٧١٩، تَمِيز ٤٢٤٠)

تَرْجَمَهُ: - حضرت عَلِي ته دارنگه مَحْسُوسَه سوه چي خلک مَا ته لِزِ تَوَجُّه کوي، نو يي د حضرت أَبُو بَكْر سره صُلَح وکړه، او دده سره يي د بَيْعَت کولو دَرِ خَوَاسِت وکړي، ده په هغه شېر مِيَا شَنُو کي بَيْعَت نه وړو کړي حضرت عَلِي و فِرْمَانِل د بَيْعَت لپاره د مَائِيَامَ وَخَت مُنَاسِب دي، چي کله حضرت أَبُو بَكْر د مَائِيَسِين لُمُونَح وکړ نو پر مَنْبَر کښېناستی، او كَلِمَه شَهَادَت يي وويل، او د حضرت عَلِي شَان (مَرْتَبَه او مَقَام) يي بَيَان کړ، او دا چي تر اوس د بَيْعَت څخه شا ته پاته و ددي وَجَه بَيَان کړه، او حضرت عَلِي چي گُوم عَزَر وړاندي کړ هغه يي هم ذِکَر کړ، بيا يي اِسْتِغْفَار وکړ، او حضرت عَلِي كَلِمَه شَهَادَت وويل، او د حضرت أَبُو بَكْر د حَق عَظَمَت يي بَيَان کړ، او دا يي هم وويل چي مَا څه وکړل هغه مو پر حضرت أَبُو بَكْر باندې د فَوْقِيَّت په وَجَه نه دي کړي، او اللّٰه و حضرت أَبُو بَكْر ته گُوم فَضِيْلَت ورکړي دي رَه دهغه څخه اِنْكَار هم نه کوم، لېکن رِمَا دا خِيَال و چي په دغه مَعَامَلَه [وَرَاثَت، يا خِلَافَت] کي رِمَا هم څه حِصَه سته، لېکن مَا ته هغه نه ده رسېدلي چي دهغه په وَجَه رِمَا زِرَه راتنگ سو [او اوس رَه په خُوشَحَالِي سره د بَيْعَت لپاره راغلي يم] ددغه څخه مُسْلِمَانَان ډېر خُوشَحَال سو، او تولو وويل چي تَا ډېر ښه وکړل، او چي کله حضرت عَلِي و أَمْر مَعْرُوف (يعني تولو ته مَعْلُوم عَمَل يعني بَيْعَت) ته رُجُوع وکړه نو خلک و حضرت عَلِي ته ډېر نژدې سول.

په دغه حَدِيث کي دُوي خَبَرِي دي

[١] يَوَه خَبَرَه خو داده چي حضرت عَلِي هم وروسته د حضرت أَبُو بَكْر سره بَيْعَت وکړي .

[٢] دُوْهَمَه خَبَرَه داده چي حضرت عَلِي د حضرت أَبُو بَكْر د فَضِيْلَت اِقْرَار وکړ، او حضرت أَبُو بَكْر هم د حضرت عَلِي د فَضِيْلَت اِقْرَار وکړ، دا څومره بَيِّنَه خَبَرَه ده .

دواړو مَشْرَانُو په خپل مينځ کي صُلَح (رُوعَه) سره وکړه، لِهَذَا مُور هم بَايْد د دُوي پر صُلَح باندې رَاضِي سو .

که چيري مُور هغه مَسْئَلَه راتينگه کړو نو مُور به په دُو حِصُو کي وېشېل سو، او نور قُومُونَه به مُور مَيْدَه مَيْدَه او رَبْزَه رَبْزَه کي، لکه څنگه چي اُوس مَحَال دغه رنگه کېږي، او د همېش لپاره به په أَمْت کي اِخْتِلَاف بَرَقَرَارَه پاته وي .

چي خَلِيفَه مُتَعَيِّن سي نو بِلَاوَجَه دهغه څخه اِخْتِلَاف کول جَوَاز نه لري

د خِلَافَتِ لپاره د بَيِّعَتِ کولو وروسته بِلَاوَجَه د هغه څخه اِخْتِلَافِ کول ناجائز دی، ځکه چې ددې څخه فِتْنَه جوړېږي .
دلیل یې دغه حَدِيثِ دی

۱۱: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ رَبِّ الْكَعْبَةِ وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةً يَدِهِ □ وَثَمَرَةً قَلْبِهِ □ فَلْيُطْعَمْهُ إِنْ اسْتَطَاعَ، فَإِنْ جَاءَ آخَرُ يُنَازِعُهُ، فَاضْرِبُوا عُنُقَ الْآخَرِ .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْأِمَارَةِ، بَابُ وُجُوبِ الْوَفَاءِ بِنَبِيَّةِ الْخَلِيفَةِ الْأَوَّلِ فَلِأَوَّلِ، ص: ۸۲۸، نَمْبِرُ ۱۸۴۴ / ۴۷۷۶)

تَرْجَمَه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِ کوم چا چې د إِمَامِ سره بَيِّعَتِ وکړ او خپل لَاسِ یې ورکړ، او خپل زِرَه یې هم ورکړ، نو چې څومره مُمْکِن وي دهغه إِطَاعَتِ دي وکړي، او که چېرې یو بل دُوْهُم کس د خِلَافَتِ د اَخْسَتْلُو لپاره جَکړه او اِخْتِلَافِ شروع کي نو دهغه دُوْهُم کس سِرَ ور پرې کړي .
په دغه حَدِيثِ کي دې چې خَلِيفَه مُتَعَيِّن سي نو دهغه مُکَمَّلِ إِطَاعَتِ کول په کار دي .

لهذا د دُومره ډېر وخت د تېرېدو وروسته هم چې کوم څوک بَارِ بَارِ د اِخْتِلَافَاتُو مَعَامَلَه مخته راوړي، دا بِنَه کَار نه دی، ددې څخه بِلَاوَجَه د مُسْلِمَانانو په مَابِيْن کي اِخْتِلَافَات پيدا کېږي، او مُسْلِمَانان په دُو حَصُو کي تَقْسِيْم کېږي، او د نورو قَوْمُو په مَخکي د دوي هېڅ حِيْثِيَّت نه پاته کېږي .

د پِنځو خَلِيفَه گانو د خِلَافَتِ مُدَه (وخت)

په حَدِيثِ کي راغلي دي چې د خِلَافَتِ رَاشِدَه مُدَه به دېرش [۳۰] کال وي .
ددې دَلِيل دغه حَدِيثِ دی

۱۲: عَنْ سَفِينَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خِلَافَةُ النَّبِيِّ ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ أَوْ مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ .

تَرْجَمَه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِ چې خِلَافَتِ نَبِيوت دېرش (۳۰) کال دی، بيا اللَّهُ تَعَالَى خپل مُلک چې چا ته يې و غواړي هغه ته به ورکړي .
... قَالَ سَعِيدٌ قَالَ لِي سَفِينَةُ أَمْسَكَ عَلَيْكَ أَبَاكَرُ سَنَتَيْنِ، وَ عَمْرُ عَشْرًا، وَ عُثْمَانُ اثْنَيْ عَشْرًا، وَ عَلِيٌّ كَذَلِكَ، قَالَ سَعِيدٌ قُلْتُ لِسَفِينَةَ، إِنَّ هَؤُلَاءِ يَرْعَمُونَ أَنَّ عَلِيًّا لَمْ يَكُنْ بِخَلِيفَةٍ قَالَ كَذَبْتَ أَسْنَاهُ بَنِي الزَّرْقَاءِ يَعْنِي بَنِي مَرْوَانَ .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ السُّنَّةِ، بَابُ فِي الْخُلَفَاءِ، ص: ٦٥٦، نَمْبَرُ ٤٦٤٦)

تَرْجَمَهُ: - حضرت سَعِيدُ قُرْمَانِي چي: - بيا حضرت سَفِينَةُ ددي تَفْصِيلُ بَيَانِ كِي، چي د حضرت أَبُوبَكْرُ د خِلَافَتِ دُوهِ كَال، د حضرت عُمَرُ لَسُ كَال، د حضرت عُثْمَانُ دُوهِ لَسُ كَال، دغه رنگه د حضرت عَلِي خِلَافَتِ هم دي، حضرت سَعِيدُ وَ حضرت سَفِينَةُ ته وويل چي دغه مَرْوَانِي خَلِكُ خُو دا وائي چي: - حضرت عَلِي خَلِيفَةُ نَه وَو، نو حضرت سَفِينَةُ وَ قُرْمَانِي چي بَنِي زُرْقَاءِ، يعني بَنِي مَرْوَانِ دَرَوَاغِ وائي .
په دغه حَدِيثِ كِي دِي چي خِلَافَتِ نَبُوتِ به دېرش [٣٠] كَال وي .

د دغه عَقِيدې په اړه ٠ آيْتُونَه او ١٢ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلُ مَلَاظَهْ كِي .

د حضرت أَبُوبَكْرُ خِلَافَتِ دُوهِ كَال، دري مِيَاشْتِي، لَسُ وَرْخِي دي .
د ١٢ ربيعُ الْأَوَّلُ سنه ١١ هجري، مُطَابِقُ ٧ جُونِ سنه ٦٣٢ عيسوي،
خخه

تر ٢٢ جَمَادِي الثَّانِي سنه ١٣ هجري، مُطَابِقُ ٢٣ اگسټ سنه ٦٣٤ عيسوي، پوري

د حضرت عُمَرُ خِلَافَتِ لَسُ كَال، شپږ مِيَاشْتِي، خُلوُرُ وَرْخِي دي .
د ٢٢ جَمَادِي الثَّانِي سنه ١٣ هجري، مُطَابِقُ ٢٣ اگسټ سنه ٦٣٤ عيسوي
خخه

تر ٢٦ ذِي الْحِجَّةِ سنه ٢٣ هجري، مُطَابِقُ ٣ نَوَمْبَرِ سنه ٦٤٤ عيسوي،
پوري

د حضرت عُثْمَانُ خِلَافَتِ يُوُوْلَسُ كَال، يوُوْلَسُ مِيَاشْتِي، دُوهِ وَيْشْتِ وَرْخِي دي .

د ٣ مُحَرَّمِ سنه ٢٤ هجري، مُطَابِقُ ٩ نَوَمْبَرِ سنه ٦٤٤ عيسوي خخه
تر ٢٥ ذِي الْحِجَّةِ سنه ٣٥ هجري، مُطَابِقُ ٢٤ جُونِ سنه ٦٥٦ عيسوي،
پوري

د حضرت عَلِي خِلَافَتِ خُلوُرُ كَال، اته مِيَاشْتِي، پِنْخُوِيْشْتِ وَرْخِي دي .

د ٢٦ ذِي الْحِجَّةِ سَنَةِ ٣٥ هِجْرِي، مُطَابِقُ ٢٥ جُونِ سَنَةِ ٦٥٦ عِيَسَوِي
خَهِ

تر ٢١ رَمَضَانَ سَنَةِ ٤٠ هِجْرِي، مُطَابِقُ ٢٨ جَنُورِي سَنَةِ ٦٦١
عِيَسَوِي، پُوري

د حضرت حَسَنِ خَلِيفَتِ شَيْرِ مِيَاشَتِي، دِي وَرْخِي دِي .
د ٢٢ رَمَضَانَ سَنَةِ ٤٠ هِجْرِي، مُطَابِقُ ٢٩ جَنُورِي سَنَةِ ٦٦١ عِيَسَوِي
خَهِ

تر ٢٥ رَبِيعُ الْأَوَّلِ سَنَةِ ٤١ هِجْرِي، مُطَابِقُ ٢٩ جُولَايِ سَنَةِ ٦٦١
عِيَسَوِي، پُوري

تَوَلَّه مَجْمُوعَهُ ٣٠ كَالِ دِ خَلِيفَتِ رَاشِدَهُ مُدَّهُ سَوِه دِ اِنْتَرِ نَيْبِ خَهِ مُو
دَغِه حَوَالَهُ رَا اَخْسَتِي دِه .

٢٠: وَلِي وَ كُوم چَا تِه وَيَل كِبَرِي؟

ددغِه عَقِيدِي پِه اِرِه ٤ آيْتُونَه او ٥ حَدِيثُونَه دِي، تاسو د هر يَوَه تَفْصِيلِ
مُلاحَظَه كِي .

خُوك چي پِر اَلله بَانْدِي اِيْمَانِ لَرِي، پِر شَرِيعَتِ بَانْدِي پُورَه عَمَلِ كُوي، او
مُتَقِي او پِر هِيْزْ مَگَارَه وَي، دِ خَلْكو سره بِنَه چَلِنِ او مَعَامَلَاتِ كُوي، دِ لُمُونُخِ
پُورَه يَابَنْدِي كُوي، رُؤْرَه نَبِيسِي، رُكُوه وَرْكُوي، او دِ حَرَامِ كَارُو خَهِ پِه
مُكَمَلِ تُوْگِه حَانَ سَاتِي، او دِ خُدَائِ خَوْفِ لَرِي، نو هغه تِه رِر وَلِي رِر وائي .
او كُوم خَلْگ چي دِ شَرِيعَتِ يَابَنْدِ نَه وَي، او خپل حَانَ رِر وَلِي رِر بَسْكَارِه
كُوي هغه رِر وَلِي رِر نَه دِي مَكَارِ دِي، نِن سَبَا خُو خَانْدَانِي لُخِ او بِي حَيَا
خَلْگ وَلِيَانِ گَنِي، پِه دَغِه بِنَه خَانُونِه پُوه كِي .

پِه دَغِه حَدِيثِ كِي دَدِي تَفْصِيلِ مَوْجُودِ دِي

١: عَنْ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ، أَلَا
إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ الْمُصَلُّونَ مَنْ يُقِيمُ الصَّلَاةَ الْخَمْسَ الَّتِي كُتِبَتْ عَلَيْهِ، وَيَصُومُ

رَمَضَانَ وَيَحْتَسِبُ صَوْمَهُ يَرَى أَنَّهُ عَلَيْهِ حَقٌّ، وَيُعْطَى زَكَاةَ مَالِهِ □ يَحْتَسِبُهَا، وَيَجْتَنِبُ الْكِبَائِرَ الَّتِي نَهَى اللَّهُ عَنْهَا .

(مُسْتَدْرَكُ الْحَاكِمِ، كِتَابُ الْإِيمَانِ، ج: ١ ، ص: ١٢٧، نَمْبِرُ ١٩٧ / سَنَنْ بَيَهَقِي، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِقْبَالِ الْقَبْلَةِ بِالْمَوْتِ، ج: ٣ ، ص: ٥٧٣، نَمْبِرُ ٦٧٢٣) **حُضُورُ (ﷺ)** په حَجَّةَ الْوَدَاعِ كې وَ فَرْمَانِ، وَ اُورِي! د اللَّهِ وَلِيَانِ هغه خلك دي چي لُمُونځ كوي، پِنځه لَمُنْخُونَه كُوم چي پر ده فَرَض دي هغه قَانِم سَاتِي، د رَمَضَانَ رُوزې نيسي، هغه صرف د اللَّهِ لپاره نيسي، او په دا ډاډ دي چي رُوزَه پر ده باندي د اللَّهِ حَق دى، او صرف د ثَوَاب لپاره د خپل مَال زَكَاة وَركوي، اللَّهُ چي د كُومي غُناه كَبِيرَه څخه مَنع كړى دى، دهغه څخه ځان ساتي .

په دغه حَدِيث كې دى چي لُمُونځ كوي، رُوزَه نيسي، زَكَاة وَركوي، او د كَبِيرَه غُناه څخه ځان ساتي نو هغه ،، وَلِي ،، دى، او څوك چي دغه كارُونَه نه كوي، او د غُناه كَبِيرَه څخه ځان نه گوري هغه هيڅ كله ،، وَلِي ،، نه دى .

١: أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ج صلى الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ط لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ط لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ط ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ط . (آيَت ٦٢، ٦٣، ٦٤، سُورَةُ يُوسُفَ ١٠) .

ترجمه:- ياد ولری چي کوم د اللَّهِ دُوستان دي، هغوي ته به نه گومه ځطره وي، نه به هغه غم زده وي دا هغه خلك دي چي ايمان يې راوړى دى، او تقوى يې اختيار كړې ده دهغوي لپاره زېرى دى په دُنيوي رُوند كې هم، او په آخرت كې هم، د اللَّهِ په خبرو كې هيڅ ډول بدلون نه كېږي، دغه زېر دَسْتَه كاميابي ده .

په دغه آيَت كې دُوي خبري دي [١] يوه خو دا چي پر وَلِي به نه ځوَف (بېره) وي، او نه غم وي [٢] دُوهمه دا چي وَلِي هغه دى چي ايمان راوړي، او ټول رُوند تقوى اختيار كې، لهذا چي كُوم مُؤْمِن نه دى، كافر دى هغه وَلِي نه سي جوړېدلای، او چي كُوم څوك تقوى نه اختياروي، پر شريعَت نه چلېږي، هغه هم وَلِي نه سي جوړېدلای .

٢: إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى ط . (آيَت ١٣، سُورَةُ الْحُجَرَاتِ ٤٩) .

ترجمه:- په حقيقت كې د اللَّهِ په نېز په تاسو كې تر ټولو زيات عزتمند هغه دى چي په تاسو كې تر ټولو زيات متقى وي .

په دغه آيَت كې دى چي څوك زيات متقى وي د اللَّهِ په نېز هغه زيات عزت مند دى .

د وَلِي عَلَامَتِ دادی چي وويني نو انسان ته خدای وَر په ياد سي

کوم څوک چي شان و شوکت لري، او چي هغه وويني دنیا دَر په ياد سي نو هغه ولي نه دی، هغه خو دنیا داره دی، او چي د کوم چا سادګي، پرهېزګاري، او خدا ترسي وويني آخرت دَر په ياد سي هغه د الله ولي دی. ددې لپاره دلیل دغه حدیث دی

۲: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ اِبْرَاهِيمُ سُمِّلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَن اُولِيَاءُ اللَّهِ؟ قَالَ اَلَّذِينَ اِذَا رَاَوْا ذَا كَرَّ اللَّهُ .

(سُئِنَ نَسَائِي كُبْرَى، بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى، اَلَا اِنَّ اُولِيَاءَ اللَّهِ، ج: ۱۰، ص: ۱۲۴، نَمْبِرُ

(۱۱۱۷۱)

تَرْجَمَه: - د حضور (ﷺ) څخه خلکو يُؤْبِتَتَه وکړه چي د الله وليان څوک دي؟ نو حضور (ﷺ) و فرمانل چي کله دوي وويني خدای دَر په ياد سي [نو يُؤَه سه چي دغه د الله ولي دی].

۳: اِنَّ اَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ اَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ اَلَا اُنْبَاكُمْ بِخِيَارِكُمْ؟ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ خِيَارُكُمُ الَّذِيْنَ اِذَا رَاَوْا ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ .

(ابْنُ مَاجَهَ شَرِيف، كِتَابُ الرَّهْدِ، بَابُ مَن لَّا يُؤْبِتُهُ لَهُ، ص: ۶۰۱، نَمْبِرُ ۴۱۱۹)

تَرْجَمَه: - حضرت اسماء بنت يزيد وويل چي ما د حضور (ﷺ) څخه اورېدلي دي چي دا يې و فرمانل: - زه يې تاسو ته دروېنایم چي په تاسو کي بنه خلک څوک دي؟ خلکو وويل چي هو يارسول الله! حضور (ﷺ) و فرمانل په تاسو کي بنه خلک هغه دي چي کله دوي وويني نو خدای مو په ياد سي.

په دغه حدیث کي دی چي وويني الله تعالی دَر په ياد سي، بس هغه بنه خلک دي، نو لهذا بيز صاحب بايد دارنگه د الله والا انسان وي چي ته يې وويني نو الله تعالی دَر په ياد سي.

چي د شريعته يابند نه وي هغه ولي نه دی
نن سبا ډېر خلک دي چي د ولي د دعوه کوي، لېکن هغه نه د لِما نَحْه يابند دي، نه د روژې يابند دي، نه زکوة ورکوي، بلکه خلکو ته د وگه ورکوي او د خلکو څخه رؤي او مال و دولت او دروړونه لاس ته کوي،

دغه رنگه خلک وَلِيَان ګڼل غَلَط کار دی، او د دوي د دَام (جَال / مَكْر) خځه ځان ساتل په کار دی .

وَلِي چي هر څومره لور سي تر نَبِي او صَحَابَه نه سي اَفْضَل کېدلایي

وروسته وَلِيَان په دَرَجَه کي تر اَصْحَابَانُو هم کېننه دي، ځکه چي اَصْحَابَانُو د اِيْمَان په حَالَت کي حُضُور (ﷺ) ليدلای دی، نو ځکه وروستني وَلِيَان تر اَصْحَابَانُو اَفْضَل نه دي .

بله خَبَرَه داده چي حُضُور (ﷺ) د ټولو اَصْحَابَانُو ډېر فَضِيْلَت بيان کړی دی، چي هغه د وَلِيَان لپاره نه دی، نو ځکه د وروسته زماڼي وَلِيَان چي په وَلَايَت کي هر څومره مخته ولاړ سي خو هغه د اَصْحَابَان و دَرَجَه ته نه سي رسېدلایي .

بعض خلک د وروستنيو وَلِيَان دومره زِيَات فَضِيْلَت بيانوي چي تر اَصْحَابَانُو يي هم زِيَات کي، دا صَحِيح کار نه دی .
دَلِيل يي دغه حَدِيث دی

٤: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ الْمُرْنِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي، اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي لَا تَتَّخِذْهُمْ غَرَضًا بَعْدِي، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِإِبْغَضِي أَبْغَضَهُمْ، وَمَنْ آذَاهُمْ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، وَمَنْ آذَى اللَّهَ فَيُوشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ .

(مُسْنَدُ إِمَامِ أَحْمَد، بَابُ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ الْمُرْنِيِّ، ج: ٦، ص: ٤٢، نَمْبَرُ

(٢٠٠٢٦)

تَرْجَمَه:- حُضُور (ﷺ) و فرمائل چي: زَمَا د اَصْحَابَانُو په اړه د اللَّهُ خځه وېبرېږي، زَمَا د اَصْحَابَانُو په اړه د اللَّهُ خځه وېبرېږي، زَمَا وروسته دوي د طَعْن و مَلَامَتِيَا نښانه مه ګرزوي، څوک چي د دوي سره مُحَبَّت کوي هغه به زَمَا په وَجَه د دوي سره مُحَبَّت کوي، او څوک چي د دوي سره بُغْض (نَفَرَت) کوي هغه به زَمَا په وَجَه د دوي سره بُغْض کوي، ګوم چا چي دوي ته تَكْلِيف ورساوي هغه هُوَ اَكِه ما ته تَكْلِيف ورساوي، او ګوم چا چي ما ته تَكْلِيف ورساوي نو هغه هُوَ اَكِه و اللَّهُ ته تَكْلِيف ورکړی، او ګوم چا چي و اللَّهُ ته تَكْلِيف ورساوي نو کېدلایي سي چي اللَّهُ دي هغه په خپل هَرَفَت (عَذَاب) کي راتينګ کي .

حُضُور (ﷺ) په دِرْد (دِرْد) سره د خپلو اَصْحَابَانُو په اړه و فرمائل چي دوي د طَعْن او مَلَامَتِيَا نښان مه جوړوي .

٥: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ لَا تَمَسُّ النَّارَ مُسْلِمًا رَأَيْتُ أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى.

(تَرْمِذِي شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ رَأَى النَّبِيَّ (ﷺ) وَصَحْبَهُ، ص: ٨٧٢، نَمْبِرُ (٣٨٥٨)

تَرْجَمَهُ:- مَا دِ حُضُورُ (ﷺ) خُخه اُورِبدلي دي دايي فرمائل چي: کُوم چَا چي دِ اسْلَام په حَالَتِ کي زِه لِيدَلِي بَم، يا کُوم چَا چي زِه لِيدَلِي بَم [يعني زَمَا صَحَابِي] هغه يي لِيدَلِي وي، نو هغه به دِ دُورِخ اُورِ (وُورِ) مَسِ نه کي .

په دغه حَدِيثُ کي دِ اصْحَابَانُو فَضِيلَتِ دِي چي دِ يَو ،، وَلِي ،، لپاره نه دِي، نو حُکمه يَو اَدْنِي صَحَابِي هم دِ وُروستنيُو تولو وَلِيَانِ خُخه اَفْضَلِ دِي .

چي دِ ،، وَلِي ،، خُخه خِلَافِ عَادَتِ شَي بَنکاره سي هغه ته کَرَامَتِ وَيَل کيږي

چي دِ نَبِي خُخه خَرْقِ عَادَتِ (دِ عَادَتِ خُخه يَو بېل) شَي بَنکاره سي نو هغه ته مُعْجَزَه وائي، او که دِ ،، وَلِي ،، خُخه يَو عَجِيْبِ (يعني خِلَافِ عَادَتِ) شَي ظَاهِرِ سي نو هغه ته کَرَامَتِ وائي، او که دِ غَيْرِ مُسْلِمِ (کَافِرِ) خُخه خِلَافِ عَادَتِ شَي ثَابِتِ سي نو هغه ته اِسْتِذْرَاجِ وائي .

دِ ،، وَلِي ،، خُخه هم خَرْقِ عَادَتِ شَي (يعني کَرَامَتِ) بَنکاره کيږلاي سي . لېکن دا خَبَرَه هم په ذَهْنِ کي وَسَائِي چي ډېر خَلْک دِ کَرَامَتِ دَعْوَه کوي، لېکن په هغه کي هيڅ حَقِيقَتِ نه وي، نو حُکمه په مُوجُودَه وَخْتِ کي ددغه خُخه هُوَبْنِيَارِ وسېږي .

دِ کَرَامَاتِ لپاره دغه آيَتِ مُوجُودِ دِي

٣: كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ لَوَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ج (آيَتِ ٣٧، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣).

تَرْجَمَهُ:- چي هر وَخْتِ به زَكَرِيَّا دِي لره ددي عِبَادَتْگَاه ته ورغلي، ددي سره به يَو رِزْق وَ موندی .

په دغه آيَتِ کي دِي چي حضرت مَرْيَمَ عَلِيهَا السَّلَامُ چي نَبِي نه وه، وَلِيَّه وه دهغي سره به يي مُوسَم مېوه مُوجُود وه، چي دا هم يَو کَرَامَتِ دِي .

خوک چي پر اَللّهِ باندي اِيْمَانِ نه لري هغه

،، وَلِيٌّ ،، نَه سِي كِبْدَلَانِي

په مَوْجُودَهُ وَخْتِ كي ډېر دارنگه كسان دي چي پر الله باندي اِيْمَان نه لري، په هغه كي تَوْحِيد نَسْتَه، يا په كُفْر كي مُبْتَلَا دي، يا په شُرْك كي مُبْتَلَا دي، او هغه دَعْوَهُ كوي چي رَه ،، وَلِيٌّ ،، يَم، رَه ډېر رَسْبْدَلِي سري يَم، هغه مُجَاهِدِي هم كوي، او خلكو ته تَعْوِيذُونَهُ (جَنَّتَر مَنَّتَر/ كُوډِي مَوډِي) هم وركوي، او كله نا كله د الله تَعَالِي په حُكْم سره دهغه فَائِدَهُ هم ښكاره سي، چي دهغه لكبله د عَوَامُو دا خِيَال سي چي دغه د الله ،، وَلِيٌّ ،، دي، او عَوَام دهغه مُعْتَقِدِينَ سي .

لبكن په دا خَبْرَهُ حَان يُوهُ كي تر څو تَوْحِيد نه وي، اِيْمَان نه وي، د الله پر ټولو اَحْكَامَات باندي عَمَل نه كوي هغه د الله ،، وَلِيٌّ ،، نه دي، دا خو دده لپاره دِيل (مُهَلَّت) دي، اِسْتِدْرَاج دي، په هيڅ وَخْت د دغه رنگه خلكو پر لَاس بِيَعَت مه كوي، مه د دُوِي مُرِيدَان كبري، د دُوِي څخه حَان ساتل په كار دي، ډېره مُمْكِن خَبْرَهُ چي كله دُوِي ته يژدي سي نو اِيْمَان دي حُكْم سي . ددي دِيل دغه آيَت دي

٤: اَلَا اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَا لَا هُمْ يَحْزَنُونَ ج صلى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ط لَهُمُ الْبُشْرٰى فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ط لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ط ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ط . (آيَت ٦٢، ٦٣، ٦٤، سُورَةُ يُونُس ١٠) .
ترجمه:- يَا ولري چي كوم د الله دُوسْتَان دي، هغوي ته به نه كوم خطر وي، نه به هغه غم زده وي دا هغه خلك دي چي اِيْمَان يې راوړى دي، او تَقْوِي يې اِخْتِيَار كړي ده دهغوي لپاره زېرى دي په دُنْيوي رُوند كي هم، او په اٰخِرَت كي هم، د الله په خَبَرُو كي هيڅ دَوْل بدلون نه كبري، دغه زېر دسټه كاميابي ده .
په دغه آيَت كي تر ټولو اَوَّل شَرْط دادى چي دى به اِيْمَان لري، او دُوهم شَرْط دادى چي تَقْوِي به مُخْتَار كړي وي، نو بيا وَلِي دي، ددي بَغِيرَهُ هيڅ څوك وَلِي نه سي كېدلاني، دغه په يَام كي لري .

٢١: د فرشتو (ملائكو) بيان

ددغه عقيدې په اړه ٩ آيتونه او ٣ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه كئ .

د اِيْمَانِ په باب كي به راسي چي پر شپږ خَبَرُو اِيْمَانِ ولري نو اِنْسَانِ مُؤْمِنِ دى، دهغه څخه يو پر فَرَشْتُو باندي اِيْمَانِ ساتل دى، نو ځكه د فَرَشْتُو تَفْصِيْلُ تاسو ته بيانېږي .

په عَقِيْدَةُ الطَّحَاوِيَّةِ كي دهغه عِبَارَتِ دى
..... وَالْاِيْمَانُ، هُوَ الْاِيْمَانُ بِاللّٰهِ، وَمَلَايِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ، وَالْقَدَرِ، خَيْرِهِ، وَشَرِّهِ، وَحُلُوهِ، وَمَرِّهِ . (عَقِيْدَةُ الطَّحَاوِيَّةِ، عَقِيْدَةُ
نَمِيَزِ ۶۶، ص: ۱۵)

تَرْجَمَه:- او اِيْمَانِ، دادى چي پر الله باندي، دهغه پر فَرَشْتُو باندي، دهغه پر كِتَابُو باندي، دهغه پر رَسُولَانُو باندي، د اٰخِرَتِ پر وَرُخ باندي، او پر تَقْدِيْرِ (بَنَه و بَد)، خُوْر و تِرَخ) باندي هم اِيْمَانِ راوړل دى .
نور تَفْصِيْلُ يې د اِيْمَانِ په بَحْثِ كي مُلَاحَظَه كى .

فَرَشْتِي د نُوْر څخه پيدا سوي دي

فَرَشْتِي د الله تَعَالٰى يو مَعْصُومَ مَخْلُوْق دى چي د نُوْر څخه پيدا سوي دي
ددې دَلِيْلُ دهغه حَدِيْثُ دى

۱: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ
الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ .

(مُسْلِمُ شَرِيْفُ، كِتَابُ الْاِيْمَانِ، بَابُ فِىْ اَحَادِيْثٍ مُّتَّفَرِّقَةٍ، بَابُ الزُّهْدِ، ص: ۱۲۹۵، نَمِيَزِ
۷۴۹۵ / ۲۹۹۶)

تَرْجَمَه:- حُضُورُ (ﷺ) و فَرَمَانِ چي فَرَشْتِي يې د نُوْر څخه پيدا كړي دي، او پېرَانان
يې د اُوْر (وُوْر) د لَمْبِي څخه پيدا كړي دي، او حضرت آدَم يې دهغه شي څخه پيدا
كړى كوم چي ستاسو په مخكي يې بيان سوئ دى .
په دهغه حَدِيْثُ كي دى چي فَرَشْتِي يې د نُوْر څخه پيدا كړي دي، او پېرَانان
يې د وُوْر (اُوْر) څخه پيدا كړي دي .

څلور غَنِيْ فَرَشْتِي دي دهغوي بَيَانُ په دهغه آيَتُو كي دى

فَرَشْتِي خو هسي ډېري دي، تَعْدَادُ يا شُمېره يې صرف و الله تَعَالٰى ته
مَعْلُومَه ده، په دي كي څلور غَنِيْ فَرَشْتِي دي
حضرت جِبْرَائِيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ .
حضرت مِيكَائِيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ .

حضرت إِسْرَافِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ .

حضرت عِزْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ .

حضرت جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ او حضرت مِيكَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَذَكَّرَهُ په دغه كېنښته رَارَوَانِ آيت كي سوي ده .

حضرت جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تر ټولو عَبْتِ فَرَشْتَه گڼل كېږي، پر نَبِيَانُو باندي وَحِي راوړل د حضرت جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذِمَّة دَارِي ده، بَارَانُونَه وَرَوَل بيا د حضرت مِيكَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذِمَّة دَارِي ده .

دوي دغه كارونه د الله په حُكْم سره اَنْجَام ته رَسَوِي، نو حُكَم د حضرت مِيكَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خُخه بَارَان غُوبَسْتَل جَوَاز نه لري، صِرَف د الله تَعَالَى خُخه به بَارَان غُوَارِي، بعض غَيْر مُسْلِم د بَارَان لپاره د دِيوِي بندگي كوي، د دوي دا عَقِيدَه ده چي بَارَان وَرَوَل د دِيوِي په اِخْتِيَار كي دي، په دغه وَجَه دِيوِي و دِيوِي او دِيوَتَا ته بَلَنَه وركوي، دغه په اسلام كي حَرَام دي .

ددې لپاره دَلِيل دغه آيَتُونَه دي

١: مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ □ وَرُسُلِهِ □ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ .

(آيَت ٩٨، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .
ترجمه:- كه يو خُوك د الله، دهغه د فَرَشْتُو او رَسُوْلَانُو، او د جِبْرَائِيل او مِيكَائِيل دُبْنَمَن وي نو (هغه دي واورې چي) الله د كَافِرَانُو دُبْنَمَن دي .
٢: قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ □ نَزَّلَهُ □ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ .

(آيَت ٩٧، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .
ترجمه:- كه (اي يُيُغَمْبِرَه!) ووايه كه يو خُوك د جِبْرَائِيل دُبْنَمَن دي، نو (دُبْنَمَن دي سي) هغه خو دا كَلَام د الله په اِجَازَت سره ستا پر زِرَه نَازِل كړي دي .
په دغه دواړو آيَتُو كي د جِبْرَائِيل او مِيكَائِيل عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ذكر راغلي دي .

د حضرت عِزْرَائِيلَ (مَلَكُ الْمَوْتِ) تَذَكَّرَهُ

و خلگو ته مرگ وركول د حضرت عِزْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذِمَّة دَارِي ده، دغه كار هم دي د الله تَعَالَى په حُكْم سره كوي، مَرگ او رُوند وركول صرف د الله كار دي، الْبَبَّة دي د الله په حُكْم سره دغه دَنَدَه اَنْجَام ته رَسَوِي، نو

حُكَّه د رُونْد لپاره بَايْدُ صِرَف د اَلله خخه دُعَا وَغُوبَسْتَل سِي، د فَرَشْتُو خخه نَه

دَلِيل يِي دغه آيْت دِي

٣: قُلْ يَتُوفِّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ●

(آيْت ١١، سُورَةُ السَّجْدَةِ ٣٢) .

تَرْجَمَه: - وَاوَايه چي: د تاسو به د مرگ هغه فَرَشْتَه پوره پوره وَصُول كړي كُوم چي پر تاسو مُقَرَّر سوي ده، بيا به تاسو بېرته ستاسو پِرَوَر دِگار ته بېول كېږئ. ●

٤: حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ●

(آيْت ٦١، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦) .

تَرْجَمَه: - تر دې چي ستاسو خخه د يوه د مرگ وخت راسي نو رُمُور اَسْتَوَل سوي فَرَشْتِي هغه (اِنْسَان) پوره پوره وَصُول كړي، او هغه (فَرَشْتِي) يوه ذَره كُوتاهي نَه كوي ●

په دغه آيْت كي دِي چي كله د مَرگ وَخْت راسي نو د يَو سِيَكَنْد لپاره هم حَنْد نَه وركوي، په دغه آيْت كي د مَلَكُ الْمَوْتِ بَيَان دِي .

د حضرت اِسْرَافِيلَ (عَلَيْهِ السَّلَام) تَذَكُّرَه

حضرت اِسْرَافِيلَ عَلَيْهِ السَّلَام د صُور (شَيْبَلِي) پر يوه كولو باندي مَأْمُور سوي دِي، دِي به د قِيَامَت په وُرْخ د صُور په شَيْبَلِي كي يوه كي .

دَلِيل يِي دغه آيْتونه دِي

٥: وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ .

(آيْت ٨٧، سُورَةُ النَّملِ ٢٧) .

تَرْجَمَه: - او په كُومَه وُرْخ چي په صُور كي يوه كېږي، نو د اَسْمَانُو او مَخِي ټول بَاشِنْدِگان به گېراو سِي .

٦: وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ

الله ط ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ● (آيْت ٦٨، سُورَةُ الزَّمَرِ ٣٩)

تَرْجَمَه: - او په صُور (شَيْبَلِي) كي به يوه كېږي نو په اَسْمَانُو او مَخِي كي چي خومره دي، هغه به ټوله بېهوشانه سِي، مَا سِوَا دِغُو خخه كُوم چي الله يي وَغُورِي، بيا به دُوْهُم وار يوه كېږي نو هغه ټول خلك به په يوه دَم وَاوِي كُوري به. ●

٢: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ صَاحِبِي الصُّورِ بِأَيْدِيهِمَا أَوْ فِي أَيْدِيهِمَا قَرْنَانِ يُلَاحِظَانِ النَّظَرَ مَتَى يُؤْمَرَانِ .

(ابن ماجه شريف، كتاب الزهد، باب ذكر البعث، ص: ٤٢٣، نمبر ٤٢٧٣)
ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِلَ چي د صُورَ يُوهُ کونکي په لاسن کي دُوهُ بَنکران دي، د سترگو د رِيُولُو بَغِيْرَه مُسْتَسَلَّ گوري چي کله به دې ته په صُورَ کي د يُوهُ کولو حُکْم کبري؟ (چي بس دا په صُورَ کي يُوهُ کي).
په دغه آيت او حديث کي د صُورَ د يُوهُ کونکي فرشتي يعني حضرت ميکائيل عليه السلام بيان سوئ دي .

د کراما کاتبين (فرشتو) بيان

کراما کاتبين، دغه دوي فرشتي دي، يوه پر بني طرف او بله پر کن طرف، دغه دواړي زموږ کړي عملونه ليکي، د بني طرف فرشته بنيه عملونه ليکي او د کن طرف فرشته بد عملونه ليکي، دليل يې دغه آيت دي

٧: وَ إِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۖ لَا كِرَامًا كَاتِبِينَ ۖ لَا يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۖ (آيت ١٢، ١١، ١٠، سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ ٨٢).

ترجمه:- حالانکه پر تاسو باندي څه نگران (فرشتي) مقرر دي، هغه معزز ليکونکي چې ستاسو په ټولو کارو خبرداره دي.
په دغه آيت کي د , , کراما کاتبين , , فرشتو بيان راغلي دي .

د منکر نکير (فرشتو) بيان

دغه دوي فرشتي دي، چي کله انسان په قبر کي پرېباسي نو دغه دوي فرشتي ورته راسي، او د مري (مردۀ) څخه درې سوالونه کوي .
دليل يې دغه حديث دي

٣: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا أَقْبَرَ الْمَيِّتُ، أَوْ قَالَ أَحَدُكُمْ، أَتَاهُ مَلَكَانِ أَسْوَدَانِ أَرْقَانِ يُقَالُ لِأَحَدِهِمَا الْمُنْكَرُ وَالْآخَرُ النَّكِيرُ .

(ترمذي شريف، كتاب الجنائز، باب ماجاء في عذاب القبر، ص: ٢٥٨، نمبر ١٠٧١)
ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِلَ چي مَرِي په قبر کي کنبېښول سي، راوي وائي چي يايي دارنگه وَ فَرَمَانِلَ چي په تاسو کي يو په قبر کي کنبېښول سي، نو په رنگ توري

فَرِشْتِي راسي چي شني سترگي بي وي، د هغه څخه د يوې نوم مُنكر دى، او د بلي نوم نكيز.

په دغه حديث كي د مُنكر نكيز فرشتو بيان راغلى دى.

فرشتي د الله د فرمان تابعداره وي

دليل بي دغه آيتونه دي

٨: بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

(آيت ٢٧، ٢٨، سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ ٢١)

ترجمه: - سُبْحَانَ اللَّهِ! بلکه (فرشتي خو د الله) بنديگان دي چي عزت ورکول سوئ دى. دوي دهغه څخه زياته بله خبره نه کوي، او هغه دده پر حکم باندي عمل کوي.

٩: وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ^{السَّجْدَةِ} (آيت ٥٠، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦).

ترجمه: - او ټولي فرشتي تنها الله ته سجدو کوي، او هغه هيڅ يوه ډره تکبر نه کوي. دوي دخپل هغه پروردگار څخه بېرېري گوم چي پر دوي لور دى، او هغه کار کوي گوم چي دوي ته حکم ورکول کيږي.

په دغه آيتو كي ويل سوي دي چي فرشتي نافرماني نه کوي بلکه صرف د الله پر حکم باندي روان وي، بس دغه د دوي فطرت دى.

رُموږ دا عقيده ده چي انسان تر فرشتو افضل دى، او حضور (ﷺ) خو تر ټولو فرشتو، تر ټولو انبياء او تر ټولو رسولانو هم افضل دى، او د الله څخه وروسته د حضور (ﷺ) مقام و مرتبه تر ټولو غټه ده. ددې تفصيل د نور و بشر په عنوان كي تاسو ملاحظه کئ.

٢٢: د جنات (پيرانانو) بيان

ددغه عقيدي په اړه ٨ آيتونه او ٢ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه کئ.

د آيت څخه معلومېږي چي تر انسانانو مخکي الله تعاليٰ جنات پيدا کړي وو، لېکن د مصلحت لکبله وروسته الله تعاليٰ انسان پيدا کړ، او دده په ذريعه سره يې مخکه اباد کړه .

جنات يې د اور څخه پيدا کړي دي

دليل يې دغه آيت دی

- ١: وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (آيت ٢٧، سورة الحجر ١٥) .
ترجمه:- او پيرانان مۇر ددې څخه مخکي د اور د لمبې څخه پيدا کړي وو
 - ٢: وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ (آيت ١٥، سورة الرحمن ٥٥) .
ترجمه:- او پيرانان يې د اور د تاو (لمبې) څخه پيدا کړل
- په دغه آيت کي دى چي جنات (پيرانان) يې د اور څخه پيدا کړي دي .

انسان يې د خاورو څخه پيدا کړى دى

دليل يې دغه آيت دی

- ٣: هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ط (آيت ٢، سورة الانعام ٦) .
ترجمه:- هغه ذات دى چي تاسو يې د نودى خټي څخه پيدا کړي ياست، بيا يې (ستاسو د ژوند) يو ميعاد مقرر کړى .
 - ٤: وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ط
(آيت ١١، سورة فاطر ٣٥) .
ترجمه:- او الله تاسو د خاورو څخه پيدا کړي ياست، بيا يې د نطفې څخه، بيا يې تاسو جوړي جوړي کړي ياست .
- په دغه آيت کي هم دى چي انسان يې د خاورو څخه پيدا کړى دى .

بعض جنات نېک عمل او بعض بد عمل وي

په جناتو کي بعض بنه عمل کونکي هم وي، او بعض بد عمل هم وي، لېکن د دوي خو پيدائش د اور څخه سوئ دى، نو ځکه بنه يې لږ او بد يې ډېر وي

دا چي په جناتو کي بنه عمل هم سته دهغه دليل دغه آيت دی

٥: قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ٧
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ □ ط وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ٨ لا (آيَتِ ١، ٢، سُورَةُ
 الْجِنِّ ٧٢).

ترجمه:- (ای پیغمبره!) ووايه: ما ته وحي راغلي دي چي د پيرانانو يوې ډلې
 (قرآن) په غور سره واورېدئ، او (ولایو خپل) قوم ته وویل چي: موږ یو عجیب
 قرآن اورېدلی دئ، چي سیده لاره ته رهنمائي کوي، نو ځکه موږ پر هغه ایمان
 راوړئ دئ، او د خپل پروردگار سره هېڅ څوک په عبادت کي شریک نه منو. ۷
 په دغه آیت کي دئ چي بعضو جناتو ایمان راړی .

جنات او انسانان د الله د عبادت لپاره پیدا سوي دي .

٦: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۹ (آيَتِ ٥٦، سُورَةُ الذَّرِيَةِ ٥١) .
 ترجمه:- او ما پيرانان او انسانان ددې بغيره د بل هېڅ کار لپاره نه دي پيدا کړي
 چي دوي به زما عبادت کوي. ۹

جنات خو انسانان پرېشان کوي لېکن دومره هم
 نه لکه څومره چي نن سبا په دي کي غلو (زياتوب) روان دئ

دليل يې دغه حديثونه دي

١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ إِنَّ عَفْرِيَّتًا مِّنَ الْجِنِّ تَقَلَّتْ عَلَى
الْبَارِحَةِ، أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا لِيَقْطَعَ عَلَى الصَّلَاةِ، فَأَمَكَّنِي اللَّهُ مِنْهُ
 (بخاری شریف، کتاب الصلوة، باب الأسير أو الغريم يربط في المسجد، ص: ٨٠، نمبر
 ٤٦١ / مسلم شریف، کتاب المساجد، باب جواز لعن الشيطان في إنشاء الصلوة والتعوذ
 منه، ص: ٢٢٠، نمبر ٥١، ١٢٠٩)

ترجمه:- حضور (ﷺ) و فرمائلي چي پر وند شېه يوه شرارتي جن پر ما باندي حمله
 وکړه چي زما لمونځ را خراب کي، لېکن الله تعالي ما ته دهغه د نيولو قدرت راکی .
 ددې حديث څخه معلوم سو چي جنات انسان پرېشان کوي .

٢: عَنْ أَبِي عَثْمَانَ قَالَ آتَتْ امْرَأَةً عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَتْ اسْتَهْوَتْ الْجَنُّ
رُؤُوسَهَا فَأَمَرَهَا أَنْ تَتَرَبَّصَ أَرْبَعَ سَنِينَ .

(دار قطنی، کتاب النکاح، باب المهر، ج: ٣، ص: ٢١٧، نمبر ٣٨٠٣ / ٣٨٤٨)
 ترجمه:- يوه ښځه عمر بن خطاب ته راغله چي مېړه يې پيرانانو وړی وو، نو
 حضرت عمر هغه ښځي ته څلور مياشتني د عدت تېرولو حکم ورکړ .

دَدَغِه اَثَرُ (قَوْلُ صَحَابِي) خَهِ مَعْلُوم سو چي پِيرَانَان اِنْسَان پُورْتِه کولائي سي، او بل مَقَام ته بېولائي سي .
دَدَغِه اَحَادِيثُو خَهِ مَعْلُوم سو چي جَنَات هم اِنْسَان پَرِيشَان کوي .

د جَنَات د تِيگه دَارَانُو خَهِ هُوَبْنِيَار وسپري

لېکن نَنْ سَبَا دارنگه حَالَت دِي چي عُمُومًا تَعْوِيذ کونکي او کُوم چي جَنَات ليري کوي هغه لَا عِلْم او جَاهِلَان وي، هغوي د خپلو اُسْتَاذَانُو خَهِ تَعْوِيذُونَه دُومره نه وي اَزْدَه کړي لکه مَکَارِي او چَالَاکِي چي يې اَزْدَه کړي وي، نو خَکِه چي کُوم تَعْوِيذ کونکي ته ورسې هغه دارنگه دَرْمِيَانَه دَرْمِيَانَه خَبَرِي کوي، مَثَلًا دا درته وائي چي تَا ته نژدې خلکو پر تَا باندي جَانُو کړي دي، پر تَا باندي د جَنَاتُو اَثَر دِي، يعني جَنَات هم سته او هم نسته .
اوس ده تَا ته تَعْوِيذ درکړي او دُوي مِيَاشْتِي تېري سوې د تَعْوِيذ هيڅ اَثَر بنسکاره نه سو او ته دُوهَم وَار بيا هغه ته وَر غلي، نو وائي چي مَا خو دُوه جَنَات وياستل، اوس دهغه د خَانْدَان پنځو جَنَات پر تَا باندي دُوهَم وَار حَمَلَه کړي ده، اوس ددي د ايستلو لپاره دُوي مِيَاشْتِي وَحْت غواړي، او پنځه زِرَه [۵۰۰۰] رُوي نوري لگېږي، بس په دغه رنگه په مِيَاشْتُو مِيَاشْتُو دِي خپلي رُوي کشوي، او عَوَام پَرِيشَان وي او هيڅ فَائِدَه هم نه وي، دارنگه هم سوي دي چي تَعْوِيذ گَرَانُو د مَرِيض په زِرَه کي دُومره خُوف او بېره واراچوي، چي په ډېر وَحْت هغه بېره دده د زِرَه خَهِ نه وړي، لهذا د دغه رنگه تَعْوِيذ گَرَانُو خَهِ خَانُونَه گوري .

شَيْطَانُ هم د اُور خَهِ پيدا دِي

شَيْطَان هم د جَنَاتُو (پِيرَانَانُو) د خَانْدَان خَهِ دِي او هغه يې هم د اُور خَهِ پيدا کړي دِي، اَلَيْتَه د ډېر عِبَادَت کولو لکېله دِي د فَرَشْتُو و صَف (مَابِيْن) ته راغلي وو، او چي کله و فَرَشْتُو ته د سَجْدَه کولو حُکْم وسو نو د شَيْطَان هم دا خِيَال سو چي مَا ته هم دغه حُکْم دِي، لېکن ده سَجْدَه و نه کړه، او دا دَلِيل يې وړاندي کي چي زِمَا پيدائش د اُور خَهِ دِي، او زِمَا دَرَجَه او مَقَام تر اِنْسَان زِيَات دِي، نو خَکِه زَه و اِنْسَان ته سَجْدَه نه کوم .
دَلِيل يې دغه اَيْت دِي

۷: قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ط قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ج خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ □ مِنْ طِينٍ ● (اَيْت ۱۲، سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ ۷) .

تَرْجَمَهُ: - اللَّهُ وَفَرَمَائِلُ: ,, چي ڪله مَا تَا تَه حُكْمُ ڪري وُ نو تَه د سَجْدَه ڪولو ڇخه ڪوم شي مَنَعَ ڪري؟ ,, ده وويل: ,, زَه تر ده بَهْتَرِ يَم، تَا زَه د اُورُ ڇخه پيدا ڪري يَم، او دِي (اَلَمْ) دِي د خَاوَرُو ڇخه پيدا ڪري ,,

په دغه آيَت ڪي دِي چي د شَيْطَانُ پيدائش د اُورُ ڇخه دِي، وروسته يي دِي د هميشه لپاره وشارِي .

اِنْسَانُ بيا شَيْطَانُ او دهغه قَبِيلَه نه سي لِيدَلَاي

دَلِيلُ يي دغه آيَت دِي

٨: اِنَّهٗ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ط (آيَت ٢٧، سُورَةُ الْاَعْرَافِ ٧) .

تَرْجَمَهُ: - دِي او دده ملڪري دهغه ڇاِيَه ڇخه تاسو ويني چي تاسو يي دهغه ڇاِيَه ڇخه نه ويني .

په دغه آيَت ڪي دِي چي مُور (يعني اِنْسَانُ) شَيْطَانُ نه سو لِيدَلَاي، لهَذَا ددغه ڇخه د حَان سائلو يُورَه ڪوئبنس ڪول په ڪار دِي .

٢٣: حَشَرُ به قَائِمُ سي

ددغه عقيدي په اړه ١٨ آيَتُونَه او ٢ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يَوَه تَفْصِيلُ مُلاحَظَه ڪئ .

د بعضو خلکو دا خِيَالُ دِي چي مُور مَرَه سو دهغه بَعْدُ په بَرَزَخ ڪي بيا بَل رُؤِنْدُ نَسْتَه، او نه به حِسَابُ و كِتَابُ وي، بلڪه د مرگ وروسته به مُور خَاوَرِي سو او حَتْمُ به سو، د دَهْرِيَانُو او نَاسْتَكَاثُو دغه عَقِيدَه ده، اللَّهُ تَعَالَى فَرَمَائِلِي دي چي دغه رنگه نه ده، بلڪه د مرگ وروسته به بيا دُوْهُمْ وَارُ رُؤِنْدُ وي، هر کس به د قِيَامَتُ پر مِيْدَانُ د خپلو ڪرو اَعْمَالُ حِسَابُ و رکوي، او بيا به دده لپاره يا جَنَّتُ وي، يا به دُورَخُ وي .

د حَشَرُ مَطْلَبُ دادِي چي اللَّهُ تَعَالَى به په قَبْرِ ڪي اِنْسَانُ رُؤِنْدِي ڪي، او بيا به د حَشَرُ و مِيْدَانُ ته ورسوي، او هلته به حِسَابُ ڪيري .

په دغه آيَتُو ڪي ددي ثُبُوتُ سته

١: يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ج صلى

(آيَتِ ١٠٢، سُورَةُ طه ٢٠).

تَرْجَمَه: - په گومۀ وُرځ چي په صُور کي پُوۀ کبري، او په هغه وُرځ به مُور ټول مُجرمان راتينک کړو دارنگه به سره جَمَع کړو چي دوي به شَنهُ اَوْبَنَتِي پراته وي،
 ٢: وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

(آيَتِ ٨٣، سُورَةُ النمل ٢٧).

تَرْجَمَه: - او هغه وُرځ مه هبروئ چي مُور د هر اُمّت څخه دهغه خلکو پوره فوج راتينک کړو رايولو گوم چي رُمور د اَيْتُو تَكْذِيبَ به کاوئ، بيا به دوي جَمَاعَتُونَه جَمَاعَتُونَه کړو.

٣: وَ يَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَ نَحْشُرُهُمْ فُلْمٌ نُّغَادِرُ مِنْهُمْ
 أَحَدًا ۖ وَ عَرَّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًا ط لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ
 زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا (آيَتِ ٤٧، ٤٨، سُورَةُ الْكَهْفِ ١٨).

تَرْجَمَه: - او (هغه وُرځ په خيال کي وِسَاتِي) په گومۀ وُرځ چي مُور غُرُونَه رَوَان کړو، او ته به مخکۀ وويني چي هغه خَلاَسَه (بنکاره) پَرْتَه ده، او مُور به دوي ټول راگير کړو يوځای به جَمَع کړو، او د دوي څخه به يو هم نه پرېږدو او ټول به ستا د رِب په حُضُور کي صَف تړي پېش کړو، آخر تاسو مُور ته دغه رنگه راغلاست لکه څنگه چي مُور لومړئ وَاړ تاسو پيدا کړي وَاَسْت، ددې پَرَعْمَس ستاسو دا دَعُوَه وه چي مُور ستاسو لپاره (دغه) مَقَرَّر وخت (مَحْشَر) هيڅ کله نه راوَلو.

مَرِي (مُرْدَه گان) به دُوْبَارَه ژُونْدِي کړي

مُرْدَه گان به دُوْهَم وَاړ بيا رَا ژُونْدِي کړي، د قِيَامَت و مِيْدَان ته به بُوزي، او هلته به د دوي څخه حَسَاب اَحْسَل کبري، دَلِيل يې دغه اَيْتُونَه دي

٤: ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ (آيَتِ ١٦، سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ٢٣).

تَرْجَمَه: - بيا به د قِيَامَت په وُرځ تاسو يَفِينَا دُوْهَم وَاړ ژُونْدِي کبري.

٥: وَ أَنَّهُ □ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ أَنَّهُ □ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيَتِ ٦، سُورَةُ الْحَج ٢٢).

تَرْجَمَه: - او هغه په مَرُو (مُرْدَه گان) کي رُوخ اچوي، او هغه پر هر څه قَادِر دي.

٦: وَ هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيَتِ ٩، سُورَةُ

الشورى ٤٢).

تَرْجَمَه: - او هغه مَرِي (مُرْدَه گان) ژُونْدِي کوي، او هغه پر هر څه قُدْرَت لري.

٧: قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ط وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (آيَتِ ٧٨ / ٧٩ سُورَةُ يَس ٣٦).

تَرْجَمَه: - وائي چي: ,, دغه هَدُوکُو ته به خوک ژُونْد وړکوي سره ددې چي هغه هيري هيري سوي وي؟ ,, وَوَايه چي: ,, دغه ته به ژُونْد هغه (ذات) وړکوي کوم چي اَوَل وَاړ يې دوي پيدا کړي وُو، او هغه د پيدا کولو په هر کار پوهيږي، دغه په دغه آيتو کي دئ چي مري به دُوْبَارَه ژُونْدِي کوي .

الله به د محشر مالک وي

۸: مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ (آيت ۳، سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ ۱) .

تَرْجَمَه: - چي د بَدَلِي د وُرْحِي مالک دئ (يعني د مَيْدَانِ محشر مالک دئ) .

۹: لَمَنْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ط لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (آيت ۱۶، سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ ۴۰) .

تَرْجَمَه: - (وَبِه وِيل سي:) ,, د چَا بَاچهي ده نِن؟ ,, (جواب به يو وي چي:) ,, صرف د الله چي وَاَحَد و قَهَّار دئ. ,,

په دغه آيتو کي دئ چي الله د محشر د وُرْحِي مالک دئ، بَل مالک به نه وي .

په محشر به د هر چا سره حساب کيږي

د حَشْرگاه پر مَيْدَان به پُورَه پُورَه حساب کيږي، او په ژُونْد کي چي هر خومره خَيْر و شَر کړئ وي دهغه ټولو اَعْمَالِ نَامَه به د اِنْسَان و مَخْتَه وړاندي سي، او د ټولو حساب به کيږي، خوک چي په حساب کي کامياب سي، الله تعالى به هغه ته جَنَّت وړکي، خوک چي ناکام سي، الله تعالى به هغه په جَهَنَّم کي واچوي .

لِهَذَا اِنْسَان دِي په هيڅ وخت دا فکړ نه کوي چي زما سره به حساب نه کيږي، دا دده غلط فکري او غلط فهمي ده دَلِيل يې دغه آيتونه دي

۱۰: وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَيْلَتَنَا مَا هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا ج وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ط وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا (آيت ۴۹، سُوْرَةُ الْكَهْفِ ۱۸) .

تَرْجَمَه: - او (د اَعْمَالِ) کتاب به مخته کښيښوول سي، نوته به مُجْرِمَان وويني چي هغه د دې د مَنْدَرَجَاتو (ليکل سوو شيانو) څخه په بېره کي دي، او وائي چي: ,, هائي زموږ بربادي! دا څنگه کتاب دئ چي زموږ يو کشتي او غټ عمل يې دارنگه نه دئ پرېښي

چي دهغه يُورَةُ احَاطُهُ بي نه وي ڪري،، او دُوي به خپلي ٽولي ڪري ڪارنامي خپل مخته مَوْجُودٌ وُموندي، او ستا يُرُورِدُكَارَ به پر هيخ ڇا باندي هيخ دَوْلَ ظَلَمَ ته وڪري

١١: فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ لا فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا لا

(آيَتِ ٧/٨، سُورَةُ الْأَنْشِقَاقِ ٨٤).

تَرْجَمَةُ:- بيا چي ڪُوم ڇا ته دده عَمَلِ نَامَهُ دده په بَنِي لَاسَ ورڪول سي، دهغه ڇخه خو به أَسَانِ حِسَابِ آخستل ڪپري،

١٢: إِقْرَأْ كِتَابَكَ ط كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ط (آيَتِ ١٤، سُورَةُ

بَنِي إِسْرَائِيلَ ١٧)

تَرْجَمَةُ:- (ده ته به وويل سي چي) ڇه اُوس نو خپله أَعْمَالِ نَامَهُ وَوَايَه! نِن ته په خپله دخپل حِسَابِ آخستلو لپاره كَافِي بي

١٣: لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ط إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

(آيَتِ ٥١، سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ ١٤).

تَرْجَمَةُ:- چي اللَّهُ و هر سري (إِنْسَانِ) ته دهغه د ڪرو (أَعْمَالُو) بَذَلَهُ ورڪري، يَقِينًا اللَّهُ دبر رُزِ حِسَابِ برابر وٺي دِي

١٤: وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَّوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ط

(آيَتِ ٢٨٤، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢).

تَرْجَمَةُ:- چي ڇه په آسمانو ڪي دي او چي ڇه په مڱو ڪي دي ٽول خالص د اللَّهُ دي، او ڪومي خَبَرِي چي ستاسو په رُزُو ڪي دي، ڪه تاسو هغه بڻڪاره ڪري يا بي پڻي ڪري، اللَّهُ به ستاسو ڇخه د هغه حِسَابِ آخلي.

په دغه ٽولو آيتو ڪي دي چي اللَّهُ به د قِيَامَتِ په وُرْخِ حِسَابِ آخلي.

د قِيَامَتِ په وُرْخِ به په خپل لَاسِ عَمَلِ نَامَهُ ورڪول ڪپري

د قِيَامَتِ په وُرْخِ عَمَلِ نَامَهُ ورڪول ڪپري، ڪُوم چي بَنَهُ خلڪ وي او جَنَّتِيَانِ وي، هغوي ته به په بَنِي لَاسِ عَمَلِ نَامَهُ ورڪول ڪپري، او چي ڪُوم

دُورِخِيَانِ وي دهغوي په كِينَ لَاسِ به عَمَلِ نَامَهُ ورڪول سي

دَلِيلِ بي دغه آيتونه دي

١٥: فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ لا فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا لا

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ آهْلِهِ ط وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ لا

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا لا

(آيَتِ ٩/١٠/١١/١٢، سُورَةُ الْأَنْشِقَاقِ ٨٤).

تَرْجَمَةُ:- بيا چي ڪُوم ڇا ته دده عَمَلِ نَامَهُ دده په بَنِي لَاسِ ورڪول سي، دهغه حِسَابِ خو به أَسَانِ آخستل ڪپري، او دي به خپلي گُورَنِي ته په خُوشحَالِي

خُوشَحَالِي بڙته راسي، لښکن هغه څوک چې هغه ته دده عَمَلِ نَامَه دده مَلا د شالخوا ورکول کيږي، هغه به مرگ رابولي،

۱۶: فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ □ لَا يَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَعُوا كِتَابِيَهٗ ج

(آيَت ۱۹، سُورَةُ الْحَاقَّةِ ۶۹).

تَرْجَمَه: بيا چې کوم يوه ته دهغه اعمالِ نَامَه دده په بڼي لاس کي ورکول سي، هغه به ووايي چې: «خلکو! وگورئ! دا زما اعمالِ نَامَه وواياست،»

۱۷: وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ □ لَا يَقُولُ يَلَيِّنَتْنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَهٗ ج

(آيَت ۲۵، سُورَةُ الْحَاقَّةِ ۶۹).

تَرْجَمَه: بيا پاته سو هغه سړي چې اعمالِ نَامَه دهغه په کڼ لاس ورکول سي، نو هغه به ووايي چې: «هائ کاش! ما ته زما اعمالِ نَامَه راځول سوي هم نه وائي،»

په دغه ايتو کي دئ چې د قيامت په ورځ به اعمالِ نَامَه په لاس ورکول کيږي.

پِل صراط به قائم کړي

د مَحْشَر په ميدان کي به پِل صراط قائم کړي، او خلک به پر هغه تېرېږي، چې کوم بنه خلک وي هغه به لور پر هغه تېر سي، او جنت ته به ورسېږي، او چې کوم بد خلک وي هغه به پر دغه نه سي تېرېدلای او په دورخ کي به پلّه سي.

دليل يې دغه آيت او حديثونه دي

۱۸: وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا . (آيَت ۷۱، سُورَةُ مَرْيَمَ ۱۹).

تَرْجَمَه: او په تاسو کي يو هم دارنگه نسته چې پر پِل صراط راتېر نه سي.

۱: إِنَّ أَبَاهُ رِزَّةَ أَخْبَرَ هُمَا وَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ، فَاكُونُ
أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمَّتِهِ □ .

(بخاري شريف، كتاب الاذان، باب فضل السجود، ص: ۱۳۰، نمبر ۸۰۶)

تَرْجَمَه: - حضور (ﷺ) و فرمائيل چې: - د جهنم پر شا (ملا) به پِل صراط ودرول (قائم) سي، او زه به د رسولانو څخه تر ټولو اول يم، چې د خپل امت سره به پر دغه باندي تېرېږم.

۲: عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى
الصِّرَاطِ رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ .

(تَرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ صِفَةِ الْقِيَمَةِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي شَأْنِ الصِّرَاطِ، ص: ٥٥٤، نَمْبَرُ

(٢٤٣٢)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ: - پَر پُل صِرَاطُ به د مُؤْمِنُ شِعَارُ رَبِّ سَلَامُ سَلَامُ وَي

د دغه آيَتِ او د وارِ حَدِيثُو خُخه مَعْلُومُ سو چي پُل صِرَاطُ به پَر جَهَنَّمَ باندي قَائِمُ كُري .

٢٤: مِيزَانُ هَم حَقِ دِي

د دغه عَقِيدې په اړه ١٢ آيَتُونَه او ٢ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلُ مَلاحِظَه كُي .

اللَّهُ تَعَالَى به د قِيَامَتِ په وُرْخ د اَعْمَالُ د تَلَلُو لپاره مِيزَانُ يعني تَرَارُو قَائِمُ كُري.

د اَعْمَالُ د تَلَلُو مِيزَانُ به څنگه وي؟ ددې تَفْصِيلُ نَه دِي مَعْلُومُ، دا صِرَف وَ اللَّهُ تَعَالَى ته مَعْلُومُ دِي، لېکن د قُرْآن وَ حَدِيثِو خُخه صِرَف دا مَعْلُومُ دِي چي د قِيَامَتِ په وُرْخ به د اَعْمَالُ د تَلَلُو لپاره مِيزَانُ او تَرَارُو وي .

په تېره زَمَانَه كي فُلَسْفِيَانُو دا اِعْتِرَاضُ كُري وُو چي اَعْمَالُ خو جِسْمُ (بَدَنُ) نَه لري، دا خو عَرْضُ دِي نو دا به څنگه تَلَلُ كېږي؟ لېکن په مَوْجُودَه وَخْتِ كي نَبَه او د زِيَرَه حَرَكَتِ هَم تَلَلُ كېږي، او تر نَزْمِ لَا هَم نَزْمُ شَي تَلَلُ كېږي، لكه هَوَا، غُزْمِي، او يَخْنِي تَلَلُ كېږي، نو ځكه په مَوْجُودَه وَخْتِ كي دغه اِعْتِرَاضُ نَه سي كېدلای .

دا چي په مِيزَانُ كي به اَعْمَالُ تَلَلُ كېږي، دَلِيلُ يې دغه آيَتُونَه دي

١: وَ نَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ط وَ اِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ط وَ كَفَىٰ بِنَا حَسِيبِينَ ﴿٢١﴾ (آيَتِ ٤٧، سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ ٢١) .

تَرْجَمَهُ: - او مُور به د قِيَامَتِ په وُرْخ دارنگه تَرَارُو رَاوُرو كېښي به اِرْثُو چي هغه به مُكَمَّلُ اِنْصَافُ وي، نو ځكه پَر هِيڅ چَا به هِيڅ دُولُ ظَلَمُ نَه كېږي، او كه د سُيْلَنِي بَرَابَر يو عَمَلُ هَم وي، نو مُور به هغه مَخ ته رَاوُرو، او د حِسَابِ اَخْسَتَلُو لپاره مُور كافي يو.

٢: وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ ط الْحَقُّ ج فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ □ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ □ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَظْلِمُونَ

(آيَتِ ٨ / ٩، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧).

ترجمه:- او په هغه وِرْخ (د اَعْمَال) وِرْن کېدل خو یو آيَل حَقِيقَت دى، نو د کوم چا د تَرَارُو پلى چې دَرِنى سي، هغه به کاميابي وموندي. او د کوم چا چې د تَرَارُو پلى سېکې سي، هغه خلک دي چې رُمور د آيتو سره د زيادتۍ کولو په وجه خپل ځانونه د تاوان کندي ته غورزولي دي. په دغه آيتو کې د ميزان يعنې تَرَارُو بيان سوئ دى.

١: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا ذَكَرَتِ النَّارَ فَبَكَتْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَمَا فِي ثَلَاثَةِ مَوَاطِنَ فَلَا يَذْكُرُ أَحَدٌ، أَحَدًا عِنْدَ الْمِيزَانِ حَتَّى يَعْلَمَ أَيَخْفَ مِيزَانُهُ أَوْ يَثْقُلَ

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، بَابُ فِي ذِكْرِ الْمِيزَانِ، ص: ٦٧٢، نَمِيز ٤٧٥٥)

ترجمه:- د حضرت عَائِشَة څخه روايت دى چې دى د جَهَنَّمَ بيان وكى نو دا په ژباړه سوه حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَانِل چې:- پر دُرُو مَوَاقِع (ځايو) باندي به هيڅ څوك بل څوك نه يادوي، يو د تَرَارُو پر وخت، تر څو چې دا ورته معلوم سي چې، دده وِرْن سېک سوئ دى يا دُرُوند (وزنى) سوئ دى. په دغه حديث کې د ميزان او د اَعْمَال د وِرْن بيان سوئ دى.

٢٥: اللَّهُ جَنَّتْ پيدا كرى دى

مَخَكِي خو څه نا څه اِخْتِلَاف وُو چې جَنَّت او جَهَنَّمَ يې اوس پيدا كړي دي كه نه دي پيدا كړي، او د بعضو خلكو دا نَظَر وُو چې جَنَّت او جَهَنَّمَ يې تر اوسه پوري نه دي پيدا كړي، بلكه د مَحْشَر وروسته به پيدا كي ځكه چې اوس دهغه ضرورت هم نسته، لېكن چې د قُرْآن و آيتو ته وگوري نو دا معلومېږي چې اللَّهُ تَعَالَى جَنَّتْ او جَهَنَّمَ پيدا كړي دي

د جَنَّت د پيدا كولو دَلِيل دغه آيتونه دي

١: وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ لا أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ لا (آيَتِ ١٣٣، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣)

تَرْجَمَه: - او د جَنَّتْ د حَاصِلُو لپاره يُو تر بِل مَخْتَه كېدو كُوبَنْس وكى چي يَسُوْر يي دُومره دى چي په هغه كي ټول اَسْمَانُونَه او مُحَكِي خَايْدَلَانِي سي، چي د يِرْهِيْزْگَارَانُو لپاره تِيَار سوئ دى .

٢: اَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ط

(آيَت ٨٩، سُوْرَةُ النَّوْبَةِ ٩)

تَرْجَمَه: - اللَّهُ د دُوي لپاره هغه بَاغُونَه تِيَار كړي دي چي تر هغه لاندې كارېږونه بېږي، چي په هغه كي به دُوي همېشه وسېږي .

٣: وَ اَعَدَّ لَهُمْ جَنَّتْ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (آيَت ٩٠، سُوْرَةُ النَّوْبَةِ ٩)

تَرْجَمَه: - او اللَّهُ د دُوي لپاره دا رنگه بَاغَات تِيَار كړي دي چي تر هغه لاندې ولى (ويالى) بېږي .

په دغه حَدِيث كي هم راغلي دي

١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى اَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ التَّفْسِير، بَابُ سُوْرَةِ السَّجْدَةِ، ص: ٨٤٠، نُمَيْر ٤٧٨٠)

تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) وَ فَرْمَانِل چي: - اللَّهُ فَرْمَانِي مَا د بَنُو خلکو لپاره دارنگه شئ تِيَار كړى دى، چي نه كُومي سَتَرَكِي ليدلى دى، نه كُوم غُور اورېدلى دى، او نه د كُوم اِنْسَان پر زِرَه باندي دغه خَبَر (دهغي تَصُوْر / خِيَال) هم تېر سوئ دى .

په دغه آيَتُو او حَدِيث كي د رر اَعَدْتُ رر فَعَلَ مَاضِي صِيغَه اِسْتِعْمَال سوې ده، ددې خخه معلوم سو چي جَنَّتْ او جَهَنَّم پيدا سوي دي .

اللَّهُ جَهَنَّم پيدا كړى دى

٤: فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ج صلي اَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

(آيَت ٢٤، سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - دهغه اُوْر (وُور) خخه وېږېږي چي دهغه دېلېدو شِيَان (يَم / لَرَكِي) به اِنْسَانان او ډېري وي، هغه د كافرانو لپاره تِيَار سوئ دى

٥: وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَ اَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّم ط وَسَاعَتْ مَصِيرًا

(آيَت ٦، سُوْرَةُ الْفَتْح ٤٨)

تَرْجَمَه: - او اللَّهُ د دُوي خخه ناراض دى، هغه دُوي د خپل رَحْمَت خخه ليري كړي دي، او د دُوي لپاره دُورخ تِيَار كړى دى، او هغه ډېر بَد خائ دى.

٦: وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ج (آيَتِ ١٣١، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) تَرْجَمَةُ: - او دهغه اُور (وُور) خه و بېرېرئ گوم چي د كافران لپاره تيار سوي دى.

ددغه اَيُّو خه معلوم سو چي جَهَنَّم هم الله تعالى پيدا كړى دى .

جَنَّتْ او جَهَنَّم به الله همېشه باقى پرېږدي

٧: سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ط

(آيَتِ ٥٧، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤) تَرْجَمَةُ: - هغه به مور په دارنگه باغو كي داخل كړو چي تر هغه كېنټه به كارېزونه (ولي) بېږي، چي په هغه كي به دوي همېشه وسېږي .

٨: سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ط وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ط

(آيَتِ ١٢٢، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤) تَرْجَمَةُ: - هغه به مور په دارنگه باغو كي داخل كړو چي تر هغه كېنټه به كارېزونه (ولي) بېږي، چي په هغه كي به دوي همېشه وسېږي، دا د الله رشتوني وعده ده .

٩: قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خُلِدِينَ فِيهَا ج (آيَتِ ٧٢، سُورَةُ الزُّمَرِ ٣٩) تَرْجَمَةُ: - وبه ويل سي چي: د دورخ په دروازو كي د همېشه همېشه لپاره داخل سئ

١٠: وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ط

(آيَتِ ٢٣، سُورَةُ الْجِنِّ ٧٢) تَرْجَمَةُ: - او څوك چي د الله او دهغه د رسول نافرمانئ كوي، نو دهغه لپاره د دورخ اور دى چي په هغه كي به دغه رنگه خلك همېشه وسېږي .
ددغه اَيُّو خه معلوم سو چي جَنَّتْ به هم همېشه پاته وي، او جَهَنَّم به هم همېشه پاته وي، الله ياك هغه نه ختموي .

جَنَّتْ د عَيْشِ و عَشْرَتِ حاي دى

١١: أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا ط

(آيَتِ ٨٩، سُورَةُ النَّبِيِّ ٩)

تَرْجَمَه: - اللَّهُ دُئِي لِبَارِهِ هَغَه بَاغَاتِ تَيَّارِ كَرِي دِي چي تر هغه لَانْدِي كَارِبِرُونَه بِيْبِرِي، چي پِه هَغَه كِي بَه دُئِي هَمبَشَه وَسِپِرِي .

۱۲: إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فُكْهُونَ ۖ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَاكِ مَتَكُونُونَ ۖ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ۖ ج صلي

(آيَتِ ۵۶ / ۵۷ / ۵۸، سُورَةُ يَسَ ۳۶)

تَرْجَمَه: - د جَنَّتِ خَلَكِ بَه پِه هَغَه وَرَخُ يَقِينِيَا پِه كَارُو (مَشْغَلُو) كِي پِه اِسْتِرَاحَتِ (خُونْدُو) كِي بُخْتِ وي، دُئِي او دُئِي بِي بِي گَان بَه پِه گَنُو سَايُو كِي د اَرَامِ پَر كَتَانُو (خَايُو) بَانْدِي خُنْكَوَنَه لَكُولِي وي. هَلْتَه بَه دُئِي لِبَارِهِ مَبِيُو وي، او دُئِي تَه بَه هر هَغَه شَيِ وَرَكُولِ كِبِرِي چي دُئِي يِي رَاوْغُوَارِي.

جَهَنَّمَ دِ عَذَابِ وَ تَكْلِيْفِ حَايِ دِي

۱۳: فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ ج صلي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۖ

(آيَتِ ۲۴، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲)

تَرْجَمَه: - دَهغه اُوْر (وُورِ) خَخَه وِېرِېرِي چي دَهغه دِېلِېدُو شِيَانِ (يَمْ/لَرْگِي) بَه اِنْسَانَانِ او دِېرِي وي، هَغَه دِ كَافِرَانُو لِبَارِهِ تَيَّارِ سَوِي دِي ۖ دِې خَخَه عِلَاوَه هَم نُوْر دِېرِ اَيْتُوَنَه دِي چي مَخَكِي تَبَرِ سَوِي دِي .

خُوكِ چي جَنَّتِ تَه دَاخِلِ سُو هَغَه بَه هَلْتَه هَمبَشَه وَسِپِرِي

چي يُو وَارِ جَنَّتِ تَه دَاخِلِ سُو هَغَه بَه هَلْتَه هَمبَشِ تَرِ هَمبَشِ وَسِپِرِي، پِه هِيخِ وَخْتِ بَه دَهغه خَايَه خَخَه نَه رَاْبَاسِي، لِبَكِنِ كَه يُو خُوكِ اَيْمَانِ لَرِي، او دِ كُومِي گُناهِ لَكِبَلَه دِ سَرَا لِبَارِهِ دُورُخِ تَه وَلاَرِي نو هَغَه بَه پِه يُو وَخْتِ دِ وَخْتُو بَبَرْتَه دِ جَهَنَّمَ خَخَه رَايسْتَلِ كِبِرِي، او پِه جَنَّتِ كِي بَه دَاخِلِېرِي .

دا چي پِه جَنَّتِ كِي بَه هَمبَشَه وَسِپِرِي دَلِيلِ يِي دَغَه اَيْتُوَنَه دِي

۱۴: أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ط

(آيَتِ ۸۹، سُورَةُ التَّوْبَةِ ۹)

تَرْجَمَه: - اللَّهُ دُئِي لِبَارِهِ هَغَه بَاغَاتِ تَيَّارِ كَرِي دِي چي تر هغه لَانْدِي كَارِبِرُونَه بِيْبِرِي، چي پِه هَغَه كِي بَه دُئِي هَمبَشَه وَسِپِرِي .

١٥: سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ط وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ط

(آيَتِ ١٢٢، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤)

تَرْجَمَةُ:- هغه به مور په دارنگه باغو کي داخل کړو چي تر هغه کښته به کارېزونه (ولې) لېږي، چي په هغه کي به دوي همېشه وسپري، دا د الله رشتوني وعده ده .

او ايمانداره به د جهنم څخه رايستل کيږي، دهغه دليل دغه حديث دئ

٢: عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ يُخْرَجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ (ﷺ) فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُسَمُّونَ الْجَهَنَّمِيِّينَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الرِّفَاقِ، بَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ص: ١١٣٦، نَمِيز ٦٥٦٦)

تَرْجَمَةُ:- حضور د فرمايل چي د محمد (ﷺ) په شفاعت به څه خلک د جهنم څخه رايستل سي، او په جنت کي به داخل کړل سي، د دوي نوم به جهنميان (دورخيان) وي .

څوک چي جنت ته داخلېږي هغه د مخکي څخه لا د الله تعالي په علم کي متعين دي

دليل يي دغه حديث دئ

٣: عَنْ عَلِيٍّ قَالَ كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ قَالَ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، أَوْ مَا مِنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ إِلَّا كُتِبَ مَكَانُهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْأَقْدُ كُتِبَ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ، فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نَتَوَكَّلُ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدَعُ الْعَمَلَ؟ فَمِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَ أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ، قَالَ:- أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَ أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ، ثُمَّ قَرَأَ (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَ اتَّقَى وَ صَدَّقَ بِالْحُسْنَى) [آيَتِ ٥، ٦، سُورَةُ النَّبِيلِ ٩٢]

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَوْعِظَةِ الْمُحَدِّثِ عِنْدَ الْقَبْرِ وَفُعُودِ أَصْحَابِهِ □ حَوْلَهُ،

ص: ٢١٨، نَمِيز ١٣٦٢)

تَرْجَمَةُ:- حضرت علي فرمائي چي مور په جنت البقيع کي په يوه جنازه کي موجود وو حضور (ﷺ) و فرمايل چي څومره انسانان دي دهغوي لپاره جنت يا جهنم ليکل سوئ دئ، او چي نيك بخت به وي يا بد بخت به وي دا هم ليکل سوئ دئ، يوه سړي وويل چي يا رسول الله نو مور پر هغه ليکل سوي باندي برؤسه و نه کوو؟ او

عَمَلُ نَه پَر بَر دُو؟ حُكُه چي پَه مُورِ کي کُوم نَبِکَانِ وَي هَغَه به پَه خِپَلَه نَبِکِ عَمَلِ کُوي، او پَه مُورِ کي چي کُوم بِدِ خَلِکِ دِي هَغَه به پَه خِپَلَه بِدِ عَمَلِ شَرُوعِ کي، نو حُضُورِ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي دِ بَنُو خَلِکُو لِپَارَه خُو بِنَه کُولِ اَسَانِ سِي، او دِ بَنُو خَلِکُو لِپَارَه بِدِ عَمَلِ کُولِ اَسَانِ سِي، بِيَا حُضُورِ (ﷺ) دِ اِسْتِدْلَالِ لِپَارَه فَاَمَا مَن اَعْطَى الْخَ اَيْتِ وَلُوسْتِي .

دَدَغَه حَدِيثِ خُخَه مَعْلُومِ سُو چي کُوم خَلِکِ جَنَّتِ تَه دَاخِلِبَرِي هَغَه دِ اَوَّلِ خُخَه لَا دِ اللّٰهُ تَعَالٰی پَه عِلْمِ کي مُتَعَيِّنِ دِي، او چي کُوم خَلِکِ جَهَنَّمَ تَه دَاخِلِبَرِي هَغَه هَم دِ اَوَّلِ خُخَه لَا دِ اللّٰهُ تَعَالٰی پَه عِلْمِ کي مُتَعَيِّنِ دِي .

۲۶: قُرْآنِ دِ اللّٰهُ تَعَالٰی کَلَامِ دِي

يَا لَرْنَه :- کَلَامِ پَر دري قِسْمِ دِي .

[۱] ... يُو هَغَه کَلَامِ دِي چي دِ اللّٰهُ تَعَالٰی خِپَلِ ذَاتِي صِفَتِ دِي، دَغَه اَبَدِي دِي، دا حَادِثِ يَعْنِي عَارِضِي نَه دِي، حُكُه چي هَغَه خُو دِ اللّٰهُ تَعَالٰی صِفَتِ دِي، نو دِ اللّٰهُ پَه شَانِ به هَغَه هَم اَبَدِي سِي .

[۲] ... دِ اِنْسَانِ کَلَامِ، يا دِ فَرَشْتُو کَلَامِ دَغَه حَادِثِ يَعْنِي عَارِضِي دِي، حُكُه چي اِنْسَانَانِ او فَرَشْتِي هَم حَادِثِ او عَارِضِي دِي، لِهَذَا کُوم شَيِّ چي دِ دُوي خُخَه رَاوَتَلِي وَي هَغَه به هَم حَادِثِ وَي .

[۳] ... قُرْآنِ چي دِ اللّٰهُ کَلَامِ دِي، دَغَه کَلَامِ کِه چِيرِي دِ اللّٰهُ تَعَالٰی سِرِه وَي نو دا اَبَدِي دِي .

او دَغَه کَلَامِ کِه چِيرِي فَرَشْتِي يا اِنْسَانِ وِوائي نو بِيَا دَغَه حَادِثِ دِي، فَانِي دِي، حُكُه چي رُْمُورِ وَيَلِ (لُوسْتِل) حَادِثِ دِي .

دا چي قُرْآنِ حَادِثِ دِي کِه نَه دِي، پَه تَبَرَه زَمَانَه کي پَه دَغَه مَسْئَلَه کي دِبَرِ بَحْثُونَه او اِخْتِلَافَاتِ رَامِينِخ تَه سُوِي دِي، لِبِکَن کِه چِيرِي دَغَه فَرَقِ مُورِ وَکُو چي دِ اللّٰهُ سِرِه کُوم کَلَامِ دِي هَغَه اَبَدِي دِي، او اِنْسَانِ چي کُوم قُرْآنِ وائي، يايِي لِيکِي هَغَه حَادِثِ دِي نو بِيَا هِيخ دُولِ جَعْرَه او اِخْتِلَافِ نَه پَاتَه کِيرِي .

دِ اللّٰهُ تَعَالٰی سِرِه چي کُوم کَلَامِ دِي هَغَه هَميشَه دِي
او کُوم قُرْآنِ چي مُورِ يِي وَايُو هَغَه حَادِثِ او فَانِي دِي
دِ اِمَامِ اَبُو حَنِيفَه (ر) رَايَه

د إِمَامِ أَبُو حَنِيفَةَ (١) بِهِ كِتَابٌ ، فَفَهُ أَكْبَرُ ، ، كِي دِي
وَأَلْفَظْنَا بِالْقُرْآنِ مَخْلُوقٌ، وَكَتَابَتْنَا لَهُ مَخْلُوقَةٌ، وَقَرَأَتْنَا لَهُ مَخْلُوقَةٌ، وَالْقُرْآنُ
غَيْرُ مَخْلُوقٍ وَالْقُرْآنُ كَلَامُ اللَّهِ تَعَالَى فَهُوَ قَدِيمٌ لَا كَلَامُهُمْ وَكَلَامُ اللَّهِ
تَعَالَى غَيْرُ مَخْلُوقٍ .

(فَفَهُ الْأَكْبَرُ لِإِمَامِ أَبُو حَنِيفَةَ، بَحْثٌ أَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامُ اللَّهِ غَيْرُ مَخْلُوقٍ وَلَا حَادِثٌ، ٥٠، ٥٢،
(٥٨)

تَرْجَمَهُ:- مُورِ چي کُوم قُرْآنِ وَايُو هغه خو مَخْلُوقِ دِي، مُورِ چي کُوم قُرْآنِ لِيکُو هغه
هم مَخْلُوقِ دِي، او مُورِ چي خَه وَايُو هغه مَخْلُوقِ دِي [يعني هغه فَايِي دِي، حَادِثِ دِي]
او قُرْآنِ کُوم چي دِ اللَّهُ أَصْلِي كَلَامِ دِي هغه مَخْلُوقِ نَه دِي [يعني حَادِثِ نَه دِي، فَايِي نَه
دِي، هغه اَبَدِي دِي] قُرْآنِ کُوم چي دِ اللَّهُ كَلَامِ دِي هغه قَدِيمِ دِي [اَبَدِي دِي] او
اِنْسَانِ چي کُوم قُرْآنِ وَايُو هغه قَدِيمِ نَه دِي دِ اللَّهُ كَلَامِ مَخْلُوقِ نَه دِي [يعني حَادِثِ
او فَايِي نَه دِي، بلکه هغه اَبَدِي او قَدِيمِ دِي] .

دَلَّتْهُ بِي دِرِي عِبَارَتُونَه وَرَانْدِي كِرِي دِي، دِدِي حَاصِلِ او خُلَاصَه دَادِه چي
کُوم كَلَامِ او خَبَرِي چي دِ اللَّهُ دِي، او کُوم چي دِدِه صِفَتِ دِي هغه قَدِيمِ دِي،
اَبَدِي دِي، او اِنْسَانِ چي کُوم قُرْآنِ وَايُو هغه حَادِثِ دِي، فَايِي دِي .

قُرْآنِ دِ اللَّهِ تَعَالَى خِيَلِ كَلَامِ دِي

دِ قُرْآنِ دُوَه حَيِّثِيَتُونَه دِي، يُو دِ اللَّهُ چي کُوم خِيَلِ كَلَامِ دِي، هغه دِ اللَّهُ صِفَتِ
دِي، او اَبَدِي دِي .

دُوَهُم حَيِّثِيَتِ بِي دَادِي چي مُورِ قُرْآنِ وَايُو، دِغِه حَادِثِ دِي، فَايِي دِي .
قُرْآنِ دِ اللَّهِ تَعَالَى كَلَامِ دِي، دَلِيلِ بِي دِغِه آيَتِ دِي

١: وَ إِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجَرُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ .

(آيَتِ ٦، سُورَةُ النَّوْبَةِ ٩)

تَرْجَمَهُ:- او كه چيري دِ مُشْرِكِيْنِ خَخِه يُو خُوكِ سَتَا خَخِه يِنَاهُ (أَمِنْ) وَغَوَارِي نُو هَغِه
تِه تَرِ هَغِه وَخْتِه پُورِي يِنَاهُ وَرَكْرِي تَرِ خُو چي دُوي دِ اللَّهِ كَلَامِ وَاوْرِي .
دَلَّتْهُ دِ اللَّهِ دِ كَلَامِ خَخِه قُرْآنِ مُرَادِ دِي .

٢: وَ إِنَّكَ لَتَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ (آيَتِ ٦، سُورَةُ النَّمْلِ ٢٧)

تَرْجَمَهُ:- او (اِي بِيغَمْبِرَه!) بِيَشَكَّه تَا تِه دِغِه قُرْآنِ دِغِه (اللَّهُ) لَحُوَا دِرَكُولِ كِبَرِي چي
دِ حَكَمَتِ مَالِكِ هَمِ دِي، دِ عِلْمِ مَالِكِ هَمِ دِي.

١: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ كَلَامُ اللَّهِ فَلَا يُعَرَّنَكُم مَّا عَطَفْتُمُوهُ عَلَى أَهْوَائِكُمْ. (سُنَنِ دَارِمِي، بَابُ الْقُرْآنِ كَلَامُ اللَّهِ، ص: ٥٣٣، نُمْبَرُ ٣٣٥٥) تَرْجَمَهُ:- حضرت عُمَرُ وَ فَرْمَانِ چي:- دغه قُرْآن دِ اللَّهِ تَعَالٰی كَلَامِ دِي، په دغه خَبَرَهُ تاسو دُوکۀ نه سئ چي تاسو د خپل خَوَاهِش لکبله ددې (قُرْآن) څخه ليري سئ . په دغه آيَتُو او حَدِيثِ کې وَ قُرْآن ته دِ اللَّهِ كَلَامِ وَيَلِي دي .

دغه قُرْآن په لَوْحِ مَحْفُوظِ کې هم سته

دَلِيلُ يې دغه آيَتُونَه دي
٣: إِنَّهُ □ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ● لَا فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ● لَا (آيَتِ ٧٦ / ٧٧، سُورَةُ الْوَاقِعَةِ ٥٦) تَرْجَمَهُ:- چي دا ډېر باوقارَ قُرْآن دِي ● ————— چي په يوه مَحْفُوظِ كِتَابِ كې (مخکي لَا) دَرَج دِي، ●
٤: بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ● لَا فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ● (آيَتِ ٢١ / ٢٢، سُورَةُ الْبُرُوجِ ٨٥) تَرْجَمَهُ:- بلکه دا خو د ډېر عَظَمَت څخه ډک قُرْآن دِي، ● چي په لَوْحِ مَحْفُوظِ كې ليکلی دِي. ● ددغه آيَتُو څخه معلوم سو چي قُرْآن په لَوْحِ مَحْفُوظِ كې دِي .

قُرْآن يې د لَوْحِ مَحْفُوظِ څخه په لَوِ لَوِ نازل کي

قُرْآن يې په درويشت (٢٣) کال کې په لَوِ لَوِ پر حُضُورِ (ﷺ) باندي نازل کي دَلِيلُ يې دغه آيَتُونَه دي

٥: وَ قُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ □ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْتٍ وَ نَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ● (آيَتِ ١٠٦، سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ١٧) تَرْجَمَهُ:- او موږ د قُرْآن جَلَا جَلَا حصي جوړي کړي دي، چي ته دِي په درنگ درنگ (آرام آرام) سره د خلکو په مخکي تلاوت کي، او موږ دا په لَوِ لَوِ نازل کړی دِي ●
٦: تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ● (آيَتِ ٨٠، سُورَةُ الْوَاقِعَةِ ٥٦) تَرْجَمَهُ:- دا د ټولو جَهَانُو د پَرُوږدگار لَحْوَ لَوِ نازلېږي. ●

٧: وَ أَنَّهُ □ لَنَنْزِلُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ط نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ لا عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْذِرِينَ لا (آيَتِ ١٩٢ / ١٩٣ / ١٩٤، سُورَةُ الشُّعَرَاءِ ٢٦)
تَرْجَمَه: - بِيشَكِه دغه قُرْآن د رَبِّ الْعَالَمِينَ لَحُوا نَازِل سَوِي دِي. اَمَانَت دَارَه
فَرَشْتِي رَاوَرِي نَازِل سَوِي دِي. (اي بِيغَمْبَرَه!) سنا پر زِرَه باندي نازل سَوِي دِي چي
 تَه په هغه (بِيغَمْبَرَانُو) كي شامل سي كُوم چي خلک خَبَر دَارَه كوي،
د دغه آيتو خه معلوم سو چي پر حُضُور (ﷺ) يي په لِي لِي دغه قُرْآن نازل
 كړي دِي .

خوك چي قُرْآن ته د انسان كلام ووائي هغه كافر دِي

دليل يي دغه آيت دِي
 ٨: إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ط سَأَصْلِيهِ سَعَرَ (آيَتِ ٢٥ / ٢٦، سُورَةُ
الْمُذَنَّبِ ٧٤)
تَرْجَمَه: - هيخ شئ نَسْتَه، دا خو د انسان يو كلام دِي. عَنْقَرِيْب زَه به دِي په دُورَخ
 كي داخل كم،

چي قُرْآن ته د انسان كلام ووائي نو الله تعالي فرمائي چي زَه به هغه په
جَهَنم كي واچوم، خكه چي هغه اوس كافر سو .

په دنيا كي الله تعالي چي كُوم كلام كوي هغه يا خو
 د وحي په ذريعه سره يا د پردی و شَا ته كوي
 په دنيا كي چي الله تعالي كُوم كلام كوي هغه يا خو د وحي په ذريعه سره
 كوي يا يي په پرده كي كوي، خكه چي انسان اوس محال دومره طاقت نه
 لري چي د الله تعالي سره بالمُشافه خبري وكي، البته په آخِرَت كي به دغه
طاقت پيدا كي .
دليل يي دغه آيت دِي

٩: وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بآدَنِهِ □ مَا يَشَاءُ ط (آيَتِ ٥١، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢)
تَرْجَمَه: - او په يوه انسان كي دا طاقت نَسْتَه چي الله دده سره (رُوبِرُو/مَخَامَخ) خبري
 وكي، ماسوا ددي چي هغه د وحي په ذريعه سره وي، يا د پردی و شَا ته وي، يا خو

هغه يَوِ يَنْعَامَ رَاوِرُونَكِي (فَرَشْتَه) رَاوَاستَوِي، او هغه دده په حُكْم سره چي هُڅه هغه وَغَوَاړِي د وَحِي يَنْعَامَ رَاوَرَسَوِي .

۱۰: وَ كَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (آيَت ۱۶۴، سُورَةُ النَّسَاء ۴)

تَرْجَمَه:- او د حضرت مُوسَى سره خو اللَّهُ تَعَالَى بَرَاهِ رَاسَتْ كَلَامَ (خَبَرِي) وکړي .
د حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام سره هم د يَرْدِي وَ شَا ته خَبَرِي کړي دي .

په قُرْآن کي نه تَحْرِيف سوئ دئ او
نه يي څوک کولائي سي

چي کله قُرْآن نازل سوئ دئ، په هغه کي هيڅ يَوَل تَحْرِيف (بَدْلُون / لَاس وَهْنَه) نه دئ سوئ، تاسو د ټولي نَرِي قُرْآن مَجِينُونَه رَاوَاخْلِي وَ يي گُورِي د يوه حَرْف فَرْق به پيدا نه کي .

بَس دغه يَوِ رَنگه قُرْآن يَاک د دُنْيَا په کُرُورِهَاو او مَلِيئُونُو حَافِظَانُو په سَيْنُو کي مَحْفُوظ پروت دئ، او مَحْفُوظ به پاته وي .

لَهَذَا چي کوم خلک دغه دَعْوَه کوي چي په قُرْآن کي بَدْلُون سوئ دئ هغه غَلَط وائي .

په دغه آيَت کي دئ چي اللَّهُ تَعَالَى د قِيَامَت تر وَرَجِي پوري ددې د حِفَافَت وَعَدَه کړې ده .

۱۱: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (آيَت ۹، سُورَةُ الْحَجَرِ ۱۵)

تَرْجَمَه:- حَقِيقَت دادئ چي دا ذِكْر (قُرْآن) تَنَهَا مُور نازل کړئ دئ، او تَنَهَا مُور ددې حِفَافَت کونکي يو .

په دغه آيَت کي اللَّهُ تَعَالَى فَرَمَائِلِي دي چي مَا دغه قُرْآن نازل کړئ دئ او زَه يي تر قِيَامَت پوري حِفَافَت کوم، او هغه تر نِن وَرَجِي پوري هغه رَنگه مَحْفُوظ دئ لکه څنگه چي په أَوَّل وَرُخ وُو، لَهَذَا که څوک دا ووائي چي په قُرْآن کي تَحْرِيف سوئ دئ نو دا بِالْكَلْبِيَه غَلَطَه وَيْنَا ده .

الْبَيَّه په أَوْه قِرَات کي د قُرْآن د وَيَلُو إِجَارَت وُو

الْبَيَّه دغه خَبَرَه ده چي کله قُرْآن نازل سو نو د عَرَب أَوْه مَشْهُورَه قَبِيلِي وي، او د هري قَبِيلِي جَلَا طَرَز او د خَبَرُو أَنْدَاو وُو، (لکه زُمُور په دغه يَبْنُو کي د قَنْدَهَار د خلکو د يَبْنُو طَرَز جَلَا دئ، د جَمِن او کَوْتِي دا جَلَا دئ، د بَرَبُور دا جَلَا دئ، د يَبْنُو أَفْرِيْدَانُو مَسْغُود خَبَك وَزِير دا جَلَا دئ) نو اللَّهُ تَعَالَى دا إِجَارَت

وَرَكْرِي وَوُ جِي يَوِ آيَتِ پِه اَوَه طُرُزْ او لَهَجَه كِي وَيَلَايِي سِي، وروسته چي حضرت عُمَان دغه قُرَان پِه مُصَحَف كِي جَمْع كِي نو د قُرَيْش پِر لَهَجَه يِي جَمْع كِي، خُكِه چي دغه لَهَجَه تَر تُولو بَهْتَرَه لَهَجَه وَه، او پِه مَوْجُودَه وَخْت كِي قُرَان پِه هغه لَهَجَه او هغه قُرَات كِي لِيكَلِي مَوْجُود دِي .

دَلِيل يِي دغه حَدِيث دِي

٢: قَالَ سَمِعْتُ عَمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَاقْرَؤُوا مِنْهُ مَا تيسَّرَ . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْخُصُومَاتِ، بَابُ كَلَامِ الْخُصُومِ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ، ص: ٣٨٩، نُمْبَرُ ٢٤١٩ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ صَلَاةِ الْمُسَافِرِينَ، بَابُ بَيَانِ أَنَّ الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ، ص: ٣٢٩، نُمْبَرُ ٨١٨ / ١٨٩٩)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِل چي قُرَان يِي پِر اَوَه قُرَات باندي نَازِل كَرِي دِي، پِه دي كِي چي كُوم اَسَان وي پِر هغه يِي وَايَاسْت .

پِه دغه حَدِيث كِي دِي چي آيَت او حُكْم خَو يَو دِي اَلْبَيِّنَه دهغه د وَيَلُو اَوَه لَهَجِي او طَرِيقِي دي، او د اَوَه قُرَاتُو اِسْتِعْمَال كُول جَائِز دِي .

پِه آخِرَت كِي به اَللّهُ تَعَالَى د جَنَّتِيَانُو سره خَبَرِي وكي

پِه آخِرَت كِي به اَللّهُ تَعَالَى د جَنَّتِيَانُو سره خَبَرِي وكي، لېكن د هغه كَيْفِيَّت به خَنگِه وي، هغه وَ اَللّهُ تَعَالَى ته مَعْلُوم دِي

دَلِيل يِي دغه آيَتُونَه دي

١٢: سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ (آيَت ٥٨، سُورَةُ يَس ٣٦)

تَرْجَمَه: - د رَحْمَت كونكي پَرُورِدِگار لُخُوا به دُوي ته سَلَام وَيَل كېري.

١٣: وَلَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ ج صلي وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

(آيَت ١٧٤، سُورَةُ الْبَقَرَة ٢)

تَرْجَمَه: - د قِيَامَت پِه وَرْخ به اَللّهُ تَعَالَى د دُوي سره خَبَرِي (د شَفَقَت) هم نه كوي، او نه به دُوي پَاك كړي، او د دُوي لپاره دَرْدَنَاك عَذَاب دِي.

ددغه آيَتُو خخه مَعْلُوم سو چي اَللّهُ تَعَالَى به پِه قِيَامَت د جَنَّتِيَانُو سره كَلَام كوي، او د دُورُخِيَانُو سره به نه كوي .

٣: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَمَا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِي نَعِيمِهِمْ إِذْ سَطَحَ لَهُمْ نُورٌ فَرَفَعُوا رُؤُوسَهُمْ فَإِذَا الرَّبُّ قَدْ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ مِنْ

فَوْقَهُمْ، فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، قَالَ: - وَ ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: [سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۝ آيَتِ ٥٨، سُورَةُ يَسَ ٣٦] (ابْنُ مَاجَهَ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْمُقَدَّمَةِ، بَابُ تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ: - جَنَّتِيَانُ به په خپل آرام كي بُخْت وي چي دوي به يوه رَبَّنَا (رُونَا) وويني، دوي به و هغه ته سَرُونَه راپورته كي نو دوي به وويني چي خُداوند قُدُوس د بالا طَرَف څخه كُوري، او هغه وائي چي: - جَنَّتِيَانُ! السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، د آيَتِ ١٨٤، د سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۝ دغه تَفْسِيرُ دِي .
په دغه حَدِيثِ كي دِي چي اَللّهُ به د جَنَّتِيَانُ سره كَلَام كوي .

٤: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَقُولُونَ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ .
(بُخَارِي شَرِيفٌ، بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ مَعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ص: ١٢٩٦، نَمْبِرُ ٧٥١٨)
تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ: - اَللّهُ به وَ جَنَّتِيَانُ ته ووائي، اِي جَنَّتِيَانُ! نو جَنَّتِيَانُ به ووائي، لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ . اِي رُمُورِ رَبِّ مُور حَاضِرُ يُو، هر رنگه نَبِيك بَخْتِي او خَيْرِ ستا په لاس (قَبِضَه) كي دِي .
ليكن د اَللّهِ تَعَالَى دغه كَلَام د اِنْسَان د كَلَام په شَان حَادِثُ نَه دِي، بلكه دغه قَدِيم دِي، او د كَيْفِيَّت څخه ياك دِي، ځكه چي د اَللّهِ تَعَالَى كَلَام په توله كَانِنَاتُو (نړۍ) كي د هِيڅ چا سره مُشَابَهَت نَه لري، ځكه چي په قُرْآن كي راغلي :- [لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۝ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ آيَتِ ١١، سُورَةُ الشُّورَى ٤٢]
تَرْجَمَهُ: - د اَللّهِ د ذات يا د هغه د صِفَاتُو په شَان هِيڅ شَيْ نَسْتَه، او هغه دِي چي هره خَبَرَه اوري، هر څه ويني. ۝

٢٧: اَللّهُ تَعَالَى چيري دِي؟

اَللّهُ تَعَالَى چيري دِي؟ په دغه اړه ډېر اِخْتِلَاف دِي، او ددې وَجَه داده چي په دې اړه مُخْتَلَف آيَتُونَه او مُخْتَلَف حَدِيثُونَه راغلي دي، نو ځكه يو جَهْت مُتَعَيِّن كول مُشْكِل دِي
نو ځكه په دغه اړه شپږ [٦] جَمَاعَتُونَه سول

د اَللّهِ په اړه څلور خَبَرِي په ياد وَلَرِي

[١] اللَّهُ تَعَالَى وَاجِبُ الوجودِ دِي، د هميشه خه دِي او هميشه به پاته وي، هغه د تولو شيانو خالق دِي، په هغه كي فنا نسته، نه دهغه په ذات كي فنا سته نه يي په صفاتو كي فنا سته .

[٢] هغه د جهت (طرف، سائډ) خه ياک دِي، يعني پر يوه طرف او جهت باندي نسته، يعني نه لور دِي نه کبته، نه بني او نه کين طرف ته دِي، نه د مخته او نه د شا و طرف ته دِي .

[٣] هغه د کيفيت خه ياک دِي، يعني په انسانو او نورو شيانو كي چي کوم بېلا بېل کيفيتونه سته، په الله كي دغه نسته، حکه چي کيفيتونه خو الله تعالی په خپله پيدا کوي، نو په الله كي به کيفيت څنگه وي .

[٤] د الله په شان هيڅ يو شئ نسته، نه په صفاتو كي دده مثل سته، او نه په ذات كي دده مثل سته، لهذا د يو صفت په اړه دا ويل چي هغه د الله د صفت په شان دِي، نو ددي مطلب دادِي چي په لفظي توگه هغه رُمور د صفاتو په شان ښکاره کيږي، لېکن په حقيقت كي هغه يو بېل او جلا شئ دِي، چي مور يي ادراک نه سو کولاي، او نه دهغه شعور کولاي سو، لهذا د الله تعالی هسي يو صفت د مخلوقاتو پر صفاتو باندي نه سي قياس کېدلای .
د دليل لپاره يي دغه آيت او حديث دِي

١: لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (آيت ١١، سورة الشورى ٤٢)

ترجمه: - د الله د ذات يا د هغه د صفاتو په شان هيڅ شئ نسته، او هغه دِي چي هره خبره اوري، هر څه ويني.

په دغه آيت كي دِي چي د الله په شان هيڅ شئ نسته، نو مور څنگه دغه قياس کولاي سو چي رُمور په شان دِي پر کرسى ناسته دِي، يا رُمور په شان دده لاسونه او بني دي، يا رُمور د صفاتو په شان دده صفتونه دي .

١: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ. وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ. وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَأَقْرَأُوا إِن شِئْتُمْ . [فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ ۚ] آيت ١٧، سورة السجدة ٣٢ .

(بخاري شريف، كتاب بدء الخلق، باب ماجاء في صفة الجنة و انها مخلوقة، ص: ٥٤١، نمبر ٣٢٤٤/ مسلم شريف، كتاب الجنة وصفة نعيمها و أهلها، باب صفة الجنة، ص:

١٢٢٨، نمبر ٢٨٢٤/ ٧١٣٢)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِ چي: - اللَّهُ فَرَمَانِي مَا د بَنُو خَلْكَو لپاره دارنگه نِعْمَتِ
تَبَارَكِ كَرِي دِي، چي نه گومي سَتَرِ مِي لِيدَلِي دِي، نه گوم غُورُ اُور بَدَلِي دِي، او نه د گوم
اِنْسَانِ پَر زِرَه باندې ددغه نِعْمَتِ (دهغه تَصَوُّرُ / خِيَالِ) هم تَبَرِ سوِي دِي، او د هغه د
دَلِيلِ لپاره دغه آيَتِ وَوَايَاسْتِ (حَالَانِيَه يَوَه مُتَنَفِسِ) (اِنْسَانِ) ته هيڅ مَعْلُومَاتِ هم نَسْتَه
چي ددغه رنگه خلكو لپاره د سترگو د پَخُولو گوم سَامَانُونِ د دُوي د اَعْمَالِ په بَدَلِ كي
يَتِ سَاتَلِ سوي دي).

په دغه حَدِيثِ كي راغلي دي چي د جَبَّتِ نِعْمَتُونَه نه خو سَتَرِ مِي لِيدَلِي دي،
او نه غُورُو دهغه په اړه مُكَمَّلِ تَفْصِيلِ اُور بَدَلِي دِي، او نه پَر زِرَه باندې
دهغه مُكَمَّلِ خِيَالِ هم تَبَرِ سوِي دِي، چي د جَبَّتِ د نِعْمَتُو دغه حَالَتِ دِي چي
مَخْلُوقِ دي، نو مُور د اللَّهُ د ذَاتِ او دهغه د صِفَاتُو د كَيْفِيَّتِ تَصَوُّرِ څنگه
كولائي سو؟ لهذا دا چي د اللَّهُ ذَاتِ چيري دِي؟ او دهغه كَيْفِيَّتِ څنگه دِي؟ په
دغه اړه خپله رَأْيَه مه قائموي، او مه يي پَر خپلو خانو او نورو مَخْلُوقَاتُو
باندې قِيَّاسِ كوي .

[۱] أَوَّلُ جَمَاعَتِ

د أَوَّلِ جَمَاعَتِ: - نَظَرِ دادِي چي اللَّهُ تَعَالَى د خپل شَانِ مُطَابِقِ په هر حَایِ كي
مَوْجُودِ دِي .

ليكن په گوم كَيْفِيَّتِ سره مَوْجُودِ دِي، د ذَاتِ سره مَوْجُودِ دِي؟ يا د عِلْمِ و
فُطْرَتِ، و بَصِيرَتِ سره مَوْجُودِ دِي؟ په دغه اړه دُوي هيڅ ډول بَحْثِ نه كوي،
ځكه چي اللَّهُ د جَهْتِ او كَيْفِيَّتِ څخه پَاكِ دِي .

گوم حضرات چي وائي چي اللَّهُ تَعَالَى هر حَایِ مَوْجُودِ دِي دهغوي دَلِيلِ دغه
اَيْتُونَه دي

۱: وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ (آيَتِ ۴، سُورَةُ
الْحَدِيدِ ۵۷)

تَرْجَمَه: - هغه ستاسو سره مَوْجُودِ دِي. او گوم كار چي تاسو كوي، اللَّهُ هغه ويني .

۲: وَلَا اِذْنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوا ۝ (آيَتِ ۷،
سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ ۵۸)

تَرْجَمَه: - او كه سَرْمُوبِنِي كونكي تر دې لِرِ وي يا زِيَاثِ وي، هغه چي چيري هم وي،
اللَّهُ د دُوي سره وي .

۳: اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ ۖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۝ (آيَتِ ۴۰، سُورَةُ النَّوْبَةِ ۹)

تَرْجَمَه: - چي ڪله حُضُورُ و خپل ملڪري حضرت أَبُوبَكْرُ ته ويل چي: ,, غَم مَه ڪوه، يَقِينَا اللَّهُ زُموڙ سره دئ .

٤: فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ق صلى وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ق صلى وَاللَّهُ مَعَكُمْ .

(آيَت ٣٥، سُورَةُ مُحَمَّدَ ٤٧)

تَرْجَمَه: - لِهَذَا (ائِ مُسْلِمَانَاو!) تاسو مَه ڪمزور ڪبري چي د صَلِّحِ دَعْوَتَ وَرڪي، تاسو به سَرَبَلَنَدَ ياست، اللَّهُ ستاسو سره دئ .

٥: وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ . (آيَت ١٨٦، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - ائِ حُضُورُ (ﷺ) چي ڪله ستا ڇهه زَمًا بِنْدَه يُونِسْتَه ڪوي، نو ورته وَوَايَه چي زَه ڊبر نڙدي يَم .

٦: وَنَعْلَمُ مَا تُؤْسُوسُ بِهِ □ نَفْسُهُ □ ج صلى وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبَلِ الْوَرِيدِ ■ .

(آيَت ١٦، سُورَةُ قَ ٥٠)

تَرْجَمَه: - او د إِنْسَانٍ په زِرَه ڪي چي كُوم خِيَالَت رَاحِي، په هغه (لَا) مُور بِنَه خَبَر يُو، او مُور دده تر شِه رَمَ هم زِيَات ده ته نڙدي يُو ■

٧: وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ق فَإِنَّمَا تُؤَلُّوْا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ ط إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ■

(آيَت ١١٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - او مَشْرِقُ او مَغْرِبُ (أَطْرَاف) تَوَلَّ خَالِصَ د اللَّهُ دي، لِهَذَا چي تاسو كُوم طَرَف ته رُخ (مَخ) وگرزوئ، هلته د اللَّهُ تَعَالَى رُخ (رَضَاء) سته، بيشڪه اللَّهُ تَعَالَى د ڊبر وُسْعَت (پراخئ) مَالِكِ، ڊبر عِلْمَ لرونڪي ذَات دئ ■

ددغه ٧ أَيُّو ڇهه مَعْلُوم سو چي اللَّهُ په هر حَائِ ڪي مَوْجُودَ دئ، لڳن د مَكَان او كَيْفِيَّتَ بَعِيرَه مَوْجُودَ دئ .

دغه جَمَاعَتَ يُو دا إِعْتِرَاضُ هم ڪوي چي ڪه چيري مُور اللَّهُ تَعَالَى پر عَرْشُ باندي مُسْتَوِي تَسْلِيمَ ڪرو، او دا ووايو چي اللَّهُ تَعَالَى پر عَرْشُ باندي مُسْتَوِي دئ، نو دا إِسْكَالَ دئ چي د عَرْشُ جوڙولو ڇهه مَخِي اللَّهُ تَعَالَى چيري وُو؟

[٢] دُوْهُمْ جَمَاعَتَ

د دُوْهُمْ جَمَاعَتَ:- نَظَرُ دادئ چي اللَّهُ تَعَالَى د خپل شَانِ مُطَابِقَ پر عَرْشُ باندي مَوْجُودَ دئ .

لِبَكْنِ پِه گُومِ كَيْفِيَّتِ سره مَوْجُودِ دِي، دُوي پِه دِي كِي بَحْتِ نَه كُوي، حُكِه چي الله تَعَالَى د جَهْتِ خُخِه او د كَيْفِيَّتِ خُخِه بِالْكَلِّ يَاكُ دِي .
 دُوي وائي چي الله تَعَالَى پِه اَوْه اَيْتُو كِي فرمائي دِي چي الله پِر عَرْشِ دِي، نو مُورِ دغه مَنُو او پِر دغه اَيْتُو باندي اِيْمَانِ رَاوِرو، او پِه دِي كِي تَاوِيلِ كُولِ مُنَاسِبِ نَه گَنو .

دغه حَضَرَاتِ مَخْتِه تَبَرِ سوي اَوْه اَيْتُونَه چي پِه هغه كِي دغه وُو چي الله پِه هر حَائِ كِي مَوْجُودِ دِي، دهغه دا جَوَابِ وركوي چي الله د عِلْمِ و بَصِيرَتِ او قُدْرَتِ سره هر حَائِ مَوْجُودِ دِي .
 د دُوي خپل دَلَالِ دغه اَوْه اَيْتُونَه دِي

۸: الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (آيَتِ ۵، سُورَةُ طه ۲۰)

تَرْجَمَه: - هغه د عَتِ رَحْمَتِ مَالِكِ پِر عَرْشِ يي اسْتَوَا كَرِي ده

۹: إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ قف

(آيَتِ ۵۲، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ۷)
 تَرْجَمَه: - يَقِينًا ستاسو پَرَوَرْدِگارِ هغه الله دِي چي دا ټول آسمانونه او مَخَكِه پِه شَيَرِ وُرْجِي كِي جوړ كړل، بيا ده پِر عَرْشِ باندي اسْتَوَا وكره .

۱۰: إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

(آيَتِ ۳، سُورَةُ يُوسُفَ ۱۰)
 تَرْجَمَه: - حَقِيقَتِ دادِي چي ستاسو پَرَوَرْدِگارِ الله دِي چي ټوله آسمانونه او مَخَكِه پِه شَيَرِ وُرْجِي كِي پيدا كړل، بيا ده پِر عَرْشِ باندي پِه دارنگه اَنْدازِ سره اسْتَوَا وكره .

۱۱: اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ .

(آيَتِ ۲، سُورَةُ الرَّعْدِ ۱۳)
 تَرْجَمَه: - الله هغه دِي چي د دارنگه تَمْبُو بغيره آسمان بَلَنَدِ كړئ چي تاسو يي ووينئ، بيا ده پِر عَرْشِ باندي اسْتَوَا وكره .

۱۲: الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ج

(آيَتِ ۵۹، سُورَةُ الْفُرْقَانِ ۲۵)
 تَرْجَمَه: - او هغه دَاتِ چي پِه شَيَرِ وُرْجِي يي ټول آسمانونه او مَخَكِي او دهغه پِه مَابِيْنِ كِي (مَوْجُودِ) شَيَانِ پيدا كړل، بيا ده پِر عَرْشِ باندي اسْتَوَا وكره .

۱۳: اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ط

(آيَتِ ۴، سُورَةُ السَّجْدَةِ ۳۲)

تَرْجَمَه: - الله هغه (ذات) دِي چي آسمانونه او مخکي او د دې په مايښ کي ټول شيان يې په شپږ ورځي کي پيدا کړل، بيا ده پر عرش باندې استوا وکړه .

۱۴: هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ط

(آيَتِ ۴، سُورَةُ الْحَدِيدِ ۵۷)

تَرْجَمَه: - هغه دِي چي آسمانونه او مخکه يې په شپږ ورځي کي پيدا کړل، بيا يې پر عرش استوا وکړه .

په دغه اوه آيتو کي دِي چي الله تعالی پر عرش باندې استوي وکړه .
نودغه دوهم جماعت ددې خبري قائل سو چي الله پر عرش باندې مستوي دِي، پاته سو دا چي په کوم انداز سره مستوي دِي؟ دا نه دِي معلوم، بس د الله تعالی د خپل د شان مطابق مستوي دِي .

نعت: - استوي د عربي ژبي لفظ دِي، ددې معنی ده سيده کېدل، قائمول، قابو کېدل، او کله نا کله د کښېنستلو په معنی هم استعمال سي، دغه لفظ د مُشابهات څخه دِي، نو ځکه د الله تعالی لپاره ددغه لفظ کومه مخصوص معنی متعين کول مشکل ده، ځکه چي الله د سيده درېدو او قائم کېدو څخه پاک دِي، هغه خو د هسي کوم کيفيت څخه هم پاک دِي .

عرش يو ډېر غټ مخلوق دِي

۱۵: اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ط (آيَتِ ۲۶، سُورَةُ النَّملِ ۲۷)

تَرْجَمَه: - الله خو هغه دِي چي دده بغيره بل د عبادت لايق نسته، (او) چي د عرش عظيم مالک دِي

۱۶: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ط عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ط (آيَتِ ۱۲۹، سُورَةُ التَّوْبَةِ ۹)

تَرْجَمَه: - دهغه څخه ماسوا بل معبود نسته، پر هغه باندې ما پر وسته کړې ده، او هغه د عرش عظيم مالک دِي

ددغه آيتو او د نورو ډېرو آيتو څخه معلوم سو چي عرش يو غټ او عظيم مخلوق دِي، چي الله تعالی پيدا کړی دِي .

کُرْسَى

کُرْسَى هم د الله تَعَالَى یو مَخْلُوق دى، لېکن د عَرْش په مُقَابَلَه کې کُرْسَى ډېر کِشَنى مَخْلُوق دى، لکه په صَحْرَا او خُنْجَل کې چې یوه کِرَه تَسَه کړې، نو د صَحْرَا په مُقَابَل کې د وَسِیْنِی یوه حَلَقَه او کِرَه هېڅ حِیْثِیْت نه لري، دغه رنگه د عَرْش په مُقَابَل کې د کُرْسَى کوم خَاص حِیْثِیْت نه پاته کېږي پاته سو دا چې دغه څنگه کُرْسَى ده؟ دا صِرَف و الله ته مَعْلُوم ده . لېکن دغه کُرْسَى بیا هم د وَمَرَه غُثَه ده چې تَوَل مُحَکَه او اَسْمَان یې حَای کړي دي .

په دغه آیْت کې د کُرْسَى ثُبُوت سته

۱۷: وَسِعَ کُرْسِیُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا یُؤْدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ

(آیْت ۲۵۵، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲)

تَرْجَمَه: - دده کُرْسَى (بَاجَاهِي یا / غَلَبَه یا په حَقِیْقَت کې کُرْسَى دومره غُثَه ده چې) تَوَل اَسْمَانونه او مُحَکي یې رَاکِبِر کړي دي، او ددې دواړو (مُحَکي او اَسْمَان) د نِکْرَانِی څخه ده هېڅ بُوج نه دی محسوس کړی، او هغه ډېر عَالِی شَان، د عَظَمَت مَالِک دی.

[۳] د رِیْمِ جَمَاعَت

د رِیْمِ جَمَاعَت: - نَظَر دادی چې الله تَعَالَى په کَانِنَاتُو کې د عِلْم، قُدْرَت او بَصِیْرَت سره مَوْجُود دی، د ذَات سره په دغه کَانِنَاتُو کې مَوْجُود نه دی، پاته سو دا چې نو چیري دی؟ په دغه اړه دوي خَامُوش (پَتَه خُولَه) دي . د دوي دَلِیلُونَه دغه دي

دوي فَرْمَانِی چې کَانِنَات خو الله تَعَالَى موندلی دی، نو دی به په کَانِنَاتُو څنگه مَوْجُود وي؟

دَوَهْمَه خَبِرَه داده چې کَانِنَات فَانِی دی، نو که چیري د الله ذَات په دي کې مَوْجُود سي نو د الله ذَات به هم فَانِی سي، لِهَذَا دارنگه بَايْد وویل سي چې د عِلْم او بَصِیْرَت په اِعْتِبَار سره الله تَعَالَى په کَانِنَاتُو کې مَوْجُود دی .

د دُوي دَلَانِلْ دغه آيُونَه دي

۱۸: وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا (آيَت ۱۲۶، سُورَةُ النَّسَاءِ ۴)

تَرْجَمَه: - او الله هر شئی (د خپل قُدْرَت) په احاطه کي آخستى دى.

۱۹: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ (آيَت ۵۴، سُورَةُ حَمِّ السَّجْدَةِ/ سُورَةُ

فُصِّلَتْ ۴۱)

تَرْجَمَه: - ياد ولرى چي ده هر شئی په احاطه کي آخستى دى.

۲۰: وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُّحِيطٌ (آيَت ۴۷، سُورَةُ الْأَنْفَالِ ۸)

تَرْجَمَه: - او الله د خلکو ټول اعمال (دخپل علم) په احاطه کي آخستى دي.

په دغه درو آيتو کي دى چي الله هر شئی په احاطه کي آخستى دى، نو حکم دى د علم په لحاظ سره خو په کائناتو کي موجود دى، د ذات په اعتبار سره نه.

۲۱: يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيَت ۲، سُورَةُ الْحَدِيدِ

۵۷)

تَرْجَمَه: - هغه ژوند او مړى ورکوي، او هغه پر هر څه پوره قُدْرَت لري.

۲۲: بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيَت ۳۳، سُورَةُ الْأَحْقَافِ ۴۶)

تَرْجَمَه: - او ولې به نه وي؟ هغه بېشک د هر شئی پوره قُدْرَت لرونکى دى.

۲۳: تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (آيَت ۱، سُورَةُ

الْمُلْكِ ۶۷)

تَرْجَمَه: - غټ شان دى د هغه ذات چي ټوله باجهي يې په لاس کي ده، او هغه پر هر

شې پوره قادر دى.

۲۴: وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (آيَت ۵۰، سُورَةُ

الشُّوْرِى ۴۲)

تَرْجَمَه: - او چا ته چې وغواړي، وچ يې کي. يقيناً هغه د علم هم مالک دى، د قُدْرَت

هم مالک دى.

په دغه اوه آيتو کي دى چي الله تعالى د علم، قُدْرَت او ملکيت په اعتبار

سره ټول کائنات په احاطه کي آخستى دي، نو حکم دغه دريم جماعت دا

واني چي الله تعالى د علم، قُدْرَت او بصيرت په اعتبار سره په کائناتو کي

موجود دى، د ذات په اعتبار سره نه.

[۴] خَلُورَمْ جَمَاعَتْ

د **خُلُورَمِ جَمَاعَتِ**:- **نَظَرُ** دادی چي **اللّٰهُ تَعَالٰی** د خپل **شَانِ مُطَابِقِ** په **بَلَنَدِي** او **عَلَوِ** کي **مَوْجُودُ** دی، دغه ډېر **عَتِ جَمَاعَتِ** نه دی، دا چي **اللّٰهُ** پر **خومره بَلَنَدِي** باندي دی؟ **دُوي** په دغه اړه **هِيخ ډول تَعْيِينُ** نه کوي، لېکن دده د **شَانِ** په **لِحَاطِ** سره دی پر **بَلَنَدِي** باندي **مَوْجُودُ** دی .

د **دُوي** **دَلِيلُ** دغه **آيَتُونَه** دي

٢٥: **يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ** **السَّجْدَةِ** ع

(**آيَتِ ٥٠**، **سُورَةُ النَّحْلِ ١٦**)

تَرْجَمَه: - **دُوي** دخپل هغه **يَزُورِدگان** څخه **بېربري** کوم چي پر **دُوي** لور دی، او هغه کار کوي کوم چي **دُوي** ته **حُکْم** ورکول کيږي

٢٦: **إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ** **ط** (**آيَتِ ٥٠**، **سُورَةُ النَّحْلِ ١٦**)

تَرْجَمَه: - **يَاكَه** **كَلِمَه** دهغه **وَطَرَفِ** ته خبږي، او **بِنَه** **عَمَلُ** هغه لور پورته کوي .

٢٧: **مَنْ اللَّهُ ذِي الْمَعَارِجِ** **ط** **تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ** **□** **خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ** **ج** (**آيَتِ ٤**، **سُورَةُ الْمَعَارِجِ ٧٠**)

تَرْجَمَه: - هغه به د **اللّٰهُ** **لُخُوا رَاحِي** چي د **خُتْلُو** د **تولو لارُو** **مَالِكِ** دی **مَلَائِكِي** او **رُوحُ الْقُدُسِ** دهغه و **طَرَفِ** ته په **يَوْمَ** دارنگه **وَرُخ** کي خيږي چي **مِقْدَارُ** يې **يُنْخُوسُ زَرَه** کال دی.

٢٨: **يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ** **□** **أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ** **■** (**آيَتِ ٥**، **سُورَةُ السَّجْدَةِ ٣٢**)

تَرْجَمَه: - هغه د **أَسْمَانِ** څخه ونيښي تر **مُخَكِي** پوري د هر کار **أَنْتِظَامِ** په خپله کوي، بيا هغه کار په دارنگه **وَرُخ** کي هغه ته لور رسېږي چي د هغه **مِقْدَارُ** ستاسو د شمېر په **حِسَابِ** سره **زَره کال** وي.

په دغه **خُلُورُو آيَتُو** کي دې ته **إِشَارَه** سوې ده چي **اللّٰهُ تَعَالٰی** پر **بَلَنَدِي** باندي **مَوْجُودُ** دی .

١: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ يَنْزِلُ رَبُّنَا عَزَّ وَجَلَّ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ .**

(**أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ التَّطَوُّعِ، بَابُ أَيِّ اللَّيْلِ أَفْضَلُ؟، ص: ١٩٧، نَمْبِرُ ١٣١٥**)
تَرْجَمَه: - **حُضُورُ (ﷺ)** و **فَرَمَانِ** چي:- **رُمُور رَبِّ** هره شېه، چي کله د شېي **دَرِيَمَه** **حِصَه** پاته وي نو دغه د **دُنْيَا** و **أَسْمَانِ** ته را **شَوَه** کيږي .

په دغه **حَدِيثِ** کي هم د **إِشَارِي** څخه معلومېږي چي **اللّٰهُ** پر **بَلَنَدِي** دی .

نو حُڪه ددغه خُلوَرَمِ جَمَاعَتِ نَظَرِ دادی چي اَللّٰهُ تَعَالٰی پر بَلَنَدِي باندي دی، پاته سو دا چي په گوم كِيفِيَّتِ کي دی؟ نو په دغه اړه مَورِ هِيخ دَوَلِ بَحْثِ نه کوو، بَس د خپل شَانِ مُطَابِقِ دی .

[۵] يَنْحُمُ جَمَاعَتِ

د يَنْحُمُ جَمَاعَتِ :- نَظَرِ دادی چي اَللّٰهُ تَعَالٰی د خپل شَانِ مُطَابِقِ پر اَسْمَانِ دی، دا هم څه ډېر غُثِ جَمَاعَتِ نه دی، بلکه د څه کسانو رَايَه ده، او دغه رَايَه و لوره تېر سوې رَايَه ته نژدې نژدې ده .

د دُوي دَلِيلِ دغه حَدِيثِ دی

۲: عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ السَّلْمِيِّ قَالَ بَيْنَا اَنَا اَصْلَى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ وَكَانَتْ لِي جَارِيَةٌ تَرَعِي غَنَمًا لِي قَالَ اِنْتِنِي بِهَا فَاتَيْتُهُ بِهَا فَقَالَ لَهَا، اَيْنَ اَللّٰهُ؟ قَالَتْ فِي السَّمَاءِ، قَالَ مَنْ اَنَا قَالَتْ اَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ اَعْتَقَهَا فَاتَهَا مُؤْمِنَةً .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْمَسَاجِدِ، بَابُ تَحْرِيمِ الْكَلَامِ فِي الصَّلَاةِ وَنَسْخِ مَا كَانَ مِنْ اِبَاحَتِهِ □،

ص: ۲۱۸، نَمِيز ۵۳۷ / ۱۱۹۹)

تَرْجَمَه :- مَورِ اُمُونُخ کاوئ زِمَا سره يوه مينځه وه، چي زِمَا وَزِي (بُزِي) يې کتلي حُضُورِ (ﷺ) و فَرْمَانِلِ چي :- مينځه ما ته راوئ، نو مَورِ مينځه حُضُورِ (ﷺ) ته راوستله، حُضُورِ (ﷺ) د مينځي څخه يُوبَسْتَنَه وکړه چي :- اَللّٰهُ چيري دی؟ مينځي وويل چي، په اَسْمَانِ کي دی، بيا يې يُوبَسْتَنَه ځيني وکړه چي زَه څوک يم؟ مينځي وويل، نه د اَللّٰهُ رَسُولِ يې، حُضُورِ (ﷺ) و فَرْمَانِلِ چي دغه مينځه اَزَاد که، دغه مُؤْمِنَه ده .

په دغه حَدِيثِ کي دی چي مينځي وويل چي اَللّٰهُ په اَسْمَانِ کي دی، نو حُضُورِ (ﷺ) هغه قَبُولِ کړه .

نو ځکه ددغه جَمَاعَتِ نَظَرِ دغه دی چي اَللّٰهُ په اَسْمَانِ کي دی، اوس په گوم كِيفِيَّتِ کي دی؟ په دغه اړه دُوي هِيخ بَحْثِ نه کوي، بَس دده د خپل شَانِ مُطَابِقِ دی .

[۶] شَيْرَمِ جَمَاعَتِ

د شَيْرَمِ جَمَاعَتِ :- نَظَرِ دادی چي اِسْتِوَاعِ عَلَى الْعَرْشِ، اَللّٰهُ تَعَالٰی چيري دی، د اَللّٰهُ تَعَالٰی چِهَرَه، د اَللّٰهُ تَعَالٰی لَاسِ، د اَللّٰهُ تَعَالٰی قَدَمِ، د اَللّٰهُ تَعَالٰی مُوتَه، د

اللَّهُ تَعَالَى نُزُولُ، دغه ټول د **مُتَشَابِهَاتُو** څخه دي، نو ځکه ددې په اړه **بَايْد** دا وويل سي چي ددې **مَعْنَى** خو **مَعْلُوم** ده، لېکن **كَيْفِيَّت** يې نه دي **مَعْلُوم**، پر دې باندي **إِيمَانُ** ساتل **وَاجِب** دي، او ددې په اړه **بَحْث** كول **بَدَعَت** دي، **لِهَذَا** په دې اړه **يَتَنَبَّهُ خَوْلَهُ** كېدل **بَهْتَر** دي .

په دوي كي د **إِمَام مَالِك (١)** دغه **قَوْل** ډېر **مَشْهُور** دي
... سَمِعْتُ يَحْيَى بْن يَحْيَى يَقُولُ كُنَّا عِنْدَ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى. (آيَت ٥، سُورَةُ طه ٢٠) كَيْفَ اسْتَوَى؟ قَالَ فَاطَرُكَ مَالِكُ رَأْسُهُ حَتَّى عَلَاهُ الرَّحْضَاءُ ثُمَّ قَالَ الْإِسْتَوَى غَيْرُ مَجْهُولٍ، وَالْكَيفُ غَيْرُ مَعْقُولٍ، وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بَدْعَةٌ، وَمَا أَرَاكَ إِلَّا مُبْتَدِعًا، فَأَمَرَ بِهِ □ أَنْ يَخْرُجَ، قَالَ الشَّيْخُ: - وَعَلَى مِثْلِ هَذَا دَرَجٌ أَكْثَرُ عُلَمَائِنَا فِي مَسْئَلَةِ الْإِسْتَوَى، وَفِي مَسْئَلَةِ الْمَجِيءِ، وَالْإِتْيَامِ، وَ النَّزُولِ .
(أ) لَأَسْمَاءَ وَالصَّفَاتِ، لِلْبَيْهَقِيِّ، كِتَابُ الْأَعْتِقَادِ، لِلْبَيْهَقِيِّ، بَابُ الْقَوْلِ فِي الْإِسْتَوَى، ج: ١، ص: ١١٦، شَرَحَ فَقَهُ أَكْبَرُ ص: (٧٠)

تَرْجَمَةٌ:- مُور د **مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ** سره **مَوْجُود** ناست و، يو سړى راغلى وويل چي اى **أَبُو عَبْدِ اللَّهِ! الرَّحْمَنُ** پر **عَرْش** باندي **مُسْتَوَى** دي، نو د **اسْتَوَى** **كَيْفِيَّت** څنگه دي؟ حضرت **مَالِك** خپل **سِر** كېنښته وځړاوى، آن تر دې چي پر ده باندي **خَوَلَى** راغلي، بيا ده و **فَرَمَائِل:-** د **اسْتَوَى** **مَعْنَى** **مَجْهُول** نه ده، ددې **كَيْفِيَّت** په **عَقْل** كي نه راځي، پر دې باندي **إِيمَانُ** ساتل **وَاجِب** دي، او ددې په اړه **سُؤَال** كول **بَدَعَت** دي، بيايې و **فَرَمَائِل** چي:- **رَمَا** دا **خِيَال** دي دغه سړى **بَدَعَتِي** دي، نو ځكه دهغه سړي د ډېاندي ايستلو **حُكْم** يې وركړى، **شَيْخ فَرَمَائِي** چي:- **زُمُور** **عُلَمَاء** د **اللَّهُ** د راتلو، د **إِتْيَام**، او د **شَوْه** كېدو **مَعَامَلَه** هم، په دغه **اسْتَوَى** كي شامل كړې ده، [يعني ددې په اړه هم **سُؤَال** كول **بَدَعَت** دي].

په دغه **عِبَارَت** كي تر دې پوري سته چي حضرت **إِمَام مَالِك (١)** د **اسْتَوَى** په اړه **سُؤَال** كونكي ته **بَدَعَتِي** وويل، او هغه يې د خپلي كمري څخه وياستئ .

د دوي **دَلِيل** دغه **آيَت** دي

٢٩: هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ط فَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ □ □ ج وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ □ □ إِلَّا اللَّهُ م وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

يَقُولُونَ أَمَّا بِهِ □ لَا كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾ (آيَتِ ٧، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَةٌ:- (ای رَسُول!) هغه الله دى چي پر تايي ڪتاب نازل ڪري دى، چي دهغه بعض آيتونه خو محكم دي چي د ڪتاب اصل بنياد پر هغو دى، او بعض نور آيتونه متشابها دي، نو اوس چي د کومو خلکو په زړو کي ڪج روي (انحراف/شريسندي) ده هغه په متشابها آيتو پسي لگېدلي دي ددي لپاره چي فتنه پيدا کړي او دهغه آيتونو تاويلات پيدا کړي، حالانکه دهغه آيتو صحيح صحيح مطلب د الله بغيره بل چاته نه دى معلوم، او چي کوم خلک پخته (بنه ټينگ) علم لري هغه دا وائي چي: «موږ پر دغه (يعني ددي پر مطلب) باندي ايمان راوړئ (کوم چي الله ته معلوم دى)، ټول زمور د پروردگار لجانې څخه دي» او نصيحت خو هغه خلک حاصلوي چي عقل لري .

په دغه آيت کي دا نصيحت کړى دى چي په متشابها الفاظو او دهغه په مطلب مه پسي کېږئ، بلکه پر دغه رنگه موقع د الله پر آيتو ايمان وساتئ او پته خوله سئ، نو ځکه موږ د استواري په تحقيق ته پسي کېږو، بلکه پته خوله کېږو .

د إِمَامِ أَبُو حَنِيفَةَ (١) رَأْيُهُ

په دغه اړه د إِمَامِ أَبُو حَنِيفَةَ (١) رَأْيُهُ داده چي دارنگه بايد وويل سي چي:- ددي معني خو معلوم ده، لېکن كيفيت يي نه دى معلوم، ځکه چي د كيفيت معلومات يي موږ نه لرو، د شرح فقه اکبر چي د إِمَامِ أَبُو حَنِيفَةَ (١) يو مشهور ڪتاب دى، دهغه عبارت دغه دى

..... وَلَهُ يَدٌ وَوَجْهٌ وَنَفْسٌ كَمَا ذَكَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ، فَمَا ذَكَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ مِنْ ذِكْرِ الْوَجْهِ وَالْيَدِ وَالنَّفْسِ فَهُوَ لَهُ صِفَاتٌ بِلَا كَيْفٍ ، وَلَا يُقَالُ: إِنَّ يَدَهُ قَدْرَتْهُ أَوْ نَعْمَتُهُ لِأَنَّ فِيهِ إِبْطَالُ الصِّفَةِ وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْقَدْرِ وَالْإِعْزَالِ، وَلَكِنْ يَدُهُ صِفَتُهُ بِلَا كَيْفٍ، وَغَضَبُهُ وَرِضَاؤُهُ صِفَتَانِ تَعَالَى بِلَا كَيْفٍ

(شرح ڪتاب الفقه الاكبر، ص: ٦٦ / ٦٨)

تَرْجَمَةٌ:- د الله لپاره لاس، چهره، نفس، لکه څنگه چي په قرآن کي ددي تذکره راغلي ده [پر دې باندي ايمان وساتئ] نو الله تعالی چي په قرآن کي کوم بيان کړى دى، چهره، لاس، نفس، نو دغه د الله صفت دي، لېکن د كيفيت څخه بغيره دي .

او دا بايد ونه ويل سي چي:- د الله د لاس مطلب، دهغه قدرت دى، يا د الله نعمت دى، ځکه چي په تاويل کولو سره د الله صفت باطل گزري، د قدریه او معتزله دواړو ډلو دغه رايه ده چي:- [د الله د لاس مطلب دده قدرت يا دده نعمت دى] لېکن اصل خبره

دغه ده چي:- د الله د لَاسِ مَطْلَبِ دده صِفَتِ، لښک د کَيْفِيَّتِ څخه بَغِيرَه، د الله حُبْنَم او د الله رِضَامَنْدِي دواړه د الله صِفَتُونَه دي، لښک د کَيْفِيَّتِ څخه بَغِيرَه .
 او شَارْحِين ،، الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ،، آيَتِ هم په دغه کي دَاخِل
 کړی دی چي د اسْتَوَى مَعْنَى خو مَعْلُوم ده، لښک الله په کُوم کَيْفِيَّتِ سره پر
عَرْش باندي اسْتَوَى کړی ده؟ دغه نه ده مَعْلُوم، او نه د بَل آيَتِ يا حَدِيثِ
 څخه دغه کَيْفِيَّتِ مَعْلُومېږي، نو ځکه دغه هم د مُتَشَابِهَاتُو څخه دی، لهذا پر
 دغه باندي يَتِه خوله کېدل بَهْتَر دی .

د إِمَامِ غَزَالِي (١) رَأْيَه

إِمَامِ غَزَالِي (١) فَرَمَائِلِي دي چي د اسْتَوَى تَرْجَمَه پر عَرْش باندي د اسْتِقْرَار
 يا د کَيْنَبَسْتَلُو نه ده، بلکه ددې تَرْجَمَه داده چي:-
 د عَرْش حِفَاطَت يې وکړي، پر عَرْش يې قَبْضَه وکړه، عَرْش يې بَاقِي
 پرېښوی .

که چيري د ،، عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ،، تَرْجَمَه په د عَرْش حِفَاطَت يې وکړي،
 پر عَرْش يې قَبْضَه وکړه، عَرْش يې بَاقِي پرېښوی، سره وکړل سي، نو په
 دي کي د الله د کَيْفِيَّتِ ذِکْر نه راجي، نو ځکه په دغه تَرْجَمَه کي د کَيْفِيَّتِ د
بَحْث کولو ضرورت نسته .

دده عِبَارَت دغه دی

د اسْتَوَى مَفْهُوم يې دا بَيَان کړی دی [،، عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ،،] أَي ،،
قَهْر، حَفْظ، وَأَبْقَى ،، (قَوَاعِدُ الْعَقَائِدِ، ص: ١٦٧)
تَرْجَمَه :- پر عَرْش باندي مُسْتَوَى سو يعني پر هغه قَاهِر سو، دهغه حِفَاطَت يې وکړي،
 او هغه يې بَاقِي پرېښوی .

دوي يې دا تَرْجَمَه نه ده کړي چي الله پر عَرْش باندي مُسْتَقَر سو، يا
مُسْتَوَى سو .

د إِمَامِ طَحَاوِي (١) مَسْئَلُك

إِمَامِ طَحَاوِي (١) دا مَسْئَلُك اِخْتِيَار کړی دی چي عَرْش او کُرْسِي حَق دي،
 لښک الله د عَرْش او کُرْسِي څخه بِي نِيَاز دی، دده عِبَارَت دغه دی
وَالْعَرْشُ وَالْكُرْسِيُّ حَقٌّ، وَهُوَ عَرْزٌ وَجَلَّ مُسْتَعْنَى عَنِ الْعَرْشِ وَ مَا دُونَهُ .

(الْعَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةُ، عَقِيدَةُ نُمَيْرٍ: ٤٩، ٥٠ / ص: ١٣)

تَرْجَمَه:- عَرْش او کُرْسِي حَق دي، لښک الله تَعَالَى د عَرْش او کُرْسِي څخه بِي نِيَاز دی

دغه شیر ۶ جَمَاعَتُونَه او د خُلوړو ۴ بُزُرگانو رايي ستاسو په مخکي دي،
تاسو په خپله هم غُور وکړ.

دغه لَفْظُونَه هم د مُتَشَابِهَاتُو څخه دي

[۱] د اِسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ، څخه عَلَاوَه دغه نه ۹ اَلْفَاظ هم د
مُتَشَابِهَاتُو څخه دي، مَخْتَه دا تېر سو چي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ . (آيَت
۱۱، سُورَةُ الشُّوَرَى ۴۲) .

تَرْجَمَه: - يُو شَيْءٌ دَ اللّٰهَ پَه مِثْل (شَان) نَسْتَه .

نو ځکه د اللّٰهَ تَعَالَى لَاسَ، جَهْرَه زُمُور د لَاسَ او چَهْرِي په شَان نه سي
کېدلایي، ددې حَقِيقِي مَعْنِي خو صِرَف وَ اللّٰهَ تَعَالَى ته مَعْلُوم ده، نو ځکه
دغه اَلْفَاظ او اَعْضَاء د مُتَشَابِهَاتُو څخه دي، او په مُتَشَابِهَاتُو کي ډېر دِنَنَه
تَلل او دهغه د مَعْنِي او مَطْلَب په پَلْتَنَه کي بُخْت کېدلو څخه په آيَت کي مَنْع
کړی ده، نو ځکه پر دغه اَلْفَاظُو باندي اِيْمَان وِسَاتِي، او د ډېري پَلْتَنِي څخه
اِحْتِرَاز وکړ .

مُفَسِّرِينَ حَضَرَاتُو د مَوْقِع او مَحَل په اِعْتِبَار سره ددغه اَلْفَاظُو تَرْجَمَه کړي
ده، چي حَقِيقِي تَرْجَمَه خو نه ده، لېکن د خلکو د يُوْهْنِي لپاره د قَرِيب قَرِيب
مَفْهُوم د بَيَانُولِ کُوبَسَنس يې کړی دی .

هغه نه ۹ اَعْضَاء يا اَنْدَامُونَه دغه دي

[۱] د اللّٰهَ لَاسَ .

[۲] د اللّٰهَ جَهْرَه، وَجَه اللّٰه .

[۳] د اللّٰهَ نَفْس .

[۴] د اللّٰهَ سَتْرَگه .

[۵] د اللّٰهَ بَنِي لَاس .

[۶] كُوتَه .

[۷] قَدَم .

[۸] د اللّٰهَ رَاشَوَه کېدل .

[۹] د حضرت آدَم پر خپل صُورَت پيدا كول .

[١] د اللَّهُ د لَاسٍ لپاره دغه آيْتُونَه دي .

٣٠: وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ط غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا م بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَتْنِ لَا يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ط (آيَت ٤٤، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

ترجمه:- او يهوديان واي چې د اللَّهُ لَاسُونَه ترلي دي، د لَاسُونَه خو په خپله د دوي دا ترلي دي، او كُومَه خبره چې دوي كړې ده دهغه په وَجَه پر دوي باندي جَلَا لَعْنَت سوئ دى، كه نه نو د اللَّهُ دُورَه لَاسُونَه مُكَمَل خَلاس (پراخ) دي، هغه چې څنگه و غواړي مَصْرَف كوي يې .

٣١: إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ ط يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ج

(آيَت ١٠، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨) .
ترجمه:- (اي يېغمبره!) كُوم خلك چې ستا سره بَيَعَت كوي، هغه په حَقِيقَت كي د اللَّهُ سره بَيَعَت كوي. د اللَّهُ لَاس د دوي پر لَاسُو (بلا كيف) پړوت دى .

٣٢: فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

(آيَت ٨٣، سُورَةُ يَس ٣٦) .
ترجمه:- غَرَض يَاك دى هغه ذات چې د هر شي حُكُومَت دده په لَاس كي دى، او دهغه و طَرَف ته به اُخِر كَار تاسو ټوله بېول كېږئ. په دغه درو سره آيْتُو كي د اللَّهُ د لَاس ذِكْر سوئ دى .

[٢] د اللَّهُ د وَجَه يعني چهرى لپاره دغه آيْتُونَه دي .

٣٣: وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ق فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا فُتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ط إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

(آيَت ١١٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)
ترجمه:- او مَشْرِق او مَغْرِب (اَطْرَاف) ټول خالص د اللَّهُ دي، لهذا چې تاسو كُوم طَرَف ته رُخ (مَخ) وگرزوى، هلته د اللَّهُ تَعَالَى رُخ (رَضَاء) سته، بېشكه اللَّهُ تَعَالَى د ډېر وُسْعَت (پراخى) مَالِك، ډېر عِلْم لرونكى ذات دى.

٣٤: وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نُنْفِسْكُمْ ط وَمَا تَنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ط

(آيَت ٢٧٢، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)
ترجمه:- او كُوم مَال چې تاسو مَصْرَف كوى هغه ستاسو د فائدي لپاره دى، او سره ددي چې تاسو يې د اللَّهُ د رِضَامَنْدَى د طَلَب كولو بغيره د بل هېڅ ډول غَرَض لپاره نه مَصْرَف كوى .

دي .

٣٥: وَمَا أَنْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

(آيَت ٣٩، سُورَةُ الرُّومِ ٣٠)

تَرْجَمَه: - او کوم زکوة چي تاسو د الله د رَضَامَنْدِي د حَاصِلُولُو په اراده ورکوي، نو چي کوم خلک دغه رنگه کوي، (بس) هغه دي چي (خپل مالون) خو چِنْدَ زياتوي. په دغه درو سره آيتو کي د الله د وَجَهَ يعني چهرې ذکر سوئ دئ .

[۳] د نَفْسِ لپاره دغه آيت دئ .

۳۶: تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ . (آيت ۱۱۶، سُورَةُ الْمَائِدَةِ

(۵)

تَرْجَمَه: - ته په (هغه) خَبَرُو خَبَرْدَارَه يي کوم چي زما په زړه کي پتي دي، او زه ستا په ينيو خبرو نه يم خبر، يقينا ته به ټولو پتو خبرو پوره پوره خبر يي. په دغه آيت کي د نَفْسِ ذکر سوئ دئ .

[۴] د سترگي لپاره دغه آيت دئ .

۳۷: وَلَتُصْنَعُ عَلَيَّ عَيْنٌ (آيت ۳۹، سُورَةُ طه ۵)

تَرْجَمَه: - او دغه ټول څه مو په دې وجه کړي وو چي ته زما په نگراني کي پرورېښ وکي.

دغه وينا الله تعالي و حضرت موسي عليه السلام ته کړې وه، په دغه آيت کي د عَيْن (يعني سترگي) ذکر سوئ دئ .

[۵] د يمين يعني بني لاس لپاره دغه آيت دئ .

۳۸: وَالسَّمُوتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ ط (آيت ۶۷، سُورَةُ الزُّمَرِ ۳۹)

تَرْجَمَه: - او ټوله آسمانونه به دده په بني لاس کي پېچل سوي وي .

[۶] د غوتي لپاره دغه حديث دئ .

۳: إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بَيْنَ إصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ .

(مُسْنَدُ أَحْمَدَ، مُسْنَدُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، ج: ۱۱، ص: ۱۳۰، نَمْبِرَ ۶۵۶۹)

تَرْجَمَه: - د ټولو بني آدمنو زړونه د رحمن په گوټو کي دي . په دغه حديث کي د گوټو ذکر سوئ دئ .

[۷] د قدم لپاره دغه حديث دئ .

۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يُقَالُ لَجَهَنَّمَ هَلْ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟
فَيَضَعُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَدَمَهُ فَيَقُولُ قَطُّ قَطُّ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ سُورَةِ ق، بَابُ قَوْلِهِ □ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ، ص: ٨٥٨، نَمْبَرُ

(٤٨٤٩)

تَرْجَمَهُ:- د دُورُ خُ خُخه به يُؤَبِّنَتَهُ وسي چي آيا ته پک سوې؟ نو دُورُ خُ به ووائي، بَسَ بَسَ .

په دغه حَدِيثُ كي د الله د قَدَمُو ثُبُوتُ سته .

[٨] د رَاشَوَه كېدو لپاره دغه حَدِيثُ دى .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ يَنْزِلُ رَبُّنَا عَزَّ وَجَلَّ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ .

(ابوداؤد شَرِيف، كِتَابُ التَّطَوُّع، بَابُ أَيِّ اللَّيْلِ أَفْضَلُ؟، ص: ١٩٧، نَمْبَرُ ١٣١٥)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي:- رُمُورُ رَبِّ هره شپه، چي كله د شپې دَرِيْمَه حِصَه پاته وي نو دغه د دُنْيَا وَ اَسْمَانُ ته رَا شَوَه كېري .

په دغه حَدِيثُ كي د الله د رَاشَوَه كېدو ثُبُوتُ سته .

[٩] حضرت آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يې پر خپل صُورَتُ پېدا كى .

٤: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ □ طُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْأَسْتِذْنَانِ، بَابُ بَدْءِ السَّلَامِ، ص: ١٠٨٤، نَمْبَرُ ٦٢٢٧/مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَّةِ وَنَعِيمِهَا، بَابُ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدْتُهُمْ مِثْلَ أَفْنَدَةِ الطَّيْرِ، ص:

١٢٣٤، نَمْبَرُ ٢٨٤١ / ٧١٤٣)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي:- الله تَعَالَى حضرت آدَمَ پر خپل صُورَتُ پېدا كى، دهغه جَعْوَالِي (وَرْدُول) شېبته هَتِي (ذِرَاعُ/ شَرَعِي/ لَاسُ) وَو .

په دغه حَدِيثُ كي دى چي حضرت آدَمَ الله تَعَالَى پر خپل صُورَتُ باندي پېدا كړى دى .

دغه اَلْفَاظُ د مُتَشَابِهَاتُو خخه دي، ددې دِنَنَه مَطْلَبُ او مَعْنَى په دي كي تَحْقِيقُ او تَلَاشُ مه كوى .

٢٨: قَلَمُ چِسئ دى؟

ددغه عَقِيدې په اړه ٤ آيَتُونَه او ٢ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلُ مَلاَحَظَه كى .

د قُرْآن و حَدِيث څخه معلومېږي چي الله تَعَالٰی د ليکلو لپاره قَلَم پيدا کړی، او هغه ته د ليکلو حُکْم ورکړی، نو قَلَم هغه ټول شَيَان وليکل کوم چي ده ته يې د ليکلو حُکْم سوئ وو، لېکن ددې كَيْفِيَّت څنگه دئ؟ دا نه دئ مَعْلُوم، دا صرف و الله تَعَالٰی ته مَعْلُوم دئ .

دَلِيل يې دغه آيَتُونَه دي

١: ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ لا (آيَت ١، سُورَةُ الْقَلَمِ ٦٨) تَرْجَمَه: - ن. (اى پيغمبره) په قَلَم دي مې قَسَم وي، او په هغه شي چي هغه (فرشتي) يې ليکي،

٢: اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ لا الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ لا (آيَت ٣، ٤، سُورَةُ الْقَلَمِ ٩٦)

تَرْجَمَه: - وَلَوْلَه، او ستا پروردگار تر ټولو زيات كِرَم کونکى دئ، چي د قَلَم په ذريعه سره تَعْلِيم ورکړى دئ،

١: قَالَ عِبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ لِابْنِهِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ اِنَّ اَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالٰی الْقَلَمَ، فَقَالَ لَهُ اُكْتُبْ فَقَالَ رَبِّ وَمَاذَا اُكْتُبُ؟ قَالَ اُكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، يَا بَنِيَّ اِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا فَلَيْسَ مِنِّي .

(ابوداؤد شريف، كتاب السنّة، باب في القدر، ص: ٦٦٤، نمبر ٤٧٠٠/ترمذي شريف، كتاب القدر، باب اعظام امر الايمان بالقدر، ص: ٤٩٥، نمبر ٢١٥٥)

تَرْجَمَه: - حضرت عِبَادَةُ بْنُ صَامِتٍ و خپل زوى ته وويل د حُضُور (ﷺ) څخه ما اورېدلى دي چي:- الله تَعَالٰی تر ټولو مخکې قَلَم پيدا کړی، هغه ته يې وويل چي وليکه، قَلَم وويل چي زما رب چشئ وليکم؟ الله و فرمائيل چي:- د قِيَامَت تر قائم کېدو پوري د هر شي تَقْدِير وليکه، بيا حضرت عِبَادَةُ بْنُ صَامِتٍ وويل، اى زويه! ما د حُضُور (ﷺ) څخه دا اورېدلى دي چي څوک ددغه تَقْدِير څخه علاوه پر بل (اِعْتِقَاد) مړ سي هغه زما څخه نه دئ، يعنې مُسْلِمَان نه دئ .

ددغه آيَتو او حَدِيث څخه معلوم سو چي قَلَم د الله تَعَالٰی يو خاص شى دئ چي تر ټولو مخکې يې پيدا کړى دئ او تر قِيَامَت پوري او دهغه بعد راتلونکو ټولو خَبَرُو د ليکلو حُکْم يې ورکړی، او قَلَم هغه ټولي خَبَرِي وليکلي، لېکن دغه قَلَم زموږ د قَلَم په شان نه دئ، دا څنگه دئ؟ دا نو صرف و الله تَعَالٰی ته مَعْلُوم دئ .

لُوح چِشِي دِي؟

لُوح وَ تَحْتِي ته وَيَلِ كِبَرِي، لِبِڪَن دِغِه څنگه لُوح ده دا صِرَف وَ اللّٰهُ تَعَالٰى ته مَعْلُوم ده، شَيَاطِينُ او جَنَاتُ وَ دِغِه لُوح ته نه سي رَسِيدَلَايِي، چي په دي كي كُوم بَدَلُون يا تَحْرِيفُ وكي، په دِغِه لُوح كي قُرْآنِ كَرِيمِ مَحْفُوظُ وُو، او اوس مَحَالُ هم په هغه كي مَحْفُوظُ دِي، دهغه څخه يي رَاوِيَاستِي پر حُضُورُ (ﷺ) باندي نازلُ كِي، چي اوس مَحَالُ زُمُور او ستاسو په مَخِي مَوْجُودُ دِي

دَلِيلُ يي دِغِه آيْتُونَه او حَدِيثُ دِي

۳: بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ لا فِي لُوحٍ مَحْفُوظٍ (آيَت ۲۱، ۲۲، سُورَةُ الْبُرُوجِ (۸۵))

تَرْجَمَه: - (د دُوي د اِنْكَارُ كولو څخه پر قُرْآنُ باندي هِيڅ اَثَرُ نه لُوپري) بلكه دا خو د ډېر عَظَمَتُ څخه بِكُ قُرْآنُ دِي، چي په لُوحِ مَحْفُوظُ كي لِيكَلِي دِي.

۴: اِنَّهُ □ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ لا فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ لا (آيَت ۷۷، ۷۸، سُورَةُ الْوَاقِعَةِ (۵۶))

تَرْجَمَه: - دا ډېر بِاَوْقَارُ قُرْآنُ دِي، چي په يوه مَحْفُوظُ كِتَابُ كي (مَخِي لا) دَرُج دِي،

۲: عَنْ عَمْرَانَ بْنِ الْحُصَيْنِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ كَانَ اللَّهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكَتَبَ فِي اللُّوحِ ذِكْرَ كُلِّ شَيْءٍ.

(مُسْنَدُ أَحْمَدَ، حَدِيثُ عَمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، ج: ۳۳، ص: ۱۰۷، تَمْبِرُ ۱۹۸۷۶) تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانُ چي تر ټولو مَخِي اللّٰهُ وُو، او د اللّٰهُ عَرْشُ پر اُوږو وُو، او د هر شي ذِكْرُ يي په لُوحِ مَحْفُوظُ كي وِلِيكِي .

ددغه آيْتُو او حَدِيثُ څخه مَعْلُوم سو چي قُرْآنُ په لُوحِ مَحْفُوظُ كي وُو، او د هغه خَايَه څخه يي پر حُضُورُ (ﷺ) باندي نازلُ كِي، او دا هم مَعْلُوم سو چي په لُوحِ مَحْفُوظُ كي د هر شي ذِكْرُ سوئ دِي .

۲۹: د اِيْمَانِ تَفْصِيلُ

ددغه عَقِيْدِي په اړه ۱۴ آيْتُونَه او ۶ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلُ مَلاَحَظَه كِي .

چي پر شِيرُو شِيَانُو يي اِيْمَان وي نو

هغه ته مُؤْمِن وَيَلَايِي سي

چي ددغه شِيرُو شِيَانُو څخه د يوه شي انكار وكي نو كافر كېږي، لېكن كه ددغه شِيرُو شِيَانُو څخه د يوه انكار نه كوي نو بيا كافر نه دى، بيا مُسْلِمَان دى، نو ځكه پر لږ لږ او كشني كشني خبرو باندې د كفر فتوي وركول ناجائز كار دى، هغه شِيرُو شِيَان دغه دي

[١] پر الله به اِيْمَان وي .

[٢] پر رَسُول به اِيْمَان وي .

[٣] پر كِتَاب يعني قرآن مجيد به اِيْمَان وي .

[٤] پر فرشتو به اِيْمَان وي .

[٥] د آخِرَت پر وَرُخ به اِيْمَان وي .

[٦] او چي پر تَقْدِير باندې اِيْمَان وي نو هغه مُؤْمِن دى .

په عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّة كي دى

چي پر دغه شِيرُو شِيَانُو باندې اِيْمَان ساتل ضروري دى

..... وَالْاِيْمَانُ، هُوَ الْاِيْمَانُ بِاللّٰهِ، وَمَلَايِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ، وَالْقَدَرِ، خَيْرِهِ وَشَرِّهِ وَحُلُوهِ وَمَرْه . (عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّة، عَقِيدَةُ

نَمِيز ٦٦، ص: ١٥)

تَرْجَمَه:- او اِيْمَان، دادى چي پر الله باندې، ددغه پر فرشتو باندې، ددغه پر كِتَابُو باندې، ددغه پر رَسُولَانُو باندې، د آخِرَت پر وَرُخ باندې، او پر تَقْدِير (بَنَه و بَد، خَوَز و تَرْخ) باندې هم اِيْمَان راوړل دى .

په دغه عِبَارَت كي دى چي پر شِيرُو شِيَانُو اِيْمَان وي نو بيا اِنْسَان مُؤْمِن كېدلایي سي .

ددغه شِيرُو شِيَانُو دَلِيل دغه دى

آيَت دادى

١: أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ □ وَالْمُؤْمِنُونَ ط كُلُّ أَمَنٍ بِاللَّهِ
وَمَلَأَتْهُ □ وَكُتِبَ □ وَرُسُلُهُ □ لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ □ قف . (آيَتِ
٢٨٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .

تَرْجَمَهُ:- دغه رَسُول (حضرت مُحَمَّد صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پر هغه شَيِ اِيْمَان راوړئ دئ چي دده وَطَرَف ته دده د رَبِّ لَجَانِب خخه نازل سوئ دئ، او (دده سره) ټولو مُسْلِمَانانو هم، دوي ټولو پر الله باندي، دهغه پر فرشتو باندي، دهغه پر كتابو باندي، او دهغه پر رسولانو باندي ايمان راوړئ دئ، (دوي وائي چي) موږ دهغه د رسولانو تر مينځ هيڅ فرق (په نفس رسالت كي/ يا دجان خخه هسي فرق/ يا چي دهغه بل نبي توهين په راځي/ يا چي پر بعضو رسولانو باندي ايمان راوړو او پر بعضو يي نه راوړو، دابول فرق) نه کوو .

په دغه آيت كي صرف پر خَلُورُو شَيَانُو باندي د ايمان راوړلو ذکر سوئ دئ .

٢: وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ ج

(آيَت ١٧٧، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .
 تَرْجَمَهُ:- بلکه نېکي (بعينه □) داده چي خلک پر الله، د آخرت پر ورځ، پر فرشتو او د الله پر کتابو او د هغه پر نبیان ايمان راوړي .

حَدِيثُونَهُ دغه دي

١: عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ،
وَمَلَائِكَتِهِ □، وَكُتِبَ □، وَرُسُلِهِ □، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ □ وَ
شَرِّهِ □، قَالَ صَدَقْتَ . (مُسْلِمٌ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، ص: ٢٥، نَمْبَرُ ١٨ / ٩٣)

تَرْجَمَهُ:- د حُضُور (ﷺ) خخه پوښتنه وکړه چي ما ته د ايمان په اړه څه راوبښي، نو حُضُور (ﷺ) و فرمائلي چي:- پر الله باندي ايمان راوړه، دهغه پر فرشتو باندي، دهغه پر کتابو باندي، دهغه پر رسولانو باندي، د آخرت پر ورځ باندي، خير او شر د الله لجانِب خخه دئ، پر دغه تقدير باندي ايمان راوړه، فرشتي وويل چي:- تا رشتيا وويل

٢: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ لَقِيَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ابْنُ صَائِدٍ فِي بَعْضِ طُرُقِ
الْمَدِينَةِ فَقَالَ أَتَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَمَنْتُ بِاللَّهِ،
وَمَلَائِكَتِهِ □، وَكُتِبَ □، وَرُسُلِهِ □، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ .

(ترمذي شريف، باب ماجاء في ذكر ابن صياد، ص: ٥١٦، نَمْبَرُ ٢٢٢٧)
 تَرْجَمَهُ:- د مدينه منوره په يوه لاره كي د حُضُور (ﷺ) د ابن صائد سره ملاقات وسو ابن صائد وويل چي آيا ته ددي خبري گواهي وركوي چي زه د الله رسول يم؟ نو

حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي: رَه اِيْمَانِ رَاوَرَم پَر اَلله باندِي، دهغه پَر فَرشَنُو باندِي، دهغه پَر كِتَابُو باندِي، دهغه پَر رَسُوْلَانُو باندِي، او د اَخِرَتِ پَر وَرَح باندِي .
 په دغه آيتُو او حَدِيثُو كِي پَر شِيرُو شِيَانُو باندِي د اِيْمَانِ رَاوَرلو ذِكْر سَوِي دِي، نو كه چيري پَر دغه شِيرُو شِيَانُو باندِي اِيْمَانِ رَاوَرِي خو مُؤْمِن گرزي، كه نه نو بيا مُؤْمِن نه دِي .

پَر اَلله باندِي د اِيْمَانِ رَاوَرلو مَطْلَبُ

پَر اَلله باندِي د اِيْمَانِ رَاوَرلو مَطْلَبُ دادِي چي اَلله يَو وَمَنِي .
كَافِر:- اوس كه خوك اَلله تَعَالِي گر سره خَالِقُ نه مَنِي، او دا وائي چي تَوَل دُنْيَا په خپله پيدا سَوِي ده، لكه دَهْرِيَه چي وائي، يا د مَوْجُوْدَه وَخْتِ نَاسِتَكُ او كِبْمُونَسْتِيَانِ چي وائي، نو دغه رنگه كس ته كَافِر وِيل كېږي .
مُشْرِك:- او كه چيري خُدَائِ مَنِي، د دُنْيَا پيدا كونكِي يي مَنِي، لېكن ډېر خُدَايَانِ مَنِي، نو دغه كس ته بيا مُشْرِك وِيل كېږي نور تَفْصِيْلُ يي تاسو د شِرِك په بَحْث كِي مُلَاحَظَه كولاڼي سِي .

د كِتَاب، قُرْآن د مَنَلُو مَطْلَبُ

د قُرْآن د مَنَلُو دري صُورَتُونَه دي

[۱] د قُرْآن د مَنَلُو مَطْلَبُ دادِي چي ددې هر هر آيَت وَمَنِي چي دغه د اَلله د طَرَف څخه نَازِل سَوِي آيَت دِي، كه ددې څخه د يَوَه آيَت اِنْكَار وكي نو كَافِر كېږي .

[۲] كه د صَرِيح آيَت څخه يَو حُكْم ثَابِت وي نو هغه مَثَل هم ضروري دِي، كه دهغه څخه اِنْكَار وكي نو هم كَافِر كېږي .

مَثَلًا لُمُونَح، رُوْرَه د صَرِيح آيَت څخه ثَابِت دي نو كه چيري ددې څخه اِنْكَار وكي، مَثَلًا چي دارنگه ووائي چي رَه لُمُونَح نه مَنَم، يا رُوْرَه نه مَنَم، نو دا كَافِر كېږي، ځكه چي ده د آيَت څخه اِنْكَار كړئ دِي .

د فقه په كِتَابُو كِي دغه خَبَرَه كړې ده چي د اُمُور دِيْنِيَه څخه اِنْكَار وكي نو كَافِر كېږي، يعني هغه اُمُور دِيْنِيَه چي په صَرِيح آيَت سره ثَابِت وي نو دهغه د اِنْكَار څخه د آيَت څخه اِنْكَار لَازِم كېږي، نو ځكه اوس دِي كَافِر دِي .

لېكن كه يَو خوك دا مَنِي چي لُمُونَح فَرَض دِي، رُوْرَه فَرَض ده، دهغه څخه اِنْكَار نه كوي، لېكن د سُسْتِي په وَجَه لُمُونَح نه كوي، يا رُوْرَه نه نِيْسِي، نو دغه اوس كَافِر نه دِي، اَلْبَتَه دِي ته به فَاسِق وِيل كېږي .

د مُغْلَقِ آيَتِ د تَفْسِيرِ د مَنَلُو اُصُولِ

[۳] دَرِيْمَ صُوْرَتِ دادی چي:- آيَتِ مُغْلَقِ (مُشْكِلِ / بِجِيْدَه) دِي، مَعْنِي يې وَاضِح نَه ده، او په يَوْه صَرِيحِ حَدِيْثِ كې هم ددې مَعْنِي نَه ده بَيَانِ سوي، اوس دُوو مُفَسِّرِيْنِ دُوې مَعْنَاوِي بَيَانِ كړي دي، اوس يو كس دِي چي آيَتِ خو مَنِي چي دغه د اللّٰه لُطْرَفِ څخه نَازِلِ سوي آيَتِ دِي، لېكن يو تَفْسِيرِ مَنِي، او د دُوْهَمْ تَفْسِيرِ په اِعْتِبَارِ سره چي كُومَه مَعْنِي ده، يا د دُوْهَمْ تَفْسِيرِ په اِعْتِبَارِ سره چي كُوم حُكْمِ دِي هغه حُكْمِ نَه مَنِي، نو اوس هم دغه سړي كَافِرِ نَه گرزي، ځكه چي دِي خو آيَتِ مَنِي، اَلْبَيِّنَةُ د آيَتِ دغه مُغْلَقِ تَفْسِيرِ نَه مَنِي، نو ځكه دِي نَه كَافِرِ كېږي .

دغه اُصُولِ په يَاَدِ ساثل ډېر ضروري دِي، كه نَه د بَعْضُو مَسَلَكُو خلك ډېر دارنگه كوي چي د مُبْهَمِ آيَتِ مَعْنِي د خپل تَفْسِيرِ په اِعْتِبَارِ سره كوي، او د بَلِ مَسَلَكِ خلك بيا هغه نَه مَنِي نو هغه ته كَافِرِ وائي، او دُوْمَرَه تَشَدُّدِ او سَخْتِي كوي چي په هغه پسي لُمُونَخِ هم نَه كوي، او كه څوك هغه ته د جَنَازِي لُمُونَخِ وركي نو دغه جَنَازَه وركونكې، او په جَنَازَه كې شَرِيكِ خلك تَوَلِ كَافِرَانِ گڼي، او د تَوَلُو نِكَاحِ وړ حَتْمِ كوي .

تاسو پر دغه نُكْتَه باندي عَوْرِ وكئ، چي په دغه رنگه فُتُوِي سره مُسْلِمَانِ په څو حِصُو كې تَقْسِيْمِ سول؟ او نِنِ د مُسْلِمَانَانُو كُوم حَشَرِ سوي دِي؟

دا چي د آيَتِ د اِنْكَارِ څخه كَافِرِ گرزي، دَلِيْلِ يې دغه اَيْتُوْنَه دي

۳: اِنَّ الدِّينَ كَفَرُوا بِاَيِّتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ط . (آيَتِ ۴، سُورَةُ آلِ عَمْرَنِ ۳)

تَرْجَمَه:- يَقِيْنِ وكئ چي كُومو خلكو د اللّٰه د اَيْتُو څخه اِنْكَارِ وكړئ دهغوي لپاره سخت عَذَابِ دِي .

۴: وَمَنْ يَكْفُرْ بِاَيِّتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ (آيَتِ ۱۹، سُورَةُ آلِ عَمْرَنِ ۳) .

تَرْجَمَه:- او چي هسي يو څوك د اللّٰه د اَيْتُو تَكْذِيْبِ (اِنْكَارِ) وكړي نو (هغه دي يَاَدِ ولري چي) اللّٰه ډېر ژر (جَسِيْبِ/جَابِكِ) حِسَابِ اخستونكې دِي .

٥: إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيْنَ بِغَيْرِ حَقٍّ لَا يَمُرُّونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ لَا فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (آيَتِ ٢١، سُورَةُ آلِ عَمْرَنَ (٣).

ترجمه:- گوم خلک چي د الله د آيتو انکار کوي او نبیان ناحق قتلوي، او د انصاف تلفين کونکي خلک هم قتلوي، هغوي ته د درنناک عذاب زبري ورکه.

٦: وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (آيَتِ ٣٣، سُورَةُ الْأَنْعَامِ (٦).
ترجمه:- بلکه دغه ظالمان د الله د آيتو تکذيب (انکار) کوي.

په دغه ټولو آيتو کي دى چي څوک د الله آيتونه نه مني هغه کافر دى .
او د آيت د انکار مطلب مخکي تېر سوئ دى چي د قرآن د هسي يوه آيت څخه انکار وکي، يا د آيت څخه چي گوم صريح حکم ثابت وي دهغه څخه چي څوک انکار وکي نو کافر کبري .

پر کتابو او رسولانو د ايمان راوړلو مطلب

په دغه آيت وکتبه □ و رسله □ لَا تَفْرُقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ □ قف. (آيت ٢٨٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) کي د جمع صيغه راغلي ده، ددي و مطلب ته تاسو متوجه سئ

کتبه □ :- په آيت کي د جمع صيغه ده، ددي مطلب دادى چي الله هر څومره کتابونه نازل کړي دي هغه ټول برحق دي، موږ به پر هغه ټولو ايمان ساتو چي هغه کتابونه په خپل خپل وخت کي د رهنمايي (هدايت) لپاره کافي وو، او په هغه کتابو کي هم د ايمان هغه شين جزء (شين شيان) موجود وو، گوم چي زموږ و امت ته يې ويلي دي چي پر هغوي ايمان راوړل ضروري دى، البته دهغوي جزئياتي مسئلي جلا جلا وى، اوس پر هغه (جزئياتي مسئلو) باندي عمل کول ناجائز دى، ځکه چي هغه مسئلي اوس محال منسوخ سوي دي، اوس خو به د حضور پر شريعت باندي عمل کبري .

تاسو د زړه لگومي ددغه ټولو آسماني کتابو احترام کوئ، او ددي سره محبت کوئ .

و رسله □ :- په آيت کي رسله □ د جمع صيغه ده، ددي مطلب دادى چي موږ به پر ټولو رسولانو باندي ايمان ساتو، چي هغه په خپل خپل وخت کي برحق رسولانو او نبیان وو، او د دوي شريعت هم برحق وو، په هغوي کي د ايمان چي گوم شين شيان دي [الله، رسول، کتاب، فرشته، آخرت، او پر

تَقْدِيرِ باندی إِيمَانِ راوړل دغه په ټولو نَبِيَّانُو کي یو رنگه وو، أَلْبَنَهُ د دوي چي کومي جُزْئِيَّاتِي مَسْنُو وي، مثلاً د لَمُؤْنَحِ طَرِيقَه، د رُؤْرِي طَرِيقَه، دغه يې جَلَا جَلَا وه، نوځکه د دوي پر جُزْئِيَّاتِي مَسْنُو به اوس عَمَل نه کوو، او پر شَيَرُو شَيَانُو خو به زموږ إِيمَانِ خامخا وي .

د تېرو سوو رَسُولَانُو په شَرِيعَت کي وو چي پر دغه شَيَرُو شَيَانُو باندی إِيمَانِ راوړل ضروري دی .

دلیل يې دغه آيت دی

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ □ وَالْمُؤْمِنُونَ ط كُلٌّ أَمِنَ بِاللَّهِ
وَمَلِكِهِ □ وَكُتْبِهِ □ وَرُسُلِهِ □ لَا تَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ □ قف . (آيت ۲۸۵، سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ ۲) .

تَرْجَمَه: - دغه رَسُول (يعني حضرت مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پر هغه شي إِيمَان راوړی دی چي دده وطَرَف ته دده د رَبِّ لجايب څخه نَازِل سوئ دی، او (دده سره) ټولو مُسْلِمَانانو هم، دوي ټولو پر اللَّهِ باندی، دهغه پر فَرَشَنُو باندی، دهغه پر کِتَابُو باندی، او دهغه پر رَسُولَانُو باندی إِيمَان راوړی دی، (دوي وائي چي) موږ دهغه د رَسُولَانُو تر مينځ هيڅ فَرْق (په نَفْس رسالت کي/ يا دځان څخه هسي فَرْق/ يا چي دهغه بل نبي تَوْهين په راځي/ يا چي پر بعضو رَسُولَانُو باندی إِيمَان راوړو او پر بعضو يې نه راوړو، داډول فَرْق) نه کوو .

په دغه آيت کي دی چي دتېرو سوو ټولو رَسُولَانُو په شَرِيعَت کي پر اللَّهِ پر ټولو رَسُولَانُو پر ټولو فَرَشَنُو او پر ټولو کِتَابُو باندی إِيمَان راوړل ضروري وو .

پر دغه ټولو رَسُولَانُو باندی هم إِيمَان ولری چي هغه بِرْحَق رَسُولَانُو وو، او بِرْحَق نَبِيَان وو، او دهغوي إِحْتِرَام کول هم لَازِم دی، او د زِرِه لگومي دهغوي سره مُحَبَّت وساتی، په دي کي أَدْنَى کمي او کُوتَاهِي کول هم جَوَاز نه لري، دغه د إِسْلَام تَعْلِيم دی .

که په دغه شَيَرُو شَيَانُو کي د يوه څخه انکار
و کي نو هم کافر کېږي

په دغه شَيَانُو كي كه د يوه خخه هم اِنكار وكي نوكافر كبري، لېكن كه د دغه شَيَرُو خخه د يوه اِنكار هم نه كوي نو بيا نه كافر كبري، بيا مُسْلَمَان دى، نو خكه پر لَو لَو خَبَرُو باندي د كُفَر فَتَوِي لَعُول جَوَار نه لري .
ددى دَلِيل د عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّة دغه عِبَارَت دى
وَلَايَخْرُجُ الْعَبْدُ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا بِجُحُودٍ مَا أَدْخَلَهُ اللَّهُ فِيهِ .

(عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّة، عَقِيدَةُ نَمْبَر ٦١، ص: ١٥)

تَرْجَمَه:- پر كُومُو شَيَانُو باندي د إِيمَان ساتلو په وَجَه چي اللَّهُ په إِيمَان كي دَاخِل كړل، دهغه په اِنكار سره دى د إِيمَان خخه وُزي .
په دغه عِبَارَت كي دى چي ددغه شَيَرُو شَيَانُو په اِقْرَار سره اِنْسَان مُسْلَمَان كبري، نو ددغه شَيَرُو خخه د يوه په اِنكار كولو سره د إِيمَان خخه هم وُزي، لېكن كه چيري ددى خخه د يوه اِنكار نه كوي نو بيا هغه اِنْسَان مُؤْمِن دى، دغه رنګه په مُغْنَاه كَبِيرَه سره اِنْسَان نه كافر كبري، الْبَتَّه كه چيري مُغْنَاه كَبِيرَه كول حَلَال او جَائِز وگڼي نو بيا كافر كبري، خكه چي خوك مُغْنَاه كَبِيرَه حَلَال وگڼي نو ددى مُطَلَب دادى چي دى د مُغْنَاه كَبِيرَه د هغه آيَت خخه اِنكار كوي، او د آيَت خخه اِنكار كول كُفَر دى .

په زِرَه سره تَصْدِيق او په رَبَه د اِقْرَار كولو نُوم إِيمَان دى

د إِيمَان لپاره چي كُوم شَيَرُو شَيَان ضروري دي په زِرَه سره دهغه ټولو تَصْدِيق وكي او په رَبَه دهغه اِقْرَار هم وكي چي رَه مُسْلَمَان يَم نو بيا دغه اِنْسَان مُؤْمِن گرزى، او كه چيري دى په زِرَه سره تَصْدِيق نه كوي صرف په رَبَه دهغه اِقْرَار كوي نو دغه اِنْسَان مُؤْمِن نه دى، په شَرِيعَت كي و دغه ته مُنافِق ، وېل كبري، او په بعضو كِتَابُو كي دا هم راغلي دي چي په أَعْضَاء يعنې أَنْدَامُو سره پر دغه باندي عَمَل هم وكي .

په رَبَه سره اِقْرَار خو په دې وَجَه ضروري دى چي پر هغه باندي بيا دُنْيَاوِي أَحْكَامَات جَارِي سي، مَثَلًا دا چي پر ده باندي د جَنَازِي لُمُونُخ اِدَاة كړي، د مُسْلَمَان بَنَحِي نِكَاح دده سره وکړل سي، كه چيري د إِسْلَام اِقْرَار و نه كي نو د دُنْيَا و خلکو ته به څنگه معلومېږي چي دى مُسْلَمَان دى، او پر ده باندي إِسْلَامِي حُكْمُونَه جَارِي كړل سي .

په عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّة كي دغه عِبَارَت دى
وَالْإِيمَانُ:- هُوَ الْإِقْرَارُ بِاللَّسَانِ، وَالتَّصْدِيقُ بِالْجَنَانِ .

(عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةِ، عَقِيدَةُ نَمْبَرِ ٦٢، ص: ١٥)

تَرْجَمَه: - په ژبه سره اقرار کول، او په زړه سره د تصديق کولو نوم ايمان دى .
په دغه عبارت کې دى چې په زړه سره تصديق کول، او په ژبه سره دهغه اقرار کولو ته ايمان وائي .

د قتل (مرگ) د خوف څخه د ايمان انکار کول

که چيرې په زړه کې ايمان موجود وي، لېکن د ورثو (قتل) د بېرې څخه يې صرف په ژبه د ايمان څخه انکار وکړ نو بيا هم دغه کس مؤمن دى، ځکه چې اصل ايمان خو دادى چې په زړه سره الله يو (واحد) وگڼي .
ددې دليل دغه آيت دى

٧: مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِهٖ ۖ اِلَّا مَنْ اٰكْرَهٗ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

(آيت ١٠٦، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦) .

تَرْجَمَه: - څوک چې پر الله د ايمان راوړلو وروسته دهغه سره کفر وکړي [نو هغه کافر دى] هغه کافر نه دى چې په زور زبردستۍ يې (د کلمه کفر پر وينا) مجبور کړى وي، سره ددې چې دده زړه پر ايمان باندي مطمئن وي، بلکه هغه کس چې خپله سينه يې د کفر لپاره خلاسه کړې وي [نو هغه کافر سو] نو پر دغه رنگه خلکو به د الله لطف څخه غضب نازل سي، او د دوي لپاره زبردسته عذاب تيار دى .

په دغه آيت کې دوي خبرې دي يوه خبره دا چې په زړه سره الله تعالى واحد (يو) نه مني نو بيا که په ژبه سره ووائي هم هغه کس د الله په نېز مؤمن نه دى . دوهمه خبره داده چې په زړه کې ايمان مضبوط (راسخ) وي، لېکن د يوې مجبورۍ لکبله يې په ژبه د الله څخه انکار وکړ نو دغه کس مؤمن دى، پر ده باندي د کفر فتوى لگول صحيح نه ده .

٨: اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْاِيْمَانَ . (آيت ٢٢، سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ ٥٨) .

تَرْجَمَه: - دا هغه خلک دي چې الله يې پر زړو باندي ايمان نقش کړى دى .
ددغه آيت څخه معلوم سو چې په زړه کې د الله د توحيد د راسخ کېدو نوم ايمان دى .

٣: عَنْ اَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَفِي قَلْبِهٖ ۖ وَرَنُ شَعِيرَةٍ مِّنْ خَيْرٍ .

(بُخَارِيُّ شَرِيف، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ زِيَادَةِ الْإِيمَانِ وَتَفْصِيلِهِ □، ص: ١٠، نَمْبَرُ ٤٤)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ کُوم چا چي ،، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،، وَوَيْلَ او دده په زِرِه کي د وَرُبُّشِي بَرَابَر إِيمَان وي، نو هغه به د دُورُخ څخه رايستل کېږي .

٤: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثُمَّ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ □ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَزِنُ ذَرَّةً .

(مُسْلِمُ شَرِيف، أَرْذُو مُتَرَجِم، ج ١، حَدِيثُ نَمْبَر، ٤٧٨، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةً فِيهَا، ص: ١٠٢، نَمْبَرُ ٣٤٧٨، ١٩٣/بُخَارِيُّ شَرِيف، بَابُ كِتَابِ التَّوْحِيدِ، بَابُ

كَلَامِ الرَّبِّ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ وَغَيْرِهِمْ، ص: ١٢٩٤، نَمْبَرُ ٧٥١٠)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ کُوم چا چي ،، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،، وَوَيْلَ او دده په زِرِه کي د دَرِه بَرَابَر خَيْر يعني إِيمَان وي، نو هغه به د دُورُخ څخه رايستل کېږي .

ددغه آيتو او حديثو څخه معلوم سو چي کوم څوک د يوې دَرِي برابر إِيمَان لري نو هغه به جَنَّت ته داخِل سي، ددې مَطْلَب دادی چي د زِرِه د تَصْدِيق نوم ،، أَصْل إِيمَان ،، دی .

مُور د زِرِه د خَارِنِي (تَحْقِيقُ او يَلْتَنِي) مُكَلَّف نَه يُو

که چيري په رَبِه سره د إِيمَان إِفْرَار کوي نو مُور په دې خَبَرِه نه يُو مُكَلَّف چي دغه تَقْنِيش (يَلْتَنِي) وکو چي ده د زِرِه په إِخْلَاص دغه إِفْرَار کړی دی که نه ؟ بلکه مُور به دې مُؤْمِن گڼو او پر ده به د إِسْلَام أَحْكَامَات جَارِي کوو، أَلْبَتَّة که چيري دې په ظَاهِرِه د كُفْر او شِرْك عَمَل کوي نو اوس به دې كَافِر گڼل کېږي، مثلاً دې د إِيمَان إِفْرَار هم کوي، او وَ بُتَان ته سَجْدَه هم کوي نو اوس به دې كَافِر گڼل کېږي، ځکه چي د عَمَل په إِعْتِبَار سره ده كُفْر کړی دی .

دا چي د زِرِه د تَقْنِيش، د زِرِه د تَحْقِيق، د زِرِه په يَلْتَنِي سره مُور مُكَلَّف نه يُو دهغه دَلِيل دغه حَدِيث دی

٥: عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَأَدْرَكْتُ رَجُلًا، فَقَالَ:- لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَطَعَنَتْهُ فَوَقَعَ فِي نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ فَذَكَرْتُهُ لِلنَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَتَلْتَهُ؟ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا قَالَهَا خَوْفًا مِنَ السَّلَاحِ، قَالَ أَفَلَا شَقَقْتَ عَنْ قَلْبِهِ □ حَتَّى تَعْلَمَ أَقَالَهَا أَمْ لَا، فَمَا زَالَ يُكَرِّرُهَا عَلَيَّ حَتَّى تَمْنَيْتُ أَنِّي أَسْلَمْتُ يَوْمَئِذٍ .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ تَحْرِيمِ قَتْلِ الْكَافِرِ بَعْدَ قَوْلِهِ □ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ص: ٥٦، نَمِيزُ ٩٦ / ٢٧٧ /، أَبُو دَاوُدَ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْجِهَادِ، بَابُ عَلَى مَا يُقَاتِلُ الْمُشْرِكُونَ، ص: ٣٨١، نَمِيزُ ٢٦٤٠).

تَرْجَمَةُ:- حضرت خَالِدُ فرمائي چي زه د يوه سري سره ملاؤ سوم، نو هغه وويل، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، لېکن بيا هم ما هغه قتل (مړ) کي، په دغه اړه زما په زړه کي خبره راغله نو ما د حُضُور (ﷺ) په مخکي دهغي تذکره وکړه، حُضُور (ﷺ) و فرمائي، آيا تا دهغه زړه خيرې کړي و دي کاتي! چي تا نه معلوم سي چي ده رشتيا ويلي وو که نه؟ او دغه خبره يې په خو خو کرته کوله کوله، آن تر دې چي ما تمنا وکړه چي که نن زه مسلمان سوئ وای نو به ډېر ښه وای.

ددغه حديث څخه معلوم سو چي په ژبه سره ووايي نو مخته بيا په زړه کي ايمان سته که نسته؟ ددې د تحقيق کولو ضرورت نسته، دا خو بس و الله ته معلوم دي موږ به دي مسلمان گڼو او پر ده به اسلامي حکمونه جاري کېږي، نن سبا پر لږ لږ خبرو باندي خلک د نورو د کافر کېدو او مشرک کېدو فتوي جاري کوي، او پر هغه باندي تشدد کوي، دغه کار د حديث څخه خلاف دي.

عَمَلْ کول هم د ايمان يوه حصه ده

د ايمان يوه حصه عمل کول هم ده، په دغه وجه په بعضو کتابو کي راغلي دي، وَالْعَمَلُ بِالْأَرْكَانِ، چي البته يوه خبره ضرور ده که چيري د اصل ايمان څخه خلاف عمل وکي نو هغه به کافر گڼل کېږي، مثلاً په آيت کي دي چي د الله څخه علاوه بل چا ته سجده مه کوئ، او ده و بښان ته سجده وکړه، نو په دغه عمل سره دي کافر گرزي، ځکه چي ده د صريح آيت څخه خلاف عمل وکي.

د عمل کولو دليل دغه آيت دي

٩: وَ إِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ﴿٢٠﴾ (آيت ٨٢، سوره طه ٢٠).

تَرْجَمَةُ:- او دا هم حقيقت دي چي کوم څوک توبه وکړي، ايمان راوړي، او نیک عمل وکړي، بيا پر سیدا لاره قائم ودرېږي نو زه دهغه لپاره ډېر بخښ کونکي يم.

١٠: إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (آيت ٣، سوره العنصر ١٠٣).
تَرْجَمَةُ:- ما سوا دهغه خلکو چي ايمان راوړي، او ښه عمل وکي، نو هغه په نقصان کي نه دي.

١١: مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ص

(آيَتِ ٦٢، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - ڄوڪ ڇي پر الله او د آخِرَت پر وِرڇ اِيْمَان راوِري، او نپڪ عَمَل وڪي، هغه به د خپل پَرُوَرِگار سره دَخيل اَجَر مُسْتَحَق سي .

په دغه آيَتو کي دِي ڇي اِيْمَان راوِري او نپڪ عَمَل وڪي، ددي ڄڻ ڇهه مَعْلُوم سو ڇي نپڪ عَمَل ڪول هم د اِيْمَان حِصَّه ده .

مُورن ڇي ڪُومَه ڪَلِمَه وايو هغه د دُو آيَتُو مَجْمُوعَه ده

ڪَلِمَه طَيِّبَه د دُو آيَتُو مَجْمُوعَه ده، يوه ،، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،، ده ، او دُوِيْمَه ،،

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ،، .

دَلِيلُ يِي دغه آيَتِ دِي

١٢: فَاعْلَمْ أَنَّهُ □ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ . (آيَتِ ١٩، سُورَةُ مُحَمَّدٍ

(٤٧)

تَرْجَمَه: - لِهَذَا (اِي پيغمبره!) يَقِينٌ وڪه ڇي د الله بَغِيْرَه يو ڄوڪ د عِبَادَتِ لَا نَقُ نَسْتَه، او پر خپل قُصُوْر باندي هم د بَحْسِنِ دُعَاء ڪوه .

١٣: إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝

(آيَتِ ٣٥، سُورَةُ الصَّافَّاتِ ٣٧) .

تَرْجَمَه: - د دُوِي دا حَالَت وُو ڇي دُوِي ته به وويل سو ڇي د الله بَغِيْرَه بِل مَعْبُوْد نَسْتَه نو دُوِي به لُويِي بِنڪاره ڪول. ۝

١٤: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ □ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ .

(آيَتِ ٢٩، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨) .

تَرْجَمَه: - مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) د الله رَسُوْل دِي، او ڪُوم خَلڪ ڇي دده سره ملڪري دي، هغه د ڪَافِرَان په مُقَابَلَه کي سَخْت دي، (او) په خپل مينځ کي يو د بِل لپاره رَحْم يِل دي .

٦: عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَنَى الْإِسْلَامَ عَلَى خَمْسٍ، شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْإِيْمَانِ، بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ، بَنَى الْإِسْلَامَ عَلَى خَمْسٍ، ص: ٥، نَمْبَرُ

(٨)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِل: - د اِسْلَام بُنْيَاد پر پَنُحُو شَيَانُو دِي، شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ .

٣٠: تَقْدِيرُ

ددغه عَقِيدِي په اړه ۲ آيْتُونَه او ۶ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلُ مُلاحَظَه کړئ .

د تَقْدِيرُ مَطْلَبُ دادی چي الله د یو چا په قِسْمَت کي یو شئ لیکلی وي هغه به هرو مرو (حَتْمًا) کپړي، الله تَعَالَى د هر انسان ټولي خَبِرِي (حَالَات) د اَوَّل څخه لیکلي دي، بیا چي کوم انسان نېک بَخْت وي هغه په خپله مَرْضِي او غُوبْنَتِي سره نېک کارُونَه کوي، او دی په جَنَّت کي داخِل سي، او بَد انسان په خپله مَرْضِي او اَخْتِيَار سره بَد بَد کارُونَه کوي، او دهغه لکبله دی په دُورَخ کي داخِل سي، دی په خپل عَمَل سره داخِل سو، که څه هم په تَقْدِير کي د مَخِکي څخه لَا لیکلي وو .

انسان باید پر دغه ایمان وساتي، د ایمان د شپږو اَجْزَاء څخه یو جُزْء تَقْدِير هم دی .

دلیل یې دغه آيْتُونَه دي

۱: وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (آيْت ۶۱، سُورَةُ يُوسُف)

(۱۰)

تَرْجَمَه: - او ستا د رَب څخه یوه ذَرَّة برابر شئ هم پټ نه دی، نه په مَخِکه کي نه په آسمان کي، نه تر دې کِشَنۍ، نه غُت، لېکن هغه په یو واضح کِتَاب کي دَرَج (لیکلی) دي

۲: وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَقَرٌّ

(آيْت ۵۲، ۵۳، سُورَةُ الْقَمَر ۵۴) .

تَرْجَمَه: - او کوم کوم کارُونَه چي دوي کړي دي، هغه ټول په اَعْمَال نَامُو کي دَرَج دي، او هره کِشَنۍ او غُتَه خَبِرَه لیکلي ده.

په دغه آيْتُو کي د تَقْدِير بَيَان سوئ دی، نو ځکه پر تَقْدِير باندي ایمان ساتل ضروري دی .

۱: وَقَالَ (ﷺ) أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، فَقَالَ لَهُ أَكْتُبْ فَقَالَ الْقَلَمُ مَاذَا أَكْتُبُ يَا رَبُّ؟ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَكْتُبْ مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، نَمْبَرُ ٤٧٠٠ / تِرْمِذِي شَرِيف، نَمْبَرُ ٢١٥٥)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ اللَّهِ تَر تُولُو مَخَكِي قَلَمٌ بَيِّدَا كِي، أَوْ هَغَه تَه يِي وَوِيلَ وَلِيكِهِ، قَلَمٌ وَوِيلَ اِي رَبِّهِ! زَه جَشَيِّ وَلِيكُم؟ اللَّهُ وَ فَرَمَائِلُ، تَر قِيَامَتُهُ پُورِي چي خُومَرَه خَبَرِي وَاقِعٌ كَبَرِي هَغَه تُولِي وَلِيكِهِ .

٢: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ قَالَ سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ الْعَاصِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ قَالَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ .

(مُسْلِمٌ شَرِيف، بَابُ حِجَاجِ آدَمَ وَ مُوسَى، ص: ١١٥٦، نَمْبَرُ ٢٦٥٣ / ٤٧٤٨)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي د مَخَكِي أَوْ د آسْمَانُ تَر بَيِّدَا كَبَدُو پِنْخُوسُ زَرَه كَال مَخَكِي اللَّهِ تَعَالَى د مَخْلُوقَاتِ تَقْدِيرُ وَلِيكِي، أَوْ دَا يِي هَم وَ فَرَمَائِلُ چي د اللَّهِ تَعَالَى عَرْشُ پَر أَوْبُو وَو .

٣: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ □ وَ شَرِّهِ □ حَتَّى يَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَهُ وَ أَنَّ مَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَهُ . (تِرْمِذِي شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِيمَانَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ □ وَ شَرِّهِ □، ص: ٤٩٣، نَمْبَرُ ٢١٤٤)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - پَه تَقْدِيرُ كِي چي كُوم خَيْرُ وَ شَرُّ لِيكِلِي دِي، پَر هَغَه چي تَر خُو پُورِي اِيْمَانُ نَه وَسَاتِي، اِنْسَانُ نَه سِي مُؤْمِنُ كَبْدَلَانِي، پَه دَغَه دِي هَم يُوهُ سِي چي هَر خَه وَ دَه تَه رَسْبَرِي، هَغَه پَه هِيخ وَخْتُ نَه سِي خَطَاؤُ كَبْدَلَانِي، أَوْ چي خَه دَه تَه نَه رَسْبَرِي، پَه هَغَه كِي هَم غَلْطِي نَه كَبَرِي، دَغَه بَقِينُ دِي وَسَاتِي .
پَه دَغَه آيْتُو أَوْ حَدِيثُو كِي دِي چي تَقْدِيرُ حَقُّ دِي، أَوْ پَر هَغَه بَانْدِي اِيْمَانُ سَائِلُ ضَرُورِي دِي .

[١] تَقْدِيرُ مُبْرَمُ [٢] تَقْدِيرُ مُعَلَّقُ

تَقْدِيرُ پَر دُوَه قِسْمُ دِي. تَقْدِيرُ مُبْرَمُ، أَوْ تَقْدِيرُ مُعَلَّقُ .
تَقْدِيرُ مُبْرَمُ: - دَدِي مَطْلَبُ دَادِي چي دَغَه تَقْدِيرُ نَه بَدَلْبَرِي، دَا حَتْمِي دِي، لَكِه دَا چي د زَيْدُ پَه عُمَرُ (زَوْنَد) كِي وَلِيكَلُ چي دِي بَه پَر پِنْخُوسُ كَال مَر كَبَرِي، نُو دَا فَيَصْلَهُ سَوَه چي دِي بَه پَر پِنْخُوسُ كَال مَر كَبَرِي .
تَقْدِيرُ مُعَلَّقُ: - دَدِي مَطْلَبُ دَادِي چي دَغَه تَقْدِيرُ دِيو بَلُ كَار پَر كُولُو بَانْدِي مُعَلَّقُ دِي، أَوْ دَهْغَه كَار پَه كُولُو سَرَه دَغَه تَقْدِيرُ بَدَلْبَلَانِي سِي، مَثَلًا دَا وَوَائِي چي كِه چِيرِي تَا د مُورُ خِدْمَتُ وَكِي نُو دَدِي خَخَه بَه سَتَا عُمَرُ زِيَاتُ سِي، نُو دَلْتَه د خِدْمَتُ خَخَه عُمَرُ زِيَاتُ سُو، دَغَه تَقْدِيرُ مُعَلَّقُ دِي، لَبَكُنْ وَ اللَّهُ تَعَالَى

ته خو معلوم دئ چي دغه سري به د مُورِ خِدْمَتِ کوي که نه؟ او دده عُمَرُ زياتبري که نه؟ دغه تَقْدِيرِ مُبَرَمِ دئ .
د تَقْدِيرِ مُعَلَقِ دَلِيلِ دغه حَدِيثِ دئ

٤: عَنْ سَلْمَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا يَرُدُّ الْقَضَاءُ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ الْعُمَرَ إِلَّا الْبُرُّ . (ترمذي شريف، باب مَا جَاءَ لَا يَرُدُّ الْقَدْرَ إِلَّا الدُّعَاءُ، ص: ٤٩٢، نُمَيْرِ (٢١٣٩))

تَرْجَمَه:- حُضُورِ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي:- دُعَاءِ خو بس د اللَّهِ فَيْصَلَه بدلوي، او نَبِيِ خو بس عُمَرُ زياتوي .

په دغه حَدِيثِ کي دئ چي بس د دُعَاءِ په وَجَه د اللَّهِ فَيْصَلَه بدلبدلایي سي، يا د نَبِيِ او بِنَه عَمَلِ په وَجَه عُمَرُ زياتبدلایي سي، دغه شئ په تَقْدِيرِ مُعَلَقِ کي وي، الْبَيِّنَه دغه کس به دارنگه کوي که به نه کوي؟ دغه خَبَرَه د اللَّهِ تَعَالٰی په عِلْمِ کي په حَثْمِي او يَقِينِي توگه سره مَوْجُود ده، چي و دي ته تَقْدِيرِ مُبَرَمِ ويل کيري .

چي خوک څنگه وي دهغه رنګه کار کولو تَوْفِيقِ ورته ملاوېږي

حُضُورِ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي:- تَقْدِيرِ حَقِ دئ، لېکن چي کوم اِنْسَانِ نَبِيِ عَمَلِ وي هغه ته د نَبِيِ کولو تَوْفِيقِ ملاوېږي، او هغه به د خپل نَبِيِ عَمَلِ په وَجَه جَنَّتِ ته وَلَاړ سي، او چي کوم بَدِ عَمَلِ دئ هغه ته به د بَدِ عَمَلِ کولو تَوْفِيقِ ملاوېږي، بيا به هغه د خپلي بَدِ عَمَلِي په وَجَه دُوخِ ته وَلَاړ سي .
دَلِيلِ يي دغه حَدِيثِ دئ

٥: عَنْ عَلِيٍّ قَالَ كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ قَالَ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، مَا مِنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ إِلَّا كُتِبَ مَكَانُهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْأُكْتَبَ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ، فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نَتَوَكَّلُ عَلَى كِتَابِنَا وَ نَدْعُ الْعَمَلَ؟ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَ أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ، قَالَ:- أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيَسِّرُونَ لِعَمَلِ السَّعَادَةِ، وَ أَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُيَسِّرُونَ لِعَمَلِ الشَّقَاوَةِ، ثُمَّ قَرَأَ (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَ اتَّقَى وَ صَدَّقَ بِالْحُسْنَى) [آيَتِ ٥، ٦، سُورَةُ الزُّلُمِ ٩٢]
(بخاري شريف، كتاب الجنائز، باب مَوْعِظَةُ الْمُحَدِّثِ عِنْدَ الْقَبْرِ وَفُعُودُ أَصْحَابِهِ □ حَوْلَهُ، ص: ٢١٨، نُمَيْرِ (١٣٦٢))

تَرْجَمَه: - حضرت علي فرمائي چي مُور په جَنَّتِ الْبَقِيْع کي په يوه جَنَازَه کي مَوْجُود و. حُضُور (ﷺ) و فرمانل چي خومره انسانان دي دهغوي لپاره جَنَّت يا جَهَنم ليکل سوئ دئ، او چي نيک بخت به وي يا بد بخت به وي دا هم ليکل سوئ دئ، يوه سري وويل چي يا رسول الله نو مُور پر هغه ليکل سوي باندي برؤسه و نه کوو؟ او عمل نه پرېږدو؟ حکه چي په مُور کي کوم نيکان وي هغه به په خپله نيک عمل کوي، او په مُور کي چي کوم بد خلک دي هغه به په خپله بد عمل شروع کي، نو حُضُور (ﷺ) و فرمانل چي د بنو خلکو لپاره خو بنه کول اسان سي، او د بنو خلکو لپاره بد عمل کول اسان سي، بيا حُضُور (ﷺ) د استدلال لپاره فَإِمَّا مَن أَعْطَى الْخَ آيَت و لوستئ .

ددغه حديث څخه معلوم سو چي د کوم چا په تقدير کي نيکی ليکلي ده هغه به هرو مرو نيک عمل کوي، او د کوم چا په تقدير کي چي بد عمل ليکلي دئ هغه به بد عمل کوي .

د تقدير په اړه ډېر بحث کول په کار نه دئ

په تقدير باندي خان يوه کول او د تقدير بحث ډېر مشکل بحث دئ، نو حکه په دې اړه يې د ډېر بحث کولو څخه منع کړې ده، حديث دغه دئ

٦: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَنَحْنُ نَتَنَازَعُ فِي الْقَدْرِ فَغَضِبَ حَتَّى احْمَرَ وَجْهَهُ حَتَّى كَانَمَا فُقِيَءَ فِي وَجْنَيْهِ الرِّمَانُ، فَقَالَ: أَبْهَذَا أَمْرُكُمْ أَمْ بِهَذَا أُرْسِلْتُ إِلَيْكُمْ؟ إِنَّمَا هَلَاكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حِينَ تَنَازَعُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ، عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَنْ لَا تَنَازَعُوا فِيهِ .

(ترمذي شريف، باب ماجاء في التشديد في القدر، ص: ٤٩٠، نمبر ٢١٣٣)

تَرْجَمَه: - حضرت ابوهريرة فرمائي چي مُور د تقدير په اړه اختلاف کاوئ زموږ مخته حُضُور (ﷺ) تشریف راوړئ، نو حُضُور (ﷺ) نومره په خېنم سو چي چهره مبارک يې سره سوه، دارنگه بنکاره کېدله لکه دده پر چهره چي اتار ورڅيرلئ (توئي کړئ) وي، او و فرمانل چي ايا تاسو ته ددغه حکم درکړئ دئ؟ ايا زه يې ددغه لپاره مبعوث کړئ يم؟ ستاسو څخه مخکي چي کومو خلکو په دې اړه اختلافات (بختونه) کول نو هغه هلاک سول، تاسو ته په څو څو کرته په سختي سره وایم چي د تقدير په اړه بالکل بالکل نزاع (اختلاف بختونه) مه کوئ .

٣١: استطاعت، خلق، کسب چشئ دي؟

ددغه عقيدي په اړه ٨ آيتونه او ٢ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه کئ .

په دغه باب کی درې خبرې دي. خَلْقُ، اِسْتِطَاعَتُ، او کَسَبُ، په دغه درو سره ځان پوره کول ضروري دی .

اِسْتِطَاعَتُ چټی دی؟

د اِسْتِطَاعَتُ مطلب دادی چي ستا سره د هغه کار د کولو ټول سهولتونه او اسانتیاوې موجود وي، ټول اسباب موجود وي، د الله د احکامات دار و مدار پر دغه اِسْتِطَاعَتُ دی .

د احکامات د آداء کولو لپاره چي دغه څلور شيان وي نو دې ته اِسْتِطَاعَتُ ويل کيږي

[۱] دغه انسان په بدن دومره جوړ وي چي هغه عبادت اداء کولائي سي .

[۲] دهغه کار د کولو طاقت ولري .

[۳] پر هغه کار کولو قادر هم وي .

[۴] او د هغه کار د کولو لپاره اعضاء صحيح و سالم وي، نو بيا هغه کار پر انسان باندي واجب وي، و دغه ته قدرت ميسره وائي .

ددغه څلورو کارو د کېدو وروسته دهغه کار څخه مخکي د انسان اراده وي او پر دغه اراده باندي نو الله هغه کار انجام ته ورسوي او هغه تخليق کړي، دغه ته توفيق وائي، ددغه پيدا کولو نوم تخليق دی، چي د الله تعالي کار دی .

په دغه اړه د عقيده الطحاوية عبارت دغه دی

وَاسْتِطَاعَةُ الَّتِي يَجِبُ بِهَا الْفِعْلُ مِنْ نَحْوِ التَّوْفِيقِ الَّذِي لَا يَجُوزُ أَنْ يُوصَفَ الْمَخْلُوقَ بِهِ □ (تَكُونُ) مَعَ الْفِعْلِ وَ أَمَّا الْاِسْتِطَاعَةُ مِنْ جِهَةِ الصَّحَّةِ، وَالْوُسْعِ، وَالتَّمَكُّنِ، وَ سَلَامَةِ الْأَلَاتِ، فَهِيَ قَبْلَ الْفِعْلِ وَبِهَا يَتَعَلَّقُ الْخُطَابُ، وَ هُوَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا . [آيَت ۲۸۶، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲]

(الْعَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةُ، عَقِيدَةُ نَمِيز ۸۵، ص: ۱۸)

ترجمه:- يو هغه اِسْتِطَاعَتُ دی چي د فعل سره وي، چي توفيق ورته ويل کيږي، دغه د مخلوق صفت نه سي کېدلای، دغه د فعل سره وي [دغه د الله صفت دی] دويم اِسْتِطَاعَتُ دادی چي انسان په صحت جوړ وي، ده ته د عبادت کولو گنجائش وي، پر عبادت کولو قادر وي، دده اعضاء صحيح و سالم وي، دغه اِسْتِطَاعَتُ د فعل څخه مخکي وي، او د الله تعالي خطاب ددغه سره متعلق وي، لکه څنگه چي الله تعالي فرمائي: لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ الْخ .

په دغه عِبَارَت کې دوه اِسْتِطَاعَت بيان سوي دي، يو د فِعْل، يعني کار پيدا کول، دا خو د الله تعالی صفت دی، دا د مَخْلُوق صفت نه سي کېدلایي، او دوه اِسْتِطَاعَت دادی چې صَحَّت يې جُوز وي، كُنْجَانِش وي، مُوقِع وي، د کار کولو قَدَرَت وي، اَعْضَاء يې صَحِيح سالم وي، پر دغه دوه اِسْتِطَاعَت باندي د الله تعالی حُکْم رَاجِي .

په دغه آيتو کې د اِسْتِطَاعَت بيان سوي دی

١: وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ط (آيَت ٩٧، سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَه: - او د خلکو څخه چې کوم خلک تر بَيْت الله پوري د رسېدو طَاقَت لري پر هغوي باندي د الله لپاره ددې کُوز حِج کول فَرَض دی .

٢: وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً اَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ . (آيَت ٢٥، سُورَةُ النِّسَاء ٤) .

تَرْجَمَه: - او ستاسو څخه چې څوک ددې طَاقَت نه لري چې د اَزَاد مُسْلِمَان بِنَحْي سره نِكَاح وکړي، نو هغه د مُسْلِمَان مِنْخو څخه هسي د يوې سره نِكَاح کولای سي کوم چې ستاسو په مِلکِيَت کې وي .

١: عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ كَانَتْ بَنُو اَسِيرٍ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) عَنِ الصَّلَاةِ ؟ فَقَالَ صَلِّ قَائِمًا اِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فْقَاعِدًا اِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ .

(بُخَارِي شَرِيْف، كِتَابُ التَّقْصِيْرِ، بَابُ اِذَا لَمْ يُطِقْ قَاعِدًا صَلَّى اِلَى جَنْبٍ، ص: ١٧٩، نُمُوز (١١١٧)

تَرْجَمَه: - حضرت عُمَرَ بْنِ حُصَيْن فَرَمَای چې رَه د بَوَاسِيْرِ مَرِيض وم، نوځکه مَا د حُضُور (ﷺ) څخه د لُمُونځ په اړه يُؤَيِّنَتَه وکړه؟ نو حُضُور (ﷺ) و فَرَمَای چې: - په وَلَا رِي لُمُونځ کوه، او که چيري پر هغه قَدَرَت نه وي نو په نَاسِتِي، او که پر هغه هم قَدَرَت نه وي پر اَرخ په پُرُوْتِي لُمُونځ کوه .

ددغه آيتو او حَدِيث څخه مَعْلُوم سو چې د ټولو اَسْبَاب د مُهَيَّا کېدو نُوم اِسْتِطَاعَت دی، او پر دغه باندي د اَحْكَامَاتو دَار و مَدَار دی .

کَسْب

د کَسْب مَعْنِي ده گټل. چې ته ديوه کار اِرَادَه وکړي، بيا دهغه کار لپاره اَسْبَاب لَاس ته راوړي، او هغه کار په خپله اِرَادَه سره کوي، و دغه کار کولو ته

كَسَبَ وَيَلْ كِبَرِي، او پر دغه باندي د **ثَوَابِ** او **عَذَابِ** دَار و **مَدَارِ** دِي، حُكْمه چي **تَا** په خپله **إِرَادَه** سره دغه کار کړی دی که څه هم د کار پر کولو باندي **اللَّهُ تَعَالَى** ددغه کار **تَخْلِيقُ** کوي .

په دغه **آيَتُو** کي د **كَسَبَ بَيَانِ** سوئ دی، او دغه **بَيَانِ** هم سوئ دی چي ستاسو د **كَسَبَ** کولو په **وَجْهَ عَذَابِ** يا **ثَوَابِ** دَرکول کيږي .
دَلِيلِ يي دغه **آيَتُونَه** دي

۳: **وُوفِيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ** (آيَت ۲۵، سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ ۳) .

تَرْجَمَه: - او هر هر **إِنْسَان** که هر څه **عَمَلْ** (کړنه) کړې وي هغه به ده ته پوره پوره ورکول کيږي، او پر دوي به هيڅ **ظَلَم** نه کيږي .

۴: **ثُمَّ نُوفِي كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ** (آيَت ۱۶۱، سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ ۳) .

تَرْجَمَه: - بيا به هر چا ته چي څه هغه گټلي (کړي) وي پوره پوره ورکول سي، او پر دوي به هيڅ **ظَلَم** ونه سي .

۵: **بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَآحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ ۖ فَأَلَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ** (آيَت ۸۱، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲) .

تَرْجَمَه: - کوم خلک چي **بَذْ (اَعْمَال)** کوي او د هغه **بَدِي** دوي راکېږ کړي نو هغه خلک خو **دُورَخِيَان** دي .

ددغه **آيَتُو** څخه **مَعْلُوم** سو چي **مُور** په خپله **إِرَادَه** سره چي کوم **كَسَبَ** کوو، دهغه **بَذْلَه** به ملاوېږي، او پر هغه باندي د **عَذَابِ** يا **ثَوَابِ** دَار و **مَدَارِ** دِي .

خَلْقُ

د **خَلْقِ مَعْنَى** ده پيدا کول، يو شئ پيدا کول د **اللَّهُ تَعَالَى** کار دی، آن تر دې چي کوم کار ونه چي **مُور** په خپله کوو هغه هم **اللَّهُ تَعَالَى** پيدا کوي، لېکن دغه **كَسَبَ** يي **مُور** کوو يعني د **بَنُو** يا **بَدُو** **إِرَادَه** **مُور** کوو، او بيا هغه کار په خپله **إِرَادَه** سره شروع کوو، چي دهغه لکبله **اللَّهُ تَعَالَى** **زُموږ** کار پيدا کړي يعني هغه **تَخْلِيقُ** کي، هغه ته **وُجُودُ** ورکړي، نو ددغه **كَسَبَ** کولو په **وَجْهَ إِنْسَان** ته **ثَوَابِ** يا **عَذَابِ** ورکول کيږي .

په دغه **آيَتُو** کي دی چي د هر شئي پيدا کونکي **اللَّهُ تَعَالَى** دی

٦: اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (آيَت ٦٢، سُورَةُ الزَّمَرِ ٣٩).

ترجمه:- الله هر شئي پيدا كونكي دئ، او هغه د هر شئي ساتونكي دئ.

٧: ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (آيَت ٦٢، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٤٠).

ترجمه:- دغه الله دئ چي ستاسو پروردگار دئ، هر شئي پيدا كونكي، دهغه بغيره بل معبود نسته.

په دغه آيتو كي دئ چي خير وي كه شر وي د هر شئي پيدا كونكي الله تعالى دئ، نو خكه زموږ د كسب وروسته چي هسي كوم فعل پيدا سي هغه هم الله تعالى پيدا كوي.

په تېره زمانه كي په دغه مسئله كي ډېر اختلاف سوئ دئ. نور تفصيل يې ،، الله د هر شئي پيدا كونكي دئ ،، په عنوان كي ملاحظه كئ.

عَهْدِ اَلَسْتُ

په ازل كي الله تعالى د حضرت آدم عليه السلام اولاده دده د شا (ملا) خه راوايستل. او د ټولو خه يې دغه عهد يا وعده واخسته چي ايا زه ستاسو رب نه يم؟ ټولو وويل چي هو! ته زموږ رب يې، ودغه ته ،، عهد اَلَسْتُ ،، وائي.

په دغه آيت كي د ،، عهد اَلَسْتُ ،، ثبوت سته

٨: وَ اِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ اَسْهَدَهُمْ عَلَى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا ج اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غٰفِلِينَ لا

(آيَت ١٧٢، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧).

ترجمه:- او (ای رسول! خلغو ته هغه وخت ورپه یاد که) چي کله ستا پروردگار د آدم د زمانان د يشت (شا) خه د دوي ټول اولادونه رايستلي وو، (او يوبخته ځيني کړي وه چي): ،، ايا زه ستاسو رب نه يم؟، ټولو جواب ورکړئ وو چي: ،، ولي نه؟ موږ ټول ددې خبرې گواهي ورکوو، (او دغه اقرار موږ په دې وجه د دوي خه اخستئ وو) چي تاسو د قيامت په ورځ دا ونه وایاست چي: ،، موږ خو په دغه شي سره ناخبره وو،

٢: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ أَخَذَ اللَّهُ الْمِيثَاقَ مِنْ ظُهُورِ آدَمَ بِنِعْمَانٍ، يَعْنِي عَرَفَةَ، فَأَخْرَجَ مِنْ صُلْبِهِ □ كُلَّ ذَرِيَّةٍ ذَرَأَهَا فَفَنَثَرَهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ كَالذَّرِّ ثُمَّ كَلَّمَهُمْ فَتَلَا قَالَ:- أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ الْخُ . [آيَتِ ١٧٣، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧]

(مُسْنَدُ أَحْمَدَ، مُسْنَدُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، ج: ٤، ص: ٢٦٧، نُمْبِرَ ٢٤٥٥) تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِ چي:- اللَّهُ تَعَالَى په نِعْمَانٍ يعني عَرَفَةَ کي د حضرت آدَمَ د شَا (مَلا) څخه رَاوِياسْتَل دغه عَهْدُ يې جُيښي وَاخستئ، بيايې د هري شَا څخه هر أَوَّلَادُ رَاوِياسْتئ، او په خپل مَخکي د ذَرَاتُو په شَانِ خَوَارَه وَاړَه کرل، بيايې دهغه ټولو سره خَبِرَه وکړه [چي أَيَا زَه ستاسو رَبِّ نه يم؟] او دغه لور آيَتِ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ الْخُ يې وُلُوسْتئ.

په آيَتِ او حَدِيثِ کي د ر ر أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ، پوره تَفْصِيلِ مَوْجُودِ دئ .

٣٢: شِرْكَ په ټولو آسْمَانِي کِتَابُو کي مَمْنُوعِ دئ

ددغه عَقِيدې په اړه ٣٤ آيَتُونَه او ٦ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلِ مُلاحَظَه کئ .

تر ټولو غَيْبَه گُناه د شِرْکِ او کُفْرِ ده، لهذا ددې څخه بَايِدُ حَان وَسَاتَل سي . په دغه آيَتُو کي دئ چي و مَخْکِنِيُو خلکو ته هم د شِرْکِ نه کولو حُکْمِ سوي وو، او زموږ په شَرِيعَتِ کي هم دغه حُکْمِ دئ

١: قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابُ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَ لَا نُشْرِكَ بِهِ □ شَيْئًا وَ لَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ط (آيَتِ ٦٤، سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ ٣) .

تَرْجَمَهُ:- (مُسْلِمَانانو! يَهُودُ او نَصَارِي ته) وواياست چي: اي أَهْلِ كِتَابِ! يو دارنگه خَبَرِي ته راسئ چي په موږ او تاسو کي مُشْتَرِکِ وي، (او هغه دا) چي موږ به د اللَّهِ څخه بغيره د بل چا عِبَادَتِ نه کوو، او دهغه سره به هيڅ څوک شَرِيکِ نه جوړو، او چي اللَّهُ پرېږدو يو بل رَبِّ به موږ نه جوړو .

٢: وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَ إِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ ج وَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ (آيَتِ ٦٥، سُورَةُ الرَّمَزِ ٣٩) .

تَرْجَمَه: - او دا حَقِيقَتِ دِي چي تَا ته او سَتَا خُخه مَخِکي تُولو پِيغَمْبِرَانُو ته د وَحِي په نَرِيغَه سره دا خَيْرَه سَوِي وه چي که تَه شَرِيک وکي نو سَتَا تُول کِري اَعْمَال به پَرِيَاد (صَانَع) سي، او تَه به يَقِينًا په سَخْتِ نَفْصَان پُور تَه کونکو خَلکو کي شَامِل سي. ■

۳: قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ■

(آيَت ۱۴، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ۶).

تَرْجَمَه: - وَوَايَه چي: د مَا تَه دغه حُكْم رَاکړل سَوِي دِي چي په فَرْمَانِبَرْدَارِي کي تر تُولو خَلکو لُومړِي (أَوَّل) ځان جوړ کړم، اوتاسو په مُشْرکان کي هيڅ وخت مه شاملېږئ. ■

۴: قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَ لَا أَشْرِكَ بِهِ □ ط إِلَيْهِ أَدْعُوا وَ إِلَيْهِ

مَأْب ■

(آيَت ۳۶، سُورَةُ الرَّعْدِ ۱۳).

تَرْجَمَه: - وَوَايَه چي: د مَا تَه خو دا حُكْم سَوِي دِي چي زَه د اللَّهِ عِبَادَت وکړم، او دهغه سره هيڅ څوک په خُدایي کي شَرِيک نَسْلِيَم نه کړم، ددغه خَبَرِي زَه دَعَوَت ورکوم، او دهغه (اللَّهُ) و طرف ته زَا بېرته تلل دي. ■ دغه تُولو آيَتُو کي دغه وِيل سوي دي چي په هيڅ وَخْت شَرِيک مه کوي.

أَهْل عَرَبٍ يَوْمَ خُذَا مَنَى لِبَكْنِ شَرِكٍ يِي هَم كَاوِي

أَهْل عَرَبٍ به يَوْمَ خُذَا مَنَى، لِبَكْنِ ددې سره سره يي نور هم د اللَّهِ سره په صَفَات کي شَرِيک کِنَل. دَلِيل يي دغه آيَتُونَه دي

۵: قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ط فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ج فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ■ (آيَت ۳۱، سُورَةُ يُوسُف ۱۰).

تَرْجَمَه: - (اي پِيغَمْبَرَه! دغه مُشْرکِيَن ته) وَوَايَه چي: د څوک دِي چي د آسْمَان او مَخِکي خُخه تاسو ته رُوزِي در رَسوي؟ يا بَل څوک دِي چي د اُور بَدَلُو او لِيَدَلُو د قُوَتُو مَالِک دِي؟ او څوک دِي چي ژَوْنْدِي د مَرِي خُخه او مَرِي د ژَوْنْدِي خُخه دَبَانْدِي رَا بَاسي؟ او څوک دِي چي د هر کار اِنْتِظَام کوي؟ د نو دغه خَلک به ووايي چي: د اللَّهِ! د نو ته دُوي ته وَوَايَه چي: د آيا بيا هم تاسو د اللَّهِ خُخه نه بېرېږئ؟ ■

۶: وَلَنَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ط قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ■ (آيَت ۶۳، سُورَةُ الْعَنْكَبُوت ۲۹).

تَرْجَمَه: - او که چيري ته د ډوي څخه پوښتنه وکي چي: ,, څوک دى چي د آسمان څخه يې اوبه وورولې، بيا يې دهغه په دريغه سره د مخکي د مړه کېدو (وچېدو/خشک کېدو) وروسته هغې ته ژوند ورکړ؟,, نو ډوي به ضرور دا ووايي چي: ,, اللَّهُ! وَاِيَّاهُ ,, الْحَمْدُ لِلَّهِ! ,, لېکن د ډوي څخه اکثره خلک د عقل څخه کار نه اخلي. ■

٧: وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ . (آيَت ٨٧، سُورَةُ الزُّحْرَفِ ٤٣)

تَرْجَمَه: - او که چيري ته ددغه خلکو څخه پوښتنه وکي چي دغه چا پيدا کړي دي نو ډوي به ضرور دا ووايي چي اللَّهُ .

٨: وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ أُولَآئِكَ مَانَعَتْهُمْ إِلَّا لِيُقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ط

تَرْجَمَه: - او کومو خلکو چي دده بغيره نور کانساز جوړ کړي دي _____ (په دا وينا سره چي: ,, موږ د ډوي عبادت صرف په دې وجه کوو چي ډوي موږ اللَّهُ ته قريب (نژدې) کړي .

په دغه آيت کي دى چي د مَكِّي مُشْرِكَان دا منل چي اللَّهُ يو دى، لېکن د دَيُوبِي، دَيُوتَا، او بُتَانُو عِبَادَت يې په دې وجه کاوئ چي ډوي و اللَّهُ ته ورسوي، هغه ته يې نژدي کي، ځکه چي د ډوي دا خِيَال وو چي و دغه دَيُوبِي، دَيُوتَا ته اللَّهُ تعالى دغه طَاقَت ورکړى دى چي ډوي اللَّهُ ته ورسوي، اللَّهُ تعالى تنبيه ورته وکړه چي ډوي بِالْکُلِّ غَلَط کوي .

اللَّهُ تَعَالَىٰ په هېڅ وَخت شِرک نه معافوي

٩: إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ج وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ■ **(آيَت ٤٨، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤)** .

تَرْجَمَه: - بِشَرِكَةِ اللَّهِ تَعَالَىٰ دا خبره نه معافوي چي دده سره څوک شريک ونيسي، او تر دغه گم (کېتنه) هر خبره د چا لپاره چي وغواړي معافوي يې، او څوک چي د اللَّهُ سره بل څوک شريک گڼي، هغه دارنگه بهتان تري چي ډېره غټه عُثَاه ده. ■

١٠: وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ج لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ ج وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ■ **(آيَت ٦٥، سُورَةُ الزُّمَرِ ٣٩)** .

تَرْجَمَه: - او دا حقيقت دى چي تا ته او ستا څخه مخکي ټولو پيغمبرانو ته د وحي په دريغه سره دا خبره سوي وه چي که ته شريک وکي نو ستا ټول کړي اعمال به برباد (ضائع) سي، او ته به يقيناً په سخت نقصان پورته کونکو خلکو کي شامل سي. ■

١١: اِنَّهُ □ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا لَهُ النَّارُ ط
وَمَالِ الظَّالِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ (آيَتِ ٧٢، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥) .

تَرْجَمَه: - بَاوَر (يَقِيْن) وکئ چي څوک د الله سره شَرِيک ونيښي، الله دهغه لپاره جَنَّت حَرَام کړی دی، او دهغه ځای دُورُخ دی، او کوم خلک چي (دغه) ظُلْم کوي هغه به هيڅ ډول يَار او مددگار پيدا نه کړي .

په دغه آيتو کي دی چي څوک د شَرِيک په حَالَت کي مَر سو، او تر مَرگ مخکي ددغه مُتَّاه څخه تُوبَه و نه کړه نو الله تَعَالٰی به په هيڅ وخت هغه مُعَاف نه کړي، بلکه هغه به هميشه تر هميشه په دُورُخ کي سُوځي .

د الله په ذات کي څوک شَرِيک کول حَرَام دی

د شَرِيک هسي ډېر قِسْمُونَه دي، لېکن په هغه کي دوه قِسْم ډېر مهم دي يو دادی چي د الله په ذات کي څوک شَرِيک کړي، يعني دوه خُدايان منل . او دوه دا چي د الله څخه علاوه د بل چا عِبَادَت کول، دهغه بَنَدگي کول . لهذا صرف يو خُدا بَايد و منل سي، په هغه کي بل څوک شَرِيک کول په کار نه دی .

په دغه آيتو کي دی چي صرف او صرف يو خُدا دی، دوه خُدا په هيڅ صُورَت نسته

١٢: وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوا الْهَيْنَ اثْنَيْنِ ۖ اِنَّمَا هُوَ اِلَهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنَ .

تَرْجَمَه: - او الله فَرَمَائلي دي چي: دوه دوه مَعْبُودَان مه جوړوي، هغه خو بس يو مَعْبُود دی، نو ځکه بس تَنَهَا زما څخه و بېرېږئ .

١٣: اَعَنْكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اِلَهًا اٰخَرًا ط قُلْ لَا اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلَهٌ وَّ اَحَدٌ وَّ اِنِّیْ بَرِیْءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ م (آيَتِ ٥١، سُورَةُ النَّحْلِ ١٦) .

تَرْجَمَه: - آيا په صحيح رَشِيْتًا سره تاسو دا گواهي ورکولائي سئ چي د الله سره نور مَعْبُودَان هم سته؟، ووايه چي: زه خو دارنگه گواهي نه ورکوم ، ووايه چي: زه هغه خو صرف يو خُدا دی، او کوم کوم شیان چي تاسو دده سره په خُدائي کي شَرِيکان گنئ، زه دهغه ټولو څخه بېزاره يم .

١٤: لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ م وَمَا مِنْ اِلَهٍ اِلَّا اِلَهٌ وَّاحِدٌ ط

(آيَتِ ٧٣، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥).

ترجمہ:- هغه خلق (هم) يَقِينًا كَافِرَانِ سوي دي چي دا يي ويلي دي چي: وَاللَّهُ دَرُؤُ دَرِيمٌ دئ ،، حَالَانِكِه د يَوَّه خُدا بغيره بَلْ خُدا نَسْتَه .

١٥: وَالْهَكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ ج لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ع (آيَتِ

١٦٣، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

ترجمہ:- ستاسو خُداي يو خُداي دئ، دهغه بغيره بل خُداي نسته چي پر تولو مَهْرَبَانِ، دبر زِيَاتِ مَهْرَبَانِ دئ

١٦: لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ج (آيَتِ ٢٢، سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

(٢١)

ترجمہ:- كه په آسْمَانِ او مَحْكِه كي د اللَّهُ بغيره نور خُدايَانِ وائ نو دواره به تَبَاهُ او بَرِيَادُ سوي وائ .

١٧: وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ ط وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (آيَتِ ٦٢، سُورَةُ

آلِ عَمْرَانَ ٣)

ترجمہ:- او د اللَّهُ بغيره بل مَعْبُودُ نسته، او يَقِينًا يواحي اللَّهُ دئ چي د اِفْتِدَارِ مَالِكِ هم دئ، د حُكْمَتِ مَالِكِ هم دئ

تَقَرُّبًا په يَوْ سَلِّ خُلُوبِنْتِ آيتو كي راغلي دي چي خُدا يو دئ، دُوْهُمْ په هيخ صُورَتِ نسته .

د اللَّهُ سره په عِبَادَتِ كي شِرْكِ كول حَرَامِ دئ

د عِبَادَتِ چي هر خومره صُورَتُونَه دي، مَثَلًا سَجْدَه كول، رُكُوعُ كول، د عِبَادَتِ په ټوگه دده په مَخْكِ وَلَا رَهَ، يا دهغه بَنَدُكِي كول، د اللَّهُ بَغِيرَه د بل چا په مَخْكِ دغه كارونه كول شِرْكِ دئ، حَرَامِ دئ .

دليل يي دغه آيتونه دي

١٨: وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ . (آيَتِ ٢٣، سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

(١٧)

ترجمہ:- او ستا يَزُورِدِگارِ دا حُكْمِ كړئ دئ چي دهغه بغيره د بل چا عِبَادَتِ مه كوي .

١٩: قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ

مِنْ رَبِّي وَأَمَرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (آيَتِ ٦٦، سُورَةُ الْغَافِرِ/

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٤٠)

تَرْجَمَه: - ائ يَبْعَثِرُهُ! كَافِرَانُو ته) وَوَايَه چي: رَه يي ددي خَبَرِي خَه مَنْع كِرِي يَم چي مَا ته زَمَا د رَب لَحُوا وَاضِحِي وَاضِحِي نِيَانِي راغلي دي، نو بيا هم رَه دهغه عِبَادَت وكم گوم چي تاسو يي د الله پر خَائ رَابُولِي. او مَا ته دا حُكْم سوئ دئ چي رَه د تولو جَهَانُو د يِرُورِدگان په حُضُور كي سَر تَب كم. ●

٢٠: إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ● . (آيَت ٤، سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ١) .

تَرْجَمَه: - (ائ الله!) مُور خَالص ستا عِبَادَت کوو، او ستا خَه مَرَسَتَه غوارو ●

٢١: أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ . (آيَت ٢، سُورَةُ هُودُ ١١)

تَرْجَمَه: - د الله بَغِيرَه د بَل چا عِبَادَت مه کوئ .

٢٢: أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ . (آيَت ٢٦، سُورَةُ هُودُ ١١)

تَرْجَمَه: - د الله بَغِيرَه د بَل چا عِبَادَت مه کوئ .

٢٣: أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ . (آيَت ١٤، سُورَةُ فَصَّلَتْ / سُورَةُ حَمَّ السَّجْدَةِ ٤١)

تَرْجَمَه: - د الله بَغِيرَه د بَل چا عِبَادَت مه کوئ .

په دغه آيَتو كي دئ چي د الله بَغِيرَه په هِيخ وخت د بَل چا عِبَادَت مه کوئ، او په عِبَادَت كي سَجْدَه کول، رُكُوع کول، د عِبَادَت لپاره قِيَام کول، دغه تول په عِبَادَت كي شامل دي، نو حکه ددغه تولو شيانو خَه يَرَهيز کول په کار دئ .

په دغه سره هم انسان مُشْرِك گرزي، چي انجام يي دغه دئ چي الله هغه په هِيخ وخت نه معافوي، او دئ به همېشه تر همېشه په دُورخ كي وسپري .
خلک په دي كي احتياط نه کوي .

د الله بَغِيرَه بَل چا ته سَجْدَه، او رُكُوع جواز نه لري

د عِبَادَت په توگه چي د چا په مَخِي سَجْدَه وکي نو هغه مُشْرِك کپري، او د تَعْظِيم په توگه د چا په مَخِي سَجْدَه کول حرام ده، دغه رنگه د عِبَادَت په توگه د چا په مَخِي رُكُوع کول هم ناجائز کار دئ، حکه چي دغه هم د لُموئخ او عِبَادَت بَوَه حصه ده .

دليل يي دغه آيتونه دي

٢٤: لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ●

(آيَت ٣٧، سُورَةُ فَصَّلَتْ / سُورَةُ حَمَّ السَّجْدَةِ ٤١)

تَرْجَمَهُ:- مَه وَ لَمَزْ تَه سَجْدَه كَوِي، مَه وَ سِيُورَمِي تَه، اَو سَجْدَه وَ هَغَه اَلله تَه كَوِي
كُوم چي دُوي يِي پِيْدَا كَرِي دِي، كَه چِيرِي وَاقِعَه تاسو دهغه عِبَادَت كَوِي. ❀

٢٥: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ. (آيَت ٧٧، سُورَةُ
الْحَجِّ ٢٢)

تَرْجَمَهُ:- اِي مُؤْمِنَانُو! رُكُوعُ كَوِي، اَو سَجْدَه كَوِي، اَو دَخِلِ يَزُورِدِگارِ بَنَدِگِي كَوِي .

٢٦: فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ❀ (آيَت ٦٢، سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣)

تَرْجَمَهُ:- د اَلله لپاره سَجْدَه كَوِي اَو دهغه بَنَدِگِي كَوِي .

٢٧: يَمْرِيْمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ❀ (آيَت ٤٣، سُورَةُ آلِ
عِمْرَانَ ٣)

تَرْجَمَهُ:- اِي مَرِيْمُ! تَه د خپل رَب په عِبَادَت (يا قِيَامُ/ يا إِطَاعَت) كِي بُخْت وِسپره، اَو
سَجْدَه كوه اَو د رُكُوع كونكو سره رُكُوع هم كوه. ❀

٢٨: وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ ارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ❀ (آيَت
٤٣، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَهُ:- اَو لُمُوخُ قَائِمُو، اَو زَكُوَه اداء كَوِي، اَو د رُكُوع كونكو سره رُكُوع كَوِي. ❀
په دغه آيتو كې دا بَيَان كړئ دئ چي بس تَنهَا د اَلله لپاره رُكُوع اَو سَجْدَه
كَوِي، نو خكه وَ بَل چَا تَه نَه سَجْدَه كول جَائِز ده، اَو نَه د عِبَادَت په توكه د
بَل چَا په مَخِي رُكُوع كول جَائِز ده .

١: عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ أَتَيْتُ الْحَيْرَةَ فَرَأَيْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْزَبَانَ لَهُمْ
فَقُلْتُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَحَقُّ أَنْ يَسْجُدَ لَهُ، قَالَ فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَقُلْتُ إِنِّي أَتَيْتُ
الْحَيْرَةَ فَرَأَيْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْزَبَانَ لَهُمْ فَأَتَيْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَحَقُّ أَنْ نَسْجُدَ لَكَ،
قَالَ: أَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتُ بِقَبْرِى أَكُنْتُ تَسْجُدُ لَهُ؟ قَالَ قُلْتُ لَا، قَالَ: فَلَا تَفْعَلُوا، لَوْ
كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ النِّسَاءَ أَنْ يَسْجُدْنَ لِأَزْوَاجِهِنَّ لِمَا جَعَلَ
اللَّهُ لَهُمْ عَلَيْهِنَّ مِنَ الْحَقِّ .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ النِّكَاحِ، بَابُ فِي حَقِّ الزَّوْجِ عَلَى الْمَرْأَةِ، ص: ٣٠٩، نَمْبَرُ ٢١٤٠)
/ ابن ماجه شريف، كِتَابُ النِّكَاحِ، بَابُ حَقِّ الزَّوْجِ عَلَى الْمَرْأَةِ، ص: ٢٦٥، نَمْبَرُ ١٨٥٣)

تَرْجَمَهُ:- قَيْسُ بْنُ سَعْدٍ قَرَمَائِي چي زَه حَيْرَه مَقَام تَه راغلم نو ومي ليدل چي هغه
خلگ و خپلو سَرْدَارانو ته سَجْدَه كوي، نو مَا وويل چي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خو زِيَات
حَقْدَارَه دئ چي هغه ته سَجْدَه وكړل سي، زَه حُضُور (ﷺ) ته راغلم او ورته وَ مُو وِيل
چي زَه حَيْرَه مَقَام تَه تَلَلِي وَم، هلته مُو وَليدل چي هغه خلگ و خپلو سَرْدَارانو ته سَجْدَه
كوي، نو خكه ته يا رَسُولُ اللَّهِ دېر حَقْدَارَه يي چي مُور تَا ته سَجْدَه وكوو، حُضُور
(ﷺ) وَ قَرَمَائِل چي:- كه تاسو زما د قَبْرِ سره تېرېږئ نو آيا هغه ته به سَجْدَه كوي؟
قَيْس په جَوَاب كې وويل چي نه! نو حُضُور (ﷺ) وَ قَرَمَائِل چي په رُونَد كې هم مَا ته

سَجْدَه مَه كَوِي، كه چيري مَا بَلْ چَا ته د سَجْدَه کولو حُكْم کولائي، نو بَنَحُو ته به مُو حُكْم کړي وای چي دوي دي و خپلو ميره گانو (خاوندانو) ته سَجْدَه کوي، حُکَه چي الله و ميره گانو ته پر مِينو (بي بي گانو) باندې دېر حُفُوق ورکړي دي .
په دغه حَدِيث کي دئ چي د الله خُخه علاوه بَلْ چَا ته د تَعْظِيم سَجْدَه هم حَرَام ده .

مُورن شَخْصًا چَا ته په يَقِينِي تُوگه جَنَّتِي يا دُورَخِي نَه سو وَيَلَائِي

د يَو چَا په اړه دغه حَتْمِي فَيَصْلَه نَه سو کولائي چي دئ جَنَّتِي دئ، يا دُورَخِي دئ تر څو چي په قُرْآن يا حَدِيث کي دهغه صِرَاحَت نَه وي سوئ په قُرْآن يا حَدِيث کي چي د گُوم چَا نُوْم أَحْسَتِي وي چي دغه کس جَنَّتِي يا دُورَخِي دئ، نو دهغه په اړه خو مُورن دا وَيَلَائِي سو چي دغه جَنَّتِي يا دُورَخِي دئ، لېکن که چيري نُوْم نَه و أَحْسَتِي، بَاقَاعِدَه يي دهغه د جَنَّتِي يا دُورَخِي حُكْم نَه وُو کړي نو دا قَوِي اِمْكَان سته چي په ظَاهِرَه دي دئ جَنَّتِي وي لېکن دَنَنَه دي د الله په نېز دئ دُورَخِي وي، يا په ظَاهِرَه دي دئ دُورَخِي وي لېکن دَنَنَه دي د الله په نېز دئ جَنَّتِي وي حُکَه چي د اِيْمَان او تَصْدِيق مَعَامَلَه خو د زِرَه مَعَامَلَه ده، او د زِرَه حَال خو و الله ته مَعْلُوم دئ .
الْبَتَّه که چيري په يَو چَا کي د كُفْر عَلَامَت وي نو بيا دا وَيْل کېدلای سي چي په دغه کس کي د كُفْر عَلَامَت سته نو حُکَه دا اِمْكَان سته چي دئ دي کَافِر سوئ وي، او پر هغه به د كُفْر أَحْكَامَات جَارِي کېږي، لېکن په حَتْمِي تُوگه ده ته کَافِر نَه سي وِيل کېدلای .
نو حُکَه گُوم خلگ چي په خپلو تَفْرِيرُو کي په نَامَه سره وائي چي فَلَانِي فَلَانِي کَافِر دئ، يا جَنَّتِي دئ، دغه وَيَنَّا په کار نَه ده .

د عَقِيدَه الطَّحَاوِيَّة عِبَارَت دغه دئ
وَلَا نَنْزِلُ أَحَدًا مِنْهُمْ جَنَّةً وَلَا نَارًا، وَلَا نَشْهَدُ عَلَيْهِمْ بِالْكَفْرِ وَلَا بِشِرْكِ وَلَا
بِنِفَاقٍ مَا لَمْ يَظْهَرْ مِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْ ذَلِكَ، وَنَذُرُ سَرَائِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى .

(الْعَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةُ ، عَقِيدَه نَمِيز ٧٠ ، ص: ١٦)

تَرْجَمَه: - مُورن څوک جَنَّتِي يا دُورَخِي نَه سو گڼلای، او نه مُورن پر هغه باندې د كُفْر او شِرْكِ او نِفَاق گُواهي ورکولای سو تر څو چي د دوي خُخه ددغه (شَيَانُو) خُخه يَو شَي ښکاره سوئ نَه وي، او چي گُومي يَشَي خَبَرِي دي هغه و الله ته سَيْرِد کوو .

ددغه عِبَارَت خَهِ مَعْلُوم سو چي د چا په اړه په حَتْمِي تُوگه دا نه سي ويل كېدلای چي دغه کس جَنَّتِي يا دُورَخِي دی .

دَلِيل يي دغه آيْتُونَه او حَدِيث دی .

٢٩ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ . (آيَت ١٢، سُورَةُ الْحُجَرَات ٤٩) .

تَرْجَمَه:- ائ مُؤْمِنَانُو! د دېرو كُمانو خخه خائونه وِسائِي، بعض كُمانونه كُناه وي .

٣٠ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ

(آيَت ١١، سُورَةُ الْحُجَرَات ٤٩) .

تَرْجَمَه:- ائ مُؤْمِنَانُو! نه خو دي نَر په نورو نرانو پسځند وِهي، كېدلای سي چي هغه (گوم چي پسځند په وَهْل كېږي) په خپله تر هغوي بهتر وي، په دغه آيتو كي د كُمان كولو خخه منع كړې ده، ددې خخه مَعْلُوم سو چي مُور په حَتْمِي تُوگه چا ته جَنَّتِي يا دُورَخِي نه سو ويلایي .

٢ : عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ قَالَتْ دُعِيَ رَسُولُ اللَّهِ إِلَى جَنَازَةِ صَبِيٍّ مِّنَ الْأَنْصَارِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ طُوبَىٰ لِهَذَا عَصْفُورٍ مِّنَ عَصَافِيرِ الْجَنَّةِ! لَمْ يَفْعَلِ السُّوءَ وَلَمْ يُذْرِكْهُ، قَالَ أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ؟ يَا عَائِشَةُ! إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ

(مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ الْقَدَر، بَابُ مَعْنَى كُلِّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ وَحُكْمُ مَوْتَى أَطْفَالِ الْكُفَّارِ وَ أَطْفَالِ الْمُسْلِمِينَ، ص: ١١٥٩، تَمْيِز ٢٦٦٢ / ٦٧٦٨)

تَرْجَمَه:- حضرت عائشه فرمائي چي حُضُور (ﷺ) د انصار د كشني (هَلَك) و جَنَازِي ته رَاوېل سو، مَ وويل چي يَا رَسُولَ اللَّهِ! دغه د جَنَّتِ مَرَعِي ده، دده لپاره دي خوشخبري وي، ده خو يوه كُناه هم نه ده كړې، او ده ته د كُناه وخت هم نه دی ملاو سوئ، حُضُور (ﷺ) و فرمائيل چي:- نور خه وينا هم كول غواړي كه پس؟ ائ عائشه! چي كله خلك د پلارانو په شاوؤ (ملاوؤ) كي وو په هغه وخت لَا اللَّهُ تَعَالَى هغه خلك پيدا كړي وو گوم چي جَنَّت ته ځي، او چي كله دوي د پلارانو په شاوؤ (ملاوؤ) كي وو په هغه وخت لَا اللَّهُ تَعَالَى هغه خلك پيدا كړي وو گوم چي دُورَخ ته ځي . ددغه حديث خخه مَعْلُوم سو چي د اَوَّل خخه لَا د اللَّهُ تَعَالَى په علم كي دغه سته چي خوك جَنَّتِي دی؟ او خوك دُورَخِي دی؟ نو خكه مُور د چا په ليدلو سره د جَنَّتِي يا د دُورَخِي فِيصَلَه نه سو كولایي .

د گُناه صَغِيرَه او گُناه كَبِيرَه تَعْرِيف

گُناه كَبِيرَه:- پر گُومو گُناهو چي وَعِيدُ او سَزَا راغلي وي يايي په دُنيا كي لَعَنَت پر كړئ وي، او سَخَت زَجَر يې پر كړئ وي، هغه ته گُناه كَبِيرَه وائي

گُناه كَبِيرَه:- په ثُوبَه كولو سره مَعاف كېږي، تر دې مَخِي نه مَعاف كېږي، اَلْبَتَّه كه الله تَعَالٰی و غَوَاړي نو د يو چا گُناه كَبِيرَه هم مَعاف كولاښ سي، لَبَكُن شَرِكُ يَوْه دارنگه گُناه كَبِيرَه ده چي بَغِيرَه د ثُوبَه كولو يې الله تَعَالٰی نه مَعافوي، د گُناه كَبِيرَه په كولو سره اِنْسَان نه مُشْرِك كېږي او نه كَافِر كېږي، ځكه چي دده په زړه كي اِيْمَان او تَصْدِيق بِالْقَلْبِ مَوْجُود دى، اَلْبَتَّه دا ډېره غټه گُناه ده، په هر حَالَت كي ددې څخه ځان ساتل په كار دى، او خُدا نَحْوَاسْتَه كه چيري د اِنْسَان څخه دغه گُناه صَادِرَه سي نو بَايْدُ فُورًا ثُوبَه وكاري .

گُناه صَغِيرَه:- او پر گُومو گُناهو چي وَعِيدُ نه وي بِيَان سوئ هغه ته گُناه صَغِيرَه وائي .

گُناه صَغِيرَه:- د نَبِكِيُو په كَشْنِي كَشْنِي كَارُو سره هم مَعاف كېږي،

گُناه صَغِيرَه:- بَغِيرَه د ثُوبَه كولو هم الله تَعَالٰی مَعاف كوي .
دَلِيل يې دغه آيَتونه دي

٣١: اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا نَنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا (آيَت ٣١، سُورَةُ النَّسَاء ٤)

تَرْجَمَه:- كه چيري تاسو دهغه غُتُو غُتُو گُناهونو څخه پَرَهېز وكړئ چي د هغه څخه تاسو منع كړل سوي ياست نو ستاسو د كَشْنِي كَشْنِي گُناهونو به موږ په خپله كَفَّارَه وكړو، او تاسو به د يو عَزَّت په ځاى كي داخل كړو

٣٢: اَلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا اللَّمَمَ ط اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ط

(آيَت ٣٢، سُورَةُ النَّجْم ٥٣)
تَرْجَمَه:- هغو خلکو ته چي د غُتُو غُتُو گُناهونو او د بِي حَيَايِي د كَارُو څخه ځانونه گُوري، اَلْبَتَّه كله نا كله بشكېدل (كَشْنِي گُناه څو) بېله خَبَرَه ده، يَفِين وكه ستا پَرَوړدگار د ډېر وَسِيْع مَغْفِرَت مَالِك دى [هغه به مَعاف كي].

په دغه آيتو كي اِسَارَه سوي ده چي كه د غَيُو غَيُو مُنَاهُو خخه خانونه وِسَاتِي نو كېدلاني سي چي الله تَعَالٰى كشني كشني مُناهُونه دَر مَعَاَف كي .

مُناهِ كَبِيرَه كونكي به جَنَّت ته حي

كه د كُفُر او شِرْك خخه عَلَاوه يوه بله مُناهِ كَبِيرَه كړي وي، او د تُوبَه كولو بَغِيرَه مَر سو نو كېدلاني سي چي ددغه مُناهِ سَرَا دي و ده ته ملاؤ سي او تر ډېره وختَه پوري دي په دُورَخ كي سَرَا وَر غَمِي، لېكن د سَرَا د كاتولو وروسته يو وخت نه يو وخت به جَنَّت ته داخِل سي، خكه چي دده په زِرَه كي اِيْمَان سته، او مُومِن به يو وخت نه يو وخت جَنَّت ته ضرور داخليږي .
او كه چيري د مُناهِ كَبِيرَه خخه تُوبَه وكړه، او دده تُوبَه قَبُول هم سوه نو دهغه د سَرَا د ملاؤېدو بَغِيرَه به جَنَّت ته داخِل سي، خكه چي ده تُوبَه كړي ده او دده تُوبَه قَبُول هم سوه .

دَلِيل يي دغه حَدِيث دى

٣: عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَتَانِي أَتٍ مِّن رَّبِّي، فَأَخْبَرَنِي، أَوْ قَالَ بَشَرَنِي، أَنَّهُ مَن مَاتَ مِّنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ فَقُلْتُ وَ إِن زُنَى وَ إِن سَرَقَ؟ قَالَ وَ إِن زُنَى وَ إِن سَرَقَ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، ص: ١٩٨، نُمْبَر ١٢٣٧ / مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ الْاِيْمَانِ، بَابُ الدَّلِيلِ عَلَى مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ، ص: ٥٤، نُمْبَر ١٩٢ / ٢٤٧٨) تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) و فَرَمَائِل چي: زَمَا د رَبِّ لُخُوا يو راتلونكي راغلي او ما ته يي خَبَر راكړى، يابي دارنگه و فَرَمَائِل چي مَا ته يي زېږي واوراوى چي: زَمَا د أُمَّت خخه كوم چا چي د الله سره شِرْك نه كاوى او دى وَفَات سو نو هغه به جَنَّت ته داخِل سي، مَا يُؤْبِقَتَه وكړه چي، كه خَه هم هغه زُنَى هم كوي او عَلَا هم كوي نو بيا هم؟ نو هغه زېږي راكونكي وويل چي، هو كه خَه هم هغه زُنَى هم كوي او عَلَا هم كوي نو بيا هم هغه به جَنَّت ته داخِل سي .

په دغه حَدِيث كي دى چي خوك د شِرْك په حَالَت كي نه وي مَر سوي نو هغه به جَنَّت ته داخليږي، نو خكه مُناهِ كَبِيرَه كونكي به هم جَنَّت ته داخليږي .

٤: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثُمَّ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ □ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَزُنْ ذَرَّةً .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةٌ فِيهَا، ص: ١٠٢، نَمْبَرُ ٣٤٧٨، ١٩٣/بُخَارِيُّ شَرِيفٌ، بَابُ كِتَابِ التَّوْحِيدِ، بَابُ كَلَامِ الرَّبِّ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ وَغَيْرِهِمْ، ص: ١٢٩٤، نَمْبَرُ ٧٥١٠)

تَرْجَمَهُ:- نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل کُوم چا چي ،، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،، وَوَيْلَ او دده په زَرَهُ کي د ذَرَهُ بَرَابَرِ خَيْرَ يَعْنِي إِيْمَانُ وي، نو هغه به د نَوْرُخ خخه رَايَسْتَل کبري . ددغه آيْتُو او حَدِيثُو خخه مَعْلُوم سو چي د کُوم چا په زَرَهُ کي د يوي ذَرِي بَرَابَرِ إِيْمَانُ وي نو هغه به جَنَّت ته دَاخِل سي، ددي مَطْلَب دا سو چي کُناه کبيره کونکي به هم جَنَّت ته داخليږي .

چي کُناه کبيره حلال وگني هغه کافر کبري

د ناخبري په حالت کي يا د مجبوري په حالت کي کُناه کبيره ځيني صاډره سوه، سره ددي چي هغه کُناه پر کُناه بولي، نو دهغه سزا به ورته ملاوېږي، لېکن په دې سره انسان نه کافر کبري، لېکن که چيري دارنگه کُناه کبيره وکي چي دهغي ممانعت په آيت کي صراحتمًا موجود وي، اوس که چيري دغه کُناه دى حلال وگني او وکي نو بيا دغه مجرم کافر کبري .

حکه چي حلال يې وگڼل او بيا يې کُناه وکړه نو ده دهغه صريح آيت خخه انکار وکي په کوم کي چي ددغه کُناه ممانعت راغلې دى، او مخته تېر سوي دي چي د ايمان په شير اجزاء کي يو جزء قرآن او دهغه د آيتو منل هم دى، او ده خو ددغه آيت خخه انکار وکي، نو حکه اوس دى کافر کبري، مثلاً د زنا حرمت په آيت کي موجود دى، اوس چي دى يې حلال وگني او بيا يې کوي، نو گواکه د زنا د آيت انکار يې وکي، نو حکه اوس دى کافر گرزي، اوس چي دى ددي خخه توبه وکاري نو بيا مسلمان کبري .

په عقيدة الطحاوية کي دغه عبارت دى
..... وَلَا تَكْفُرُ أَحَدًا مِّنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِذَنْبٍ مَا لَمْ يَسْتَحِلَّهُ .

(عقيدة الطحاوية، عقيدة نمبر ٥٧، ص: ١٤)

تَرْجَمَهُ:- د کومي کُناه په وجه اهل قبله موب کافران نه گڼو، تر څو چي هغه کُناه حلال ونه گني .

په دغه عبارت کي د ،، مَا لَمْ يَسْتَحِلَّهُ ،، مطلب دغه دى چي کُناه حلال وگني، چي دهغه لکبله د صريح آيت خخه انکار لازم سي، او دهغه په وجه به دى کافر گڼل کبري .

د گُناه كَبِيرَه تَعْدَادُ يا شَمْبِرَه

د گُناه كَبِيرَه تَعْدَادُ مُنْعَيْنَ نه دى، اَلْبَيْتَه دغه ټول په گُناه كَبِيرَه كي شامل دي،
شُرِكْ، كُفْرْ، قَتْلْ، زِنَا كول، د زِنَا تَهْمَتْ لَكول، غَلَا كول، شَرَابِ چِيښل،
سَوْد كول، د مُوَر و پَلارِ نافرمانى، دُرُواغجن قِسْمِ اَخستل، د جِهَاد د مِيْدَانِ
خخه تېښته، د يَتِيْم مَالِ خَوَرل .

دليل يى دغه آيت دى

۳۳: وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ (آيت ۶۸، سُوْرَةُ الْفُرْقَانِ ۲۵)

ترجمه:- او چي د الله سره د بل يوه مَعْبُود عِبَادت هم نه کوي، او کوم انسان ته چي
الله حُرْمَت ورکړى دى، هغه ناحق نه قتلوي، او نه دوي زِنَا کوي، او چي خوک دغه
کار کوي، هغه به دخپلي گناه د وياړ سره مخامخ کيږي
په دغه آيت كي د دُرُو گناهو شُرِكْ، قَتْلْ او زِنَا بيان سوئ دى .

۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ۖ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هُنَّ؟ قَالَ الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَ أَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَ أَكْلُ الرِّبَا، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَ قَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ .

(مسلم شريف، كتاب الايمان، باب الكبائر و اكبرها، ص: ۵۳، نمبر ۸۹، ۲۶۲)
ترجمه:- حضور (ﷺ) و فرمايل چي د اوه هلاک کونکو گناهو خخه ځانونه وساتي،
خلکو يوشننه وکړه هغه کومې دي؟ و فرمايل چي:- د الله سره شُرِكْ کول، جادو کول،
الله چي کوم نفس حرام (محترم/محفوظ) کرزولئ دى هغه وژل. البته چي د کوم نفس
د وژلو حق دى (هغه بيا بېله خبره ده)، د يَتِيْم مَالِ خَوَرل، سَوْد خَوَرل، د جَنج د مِيْدَانِ
خخه په تېښته تلل، پر پاک لَمَنُو مومنانو بڼخو باندي د زِنَا تَهْمَت لکول .
په دغه حديث كي اوه قِسْم كَبِيرَه گناهونه بيان کړي دي .

۶: عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ أَلَا أُنبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا؟ أَلِإِشْرَاكَ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَ شَهَادَةُ الزُّورِ .
(مسلم شريف، كتاب الايمان، باب الكبائر و اكبرها، ص: ۵۳، نمبر ۲۵۹۸۷)

تَرْجَمَه: - حضرت اَبُو بَكْرَه فرمائي چي مُور د حُضُورِ (ﷺ) سره مَوْجُودُ وُو، چي حُضُورِ (ﷺ) و فِرْمَانِ زه و تاسو ته تر تولو غِي دري كُناهُونَه درو بَسَايم؟ د الله سره شِرْك كول، د مُور و يَلَا نافرمانِي كول، او د دِرَوَاغُو كُواهي وركول .

۳۴: وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ وَهُ □ جَهَنَّمَ خُلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ □ وَ أَعَدَّ لَهُ □ عَذَابًا عَظِيمًا . (آيَت ۹۳، سُورَةُ النَّسَاءِ (۴) .

تَرْجَمَه: - او څوك چي په قَصْدًا يو مُسْلِمَان مَر (قَتْل) كړي نو دهغه سَزَاءُ جَهَنَّمَ دِي چي په هغه كي به دِي همېشه وسپري او الله به پر هغه باندي غَضَب نازل كړي او لَعَنَت به پر و كړي، او الله د هغه لپاره زَبَرْدِسْت عَذَاب تَيَّار كړي دِي .
په دغه آيَت كي دِي چي يو چا ناحق قَتْل وكړ نو دهغه سَزَا د همېشه لپاره دُورِخ دِي، لېكن دغه د تَاكِيد لپاره دِي كه نه نو د اِيْمَان په وَجْه سره به يو وَحْت نه يو وَحْت جَنَّت ته داخِل سي .

۳۳: مُسْلِمَان كله مُرْتَد كېږي؟

ددغه عَقِيدې په اړه ۱ آيَت او ۸ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يو ه تَفْصِيل مُلاحَظَه كړئ .

د اِيْمَان په بَحْث كي تېر سو چي پر شَيْرُو شَيَانُو باندي اِيْمَان وَلري نو بيا مُؤْمِن گرزي، هغه شَيِر شَيَان دغه وُو

يعني [۱] پر الله باندي اِيْمَان [۲] پر رِسُول باندي اِيْمَان [۳] پر كِتَاب يعني قُرْآن مَجِيد باندي اِيْمَان [۴] پر فَرَسْتُو باندي اِيْمَان [۵] د آخِرَت پر وَرُخ باندي اِيْمَان [۶] پر تَقْدِير باندي اِيْمَان .

كه په دغه شَيِرُو كي د يو ه شَي انكار وكي نو هم مُرْتَد گرزي .

دَلِيل يي د عَقِيدَةِ الطَّحَاوِيَّة دغه عِبَارَت دِي

..... وَلَا يَخْرُجُ الْعَبْدُ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا بِجُهْدٍ مَا ادْخَلَهُ اللَّهُ فِيهَا .

(عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّة، عَقِيدَةُ تَمِيز ۶۱، ص: ۱۵)

تَرْجَمَه: - د كُومُو شَيَانُو په وَجْه چي په اِيْمَان كي داخِل سوئ دِي دهغه څخه د انكار كولو په وَجْه انسان د اِيْمَان څخه وُزي .

په دغه عِبَارَت كي دِي چي ددغه شَيِر خَبَرُو په اِفْرار سره انسان مُسْلِمَان كېږي، چي په دغه كي د هسي يوې څخه انكار وكي نو د اِيْمَان څخه وُزي،

لېکن که چيري په دي کي د يوي خبري انکار نه کوي نو بيا مؤمن پاته دي

مُرْتَد ته به شَرَعِي قَاضِي د قَتْل سزا ورکوي

دليل يې دغه آيت دي

۱: وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ □ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ج وَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (آيت ۲۱۷، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲).

تَرْجَمَه: - او که ستاسو څخه څوک خپل دين پرېږدي، او د کُفر په حالت کي مړ سي، نو د دابول خلکو اعمال به په دنيا او آخرت دواړو کي ضائع سي، دابول خلک دورځيان دي، او دوي به په هغه کي همېشه وسپري.

۱: قَالَ آتَى عَلِيٌّ بَرْزَادِقَةَ فَأَحْرَقَهُمْ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ . (بخاري شريف، باب حُكْمُ الْمُرْتَدِّ وَالْمُرْتَدَّةِ وَاسْتِنَابَتِهِمْ، ص: ۱۱۹۳، نَمْبَرُ ۶۹۲۲)

تَرْجَمَه: - حضرت علي ته يو زنديق راوستی، نو ده دهغه د سُوحَلُو حُكْم ورکړی ځکه چي حُضُور (ﷺ) و فَرَمَائِل :- څوک چي دين بدل کي هغه قَتْل (مړ) کي .

۲: عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ فَإِذَا رَجُلٌ عِنْدَهُ (عِنْدَ أَبِي مُوسَى) مُوثِقٌ، قَالَ مَا هَذَا؟ قَالَ كَانَ يَهُودِيًّا فَأَسْلَمَ ثُمَّ تَهَوَّدَ، قَالَ اجْلِسْ! قَالَ لَا أَجْلِسُ حَتَّى يَقْتُلَ قِضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ □ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَأَمَرَ بِهِ □ فَقُتِلَ .

(بخاري شريف، باب حُكْمُ الْمُرْتَدِّ وَالْمُرْتَدَّةِ وَاسْتِنَابَتِهِمْ، ص: ۱۱۹۳، نَمْبَرُ ۶۹۲۳)

تَرْجَمَه: - حضرت معاذ راغلی، هلته د ابو موسی سره يو کس ترلئ و، حضرت معاذ پوښتنه وکړه چي دغه چشئ دي؟ نو خلکو ورته وويل چي دغه يو يهودي و، بيا مسلمان سو، اوس بيا يهودي سوي دي، بيبي حضرت معاذ ته وويل چي ته کښېنه، نو ده وويل چي:- تر څو چي دئ مو قَتْل کړئ نه وي زه تر هغه وخته نه کښېنم، دغه د الله او دهغه د رسول فيصله ده، دغه يې درې واړه و فَرَمَائِل، حَاكِم حُكْم ورکړ او هغه يهودي يې قَتْل کړ .

لېکن د مُرْتَد د قَتْلُولو لپاره درې شَرَطُونه دي

[۱] ... أَوَّلُ شَرَطٍ دادی چي إِسْلَامِي حُكُومَت وي .

أَوَّلُ شَرْطٍ دادی چي **إِسْلَامِي حُكُومَت** به وي نو بيا به دي **قَتْلَوِي** چي بيا بل **مُسْلِمَانِ مُرْتَدِّ** نه سي، **دَلِيلِي** بي دغه **قَوْلِ صَحَابِي** دي

۳: **عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ** قَالَ لَا تُقَامُ الْحُدُودُ فِي دَارِ الْحَرْبِ مَخَافَةَ أَنْ يَلْحَقَ أَهْلُهَا بِالْعَدُوِّ . (سُنَنِ كُبْرَى لِلْبَيْهَقِيِّ، كِتَابُ السَّيْرِ، بَابُ مَنْ زَعَمَ لَا تُقَامُ الْحُدُودُ فِي أَرْضِ الْحَرْبِ حَتَّى يَرْجِعَ، ج: ۹، ص: ۱۷۸، نُمْبَرُ ۱۸۲۲۵ / الْأَصْلُ لِأَمَامِ مُحَمَّدٍ، كِتَابُ السَّيْرِ فِي أَرْضِ الْحَرْبِ، بَابُ إِقَامَةِ الْحُدُودِ فِي دَارِ الْحَرْبِ وَتَقْصِيرِ الصَّلَاةِ، ج: ۷، ص: ۴۶۲)

تَرْجَمَه: - حضرت **زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ** وَ **فَرْمَانِي** چي:- په **دَارِ الْحَرْبِ** كي به **حَدِّ** نه قَائِمَوِي، ددي **خَوْف** په **وَجْه** چي دي د **حَرْبِيَانُو** سره ملاؤ (يُو حَائِي) نه سي .

۴: **عَنْ حَكِيمِ بْنِ عُمَيْرٍ** كَتَبَ إِلَى عُمَيْرِ بْنِ سَعْدٍ الْأَنْصَارِيِّ **وَالِي عَمَالِه** □ **أَنْ لَا يَقِيمُوا حَدًّا عَلَى أَحَدٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ فِي أَرْضِ الْحَرْبِ حَتَّى يَخْرُجُوا إِلَى أَرْضِ الْمَصَالِحَةِ** .

(سُنَنِ كُبْرَى لِلْبَيْهَقِيِّ، كِتَابُ السَّيْرِ، بَابُ مَنْ زَعَمَ لَا تُقَامُ الْحُدُودُ فِي أَرْضِ الْحَرْبِ حَتَّى يَرْجِعَ، ج: ۹، ص: ۱۷۸، نُمْبَرُ ۱۸۲۲۶)

تَرْجَمَه: - حضرت **حَكِيمُ** وَ **عُمَيْرُ** او دده و **عَامِلَه** ته وليکل، چي په **دَارِ الْحَرْبِ** كي پر **يَوْهَ مُسْلِمَانِ** باندي هم **حَدِّ** مه قَائِمَوَه، تر خو چي هغه د **صُلْح** و محکه (حَائِي) ته نه وي راغلي .

په دغه **اَثَر** (**يَعْنِي قَوْلِ صَحَابِي**) كي دي چي **مُسْلِمَانِ اَمِيرُ** وي نو بيا هم په **دَارِ الْحَرْبِ** كي **حَدِّ** مه قَائِمَوِي، نو په کوم حَائِي كي چي **إِسْلَامِي حُكُومَت** هم نه وي نو هلته به **حُدُودُ** څنگه قَائِمَوِي ؟

[۲] ... دُوْهُمْ شَرْطُ دادی چي **شَرْعِي قَاضِي** به وي چي د **حَدِّ فَيُصَلِّه** وکي . **دُوْهُمْ شَرْطُ** دادی چي **شَرْعِي قَاضِي** به وي، هغه به **مُكَمَّلُ تَحْقِيقَاتِ** يعني **يَلْتَمِته** کوي چي د **قَتْلُ فَيُصَلِّه** وکړي، دهغه وروسته به بيا **قَتْلَوِي**، دغه د **عَوَامُو** کار نه دي .

۵: **عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ، أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) أَتَى بَنُغَمَانَ أَوْ بَابِنَ نُّعْمَانَ وَهُوَ سُكْرَانٌ فَشَقَّ عَلَيْهِ وَ أَمَرَ مَنْ فِي الْبَيْتِ أَنْ يَضْرِبُوهُ، فَضَرَبُوهُ بِالْجَرِيدِ وَالنَّعَالِ** .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْحُدُودِ، بَابُ الضَّرْبِ بِالْجَرِيدِ وَالنَّعَالِ، ص: ۱۱۶۸، نُمْبَرُ ۶۷۷۵)

تَرْجَمَه: - **نُعْمَانُ**، يا **ابْنِ نُّعْمَانَ** يې **حُضُورُ (ﷺ)** ته راواستئ، په دارنگه **حَالَت** كي چي دي په **نَشَه** كي وو، دغه **خَبَرَه** پر **حُضُورُ (ﷺ)** باندي خُورَا ډېره سوه، بيا چي کوم

خلک په کُور کي وو هغوي ته حُکْم ورکئ چي دئ (يعني نُعْمَان) وَوَهِي، نو خلکو د خُورْمَا په بِنَاخُلُو او په جَوْتُو سره وَوَاهِي .

٦: عَنْ أَنَسٍ قَالَ جَلَدَ النَّبِيُّ (ﷺ) فِي الْخَمْرِ بِالْجَرِيدِ وَالنَّعَالِ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْحُدُودِ، بَابُ الضَّرْبِ بِالْجَرِيدِ وَالنَّعَالِ، ص: ١١٦٨، نَمْبِرُ

(٦٧٧٦)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) د شَرَابُو په سَرَا کي د خُورْمَا (د دَرَخْتِي) په لَرَمِي او جَوْتُو سره وَوَاهِي .

په دغه دواړو حَدِيثُو کي حُضُورُ (ﷺ) د حَدِّ فَيَصِلَه کړي ده چي په هغه وَخْت کي حَاكِم او قَاضِي وو، لَهَذَا صِرْف د قَاضِي په فَيَصِلَه سره د حَدِّ سَرَا وَرکول کېدلای سي .

نو په کوم حَائ کي چي شَرَعِي قَاضِي نه وي هَلته د حَدِّ سَرَا نه سي قَائِم کېدلای، که نه نو په عَوَامُو کي به اِنْتِشَار پيدا سي، اَلْبَتَّه دهغه حَائ د حَاكِم څخه د تَغْزِيْل مُطَالِبَه کولای سي، چي هغه دغه رنگه غَيْر اِسْلَامِي حَرَكْت کونکي مَنَع کي، هغه ته تَنْبِيَه ورکي .

[٣] ... دَرِيْمُ شَرَطُ دادئ چي درې وُرْجِي به و دُوي ته د تُوْبَه کولو مُهَلَّت وَرکول کېږي .

دَرِيْمُ شَرَطُ دادئ چي تر دُرُو وَرْخُو پُوري به ده ته مُهَلَّت ورکوي، هغه کس به په څو څو کرته پُوه کوي، او د اِسْلَام حَقَانِيَّت به دده په مَخْکي وَاضَح کوي، تر دُرُو وَرْخُو پُوري د پُوه کولو وروسته هم که چيري خَبَرَه نه وَمَنَل نو بيا به دئ قَتْلُو .

تر دُرُو وَرْخُو پُوري د پُوه کولو دَلِيْل دغه اَثَر دئ

٧: عَنْ عَلِيٍّ قَالَ يُسْتَتَابُ الْمُرْتَدُّ ثَلَاثًا .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ٣٠، مَا قَالُوا فِي الْمُرْتَدِّ كَمْ يُسْتَتَابُ؟ ج: ٦، ص: ٤٤٤، نَمْبِرُ

٣٢٧٤٧ / سُنَنِ بَيْهَقِي، بَابُ مَنْ قَالَ يُحْبَسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، ج: ٨، ص: ٣٥٩، نَمْبِرُ

(١٦٨٨٧)

تَرْجَمَه: - حضرت عَلِي به د مُرْتَد څخه درې وُرْجِي د تُوْبَه کولو مُطَالِبَه کوله .

حضرت عُمَر به تر دُرُو وَرْخُو پُوري مُهَلَّت وَرکولو باندي سَخْتِي کوله

٨: لَمَّا قَدِمَ عَلَى عُمَرَ فَتَحَ تَسْتَرَ، وَتَسْتَرَ مِنْ أَرْضِ الْبَصْرَةِ، سَأَلَ لَهُمْ هَلْ مِنْ مَغْرِبِيَّةٍ؟ قَالُوا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ لَحِقَ بِالْمُشْرِكِينَ فَأَخَذْنَاهُ، قَالَ مَا صَنَعْتُمْ بِهِ؟ □ قَالُوا قَتَلْنَاهُ، قَالَ: - أَفَلَا أَدَخَلْتُمُوهُ بَيْتًا وَاعْلَقْتُمْ عَلَيْهِ بَابًا وَأَطَعْتُمُوهُ كُلَّ يَوْمٍ رَغِيْفًا ثُمَّ اسْتَبْتُمُوهُ ثَلَاثًا، فَإِنْ تَابَ وَإِلَّا قَتَلْتُمُوهُ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ لَمْ أَشْهَدْ وَلَمْ أَمُرْ وَلَمْ أَرْضَ إِذَا بَلَغَنِي .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ٣٠، مَا قَالُوا فِي الْمُرْتَدِّ كَمْ يُسْتَتَابُ، ج: ٦، ص: ٤٤٤، نَمْبِرُ: ٣٢٧٤٤/ سُنَنِ اللَّيْثِيِّ، بَابُ مَنْ قَالَ يُحْبَسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، ج: ٨، ص: ٣٥٩، نَمْبِرُ: ١٦٨٨٧)

تَرْجَمَةُ: - چي گوم وخت حضرت عمر ته د تستر د فتح خبر راغلی، تستر د بصره علاقه ده، حضرت عمر یوښتنه وکړه چي د مغرب یو سړی سته؟ خلکو ورته وویل چي د مسلمانانو یو سړی مشرک سوئ وو، نو موږ هغه ونيوئ، حضرت عمر یوښتنه وکړه چي په هغه موڅه وکړل؟ خلکو ورته وویل چي هغه خو موږ قتل کئ، نو حضرت عمر وفرمائل چي ولي مو په کور کي نه بندي کاوئ؟ او هره ورځ مو یوه ږوږي ورکولائي، بیا مو تر درو ورځو پوري دده څخه د توبه کولو مطالبه کولائي، که توبه کړي وای نو پر بښنې به مو وای، که نه نو قتل کړئ به مو وای، بیا حضرت عمر وفرمائل ای الله ته گواه وسه، نه خو ما دغه خلکو ته د قتل کولو حکم ورکړئ وو، او چي گوم وخت دده د قتل خبر راغلی نه زه په هغه راضي سوئ یم .

ددغه صحابي په قول کي دئ چي: - تر دري ورځي مخکي قتل کئ نو حضرت عمر و فرمائل چي ای الله نه زه په دي کي حاضر سوئ یم او نه ما ددي حکم ورکړئ دئ او نه زه په دي سره راضي یم، ددي څخه معلوم سو چي تر درو ورځو پوري مهلت وړکول ضروري دئ، که د درو ورځو وروسته هم پر خپله خبره ولاړ وو، نو بیا به هغه ورنئ .

پر دغه شرطو باندي په موجوده وخت کي په دي وجه هم عمل کول ضروري دئ چي ډېر وخت دارنگه پېښه سوې ده چي یوه سړي پر بل سړي باندي د شرک یا د گستاخي الزام و لگاوی، او دهغه د سزا لپاره یوه مجمع سره راټول سي او دا مطالبه کوي چي دغه ملزم موږ ته په حواله کئ چي موږ و ده ته سزا ورکوو، او پر سړک باندي په وهلو وهلو مړ کو، او قانون په خپل لاس کي واخلو، ددغه صورت حال څخه په ټول ملک کي انتشار پیدا سي، او د ميډيا خلک هغه ته بي انتها شهرت ورکوي، چي و گورئ اسلام خومره خطرناک مذهب دئ .

نو ځکه ددي خاص خیال وساتئ چي د حد د سزا لپاره شرعي قاضي ضروري دئ، دغه د عوامو کار نه دئ .

په نيمى جمله سره خوک مه مشرک کوي

په موجوده وخت دارنگه ډېري پېښي کېږي چې د يو چا نيمى جمله يې راوخستله، يايي د يو چا نيمى خبره او نيمى خبره بيا د خپل ځان څخه جوړ کي، يا هغه د تفريز په جريان کي يوه دارنگه خبره وکړه چې د يوې کښنې جزئې په خلاف ده، خلکو بس هغه تيپ کړه، او د ځان سره يې محفوظ کړه، اوس يې بس دغه خبره ټينگه کړې ده، او ددغه کس د قتل مطالبه کوي، بل طرف ته دغه کس په وار وار ددې څخه انکار کوي يا ثوبه کوي خو بيا يې هم نه مني، او تر څو چې هغه و پانسى ته نه وي رسولی دوي خپل تخريک روان کړی وي، دغه رنګه حرکتونه غير مسلم ميديا (رېډيوگان)، ټيليويزن، فيس بک، وايټ سيپ او دغه رنګه نور نور) او دغه خبري بيا بيا نشر کوي او په خپلو پروگرامو کي ښکاره کوي، او و عامه خلکو ته دا باور ورکوي چې نمود بالله اسلام خو ډېر ظالم مذهب دی چې خوک په خپل اختيار سره گوم مذهب اختياروي دهغه کس ازادي هم ځيني اخلي، او هغه ته په عام پانسى هم ورکوي، حالانکه اوس تېر سو چې که حقيقه او واقعۀ مرتد سوئ وي خوبيا هم چې ثوبه وکاري نو بيا به هم يله کوي او خوشي کوي به، هغه به نه ورنی .

ما يو کتاب وليدئ چې مصنف د ختم نبوت د اثبات لپاره ليکلی وو، او مصنف دا ثابت کړي وه چې حضور (ﷺ) د انسانانو، پيرانانو، فرشتو او د تولي دنيا لپاره يې آخري نبی دی، لېکن بعض حضرات مي وليدل چې ددغه کتاب څه څه جملي يې کاتب کړي او مخته شا ته يې کړي او دا يې ځيني ثابت کړل چې ددغه کتاب مصنف د ختم نبوت قائل نه دی، ما چې کله اصل کتاب وليدئ نو حيران سوم، چې په څنگه طرز يې جملي کاتب کړي او دی يې بدنام کړی دی .

نو ځکه ددغه رنګه فيصلو لپاره دا ضروري ده چې هغه کس ته دري ورځي مهلت ورکي، او هغه يوه کي، او چې هسي په يو صورت که ثابت سي چې دغه کس مسلمان دی نو بايد چې قتل يې نه کي، که نه نو ددې څخه ډېر زيات انتشار پيدا کېږي، او اسلام (مسلمان) بدنام کېږي .

نن سبا پر ميديا باندي خلک دغه سوال ډېر ډېر کوي چې په آيت کي دی لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَمِّ . (آيت ۲۵۶، سورة البقرة ۲) ترجمه: - يعني دين او مذهب په نورو باندي قبولولو کي هيڅ زور زبردستي نسته .

نو مُرْتَدُ خو په خپله مَرَضِي سره بل دِينِ قَبُول کړی دی نو دی بیا ولي وژل کېږي؟

دوي بايد تاسو پوه کي چي دا مَسْئَلَه په هغه ملکو کي ده چي هلته اِسْلَامِي حُکُومَت وي، د يُورپ او امريکه لپاره دغه مَسْئَلَه نه ده، نو حکه هلته دغه بَحْث کول هم فائده نه لري .

تَغْرِيز چشئ دى؟

قُرآن کریم د گنشمېرو جَرَائِم لپاره حَدِّ مُقَرَّر کړی دی، په غَير مُسْلِم ملک کي خو قاضی نه وي نو حکه هلته حَدِّ نه سي جَارِي کېدلای، لِهَذَا د حَدِّ خخه کَم يعني تر خُلُوبِشْتُو کُورُو کَم يعني نه دېرش [۳۹] کُورِي پوري لگولو مُطَالَبَه کول تَغْرِيز دی، يا پر مُجْرِم باندي کومه مُنَاسِب جُرْمَانَه لگول تَغْرِيز دی، په غَير مُسْلِم ملک کي ددې مُطَالَبَه کول جَائِز ده .

و مُرْتَدُ ته د سزا ورکولو خه حکمت دى؟

د مُرتد په سزا کي اَصْل حُکْمَت دادی که:- چيري په اِسْلَامِي حُکُومَت کي دغه رنگه اَزَادِي ورکول سي نو بيا خو و نورو خلکو ته د کُفَر د اِخْتِيَارُولُو مُوقِع ملاوېږي، او په دغه سره به د دوي اَخْرَج بَرَبَاد سي، چي همېشه تر همېشه به دُورخ ته ځي، نو حکه دده د اَخْرَج د خُوندي او مَحْفُوظ ساتلو لپاره يې دغه اِقْدَام کړی دی، په دي کي په خپله د مُرتد فائده ده، کوم چي دی په هغه نه پوهېږي .

۳۴: اهل قبله کوم خلک دي؟

د زړه لکومي د حُضُور (ﷺ) د راوړوولو هَدَايَاتُو د تَسْلِيْمُولُو نُوم اهل قبله دی .

په عَقِيْدَه الطَّحَاوِيَّه کي دغه رنگه عِبَارَت دی
..... وَنَسَمِي اَهْلَ قَبْلَتِنَا مُسْلِمِيْنَ مُؤْمِنِيْنَ، مَا دَامُوا بِمَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ)
مُعْتَرِفِيْنَ، وَلَهُ بِكُلِّ مَا قَالَ وَ اَخْبَرَ مُصَدِّقِيْنَ (عَقِيْدَه الطَّحَاوِيَّه، عَقِيْدَه نَمِيز ۵۴، ص: ۱۴)

تَرْجَمَه: - چي کوم اهل قبله دي موره هغه مسلمانان او مؤمنان گنو په دي شرط چي حضور (ﷺ) کوم خه (احکامات) راوري دي دهغه اعتراف (اقرار) کونکي وي، او چي خه حضور (ﷺ) فرمانلي دي او خبر يي ورکړي دي دهغه تصديق کونکي وي .

په دغه عبارت کي فرمانلي دي چي حضور (ﷺ) کوم شريعت راوري دي دهغه اعتراف (اقرار) کونکي وي چي دغه د الله لجايب خه دي، او چي خه حضور (ﷺ) فرمانلي دي د زړه لکومي دهغه تصديق کوي نو بيا مؤمن دي، مسلمان دي، او هغه اهل قبله دي .

دليل يي دغه حديثونه دي

١: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَ أَ كُلَّ ذِيحَنَّا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَ ذِمَّةُ رَسُولِهِ □، فَلَا تَكْفُرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ □

(بخاري شريف، كتاب الصلاة ، باب فضل استقبال القبلة، ص: ٦٩، نمبر ٣٩١)

تَرْجَمَه: - حضور (ﷺ) و فرمانلي چي: کوم چا چي زموږ په شان لمونځ وکړي، زموږ د قبلي استقبال يي وکړي، زموږ د نبخ (حلال) کړي غوښه يي وخوړه نو دغه مسلمان دي، چي دده لپاره د الله او د هغه د رسول د ذمه موجود ده، لهذا د الله د ذمه مه پټوي .

٢: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوا وَصَلُوا صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلُوا قِبْلَتَنَا وَذَبَحُوا ذَبِيحَتَنَا فَقَدْ حُرِّمَتْ عَلَيْنَا دِمَائُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ .

(بخاري شريف، نمبر ٣٩٢)

تَرْجَمَه: - حضور (ﷺ) و فرمانلي تر څو چي خلک: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، نه ووايي تر هغه وخته يي ما ته (دهغوي سره) د جنګ حکم کړي دي، بيا چي کله لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ووايي، او زموږ په شان لمونځ شروع کړي، زموږ د قبلي استقبال وکړي، او زموږ د ذبح (دېخ) کړي غوښه خوړل شروع کړي، نو د هغه وژل، دهغه مال اخستل پر موږ باندي حرام دي، البته چي کوم د الله حق دي موږ به هغه اخلو، پاته نور حساب يي پر الله دي .

او مخته د بخاري شريف په راروان حديث کي دي چي فَهُوَ مُسْلِمٌ، لَهُ مَا لِلْمُسْلِمِ وَعَلَيْهِ مَا عَلَى الْمُسْلِمِ .

(بخاري شريف، كتاب الصلاة ، باب فضل استقبال القبلة، ص: ٦٩، نمبر ٣٩٢)

(٣٩٣)

تَرْجَمَه: - دغه خلك مُسْلِمَانان دي، د مُسْلِمَان چي كُوم حَق دئ هغه به ده ته هم ملاؤږي، او پر مُسْلِمَانانو چي كُومي ذِمّه داريان دي پر ثوي باندي هم هغه ذِمّه داري سته .

په دغه دُرُو حَدِيثُو كي دغه بَيَان سوئ دئ چي اهل قبله وي نو هغه مُسْلِمَان دئ، مَه وَ هغه ته كافِر وَايَست او مَه د كافِرانو په شان جَلَن (سَلُوك) ورسره كوي .

كُوم خلك چي دغه شَيَر شِيَان د زِرّه لَكُومي مَني هغوي ته اهل قبله وائي

هغه شَيَر شِيَان دغه دي يعني [١] پر الله باندي اِيْمَان [٢] پر رَسُول باندي اِيْمَان [٣] پر كِتَاب يعني قُرْآن مَجِيْد باندي اِيْمَان [٤] پر فَرَسْتُو باندي اِيْمَان [٥] د اَخِرَت پر وَرخ باندي اِيْمَان [٦] پر تَقْدِيْر باندي اِيْمَان، چي كُوم خوك دغه مَني هغه ته مُؤْمِن وائي، او هغه اهل قبله دئ په عَقِيْدَةُ الطَّحَاوِيَّة كي دغه عِبَارَت دئ

..... وَالْاِيْمَانُ، هُوَ الْاِيْمَانُ بِاللّٰهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكِتَابِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ، وَالْقَدَرِ، خَيْرُهُ وَشَرُّهُ وَحُلُوهُ وَمَرُّهُ . (عَقِيْدَةُ الطَّحَاوِيَّة، عَقِيْدَةُ نَمِيْز ٦٦، ص: ١٥)

تَرْجَمَه: - او اِيْمَان، دادئ چي پر الله باندي، دهغه پر فَرَسْتُو باندي، دهغه پر كِتَابُو باندي، دهغه پر رَسُولانو باندي، د اَخِرَت پر وَرخ باندي، او پر تَقْدِيْر (بَنه و بَد، خُوْر و تِرَخ) باندي هم اِيْمَان راوړل دئ .

پر دغه خَبَرُو باندي د اِيْمَان راوړلو دَلِيْل د اِيْمَان په بَحْث كي تېر سوئ دئ

ددې خخه مخكي عِبَارَت كي هم دئ چي د حُضُور (ﷺ) د راوړو خَبَرُو اِعْتِرَاف كوي، او د زِرّه لَكُومي هغه مَني نو هغه مُؤْمِن دئ، مُسْلِمَان دئ، او هغه اهل قبله دئ، دا چي صِرَف زُموَر ذَبِخ كړې ذَبِيْحَه خُوري په دې سره اهل قبله نه گرزي .

ددې مُكَمَّل تَفْصِيْل تاسو د اِيْمَان په بَحْث كي مُلاحَظَه كي .

د فَاجِر اِمَامَت جَائِز دئ، الْبَتّه مَكْرُوّه

چي په خپل اِخْتِيَارِ سره څوک اِمَامَ مُتَعَيِّنَ کي نو بَايْدَ مُتَقَيَّ او يَرْهَبُ مَهَارَهَ اِمَامَ وَتَاكِي، که چيري يو ځای په فَاسِقَ، فَاجِرَ پسي لُمُونَخ کولو ته مَجْبُورَ سي نو لُمُونَخ دي پسي وکي، چي په جَمَاعَتَ سره خو لُمُونَخ آداء سي، او ستا د پرېښولو په وَجْهَ اِنْتِشَارَ هم پيدا نه سي.

نَنْ سَبَا پَر لَو لَو خَبِرُو اِخْتِلَافَاتَ کوي، او لُمُونَخ نه پسي کوي، په دِيَارَ غَيْرَ (غَيْرَ مُسْلِمَ مُلْکُو) کي د اِتِّحَادَ او اِتِّفَاقَ په خَاطِرَ ددغه شي څخه ځان گوري.

د فَاجِرَ د اِمَامَتَ په اړه په عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةَ کي دغه عِبَارَتَ دى

..... وَ نَرَى الصَّلَاةَ خَلْفَ كُلِّ بَرٍّ وَ فَاجِرٍ مِّنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ وَ عَلَى مَنْ مَاتَ مِنْهُمْ

(عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةَ، عَقِيدَةُ نَمِيزَ ٦٩، ص: ١٦)

تَرْجَمَه:- چي کوم أَهْلَ قِبْلَه دي دهغوي څخه په هر نېک او فَاجِرَ سري پسي لُمُونَخ کول موږ جَانِزَ گنو، او د أَهْلَ قِبْلَه څخه چي کوم نېک يا فَاجِرَ مړ سي پر هغه باندي لُمُونَخَ (جَنَازَه) کول هم جَانِزَ گنو.

ددغه عِبَارَتَ څخه معلوم سو چي اِحتِيَاظَ خو په دغه کي دى چي په بَنُو خلکو (اِمَامَ) پسي لُمُونَخ آداء کي، لېکن که يو وَحْت په فَاجِرَ پسي لُمُونَخ کولو ته مَجْبُورَ سي نو په هغه پسي دي آداء کي، ځکه چي په فَاسِقَ اِمَامَ پسي هم لُمُونَخ کول جَانِزَ دى.

دَلِيلَ يي دغه حَدِيثَ دى

٣: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ وَاجِبَةٌ خَلْفَ كُلِّ مُسْلِمٍ بَرًّا كَانَ أَوْ فَاجِرًا، وَ إِنَّ عَمَلَ الْكَبَائِرِ .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيفَ، كِتَابُ الصَّلَاةَ، بَابُ اِمَامَةِ الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ، ص: ٩٧، نَمِيزَ ٥٩٤)

تَرْجَمَه:- حُضُورَ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلَ چي:- لُمُونَخ په هر مُسْلِمَانِ پسي کول واجب دى، که هغه نېک وي که فَاجِرَ وي، او که څه هم هغه کُنَاهَ کَبِيرَه کوي.

په دغه حَدِيثَ کي دى چي اِنْسَانَ که نېک وي که فَاجِرَ وي په هغه پسي لُمُونَخ کول جَانِزَ دى په دې شَرْطَ چي هغه مُسْلِمَانِ وي، کَافِرَ يا مُشْرِكَ نه وي.

لېکن که چيري نېک اِمَامَ ملاؤ سي نو د همېشه لپاره هغه اِمَامَ جوړول بَهْتَرَ دى

دَلِيلُ بِي دَغِه حَدِيثُ دِي

٤: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ لَا تُؤْمَنَ امْرَأَةٌ رَجُلًا وَلَا يَوْمٌ أَعْرَابِيٌّ مُهَاجِرًا وَلَا يَوْمٌ فَاجِرٌ مُؤْمِنًا إِلَّا يُقَهَّرَهُ بِسُلْطَانٍ يَخَافُ سَيْفَهُ وَسَوْطَهُ . (ابْنُ مَاجَهَ شَرِيف، كِتَابُ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ، بَابُ فِي فَرْضِ الْجُمُعَةِ، ص: ١٥٢، نَمْبَرُ ١٠٨١)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) مُورِ تِه خُطْبَه وَوَيْل وَآوَرِي بِنَحْه دِي د نَرِ اِمَامَتِ نَه كُوي، صَحْرَايِي دِي د هغه صَحَابِي اِمَامَتِ نَه كُوي چي هَجَرَتِ بِي كَرِي وَي، فَاجِرِ دِي د مُتَقِي مُؤْمِن اِمَامَتِ نَه كُوي، اَلْبَيَّةَ كِه يَو بَاچَا هغه مَجْبُورَه كِي، او اِنْسَانِ دهغه د ثُرِي، او د هغه د كُورِي خُخه بېرېري نو [نو بيا دِي پِه هغه فَاجِرِ پَسِي لُمُونِخ وَكِي] .
پِه مَوْجُودَه وَخَتِ كِي دا حَالَتِ دِي چي د يَوَه مَسَلِكِ خَلِكِ د بَل مَسَلِكِ پِه خَلِكو پَسِي لُمُونِخ نَه كُوي چي ددِي لَكْبَلَه دُمَرَه اِنْتِشَارِ دِي چي تُول (مُسْلِم) قَوْمِ وَ تَبَاهِي تِه رَوَانِ دِي .
اَللّٰهُ دِي مُورِ تِه يُوْهَنَه (عَقْل) رَاكِي .

پِه اِسْلَامِ كِي سَخْتِي (تَشَدُّد) هَم نَسْتَه. او ډېر
ډيل (سُسْتِي) هَم نَسْتَه

پِه اِسْلَامِ كِي سَخْتِي (تَشَدُّد) هَم نَسْتَه، او ډېر ډيل (سُسْتِي) هَم نَسْتَه بَلَكِه اِسْلَامِ ددِي دُؤَارُو پِه مَايِيْنِ كِي دِي
د عَقِيْدَه الطَّحَاوِيَّةَ عِبَارَتِ دَغِه دِي
..... وَ هُوَ [يَعْنِي الْاِسْلَامَ] بَيْنَ الْغُلُوِّ وَالتَّقْصِيرِ، وَبَيْنَ التَّشْبِيهِ وَالتَّعْطِيلِ، وَبَيْنَ الْجَبْرِ وَالْقَدْرِ، وَبَيْنَ الْاَمْنِ وَالْيَاسِ . (عَقِيْدَه الطَّحَاوِيَّةَ، عَقِيْدَه نَمْبَرُ ١٠٤، ص: ٢٢)

تَرْجَمَه: - [ډېر زِيَاَتِ غُلُو كُول، او ډېر زِيَاَتِ كَمِي كُول] [اَللّٰهُ دِي وَ چَا سره مُشَابِه كُنل، او اَللّٰهُ بېكَاَرَه كُنل] [اَللّٰهُ مَجْبُور كُنل، اِنْسَانِ قَادِر كُنل] [د كُنَاهُ خُخه بِي خَوْفِ كېدل، د اَللّٰهُ خُخه بِالْكُلِّ نَا اَمِيْد كېدل]، ددغه شَيَانُو وَ دَرْمِيَانِي لَارَه تِه اِسْلَامِ وَيَل كېري .
پِه دَغِه عِبَارَتِ كِي دِي چي ډېره زِيَاَتَه غُلُو كُول هَم صَحِيْح نَه ده، او ډېره كَمِي كُول هَم صَحِيْح نَه ده، ددِي وَ دَرْمِيَانِي لَارَه تِه بَس اِسْلَامِ وَيَل كېري .
دَلِيلُ بِي دَغِه اَيَّتِ دِي

١: يَا هَلْ الْكِتَابَ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ط .

(اَيَّتِ ١٧١، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤)

تَرْجَمَه: - ائِ اَهْلَ كِتَابُو! په خپل دین کی تر حد مه تېرېږئ، او د الله په اړه د حق بغيره بله خبره مه کوی .

۲: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا .

(آيَت ۸۷، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵)

تَرْجَمَه: - ائِ مُؤْمِنَانُو! الله چي کوم پاک شيان ستاسو لپاره حلال کړي دي هغه مه حراموئ، او تر حد تجاوز مه کوی، يقين وکوی چي الله تر حد تجاوز کونکي نه خوښوي .

۵: عَنْ أَنَسٍ أَنَّ نَفَرًا مِّنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ) سَأَلُوا أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (ﷺ) عَنْ عَمَلِهِ فِي السِّرِّ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا أَكُلُ اللَّحْمَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا أَنَامُ فِي فِرَاشٍ، فَحَمِدَ اللَّهُ وَ أَثْنَى عَلَيْهِ فَقَالَ: مَا بَالُ أَقْوَامٍ قَالُوا كَذَا كَذَا؟ لَكِنِّي أَصَلِّيُ وَ أَنَامُ وَ أَصُومُ وَ أَفْطِرُ وَ أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي .

(مسلم شریف، کتاب النکاح، ص: ۵۸۶، نمبر ۱۴۰۱/۳۴۰۳)

تَرْجَمَه: - حضرت انس فرمائي چي بعضو اصحابانو د حضور (ﷺ) د بي بي گانوو څخه د حضور (ﷺ) د کورنۍ (دنده) عمل په اړه پوښتنه وکړه؟ بيا د هغوي څخه يوه وويل چي زه به د ښځو سره واده نه کومه، دوه وويل چي زه به غوښه نه خورمه، يوه وويل چي زه به پر بستره نه بيدېرمه، نو حضور (ﷺ) د حمد و ثنا وروسته و فرمائيل چي:- خلکو ته څه ورپېښه ده چي دغه رنگه خبري کوي، لېکن زه خو لمونځ هم کومه، او بيدېرمه هم، روژه هم نيسمه، او کله بيا روژه نه نيسمه، او د ښځو سره نکاح هم کومه، دغه زما سنت دئ، څوک چي زما د سنت څخه بي رغبي وکي هغه زما (د امت) څخه نه دئ .

په دغه حديث کي دئ چي دومره سختي هم مه کوی چي خلک تنگ سي، او دومره اسانتي هم مه ورکوی چي خلک حرام کارونه شروع کي .

۳۵: پيری او مریدی

ددغه عقیدې په اړه ۳ آیتونه او ۷ حدیثونه دي، تاسو د هر یوه تفصیل ملاحظه کئ .

د پيری او مریدی فائده

پِيَرُ بَايِدُ مُخْلِصُ وي، د خپل **مُرِيْدُ** د **بَنِيهِ** **اِنْسَانُ** جوړولو **طَلَبُ** وُلَري، او په خپله هم **نېكُ** او **بَنِيهِ** **اِنْسَانُ** وي نو دهغه څخه و **مُرِيْدُ** ته **فَائِدَهُ** رسېږي، هغه هم **نېكُ** **اِنْسَانُ** جوړ سي، لكه څنگه چي **اُسْتَاذُ** **بَنِيهِ** وي، **مُخْلِصُ** وي او په **بَنِيهِ** **طَرِيقَهُ** سره **دَرِسُ** وركوي نو دهغه څخه بيا ډېر **بَنِيهِ** **شَاكِرْدَانُ** **تَيَّارِيږي**، دغه رنگه د **پِيَرُ** **حَالَتُ** هم دي .

لېكن ددې لپاره دا **شَرْطُ** دي چي په **مُرِيْدُ** كي هم د **نېكِي** د **حَاصِلُولُو** **صَلَاحِيَّتُ** **مَوْجُودُ** وي، او هغه د **نېكُ** جوړېدو لپاره **يُورَهُ** **مَحْنَتُ** هم كوي، نو بيا دي **نېكُ** جوړېدلای سي، كه نه هسي به ژرېږي .

و دغه **شَاكِرْدِي** ته د راتلو لپاره د **پِيَرُ** پر **لَاسُ** باندې دا **عَهْدُ** كوي چي **رَهْ** دغه **وَعْدَهُ** كومه چي ستا **نُصِيْحَتُ** به مَمَّ او په **پَايَنْدِي** سره به پر **شَرِيعَتُ** باندې **عَمَلُ** كومه. ددغه **عَهْدُ** **نُومُ** ،، **بِيَعَتُ** ، دي .

پِيَرُ و خپل **مُرِيْدُ** ته دغه څلور **فَائِدِي** **رَسَوَلَايِي** سي
اللهُ تَعَالَى خپل **مَحْبُوبُ** **يُغَمِّزُ** حضرت **مُحَمَّدُ** (ﷺ) ددغه څلورو كارو لپاره **مَبْعُوثُ** كړي دي، د **پِيَرُ** هم دغه **ذِمَّةُ** **دَارِي** ده چي و خپل **مُرِيْدُ** ته دغه څلور **كارونه** وروښايي .

[١] د **اُمّتُ** په مَخَكِي به **قُرْآنُ** وائي .

[٢] و **اُمّتُ** ته به **قُرْآنُ** وړ اَزده كوي .

[٣] و **اُمّتُ** ته به **حُكْمَتُ** وړ اَزده كوي .

[٤] د **اُمّتُ** **تَرْكِئَهُ** (**بَاطِنِي** **يَاكِي**) به كوي .

دَلِيلُ يي دغه **آيْتُونَهُ** دي

١: **هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رُسُلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ □ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ □ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ** لا (آيَتُ ٢، **سُورَةُ الْجُمُعَةِ** ٦٢)

تَرْجَمَةُ:- هغه دي چي په **اُمَمَانُو** خلكو كي دهغوي څخه يو **رَسُولُ** راواستاوي چي د **دُوي** په مَخَكي دده **آيْتُونَهُ** **تَلَاوَتُ** كي، او **دُوي** **يَاكُ** وگرزوي، او **دُوي** ته د **كِتَابُ** او **حُكْمَتُ** **تَعْلِيمُ** وركي، سره ددې چي **دُوي** تر دغه مَخَكِي په ښكاره **مُزَاهِي** كي پراته وو،

٢: **رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ط** . (آيَتُ ١٢٩، **سُورَةُ الْبَقَرَةِ** ٢) .

تَرْجَمَه: - ائ زُمُورِ يَرُورِدْگارَه! په دُوي کي يو دارنگه رَسُول هم رَاوَاسْتَوَه چي د دُوي خڅه وي، چي د دُوي په مخکي ستا آيْتُونَه تِلَاوَت کړي، دُوي ته د کِتَاب او حُکْمَت تَقِيم ورکړي، او دُوي يَاک کړي .
په دغه آيْت کي دِي چي حُضُور (ﷺ) يي د خُلو رو کارو لپاره مَبْعُوث کړئ دِي

[١] د قُرْآن د تِلَاوَت کولو لپاره .

[٢] د قُرْآن د وړ اَزْدَه کولو لپاره .

[٣] د حُکْمَت د وړ اَزْدَه کولو لپاره .

[٤] او د تَرْكِيَه کولو لپاره .

چي پِيړ صَاحِب بِنَه اِنْسَان وي نو دِي هم دغه خُلو ر کارُونَه وړ اَزْدَه کوي، او مُرِيْد ته دغه فائِدَه رَسَوِي .
په تَفْسِيْر اِبْن عَبَّاس کي د تَرْكِيَه دغه مَعْنِي کړي ده، چي پِيړ صَاحِب به خپل مُرِيْدَان په تَوْحِيْد پوه کوي او د شِرْک خڅه به يي د رَاگَرَزُو لُو گُوښښ کوي، او په مُرِيْدَانُو به تُوبَه کوي د غُناهُو خڅه د رَاگَرَزُو لُو گُوښښ به کوي، د يَرْكِيَهْم د دغه مَطْلَب دِي .

دا مَطْلَب نه دِي چي پِيړ صَاحِب به يي په گُومَه مَخْصُوص دُول د زِرَه صَفَائِي وړکوي، لکه خنځه چي د بعضو حَضَرَاتُو خِيَال دِي، که چيري دغه رنگه وائي نو پِيړ صَاحِب به اوّل د خپل اَوْلَاد تَرْكِيَه کړي وائي، او د هر پِيړ زُوي به کامل وَلِي وائي، حَالَانْکَه مُور يي ويښو چي د ډېرو پِيْرَانُو اَوْلَادَه ناکارَه او نا اَهْل وي .

د تَفْسِيْر اِبْن عَبَّاس عِبَارَت دغه دِي

... [وَيَرْكِيَهُمْ] يُطَهِّرُهُم بِالتَّوْحِيْدِ مِنَ الشِّرْكِ، وَيَقَالُ بِالزَّكَاةِ وَالتَّوْبَةِ مِنَ الذُّنُوبِ، أَيَّ يَدْعُوهُمْ إِلَى ذَلِكَ (تَفْسِيْر اِبْن عَبَّاس، آيْت ٢، سُورَةُ الْجُمُعَةِ ٦٢) .

تَرْجَمَه: - خلک پاکوي، يعني د تَوْحِيْد په دَرِيْعَه سره د شِرْک خڅه پاکوي، بعضو حَضَرَاتُو دا هم فَرْمَانِي دي چي: - د زَكَاة مَطْلَب دادِي چي د غُناهُو خڅه تُوبَه په کوي، د تُوبَه کولو و طَرَف ته خلک رَاښلي .

په دغه تَفْسِيْر کي دِي چي د تَوْحِيْد په دَرِيْعَه سره به مُرِيْدَان د شِرْک خڅه د يَاک کولو گُوښښ کوي، او د غُناهُو خڅه د تُوبَه کولو گُوښښ به کوي، لهَذَا دا مَطْلَب يي نه دِي چي د زِرَه گُومَه خَاص قِسْم صَفَائِي به يي کوي .

او دغه د شِرْک خڅه تَرْكِيَه هم هغه وَحْت کپري چي په خپله په مُرِيْد کي صَلَاحِيَّت وي او په خپله هم د شِرْک خڅه د حَان ساتلو مَحْنَت وکي، که

چيري دِي مَحْنَت نَه کوي نو چي پِيَرِ صَاحِب هر خومره سِر د ډگاره ووهي هِيخ نَيْبِجَه نَه وړکوي .

چي پِيَرِ صَاحِب خُدا تَرَس وي نو د هغه زِيَات اَثَر وي

١: اِنَّ اَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ اَنهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: - اَلَا يَنْبَاؤُكُمْ بِخِيَارِكُمْ؟ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ خِيَارُكُمُ الَّذِينَ اِذَا رَاَوْا ذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ .

(ابن ماجه شريف، كتاب الزهد، باب من لا يؤبه له، ص: ٦٠١، نمبر ٤١١٩)
ترجمه: - حضرت اسماء بنت يزيد وويل چي ما د حضور (ﷺ) خه اوربډلي دي چي دا يي و فرمائيل: - زه يي تاسو ته دروښايم چي په تاسو کي بڼه خلک څوک دي؟ خلکو وويل چي هو يارسول الله! حضور (ﷺ) و فرمائيل په تاسو کي بڼه خلک هغه دي چي کله ډوي وويني نو خدائ مو په ياد سي .

په دغه حديث کي دِي چي وويني الله تعالي در په ياد سي، بس هغه بڼه خلک دي، نو لهذا پير صاحب بايد دارنگه د الله والا انسان وي چي ته يي وويني نو الله تعالي در په ياد سي، او که چيري د پير صاحب شان و شوکت وويني دنيا ور په ياد سي او چي دده مگار وويني ستا زړه گبر او سي نو بيا ددغه پير سره په ناسته کي به تا ته خه فائده ملاو سي ؟

حديث دغه دِي

٢: سَمِعْتُ اَبَا بُرْدَةَ بْنِ اَبِي مُوسَى عَنْ اَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمَسْكِ وَكَبِيرِ الْحَدَادِ لَا يُعْدِمُكَ مِنْ صَاحِبِ الْمَسْكِ اِمَّا تَشْتَرِيهِ اَوْ تَجِدُ رِيحَهُ، وَكَبِيرِ الْحَدَادِ يَحْرِقُ بَيْتَكَ، اَوْ ثَوْبَكَ، اَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحًا خَبِيثَةً . (بخاري شريف، كتاب البيوع، باب في العطار و بيع المسك، ص: ٣٣٨، نمبر ٢١٠١ / مسلم شريف، كتاب البيوع، باب في العطار و بيع المسك، ص: ٣٣٨، نمبر ٢١٠١ / ٤٤٣)

ترجمه: - حضور (ﷺ) و فرمائيل چي: - د بڼه ناست گويه او د بد ناست گويه مثال دارنگه دِي، لکه د مشک والا او د پين د بتي، د مشک والا خه به تا ته خه نا خه ملاوږي، يا خو به دهغه خه مشک رانيسي، يا خو به دهغه خه خوشبو حتما ملاوږي، او د پين بتي خو به يا ستا گور و سوخي، يا به ستا کيري و سوخي، يا خو به دهغه بدبوي ضرور در و رسيږي .

په دغه حديث کي دِي چي د پنو خلکو او بدو خلکو اثر کيږي .

ددغه حَدِيثُ خُخه مَعْلُوم سو چي پِيَرِ صَاحِبِ بِنَه وي او مُخْلِص وي، او دهغه خُخه فَايْدَه اَحْسُونَكِي هم مُخْلِص وي او په مَحْنَت سره يي حَاصِل كي، نو دهغه خُخه دغه لُوري بَيَان سوي خُور فَايْدِي او خُور فِيض حَاصِلِري .

د دُنْيَا د طَلَب لپاره پِيَر جوړول، يا مُرِيْد
جوړول بِنَه خَبَرَه نه ده

دَلِيل دغه حَدِيث دِي

٣: سَمِعْتُ اَبَاهُ رِيْرَةَ يَقُوْلُ قَال رَسُوْلُ اللهِ (ﷺ) ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللهُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزْكِيَهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَ رَجُلٌ بَايَعَ اِمَامَهُ لَا يَبَايِعُهُ اِلَّا لَدُنْيَا فَاِنْ اَعْطَاهُ مِنْهَا رَضِيَ وَ اِنْ لَمْ يُعْطَ مِنْهَا سَخَطَ ثُمَّ قَرَأَ [اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بَعْدَ اللهِ وَ اِيْمَانَهُمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا] [آيَت ٧٧، سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ ٣] .

(بُخَارِي شَرِيْف، كِتَابُ الْمَسَاقَاة، بَابُ اَنْتُمْ مِنْ مَنَعَ اِيْنِ السَّبِيْلُ مِنَ الْمَاءِ، ص: ٣٧٩، نَمِيْر)
(٢٣٥٨)

تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِل چي:- د قِيَامَت په وَرُخ به و دُرُو كِسَانُو ته الله تَعَالِي (د رَحْمَت په نَظَر) نه گوري، او نه به هغه يَاك كوي، او د هغوي لپاره به دِرْذَنَّاك عَذَاب وي يو هغه کس چي د خپل اِمَام سره يي بِيْعَت کړي وي، او صرف د دُنْيَا د گټولو لپاره يي بِيْعَت کړي وي، که اِمَام خه (مال) ورکي خو خُوشَحَال او رَاضِي سي، او که چيري خه (مال) ور نه کي نو دهغه خُخه نَارَاض سي بيا حُضُور (ﷺ) دغه آيَت ووايه [چي تَرْجَمَه يي دغه ده] کوم خلک چي د الله په عَهْد او د خپلو قَسْمُو په دُرِيْعَه سره لُر خه مال راښيي الْخ .

په دغه حَدِيث کي دِي چي خوک د دُنْيَا لپاره بِيْعَت کوي نو الله تَعَالِي د قِيَامَت په وَرُخ وهغه ته د رَحْمَت په نَظَر سره نه گوري، او نه هغه يَاك کوي، او دهغه لپاره به دِرْذَنَّاك عَذَاب وي .

په مَوْجُوْدَه زَمَانَه کي بعضو خلکو مُرِيْد جوړول هم د دُنْيَا يوه دِنْدَه گرزولي ده، د مَالِدَارَه مُرِيْدَانُو خُخه د خِلَافَت پر نَوْم باندي دېر مال لوټوي او لاس ته يي رَسوي، ددغه رنگه پِيَرَانُو خُخه بَايْد هُوْشِيَار ووسپړي، دوي يي د دِين لپاره او د تَرْبِيَّت لپاره نه مُرِيْدَان کوي، بلکه د پِيْسُو او د دَوْلَت گټلو لپاره د پِيْرِي او مُرِيْدِي يو جَال خُوروي او آواروي يي، ددغه رنگه پِيَرَانُو خُخه حَان گوري .

په دغه دُنْيَا کي بِنَه پِيْران هم سته چي د خلکو تَرْبِيَّت کوي، زَمَا يو اُسْتَاذ وُو چي پِيَر وُو، هغه به مُور ته اَلْتَا پيسي هم راکولي، او دېر مُخْلِص وُو، د يو

عَظِيمُ مُفْتِي بَاجُودَ تَوَلَّ رُؤُودَ يِي په فَقَرُ او مَسْكَنَتُ كي تېر كئى، رَهَ تر نِن وَرَحِي پورې دهغه څخه مُتَأَثِّر یم .

زَمَا په رُؤُودَ كي دوه درې پِيرَان دغه رنگه راغلي دي چي تَوَلَّ رُؤُودَ يي په فَقَرُ و فَاقَه كي تېر كئى، او د مُرِيدَانُو په تَرْبِيَّت كي گوبښس جَارِي ساتئ، فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ .

رَهَ د گوم چا سره د نَفَرَت لپاره نه بلکه ددې لپاره دغه څه ليكم چي خلگ د خُرَافَاتُو څخه وَرغورم (وَسَاتَم)، تاسو زَمَا د تَجْرِبِي څخه فَائِدَه واخلئ .

د بَيْعَت څلور قِسْمُونَه وي

- [۱] پر اِيْمَان باندي د بَرَقَرَارَه پاته كېدو لپاره بَيْعَت كول .
- [۲] د جِهَاد لپاره بَيْعَت كول .
- [۳] د خِلَافَت لپاره بَيْعَت كول .
- [۴] د اَعْمَال صَالِحَه كولو لپاره، او په هغه كي د تَرْقِي لپاره بَيْعَت كول .

- [۱] پر اِيْمَان باندي د بَرَقَرَارَه پاته كېدو لپاره بَيْعَت كول .

دليل يي دغه آيت دى

۳: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ □ بَيْنَ
أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ ط إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ

(آيت ۱۲، سُورَةُ الْمُمتَحَنَةِ ۶۰) .

تَرْجَمَه:- ائ نبی! چي كله تا ته مُسْلِمَانَانِي ښځي پر دغه خَبَرَه باندي د بَيْعَت كولو لپاره راسي چي دوي د اللّٰه سره يو شئ هم شَرِيك نه مڼي، او غُلَا نه كوي، او زِنَا نه كوي، او خپل اَوْلَادُونَه نه قتلوي، او نه يو دارنگه بُهْتَان لگوي گوم چي دوي د خپلو لاسُو او پښُو په مابين كي سره جوړ كړئ وي، او نه په يو ښه كار كي ستا نَافَرْمَانِي كوي، نو ته د دوي سره بَيْعَت كوه، او د دوي په حَق كي د اللّٰه څخه د مَغْفِرَت دُعَا كوه. يَقِينَا اللّٰه ډېر بَخْبَن كونكى، ډېر زِيَات مَهْرَبَان دى. ■

په دغه آيت كي و حُضُور (ﷺ) ته دا وينا كړې ده چي ته پر بڼُو اَعْمَالُو باندي د دوي څخه بَيْعَت واخله .

[٢] د جِهَادِ کولو لپاره بَيْعَتِ کول .

دَلِيلُ يې دغه آيَتُونَه دي

٤: إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ ط يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ج فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ □ ج وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِيسُوتُهُ أَجْرًا عَظِيمًا ع

عَظِيمًا ع

(آيَت ١٠، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨) .

تَرْجَمَه: - (اى بېغمبره!) کوم خلک چي ستا سره بَيْعَتِ کوي، هغه په حَقِيقَتِ کي د اللَّهِ سره بَيْعَتِ کوي. د اللَّهِ لاس د دوي پر لاسو (بلا کيف) پړوت دى. دهغه بعد چي څوک عَهْدِ ماتي، دهغه د عَهْدِ د ماتولو وپال به پر هغه وي، او څوک چي هغه عَهْدِ پوره کوي کوم چي ده د اللَّهِ سره کړى دى، نو اللَّهِ به هغه ته زبردسته ثواب ورکي. ■

٥: لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ■ (آيَت ١٨، سُورَةُ الْفَتْحِ ٤٨)

تَرْجَمَه: - يَقِينًا اللَّهِ دهغه مؤمنانو څخه دېر خوشحال سو چي کله دوي تر درخته لاندي ستا سره بَيْعَتِ کاوئ، او د دوي په زړو کي چي څه وو هغه هم اللَّهِ ته معلوم وو، نو ځکه ده پر هغوي باندي سکينة نازل کئ، او دوي ته يې په انعام کي يوه نژدې فتح ورکړه، ■

په دغه دواړو آيتو کي پر جِهَادِ باندي د بَيْعَتِ اخستلو بيان دى .

[٣] پر خِلَافَتِ باندي بَيْعَتِ اخستل .

دَلِيلُ يې دغه اثر يعني قول صحابي دى

٤: فَحَمِدَ اللَّهُ أَبُوبَكْرًا وَ أَثْنَى عَلَيْهِ فَقَالَ عُمَرُ بَلْ نُبَيِّعُكَ، أَنْتَ سَيِّدُنَا، وَ خَيْرُنَا، وَ أَحَبُّنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخَذَ عُمَرُ بِيَدِهِ □، فَبَايَعَهُ، وَبَايَعَهُ النَّاسُ .

(بَخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ الصَّحَابَةِ، بَابُ، ص: ٦١٦، تَمِيزُ ٣٦٦٨)

تَرْجَمَه: - حضرت أَبُوبَكْرٍ حَمْدُ و ثنا وويل حضرت عُمَرُ وويل چي موږ ستا سره بَيْعَتِ کوو، ته زموږ سردار يې، په موږ ټولو کي افضل يې، او و رسول الله (ﷺ) ته تر ټولو زيات محبوب يې، حضرت عُمَرُ د حضرت أَبُوبَكْرٍ لاس ونيوئ او دده سره يې بَيْعَتِ وکئ، او خلکو هم دده سره بَيْعَتِ وکئ .

په دغه حديث (اثر) کي پر خِلَافَتِ باندي د بَيْعَتِ اخستلو ثبوت موجود دى .

[٤] د أَعْمَالِ صَالِحَةٍ کولو لپاره، او په هغه کي د تَرْقِي لپاره

بَيْعَتِ کول .

دَلِيلُ بِي دَغِه حَدِيثُ دِي

٤: سَمِعْتُ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَالنَّصْحَ لِكُلِّ مُسْلِمٍ.

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْبَيْعِ، بَابُ هَلْ يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ بِغَيْرِ أَجْرِ، ص: ٣٤٥، نَمْبَرُ

(٢١٥٧)

تَرْجَمَهُ: - حضرت جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فَرَمَائِي چي مَا دِ حُضُورُ (ﷺ) سره پر دَغِه خَبَرُو بَانْدِي بَيْعَتِ وَكِي شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، او دا چي لُمُونُخِ قَائِمِ كَرَم، زَكَاةِ اداء كَرَم، دِ حُضُورُ (ﷺ) خَبَرِه وَآوَرَم، دده إِطَاعَتِ وَكَرَم، او د هر مُسْلِمَانِ سره د خَيْرِ خَوَاهِي مَعَامَلِه وَكَرَم.

په دَغِه حَدِيثِ كِي دِي چي دِ أَعْمَالِ صَالِحِه دِ كولو لپاره يي دِ حُضُورُ (ﷺ) پر لَاسِ بَانْدِي بَيْعَتِ كَرِي وَو.

حُضُورُ (ﷺ) به دِ بِنَحْوِ (زَنَانُو) سره بَيْعَتِ كاوي لېكن دِ هغوي لَاسِ ته به خپل لَاسِ مُبَارَكِ نه وُر وُرِي

حُضُورُ (ﷺ) به دِ بِنَحْوِ سره بَيْعَتِ كاوي لېكن دِ هغوي لَاسِ ته يي خپل لَاسِ نه وُر وُرِي، او نه يي مَسْنِ كاوي، بلكه په يِرْدِه كِي (يعني دِ پِرْدِي وَ شَا ته) به بَيْعَتِ كاوي، دَلِيلُ بِي دَغِه حَدِيثُ (اَثَرِ) دِي

٦: عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَتْ عَائِشَةُ فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا الشَّرْطِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ فَقَدْ أَقَرَّ بِالْمُحَنَةِ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا أَقَرَّرَنَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ قَالَ لَهُنَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) انْطَلِقْنَ فَقَدْ بَايَعْتُنَّ، لَا وَاللَّهِ مَا مَسَسَتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ غَيْرَ أَنَّهُ بَايَعَهُنَّ بِالْكَلامِ، وَاللَّهِ مَا أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى النِّسَاءِ إِلَّا بِمَا أَمَرَهُ اللَّهُ، يَقُولُ لَهُنَّ إِذَا أَخَذَ عَلَيْهِنَّ قَدْ بَايَعْتُنَّ كَلَامًا.

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الطَّلَاقِ، بَابُ إِذَا اسْلَمَتِ الْمُشْرِكَةُ أَوِ النَّصْرَانِيَّةُ تَحْتَ الذِّمِّ أَوْ الْحَرْبِيِّ، ص: ٩٤٥، نَمْبَرُ ٥٢٨٨)

تَرْجَمَهُ: - حضرت عَائِشَةُ فَرَمَائِي چي: - دِ مُؤْمِنَاتِ بِنَحْوِ خُخِه چي كُومُو به دِ آيَتِ دِ شَرْطُو اِفْرَارِ وَكِي نو مُوَاجِه هغي دِ اِمْتِحَانِ دِ وَرَكُولُو دِ خَيْرُو اِفْرَارِ وَكِي، بِنَحْوِ چي به دِ خَبَرُو دِ لَارِي خُخِه ددغه شَيَانُو اِفْرَارِ وَكِي، نو حُضُورُ (ﷺ) به وَ فَرَمَانِي چي: - تاسو وُلَارِي سِي، مَا ستاسو سره بَيْعَتِ وَكِي، قَسَمِ په خُدَائِ دِ حُضُورُ (ﷺ) لَاسِ په هِيخِ وَخْتِ دِ (غَيْرِ مُحَرَّمِ) لَاسِ نه دِي مَسْنِ كَرِي، صِرْفِ په خَبَرُو سره به يي بَيْعَتِ كاوي، چي اللَّهُ خومره حُكْمِ ده ته وَرَكَرِي وَو، حُضُورُ (ﷺ) دِ بِنَحْوِ سره په هغونه اَنْدَا زِه مَعَامَلِه كوله،

حُضُورُ (ﷺ) چي به د بَنُخُو خُخه بِيَعْتُ اَخَسْتُ نُو دغه به يي ورته ويل، مَا د **خَبْرُو** (كلام) د **لَارِي** ستاسو سره بِيَعْتُ كړئ دئ .

په دغه **حَدِيثُ (اَنْز)** كي دئ چي د بَنُخُو سره يي صرف د **خَبْرُو** د **لَارِي** بِيَعْتُ كړئ دئ، دهغوي لاس ته يي لاس نه دئ وروړئ .

نن سبا يي ويښو چي **مُرِيْدَةُ زَنَانَه** د خپل پيښ په مَخَكِي يي **يَرْدَه** ناسته وي، او د **بي يَرْدَه** گي هغه ټولي **نَخري** کوي گوم چي کول يي په کار نه دي، ددغه خُخه په هر **حَال** كي **بَايْد** خانونه و ساتل سي .

دا چي پيښ **صاحب** دي تا ته گوم **معنوي فيض** درکړي، دغه رنگه نه ده

بعض پيښان **صاحبان** دغه **تأثّر** ورکوي چي که **زما خدمت** کوي نو **زه** به **تا** ته يو **معنوي فيض** درکرم، او **مُرِيْد** د هغه د حاصلولو لپاره په کلو کلو په **خدمت** كي لگيا وي او دوي ددغه **حديث** خُخه **استدلال** کوي، لېکن دا هم په **ياد** ولري چي ددغه **معنوي** شي وړکولو **واقع** په **حديث** كي صرف يو وار راغلي ده، او يوه **واقع** ده او هغه هم د **معجزی** په توگه **واقع** سوي وه، دهغه وروسته بيا نه ده **صادره** سوي او نه هر پيښ و خپل **اولاد** ته مَخَكِي دغه **فيض** ورکاوي، **حديث** دغه دئ

٧: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَوْمًا لَنْ يَبْسُطَ أَحَدٌ مِنْكُمْ ثَوْبَهُ حَتَّى أَقْضِيَ مَقَالَتِي هَذِهِ □ ثُمَّ يَجْمَعُهُ إِلَى صَدْرِهِ □ فَيَنْسِي مِنْ مَقَالَتِي شَيْئًا أَبَدًا، فَبَسَطْتُ ثَمَرَةَ لَيْسَ عَلَى ثَوْبِيَا غَيْرُهَا حَتَّى قَضَى النَّبِيُّ (ﷺ) مَقَالَتَهُ ثُمَّ جَمَعْتُهَا إِلَى صَدْرِي فَوَالَّذِي بَعَثَهُ بِالْحَقِّ مَا نَسِيتُ مِنْ مَقَالَتِهِ □ تِلْكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا .**

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْحَرْثِ وَالْمَزَارَعَةِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغُرَسِ، ص: ٣٧٧، نَمِيز (٢٣٥٠)

ترجمه:- **حُضُورُ (ﷺ)** يوه وړخ و فرمايل چي:- يو څوک دي خپله کپړه و غوړوي چي **زه** په هغه كي خپله يوه **خبره** وکم، او هغه دي د خپل بدن سره و منبلوي، نو په هيڅ وخت به **زما خبره** هېره نه سي، نو **ما** خپل يو پيښ **اوار** (خوړ) کي، **زما** سره دهغه خُخه **علاوه** بل و و هم نه، **حُضُورُ (ﷺ)** په هغه كي خپله **خبره** وکړه، بيا يي هغه پيښ پر خپله **سينه** باندي و منبلاوي، نو **قسم** دي مې په هغه **ذات** وي چي په **حق** سره يي دئ **مبعوث** کړئ دئ، دده يوه **خبره** مې تر اوسه نه ده هېره سوي .

دغه حَدِيثُ د مُعْجَزِي په نُوگه وُو، هَمْبَشَه دغه رنګه خَبَرَه نَه وه، که نَه نو بَارِ بَارِ (په خو خو کرته به) حُضُورُ (ﷺ) دغه فَيْضُ وړکولائي .

۳۶: تَعْوِيذُ په غَاړَه کول څنګه دي؟

ددغه عَقِيدې په اړه ۴ آيَتُونَه او ۳۰ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيلُ مُلاحَظَه کئ .

د تَعْوِيذُ أَوْه قِسْمُونَه دي

[۱] چې د قُرْآن و حَدِيثُ جَائِزُ تَعْوِيذُ د جَائِزُ مَقْصَدُ لپاره وَوَيْل سي، يا يې په غَاړَه وَحَرَوِي يا يې تر مُرْدِي وَحَرَوِي نو دا جَائِزُ دي .

[۲] په تَعْوِيذُ يا مُنْتَرُ کي د الله څخه عَلَاوَه مَدَدُ غُوبَسْتَل سوئ وي نو دغه بيا حَرَامُ دي .

[۳] په تَعْوِيذُ يا مُنْتَرُ کي دغه رنګه أَلْفَاظُ اِسْتِعْمَالُ سوي وي چې مَعْنِي يې نَه وي مَعْنُومُ، نو کېدلای سي چې په دغه کي دي د الله څخه عَلَاوَه مَدَدُ غُوبَسْتَل سوئ وي نو دغه هم جَوَازُ نَه لري .

[۴] چې بِدَ نَظَرُ ورته لګېدلی وي .

[۵] جَادُو ... دغه خو بِالْکُلِّ حَرَامُ دي .

[۶] عَرَّافُ چې دا دَعْوَه کوي چې رَه په غَيْبُ خَبَرُ يَم، هغه ته تَلَل بِالْکُلِّ حَرَامُ دي .

[۷] پِيرَانَانُ (جَنَّاتُ) رَايسْتَل .

د تَعْوِيذُ کولو دوه صُورَتُونَه دي

[۱] يو دا چې پر مَرِيضُ باندي قُرْآنُ و حَدِيثُ وِيل او پر جُفُ کول، ددغه خو په حَدِيثُ کي ثُبُوتُ سته .

[۲] دُويَمُ دا چې قُرْآنُ و حَدِيثُ وَلِيکي او په غَاړَه يې وَحَرَوِي، د حَدِيثُ څخه ددې مُمَانَعَتُ ښکاره کېږي، د هر يوه لپاره مَخْتَه آيَتُ او حَدِيثُ تاسو مُلاحَظَه کئ

د بعضو تَعْوِيذُ گرانو مَكْرُونَه او چِمُونَه

په دُنْيَا كې بڼه خلك هم سته، لېكن څه كسان دغه رنگه هم كوي .
 ټول دارنگه نه دي، بعض تَعْوِيذُ كونكي د مَابَيْنُ مَابَيْنُ خَبَرِي كوي، دوي نه
 خو دا وائي چي جَنَاتُ دي، او نه دوي دهغه څخه اِنكَار كوي، بلكه دارنگه
 وائي چي پر دې باندي د جَنَاتُو سايه ده، يعني جَنَاتُ سته هم او نَسْتَه هم، او
 ددغه پيرَانَانُو د ليري كولو لپاره بڼه ډيري پيسي وُصُولوي، او مِيَاشْتَه بَعْدُ
 چي پيرَانانُ نه سي ليري نو دا وائي چي مِا خو يو پيرِي ليري كړئ وُو،
 لېكن اوس دده د خاندانُ نور خلك راغلي دي، نو اوس دهغه د ليري كولو
 لپاره نوري پيسي لگېږي .

كله نا كله دا ورته وائي چي تَا ته نژدې خلكو په تَا باندي جَاوُو كړئ دئ، يا
 يي تَعْوِيذُ ډر كړئ دئ، او په نژدې خلكو كي هَمَسايه، وُرِيَنْدَاړه، خَوَابِنِي او
 عَمَه يعني تَرُورِي وي، نو ددغه څخه هسي د يوې څخه ټول ژوند په زړه
 كي دَننه دَننه دُبْنَمْنِي پيدا سي، او كله نا كله خو عَتَه هَنگامَه جِنَبِي جوړ
 سي، او دغه ټول د تَعْوِيذُ والا په كوي، خَالانَكه په خپله دغه تَعْوِيذُ والا په
 هيڅ خَبَرُ هم نه وي، نو ځكه د دغه رنگه تَعْوِيذُ گرانو او جَاوُو گرانو څخه
 ځان ساتل بهتر دئ، په دغه آيْت كې ددې وَصَاحَتُ سوئ دئ

۱: فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ □ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ زَوْجِهِ □ ط وَمَاهُمْ بِضَارِرِينَ
به □ من أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ط (آيَت ۱۰۲، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲) .

تَرْجَمَه:- بياهم دي خلكو دهغوي (فَرَشْتُو) څخه هغه شَيان اَزده كول چي د مېرِه او
 دهغه د مېنې تر مينځ تَفْرِيقُ (جَدائي) راولي، (هسي دا خَبَرَه بَايْدُ وَاضِحُ وي چي) دوي
 ددې (جَاوُو) په ذَرِيعَه سره هيڅ چا ته د الله د مَشِيَّت (ارادې) بغيره هيڅ ډول نَقْصَانُ نه
 سو رسولاني .

په دغه آيْت كې فَرَمَانِلِي دي چي جَاوُو كونكي عُمُومًا دغه رنگه حَرَكْتُونَه
 كوي چي د مېرِه او مېنې په مَابَيْنُ كي هم اِخْتِلَافُ پيدا كړي، كله نا كله د
 رَشْتَه دَارَانُو په مَابَيْنُ كي دُبْنَمْنِي پيدا كي، وَاقِعَه بعض تَعْوِيذُ گران د رَشْتَه
 دَارَانُو په مَابَيْنُ كي اِخْتِلَافَاتُ پيدا كوي .

په دغه حَديث كې دا هم بَيَانُ سوئ دئ چي دغه تَعْوِيذُ كونكو ته يوه خَبَرَه
 مَعْلُوم سي نو په هغه كي سَلُ دَرَوَاغُ نور هم د ځان څخه وړ گډ كي بيايي و
 مَرِيضُ ته وائي چي هغه يَقِيْنُ وكې، او دده دُكَّانُ بڼه وچلېږي .

دَلِيلُ يي دغه حَديث دئ

١: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الْكُفَّانَ كَانُوا يُحَدِّثُونَنَا بِالشَّيْءِ
فَنَجِدُهُ حَقًّا، قَالَ تِلْكَ الْكَلِمَةُ الْحَقُّ يَخْطِفُهَا الْجَنِيُّ فَيَقْدِفُهَا فِي أُنْزَلٍ وَلِيهِ □،
وَيَزِيدُ فِيهَا مِائَةَ كَذِبَةٍ.

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ السَّلَامِ، بَابُ تَحْرِيمِ الْكُفَّانَةِ وَ إِيْثَانِ الْكُفَّانِ، ص: ٩٨٩، نَمْبَرُ
(٥٨١٦ / ٢٢٢٨)

ترجمه:- حضرت عائشه فرمائي چي:- ما وويل كاهنان خه (بعض) خبري مور ته
كوي نو مور هغه رشتيا و موندو، نو حضور (ﷺ) و فرمائيل چي:- پيرانان هسي يوه
رشتيا خبره د يو خايه خخه و موني، هغه و خپل موكل ته وكري، او موكل په هغه كي
سل درواغونه كډوي .

په دغه حديث كي دي چي موكل سل درواغ د خپل خان خخه وړ سره كډوي
او بيايي واخلگو ته وائي .

په گوم كور كي چي د تعويذ رواج جور سي
هغه بيا خان نه سي خلاصولائي

كله نا كله دارنگه پيښي هم سوي دي چي په گوم كور كي د تعويذو ډېر
رواج وي، نو دهغه كور و انسانانو ته دهغه و هم پيدا سي، او چي هسي يوه
پريشاني راسي نو ددوي دا خيال وي چي په مور باندي يو چا جادو كړي
دي، آن تر دي كه چيري اچانك (ناپېره) د لاس خخه لوبښي ايله سي نو هم
د دوي دا خيال وي چي د يو چا د جادو يا د تعويذ لكبله دغه لوبښي ايله سو،
چي زر واره يي يو كي چي دا خو اچانك لوبښي د لاس خخه ايله سو، يا
دغه د درد يا مرض په وجه دي نو دي بيا هم نه پوهېږي، حكه چي دده په
دماغ كي د تعويذ يا جادو خبره كښېنستلي ده، او بس بيا نو ددغه جادو د ختم
كولو لپاره تعويذ گرانو ته ورجي، او هغه دارنگه د مينځ مينځ خبري ورته
كوي چي دي يي په تردد كي اچولي وي او خپلي پيسي خيني اخلي، او ټول
عمر يي پساو كړي وي، حكه چي دده مطلب خو پيسي او دولت دي، او په
معاشره كي خپل شهرت تر لاس كول دي .

نو حكه په ډېر ادب ستاسو خخه گزارش دي چي ددغه وهمياتو خخه خائونه
ليږي كي، په دغه وجه خو حضور (ﷺ) بعض تعويذونه، او جادو منع
كړي هم دي، تفصيل يي تاسو مخته ملاحظه كولائي سي .

د تَعْوِيذُ خُخه لَر خَه زِهْنِي تَسْلِي مِلَاوِيرِي

يَوَه تَعْوِيذُ كُونَكِي مَا تَه خَلُورُ خَبَرِي وِكْرِي

[١] پَر كُوم چَا چي مُور دَم او جُف كوو هغه عُمُومًا زِهْنِي مَرِيضَان وَي، يا خو هغه تَه خُوب تَه وَرَجِي، يا دهغه پَر زِهْن باندِي خُوف (بېرَه) مُسَلِّط وَي، چي دهغه لِكبله دِي هر وَخْت پَه بېرَه كِي وَي، او چي يَو نَغ وسي نو دده دا خِيَال وَي چي دا د پِيرَانَانُو يا د شَيْطَان نَغ دِي، او اوس به دِي پَر مَا باندِي حَمْلَه كوي، ددغه بېرِي يا وَهْم خُخه دِي هر وَخْت پَه خُوف كِي مُبْتَلَا وَي، او كله نا كله خو ددغه خُوف لِكبله ده تَه پُورَه اَتَه گَنْتِي خُوب هم تَه وَرَجِي، لُون خَه بِيده سي او بَس رَاپُورَتَه سي، اوس ددغه لُون خُوب لِكبله بيا تُول وَرَح دده پَر سَر دِرْد وَي، غَاړَه يِي دِرْد كوي، چي دهغه لِكبله دده دا خِيَال وَي چي پَر مَا باندِي پِيرَانَان سِيَاړَه دي، او دِي دهغه خُخه نَا اَرَام وَي، خَالَانِكَه هِيخ پِيرَانَان تَه وَي، هغه دُومرَه فُرَصَت چيري لري چي دده پَر سَر دي سِيَاړَه سي، او خپل كَارُونَه دي پَر بَردي بَس دَلتَه دي خپل چَكْرُونَه وَهِي، اَصْل مَسْئَلَه داده چي د خُوف لِكبله يا د كُورَنِي پَر بَشَانِي پَه وَجَه ده تَه خُوب تَه وَرَجِي، دهغه پَه وَجَه دده تُول بَدَن مَات مَات وَي .

چي كله مَا تَه مَرِيض راسي نو زِمَا دا فِكْر وَي چي دِي پَر بَشَان دِي، او خُوب تَه وَرَتَه رَاخِي، لېكن چي سِيډَا خَبَرَه وَرَتَه وِكم نو پَه هغه سره كَار تَه چلېري، نو حُكه دا وَرَتَه وَايم چي دغه تَعْوِيذُ وَاخَلَه پَه دِي سره به تُول پِيرَانَان وَتَبْتِي، پَه دغه دَم او جُف سره مَرِيض تَه تَسْلِي او سَكُون مِلَاو سي چي پِيرَانَان او جَادُو خو بِالْكُلِّ وَ تَبْتَبْدَل، پَه دغه رنګه دده خُوف خْتَم سي، اوس دِي پَه اَرَام سره بِيده سي، او ددغه بِيډېو پَه وَجَه دده مَرَض خْتَم سي، نو حُكه زُمُور تَعْوِيذُ يَو قِسْم تَسْلِي ده .

[٢] هغه دُوهَمَه خَبَرَه دا رَا تَه وِكره چي زُمُور پَه لَاس كِي هِيخ دُول كَرَامَت تَه وَي، مُور خو مُخْتَلَفِي دُعَاگان وَرَتَه لِيكوو هغه وَركوو، پَه هغه كِي اَثَر اَجُول د اَلله تَعَالِي كار دِي، كه دهغه خُوبَنَه سي نو پَه هغه سره شِفَاء وَرَتَه مِلَاو سي، او كه دهغه تَه سي خُوبَنَه نو هِيخ هم تَه وَي، نو حُكه زُمُور پَه لَاس كِي هِيخ كَرَامَت او جَلَا شَي تَه وَي .

[٣] او دَرِيْمَه خَبَرَه يِي دا رَا تَه وِكره چي عُمُومًا زُمُور پَه لَاس كِي جَنَات يا مُوَكَّل تَابِع تَه وَي، د عَوَامُو دغه وَهْم ډېر صَحِيح او پَر حَائ تَه دِي، اِمَكَان سته چي دغه دي وي، لېكن زِمَا تر مَعْلُومَات پُوري دغه دِي چي

جَنَاتِ يې **تَابَع** نَه وي، د پيسو لپاره ډېر خلك دغه **خَبَرِي** كوي چې **زِمَا** سره **مُوكَل** دى، كه چيري دغه رنگه وي نو بيا په دغه **مُوكَل** باندي ولي پيسې نه **جَمَع** كوي؟ دوي يې د نورو څخه ولي غواړي؟

[٤] او **خُلُورَمَه** **خَبَرَه** يې دا را ته وكړه چې **مُور** په **غَيْب** هم نه **يُو** **خَبَر**، **مُور** دارنگه كوو چې د **مَرِيض** څخه د يوې **خُوا** او **بَلِي** پوښتنې كوو، **سُوالُونَه** **حِينِي** كوو، **خَبَرِي** **حِينِي** پوښتو، دهغه څخه څه **اَندازَه** وكو، بيا په **خپل دَهانت** سره، په خپله **تَجَرِبَه** سره، د **مِينخ** **مِينخ** **خَبَرِي** ده ته كوو، او دغه **تَأْتِر** وركوو چې **مُور** ته د **غَيْب** **عِلْم** **حَاصِل** دى، يا و **مَا** ته ستا په اړه **جَنَاتُو** **تَوَل** **مَعْلُومَات** راكړي دي، او هغه خو **عِلْم** **اِنْسَانَان** وي، نو ځكه **زُمُور** پر **خَبَرُو** **يَقِين** وكې، او دا يې **خِيَال** سي چې **مُور** ته خو **عِلْم** **غَيْب** **حَاصِل** دى، يا **مُور** رسېدلي **بَابَاگان** يو، چې د **مَرِيض** په هره **خَبَرَه** په هر **حَال** سره **خَبَر دَاَرَه** وي .

او كه چيري يو **دُهين** كس راسي، او هغه **زُمُور** د **خَبَرُو** **يَلْتَبَه** شروع كي نو بيا **مُور** دهغه سره ډېري **خَبَرِي** نه كوو، بلكه دهغه څخه **حَان** خلاسوو چې دغه **زُمُور** تر **لَاس** كړى **شَهْرَت** د **خَاوَرُو** سره **خَاوَرِي** نه سي، او **رَاوَان** **دَوَلَت** او **پيسې** بند نه سي، ځكه چې **زُمُور** سره د پيسو لپاره تر **تولو** **بَنَه** دغه يو **دُكان** دى، چې ددغه **دُكان** څخه ډېر څه **مِلاوېږي** او **مَصْرَف** يې **بَالِكُل** نَسْتَه .

اوس ددغه **مُخْلِص** **تَعْوِيذ** كونكي **خَبَرَه** تر **كُومَه** **حَد** پوري **صَحِيح** ده، دا خو و ده ته **مَعْلُوم** ده، **اَلْبَتَه** دده په **خَبَرُو** كي څه نا څه **وَرَن** خو سته، تاسو هم ددغه **خَبَرُو** څخه **فَائِدَه** تر **لَاس** كئ، او د **دُوكه** خوړلو څخه خپل **حائونه** **مَحْفُوظ** كئ. **وَالله** **أَعْلَمُ** **بِالصَّوَاب** .

[١] ... د قُرْآن و حَدِيث جَائِز تَعْوِيذ

كه چيري د **تَعْوِيذ** په **دُرِيَعَه** سره د **خلگو پريشانې** ليري كول **مَقْصَد** وي نو بيا خو **صَحِيح** دى، او كه چيري ددې لپاره **تَعْوِيذ** كوي چې د يو **چَا** **زِيَرُول** يې **مَقْصَد** وي، يا د **مېړه** او **مېنې** په **مابين** كي **نَفَرَت** پيدا كول **مَقْصَد** وي، يا د **رشته دارانو** په **مابين** كي **نَفَرَت** **زِيَاتُول** **مَقْصَد** وي نو دغه رنگه **تَعْوِيذ** كول **جَوَاز** نه لري، ددې به ډېره **سَخْتَه** **كُناه** وي .

په تَعْوِيذ کي بَايَذ دارنگه کَلِمَات وي چي په هغه کي صرف د الله څخه مَدَد غوښتل سوئ وي نو دا جَانِز دئ، بلکه که په تَعْوِيذ کي هغه کَلِمَات وي چي په هغه سره حُضُور (ﷺ) تَعْوِيذ کړئ وي نو دا ډېر بَهْتَر دئ، او چي د حُضُور (ﷺ) کَلِمَات دي نو په هغه کي به اَتَر هم زِيَات وي، او ثَوَاب به هم ملاؤ سي .

٢: عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ دَخَلْتُ أَنَا وَ ثَابِتٌ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، فَقَالَ ثَابِتٌ:- يَا أَبَا حَمْرَةَ اسْتَكَيْتُ، فَقَالَ أَنَسٌ أَلَا أَرَاكَ بِرُقِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَ بَلَى، قَالَ اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهَبِ الْبَاسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لِأَشَافِي إِلَّا أَنْتَ، شِفَاءً لَا يَغَادِرُ سَقَمًا . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الطِّبِّ، بَابُ رُقِيَّةِ النَّبِيِّ (ﷺ)، ص: ١٠١٤، نَمْبَرُ ٥٧٤٢)

تَرْجَمَه:- حضرت عَبْدُ الْعَزِيزِ وَ فَرْمَانِل چي:- زَه او ثَابِت حضرت أَنَس ته راغلو، نو حضرت ثَابِت وويل، اى أَبُو حَمْرَةَ زَه مَرِيض یم؟ نو حضرت أَنَس و فَرْمَانِل، حُضُور (ﷺ) چي کوم تَعْوِيذ کړئ دئ زَه هغه تَعْوِيذ در نه کړم؟ نو ثَابِت وويل هَوَا! نو حضرت أَنَس دغه دُعَاء وويل، [تَرْجَمَه يي دغه ده] اى د إِنْسَانِ رَبِّ، تَكْلِيف ليري کونکي، شِفَاء راکي، تَنْهَا ته شِفَاء وړکونکي يي، ستا څخه بَغِيرَه بل شِفَاء وړکونکي نسته، دارنگه شِفَاء چي هيڅ ډول مَرَض (تر شا) پرې نه اړدي . په دغه حَدِيث کي دئ چي صرف الله تَعَالَى شِفَاء وړکونکي دئ، لهذا صرف دهغه څخه مَدَد غوښتل په کار دئ .

بيا د تَعْوِيذ کولو دوي طريقي دي

[١] يوه داده چي د تَعْوِيذ کَلِمَات پر ووايي پر مَرِيض يي جُف کي، دا خو جَانِز ده، ځکه چي حُضُور (ﷺ) پر مَرِيض باندي ځه وويل او دَم يي پر وکړئ.

[٢] دوه دا چي د تَعْوِيذ کَلِمَات پر کاغذ وليکي په غَارَه يا تر مِرْدِي يي وټري، دغه صُورَت ډېر بِه نه دئ، ددې مُکَمَّل تَفْصِيل مخته رَارَوَان دئ .

حُضُور (ﷺ) د تَعْوِيذ کَلِمَات ويلي او
پر مَرِيض يي دَم کړئ دئ

دَلِيلُ بِي دَغِه حَدِيثُونَه دِي

٣: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا اشْتَكَى مِنْ إِنْسَانٍ مَسَحَهُ بِبِمِينِهِ □ ثُمَّ قَالَ اذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. (مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ السَّلَامِ، بَابُ اسْتِحْبَابِ رُقِيَّةِ الْمَرِيضِ، ص: ٩٧٢، نَمْبَرُ ٢١٩١/٥٧٠٧)

تَرْجَمَه: - حضرت عَائِشَةُ فَرَمَائِي چي: - چي یو کس به مَرِيضٌ سو نو حُضُورُ (ﷺ) به خپل بِنِي لَاسِ پر هغه تېراوئ، بیا به وویل، ائ د اِنْسَانَتُو رَبِّ، تَكْلِيفِ لِيرِي کي، او شِفَاءَ ورکي، تَتَهَا تَه شِفَاءَ ورکونکي يي، صِرَف سنا شِفَاءَ سته، دارنگه شِفَاءَ چي هيڅ ډول بِيْمَارِي (تر شا) نه پرې اړدي .

٤: عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ دَخَلْتُ أَنَا وَثَابِتٌ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، فَقَالَ ثَابِتٌ: يَا أَبَا حَمْزَةَ اشْتَكَيْتُ، فَقَالَ أَنَسٌ أَلَا أَرَقِيكَ بِرُقِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَ بَلَى، قَالَ اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبِ الْبَاسِ، اشف أنت الشافي، لا شافي إلا أنت، شفاءً لا يغادر سقماً. (بُخَارِيُّ شَرِيفٌ، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ رُقِيَّةِ النَّبِيِّ (ﷺ)، ص: ١٠١٤، نَمْبَرُ ٥٧٤٢)

تَرْجَمَه: - حضرت عَبْدُ الْعَزِيزِ وَ فَرَمَائِلِ چي: - زَه او ثَابِتٌ حضرت أَنَسِ ته راغلو، نو حضرت ثَابِتٌ وویل، ائ اَبُوْحَمْزَه زَه مَرِيضٌ یم؟ نو حضرت أَنَسِ وَ فَرَمَائِلِ، حُضُورُ (ﷺ) چي کوم تَعْوِذُ کړی دئ زَه هغه تَعْوِذُ در نه کړم؟ نو ثَابِتٌ وویل هُو! نو حضرت أَنَسِ دغه دُعَا وَ وویل، [تَرْجَمَه يي دغه ده] ائ د اِنْسَانِ رَبِّ، تَكْلِيفِ لِيرِي کونکي، شِفَاءَ راکي، تَتَهَا تَه شِفَاءَ ورکونکي يي، سنا خخه بَغِيرَه بَل شِفَاءَ ورکونکي نَسْتَه، دارنگه شِفَاءَ چي هيڅ ډول مَرَضُ (تر شا) پرې نه اړدي .

کله به آيَت ووايي او دَم به يي پر کاوئ، دَلِيلُ بِي دَغِه حَدِيثُ دِي

٥: عَنْ عَلِيٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خَيْرُ الدَّوَاءِ الْقُرْآنُ. (ابْنُ مَاجَه شَرِيفٌ، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ الاسْتِشْقَاءِ بِالْقُرْآنِ، ص: ٥٠٩، نَمْبَرُ ٣٥٣٣) تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي: - قُرْآنُ بَهْتَرِي دَوَاءُ ده .

٦: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَنْفُثُ عَلَى نَفْسِهِ □ فِي مَرَضِهِ الَّذِي قَبِضَ فِيهِ بِالْمَعْوَذَاتِ. (بُخَارِيُّ شَرِيفٌ، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ الْمَرْأَةِ تَرْقِي الرَّجُلَ، ص: ١٠١٥، نَمْبَرُ ٥٧٥١)

تَرْجَمَه: - به کوم مَرَضُ کي چي حُضُورُ (ﷺ) وَفَاتِ سو، په هغه کي حُضُورُ پر خپل ځان باندي قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ او قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَايَه او بیا به يي جُفْ کاوه .

٧: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَنْفُثُ فِي الرُّقِيَّةِ. (بُخَارِيُّ شَرِيفٌ، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ الْمَرْأَةِ تَرْقِي الرَّجُلَ، ص: ١٠١٥، نَمْبَرُ ٥٧٥١)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) به په تَعْوِيذُ كې دَم كاوئ (يعني تَعْوِيذُ به وركاوئ، او دغه د تَعْوِيذُ په دَرِيْعَه سره به يې دَم وركاوئ) .
ددغه حَدِيثُ څخه درې خَبَرِي معلوم سوي .

[۱] يَوْمَ خَبَرَهُ خو دا چي د آيَت او حَدِيث په الْفَاطُور سره تَعْوِيذُ كول جَائِز دى .

[۲] دُوْهُمَّ خَبَرَهُ دا چي په تَعْوِيذَات كې به صرف د اللّٰهُ څخه مَدَدُ غوښتل كېږي، هغه شِفَاء وركونكئ دئ، د بل چا څخه په هيڅ صُورَت كې شِفَاء غوښتل جَوَاز نه لري، كله نا كله هغه په شِرْك كې شُمَار وي .

[۳] او دَرِيْمَه خَبَرَه دا چي الْفَاطُ ووائي او پر جُف كې نو دا جَائِز دئ .

د لَبُونْتُوب د ليري كولو لپاره په حَدِيث كې دغه دُعَا راغلي ده

حُضُورُ (ﷺ) دغه آيْتُونَه وويل او پر يَاكَل (لَبُونِي) يې جُف كړل، او هغه جوړ سو، حَدِيثُ دغه دئ

۸: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ أَبِيهِ أَبِي لَيْلَى قَالَ كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ (ﷺ) إِذْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ ، فَقَالَ إِنَّ لِي أَخًا وَجَعًا قَالَ مَا وَجَعٌ أَخِيكَ؟ قَالَ بِهِ □ لَمْ، قَالَ إِذْ هَبْ فَأَتَيْتِي بِهِ □ قَالَ فَذَهَبَ فَجَاءَ بِهِ □ فَأَجْلَسَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَسَمِعْتُهُ عَوْدَهُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَ أَرْبَعِ آيَاتٍ مِّنْ أَوَّلِ الْبَقَرَةِ وَ آيَتَيْنِ مِّنْ وَسْطِهَا [وَ الْهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ] (آيَت ۱۶۳ سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲) وَ آيَةِ الْكُرْسِيِّ وَثَلَاثِ آيَاتٍ مِّنْ خَاتِمَتِهَا وَ آيَةٍ مِّنْ آلِ عِمْرَانَ أَحْسِبُهُ قَالَ [شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ □ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] وَ آيَةٍ مِّنَ الْأَعْرَافِ [إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ] (آيَت ۵۴، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ۷) وَ آيَةٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ [وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ □ بِهِ □] (آيَت ۱۱۷، سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ۲۳) وَ آيَةٍ مِّنَ الْجَنِّ [وَ أَنَّهُ □ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا] (آيَت ۳، سُورَةُ الْجِنِّ ۷۲) وَ عَشْرَةَ آيَاتٍ مِّنْ أَوَّلِ الصَّافَاتِ وَ ثَلَاثِ آيَاتٍ مِّنْ آخِرِ الْحَشْرِ، وَ [قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ] (آيَت ۱، سُورَةُ الْإِخْلَاصِ ۱۱۲) وَ الْمُعَوَّذَتَيْنِ، فَقَامَ الْأَعْرَابِيُّ قَدْ بَرَأَ، لَيْسَ بِهِ □ بَأْسٌ .

(ابن ماجه شريف، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ الْفَرْعِ وَالْأَرْقِ وَمَا يَتَعَوَّذُ بِهِ □ مِنْهُ، ص: ۵۱۱، نَمْبِرُ ۳۵۲۹)

تَرْجَمَهُ:- حضرت ابوليلي فرمائي چي:- رَه د حُضُور (ﷺ) سره ناسِت وَم، يَو صَحْرَايِي (كس) راغلي او وويل جي زَمَا وَرُورُ يَو خَه تَكْلِيْف لري، حُضُور (ﷺ) يُونِسْتَه وكره چي سنا وَرُورُ خَه تَكْلِيْف لري؟ صَحْرَايِي وويل چي د لِيُونْتُوب يَو خَه اَتَر پر سته، حُضُور (ﷺ) و فرمائيل چي:- هغه مَآ تَه رَاوَلِي، صَحْرَايِي و لَارِي هغه يي رَاوستِي، هغه يي د حُضُور (ﷺ) په مَخِي كي كَنِيبَاوِي، نو مَآ واوربدل چي دده په دغه آيتُونه سره يي تَعْوِيذ (دَم وَ حُف) كاوِي، سُورَةُ الْفَاتِحَةِ يي وويل، او د سُورَةُ الْبَقَرَةِ خَه خُور آيتُونه وويل، او دهغه د مَابِين خَه يي [وَ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ] (آيَت ۱۶۳، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲) ووايه، او آيَةُ الْكُرْسِيِّ يي وويل، او د سُورَةُ الْبَقَرَةِ د آخِر خَه دري آيتُونه وويل، او د سُورَةُ آلِ عَمْرَانَ خَه يَو آيَت ووايه، زَمَا دَا خِيَال دِي چي:- **[شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ]** يي ووايه، او د سُورَةُ الْأَعْرَافِ [إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ] ووايه، او د سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ خَه يَو آيَت **[وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ]** ووايه، او يَو آيَت يي د سُورَةُ الْجِنِّ خَه **[وَ أَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا]** ووايه، او د سُورَةُ الصَّافَّاتِ د شروع خَه لِس آيتُونه وويل، او د سُورَةُ الْحَشْرِ د آخِر خَه دري آيتُونه وويل، او سُورَةُ الْإِخْلَاصِ [قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ] يي ووايه، او سُورَةُ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، او قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ يي وويل دَم يي پر وکي، نو چي گُورُو هغه لېوَنِي بِالْكَفْلِ رُوعَ رَمَت سوئ وُو، هيخ دَوَل مَرَض يي هم نه دَرلُودِي .

په دغه حَديث كي دِي چي حُضُور (ﷺ) دُومَرَه زِيَات آيتُونه وويل او دَم يي پر وکي دهغه يَاكُل (لېوَنِي) عِلَاج يي وکي، او هغه جُور هم سو، دغه خو حَقِيقَت دِي لېکن په مَوْجُودَه وَخَت كي د يَاكُل په عِلَاج كي دغه ذُهَيْن خلگو لُوت مَار هم دېر کړي دِي، ددې خَه لُر په اِحْتِيَاظ وسپري .

[۲] دُوهم دا چي آيَت يا حَديث ليکل او په غَاړَه خِرَوَل

عَرَبُو به تَگَه يا عَبْت اَنگِي (چي اُوس يي رِوَاچ خَتَم سوئ دِي) په سُيُوسِي وپېمدئ، غَاړگي به حُينِي جوړه کړه، او وَ مَرِيض ته به وَر په غَاړَه کړه، او کله نا کله به د الله خَه عِلَاوَه د پېرِي، شَيْطَان او دِيُو مِيُو خَه مَدَد هم غُوسْتِي، د عَبْت اَنگِيَانُو يا تَگُو و دغه رنگه غَاړگي ته تَمِيمَه وِيل کپري، حُضُور (ﷺ) دغه رنگه تَمِيمَه ته شِرِك وِيلِي دي .

دليل يي دغه حَديث دِي

۹: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَّةَ شِرْكٌ .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ فِي تَغْلِيْقِ التَّمَائِمِ، ص: ۵۵۲، نَمْبَر ۳۸۸۳ / ابْنِ مَاجَه شَرِيف، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ تَغْلِيْقِ التَّمَائِمِ، ص: ۵۰۸، نَمْبَر ۳۵۳۰)

تَرْجَمَه: - حُضُورٌ (ﷺ) وَ فَرَمَانِلُ چي: - د جَادُو لپاره دَمِ جُفِ کول، تَعْوِيذُونَه (يعني شَرِكِيَه تَعْوِيذُونَه، چي دغه شِينِي دانې، او د لُرَكِي خُوشَاوَرَه او دغه رنگه نور هم په دي کي شامل دي. مُتَرْجِم) او کُودِي کول شَرِك دئ .

۱۰: عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرِ الْجُهَنِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَقْبَلَ إِلَيْهِ رَهْطٌ فَبَايَعَ تِسْعَةً وَ أَمْسَكَ عَنْ وَاحِدٍ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ بَايَعْتَ وَتَرَكْتَ هَذَا؟ قَالَ إِنْ عَلَيْهِ تَمِيمَةٌ فَادْخُلْ يَدَهُ فَقَعَهَا فَبَايَعَهُ وَقَالَ مَنْ عَلِقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ .

(مُسْنَدُ أَحْمَدَ، بَابُ حَدِيثِ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرِ الْجُهَنِيِّ، ج: ۵، ص: ۱۵۶، نُمْبَرُ ۱۶۹۶۹)
تَرْجَمَه: - حضرت عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ فَرَمَانِي چي حُضُورٌ (ﷺ) ته يو جَمَاعَت راغلي، نو د نه کسانو سره يي بَايَعَت وکړ او د يوه سره يي نه وکړ، نو خلکو يُؤْبِسْنَتَه وکړه چي: يَا رَسُولَ اللَّهِ تَا د ټولو سره بَايَعَت وکړ او هغه يو دي پرېښوئ! نو حُضُورٌ (ﷺ) و فَرَمَانِلُ چي پر هغه باندي د شَرِكِيَه تَعْوِيذُو غَارِگِي خُرَبَرِي، هغه کَس خپل لَاس (په غَارَه کي) دَاخِل کړ او غَارِگِي يي دباندي راويستله، بيا حُضُورٌ (ﷺ) بَايَعَت ور سره وکړ، او دا رنگه يي و فَرَمَانِلُ چي: - کوم چا چي (د شَرِكِيَه تَعْوِيذُو) غَارِگِي و خَرَوَل، نو کواکه هغه شَرِك وکړ .

۱۱: إِنَّ ابْنَ مَسْعُودٍ كَانَ يَقُولُ كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَكْرَهُ عَشْرَ خِلَالٍ، وَالرُّقْيَ إِلَّا بِالْمُعَوَّذَاتِ وَعَقْدِ الثَّمَامِ .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ الْخَاتَمِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي خَاتَمِ الذَّهَبِ، ص: ۵۹۲، نُمْبَرُ ۴۲۲۲)
تَرْجَمَه: - حُضُورٌ (ﷺ) لَس شَيَان (کارونه) نه خُوسَنَوَل د قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، او قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، خُخه عَلَاوَه په بل شي سره تَعْوِيذ کول، او غَارِگِي خَرَوَل (يعني دغه لَس کارونه يي ناخوښه گڼل) .

چي تَعْوِيذ نه و خَرَوِي او صَبَر وکړ نو
دغه د تَقْوِي أَعْلَى دَرَجَه ده

دَلِيلُ يِي دغه حَدِيثُ دئ

۱۲: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ قَالَ خَرَجَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ (ﷺ) يَوْمًا فَرَأَيْتُ سَوَادًا كَثِيرًا سَدَّ الْأَفْقَ، فَقِيلَ هَؤُلَاءِ أُمَّتُكَ وَمَعَ هَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ فَقَالَ هُمُ الَّذِينَ لَا يَتَطَيَّرُونَ وَلَا يَكْتُونُونَ وَلَا يَسْتَرْقُونَ وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ مَنْ لَمْ يَرْقَ، ص: ۱۰۱۶، نُمْبَرُ ۵۷۵۲)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) يَوْهَ وَرُخْ زُمُورِ مَخْتَه تَشْرِيفَ رَاوَرِي حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِ چي: - مَا يَوْ غَتِ جَمَاعَتِ وَلِيَدِي چي أَفَقُ يِي رَاكِيرِ كَرِي وَو، مَا تَه دَا وَوِيلِ سَو چي دَغِه سَتَا أَمْتُ دِي، دَدِي أَوِيَا زَرَه كَسَان بَه بَغِيرِ حِسَابِ جَنَّتِ تَه دَاخِلِ سِي حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِ دَا هَغِه خَلَكِ دِي چي بَذْفَالِي نَه أَخْلِي، بَدَنِ تَه دَاغُونَه نَه وَرَكُوي، تَعْوِيذِ نَه كُوي، تَنَهَا پَر خِيَلِ رَبِّ بَانَدِي تَوَكَّلِ كُوي .

٢: وَ إِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ □ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ط . (آيَتِ ١٢٣، سُورَةُ هُودُ (١١))

تَرْجَمَهُ: - او وهغه ته به ټولي مَعَامَلِي وَاپسِ رَاځي، لَهَذَا (اَيِ يَبْعَثُ!) دهغه عِبَادَتِ كُوه، او پَر هغه بَانَدِي پَرُوسَه ولره .
په دغه آيَتِ او حَدِيثِ كې دَا تَرْغِيْبِ وركړي دِي چي تَعْوِيذِ مَه كُوي، او پَر الله بَانَدِي پَرُوسَه وكړي نو دَا ډېره بَهْتَرَه خَبَرَه ده، حَقِيْقَتِ دادِي چي په مَوْجُودَه وَخْتِ كې تَعْوِيذِ كُونكي دغه عَوَامِ خَلَكِ ډېر بَيُوقُوفِ كړي دي، او ډېر لُوثِ مَارِ يِي جوړ كړي دي .

كه د تَسْلِي لپاره يو وَخْتِ تَعْوِيذِ وَاخروي
نو ددې هم لِرِ خَه كُنْجَانِشِ سته

په حَدِيثِ كې د تَعْوِيذِ خَرُوَلُو خَخَه مَنْعِ كړي ده، لېكن د صَحَابِي او تَابِعِي د قَوْلِ او عَمَلِ خَخَه ددې لِرِ خَه كُنْجَانِشِ ښكاره كېږي، لَهَذَا كه چيري كله نَا كله تَعْوِيذِ وَاخراوِي، او په دې كې هم پَرُوسَه پَر الله تَعَالِي بَانَدِي وكړه، چي په تَعْوِيذِ سره هيڅ نَه كېږي، هر خَه صِرَفِ د الله ذَاتِ كوي نو بيا ددې كُنْجَانِشِ سته، په دې سره زِرَه ته تَسْلِي ملاوېږي .

د تَعْوِيذِ په خَرُوَلُو كې د صَحَابِي عَمَلِ دغه دِي

١٣: عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ □ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ:-
إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ فِي النَّوْمِ فَلْيَقُلْ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ □ وَ
عِقَابِهِ □ وَ شَرِّ عِبَادِهِ □ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ □ وَأَنْ يَحْضُرُونَ، فَإِنَّهَا لَنْ
تَضُرَّهُ، قَالَ فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ يُعَلِّمُهَا مَنْ بَلَغَ مِنْ وَلَدِهِ □، وَمَنْ لَمْ يَبْلُغْ
مِنْهُمْ كَتَبَهَا فِي صَكِّ ثُمَّ عَلَّقَهَا فِي عُنُقِهِ □ .

(تَرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الدَّعَوَاتِ، بَابُ دُعَاءِ الْفَرْعِ مِنَ النَّوْمِ، ص: ٨٠٤، نَمْبَرُ ٣٥٢٨)
تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِ چي: - كه خوك په خُوبِ كې گېږاوِي سِي (وېږېږي) نو دغه دي ووايي: - أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ □ وَ عِقَابِهِ □ وَ شَرِّ عِبَادِهِ □

وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ، ددغه دُعَا په وَيَلُو سره به ده ته هِيخ نُقْصَان وَنَه رسېږي .

رَاوِي وائي چي عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ به دغه دُعَا وَ خپل بَالِغْ اَوْلَادُو ته وَر اَزده كوله، او چي كُوم بَالِغْ نه وو، نو پر يوه كَاغْذ به يي وليكله او دهغه په غَاړه به وَر خړوله .

د تَابِعِي قَوْل دغه دي

١٤: عَنْ عَطَاءٍ قَالَ لَا بَأْسَ أَنْ يُعْلَقَ الْقُرْآنُ .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ج: ٥، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ مَنْ رَخَّصَ فِي تَعْلِيْقِ التَّعَاوِيذِ، ص: ٤٣، نَمْبَرُ ٢٣٥٤٠ / ٢٣٥٥٠)

ترجمه: - حضرت عطاء فرمائي چي د قُرْآن خه حصه (اَيْتُونَه) د تَعْوِيْذ په توگه وځروي نو هِيخ د حَرْج خبره نه ده .

١٥: عَنْ الضَّحَّاكِ لَمْ يَكُنْ بِأَسَا أَنْ يُعْلَقَ الرَّجُلُ الشَّيْءَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ إِذَا وَضَعَهُ عِنْدَ الْغُسْلِ وَ عِنْدَ الْغَائِطِ .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ج: ٥، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ مَنْ رَخَّصَ فِي تَعْلِيْقِ التَّعَاوِيذِ، ص: ٤٣، نَمْبَرُ ٢٣٥٤٢ / ٢٣٥٥٢)

ترجمه: - حضرت ضحاک فرمائي چي يوڅوک د قُرْآن خه شئ (اَيْتُونَه) د تَعْوِيْذ په توگه وځروي نو په دي كي هِيخ حَرْج نسته، په دي شَرْط چي د غَسْل پر وخت او د پاڅاني (غُول او مِجَارُو) پر وخت يي وکاري جَلَا يي کښېږدي .

١٦: عَنْ يُونُسَ بْنِ خُبَابٍ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ عَنِ التَّعْوِيْذِ يُعْلَقُ عَلَى الصَّبْيَانِ، فَرَخَّصَ فِيهِ .

(مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ج: ٥، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ مَنْ رَخَّصَ فِي تَعْلِيْقِ التَّعَاوِيْذِ، ص: ٤٣، نَمْبَرُ ٢٣٥٥١)

ترجمه: - حضرت يونس فرمائي چي ما پر كُشَيَانُو باندي كُوم تَعْوِيْذونه خړولي وو دهغه په اړه مي د حضرت اَبُو جَعْفَر خه يُونُسْتَه وكره، نو هغه ددي اِجَازَت راکئ . په حديث كي خو د تَعْوِيْذ خړولو خه منع راغلي ده، اَلْبَيَّه چي هغه ووائي او پر چُف كي نو دا جَانِز دي، مگر ددغه تَابِعِي د قَوْل خه معلومېږي چي د تَعْوِيْذ خړولو خه نا خه كُنْجَانِش سته، لېكن دغه دي خپله دُنْده او كَار و بَار نه جوړوي .

د تَعْوِيذُ لپاره د شُكْرَانِه اَخْسَتُو لِرْ خَه گُنْجَائِش سته

دَلِيلُ بِي دغه حَدِيثُ دِي

١٧: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) كَانُوا فِي سَفَرٍ فَمَرُّوا بِحَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ فَاتَاهُ فَرَقَاهُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَبَرَأَ الرَّجُلُ فَأَعْطَى قَطِيعًا مِنْ غَنَمٍ ثُمَّ قَالَ خُذُوا مِنْهُمْ وَاضْرِبُوا لِي بِسَهْمٍ مَعَكُمْ .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ السَّلَامِ، بَابُ جَوَازِ اخْذِ الْأَجْرَةِ عَلَى الرُّقْيَةِ بِالْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ، ص: ٩٧٥، نَمْبِرُ ٢٢٠١ / ٥٧٣٣ / بُخَارِيُّ شَرِيف، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ الرُّقْيِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، ص: ١٠١٣، نَمْبِرُ ٥٧٣٦)

تَرْجَمَه:- د حُضُورُ (ﷺ) خَه أَصْحَابَانُ په سَفَرُ كې وو، دوي د عَرَبُو د يَوَه كَلِي سره رَاتېر سو سړي مَرِيضُ ته راغلي او سُورَةُ الْفَاتِحَةِ يې وويل او جُف يې كړل، چې دهغه لكبله مَرِيضُ جوړ سو، او هغه خُو وَزِي (بُوزِي) وركړې حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَائِلُ دده خخه بُوزِي (وُزِي) واخلي، او په هغه كې زَمَا بِرَخَه (حِصَه) هم كښېر دى . ددغه حَدِيثُ خخه مَعْلُومُ سو چې كله نا كله كه د تَعْوِيذُ خه پيسې واخستې نو ددې هم گُنْجَائِش سته .

لېكن تَعْوِيذُونَه خپل كَار و بَار كرزول بِنَه كَار نَه دِي

دَلِيلُ بِي دغه حَدِيثُونَه دِي

١٨: عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ عَلِمْتُ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الصُّفَّةِ الْقُرْآنَ وَالْكِتَابَةَ فَأَهْدَى إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ قَوْسًا فَقُلْتُ لَيْسَتْ بِمَالٍ وَ أَرْمَى عَنْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنْهَا فَقَالَ:- إِنْ سَرَّكَ أَنْ تَطُوقَ بِهَا طَوْقًا مِنْ نَارٍ فَأَقْبِلْهَا .

(ابْنُ مَاجَهَ شَرِيف، كِتَابُ التِّجَارَاتِ، بَابُ الْأَجْرِ عَلَى تَعْلِيمِ الْقُرْآنِ، ص: ٣١٠، نَمْبِرُ ٢١٥٧)

تَرْجَمَه:- د حضرت عُبَادَةُ بِنِ صَامِتُ خخه رَوَايَتُ دى:- ده وَ فَرْمَائِلُ چې مَا د صُفَّة و خَه كَسَانُو ته قُرْآن او خَطُ وړ اړده كى، نو د هغوي خخه يَوَه و مَا ته لِينْدَه په هَدِيَه كې راكړه، مَا په زِيَه كې وويل چې دا مَال نَه دى، زِه به ددې په ذَرِيَعَه سره دَالله په لَارَه كې غُشِي نَسَه وْمَه، مَا ددې په اړه د حُضُورُ (ﷺ) خخه پُوبُشْتَنَه وكره، نو حُضُورُ وَ فَرْمَائِلُ چې: كه تَه په دې سره رَاضِي يې چې د اُورُ (وُورُ) طَوْقُ (غَارِغِي) په غَاړَه كې نو بيا خو دغه هَدِيَه قَبُولُ كه .

١٩: عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ عَلَّمْتُ رَجُلًا الْقُرْآنَ فَأَهْدَى إِلَيَّ قَوْسًا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ إِنْ أَخَذْتَهَا أَخَذْتَ قَوْسًا مِّنْ نَّارٍ، فَردَدْتُهَا.

(ابن ماجه شريف، كتاب التجارات، باب الأجر على تعلیم القرآن، ص: ٣١٠، نمبر

(٢١٥٨)

ترجمه:- حضرت أبي بن كعب فرمائي چي مَا وَ يَوْه سري ته قرآن ور ازده كي، نو هغه و مَا ته يَوْه لينده په هديه كي راکړه، مَا وَ حُضُور (ﷺ) ته دهغه تذکره وکړه، نو حُضُور و فرمانيل که چيري تَا هغه و أخسته نو گواکه د أور (وور) يَوْه لينده دي و أخسته، نو بيا مَا هغه و أيس کړه.

يعني د قرآن د درس ورکولو په بدله كي د غشي (يا لينده) أخستل دارنگه ده لکه د أور أخستل چي وي، نو حکه د تعويذ په بدله كي د پيسو أخستلو دنده جوړول بنه کار نه دی.

په دغه حديث كي دی چي د دوا استعمال جائز دی

د مرض لپاره دوا کول او علاج کول سنت دی

٢٠: عَنْ جَابِرٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى.

(مسلم شريف، كتاب السلام، باب لكل داء دواء و استحباب التداوي، ص: ٩٧٧، نمبر

(٥٧٤١/٢٢٠٤)

ترجمه:- د حضور (ﷺ) خه روايت دی چي:- د هر مرض دوا سته، که چيري د بیماری صحيح دوا ملاؤ سي نو د الله په حکم سره هغه بیماری صحيح (ختم) سي.

[٢] په تعويذ يا منتز كي د الله خه علاوه مدد غوښتل سوي وي نو دغه بيا حرام دی.

[٣] په تعويذ يا منتز كي دغه رنگه ألفاظ استعمال سوي وي چي معني يې نه وي معلوم، نو کېدلای سي چي په دغه كي دي د الله خه علاوه مدد غوښتل سوي وي نو دغه هم جواز نه لري، حکه چي د الله خه علاوه مدد غوښتل جواز نه لري.

غير مسلم چي کوم منتز کوي هغه عمومًا د خپلو ديوي ديوتا خه مدد غواري، او په هغه كي شرکيه کلمات وي، نو حکه د هندوانو او دغه رنگه نورو غير مسلمين خه جنتز منتز (تعويذ) کول په کار نه دی.

ددغه دواړو لپاره دَلِيلُ دغه حَدِيثُ دى

٢١: عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ كُنَّا نَرْقِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ تَرَى فِي ذَالِكِ؟ فَقَالَ أَعْرَضُوا عَلَى رُقَاكُمْ، لَا بَأْسَ بِالرَّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ.

(مُسْنَدُ شَرِيف، كِتَابُ السَّلَام، بَابُ لَا بَأْسَ بِالرَّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ، ص: ٩٧٥، نَمْبَرُ ٥٧٣٢/٢٢٠٠)

تَرْجَمَه: - عَوْفُ بْنُ مَالِكٍ فَرَمَانِي چې: - مُور په زَمَانَه جَاهِلِيَّت كې دَم جُف كاوى، مَا وويل يَارَسُولَ اللَّهِ په دې اړه ستا څه فَرَمَان دى؟ نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل چې: - خپل دَم جُف (تَعْوِيذ) مَا ته وُړاندې كئ، بيا حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل كه چيري په هغه كې شِرْك نه وي نو په تَعْوِيذ (دَم و جُف) كې هيڅ حَرَج نَسْتَه.

ددغه حَدِيثُ څخه معلوم سو چې په شِرْكِيَه كَلِمَات سره دَم و جُف كول جَوَاز نه لري، اَلْبَتَه كه د اللّٰه څخه مَدَد غوښتل سوئ وي، نو دهغه تَعْوِيذ په لوستلو كې هيڅ حَرَج نَسْتَه.

[٤] چې بَدَ نَظَر وَرته لگېدلى وي.

چې يو چا ته د بَل چَا نَظَر لگېدلى وي چې دهغه لگېله هغه كس ته نُقْصَان ورسېري، دا حَق دى.

د كُوم چَا چې نَظَر لگېري، په هغه كې ددغه كس خپل اِخْتِيَار نه وي، په خپله بِي اِخْتِيَار دده نَظَر لگېري، نو ځكه هغه ته جِيپ و رِيپ وِيل په كار نه دى، ځكه چې دده فُضُوز نَسْتَه.

د كُوم چَا چې نَظَر لگېري، هغه ته په كار دى چې كله يو عَجِيب شئ وويني نو ،، مَا شَاءَ اللّٰه ،، دي ووائي، ددغه په وِيلو سره بيا دده نَظَر نه لگېري. ددې عِلَاج دادى چې د كُوم چَا نَظَر لگېدلى وي هغه ته دي غَسَل وركي، او هغه اُوبه دي پر مَرِيض باندي واچوي، نو ددې څخه به بَدَنَظَر ختم سي.

دَلِيل يې دغه حَدِيثُ دى

٢٢: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ أَلْعَيْنُ حَقٌّ.

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الطَّبِّ، بَابُ أَلْعَيْنُ حَقٌّ، ص: ١٠١٤، نَمْبَرُ ٥٧٤٠) تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل چې: - نَظَر لگېدل (يعني نَظَر كېدل) حَق دى.

٢٣: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ أَلْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ سَبَقَتْهُ أَلْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاعْسِلُوا.

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ السَّلَامِ، بَابُ الطَّبِّ وَالْمَرَضِ وَالرُّقَى، ص: ٩٧١، نَمْبِرُ ٢١٨٨ /

(٥٧٠٢

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِلُ چي:- نَظَرُ لَعْبَدِل (يعني نَظَرُ كَبَدِل) حَقُّ دِي، كه چيري يَو شَي تر تَقْدِيرُ مَخْتَه تِلَلَاي سِي، نو نَظَرُ لَعْبَدِل مَخْتَه تِلَلَاي سِي، كه تاسو ته خوك ووائي چي غُسْلُ وكِي، نو بيا خو غُسْلُ كَوِي .
په دغه حَدِيثُ كي دِي چي د كُوم چَا نَظَرُ پَر لَعْبَدَلِي وَي، كه وَ هغه ته خوك د غُسْلُ لپاره ووائي نو هغه بَايْدُ چي غُسْلُ وكِي .

[٥] جَادُو ... دغه خو بِالْكُلِّ حَرَامُ دِي .

دَلِيلُ يِي دغه آيَتُ دِي

٣: وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ .

(آيَتُ ١٠٢، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) .

تَرْجَمَهُ:- او سُلَيْمَانُ (عَلَيْهِ السَّلَام) هيڅ كُفَرُ نه و كړئ، الْبَيْتَةُ شَيْطَانَانُو خلكو ته د جَادُو د تَعْلِيمُ په وركولو سره د كُفَرُ إِرْتِكَابُ (جَنَائِتُ) كاوئ .
په دغه آيَتُ كي دِي چي جَادُو كول خو كُفَرُ دِي .

٢٤: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هُنَّ؟ قَالَ الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسِّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ .

(بُخَارِيُّ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْوَصَايَا، بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى، إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا، ص: ٤٥٨، نَمْبِرُ ٢٧٦٦ / مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ الْكِبَائِرِ وَ أَكْبَرُهَا، ص: ٥٣، نَمْبِرُ ٨٩، ٢٦٢)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِلُ چي د أَوْه هَلَاكُ كونكو كُنَاهُو خخه ځانونه وِسَاتِي، خلكو يُؤْبِقَتُهُ وكړه هغه كومي دي؟ وَ فَرَمَانِلُ چي:- د اللَّهُ سره شِرْكُ كول، جَادُو كول، اللَّهُ چي كُوم نَفْسُ حَرَامُ (مُحْتَرَمُ/ مُحَفُوظُ) كرزولئ دِي هغه وَزَلُ الْبَيْتَةُ چي د كُوم نَفْسُ د وَزَلُو حَقُّ دِي (هغه بيا بېله خَبِرَةُ ده) .
په دغه حَدِيثُ كي دِي چي جَادُو كول كُنَاهُ كَبِيرَةُ ده .

جَادُو خپل يو حَقِيقَتُ لري

په دغه آيَتُ كي بَيَانُ سوئ دِي

٤: فَإِذَا حَبَالُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى .

(آيَتِ ٦٦، سُورَةُ طه ٢٠)

تَرْجَمَه: - بَس بيا چي گوري ناگهان د دُوي (تَسِي كَري) رَسِيانِي او لَكِري د دُوي د جَادُو په نَتيجَه كي مُوسِي ته دارنگه مَحْسُوسَه سوي لكه هغه چي مَندي وَهي

٢٥: عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) سَحَرَ حَتَّى كَانَ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ صَنَعَ شَيْئًا وَلَمْ يَصْنَعْهُ.

(بخاري شريف، كتاب الجزية والمُؤادعة، باب هل يُعنى عن الدمي إذا سحر، ص: ٥٢٩، نمبر ٣١٧٥)

تَرْجَمَه: - پر حُضُور (ﷺ) يي جَادُو وكئ، چي دهغه لکبله به دده دا خيال سو چي فلاني کار مي کړئ دئ، حالانک هغه کار به حُضُور (ﷺ) نه و کړئ .

٢٦: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَهُودِيٍّ مِّنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ يَقَالُ لَهُ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَتْ: - حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا يَفْعَلُهُ . (مسلم شريف، كتاب السلام، باب السحر، ص: ٩٧١، نمبر ٥٧٠٣ / ٢١٨٩)

تَرْجَمَه: - د بَنُو زُرَيْقِ يوه يَهُودِي پر حُضُور (ﷺ) باندي جَادُو وكئ، دهغه نوم لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ وو، حضرت عَائِشَه فرماني چي: - د حُضُور (ﷺ) دارنگه حال سو چي دده به دا خيال سو چي فلاني کار يي کړئ دئ، حالانک هغه کار به ده نه وو کړئ .
ددغه حديث څخه معلوم سو چي جَادُو يو خپل حَقِيقَت لري، او پر حُضُور باندي هم دهغه اثر سوئ وو، لېکن نن سبا هر تَعْوِيذ گر چي د جَادُو يا د پيرې د اثر خبره کوي، هغه اَكْثَرَه درواغ وي .

[٦] عَرَّافٌ چي دا دَعْوَه کوي

بعض خلک دا دَعْوَه کوي چي رَه په غَيْبُ خَبَرِ يَم، او بعض خلک بيا صَفَا صَفَا خو نه وائي، لېکن دغه تَأَثُر ورکوي چي رَه د مَرِيض په اړه مُکَمَّل خَبَر يَم، دغه رنگه خلکو ته عَرَّافٌ وِيل کبري، يعني ډېر زِيَات خَبَر دَارَه .
اَكْثَرَه دارنگه کبري چي گوم چا د تَعْوِيذُو دُکان خَلاس کړئ نَاسِت وي هغه و رَاتلونکو خلکو ته دا تَأَثُر ورکوي چي مَا ته خو هر څه معلوم سو، او د مَآبِيْن مَآبِيْن خَبَرَه وکي و مَخَامَخ مَوْجُود خلکو ته دا ډَاو (هُوْ) ورکوي چي دئ خو واقعي په غَيْبُ خَبَر دئ، او زُمور حال و ده ته معلوم دئ، نو ځکه دئ به جَادُو ليري وَبَاسِي، او ددې لپاره هغه بِنَه ډېري رُويي ورکوي، په نِن زَمَان کي دغه هم يو قِسم غَيْبُ دَان او عَرَّاف دئ، لَهذا د دُوي په جَال (چِگَر) کي مه رَاحئ .

د عَرَّافِ پَر خَبَرُو يَقِينُ كُول نَاجَازِ دِي

په عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةِ كې دغه عِبَارَتِ مَوْجُودِ دِي
وَلَا نَصَدِّقُ كَاهِنًا وَلَا عَرَّافًا، وَلَا مَنْ يَدْعِي شَيْئًا يُخَالِفُ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَ
اجْمَاعَ الْأُمَّةِ

(عَقِيدَةُ الطَّحَاوِيَّةِ، عَقِيدَةُ نَمْبَرِ ١٠١، ص: ٢١)
تَرْجَمَه: - مُور د كَاهِن او عَرَّافِ تَصَدِّيقُ نه كوو، دغه رنگه كُوم چي د قُرْآن، حَدِيثُ او
د اِجْمَاعِ اُمَمَتِ خخه مُخَالِفِ خَبَرِي وي، دهغه شَيَانُو دَعْوَه كوي نو مُور دهغه كس
تَصَدِّيقُ هم نه كوو .

چي عَرَّافِ ته وَلَا رُ سي خُلُوبِنَتِ وَرَحِي يې عِبَادَتِ نه قبليري

دَلِيلُ يې دغه حَدِيثُ دِي

٢٧: عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ
تَقْبَلْ لَهُ صَلَاةَ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ السَّلَام، بَابُ تَحْرِيمِ الْكَهَانَةِ وَاتِّبَانِ الْكُهَّانِ، ص: ٩٩٠، نَمْبَرِ ٢٢٣٠ / ٥٨٢١)

تَرْجَمَه: - بعضو بِي بِي مانو د حُضُورِ (ﷺ) خخه نَقْلُ كړي دِي: - خوك چي عَرَّافِ ته
وَرَسِي، او دهغه خخه خَه يُؤْبِتْنَتَه وكي، نو دهغه د خُلُوبِنَتُو وَرَحُو لُمُونُخ نه قبليري .

٢٨: عَنْ مُعَاوِيَةَ الْحَكَمِ السَّلْمِيِّ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُمُورٌ كُنَّا نَصْنَعُهَا
فِي الْجَاهِلِيَّةِ، كُنَّا نَأْتِي الْكُهَّانَ، قَالَ (ﷺ) فَلَاتَأْتُوا الْكُهَّانَ قَالَ قُلْتُ كُنَّا نَتَطَيَّرُ
قَالَ ذَاكَ شَيْءٌ يَجِدُهُ أَحَدُكُمْ فِي نَفْسِهِ □، فَلَا يَصُدِّقُكُمْ .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ السَّلَام، بَابُ تَحْرِيمِ الْكَهَانَةِ وَاتِّبَانِ الْكُهَّانِ، ص: ٩٨٩، نَمْبَرِ ٢٢٢٧ / ٥٨١٣)

تَرْجَمَه: - حضرت مُعَاوِيَةُ سَلْمِي فَرَمَانِي، يَا رَسُولَ اللَّهِ! خَه خَه كَارُونَه وُو چي په
زَمَانَه جَاهِلِيَّتِ كې مُور كُول، مَثَلًا مُور و كَاهِنَانُو ته وَرَتَلُو، نو حُضُورِ (ﷺ) و فَرَمَانِل: -
و كَاهِنَانُو ته مه وَرَحِي، مَا وويل چي مُور بِدْفَالِي أَحْسَتَلَه، نو حُضُورِ (ﷺ) و فَرَمَانِل: -
چي تاسو خو هسي (بِي حَقِيقَتِ) خَبَرِي په زِيَه كې دِرْكَرْزَوِي، بِدْفَالِي ستاسو هيڅ شئ
نه سي ليري (مَنَع) كولاڼي [يعني په بِدْفَالِي سره هيڅ هم نه كيري] .

٢٩: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَ الْحَسَنِ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرَّافًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ .

(مُسْنَدُ أَحْمَدَ، مُسْنَدُ أَبِي هُرَيْرَةَ، ج: ١٥، ص: ٣٣١، نَمْبِرُ ٩٥٣٦) تَرْجَمَه: - د حُضُورُ (ﷺ) خُخه رَوَايَتِ دِي چي خُوك كَاهِنُ ته يا وَ عَرَّافُ ته وَرَغْلِي، اُوس چي هغه خُه وائي، ده دهغه تَصْدِيقُ وکي، نو پر حُضُورُ (ﷺ) باندي چي کُوم قُرَّانُ نَازِلُ سوئ ده گُواکه دهغه خُخه اِنکَارُ وکي .

په دغه حَدِيثُ کي دِي چي كَاهِنُ او عَرَّافُ ته وُلازِ سي، او دهغه تَصْدِيقُ وکي يعني دهغه پر خُبْرَه باندي يَقِينُ وکي نو هغه تَصْدِيقُ کونکي کافرُ کبيري .

بَن سِبَا خومره تَعْوِيذُ مَرَّانُ دي چي د كَاهِنُ او عَرَّافُ په شَان د غَيْبُ د خَبَرُو دَعْوَه کوي، او خلک دهغه تَصْدِيقُ کوي، اوس تاسو فِکْرُ وکي چي د دُوي د اِيْمَانُ به خُه حَالُ وي؟ ددي خُخه خَانُونَه گُورِي .

٣٠: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الْكُهَّانَ كَانُوا يُحَدِّثُونَا بِالشَّيْءِ فَتَجِدُهُ حَقًّا، قَالَ تِلْكَ الْكَلِمَةُ الْحَقُّ يَخْطِفُهَا الْجَنِّي فَيَقْذِفُهَا فِي أَدْنٍ وَلِيهِ □، وَيَزِيدُ فِيهَا مِائَةَ كَذِبَةٍ .

(مُسْلِمُ شَرِيفُ، كِتَابُ السَّلَامِ، بَابُ تَحْرِيمِ الْكُهَّانَةِ وَ اِتِّبَانِ الْكُهَّانِ، ص: ٩٨٩، نَمْبِرُ ٥٨١٦ / ٢٢٢٨)

تَرْجَمَه: - حضرت عَائِشَه فرمائي چي: - مَا وويل كَاهِنَانُ خُه (بعض) خَبَرِي مُور ته کوي نو مُور هغه رَشْتِيَا وَ مُوندُو، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - پِيرَانَانُ هسي يَوَه رَشْتِيَا خُبْرَه د يو حَايه خُخه وَ مُوندي، هغه وَ خپل مُوَكَّلُ ته وکري، او مُوَكَّلُ په هغه کي سَلُ دَرَوَاغُونَه کډوي .

په دغه حَدِيثُ کي دِي چي مُوَكَّلُ په هغه کي سَلُ دَرَوَاغُ د خپل حَانُ خُخه وَر کډوي او خلکو ته يي وائي .

[٧] پِيرَانَانُ (جَنَاتُ) رَايسْتَل .

خلک وائي چي بعض تَعْوِيذُ کونکي جَنَاتُ رَابَاسِي، ليري کوي يي، لېکن خنکه يي بَاسِي؟ زَه ددي په اړه هيخ مَعْلُومَاتُ نه لرم، او نه مَا په دِي اَرَه کُوم حَدِيثُ يا قَوْلُ صَحَابِي مُوندلئ دِي، مَا ته دا هم مَعْلُومُ نه دِي چي جَنَاتُ پر يو چَا باندي کښېني که نه کښېني. دا صِرْف د حَانُ خُخه هَوَايِي خَبَرِي دي، لَهَذَا زَه مَعْدُورُ يَم .

۳۷: د قَبْرُ زِيَارَتِ كول

ددغه عَقِيدِي په اړه ۲۲ آيْتُونَه او ۴۶ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ .

تبر سوي قَوْمُونَه ددغه څلورو خَبَرُونو لکبله په شِرْک کي مُبْتَلَاء سول، او الله تَعَالٰی دُوي هَلَاک کړل .

[۱] د الله څخه عَلَاوَه بل څوک مَعْبُود مَثَل .

[۲] د الله څخه عَلَاوَه و بل چا ته سَجْدَه كول .

[۳] د الله څخه عَلَاوَه د بل چا څخه مَدَد غُوبَسْتَل .

[۴] د الله څخه عَلَاوَه بل څوک حَاجَت رُوا گڼل .

ددغه څلورو خَبَرُونو رَوَاج دارنگه شروع سو چي اَوَّل يې د خپلو هغه بُزُرْگانو گُوم چي مَخْکي تبر سوي او مَرَه دي، دهغو مُزْدَه گانو عَزَّت او اِحْتِرَام يې شروع کئ، بيايي د وَحْت په تېرېدو سره و هغوي ته سَجْدَه شروع کړه او په دغه کي بُخْت او مَشْغُول پاته سول .

د خپلو بُزُرْگانو په اړه يې دا عَقِيدَه سوه چي دُوي زُموږ خَبَرَه اوري، او زُموږ مَدَد کولائي سي .

نو ځکه د خپل ضرورت د پوره کولو لپاره يې دهغوي بُتَان جوړ کړل، بيايي دهغوي څخه د مَدَد غُوبَسْتَلو لپاره د دُوي په مَخْکي تَبَت سول، بيايي سَجْدَه وکړه، او د وَحْت په تېرېدو سره هغه خُدايان وگڼل، او دغه شِرْک دئ چي الله تَعَالٰی يې په هيڅ وَحْت نه مَعَاوِي .

لهذا مُور بَايَد د بُزُرْگانو دارنگه تَعْظِيم و نه کوو چي دهغه لکبله په سَوَکَه سَوَکَه شِرْک شروع سي .

د هِنْدَوَانُونو پر رَوَاجُونو باندي تاسو غُور وکئ

که تاسو د هِنْدَوَانُونو پر ټولو رَوَاجُونو باندي غُور وکئ، د دُوي د بُتَانُونو پر جوړولو باندي غُور وکئ، د هغوي څخه د مَدَد پر غُوبَسْتَلو غُور وکئ، او د

هغوي په مَخڪي د دُوي پر عِبَادَت كولو باندې غُور وكى، نو دغه خَبَرِي به بنسكاره سي:- چي دُوي د خپلو بُزرگانو تر حَد زِيَات تَعْظِيم وكى، بيا نو په سوكه سوكه په شِرِك كې مُبْتَلا سول .

هِنْدَوَان هم يو خُدا مَنې، چي وهغه ته دُوي اِيشُور وائي او په دُوي كې بعض يَدَاتَن صرف هغه مَنې، لېكن په دُوي كې اَكْثَرَه خلك اِيشُور مَنې خو ددې سره سره د بُتَانو عِبَادَت هم كوي .
دُوي چي خومره بُتَان جوړوي هغه د دُوي د بُزرگانو شَبِيه (صُورْتُونَه) دي

دُوي ته مَعْلُوم دى چي دغه د خَاوَرُو څخه جوړ سوئ بُت دى، لېكن د دُوي اِعْتِقَاد دادى چي د دُوي د بُزرگانو اَرُوْحَان، يا د دُوي د دِيُوِي دِيُوْتَا اَرُوْحَان په دغه بُتَانو كې دِنَه رَاځي داخليږي .
هغه د دُوي خَبَرِي اوږي، او د دُوي مَدَد هم كوي، دُوي ته د مَدَد كولو اِخْتِيَار هم حَاصِل دى .
په دغه وَجَه هغه خلك ددغه بُتَانو عِبَادَت كوي، او د زِرَه لگومي دهغوي څخه مَدَد غواړي، چي شَرِيعَت و دغه ته شِرِك وائي .

حُضُور د تر حَد زِيَات د قَبْرُو د تَعْظِيم څخه منع كړې ده

وَ اللّٰه تَعَالٰى ته خو دا مَعْلُوم وو چي مُسْلِمَانَان به هم د خپلو بُزرگانو څخه حَاجَتُونَه غواړي، يا به د هغوي بُتَان (شَبِيه) جوړوي، او دهغه په مَخڪي به سَجْدَه كوي، نو ځكه حُضُور (ﷺ) كله نا كله خو قَبْر ته د تَلَّو اِجَازَت وركړى، لېكن په څو څو كِرْتَه يې دا تَنْبِيه وكړه چي د قَبْرُو په مَخڪي كې سَجْدَه مه كوى، د هغه څخه خپل حَاجَتُونَه مه غواړئ، هغه خپله عِيْدگاه مه كرزوى، پر هغه باندې عِمَارَت (كُوتَه / خُونَه / چَار دِيَوَارِي / مَاجِر) مه جوړوى، بلكه صرف هغوي ته سَلَام كوى، هغوي ته دُعَاگان كوى او بېرته واپس جِيْنِي خى .
تاسو ددغه ټولو تَفْصِيْلَات لپاره صَحِيح حَدِيثُونَه مُلَاحَظَه كئ .

قَبْر چش ته وِيل كېږي؟

چي مَرِي خَاوَرُو ته وَسپاري دهغه وروسته د قِيَامَت تر قَائِم کېدو پوري چي کوم وخت دِي هغه ته قَبِر وِيل کبړي، د مُرْدَه (مَرِي) بَدَن که په مَحْکَه کي وي، يايي سُوخْلِي وي، يا کوم حَيَوَان خُوړلِي وي دغه ټولو ته ددغه مُرْدَه انسان قَبِر وِيل کبړي .

و دغه وخت بَرَزَخ هم وِيل کبړي .

په دغه آيت کي ددې وضاحت سوئ دِي

١: حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرَزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ (آيت ١٠٠، سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ٢٣) .

تَرْجَمَه: - تر دې چي کله د دوي څخه يوه ته مرگ راوړسپړي نو هغه به ووايي چي: رَبِّا پَرُوږدگار! ما بېرته واپس واستوه ۝ ددې لپاره چي کومه دُنْيَا ما پرېښي ده، هغې ته وَلَاړ سَم نېک عَمَل وکړم. هېڅ کله نه! دا خو بس خالص يَوَه خبره ده چي دِي يې په رَبِه سره کوي، او د دوي (مُرْدَه کائو) و مخته د عَالَم بَرَزَخ حَائِل (جَبَاب) دِي، چي تر هغه وخته به قَائِم وي تر څو چي دوي دُوهم واړ ژوندي راپورته کبړي ۝ په دغه آيت کي دِي چي د مرگ څخه ونيښي بيا د قَبِر څخه تر راپورته کېدو پوري دِي ته بَرَزَخ وائي، ددې حالات د دُنْيَا د حالات څخه مُخْتَلَف دي .

قَبِر ته په دې وَجَه د تَلُو اجازت دِي چي هلته و انسان ته آخِرَت وړ په ياد سي

که چيري و قَبِر ته د تَلُو څخه آخِرَت وړ په ياد سي، او مَرگ وړ په ياد سي نو بيا خو يُوه سه چي ده ته د راتلو فائده ورسېده، او که چيري دلته د راتگ مَقْصَد تَفْرِيح کول وي، يا چِگړ وهل او تَمَاشَه کول وي، يا رُويي لاس ته کول وي نو بيا خو قَبِر ته د راتلو هېڅ فائده حاصل نه سوه، او په دغه رنگه صُورَت کي قَبِر ته تَلل بنه کار نه دِي .

دليل يې دغه حديثونه دي

١: عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُزُّوْهَا، فَإِنَّهَا تَزْهَدُ فِي الدُّنْيَا وَتُذَكِّرُ الْآخِرَةَ .

(ابن ماجه شريف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ص: ٢٢٣، نَمِيز

(١٥٧١)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - مَا تاسو د قَبْرُو د زِيَارَتِ كولو څخه مَنْع كولاست، اوس د قَبْرُو زِيَارَتِ كوي، ځكه چي ددي لكېله د دُنْيَا څخه بِي رَغْبَتِي پيدا كېږي، او آخِرَت په يَاد وړجي .

٢: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ زَارَ النَّبِيُّ (ﷺ) قَبْرَ أُمِّهِ □ فَبَكَى وَ أَبْكَى مَنْ حَوْلَهُ فَقَالَ اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي فِي أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يَأْذَنْ لِي وَ اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي أَنْ أُرْوِرَ قَبْرَهَا فَأْذَنْ لِي، فَرُورُوا الْقُبُورَ، فَإِنَّهَا تَذْكِرُكُمْ الْمَوْتَ .

(ابن ماجه شريف، باب ماجاء في زيارة قبور المشركين، ص: ٢٢٤، نمبر ١٥٧٢)
تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) د خپلي مُور د قَبْرِ زِيَارَتِ وكى نو ده وَرَّيْل، او چي كوم نژدې خلك وو هغه يې هم وَرَّيول، بيا يې وَ فَرَمَائِلُ چي مَا د خپل رَبِّ څخه د خپلي مُور لپاره د مَغْفِرَتِ اِجَازَتِ وَ غوښتې نو مَا ته اِجَازَتِ نه سو ملاؤ، او د خپل رَبِّ څخه مې ددي د قَبْرِ د زِيَارَتِ كولو اِجَازَتِ وَ غوښتې نو مَا ته اِجَازَتِ ملاؤ سو، د قَبْرُو زِيَارَتِ كوي، ځكه چي دغه تاسو ته مَرْگ په يَاد درولي .

په دغه حَدِيثُو كي درې درې خَبَرِي دي

[١] چي پر قَبْرِ باندي په خپله زُرَا ورسې نو دا جَائِز دي، آه و فَرِيَاد كول جَوَاز نه لري .

[٢] دُوْهَمَه خَبَرَه داده چي كله نا كله د قَبْرِ زِيَارَتِ كول په كار دي، ځكه چي حُضُورُ (ﷺ) په رُوند كي يُو واز د مُور د قَبْرِ زِيَارَتِ كړي دي، په شِيَه او د وَرُخ پر قَبْرُو باندي رَشَن او بَازَار جوړول په كار نه دي .

[٣] او دَرِيْمَه خَبَرَه دا مَعْلُوم سوه چي ددي لپاره دي د قَبْرِ زِيَارَتِ كوي چي مَرْگ وړ په يَاد سي، د تَمَاشُو او د سَيَر و تَفْرِيح لپاره دي د قَبْرِ زِيَارَتِ نه كوي .

په مَوْجُودَه زَمَان كي ډېر خلك د تَفْرِيح او چَكُر و هلو، او د مَوْج و مَسْتِي لپاره مَزَارُو ته وړجي، چي په هيڅ صُورَتِ جَوَاز نه لري .

د ٧ شَرْطُو سره قَبْرِ ته د تَلُّو اِجَازَتِ سته

ددغه ٧ شَرْطُو سره دي قَبْرِ ته وَلَاړ سي، ددي بَغِيْرَه دي نه ځي .

[١] د الله خه علاوه د بل چا عبادت دي نه کوي .

اول شرط دادی چي د الله خه علاوه د بل هېڅ چا عبادت دي هم نه کوي .

دليل يې دغه آيت دی

٢: قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ (آيت ٥٦، سورة

الأنعام ٤)

ترجمه: - (ای پیغمبره! کافرانو ته) وَوَايَه چي: زه يې ددي خبري خه منع کړی يم چي د الله خه علاوه دهغه عبادت وکړم کوم چي تاسو يې د الله پر خاي راټولئ .

٣: إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ط أَمَرَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ط (آيت ٤٠، سورة يوسف

١٢)

ترجمه: - صرف د الله حکم به چلېږي، او هغه دغه حکم ورکړی دی چي صرف دهغه عبادت کوی .

٤: أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ (آيت ١٤، سورة فصلت ٤١)

ترجمه: - صرف د الله عبادت کوی .

٥: قُلْ اتَّعْبُدُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَكُمْ بِهِ ضَرَّاءٌ وَلَا نَفْعٌ ط

(آيت ٧٦، سورة المائدة ٥)

ترجمه: - (ای پیغمبره! ډوي ته) وَوَايَه چي: آيا تاسو د الله بغيره د دارنگه مخلوق عبادت کوی چي نه تاسوته د نقصان رسولو طاقت لري، او نه د فاندي رسولو .

٦: وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَا خُنْفَاءُ (آيت ٥، سورة

البيّنة ٩٨)

ترجمه: - صرف دغه حکم يې ورکړی وو چي په توجه سره خالص او صرف د الله عبادت کوی .

٧: وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ج لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ط (آيت ٣١،

سورة التوبة ٩)

ترجمه: - حالانکه ډوي ته د يوه خدای بغيره دهېڅ يو چا د عبادت کولو حکم نه و ورکول سوئ، دهغه بغيره بل خدای نسته .

په دغه ٦ سره آيتو کي يو حکم ورکړی دی چي صرف د يوه خدای عبادت کوی، لهذا د بل چا عبادت کول په هېڅ صورت جواز نه لري .

[٢] د قبرو والا خه هېڅ شئ مه غواړی

دوهم شرط دادی چي د قبر والا خه دي هېڅ شئ نه غواړي .

دَلِيلُ بِي دَغِه اَيْتُونَه دِي

٨: اِيَاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ (اَيْت ٤، سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ١)

تَرْجَمَه: - (اي االله!) مَور خَالص سَتَا عِبَادَت كوو، او سَتَا خَه مَرَسَتَه غَوَارو ﴿٤﴾
په دغه اَيْت كې په حَصَر او تَاكِيد سره دا وِيلِي دِي چي صرف د اَلله عِبَادَت كوي، او صِرَف دهغه خَه مَدَد غَوَارِي، په شِيَه او وُرُخ كې فَرَض لَمُونُخ اَوَلَس رَكْعَتُونَه دِي، او لِر تر لِر اَوَلَس وَاَرَه په يَوَه مُومِن باندي دا اِقْرَار كوي چي مَور صِرَف د اَلله عِبَادَت كوو او صِرَف د اَلله خَه مَدَد غَوَارو، نو خُكه د بَل چَا عِبَادَت كول جَوَاز نَه لري، او د بَل هِيخ چَا خَه مَدَد غَوَسْتَل هم جَوَاز نَه لري .

٩: وَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ □ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكَمْ وَ لَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٧﴾

(اَيْت ١٩٧، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧)

تَرْجَمَه: - او تاسو دده بغيره چي كُوم كُوم چاته بَلَنَه وركوئ، هغه نَه ستاسو مرسته كولائي سي، نَه خپله مرسته كوي ﴿٧﴾

١٠: أَعِيزَ اللَّهُ تَدْعُونَ ج إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ .

(اَيْت ٤٠ / ٤١، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦) .

تَرْجَمَه: - نو آيا د اَلله بغيره بَل ته به بَلَنَه وركوئ كه چيري تاسو رَشْتُونِي ياست؟ ﴿٤٠﴾ بلكه هغه ته به بَلَنَه وركوئ .

١١: وَ أَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ (اَيْت ١٨، سُورَةُ الْجُنِّ ٧٢) .

تَرْجَمَه: - سَجْدَه خو بس د اَلله لپاره ده، نو خُكه د اَلله سره د بَل چَا عِبَادَت مَه كوي ﴿٧٢﴾

١٢: إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ (اَيْت ١٩٤، سُورَةُ الْأَعْرَافِ ٧) .

تَرْجَمَه: - يَفِين وكي د اَلله بغيره چي تاسو كُوم كُوم چاته بَلَنَه وركوئ، هغه ټول ستاسو په شان (د اَلله) بِنْدَه گان دي .

١٣: وَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ □ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿٣٥﴾ (اَيْت ١٣، سُورَةُ فَاطِر ٣٥) .

تَرْجَمَه: - او دهغه په بېله چي كُومو (مَصْنُوعِي خُدَايَانُو) ته تاسو بَلَنَه وركوئ، هغه د خُورَمَا د تَاكِي د يُونُسُوكِي په اَنْدَاَرَه هِيخ اِخْتِيَار هم نَه لري (نو ستاسو به خَه مَدَد وكي؟) ﴿٣٥﴾

١٤: قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ ۖ أَحَدًا (آيَتِ ٢٠، سُورَةُ الْجِنِّ ٧٢).

ترجمه:- وَوَايَه چي: زه خو صرف د خپل پروردگار عبادت کوم، او دهغه سره هېڅ يو شريک نه منم.

په دغه ٧ آيتو کي دى چي صرف الله ته بلنه ورکوي، لهذا بل چا ته بلنه ورکول، او د بل چا څخه مدد غوښتل هرگز هرگز جواز نه لري، نو ځکه چي قبر ته ولاړ سي د بل چا څخه دي مدد نه غواړي، او د قبر والا که ولي وي که نبي وي دهغه څخه دي مدد نه غواړي.

په موجوده وخت کي ډېر خلک مزارو او قبرستانو ته ددې لپاره ځي چي د قبر والا څخه مدد او مرسته وغواړي، دا جواز نه لري، چي څه ورکوي هغه ذات صرف د الله ذات دى.

ددې مکمل تفصيل مخته ، بس صرف د الله څخه مدد غوښتلای سي ، په عنوان کي تېر سوئ دى، تاسو يې هلته ملاحظه کولای سي .

[٣] پر قبر دي سجده نه کوي

دريم شرط دادى چي پر قبر دي سجده نه کوي، دليل يې دغه آيتونه دي

١٥: لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (آيَتِ ٣٧، سُورَةُ فَصَّلَتْ / سُورَةُ حَمَّ السَّجْدَةِ ٤١)

ترجمه:- مه و لمز ته سجده کوئ، مه و سپوږمى ته، او سجده و هغه الله ته کوئ کوم چي دوي يې پيدا کړي دي، که چيري واقع تاسو دهغه عبادت کوئ.

١٦: فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا (آيَتِ ٦٢، سُورَةُ النَّجْمِ ٥٣)

ترجمه:- د الله لپاره سجده کوئ او دهغه بندي کوئ .

٣: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ:- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي مَرَضِهِ الَّذِي لَمْ يَقُمْ مِنْهُ، لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ .

(بخاري شريف، باب ماجاء في قبر النبي (ﷺ) و ابى بكر و عمر، ص: ٢٢٣، نمبر (١٣٩٠)

ترجمه:- په کوم مرض کي چي حضور (ﷺ) وفات سو په هغه مرض کي حضور (ﷺ) و فرمائيل چي:- الله دي پر يهود او نصارى باندي لعنت وکي چي دوي د نبيانو قبرونه سجده گاه وگرزول .

په دغه حديث کي دى چي قبر د سجده حائى گرزول جواز نه لري .

٤: سَمِعْتُ أَبَا مَرْسَدَ الْغَنَوِيِّ يَقُولُ: - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْقُبُورِ عَلَى الْقَبْرِ، ص: ٤٧١، نَمْبَرُ

(٣٢٢٩

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَفَرَمَائِلُ چي: - پر قَبْرِو مَه كَنَسَبَنِي، او چي وهغه ته مَو مَخ گرزولي وي لَمُونُخ هم مه كوي .

او دغه حُكْم يي په دي وَجَه كړي دِي چي داسي نه وي چي دغه د قَبْرِ والا ته د خُدائي په نَظَر و نه گوري، نو حُكه چي وَ قَبْرِ ته بې مَخ وي نو لَمُونُخ كولو څخه يي مَنع كړي ده چي وَ قَبْرِ ته دي مَخ گرزولي وي لَمُونُخ هم مه كوه نو وَ قَبْرِ ته به سَجْدَه كول څنگه جَوَاز پيدا كي؟

٥: عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ أَتَيْتُ الْحَيْرَةَ فَرَأَيْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْزَبَانَ لَهُمْ فَقُلْتُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَحَقُّ أَنْ يَسْجُدَ لَهُ، قَالَ فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَقُلْتُ إِنِّي أَتَيْتُ الْحَيْرَةَ فَرَأَيْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْزَبَانَ لَهُمْ فَأَتَيْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَحَقُّ أَنْ نَسْجُدَ لَكَ، قَالَ: أَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتُ بِقَبْرِئِ أَكُنْتُ تَسْجُدُ لَهُ؟ قَالَ قُلْتُ لَا، قَالَ: فَلَا تَفْعَلُوا، لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ النِّسَاءَ أَنْ يَسْجُدْنَ لِأَزْوَاجِهِنَّ لِمَا جَعَلَ اللَّهُ لَهُمْ عَلَيْهِنَّ مِنَ الْحَقِّ .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ النِّكَاحِ، بَابُ فِي حَقِّ الزَّوْجِ عَلَى الْمَرْأَةِ، ص: ٣٠٩، نَمْبَرُ ٢١٤٠ / ابن ماجه شريف، كِتَابُ النِّكَاحِ، بَابُ حَقِّ الزَّوْجِ عَلَى الْمَرْأَةِ، ص: ٢٦٥، نَمْبَرُ ١٨٥٣)

تَرْجَمَهُ: - قَيْسُ بْنُ سَعْدٍ فَرَمَائِي چي زَه حَيْرَه مَقَام ته راغلم نو ومي ليدل چي هغه خلك و خپلو سِرْدَارَانُو ته سَجْدَه كوي، نو مَا وويل چي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خو زِيَات حَقْدَارَه دِي چي هغه ته سَجْدَه وكړل سي، زَه حُضُور (ﷺ) ته راغلم او وَرته وَ مَو وِيل چي زَه حَيْرَه مَقَام ته تللي وم، هلته مَو وليدل چي هغه خلك و خپلو سِرْدَارَانُو ته سَجْدَه كوي، نو حُكه ته يَا رَسُولُ اللَّهِ ډېر حَقْدَارَه يي چي مُور تَا ته سَجْدَه وكوو، حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - كه تاسو زِمَا د قَبْرِ سره تېرېږئ نو آيا هغه ته به سَجْدَه كوي؟ قَيْس په جَوَاب كي وويل چي نه! نو حُضُور (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي په ژوند كي هم مَا ته سَجْدَه مه كوي، كه چيري مَا بَل چا ته د سَجْدَه كولو حُكْم كولاښي، نو بېخو ته به مَو حُكْم كړي واي چي ډوي دي و خپلو ميره گانو (خاوندانو) ته سَجْدَه كوي، حُكه چي الله و ميره گانو ته پر مينو (بي بي گانو) باندي ډېر حُقوق وركړي دي .

په دغه حديث كي دِي چي د الله څخه علاوه بَل چا ته د تَعْظِيم سَجْدَه هم حَرَام ده .

په مَوْجُودَهُ وَخْتِ كي دا حَالَتِ دى چي ډېر مُجَاوِرِينَ په زَانَرِينَ (راتلونكو خلگو) باندې د قَبْرِ په مَخَكِي سَجْدَهُ كوي، او د دُوي مَقْصَدُ دا وي چي په يَوِ صُورَتِ د صُورَتُو دى ددغه قَبْرِ والا عَقِيدَتِ مَنْدُ جوړ سي، او مَا ته دده نَذَرُ و نِيَازُ هم رَارَوَانُ وي .

[٤] په يَرَدَهُ كي وَلَايَهُ سي په بِي يَرَدَهُ كي هيڅ كله نه ځي خَلُورُمِ شَرَطُ دادى چي په يَرَدَهُ كي دي وَلَايَهُ سي، د بِي يَرَدَهُ كي په حَالَتِ كي دي هيڅ كله هم نه ځي، دَلِيلُ دغه حَدِيثُ او اَيْتُونَهُ دي

٦: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ، كُنْتُ ادْخُلُ بَيْتِي الَّذِي دُفِنَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَ ابْنِي، فَأَضَعُ ثَوْبِي فَأَقُولُ: - إِنَّمَا زَوْجِي وَ ابْنِي، فَلَمَّا دُفِنَ عَمَرُ مَعَهُمْ قَوْلَ اللَّهِ مَا دَخَلْتُ إِلَّا أَنَا مَشْدُودَةٌ عَلَى ثِيَابِي حَيَاءً مِّنْ عَمَرٍ .

(مُسْنَدُ أَحْمَدُ، بَابُ حَدِيثِ السَّيِّدَةِ عَائِشَةَ، ج: ٧، ص: ٢٨٨، نَمْبِرُ ٢٥١٣٢)

تَرْجَمَهُ: - حضرت عَائِشَةُ فَرَمَائِي چي زَمَا په كُوم كُور كي چي حُضُورُ (ﷺ) دُفِن سوئ دى زَه د يَرْدِي بَغِيرَهُ هم په هغه كي داخلېدم، او دا سوچ به مي كاوى چي دلته خو زَمَا خَاوند دى، او زَمَا پلار دى، بيا چي كله حضرت عَمَرُ د دُوي سره دُفِن سو، د حضرت عَمَرُ څخه د شَرْمُ په وَجْه چي زَه كُوم وَخْتِ داخل سوې يمّه نو يُورَهُ كېږه به مي تړله داخلېدمه .

په دغه حَدِيثُ كي دى چي قَبْرِ ته په يَرَدَهُ كي تلل په كار دى .

١٧: وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ (آيَتِ ٣١، سُورَةُ النُّورِ ٢٤)

تَرْجَمَهُ: - او مُؤْمِنَاتُو بنځو ته وَوَايَه چي دُوي خپل نَظَرُونَهُ (سترگي) كېننه وِسَاتِي، اود خپلو شَرْمَكَاهُو حِفَاطَتِ وكړي، او خپل سِنَايَسَتِ (سنگار) دي هيڅ چا ته نه ښكاره كوي، مَاسِوَا دهغه څخه چي هسي په خپله ښكاره سي او دخپلو يُورَانُو خَاكُونَهُ (پَلُو/كناره) پر خپلو مُربوانو باندې اچوى، او خپل سِنَكَار هيڅ چا ته مه ښكاره كوى مَاسِوَا د خپلو خَاوندانو څخه، يا خپلو پلارانو، اَلْخ په دغه آيَتِ كي دى چي خپل سِنَكَار (زَيَبُ و زِينَتِ) هيڅ چا ته مه ښكاره كوى .

١٨: وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى . (آيَتِ ٣٣، سُورَةُ الْأَحْزَابِ ٣٣) .

تَرْجَمَه: - او په خپلو كُورُو كې په قَرَار وسېږي، او (نَاْمَحَرَم خلكو ته) د زَيْب و زَيْنْت سره مه گرزئ راگرزئ، لكه څنگه چې په يُخَوَانِي جَاهِلِيَّت كې بنسكاره كېدله .

٧: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ فَإِذَا خَرَجَتْ اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ .

(ترمذی شریف، بابُ اسْتَشْرَافِ الشَّيْطَانِ الْمَرْأَةَ إِذَا أَخْرَجَتْ، ص: ٢٨٤، نَمْبَرُ ١١٧٣)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِل: - بَنَحَه چې (د كُور څخه) دَبَانْدِي و وُوزِي نو شَيْطَان اشاره كوي چې دې ته په غُور غُور سره كُورِي .

په دغه حَدِيث كې دې چې بَنَحَه په زَيْب و زَيْنْت سره د كُور څخه دَبَانْدِي راووزي نو شَيْطَان خلك مُتَوَجَه كوي چې و دغه بَنَحَه ته كُورِي .

نَرَانُ ته هم دغه حُكْم وركړی دی چې خپل نَظَر كېننه و ساتي

دَلِيل يې دغه آيَت دی

١٩: قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ ط

(آيَت ٣٠، سُورَةُ النُّورِ ٢٤) .

تَرْجَمَه: - مُؤْمِنَانُو نَرَانُو ته ووايه چې دوي خپل نَظَرُونَه (سترگي) كېننه و ساتي، او د خپلو شَرْمَهاو حِفَاضَت وركړي، دغه د دوي لپاره يَاكِزَه تَرْيَنَه طَرِيَقَه ده .

په دغه آيَت كې و نَرَانُو ته دا حُكْم دی چې خپل نَظَرُونَه كېننه و ساتي، نو و بَنَحُو ته به څنگه اِجَازَت وي چې دوي پر مَزَارُو (قَبِرُو) باندي بِي يَزِدَه حُغْلِي را حُغْلِي؟

[٥] پر قَبِر دي بُغَارِي جُغَارِي نه وهی

بَنَحَم شَرَط دادی چې پر قَبِر دي بُغَارِي جُغَارِي نه كوي يعنې بَلَاوَجَه دي په زُورَه زُورَه نه ژاړي، او نه دي سَيَنَه تَكوي .

دَلِيل يې دغه حَدِيثُونَه دي

٨: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَيْسَ مَنَا مِنْ شَقِّ الْجُيُوبِ وَضَرْبِ الْخُدُودِ وَ دَعَا بِدَعَا الْجَاهِلِيَّةِ .

(ابن ماجه شریف، بابُ مَا جَاءَ عَنْ نَهْيِ ضَرْبِ الْخُدُودِ وَ شَقِّ الْجُيُوبِ، ص: ٢٢٥، نَمْبَرُ ١٥٨٤)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِل: - هغه كس زموږ څخه نه دی چې كېږي (گربوانونَه) څيري كې، او مَخ ووهي (وټكوي)، او د زَمَانَه جَاهِلِيَّت په شَان خَبَرِي وكې .

٩: لَمَّا ثَقَلُ أَبُو مُوسَى أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ أَنَا بَرِيءٌ مِمَّنْ خَلَقَ وَ سَلَقَ وَ خَرَقَ .

(ابن ماجه شريف، باب ماجاء عن نهى ضرب الخدود و شق الجيوب، ص: ٢٢٥، نمبر ١٥٨٦ / مسلم شريف، كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود، ص: ٥٨، نمبر ١٠٣ / ٢٨٥)

ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي:- زه دهغه کس څخه بري (ببراره) يم چي د سر بيبستان وکاري، په آه و فرياد سره غاري شينې کي، او کيږي (پر خان) څيري کي .

١٠: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ:- لَا، وَلَكِنْ نُهَيْتُ عَنْ صَوْتَيْنِ أَحْمَقَيْنِ فَاجِرَيْنِ صَوْتُ عِنْدَ مُصِيبَةٍ حَمْسٌ وَجُوهٌ وَشَقُّ جُيُوبٍ وَرَنَةُ شَيْطَانٍ

(ترمذي شريف، كتاب الجنائز، باب ماجاء في الرخصة في البكاء على الميت، ص: ٢٤٣، نمبر ١٠٠٥)

ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ:- دوه احمق اوازونه چي فاجر دي، ددي څخه بي زه منع کړي يم، يو هغه اواز دي چي د مصيبت پر وخت مخ په ځاپيره (چيلاخ) ووهي اوازونه کاري، او کيږه څيري کي، او دوه اواز د شيطان د (پزي) غهارې اواز دي .

په دغه حديث کي د آه و فرياد کولو څخه په سختي سره منع کړي ده، زه نه پوهيږم چي بعض خلک د مُحَرَّمُ الْحَرَامُ پر موقع باندي دومره آه و فرياد ولي کوي؟

نور تفصيل يې تاسو د ,, ماتم ,, په عنوان ,, کي ملاحظه کئ .

[٦] د قَبْرِ والا ته دي سلام وکي او دُعَاء دي وکي

شیرم شرط دادی چي خلک پر قبر باندي ډېر خرافات کوي، لهدا هلته خرافات مه کوئ .

صرف د قبر والا ته دي سلام وکي، دهغوي لپاره دي استغفار وکي، دهغوي لپاره دي دُعَاء وکي، او قرآن يا درود شريف دي ووايي هغه ته دي وبځيني، او مرک دي په ياد کي، او دا خيال دي وکي چي زه به هم قبر ته راحم، دلته په احاديثو سره بس دغه شيان ثابت دي، نوري قصي او رسمونه خو هسي بس فضول شيان دي .

د سَلَام او اِسْتِغْفَار لپاره دَلِيل دغه حَدِيثُونَه دي

۱۱: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِقُبُورِ الْمَدِينَةِ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِمْ بِوَجْهِهِ □ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ أَنْتُمْ سَلَفُنَا وَنَحْنُ بِالْآثَرِ .

(تِرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ الْمَقَابِرَ، ص: ۲۵۴، نَمِيز (۱۰۵۳))

تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) د مَدِينَه مُتَوَرَه د يوه قَبْرِسْتان سره راتېر سو، نو و هغه ته مُتَوَجَه سو او و فَرَمَان: - السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ اَلْحَ، اللَّهُ دي زُمور او ستاسو مَغْفِرَت وکي، تاسو زُمور سَلَف (مخ وړي) ياست او مور وروسته رَارَوان يو .
په دغه حَدِيث کي دئ چي د قَبْرِسْتان و خلکو ته دي سَلَام وکي او دهغوي لپاره دي د مَغْفِرَت دُعَاء وکي .

۱۲: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) كُلَّمَا كَانَ لَيْلَتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَخْرُجُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ إِلَى الْبَقِيعِ فَيَقُولُ: - السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَأَتَاكُمْ مَا تُوعَدُونَ غَدًا مُوَجِّلُونَ، وَ إِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ، بِكُمْ لِلْآحِقُونَ، اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَهْلِ بَقِيعِ الْعَرْقَدِ .

(مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا يَقُولُ عِنْدَ دُخُولِ الْقُبُورِ وَالْدُعَاءُ لِأَهْلِهَا، ص: ۳۹۲، نَمِيز (۹۷۴ / ۲۲۵۵))

تَرْجَمَه: - حضرت عَائِشَه فَرَماني چي هر کله به حُضُور (ﷺ) زَمَا په نَوْبَت (واري) وؤ نو د شپي په آخري حصه کي به جَنَتِ الْبَقِيع (قَبْرِسْتان) ته تَشْرِيف يوړئ، او دغه کلمات به ويلې، -: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ اَلْحَ ، او دا به ويل چي ائ اللَّهُ د بَقِيع والا مَعاف کي .

په دغه دواړو حَدِيثُونو کي دُوي خَبَرِي دي، يوه خو دا چي د قَبْرِسْتان و خلکو ته به څنگه سَلَام کوي؟ او دُوهمه خبره داده چي د دُوي لپاره به اِسْتِغْفَار کوي .

[۷] د قَبْرِ والا لپاره دي اِسْتِغْفَار وکي

اُوهمه خبره داده چي د قَبْرِسْتان د خلکو لپاره دي اِسْتِغْفَار وکي .

دَلِيل يي دغه حَدِيثُونَه دي

١٣: عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِذَا فَرَغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَّ عَلَيْهِ فَقَالَ اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَاسْأَلُوا لَهُ بِالتَّشْيِيتِ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ .

(ابوداؤد شريف، كتاب الجنائز، باب الاستغفار عند القبر للميت في وقت الانصراف، ص: ٤٧٠، نمبر ٣٢٢١)

ترجمہ:- حُضُورُ (ﷺ) چي به د مري (ميت) د دفن څخه فارغ سو نو هغه ته به نږدې ودرېدئ، او دا به يې فرمائئ:- د خپل ورور لپاره استغفار و غواړئ، او دده لپاره د ثابت قدم پاته کېدو دعاء و غواړئ، ځکه چي اوس منکر نکير (فرشتي) دده څخه سوال کوي .

١٤: سَمِعْتُ عَائِشَةَ تَحَدِّثُ فَقَالَتْ فَقَالَ إِنَّ رَبَّكَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَأْتِيَ أَهْلَ الْبَقِيعِ فَتَسْتَغْفِرَ لَهُمْ، قَالَتْ قُلْتُ كَيْفَ أَقُولُ لَهُمْ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ قَوْلِي أَسْلَامٌ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ وَيَرْحَمَ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأَخِرِينَ، وَ إِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لِلْآحِقُونَ .

(مسلم شريف، كتاب الجنائز، باب مايقال عند دخول القبور والدعاء لأهلها، ص: ٣٩٢، نمبر ٩٧٤ / ٢٢٥٦)

ترجمہ:- حُضُورُ (ﷺ) و فرمائئ چي:- ستا رب و تا ته حکم درکوي چي د بقیع و خلکو ته ورسه او د دوي لپاره استغفار وکړه، حضرت عائشه فرماني چي ما د حضور (ﷺ) څخه پوښتنه وکړه چي د دوي لپاره څنګه دعاء و کم؟ نو حضور (ﷺ) و فرمائئ ، ، اَسْلَامٌ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ ، تر اخر پوري ووايه .

١٥: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) كُلَّمَا كَانَ لَيْلَتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَخْرُجُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ إِلَى الْبَقِيعِ فَيَقُولُ:- أَسْلَامٌ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ وَأَتَاكُمْ مَا تَوْعَدُونَ غَدًا مُوَجَّلُونَ، وَ إِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ، بِكُمْ لِلْآحِقُونَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَهْلِ بَقِيعِ الْغَرَقَدِ .

(مسلم شريف، كتاب الجنائز، باب مايقول عند دخول القبور والدعاء لأهلها، ص: ٣٩٢، نمبر ٩٧٤ / ٢٢٥٥)

ترجمہ:- حضرت عائشه فرماني چي هر کله به حضور (ﷺ) زما په نوبت (واړي) و نو د شپي په آخري حصه کي به جنت البقيع (قبرستان) ته تشریف يوري، او دغه کلمات به ويلئ، :- اَسْلَامٌ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ الخ ، او دا به ويل چي اي الله د بقیع والا معاف کي .

په دغه حديث کي دئ چي د مري (ميت) لپاره دي استغفار وکي .

چي د قبر والا ته سلام کوي نو و قبر ته متوجه کېدلای سي

دَلِيلُ يِي دَغِه حَدِيثُ دِي

١٦: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِقُبُورِ الْمَدِينَةِ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِمْ بِوَجْهِهِ □ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ أَنْتُمْ سَلَفُنَا وَنَحْنُ بِالْآثَرِ .

(تِرْمِذِيُّ شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ الْمَقَابِرَ، ص: ٢٥٤، نَمِيزُ

(١٠٥٣)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) دِ مَدِينَه مُنَوَّرَه دِ يَوَه قَبْرِسْتَانِ سره رَاتِبِر سو، نو وَ هغه ته مُتَوَجَّه سو او وَ فَرَمَائِل: - السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ الْخ، اللَّهُ دِي زُمُورِ او ستاسو مَغْفِرَتِ وكي، تاسو زُمُورِ سَلَفِ (مَخ وَرِي) ياست او مُورِ وروسته رَارَوَانِ يُو .
په دغه حَدِيثُ كي دِي چي دِ سَلَامُ كولو لپاره حُضُورُ (ﷺ) دِ أَهْلِ مَدِينَه دِ قَبْرُورِ وَ طَرَفِ ته مُتَوَجَّه سو .

که د قَبْرِ سره کښېني نو وَ قِبْلَه ته دي مَخَامَخِ کښېني

چي د قَبْرُورِ سره نَاسِتِ وي نو بَايْدُ جِهْرَه يِي وَ قِبْلَه ته وي چي د يَو چَا دا خِيَالِ نه سي چي د قَبْرِ والا سره نَاسِتِ دِي دهغه خخه خه غَوَارِي .
دَلِيلُ يِي دَغِه حَدِيثُ دِي

١٧: عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَادِبٍ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي جَنَازَةِ رَجُلٍ مِّنَ الْأَنْصَارِ فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ وَلَمْ يُلْحَدْ بَعْدَ فَجَلَسَ النَّبِيُّ (ﷺ) مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَجَلَسْنَا مَعَهُ .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ كَيْفَ يَجْلِسُ عِنْدَ الْقَبْرِ، ص: ٤٦٩، نَمِيزُ ٣٢١٢)
تَرْجَمَه: - مُورِ دِ حُضُورُ (ﷺ) سره دِ يَوَه أَنْصَارِي صَحَابِي په جَنَازَه كي رَاوَوْتُو، مُورِ قَبْرِ ته رَاوَرَسِيدُو، تر اوسه لا قَبْرِ نه وُو کښل سوئ، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ قِبْلَه ته مُتَوَجَّه (مَخَامَخِ) کښېنستئ، او مُورِ هم دده سره کښېنستلو .

په دغه حَدِيثُ كي دِي چي حُضُورُ (ﷺ) په قَبْرِسْتَانِ كي وَ قِبْلَه ته مَخَامَخِ کښېنستئ. دِ آدَبِ تَقَاضَا هم دغه ده .

په عَامَه حَالَاتُو كي دِ بښو لپاره قَبْرِ ته تَلَلِ مَنَعِ دِي

په عُمُومِي حَالَاتُو كي د بنحو لپاره و قَبْرِسْتَان ته تَلَل مَنَع دى، ځكه چي دُوي آه و فَرِيَاد كوي، او د شَرِيعَت څخه په خِلَاف كَارُو كي مَشْغُول سي، الْبَتَّة د بعضو نورو حَدِيثُو لكبله بعضو حَضَرَاتُو كله نا كله د تَلَلُو كُنْجَائِش وركړى دى، په دي كي هم هغه اَوْه شَرَطُونَه سته .

دا چي د بنحو لپاره قَبْرِسْتَان ته تَلَل مَنَع دى، دَلِيل يي دغه حَدِيث دى

١٨: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) زَوَارَاتِ الْقُبُورِ .

(ابن ماجه شريف، باب ماجاء عن زيارة النساء القبور، ص: ٢٢٤، نمبر ١٥٧٥)
ترجمه:- د قبر پر زيارت كونكو بنحو باندي حضور (ﷺ) لَعَنَت وكړى .

١٩: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَ السَّرَجَ .

(ترمذي شريف، كتاب الصلاة، باب ماجاء في كراهية ان يتخذ على القبر مسجدا، ص: ٨٨، نمبر ٣٢٠ / نسائي شريف، كتاب الجنائز، باب التغليب في اتخاذ السرج على القبور، ص: ٢٨٦، نمبر ٢٠٤٥)

ترجمه:- حضور (ﷺ) د قبر پر زيارت كونكو بنحو باندي لَعَنَت وكړى، او پر هغو چي پر قبرو باندي مسجدونه جوړوي، او چي هلته خراغونه بلوي (لگوي) پر هغوي يي هم لَعَنَت وكړى .

په دغه حديث كي دى چي كومي بنهي د قبرو زيارت كوي پر هغوي باندي حضور (ﷺ) لَعَنَت كړى دى، نو ځكه په عامه حالاتو كي د بنحو و قَبْرِسْتَان ته تَلَل بنه كار نه دى، الْبَتَّة چي كله نا كله ولاړي سي نو ددي كُنْجَائِش سته .

د بنحو لپاره كله نا كله د قبر د زيارت كُنْجَائِش سته

دَلِيل يي دغه حديث دى

٢٠: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَخَّصَ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ .

(ابن ماجه شريف، باب ماجاء في زيارة القبور، ص: ٢٢٣، نمبر ١٥٧٠)
ترجمه:- حضور (ﷺ) د قبر د زيارت كولو رخصت (اجازت) وركړى .

ددغه رُخْصَت د لَفْظ څخه معلوم سو چي كله نا كله زيارت وكړي نو ددغه كُنْجَائِش يا اجازت سته .

٢١: عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ قَالَ: - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَدْ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَقَدْ أَذِنَ لِمُحَمَّدٍ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ أُمِّهِ □، فَرُورُهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ.

(تِرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ص: ٢٥٤،

نَمِيزَ ١٠٥٤)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي: - مَا بِهِ تَاسُو د قَبْرُو د زِيَارَتِ كولو خُخَه مَنَعِ كُولَاسْت، لِبَكْن وَ مُحَمَّدٌ تَه بِي د خِيَلِي مُور د قَبْرِ د زِيَارَتِ كولو اِجَازَتِ وَرَكِي، نو لِهَذَا أَوْس دَدِي زِيَارَتِ كُوِي، خُكَه چي پَه دِي سِرَه آخِرَتِ پَه يَادِيرِي .

٢٢: قَالَ ثَوْفِيُّ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بِالْحُبَشِيِّ قَالَ فَحُمِلَ إِلَى مَكَّةَ فَدُفِنَ فِيهَا فَلَمَّا قَدِمَتْ عَائِشَةُ أَتَتْ قَبْرَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ .

(تِرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي الزِّيَارَةِ لِلْقُبُورِ لِلنِّسَاءِ، ص: ٢٥٥، نَمِيزَ

١٠٥٥)

تَرْجَمَهُ: - حضرت عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ پَه حَبَشَه كِي وَفَات سو نو دِي بِي مَكَّه تَه رَاوَرِي، او هلته بِي دَفِن كِي، چي كله حضرت عَائِشَه د سَفَر خُخَه بېرته واپس راغله نو د عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ د زيارت لپاره وړغله .
دده حَدِيثُو خُخه مَعْلُوم سو چي بَنَحِي (زِنَانِي) كله نا كله قَبْرِ تَه تَلَلَانِي سي .

پَر قَبْرِ بَانْدِي عِمَارَتِ جوړول مَكْرُوه دِي

پَر قَبْرِ بَانْدِي عِمَارَتِ (خُونَه / كُوتَه / كَمَرَه) جوړول مَكْرُوه ده، ددې دَلِيل دغه حَدِيثُ دِي

٢٣: عَنْ جَابِرٍ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ تَجْصَصَ الْقُبُورَ، وَ أَنْ يَكْتُوبَ عَلَيْهَا، وَ أَنْ يُبْنَى عَلَيْهَا، وَ أَنْ تُؤْطَأَ .

(تِرْمِذِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ تَجْصِصِ الْقُبُورِ وَ الْكُتَابَةِ عَلَيْهَا، ص: ٢٥٤، نَمِيزَ ١٠٥٢ / اَيْنَ مَا جَاءَ شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْبِنَاءِ عَلَى الْقُبُورِ وَ الْكُتَابَةِ عَلَيْهَا، ص: ٢٢٢، نَمِيزَ ١٥٦٢)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ د پَخُولو خُخَه مَنَعِ كړي ده، او پَر هغه بَانْدِي د عِمَارَتِ جوړولو خُخَه مَنَعِ كړي ده، او دا چي هغه تر پُيښو وکاري (يعني پَر قَبْرُو بَانْدِي د خُتَلو او لوېدلو) خُخه بِي مَنَعِ كړي ده .

٢٤: عَنْ جَابِرِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يُجَصَّصَ الْقَبْرُ، وَأَنْ يَقْعَدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يَبْنَى عَلَيْهِ.

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ النَّهْيِ عَنْ تَجْصِيسِ الْقَبْرِ وَالْبِنَاءِ عَلَيْهِ، ص: ٣٩٠، نَمِيزُ ٩٧٠ / ٢٢٤٥)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ د پَخُولو څخه منع كړې ده، او پر هغه باندې د كينېستلو څخه منع كړې، او پر هغه باندې د تعمير جوړولو څخه منع كړې ده.

٢٥: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) نَهَى أَنْ يَبْنَى عَلَى الْقُبُورِ.

(ابْنُ مَاجَةَ شَرِيفٌ، بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْبِنَاءِ عَلَى الْقُبُورِ وَالْكِتَابَةِ عَلَيْهَا، ص: ٢٢٢، نَمِيزُ ١٥٦٤)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) پر قَبْرِ باندې د عِمَارَت جوړولو څخه منع كړې ده.

په دغه درو سره حَدِيثُ كې پر قَبْرِ باندې د عِمَارَت (يعني كُوتې او مَاجِر) جوړولو څخه په ډېره سَخْتِي سره منع كړې ده.

څوك چي پر قَبْرِ عِمَارَت جوړوي دهغوي دَلِيل

بعض حضرات وائي ددې لپاره چي خلك قُرْآن په كي ووائي، يا د دُعَاء كولو لپاره د قَبْرِ شَا و خُوا ته يُو حَائِ عِمَارَت او خُونَه جوړول جَائِز ده، او ددې لپاره دوي د بُزْرگانو بعض اَقْوَال وړاندي كوي

لېكن په هغه كي دغه خَامِيَان دي

[١] چي په حَدِيث كې په سَخْتِي سره منع كړې وي نو د كُوم بُزْرگان قَوْل په اسْتِدْلَال كي وړاندي كول صَحِيح كار نه دى.

[٢] نُن سَبَا خلك د قُرْآن وِيلُو لپاره لِي، او د شَهْرَت، قَوْلِي او دُول، (او د وِدُو يعني شَادِي هَال) لپاره ډېر عِمَارَتُونَه جوړوي، تاسو ددې لپاره يُوْتِيُوْب (youtube) او اِنْتِرْنِيْټ (internet) وگورئ، بيا فَيَصْلَه وكئ.

[٣] حُضُورُ (ﷺ) ته دا خَطَر وُو چي دتېر سوو قَوْمُونُو په شَان دغه زِمَا قَوْم هم د قَبْرِ او د اَهْل قَبْرِ په خَرَاْفَات كي وَ نَه لُوېري، نو ځكه يي پر قَبْرِ باندې د عِمَارَت جوړولو او پر قَبْرِ باندې د خَرَاغانو لگولو څخه يي په ډېره سَخْتِي سره منع وكړه.

د حُضُورُ (ﷺ) پر قَبْرِ باندې ګُنبد ولي سته؟

د حديث په رڼا کې بايد چې د حُضُورُ (ﷺ) پر قَبْرِ باندې چټ نه وای، لېکن لومړې خبره خو داده چې د حُضُورُ (ﷺ) قَبْرِ شریف د حضرت عائشه په خونه (کوته) کې وو، نو ځکه د اول څخه لا ساپوان وو، او دغه ساپوان تر ډېرو کلونو پورې وو، وروسته بيا دارنگه سو چې کوم خلک د دباندې او ليري ليري علاقه څخه راتلل هغوي دا غوښتل چې و قَبْرِ ته نژدې ورسې، او ځه کسانو دهغه ځايه څخه خاورې هم راپورته کولې، ځکه چې د دباندې خلک دومره زيات تربيت يافته نه وو، نو په دغه وجه يې د قَبْرِ شا و خوا ديوال راوگرزاوې چې خلک تر هغه ځايه پورې نه ورسېږي، او عملاً د قَبْرِ شريف توهين و نه کي .

په سنه ۵۵۷ هجري مطابق ۱۱۶۲ عيسوي کې سلطان نور الدين زنگي چې د دمشق (شام) والي وو د هغه په زمانه کې يوه واقعه رامينځ ته سوه، هغه واقعه دا وه چې ځه يهوديانو د حُضُورُ (ﷺ) تر قَبْرِ پورې سړنگ جوړ کړ او د حُضُورُ (ﷺ) د توهين کولو يو ناوره کوښښ يې وکړ، نو په دغه وجه نور الدين زنگي د قَبْرِ شا و خوا اطراف ته د چينې يو مضبوط بنياد وچاړو چې کوم يهودي دلته سړنگ يا په محکه کې نغم جوړ نه کي .

ددغه حالاتو لځه په سنه ۶۷۸ هجري، مطابق ۱۲۷۹ عيسوي کې سلطان سيف الدين قلاوون دهغه مړمت وکړ او د لرگي يو مضبوط ديوال يې جوړ کړ، او چټ يې هم پر جوړ کړ، چې څوک د لوري خوا څخه هم را نه سي، او يو څوک د شا و خوا اطراف څخه هم دننه ولاړ نه سي، او نه څوک نقصان ور ورسوي، نو ددغه مجبوري په وجه يې د حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ شريف شا و خوا د لرگيو ديوال، او د لرگيو چټ پر جوړ کړ، که نه نو د حديث په اعتبار سره پر دې باندې بايد نه کوم عمارت وای، او نه کوم چټ وای .

په هغه وخت خو دغه ديوال د لرگي وو، نو په سنه ۸۸۶ هجري، مطابق ۱۴۸۱ عيسوي کې په دغه عمارت کې يو ډېر زبردسته اوز (ووز) ولگېدې، او وسوخل سو، چې ددې لکبله سلطان قاتبياني مصري په خښتو او ډبرو سره ددې تعمير وکړ، او پر هغه يې مضبوط ګنبد جوړ کړ، چې څوک دننه ولاړ نه سي، هغه وخت يې دغه عمارت او ګنبد په ساده رنگ سره رنګوله، په سنه ۱۲۵۳ هجري، مطابق سنه ۱۸۳۷ عيسوي کې

سُلْطَانُ مَحْمُودُ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ هغه په زُرْغُون رَنگ سره و رَنگولَه، او هغه رَنگ تر نِن وُرْخِي پُوري رَارَوَان دِي .

دا چي پر قَبْرِ باندې عِمَارَت مَه جوړوئ پر دغه حَدِيثُ باندې د عَمَل کولو په وَجْه د حُضُور (ﷺ) قَبْرِ، او د حضرت اَبُو بَكْر (ﷺ) او حضرت عُمَر (ﷺ) قَبْرُونَه د خَاوُرُو دِي، او پر هغه باندې شَعِي اَوَارِي دِي، اَلْبَتَّه د خلکو څخه د حِفَاطَت په خَاطِر يې لِيرِي لِيرِي دِيوَال او پر هغه يې چَت جوړ کړی دِي .

د حُضُور (ﷺ) پر قَبْرِ مُبَارَك باندې خَاوُرِي دِي، دَلِيل يې دغه حَدِيثُ دِي
٢٦: عَنْ الْقَاسِمِ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ فَقُلْتُ يَا أُمَّه! اكْشِفِي لِي عَنْ قَبْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَصَاحِبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فَكَشَفَتْهُ لِي عَنْ ثَلَاثَةِ قُبُورٍ، لَأَمْشُرْفَةٍ، وَ لَا لَأَطْنَةِ، مَبْطُوحَةٍ بِبَطْحَاءِ الْعَرْصَةِ الْحُمْرَاءِ .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ فِي تَسْوِيَةِ الْقَبْرِ، ص: ٤٧٠، نَمِيز ٣٢٢٠) تَرْجَمَه:- حضرت قَاسِم (ؓ) فَرْمَانِي چي زَه حضرت عَائِشَه ته راغلم، او هغي ته مِي وويل چي مَا ته د حُضُور (ﷺ) او دده د دُوو مَلَكُرُو قَبْرُونَه رَابَسْكَارَه كه؟ نو هغي درې قَبْرُونَه رَابَسْكَارَه كړل، چي ډېر لَوُر (جَك) هم نه وو، او ډېر كِبَنَتَه (تَب) هم نه وو، پر هغه يې د بَطْحَاء سري سري شَعِي اَوَارِي كړي وې .
 په دغه قَوْل صَحَابِي يعنې اَثَر كي دِي چي د حُضُور (ﷺ) پر قَبْرِ باندې اُوس مَحَال هم سري شَعِي اَوَارِي دي .

نو ځكه دا چي د حُضُور (ﷺ) پر قَبْرِ باندې عِمَارَت جوړ سوئ دِي ددې څخه دا اِسْتِدْلَال كول چي پر نورو قَبْرُو باندې هم قَبَه او مُنَبِّد جوړول جَائِز ده، دغه اِسْتِدْلَال كول غَط دِي، دغه د حَدِيث څخه خِلَاف دِي .

قَبْرِ ډېر جَكُول (لَوِرُول) هم مَكْرُوه دِي

قَبْرِ جَكُول هم صَحِيح نه دِي .

دَلِيل يې دغه حَدِيثُ دِي

٢٧: عَنْ أَبِي الْهَيَّاجِ الْأَسَدِيِّ قَالَ:- قَالَ لِي عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ أَلَا أُبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ؟ أَنْ لَا تَعْدُعُ تَمْثَالًا إِلَّا طَمَسْتُهُ وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتُهُ .

(مُسْلِم شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ الْأَمْرِ بِتَسْوِيَةِ الْقَبْرِ، ص: ٣٨٩، نَمِيز ١٩٦٩ / ٢٢٤٣)

تَرْجَمَه: - أَبُو الْهَيَّاجِ أَسَدِيُّ وائي چي حضرت عَلِيٌّ مَآ تَه وَ فَرَمَائِلِ چي: د گوم شي لپاره چي زَه حُضُورُ (ﷺ) رَا اَسْتَوَلَى يَمَ زَه تَا دهغه لپاره نه وَاَسْتَوَمَ؟ زَه يي ددي خَبَرِي لپاره اَسْتَوَلَى يَمَ چي يُو بُتْ نه وَاوِينَم مگر دا چي هغه مَاتِ کم، او يُو جَي قَبْرِ وَ نه وِينَم مگر دا چي هغه بَرَابِرِ کم.

په دهغه حَدِيثِ کي دِي چي جَي جَي قَبْرِ سره بَرَابِرِ کي، حُکَه چي قَبْرِ جَکُول هم صَحِيحِ نه دِي، لَهَذَا قَبْرِ يَخُولِ او جَکُولِ بَنَه کَارِ نه دِي. بعضو حضراتو دا فَرَمَائِلِي دي چي دهغه حُکَمِ د کَافِرَانُو د قَبْرِ په اړه وُو چي هغه سره بَرَابِرِ کي، لېکن دهغه تَأْوِيلِ په دي وَجَه صَحِيحِ نه دِي په دهغه حَدِيثِ کي د هِيخ يوه قَبْرِ تَخْصِيصِ نه دِي سو، بلکه د تُولُو قَبْرِ لپاره دهغه حُکَمِ عَامِ دِي.

د قَبْرِ شَا و خَوَا ته مَسْجِدِ جوړول هم مَكْرُوه دِي

دَلِيلِ يي دهغه حَدِيثِ دِي

٢٨: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَ السَّرَجَ .

(ترمذي شريف، كِتَابُ الصَّلَاةِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَتَّخَذَ عَلَى الْقَبْرِ مَسْجِدًا، ص: ٨٨، نَمِيزَ ٣٢٠ / نَسَائِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ التَّغْلِيظِ فِي إِتْخَاذِ السَّرَجِ عَلَى الْقُبُورِ، ص: ٢٨٦، نَمِيزَ ٢٠٤٥)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ پر زِيَارَتِ کونکو بَنَخُو باندي لَعْنَتِ وکړي، او پر هغو چي پر قَبْرِ باندي مَسْجِدُونَه جوړوي، او چي هلته خَرَاغُونَه بلوي (لغوي) پر هغوي يي هم لَعْنَتِ وکړي.

٢٩: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) كَنِيْسَةً رَأَتْهَا بَارِضَ الْحَبَشَةِ يُقَالُ لَهَا مَارِيَةٌ فَذَكَرَتْ لَهُ مَا رَأَتْ فِيهَا مِنَ الصُّورِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ أَوْ الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ □ مَسْجِدًا وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ .

(بخاري شريف، كِتَابُ الصَّلَاةِ، بَابُ الصَّلَاةِ فِي الْبَيْعَةِ، ص: ٧٥، نَمِيزَ ٤٣٤)

تَرْجَمَه: - حضرت أُمّ سَلَمَةَ د حُضُورِ (ﷺ) په مخکي د هغه جَرْجَ (کَلِيسَا) بَيَانِ وکړي گوم چي دي په حَبَشَه کي ليدلي وه، د هغه کَلِيسَا نَوْمِ ، مَارِيَه ، وُو، په هغه کي چي گوم تَصْوِيرِ لگېدلي دي د هغه تَذْکَرَه يي وکړه، نو حُضُورِ (ﷺ) و فَرَمَائِلِ چي دا خو يُو قَوْمِ وُو چي کله به د دُوي بَنَه نېکانِ خلک مَرَه سول نو دهغوي پر قَبْرِ به يي

مَسْجِدُ جو راوی، او په هغه کي به دهغه تَصَوُّيرَان لکول، د الله په نېز دغه شَرِيْر مَخْلُوْق دی. په دغه حَدِيْثُو کي دې چي قَبْرِ ته نژدې مَسْجِدُ جوړول هم مَكْرُوْه دی، لېکن بعضو خلکو خَامَا ددې په خِلَافِ فِتْوَي ورکړې ده، او خلک يې كُفْرَاهَان کړي دي.

پر قَبْرِ باندي خَرَاغان بَلَوَل هم مَكْرُوْه دي

دليل يې دغه حَدِيْث دی

٣٠: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَ السَّرَجَ .

(ترمذی شریف، کتاب الصلاة، باب مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَتَّخَذَ عَلَى الْقَبْرِ مَسْجِدًا، ص: ٨٨، نُمْبَر ٣٢٠ / نسائی شریف، کتاب الجنائز، باب التَّغْلِيْظُ فِي إِتْخَاذِ السَّرْجِ عَلَى الْقُبُورِ، ص: ٢٨٦، نُمْبَر ٢٠٤٥)

ترجمه:- حُضُور (ﷺ) د قَبْرِ پر زِيَارَت کونکو بَنُخُو باندي لَعْنَت وکړی، او پر هغو چي پر قَبْرِو باندي مَسْجِدُونَه جوړوي، او چي هلته خَرَاغُونَه بَلَوِي (لگوي) پر هغوي يې هم لَعْنَت وکړی.

په مَوْجُوْدَه وَحْت کي خلک پر قَبْرِو باندي خَرَاغان (بَلَيَان) بَلَوِي، او رَنگه رَنگه د بَجَلِي فَقْمِي لگوي، او دغه د ثَوَاب کار هم گڼي .

پر قَبْرِو باندي کُلَان اچول هم بِنَه کار نه دی

حُضُور (ﷺ) يا اَصْحَابَانُو لَه په هيڅ وَحْت هم پر هسي يوه قَبْرِ باندي کُلَان نه دي اچولي .

دغه د هِنْدُوَانُو طَرِيْقَه ده چي دوي پر خپلو بُتَانُو او مُجَسَّمُو باندي کُلَان اچوي، او دهغوي د خُوشحال کولو کوښښ کوي، موره بايد د هِنْدُوَانُو طَرِيْقَه خپله نه کوو .

بعض حَضَرَات ددغه حَدِيْث څخه پر قَبْرِ باندي د کُلَانُو د اچولو پر جَوَاز باندي اِسْتِدْلَال کوي .

٣١: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ مَرَّ بِقَبْرَيْنِ يُعَذَّبَانِ، فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا بِنِصْفَيْنِ ثُمَّ غَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ صَنَعْتَ هَذَا؟ فَقَالَ لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْبَسِ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ الْجَرِيدَةِ عَلَى الْقَبْرِ، ص: ٢١٨، نَمْبِرُ ١٣٦١) تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) پر دُو قَبْرُو راتبر سو چي هغوي ته عَذَابُ وِرَكَبْدِي، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِلُ چي دغه دواړو ته عَذَابُ وِرَكُول کبيري بيا يي یو نُنْدُ (نُود) بِنَاخُ رَاوَاحَسْتِي او هغه يي دُوې نُوتې کړي، بيا يي پر هر قَبْرِ باندې یو یو بِنَاخُ جَک کي، خلکو یو بِنَسْتَه وکړه چي یَا رَسُولَ اللَّهِ دا رنگه دي ولي وکړل؟ نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِلُ چي:- تر څو چي دغه (بِنَاخُونه) وچ سوي نه وي نو کبدلاني سي چي تر هغه وَخْتَه دي د دُوې دُواړُو په عَذَابُ کي کمي راسي .

په دغه حَدِيثُ کي حُضُورُ (ﷺ) فَرْمَانِلِي دِي چي د قَبْرِ والا ته عَذَابُ وِرَكُول کبيري نو حُضُورُ (ﷺ) پر هغه باندې د خُورْمَا د دِرَخْتِي بِنَاخُ جَک وِدَرَاوِي، او دا يي وويل تر څو چي دا وچ سوئ نه وي نو تر هغه وَخْتَه به د دُوې څخه عَذَابُ گم وي .

ددغه څخه اِسْتِدْلَالُ کوي چي پر قَبْرِ باندې مُلَانُ اَجُول جَانِز دي . لېکن په دي کي دا خَبَرَه د يَامُ وِر ده چي حُضُورُ (ﷺ) صِرَف يُو وَاړ دغه رنگه کړي دي، نو ځکه دا مُمکن ده چي د حُضُورُ (ﷺ) په بَرَكْت سره دي عَذَابُ گم سوئ وي، نو دا څه ضروري ده چي مُور هم یو بِنَاخُ پر قَبْرِ جَک کو نو دهغه عَذَابُ دي کم سي؟ حُضُورُ (ﷺ) خو د خُورْمَا د دِرَخْتِي بِنَاخُ جَک کړی وُو او مُور مُلَانُ پر اچُوو، او مُلَانُ اَجُول د هِنْدُوَانُو طَرِيقَه ده هغه هم پر خپلو بَتَانُو باندې مُلَانُ اچوي، لَهْذا ددي څخه پَرهېز کول بَهْتَر دي .

نن سِبَا پر قَبْرُو باندې یو گُل نه اچوي، بلکه دغه د مُجَاوِرِينَ یو ډېر بِنَه گُتُور گار و بارُ گرزېدلِي دي، ددي څخه څومره خلک تِجَارَت کوي، تاسو وگُوئ دغه څومره غټ فَرْق دي؟

د غَرَائِبُ فِتَوِي

بعض حَضَرَات د دَلِيلُ په تُوکه دغه فِتَوِي وړاندي کوي، لېکن دغه فِتَوِي په دي وَجَه هِيخ اِعْتِبَارُ نه لري چي د فِتَاوِي هِنْدِيَه والا د غَرَائِبُ ، چي یو کِتَاب دِي دهغه څخه دغه فِتَوِي نَقْل کړي ده، او پر هغه يي هِيخ یو حَدِيثُ هم نه دي وړاندي کړي .

د ۱۱ غَرَائِبُ ، فَتَاوِي دغه ده

وَضَعُ الْوَرْدَةَ وَالرَّيَاحِينَ عَلَى الْقُبُورِ حَسَنٌ وَإِنْ تَصَدَّقَ بِقِيَمَةِ الْوَرْدِ كَانَ أَحْسَنَ كَذَا فِي الْغَرَائِبِ .

(فَتَاوِي هِنْدِيَّة، كِتَابُ الْكَرَاهِيَّةِ، الْبَابُ السَّادِسُ عَشَرَ، فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ج: ۵، ص:

(۳۵۱)

تَرْجَمَه: - چي پر قَبْرِ باندي كُلُّ كَلَابٍ كښېردي، يا خُوشْبُو كښېردي نو دا بَنَه كَار دى، او كه دهغه قِيَمَتِ خَيْرَات كي نو دا بيا ډېر بَنَه كَار دى، د غَرَائِب په كِتَاب كي دغه رنگه ليكلي دي .

په دغه عِبَارَت كي تاسو وگورئ چي يو حَدِيث يې نه دى وړاندي كړئ، او نه يې د كوم مُهم كِتَاب حَوَاله وركړې ده، دغه خو د غَرَائِب يو عِبَارَت دى نو حكه دغه فَتَاوِي صَحِيح نه ده. بيا په خُصُوصِي توگه نِن سَبَا چي دغه يو ډېر عَبْتِ تِجَارَت هم گرزېدلى وي .

پر قَبْرِ باندي ليكل هم بَنَه كَار نه دى

دَلِيل يې دغه حَدِيث دى

۳۲: عَنْ جَابِرٍ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يَكْتُبَ عَلَى الْقَبْرِ شَيْءٌ .

(ابْنِ مَاجَه شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ فِي النُّهْيِ عَنِ الْبِنَاءِ عَلَى الْقُبُورِ وَالْكِتَابَةِ عَلَيْهَا، ص:

(۲۲۲، نَمِيز ۱۵۶۳)

تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) پر قَبْرِ باندي د يو شي د ليكلو څخه منع كړې ده .

په دغه حَدِيث كي دى چي پر قَبْرِ باندي د څه ليكلو څخه يې منع كړې ده .

پر قَبْرِ باندي د عَلَامَت لپاره ډېره ايسنول جائز ده

چي پر قَبْرِ باندي د عَلَامَت يو شى كښېردي چي مَعْلُوم سي چي دا د فُلَانِي قَبْرِ دى نو ددې څه نا څه كُنْجَائِش سته، لېكن يو عَام رَوَاج دي ته جوړوي .

دَلِيل يې دغه حَدِيث دى

۳۳: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَعْلَمَ قَبْرَ عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ

بِصَخْرَةٍ .

(ابْنِ مَاجَه شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَلَامَةِ فِي الْقَبْرِ، ص: ۲۲۲، نَمِيز ۱۵۶۱)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) د حضرت عُمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ پر قَبْرِ بَانْدِي پَرِيئَنَه (غُزِّي/كَارَه) ڪنڀڻڻو له چي نِشَانِي وي .

وَقَبْرِ تَه مَخَامَخْ لُمُونَخْ ڪول جَائِرِ نَه دِي

چي وَ قَبْرِ تَه مَخْ وي او لُمُونَخْ ڪوي نو دا هم نَاجَائِرِ دِي، نو هغه تَه سَجْدَه ڪول به ڇنگه جَائِرِ وي؟
دَلِيلِ يي دغه حَدِيثِ دِي

۳۴: عَنْ أَبِي مَرْسَدِ الْغَنَوِيِّ قَالَ:- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْجُلُوسِ عَلَى الْقَبْرِ وَالصَّلَاةِ عَلَيْهِ، ص: ۳۹۰، نَمِيزِ ۹۷۲ / ۲۲۵۰)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي:- پر قَبِرُو مه ڪنڀڻي، او چي وهغه تَه مُو مَخ ڪر زولي وي لُمُونَخْ هم مه ڪوئ .

د دغه حَدِيثِ ڇهه ثَابِتِ سو چي وَ قَبْرِ تَه يي مَخْ ڪري وي لُمُونَخْ ڪول هم نَاجَائِرِ دِي، چي د خلکو دا خِيَالِ نه سي چي دِي د صَاحِبِ قَبْرِ عِبَادَتِ ڪوي .

پر قَبْرِ بَانْدِي ڪنڀڻڻسٽل هم مَكْرُوهَ دِي

چي پر قَبْرِ ڪنڀڻي نو د قَبْرِ وَ اَلَا تَوْهِيْنُ او بِي عَزَّتِي ده، نو ڪه پر قَبْرِ بَانْدِي ڪنڀڻڻسٽل او دَرِبَدَلِ او لَوَرِ پر تَبَرِبَدَلِ هم مَكْرُوهَ دِي
دَلِيلِ يي دغه حَدِيثِ دِي

۳۵: عَنْ أَبِي مَرْسَدِ الْغَنَوِيِّ قَالَ:- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْجُلُوسِ عَلَى الْقَبْرِ وَالصَّلَاةِ عَلَيْهِ، ص: ۳۹۰، نَمِيزِ ۹۷۲ / ۲۲۵۰)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي:- پر قَبِرُو مه ڪنڀڻي، او چي وهغه تَه مُو مَخ ڪر زولي وي لُمُونَخْ هم مه ڪوئ .

۳۶: عَنْ جَابِرِ نَهْيِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يُجْصَصَ الْقَبْرِ، وَ أَنْ يَفْعَدَ عَلَيْهَا، وَ أَنْ يَبْنَى عَلَيْهَا .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ النَّهْيِ عَنْ تَجْصِيصِ الْقَبْرِ وَالْبِنَاءِ عَلَيْهِ، ص: ٣٩٠، نَمِيزُ ٩٧٠ / ٢٢٤٥)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ د يَحْوُلُو څخه منع كړې ده، او پر هغه باندي د كينېستلو څخه منع كړې ده، او پر هغه باندي د تعمير جوړولو څخه يې منع كړې ده.

قَبْرِ تر پېښو كېدل (پر قَبْرِ خْتَلْ) مَكْرُوه دِي

٣٧: عَنْ جَابِرٍ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ تَجْصَصَ الْقُبُورَ، وَ أَنْ يَكْتُوبَ عَلَيْهَا، وَ أَنْ يَبْنَى عَلَيْهَا، وَ أَنْ تُوطَأَ.

(ترمذی شریف، کتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ تَجْصِيصِ الْقُبُورِ وَالْكِتَابَةِ عَلَيْهَا، ص: ٢٥٤، نَمِيزُ ١٠٥٢ / ابن ماجه شريف، بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْبِنَاءِ عَلَى الْقُبُورِ وَالْكِتَابَةِ عَلَيْهَا، ص: ٢٢٢، نَمِيزُ ١٥٦٢)

تَرْجَمَهُ: - حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ د يَحْوُلُو څخه منع كړې ده، او پر هغه باندي د عمارت جوړولو څخه منع كړې، او دا چي هغه تر پېښو وكاري (يعني پر قَبْرُو باندي د ختلو او لوبدلو) څخه منع كړې ده.

كه د قَبْرُو په مابین كې د تېرېدو ضرورت پېښ سي نو چَوْتِي (كُوْتُونَه) دي و كاري تېر دي سي

كه د قَبْرُو په مابین كې د تېرېدو ضرورت پېښ سي نو چَوْتِي (كُوْتُونَه) / چِيلِكِي / ماسِي) دي و كاري تېر دي سي چي د قَبْرُو تَوْهِين نه وسي، لېكن كه چيري هلته وابنه، اغزي، دېري يا دغه رنگه بل شئ وي چي دهغه لكبله لځي پښي تلل ممكن نه وي نو بيا چَوْتِي په پېښو كولاي سي.

دليل يې دغه حديث دِي

٣٨: ان بَشِيرَ ابْنِ الْخَصَاصِيَّةِ قَالَ: - كُنْتُ امْشِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَمَرَّ عَلَى قُبُورِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: - لَقَدْ سَبَقَ هَؤُلَاءِ شَرًّا كَثِيرًا، ثُمَّ مَرَّ عَلَى قُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ لَقَدْ سَبَقَ هَؤُلَاءِ خَيْرًا كَثِيرًا، فَحَاطَتْ مِنْهُ النَّفَاطَةُ فَرَأَى رَجُلًا يَمْشِي بَيْنَ الْقُبُورِ فِي نَعْلَيْهِ فَقَالَ يَأْصَاحِبُ السَّبَبَتَيْنِ الْقَهْمَا.

(نسائي شريف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ كَرَاهِيَةِ الْمَشْيِ بَيْنَ الْقُبُورِ فِي النَّعَالِ الْبَتِيَّةِ، ص: ٢٨٧، نَمِيزُ ٢٠٥٠)

تَرْجَمَهُ: - بَشِيرُ بْنُ خَصَاصِيَّةٍ فرماني چي: - مُورِد د حُضُور (ﷺ) سره د مُسْلِمَانانو د قَبْرُو په مابین كې روان وو، نو حُضُور (ﷺ) و فرماني چي: - دغه خلك د شَر تر دېرو شيانو مخته تېر سوي دي، بيا مُورِد د مُشْرِكِي د قَبْرُو په مابین كې روان وو نو حُضُور

(ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - دغه خلکو دهر د خَيْرِ شَيَانِ تر شا پريښي راغلي دي، په دغه دُورَانِ کي حُضُورُ (ﷺ) يو کس وليدئ چي هغه جَوْتِي په يُسُو کري وي د قَبْرُو په مَابِينِ کي رِوَانِ وو، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - ائ د جَوْتُو والا دغه وکاره.
 په دغه حَدِيثِ کي حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي د جَمْرِي جَوْتِي وکاره نو بيا د قَبْرُو په مَابِينِ کي وَلَاړ سه.
لَعْتُ : سَبْتِيَّة، د جَمْرِي جَوْتِي.

چيري چي مَرِي سوي وي د هغوي كُور ته تِيَارَه دُودِي اَسْتُولِ سُنْت ده

دليل يي دغه حَدِيث دئ

٣٩: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ لَمَّا جَاءَ نَعْيُ جَعْفَرٍ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) اصْنَعُوا لَالِ جَعْفَرٍ طَعَامًا فَقَدْ آتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ، أَوْ أَمْرٍ يَشْغَلُهُمْ.
 (ابن ماجه شريف، باب في الطعام يُبْعَثُ إلى أهل الميت، ص: ٢٢٩، نمبر ١٦١٠)
تَرْجَمَه: - حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ فَرَمَائِي چي کله د حضرت جَعْفَر د مَرگ خَبَر راغلي نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - د حضرت جَعْفَر د رَشْتَه دَارَانُو لپاره دُودِي تِيَار کئ، ځکه چي دوي ته دارنگه خَيْرِ راغلي دئ، چي دهغه لکبله دوي مَشْغُول سوي دي، يابي دارنگه وَ فَرَمَائِلُ چي: دارنگه مَعَامَلَه پېښه سوي ده چي په هغه کي دوي مَشْغُول دي، [يعني د غم په وجه د دُودِي د تِيَارولو فُرَصَت نه لري].
 په دغه حَدِيث کي دئ چي د مري كُور ته دُودِي اَسْتُول په کار دئ.

لېکن اوس په مَوْجُودَه زَمَانَه کي دغه حَالَت دئ چي د کوم چا په كُور کي مري سوي وي هلته دُودِي خو چيري ور آستوي، بلکه د هغوي په كُور کي رَشْتَه دَارَان او عَوَام دومره دُودِي خوري چي دهغه د كُور والا خِينِي تَنگ سي.

چيري چي مَرِي سوي وي د هغوي دُودِي خُورَل مَكْرُوه ده

نَنْ سَبَا د اِيصَالِ ثَوَاب (صَدَقَه و خَيْرَات) په نُوم په هغه كُورَنِي باندي دومره مَصْرَف کوي چي هغه كُور والا تَنگ سي.
حَالَانِكِه اِيصَالِ ثَوَاب کول يو مُسْتَحَب کار دئ، او د وَارثَان د خپلي مَرْضِي شئ دئ، چي کوم وخت يي دوي و غواړي په خپله ماضي سره و ځه

مَسْكِينَانُو ته په پيټه ډوډي وركي، يا كيري وركي، او دهغه ثواب و مري ته ورسوي، دغه ثواب و مُرْدَه (مري) ته رسېږي .

ددې لپاره نه د وخت د معلومولو ضرورت سته او نه د اعلان كولو ضرورت سته، ځكه چي په پيټه و غريبانو ته ډوډي وركول ده .

لېكن ما ليدلي دي چي ډېر غريبان دي چي موري يي وفات سوه نو بعضو دهمين خلكو نومره مجبور كئ چي ده د هندوانو (دا مصنف د خپل ملنك هندوستان او انډيا واقعه ده) څخه په زرهاو روپي په سونډ واخستلي په خلكو يي ډوډي وخورول نو بيا ده د خلكو د خبرو څخه ځان خلاص كئ .

ددې دليل دغه د صحابي قول دئ

۴۰: عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ قَالَ كُنَّا نَرَى الْاجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيْتِ وَصُنْعَةَ الطَّعَامِ مِنَ النَّيَاحَةِ .

(ابن ماجه شريف، باب ماجاء في نهى الاجتماع الى اهل الميت وصنعة الطعام، ص: ۲۳۰، نمبر ۱۶۱۲ / مسند احمد، مسند عبدالله بن عمرو بن العاص، ج: ۱، ص: ۵۰۵، نمبر ۲۲۷۹)

ترجمه:- حضرت جرير بن عبد الله فرمائي چي:- موري د مري و خوا ته جمع كېدل، او په دوي باندي ډوډي تيارول د نوحه يو قسم كاځئ .

په دغه حديث (يعني اثر) كي دئ چي لكه څنگه چي موري نوحه كول ناجائز كڼل دغه رنگه د مري په كور كي ډوډي هم موري ناجائز گڼو .

د مري لپاره ډېر اعلانونه كول هم بڼه كار نه دئ

كه د مري لپاره ډېر زيات اعلانونه وكړي نو هلته به رش جوړ سي، او دهغه سمبالول به مشكل سي، نو ځكه شريعت دغه مغيار مقرر كړئ دئ چي د مري په كور كي ډېر رش او اجتماع جوړ نه سي .

دليل يي دغه حديث دئ

۴۱: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ إِيَّاكُمْ وَالنَّعْيَ فَإِنَّ النَّعْيَ مِنْ عَمَلِ الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَالنَّعْيُ أَذَانٌ بِالْمَيْتِ .

(ترمذي شريف، كتاب الجنائز، باب ماجاء في كراهية النعي، ص: ۲۳۹، نمبر ۹۸۴ /

ابن ماجه شريف، كتاب الجنائز، باب ماجاء في النهي عن النعي، ص: ۲۱۱، نمبر ۱۶۷۶)

ترجمه:- حضور (ﷺ) و فرمائيل چي:- په خلكو كي د مري د اعلان څخه ځان گوري، ځكه چي دغه د جاهليت عمل دئ، حضرت عبد الله و فرمائيل چي د نعي معني ده په خلكو كي د مري اعلان كول .

په دغه حَدِيثُ کې په اهْتِمَامُ سره په خلکو کې د یو چا د مَرَمِ د اِعْلَانِ کولو څخه مَنْعَ کړې ده. اَلْبَتَّةَ که لږ و ډېر د جَنَازِي اِطْلَاعِ او خَبَرِ ورکې نو ددې عُجَانِشُ سته، لېکن رِشَ كَشَ جوړول بِنَهْ كَارَ نه دی .
په مَوْجُودَه وَخْتِ کې دا حَالِ دی چې د گوم چا کره مَرِي وَسِي هلته په مِیاشْتُو مِیاشْتُو خلک جَمَعِ وي، او د كُوزِ والا خپلو کارو ته فُرَصَتِ نه سي پيدا کولائي، او ډېر زِيَاتِ مَصْرَفِ هم ځيني کېږي .

تر درې وَرَحِي زِيَاتِ دي غَمَ نه جوړوي

مِیَنَهْ خو به خُوزِ مِیاشْتِي لَسَ شپې د خپل مېړه په غَمَ سره غَمَ زِدَه وي، ددې څخه عَلَاوَه خلک دي تر درې وَرَحِي زِيَاتِ غَمَ نه جوړوي، په حَدِيثِ کې ددغه څخه مَنْعَ کړې ده .
دغه گوم خلک چې تر خُلوْبِشْتِ وَرْخُو پُوري غَمَ کوي يا هر کال غَمَ جوړوي، او هَنگامِي يې جوړي کړي وي، اَسْمَانِ يې پر سَرِ پورته کړي وي، دغه کاروَنَه د حَدِيثِ په رَبَا کې غَلَطِ دي .
دَلِيلِ يې دغه حَدِيثِ دی

٤٢: عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ كُنَّا نُنْهِي أَنْ نُحَدَّ عَلَى الْمَيِّتِ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا . (بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْحَيْضِ، بَابُ الطَّيِّبِ لِلْمَرْأَةِ عِنْدَ غُسْلِهَا مِنَ الْمَحِيضِ، ص: ٥٤، نُمْبَرُ ٣١٣ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الطَّلَاقِ، بَابُ وَجُوبِ الْأَحْدَادِ فِي عِدَّةِ الْوَفَاةِ وَتَحْرِيمِهِ فِي غَيْرِ ذَلِكَ إِلَّا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، ص: ٦٤٤، نُمْبَرُ ١٤٨٦ / ٣٧٢٥)

تَرْجَمَه:- حضرت اُمِّ عَطِيَّه فَرَمَانِي چې:- تر درې وَرَحِي زِيَاتِ پر مري باندي د غَمَ (سوگ/ماتم) کولو څخه يې موږ مَنْعَ کولو. ماسوا د مِيره څخه چې پر هغه باندي به خُوزِ مِیاشْتِي لَسَ وَرْخِي مِیَنَهْ غَمَ (سوگ) کوي .
په دغه حَدِيثِ کې دی چې تر درې وَرَحِي زِيَاتِ دي د غَمَ اِظْهَارِ نه کوي .

په قَبْرِ کې گُناهَ کارانو ته عَذَابِ وړکول کېږي

د قَبْرِ عَذَابِ حَقِّ دی، او هغه ژوند د بَرَزْخِ ژوند دی

دَلِيلِ يې دغه آيَتونه دي

٢٠: حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۚ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۖ وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۚ

(آيَتِ ٩٩ / ١٠٠، سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ٢٣)

ترجمہ:- تر دي چي ڪله د ڏوي خه يوه ته مرگ راورسپري نو هغه به وواي چي: زما يروزگار! ما ببرته واپس واستوه ۚ ددي لپاره چي ڪومه دنيا ما پربيني ده، هغي ته ولاز سم بيه عمل وكرم... هيخ ڪله نه! دا خو بس خالص يوه خبره ده چي دي بي په ربه سره ڪوي، او ددوي (مردۀ ڪائن) و مخته د عالم برزخ حائل (حجاب) دي، چي تر هغه وخته به قائم وي تر خو چي ڏوي ڏوهم وار ژوندي راپورته ڪيري .

٢١: وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۚ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۖ ادْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۚ

(آيَتِ ٤٥ / ٤٦، سُورَةُ الْمُؤْمِنِ ٤٠)

ترجمہ:- او د فرعون خلك بدترين عذاب راگير ڪرل. ۚ اوز دي چي دهغه په مخڪي به ڏوي سهار او مابنام پيشپري، او په ڪومه ورځ چي قيامت راسي، (هغه ورځ به ڪم وسي چي): د فرعون خلك بدترينه عذاب ته داخل ڪي... ۚ

٢٢: وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ ۖ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ ۖ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ ۖ (آيَتِ ٩٣ سُورَةُ الْانْعَامِ ٦)

ترجمہ:- او ڪه چيري تاسو هغه وخت ووينئ (نو ڊير بېرېڊونڪي منظر به ښڪاره سي) چي ظالمان انسانان به د مرگ په سختيو ڪي گرفتار وي، او فرشتو خپل لاسونه ڇولي، (دا به وائي چي) د خپل ارواح رواباسي، نن به تاسو ته د ڏلت عذاب درڪول ڪيري .

په دغه ڏرو آيتو ڪي اشاره د عذاب قبر بيان سوي دي .

٤٣: عَنْ أَبِي أَيُّوبَ ۞ قَالَ خَرَجَ النَّبِيُّ (ﷺ) وَقَدْ وَجَبَتِ الشَّمْسُ، فَسَمِعَ صَوْتًا فَقَالَ يَهُودٌ يَعَذَّبُ فِي قُبُورِهَا .

(بخاري شريف، ڪتاب الجنائز، باب التَّعْوِذُ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٢٢٠، نمبر ١٣٧٥) ترجمہ:- د لمز د پربوتو پر وخت حضور (ﷺ) راواڻي يو اواز بي واورېڊي نو حضور (ﷺ) و فرمائيل چي:- و يهود ته په خپل قبر ڪي عذاب وركول ڪيري .

٤٤: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ عَائِشَةُ فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَعْدُ صَلَّى صَلَاةً إِلَّا تَعَوَّذَ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَ زَادَ غَدْرُ، عَذَابُ الْقَبْرِ حَقٌّ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٢٢٠، نَمْبَرُ

(١٣٧٢)

تَرْجَمَهُ:- حضرت عائشه فرماني چي د هر لَمُونُخ وروسته مَا حُضُورُ (ﷺ) وَلِيَدِي چي ده به د قَبْرِ د عَذَابِ خُخه پناه غُوبَسْتَل، حضرت غُنْدَرُ دا هم وَ فَرَمَائِل چي د قَبْرِ عَذَابِ حَق دى .

٤٥: حَدَّثَنِي ابْنَةُ خَالِدِ بْنِ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ (ﷺ) وَهُوَ يَتَعَوَّذُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ التَّعَوُّذِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٢٢١، نَمْبَرُ ١٣٧٦) تَرْجَمَهُ:- حضرت سَعِيدُ بْنُ عَاصٍ فَرَمَائِي چي مَا وَاوَرَبَدَل چي حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ د عَذَابِ خُخه پناه غُوبَسْتَل .

په دغه حَدِيثُ كي دى چي حُضُورُ (ﷺ) د قَبْرِ د عَذَابِ خُخه پناه غُوبَسْتَل، ددې خُخه هم مَعْلُوم سو چي دغه حَيَاتِ بَرَزْخِي ده .

٤٦: عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَذِيبٍ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي جَنَازَةٍ قَالَ تَعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ □، فَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَجْلِسَانِهِ □ فَيَقُولَانِ لَهُ مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ رَبِّيَ اللَّهُ تَعَادُ رُوحُهُ وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَجْلِسَانِهِ □ فَيَقُولَانِ مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ هَا هَا لَا أَدْرِي.

(مُسْنَدُ أَحْمَد، حَدِيثُ الْبَرَاءِ بْنِ عَذِيبٍ، ج: ٥، ص: ٣٦٤، نَمْبَرُ: ١٨٠٦٣ / أَبُو دَاوُدُ شَرِيف، بَابُ الْمَسْئَلَةِ فِي الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ٦٧٢، نَمْبَرُ: ٤٧٥٣)

تَرْجَمَهُ:- حضرت بَرَاءُ بْنُ عَذِيبٍ فَرَمَائِي چي مُور د حُضُورِ پَاك (ﷺ) سره په يوه جَنَازَه كي رَاوَوْتَلُو حُضُور وَفَرَمَائِل چي د مَرِي وَ بَدَن ته رُوح رَاوَايس كبري، بيا هغه ته دُوِي فَرَشْتِي رَاخِي، هغه دُواري فَرَشْتِي مَرِي رَاكَبَسْنَوِي، او يُوبَسْتَنَه خِينِي كوي چي سَتَا رَب خوك دى؟ هغه وائي چي زَمَا رَبُّ اللَّهِ دى د مَرِي رُوح رَاوَايس كبري، هغه ته دُوِي فَرَشْتِي رَاخِي، او هغه كَبَسْنَوِي، بيا يُوبَسْتَنَه خِينِي كوي چي سَتَا رَب خوك دى؟ مَرِي وائي هَائِ هَائِ مَا ته هيخ شَي نه دى مَعْلُوم .

په دغه حَدِيثُو كي دى چي په قَبْرِ كي وَ اِنْسَان ته عَذَاب وَرَكُول كبري، او دا هم مَعْلُوم سو چي دده دغه رُونَد د بَرَزْخ رُونَدُون دى .

٣٨: پر قَبْرِ باندي عُرْس كول نَاجَانِز دى

ددغه عَقِيدِي په اړه ۲ آيْتُونَه او ۱۰ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ .

چې پر قَبْرِ باندي عُرس كوي نو دا د عِيْد او خُوشحَالِي يَو صُورَت دئ، او حُضُور (ﷺ) پر قَبْرِ باندي د عِيْد جوړولو څخه مَنع كړې ده، لِهَذَا دغه عُرس هم جَوَاز نه لري .

دَلِيل يې دغه حَدِيث دئ

۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَجْعَلُوا بَيْتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنْ صَلَاتَكُمْ تُبَلِّغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاسِكِ، بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ص: ۲۹۶، نَمْبَر: ۲۰۴۲) تَرْجَمَه: - حُضُور و فرمائڼ خپل كُورُونَه د قَبْرِ په شَان مه گرزوئ [چې په هغه كې گر سره عِبَادَت نه كوي] او رِمَا قَبْرِ د اَخْتَر جوړولو په شَان مه جوړوئ، او پر مَا باندي دُرُود استوئ، تاسو چې هر چيري ياست مَا ته ستاسو دُرُود را رسول كېږي .

په دغه حَدِيث كې دئ چې پر قَبْرِ باندي د عِيْد او اَخْتَر په شَان اجْتِمَاع مه جوړوئ، او په عُرس كې د عِيْد يا اجْتِمَاع يَو صُورَت وي، نو ځكه دا جَوَاز نه لري .

ددغه حَدِيث څخه د عُرس لپاره اِسْتِدْلَال صَحِيح نه دئ

بعضو حَضَرَاتو ددغه حَدِيث څخه د عُرس د جَوَاز لپاره اِسْتِدْلَال كړئ دئ

۲: عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَأْتِي قُبُورَ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ رَأْسِ الْحَوْلِ، فَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، قَالَ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ يَفْعَلُونَ ذَلِكَ .

(مُصَنَّفُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ، بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ج: ۳، ص: ۵۷۳، نَمْبَر ۶۷۱۶) تَرْجَمَه: - مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيُّ فَرْمَانِي چې حُضُور (ﷺ) د كَال په شروع كې د شَهِيدَانو و قَبْرِ ورتلئ، او دا به يې ورتنه ويل السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، او حضرت أَبُو بَكْرٍ او حضرت عُمَرُ او حضرت عُثْمَانُ هم دغه رنگه تلل .

په دغه حَدِيث كې دئ چې حُضُور (ﷺ) د هر كَال په شُرُوع كې د أَحَد د شَهِيدَانو و قَبْرِ ته تَشْرِيف وړئ .

ددغه څخه بعضو حَضَرَاتو اِسْتِدْلَال كړئ دئ چې هر كال عُرس كول جَائِز دئ .

لېکن په دې کې دغه خُلوَر خَامِيَان دي

[١] أَوَّلَ خَبَرِهِ دا چې حُضُورُ (ﷺ) د هېڅ يَوَل إِعْلَانِ بَغَيْرِهِ تَلَّى دى، دغه خو وَجِه ده چې بعض په خَبَر سول او بعض په هغه خَبَر ته سول، په دغه وَجِه دغه حَدِيث چې د هر كَل په شروع کې به تَلَّى د صَحَاب سَيِّئ په يَوَه كِتَاب کې هم نَسْتَه، او دهغوي د أَسْتَاذَانُو د يَوَه په كِتَاب کې هم نَسْتَه. صِرَف مُصَنَّف عَبْدِ الرَّزَّاق دغه حَدِيث ذکر کړى دى.

د دغه حَدِيث مُطَابِق که يو څوک کله نا کله قَبْرِسْتَان ته وَلَاړ سي او صِرَف الْإِسْلَامَ عَلَيْكُمْ بِمَاصِبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، ووايي او بېرته واپس راسي نو په دې کې هېڅ څوک إِعْتِرَاض نه لري، لېکن دلته (په عُرْس) کې خو تَارِيخ مُتَعَيَّن کړي، د عُرْس په نَوْم په لُكْهَافُو رُوي مُصَرَف کوي، په مِيَاشْتُو مِيَاشْتُو ددې إِعْلَانُونَه کېږي، بِي إِنْتِهَا خلکو ته بَلَنَه وړکوي، او هغه دَهْمَال کېږي چې د هِنْدَوَانُو مِيْلَه د شَرْم لکبله خپل سِر تَب کړي، د دغه خُرَافَات به نوڅنگه فُتْنَجَائِش وي؟

[٢] دُوْهَمَه خَبَرَه داده چې په دغه حَدِيث کې يَوَه تَابِعِي د حُضُور (ﷺ) عَمَل نَقْل کړى دى، او په مَآيِن کې د صَحَابِي نَوْم پرېښى دى! ځکه چې مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِي خو تَابِعِي دى، نو لِهَذَا دغه حَدِيث مَرْفُوع حَدِيث نه دى، بلکه دغه مُزْسَل حَدِيث دى، نو ځکه ددې حَيْثِيَّت كَم (لږ) دى.

[٣] دَرِيْمَه خَبَرَه داده چې په عُرْس کې د أَخْتَر (عِيْد) په شَان مِيْلَه وي، او اوس مَخْتَه تېر سو چې حُضُور (ﷺ) په قَبْرِسْتَان کې د عِيْد په شَان مِيْلَه جوړولو څخه مَنْع کړى ده، نو د عُرْس إِجَازَت څنگه وړکول کېدائي سي؟

[٤] خُلوَرْمَه خَبَرَه داده چې په هېڅ وَحْت نه يَوَه صَحَابِي او نه يَوَه تَابِعِي عُرْس کړس دى، نو بيا ددې إِجَازَت څنگه وړکول کېدائي سي؟ بلکه چې لوړ حَدِيث ته وگوري نو دا ښکاره کېږي چې حُضُور (ﷺ) د دغه رنگه خَبَرُو څخه مَنْع کړى ده، چې په سوکه سوکه خلک بيا په شِرْك کې مُبْتَلَاء نه سي.

[٥] يَنْحَمَه خَبَرَه او أَصْل خَبَرَه داده چې د ذَهِيْن (جَالَاى/مَكَارُو) خلکو د خُوَر لُو چيښلو او دتوله کال د خَرْچ د جَمَع کېدو يَوَه ډېر أَسَان دَنَدَه ده، تاسو په خپله هم پر دې باندي عَوَز و فِكْر وکړئ.

دَدَغِه حَدِيثُ خُخِه مَعْلُومِ بَرِي چي حُضُورُ (ﷺ) کله نَا کله د شَهْدَاءِ وَ قَبْرُو تِه وَرَتَلِي، په هغه کي تَارِيخُ مُعَيَّن نَه وُو .

۳: سَمِعْتُ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ يُحَدِّثُ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)
نُرِيدُ قُبُورَ الشَّهْدَاءِ حَتَّى إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى حَرَّةٍ وَقِمَ فَلَمَّا تَدَلَّيْنَا مِنْهَا فَإِذَا قُبُورٌ
بِمَخْنِيَةٍ قَالَ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! قُبُورُ إِخْوَانِنَا هَذِهِ □؟ قَالَ قُبُورُ أَصْحَابِنَا، فَلَمَّا
جَنَّا قُبُورَ الشَّهْدَاءِ قَالَ هَذِهِ □ قُبُورُ إِخْوَانِنَا .

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاسِكِ، بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، ص: ٢٩٦، نَمْبَرُ ٢٠٤٣)
تَرْجَمَه: - وَ فَرَمَانِل چي مَور د حُضُورُ (ﷺ) سره رَاوَوَاتُو، د شَهِيدَانُو وَ قَبْرُو تِه د تَلُّو
إِرَادَه مِي وَه، چي مَور د حِرَا وَ قِمَ (مَقَام) تِه راغلو، نو چي مَور (لِرُخَه) مَخْتَه وَ لَارُو
 نو په مَخْنِيَةٍ کي قَبْرُونَه وُو، مَور وویل یَا رَسُولَ اللَّهِ دَغِه زُمُور د وَرُونُو قَبْرُونَه دِي؟
 نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل دَغِه زُمُور د مَلُکَرُو قَبْرُونَه دِي، بیا چي کله مَور د أَحَد د
شَهِيدَانُو وَ قَبْرُو تِه راغلو، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِل چي دَغِه زُمُور د وَرُونُو قَبْرُونَه
 دِي .

دَدَغِه حَدِيثُ دُومَرِه خَبَرَه وَ أَصَح ده چي حُضُورُ (ﷺ) کله نَا کله د أَحَد د
شَهِيدَانُو وَ قَبْرُو تِه وَرَتَلِي .

بعض حَضَرَات د ۱۱۰۰ سوه کال وُروستَه بُزُرْگَانُو أَقْوَال او دهغوي
أَعْمَال د عُرْس، جَهْلَم او دَغِه رنگه نورو خُرَافَاتُو د جَوَاز د ثُبُوت لپاره
 وُړاندي کوي لېکن دَغِه صَحِيح نَه دِي حُکَه

[۱] چي ډېر وروسته تېر سوو بُزُرْگَانُو د عَمَل خُخِه إِعْتِقَادِي مَسْئَلَه
 نَه ثَابِتِ بَرِي، ددې د إِثْبَات لپاره صَرِيح آيَت يا مَضْبُوط حَدِيث ضروري دِي .

[۲] ددې په خِلَاف ډېر حَدِيثُونَه مَور تاسو ته وُړاندي کړي دي .

[۳] اوس مَحَال دَغِه شَيَان د آخِرَت د يَادُونِي او د دُنْيَا خُخِه د بي
رَغَبَتِي شَيَان نَه سول پاته، بلکه صَرَف د تَفْرِيح، بَاژِي، او د مَذْهَب پر نُوم
 باندي د لُوت مَار يوه ذُرِيَعَه گرزېدلې ده، فَالِي اللَّهِ الْمُشْتَكِي!

غَزَلِي او دَرِيَا. او رَبَاب او دُول وَ هَل حَرَام دي

لِرُ و ډېر نَظَم، يا نَعْت وَيَل جَانِز دِي، په دي کي دا شَرِط دِي چي د دُول،
دَرِيَا، او رَبَاب وَ هَلُو خُخِه سَار پيدا نَه سي، که چيري سَار پکښي پيدا سي نو
 يو نَظَم هم جَوَاز نَه لري .

ذَلِيلٌ دَغِهَ آيَتُونَهَ دِي

١: وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ قُلُوبَهُمْ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ط أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (آيَتِ ٦، سُورَةُ لُقْمَانَ (٣١))

تَرْجَمَه: - او بعض خلک هغه دي چي ځانونه د الله څخه غافل کونکي خبرو څرېداران جوړوي، چي دهغه په ذريعه سره خلک په نابوځي کي د الله د لار څخه گمراهان کړي، او په هغه پسځنډ ووهي، دغه خلکو ته به هغه عذاب ورکول سي چي دوي به ذليل پرېږدي.

په دغه آيت کي د غافل کونکو خبرو څخه نفرت سرگند کړی دی .

٢: وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً ط فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (آيَتِ ٣٥، سُورَةُ الْأَنْفَالِ ٨)

تَرْجَمَه: - او د بيت الله سره د دوي لمونځ د شپيلکي وهلو بغيره او د لاس تېکولو بغيره بل هيڅ شئ نه دی، له دا (اي کافرانو!) کومي کفرې خبري چي تاسو کولي، دهغه په وجه اوس د عذاب ځوند وگوري.

کافرانو به د بيت الله سره لاسونه تېکول او شپيلکيان به يې وهل، الله تعالي ددغه څخه نفرت سرگند کړی، او په قوالي او غزلو او بدلو کي دغه خرافات وي، نو ځکه ددغه څخه هم ځان ساتل په کار دی .

او حديثونه دغه دي

٤: حَدَّثَنِي أَبُو عَامِرٍ وَاللَّهُ مَا كَذَّبَنِي: - سَمِعَ النَّبِيَّ يَقُولُ لِيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي يَسْتَحِلُّونَ الْحَرْ، وَالْحَرِيرَ، وَالْخَمْرَ، وَالْمَعَازِفَ .

(بخاري شريف، كتاب الاشربة، باب ماجاء في من يحل الخمر ويسمي به غير اسمه، ص: ٩٩٢، نمبر ٥٥٩٠)

تَرْجَمَه: - قسم په ځدائي ما ته يې درواغ نه دي ويلي، ما د حضور (ﷺ) څخه اورېدلي دي چي زما په امت کي به دارنگه خلک وي چي زنا، ريسم، او د غزلو بدلو شيان به حلال گڼي .

٥: عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَ أَمَرَنِي أَنْ أَمْحَقَ الْمَزَامِيرَ، وَالْكَنَارَاتِ، يَعْنِي بَرَابِطَ وَالْمَعَازِفَ وَالْأَوْثَانَ الَّتِي كَانَتْ تُعْبَدُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ . (مسند أحمد، حديث أبي أمامة الباهلي، ج: ٣٤، ص: ٥٥١، نمبر ٢٢٢١٨ / ٢٢٣٠٧)

تَرْجَمَه: - حضور (ﷺ) و فرمايل چي الله تعالي زه د دنيا لپاره رحمت جوړ کړی را استولی يم، او دا حکم يې راکړی دی چي: - نې، ډول، باجه، د غزلو شيان او بتان مټاو کم، کوم چي په زمانه جاهليت کي ددي عبادت کېدی .

په دغه حَدِيثُ كي دئ چي مَرَامِيرُ او دُولُكُ حَرَامُ دي، نو په عُرْسُ كي دغه غَزَلِي او قَوَالِيَانِ، او دِهْمَالُ به څنگه جَانِرُ وي؟

په غني (گانگوره) اَوَازُ سره غَزَلِي وِيل هم مَكْرُوهُ دي

د بَارِي او لَهُوَ لَعِبُ پر وَحْتُ په غَنَهَارِي سره چي كُوم شِعْرُ (يعني په يَزَهُ كي اَوَازُ لکه هُوَ هُوَ . هُوَ هُوَ) وائي، په حَدِيثُ كي دهغه څخه هم مَنْعُ كړي ده .

دَلِيلُ يي دغه حَدِيثُ دئ

٤: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَ لَكِنِّي نُهَيْتُ عَنْ صَوْتَيْنِ أَحْمَقَيْنِ فَاجِرَيْنِ، صَوْتٌ عِنْدَ نَعْمَةٍ لَهُوَ وَلَعِبٌ وَ مَرَامِيرُ الشَّيْطَانِ .

(مُسْتَدْرَكُ الْحَاكِمِ، كِتَابُ مَعْرِفَةِ الصَّحَابَةِ، بَابُ ذِكْرِ سَرَارِي رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَاوْلَاهُنَّ

مَارِيَةُ الْقُبْطِيَّةُ أُمُّ إِبْرَاهِيمَ، ج: ٤، ص: ٤٣، نُمْبَرُ ٤٨٢٥)

تَرْجَمَهُ:- زه يي د دُو أَحْمَقُ اَوَازُ څخه چي فَاجِرَانُ دي مَنْعُ كړي يم، د لَهُوَ و لَعِبُ پر وَحْتُ د غَنَهَارِي اَوَازُ څخه، او د شَيْطَانُ د نِي (يعني تُرْلُكِي) د اَوَازُ څخه . په دغه حَدِيثُ كي دئ چي د لَهُوَ لَعِبُ پر وَحْتُ غَنَهَارِي هم صَحِيحُ نه دئ .

٧: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ:- لَا، وَلَكِنْ نُهَيْتُ عَنْ صَوْتَيْنِ أَحْمَقَيْنِ فَاجِرَيْنِ صَوْتٌ عِنْدَ مُصِيبَةٍ خَمْسُ وُجُوهُ وَشَقُّ جُيُوبٍ وَ رَنَّةُ شَيْطَانٍ .

(تِرْمِذِيُّ شَرِيفٍ، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ فِي الْبُكَاءِ عَلَى الْمَيِّتِ، ص:

٢٤٣، نُمْبَرُ ١٠٠٥)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) و فَرَمَائِلُ:- دُوهُ أَحْمَقُ اَوَازُونَهُ چي فَاجِرُ دي، ددي څخه يي زه مَنْعُ كړي يم، يو هغه اَوَازُ دئ چي د مُصِيبَتُ پر وَحْتُ مخ په خَايِرُهُ (جِيلَاخُ) ووهي اَوَازُونَهُ كاري، او كېره څيري كي، او دُوهُمُ اَوَازُ د شَيْطَانُ د (يَزِي) غَنَهَارِي اَوَازُ دئ .

په دغه دواړو حَدِيثُ كي دئ چي د غَزَلُو په شَانُ په يَزَهُ كي غَنَهَارِي كول هم په حَدِيثُ كي مَنْعُ دئ .

نو ځكه پر مَرَارَاتُو (قَبْرُو) باندي د دُولُو او بَاجُو سره چي كُومي غَزَلِي وِيل كېږي، دا صَحِيحُ كَارُ نه دئ .

اَوْسُ خو په عُرْسُ كي د قَوَالِيُو د وِيلو لپاره اِنْجُونِي هم قَوَالِي ته راغلي دي .

ددغه حَدِيثُو څخه بعضو حَضَرَاتُو د قَوَالِي د جَوَاز لپاره اِسْتِدْلَالُ كړئ دئ

بعض حضرات د دغه كښتنه رَاوَانُو حَدِيثُو څخه دا اِسْتِدْلَالُ كوي چي قَوَالِي جَانِزُ ده .

لېكن دغه اِسْتِدْلَالُ په دې وَجْهَ نَه دئ صَحِيحُ چي په دې كې صِرْف د نَظْمُ او نَعْتِ شَكْلُ دئ، او په دې كې پُون، بَاَجَه، سَارَنگي بِالْكُلِّ نَه وې، او په قَوَالِي كې دغه ټول دَهْمَالُونَه (او نَخْرې) وي، نو دا به څنگه جَانِزُ وي؟
حَدِيثُ دغه دئ

٨: عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ قَالَ: - مَرَّ عُمَرُ فِي الْمَسْجِدِ وَحَسَّانُ يَنْشُدُ فَقَالَ كُنْتُ أَنْشُدُ فِيهِ وَفِيهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ ثُمَّ التَفْتُ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَسَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: - اِجِبْ عَنِّي اللَّهُمَّ أَيُّهُ بَرُّوحِ الْقُدُّوسِ؟ قَالَ نَعَمْ .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ بَدْءِ الْخَلْقِ، بَابُ ذِكْرِ الْمَلَائِكَةِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ، ص: ٥٣٧، نَمْبَرُ ٣٢١٢ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ الصَّحَابَةِ، بَابُ فَضَائِلِ حَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ، ص: ١٠٩٤، نَمْبَرُ ٢٤٨٥ / ٤٣٨٤)

تَرْجَمَه: - حضرت عُمَرُ د مَسْجِدُ سره راتېرېدئ، او حضرت حَسَّانُ شِعْرُونَه وِيل، [شَايِد چي وَ حضرت عُمَرُ ته دغه خُونَد نَه وي وركړئ] نو حضرت حَسَّانُ وَ فَرَمَائِلُ چي تر تَا چي كُوم بَهْتَرُ وُو يعني حُضُورُ (ﷺ) دهغه په مَخَكِي مَا شِعْرُونَه وِيل، بيا وَ حضرت أَبُو هُرَيْرَةَ ته مُتَوَجَّه سو، او وويل چي زَه وَ تَا ته د اللَّهِ په نَوْمُ سره قِسْمُ دِرُكُوم دا دَرْتَه وائم چي: - آيَا تَا د حُضُورُ (ﷺ) څخه دغه فَرَمَانُ اُورېدَلئ وُو؟ چي زِمَا لُخَا وَ قُرَيْشُ ته جَوَابُ وركه، ائِ اللَّهِ د حضرت جَبْرِئِيلُ په ذَرِيعَه سره دده (يعني د حَسَّانُ بِنِ ثَابِتِ) مَدَدُ وكې، نو حضرت أَبُو هُرَيْرَةَ وَ فَرَمَائِلُ چي هُو مَا د حُضُورُ (ﷺ) څخه اُورېدَلئ وُو .

په دغه حَدِيثُ كې د نَظْمُ د وِيلُو بَيَانُ خو سته، لېكن په دې كې دا هم سته چي حضرت عُمَرُ دغه نَاخُوبِنَه كړئ، په دغه وَجْهَ خو حضرت حَسَّانُ د حضرت أَبُو هُرَيْرَةَ د گُواهي اَخْسَلُو ته مَجْبُورُ سو، نو ځكه نَظْمُ (شِعْرُونَه) وِيل دُومره بِنِه كَارُ نَه دئ .

٩: عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: - قَالَ حَسَّانُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ائِذْنِي لِي فِي أَبِي سَفْيَانَ، قَالَ كَيْفَ بِقَرَابَتِي مِنْهُ؟ قَالَ وَالَّذِي أَكْرَمَكَ لَأَسَلَنَّكَ كَمَا تَسَلُ الشَّعْرَةَ مِنَ الْخَمِيرِ فَقَالَ حَسَّانُ .

ع وَ اَنْ سَنَامُ الْمَجْدِ مِنْ اَل هَاشِمِ اِلْحُ .

(۶۳۹۳ / ۲۴۸۹)

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ فَضَائِلِ الصَّحَابَةِ، بَابُ فَضَائِلِ حَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ، ص: ۱۰۹۵، نَمْبِرُ

تَرْجَمَةُ:- حضرت حَسَّانُ پُوسْتَنَنَه وَكِرِه يَارَسُوْلُ اللهِ (ﷺ) مَا تَه د أَبُوْسُفْيَانُ د مَذْمَتْ كُولو اِجَارَتْ وَكِه، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِلِ چي هغه خو زِمَا رَشْتَه دَارِ دِي، نو دهغه مَذْمَتْ به څنگه كوي؟ حضرت حَسَّانُ وَ فَرْمَانِلِ چي:- كُوم خُدا چي تَا تَه عَزَّتْ دَرَكِرِي دِي، لكه څنگه چي د وُرُو څخه بېبْنَتَان رَا اِيسْتَل كېږي دغه رنګه به زِه تَا د ټوي د مَذْمَتْ څخه رَاوَبَاسَم، بېايي مَخْتَه وُږده قَصِيده وَوِيل چي يوه مَصْرَع يې داده

ع وَ اَنْ سَنَامُ الْمَجْدِ مِنْ اَلِ هَاشِمِ الْخِ .

په دغه حَدِيثْ كې و حضرت حَسَّانُ ته حُضُورُ (ﷺ) د نَظْم د وِيلُو اِجَارَتْ وركړي دِي .

۱۰: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ دَخَلَ عَلَيْهَا وَ عِنْدَهَا جَارِيَتَانِ فِي أَيَّامِ مَنِي ثُدْفَانَ وَ تَضْرِبَانِ، وَ النَّبِيُّ (ﷺ) مُتَعَشٍ بَثْوَبِهِ □ فَانْتَهَرَهُمَا أَبُو بَكْرٍ فَكَشَفَ النَّبِيُّ (ﷺ) عَنْ وَجْهِهِ □ وَقَالَ دَعُهُمَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَإِنَّهَا أَيَّامٌ عِيدٍ، وَتِلْكَ الْأَيَّامُ أَيَّامُ مَنِي .

(بُخَارِيُّ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْعِيدَيْنِ، بَابُ إِذَا قَاتَهُ الْعِيدُ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، ص: ۱۵۹، نَمْبِرُ ۹۸۷ / مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ صَلَاةِ الْعِيدِ، بَابُ الرُّخْصَةِ فِي اللَّعْبِ الَّذِي لَمْ يَعْصِيَهُ فِيهِ فِي

أَيَّامِ الْعِيدِ، ص: ۳۵۶، نَمْبِرُ ۸۹۲ / ۲۰۶۱)

تَرْجَمَةُ:- حضرت أَبُو بَكْرٍ دَاخِل سو، دغه د مَنِي وَخْت وُو، هغه وَخْت دُوو اِنْجُونُو دُول تَكَاوِي، او حُضُورُ (ﷺ) په كېږه كې حَانَ بېچلِي يَت وُو، نو حضرت أَبُو بَكْرٍ هغه دواړو اِنْجُونُو ته خِينَم وكی، نو حُضُورُ (ﷺ) د خېلي جَهري څخه كېږه لېږي كړه او وَفَرْمَانِل:- أَبُو بَكْرٍ ټوي پرېږده، دا خُو د اَخْتَر وُږخ ده، او دغه زِمَانَه د مَنِي زِمَانَه وَه . په دغه حَدِيثُو كې دِي چي څه نَا څه شِعْرُونَه هم وِيلاني سي، او د نَعْمُو او سُرُور بَغِيَرَه دُول هم وِيلاني سي .

لېكن د أَحَادِيثُو څخه معلومېږي چي وَ اصْحَابَانُو ته په دُومره اَنْدازه هم خُوښ نه وُو، په دغه وَجِه أَبُو بَكْرٍ مَنع كړی، لېكن د اَخْتَر وُږخ وه، او كَشَنِي كَشَنِي اِنْجُونِي وې نو حُضُورُ (ﷺ) لِر څه مُنْجَانِش وركړی . مَور يې وِيلُو چي د عِلْمَاء په جَلَسُو كې طَالِبَانِ نَظْمُونَه وائي، نَعْمُونَه وائي، او په هغه كې هِيڅ دُول دُول نه وي، او نه تَالِي وَهَل كېږي، نه اَتِن كېږي، او نه دهغه سره كَاږه وَاږه كېږي، نو بېس په دغونه اَنْدازه د حَدِيثْ څخه جَائِز ښكاره كېږي .

بُرُزْكَانِ دِيْن او مَشَائِخْ به هم چي دُكُر و اُنْكَار وكړل ستړي به سول، نو د تَفْرِيح لپاره به كله نَا كله نَظْم اُورېدئ چي د حَدِيثْ په رِيَا كې جَائِز دِي .

وَرُوسَنَيَوُ خَلُکو بيا د خپل رُوزگار او کار و بار لپاره دغه ته د سَمَاع ،
نَوْمَ وَرکي، دغه ته يې د قَوَالِي ، نَوْمَ وَرکي، او بيایي په دغه کې
سَارَنکي، دُول، باجه، نِي او تُرککه وړ شامل کړل، چي په آيت او حديث کې په
سختي سره منع کړي دي، او بيایي هغه ټول دهمال شروع کړل چي د
هندوانو ميلې هم دهغه څخه شرم کوي، فيا لاسف .
يو په دا خبره هم خائونه پوه کي چي په حديث کې چي کوم لږ و ډېر د نظم
بيان راغلي وو هغه يې د خوشحالي پر وخت ويلي وو، يا بزرگانو چي کومه
سماع کړې وه هغه يې په خپلو خاتقاوو کې کړې وه، او قوالي خو پر دول
او سُرنا باندي ويل کبړي، حالانکه دغه حائ د غم کولو حائ دي، او د
آخريت د يادول حائ دي، دلته د نظم او د قوالي په مايڼ کې هيڅ مناسبت
نسته، دا خو دارنگه سو لکه په مندر کې د مورتی (يعني بتانو) په مخکي
چي بهجن (د الله حمد) ويل کبړي .
تاسو پر دغه نکته باندي غور وکړ .

هندوان د خپلو بزرگانو د مندرانو سره ميلې لگوي

هندوان هر کال د خپلو تېرو سوو بزرگانو د مندرانو سره ميلې جوړوي،
هالته غزلي، باجي او سُرناوي وائي، دهغوي څخه هر څه غواړي، د هغوي
عبادت کوي، د هغوي په مخکي سر تېوي، او سجدي ورته کوي، چي
شرک دي .
پر قبر باندي عرس هم ددغه سره مشابهت لري، نو ځکه دغه بايد ونه کړي
تاسو پر دغه نکته باندي غور وکړ .

۳۹: فيض حاصلول

اكتساب فيض يعني د يو چا څخه فيض حاصلول، په موجوده وخت کې يوه
ډېره مغلق يا مشکل مسئله گرزېدلې ده .

ددغه عقيدې په اړه ۳ آيتونه او ۴ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل
ملاحظه کړئ .

د فَيْض د حَاصِلَوُؤُ د وَه صُورَتُونَه دِي

[١] د رُونَدُو خه فَيْض حَاصِلَوُ .

[٢] د مُرْدَه مَانُو خه فَيْض حَاصِلَوُ .

د رُونَدُو خه کوم فَيْض حَاصِل پري؟

که چيري په اُسْتَاذ يا پِيَر کي دغه درې صِفَتُونَه وي نو دهغه خه فَيْض حَاصِل پدای سي .

[١] اَوَّل صِفَت دادی چي: - اُسْتَاذ يا پِيَر مُخْلِص وي دهغه مَقْصَد بَس

دغه وي چي د خَلکو اِصْلَاح وکي، او خَلک دِين ته رَاوَلي، او په دغه

مَعَامَلَه کي په ډېر مَحْنَت سره کار وکي، د پِيَسُو او دَوَلَت جَمْع کولو لپاره

پِيَرِي مُرِيدِي نه کوي، دده مَقْصَد دا نه وي چي د اِکْتِسَاب فَيْض ، په نُوم

د تَوَل کال خَرْجَه جَمْع کي، او د تولي کُورَنِي د تَوَل کال مَصْرَف لاس ته

رَاوَلي، يا د خَاتَقَه په نُوم خپل کُور جوړ کي او دهغه مَرَمَت وکي، که

چيري دده مَقْصَد لپاره پِيَرِي مُرِيدِي کوي نو دهغه خه هيڅ دَوَل ،

اِکْتِسَاب فَيْض ، نه سي کولائي .

[٢] دُوهم دا چي اُسْتَاذ يا پِيَر به په خپله هم د شَرِيعَت پَايَنَد وي، که

چيري هغه په خپله هم فَرْض لُمُونَخ نه کوي، رُوزَه نه نيسي نو هغه به تَا ته

خه فَيْض درکړي .

[٣] دَرِيم دا چي په هغه کي به رِياغ او نَمُوذ نه وي، دی دغه کار د

نَامَه او شُهْرَت لپاره نه کوي، که چيري دی ددې لپاره دغه کار کوي چي پر

تېليويزن (Television) باندي راسي، يا پر يُوتيوُب (you tube)

باندي راسي، نو دغه د شُهْرَت لپاره دی، په دغه کي به نو خه فَيْض حَاصِل

سي؟

يا دده مَقْصَد دا وي چي د خپلي کُورَنِي لپاره خَرْجَه جَمْع کړي نو تَا ته به

خه فائده در ورسوي؟

لهذا د پِيَر اِنْتِخاب به په ډېر سُوج او فِکَر سره کوي، دا زَمَا د اِخْلَاص خه

ډگه يوه مَشُورَه ده .

په قُرْآنِ يَاکِ کي خُلُورِ قِسْمِ فَيْضِ ذکر سوئ دی

[۱] پیژ صاحب به د مُریدان په مخکي قُرْآن وائي او د دوي د قُرْآن تَلْفُظ به ور صَحِيح کوي .

[۲] و مُریدان ته به د قُرْآن مَعْنی ور ازده کوي .

[۳] په قُرْآن کي چي کوم حُکْمَت دی، يعني د حَالِل و حَرَام چي کوم أَحْکَامَات دي هغه به و مُریدان ته ور ازده کوي .

[۴] او د زِرّه تَرْکِيه به يي کوي، يعني د شِرْک او بِدْعَت او نورو رُسُومَات څخه به د دوي د ساتلو کوښښ کوي .

دليل يي دغه آيْتُونه دي

۱: رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ط إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ع (آيَت ۱۲۹، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ۲)

تَرْجَمه: - ائ زموږ پروردگار! په دوي کي يو دارنگه رَسُول هم راواستوه چي د دوي څخه وي، چي د دوي په مخکي ستا آيْتُونه تِلَاوَت کړي، دوي ته د کِتَاب او حُکْمَت تَلْطِيف ورکړي، او دوي يَاکِ کړي، بېشکه ستا، او صِرَف ستا، ذَات هغه دی چي دهغه اِفْتِدَار هم کامل دی، دهغه حُکْمَت هم کامل دی، دهغه آيَت کي دی چي حُضُور (ﷺ) د خُلُور کارو لپاره مَبْعُوث سوئ دی .

دي

۲: لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ □ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ج وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

تَرْجَمه: - حَقِيقَت دادی چي اللّٰه پر مُؤْمِنَانُو عَب إِحْسَان کړی دی چي دوي ته يي د دوي (د نَسَل) څخه يو رَسُول راواستاوی چي د دوي په مخکي د اللّٰه آيْتُونه تِلَاوَت کړي، دوي يَاکِ صَاف کړي (يا د دوي څخه زُکُوة اخلي) او دوي ته د کِتَاب او حُکْمَت تَلْطِيف ورکړي، سره ددې چي تر دې مخکي دغه خلک يَقِينًا په ښکاره مُضْرَاهِي کي مُبْتَلَاء وو

٣: كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ (آيَتِ ١٥١، سُورَةُ الْبَقَرَةِ

(٢)

تَرْجَمَهُ:- (دا انعام دغه رنگه دئ) لکه مور چي ستاسو په مينځ کي ستاسو څخه يو
رَسُول راواستاوي چي ستاسو په مخکي زمور آيتونه تلاوت کوي، او تاسو پاک کوي،
او تاسو ته د کتاب او حکمت د خبرو تعليم درکوي، او تاسو ته هغه خبري دربنايي چي
تاسو ته مخکي معلوم نه وې.

ددغه آيتو څخه معلوم سو چي اُستاد يا پيړ مخلص وي نو دهغه څخه دغه
خلور قسم فيض حاصلدلای سي .

[١] پيړ صاحب به د مُريدان په مخکي قرآن وائي او د دوي د قرآن
تلفظ به ور صحيح کوي .

[٢] و مُريدان ته به د قرآن معني ور اړده کوي .

[٣] په قرآن کي چي کوم حکمت دئ، يعني د حلال و حرام چي کوم
احکامات دي هغه به و مُريدان ته ور اړده کوي .

[٤] او د زړه تزکيه به يي کوي، يعني د شرک او بدعت او نورو
رُسومات څخه به د دوي د ساتلو کوښښ کوي .

چي پيړ بنه انسان وي او مُريد هم په توجه او محنت سره فيض حاصل کي
نو و مُريدان ته دغه خلور قسم فيض حاصليري، په قرآن کي ددي بيان
راغلي دئ .

د بعضو خلکو دا خيال وي چي پيړ صاحب يو خاص معنوي شئ و مُريدان
ته ورکوي، او مُريد د هغه د حاصلولو لپاره په کلو کلو د پيړ خدمت کوي،
لېکن د حديث او روايت څخه دغه رنگه نه ښکاره کېږي، بلکه هغه خلور
خبري کوم چي اوس مخته بيان سوي هغه حاصليري .

د ر ر يزکيکُم , , تفسير

د بعضو خلکو دا خيال دئ چي پيړ صاحب و خپل مُريد ته کوم معنوي شئ
ورکوي، او هغه حضرات ددغه آيت څخه استدلال کوي

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ (آيَتِ ١٥١، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَهُ: - (دا اِنْعَامُ دغه رنگه دئ) لکه مور چي ستاسو په مينځ کي ستاسو څخه يو **رَسُول** راواستاوئ چي ستاسو په مخکي زمور **اَيْتُونَهُ تِلَاوَت** کوي، او تاسو **يَاک** کوي، او تاسو ته د **کِتَاب** او **حِکْمَت** د **خَبَر** **تَقْلِيم** درکوي، او تاسو ته هغه **خَبَر** **دَرَبَنَاي** چي تاسو ته مخکي معلوم نه وي.

په دغه **آيت** کي چي **گوم** ،، **يُرْكَيْكُمْ** ،، چي **رَسُول** ستاسو **تَرْكِيَه** کوي، څخه **استِدلال** کوي .

لبکن د **تَفْسِير** **ابن عَبَّاس** څخه دا معلومېږي چي په دې **آيت** کي **گومَه** **مَعْنَوِي** **مَعْنِي** وړکول **مَقْصَد** نه دئ، بلکه د ،، **يُرْكَيْكُمْ** ،، **مَعْنِي** داده چي په تاسو باندې د **تَوْحُّد** په اِزده کولو سره او د **زُكُوه** په وړکولو سره او د **صَدَقَه** په وړکولو سره تاسو د **غُناهُو** څخه **يَاک** گرزوي .

په **تَفْسِير** **ابن عَبَّاس** کي د ،، **يُرْكَيْكُمْ** ،، **تَرْجَمَه** کړې ده **اَيْطَهْرُكُمْ بِالتَّوْحِيدِ، وَالزُّكُوه، وَالصَّدَقَه مِنَ الذَّنُوبِ** .

تَرْجَمَهُ: - دا چي په تاسو باندې **تَوْحِيد** اِزده کړي، په تاسو **زُكُوه** اداء کي، او په تاسو **صَدَقَه** وړکړي، (په دغه **ذَرِيعَه** سره) تاسو **يَاک** گرزوي .

لهذا **گوم** خلک چي د ،، **يُرْكَيْكُمْ** ،، **مَعْنِي** دا کوي چي **يُنِر** **صاحب** د **زِرَه** **تَرْكِيَه** کوي دا **غَلط** دئ، بلکه ددې **مَعْنِي** داده چي په **شَرِيعَت** کي چي **گوم** د **حَلَال**، او **حَرَام** **اَحْکَامَات** دي **يُنِر** **صاحب** هغه وړبښي، لکه څنگه چي يو **اَسْنَاد** و خپلو **شَاگَرْدَانُو** ته وړبښي .

چي **يُنِر** **صاحب** **خُدا** **تَرْس** وي نو د هغه **زِيَات** **اَثَر** وي

چي **يُنِر** **صاحب** **خُدا** **تَرْس** وي، او په **مَحْنَت** سره **کار** وکي، او **مُرِيد** هم په **شَوْق** او **تَوَجُّه** سره **مَحْنَت** وکي نو دهغه **اَثَر** **زِيَات** وي **دَلِيل** يې دغه **حَدِيث** دئ

١: **اِنَّ اَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ اَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: - اَلَا يَنْبَاُكُمْ بِخِيَارِكُمْ؟ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ خِيَارُكُمُ الَّذِينَ اِذَا رَاَوْا ذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ .**

(**ابن ماجه شريف**، **کتاب الزهد**، **باب مَنْ لَا يُؤْبَهُ لَهُ، ص: ٦٠١، نمبر ٤١١٩**) **تَرْجَمَهُ:** - حضرت **اَسْمَاءُ بِنْتِ يَزِيد** وويل چي **مَا** د **حُضُور** (ﷺ) څخه اورېدلي دي چي دا يې و **فَرَمَائِل** :- **زَه** يې تاسو ته دروېښايم چي په تاسو کي **بِنَه** خلک څوک دي؟ خلکو وويل چي **هُوَ يَارَسُولَ اللَّهِ! حُضُور** (ﷺ) و **فَرَمَائِل** په تاسو کي **بِنَه** خلک هغه دي چي کله ډوي ووينئ نو **خُداي** **مُو يَاد** سي .

په دغه حَدِيثُ كي دئ چي وَوَيْنِي اللَّهُ تَعَالَى دَر په يَادِ سي، بَس هغه بَنِيَه خلگ دي، نو لِهَذَا بَيْنَ صَاحِبِ بَايَدَ دارنگه د اللَّهُ وَالَا إِنْسَانِ وي چي تَه يي وَوَيْنِي نو اللَّهُ تَعَالَى دَر په يَادِ سي .
دغه خُلُوفَ فَائِدِي هغه وَحْتِ حَاصِلِدِلَايِي سي چي بَيْنَ صَاحِبِ رُونْدِي وي، او تَه بِالْمُشَافَةِ دده خُخه دَرَسَ حَاصِلِ كي، لېكن كه يَوَ خُوكَ وَفَاتِ سي نو هغه بيا دغه فَيْضُ نه سي دَرَكُولَايِي، حكه چي د مَرگ وروسته دده عَمَلِ مُنْقَطِعِ سي، په حَدِيثِ كي دغه راغلي دي، نو حكه اوس دئ دغه فَيْضُ نه سي دَرَكُولَايِي .

د قَبْرِو او مُرْدَه ځانوو خخه ګوم فَيْضُ حَاصِلِري

ډېر خلگ د مُرْدَه ځانوو او مَزَارَاتِ خخه د فَيُوضَاتِ خَبَرِي کوي، لېکن د قُرْآنِ و حَدِيثِ خخه دا مَعْلُومَ ده چي:-

قَبْرِ ته د تَلُّو خخه ۳ فَيْضُ حَاصِلِري .

[۱] ... آخِرَتِ وَر په يَادِ سي .

[۲] ... د دُنْيَا خخه زِرَه يَكِ سي .

[۳] ... مَرگِ وَر په يَادِ سي،يعني دا فِكْرُ ورته راسي چي لکه خنګه چي دغه غَبْ غَبْ خلگ د دُنْيَا خخه تَلِّي دي، د خُو وَرْخُو وروسته به زَه هم دغه هر خَه پرېږدم او ددې خَايَه خخه به حَمَ، نو حكه چي د دُنْيَا مَالِ و دَوْلَتِ سره جَمَعِ کړم نو دا خَه فَائِدَه ده؟ يا که ددې خَائِ شَهْرَتِ حَاصِلِ کم نو خَه فَائِدَه ده ؟

که چيري قَبْرِسْتَانِ ته د تَلُّو خَه دغه درې فَائِدِي تر لَاسِ سي نو بيا خو بَنِيَه خَبِرَه ده، او که چيري قَبْرِ رُونِ، زَرْغُونِ، يَرگِ وَهِي، او پر هغه باندي شَنَه زَرْغُونَه شَالُونَه، مُحَلَانِ، غَارِگِي خُرِبِري، او د دُنْيَا نَخري او خُرَافَاتِ تَوَلِ پر کيږي، او د آخِرَتِ تر يَادِ زِيَاتِ ددې دُنْيَا سَيَرِ و تَفْرِيحِ وي، د دُنْيَا رَاحَتُونَه وي، بلکه مَزَارَاتِ د مَالِ جَمَعِ کولو دُرِيَعَه وي، (لکه نِنِ سَبَا چي سَرگَارِ يي په تِيکَه ورکوي، او د اَمَدَنِ يَوَه ډېره بَنِيَه دُرِيَعَه ده)، نو دغه خو د قَبْرِ فَيْضُ نه دئ، بلکه اَلْتَا دا نُقْصَانِ دئ .

په دغه حَدِيثُ كې د قَبْرُو د زِيَارَت كولو فَائِدِي بَيَان كړي دي
۳: عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ
فَزُورُوهَا، فَإِنَّهَا تُزْهِدُ فِي الدُّنْيَا وَتُذَكِّرُ الْآخِرَةَ .

(ابن ماجه شريف، باب ماجاء في زيارة القبور، ص: ۲۲۳، نمبر ۱۵۷۱)
ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي:- مَا تاسو د قَبْرُو د زِيَارَت كولو څخه منع
 كولاست، اوس د قَبْرُو زِيَارَت كوي، ځكه چي ددې لكبله د دُنْيَا څخه بِي رَغْبَتِي پيدا
 كېږي، او آخِرَت په يَاذ وړجي .

۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ زَارَ النَّبِيُّ (ﷺ) قَبْرَ امِّهِ □ فَبَكَى وَ أَبَكَى مَنْ حَوْلَهُ
فَقَالَ اسْتَأذَنْتُ رَبِّي فِي أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يَأْذَنْ لِي وَ اسْتَأذَنْتُ رَبِّي أَنْ أَزُورَ
قَبْرَهَا فَأْذِنَ لِي، فَزُورُوا الْقُبُورَ، فَإِنَّهَا تَذَكِّرُكُمُ الْمَوْتَ .

(ابن ماجه شريف، باب ماجاء في زيارة قبور المشركين، ص: ۲۲۴، نمبر ۱۵۷۲)
ترجمه:- حُضُورُ (ﷺ) د خپلي مُور د قَبْر زِيَارَت وكې نو ده وَرَزَل، او چي كوم نژدې
 خلگ وو هغه يې هم وَرَزَل، بيا يې و فَرَمَائِلُ چي مَا د خپل رَب څخه د خپلي مُور لپاره
 د مَغْفِرَت اِجَازَت و غوښتې نو مَا ته اِجَازَت نه سو ملاؤ، او د خپل رَب څخه مې ددې د
قَبْر د زِيَارَت كولو اِجَازَت و غوښتې نو مَا ته اِجَازَت ملاؤ سو، د قَبْرُو زِيَارَت كوي،
 ځكه چي دغه تاسو ته مَرَك په يَاذ درولي .

په دغه حَدِيثُ كې درې درې فَائِدِي بَيَان كړي دي

[۱] ... چي په دُنْيَا كې زُهِد پيدا سي، يعني چي قَبْر وويني نو زِرَه يې د
دُنْيَا څخه صَبْر سي .

[۲] ... آخِرَت يې په يَاذ سي .

[۳] ... او چي قَبْر وويني خپل مَرَك وړ په يَاذ سي، چي زَه به هم دغه قَبْر
 ته رَاحَم .

مَزَارَات ته د تَلَّو اَصْل فَيْض دغه دى .

او كه چيري قَبْر ته د تَلَّو څخه درې فَائِدِي حَاصِل سي خو بَنَه خَبَرَه
 ده، لېكن كه چيري هلته د تَلَّو څخه ستا تَفْرِيح وي، په خپله په دُنْيَا كې زِرَه
 نور زِيَات و لكېږي، او ته د عَيْش و عَشْرَت لپاره ځي، نو دغه د قَبْر فَيْض
 نه دى، دا خو اَلْتَا اَثَر دى، نو ځكه بيا تَا ته د قَبْر د زِيَارَت كولو اِجَازَت نسته

لېكن څه وگورو چي بعضو خلگو د يَسُو لپاره او د خپل شَهْرَت لپاره د
عَجِيب عَجِيب فَيُوضَات بَيَان كړى دى، چي د وَلِيَانُو څخه به دارنگه فَيْض

حَاصِلُ سِي، دغه رنگه حَاجَتُونَه به دي يُورَه سِي، په حَدِيثُ كي ددي بَيَانُ نَسْتَه .

په مُسْتَحَبِّ كَارِ كي تَشَدُّدُ

په مَوْجُودَه زَمَان كي دا هم يوه عَتَه مَسْئَلَه ده چي يو شئ په حَدِيثُ سره ثَابِتُ دى، لېكن هغه كار حُضُورُ (ﷺ) كله نا كله (يو وَخْت) كړى دى. په هغه كار كي بل چا ته هم بَلَنَه نه ده وركړې، بلكه چي كوم خلك هلته حَاضِرُ وو بس هغوي دغه كار وكى .

مَثَلًا صَحَابَه كِرَامُ يو وَخْت سره يو حائ سول، او هلته يې د الله ذِكْرُ وكى، نو دا د حَدِيثُ څخه ثَابِتُ دى، او بس په دغوته اَنْدَاږَه كول جَائِزُ دى، لېكن اوس په بعضو حايو كي موږ ليدلي دي [الْحَمْدُ لِلّٰه په هره حائ دغه رنگه خَبَرَه نه ده] چي د ذِكْرُ پر نُوم باندي څو څو مِياشتي مَخَكِي لَا اِسْتِهَارُونَه وركول كېږي، خلك سره رَاجِعُ كوي، ددې لپاره بَنَه مَضْبُوطُ چِنْدَه كېږي، او بي اَنْدَاږي مَصْرَفُ كېږي، او جَك جَك غورزي، سَرُونَه سره بُنُوروي، په دارنگه اَنْدَاږ سره ذِكْرُ كوي، ستا به دا خِيَالُ سې چي دوي ناچ كوي، او دغه د ناچ او غزلو يو مَحْفَلُ وي، او چي دوي ته څه ووائي نو فُورًا د حَدِيثُ حَوَالَه دركوي، او دا فِكْرُ نه كوي، چي هغه خو كله نا كله وو، او اِچَانَكُ وو، او تاسو خو د ذِكْرُ پر نُوم باندي هَنكامي او شُورُ شَرَابَه كوى، او پر يُونَيُوبُ باندي دهغه تَشْبِيهُزُ كوى، او چي تَحْقِيقُ يې وكى نو دِنَه به دا مَعْلُومُ سې چي دوي خو وائي چي موږ ذِكْرُ كوو، يا د دِينُ خِدْمَتُ كوو، لېكن په اَصْلُ كي دغه رنگه حَرَكَتُ كونكي خلكو ته درې شَيَانُ په كار وي

[١] ... په عَوَامُو كي خپل شَهْرَتُ حَاصِلُولُ، چي زِيَاتُ او ډېر عَوَامُ سره جَمْعُ سې .

[٢] ... په عَوَامُو كي خپل رُعْبُ راوستل .

[٣] ... او چي په دغه بَهَانَه سره دُومره پيسې سره جَمْعُ كي چي د ټول كال مَصْرَفُ په پوره كي .

نو ځكه د دغه رنگه ډېرو مُسْتَحَبَّاتُو څخه يَرْهِيږُ كول په كار دى، چي په هغه كي تَدَاعِي وي، يعني چي په هغه كي يې خلك په بَلَلُو بَلَلُو سره را جَمْعُ كړي وي، ځكه چي په دُرْمُخْتَارُ كي ليكلي دي چي د مُسْتَحَبِّ كَارِ لپاره

تَدَاعِي يعني خلک بَاقَاعِدَه رَابَلَل او سره جَمَع کول د هسې يَوَه مُسْتَحَب کَار لپاره مَكْرُوه دي، او شَرِيعَت ددغه رنگه تَدَاعِي څخه مَنَع کوي، نو ځکه ددې څخه د ځان ساتلو ډېر سَخْت ضرورت دی .

په زِيَارَت قُبُور کي، او دغه رنگه د مَرگ پر مَوْقِع باندي ډېر وَحْت دارنگه کبړي چي بعض کارُونَه په بُنْيَادِي توگه سره مُسْتَحَب وي، لېکن خلک پر هغه باندي دُومره تَشَدُّد کوي چي هغه د تَدَاعِي په دَرَجَه کي رَاجِي .

کله خو بيا هغه په نُمُود او رياکاري کي رَاجِي، او کله خو بيا په بعضو رَوَاجُو کي دُومره مَصْرَف وکي چي اِنْسَان تنگ سي، او کله نا کله خو په سُود پيسې واخلې او دغه رَوَاجِي کارُونَه په کوي، لهذا په مُسْتَحَب کَار کي دُومره تَشَدُّد کول بِالْکُل صَحِيح نه دی .

۴۰: د قَبْرِ سره نژدې ذَبْح کول مَنَع ده

حَيَوَان ذَبْح کول او په مَسْكِنَاتُو خُورُول صَدَقَه ده، په شَرِيعَت کي صَدَقَه کول او د هغه ثَوَاب و مُرَدَه ته بَخښل جَائِز دی، لېکن په دي کي دا شَرَط دی چي د الله پر نُوم يې ذَبْح کړی وي، په دي کي بس دُومره خَبَرَه ده چي حَيَوَان ذَبْح کول دی او مُرَدَه ته يې ثَوَاب رَسُول دی، لېکن اوس خو په دي کي ډېري رياء کاري راغلي دي .

د ذَبْح کولو خَلُور صُورَتُونَه ددې تَفْصِيل مَخْتَه مُلاحَظَه کي

ددغه عَقِيدې په اړه ۴ اَيْتُونَه او ۳ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يَوَه تَفْصِيل مُلاحَظَه کي .

[۱] ... اَوَّل صُورَت دادی چي د الله څخه عَلَاوَه د بَل پر نُوم ذَبْح وکي

د الله پر نُوم يې ذَبْح نه کي، يا خو يې د هېڅ چا نُوم نه وَاخَسْتی، يا يې نُوم وَاخَسْتی لېکن د الله څخه عَلَاوَه د بَل چا نُوم يې وَاخَسْتی، نو دغه غُوبَنَه حَرَام ده، ددې خُورَل حَرَام ده .

دَلِيل يې دغه اَيْت دی

١: وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ إِنَّهُ لَفِسْقٌ ط . (آيَتِ ١٢١،

سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦)

تَرْجَمَهُ:- او پر کوم حيوان چي د الله نوم نه وي آخستل سوئ، دهغه څخه خورک مه کوئ، او دارنگه کول سخته کناه ده .

٢: حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ □

وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ قَف
وَمَا ذَبَحَ عَلَى النَّصَبِ

(آيَتِ ٣، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ٥)

تَرْجَمَهُ:- پر تاسو باندي مړ سوئ حيوان او وينه او د سور (خنزير) غوښه او هغه حيوان حرام کرل سوئ دئ چي پر هغه باندي د الله بغيره د بل چا نوم آخستل سوئ وي، او هغه چي تر غاره نيولو (خپه کېدو) په وجه مړ وي، او هغه چي د زخمې کېدو (وهلو) په وجه مړ سوئ وي، او چي د لوړ ځايه څخه راپله سوئ مړ وي، او هغه چي بل حيوان په ښکر وهلی وي مړ کړی يې وي، او هغه چي يو درنډې ځينې خورلی وي، ماسوا دهغه چي تاسو (دهغه د مړ کېدو څخه مخکي مخکي) هغه ذبح (حلال) کړی وي، او هغه (حيوان هم حرام دئ) چي د بتان د قرباني پر ځای يې ذبح کړی وي .

په دغه آيتو کي دئ چي د الله نوم يې نه وي پر آخستئ هغه مه خورئ، ځکه چي هغه گر سره حلال هم نه دئ .

[٢] ... دُوْهُمْ صُوْرَتِ دا چي پر قبر يايي پر بتان ذبح کي

دُوْهُمْ صُوْرَتِ دادئ چي د الله څخه علاوه مثلاً د بتانو والا يا د قبرو والا د خوشحال کولو لپاره د بتان سره نژدې يا و قبرو ته نژدې يې ذبح کي، په دغه صورت کي که چيري د الله نوم آخستئ وي بيايې ذبح کړی وي، خو بيا هم حلال نه دئ، ځکه چي د الله څخه علاوه د بل چا د خوشحال کولو لپاره يې ذبح کړي ده .

دليل يې دغه آيت دئ

٣: حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ □

وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ قَف
وَمَا ذَبَحَ عَلَى النَّصَبِ

(آيَتِ ۳، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵)

تَرْجَمَه: - پر تاسو باندي مِزِ سوئِ حَيَوَانِ او وِينَه او دِ سُورِ (خَنَزِيرِ) غُوبِنَه او هغه حَيَوَانِ حَرَامِ ڪِرل سوئِ دِي چي پر هغه باندي دِ اَلله بغيره دِ بِلِ چا نِومِ اَخْسِتِلِ سوئِ وي، او هغه چي تَرِ غَارَه نِيُولو (خِيَه ڪِڊو) پِه وجه مِزِ وي، او هغه چي دِ زَحْمِي ڪِڊو (وَهْلُو) پِه وجه مِزِ سوئِ وي، او چي دِ لَوَرِ خَايَه خُخه رايِله سوئِ مِزِ وي، او هغه چي بِلِ حَيَوَانِ پِه بِنِڪَرِ وهلي وي مِزِ ڪِرئِي يِي وي، او هغه چي يو ڌَرَندي خُبني خورلي وي، مَاسِوا دهغه چي تاسو (دهغه دِ مَرِ ڪِڊو خُخه مَخڪي مَخڪي) هغه ذَبْحِ (حَلَالِ) ڪِرئِي وي، او هغه (حَيَوَانِ هم حَرَامِ دِي) چي دِ بُتَانِ دِ قُرْبَانِي پر خَائِي يِي ذَبْحِ ڪِرئِي وي

۴: يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ (آيَتِ ۹۰، سُورَةُ الْمَائِدَةِ ۵)

تَرْجَمَه: - اِي مُؤْمِنَانِ! شَرَابِ، خَمَارِ، دِ بُتَانِ تَانِ (يعني هغه خَائِي چي حَيَوَانِ خَلِي پر حَلَالُوئِ / يا دغه ڊِبرِي) او دِ خَمَارِ غَشِي، دا تَوَلِ نَآيَاڪِ شَيْطَانِي ڪارونه دي، لِهَ اِذَا ددي خُخه خَانِ گوري، چي تاسو فَلَاحِ وموندي
پِه دغه آيَتُو کي دِي چي پر بُتَانِ يِي ذَبْحِ ڪِرئِي وي نو هغه غُوبِنَه حَرَامِ ده .

پِه دغه حَدِيثِ کي هم دِي چي دِ اَلله خُخه دِ عَلَاوَه لپاره يِي ذَبْحِ ڪِرئِي وي نو هغه نَاجَازِ دِي، پر هغه باندي لَعْنَتِ دِي

۱: عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ قَالَ سَمَلَ رَجُلٌ عَلِيًّا هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَسِرُّ إِلَيْكَ بِشَيْءٍ دُونَ النَّاسِ؟ فَقَضَبَ عَلِيٌّ حَتَّى احْمَرَ وَجْهُهُ وَقَالَ مَا كَانَ يَسِرُّ إِلَيَّ شَيْئًا دُونَ النَّاسِ غَيْرَ أَنَّهُ حَدَّثَنِي بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ وَأَنَا وَهُوَ فِي الْبَيْتِ فَقَالَ: - لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَوَى مُحَدِّثًا، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ .

(نَسَائِي شَرِيف، كِتَابُ الضَّحَايَا، بَابُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، ص: ۶۱۴، نَمِيزِ)

(۴۴۲۷)

تَرْجَمَه: - يَوَه سَري دِ حضرت عَلِي خُخه يُونِسْتَه وڪره چي حُضُورِ (ﷺ) دِ (نورو) خَلکو پِه ببله وَ تَا ته گُومَه يِيَه خَبَرَه ڪَري وه؟ دِ حضرت عَلِي مَخِ مُبَارَكِ دِ خَبَرِ خُخه سِرِ سو، او وويل چي دِ (نورو) خَلکو پِه ببله يِي وَ مَآ ته گُومَه دِ رَاڙِ (يِيَه) خَبَرَه تَه ده ڪَري، اَلْبَيَّتَه خُلُورِ خَبَرِي يِي وَ مَآ ته پِه کُورِ کي ڪَري دي، گُوم چا چي پر وَاَلِدِيْنِ لَعْنَتِ وڪي اَلله دي پر هغه لَعْنَتِ وڪي، او گُوم چا چي دِ اَلله خُخه دِ عَلَاوَه لپاره ذَبْحِ وڪره اَلله دي پر هغه لَعْنَتِ وڪي، چي (پِه ڊِينِ کي) نَوِي شَي پِيڏا ڪوي هغه ته چي گُوم خُوكِ يِيَاهِ وِڪي پر هغه دي اَلله لَعْنَتِ وڪي، چي دِ مَخڪي نِشَانِ پَدَلِ کي اَلله دي پر هغه لَعْنَتِ وڪي [مَآ ته يِي دغه خُلُورِ خَبَرِي پِه خُصُوصِي تُوڪه حُضُورِ (ﷺ) ڪَري دي]

په دغه حَدِيثُ کي دئ چي خوک د الله خخه د عَلَاوَه لپاره ذَبَح وکړي پر هغه دي لَعَنَت وي .

[۳] ... دَرِيَمِ صُورَت دادئ چي د قَبْرِ سره يې ذَبَح کي

دَرِيَمِ صُورَت دادئ چي د الله پر نُوم يې ذَبَح کړي لېکن د قَبْرِ سره يې ذَبَح کړي نو دا هم مَكْرُوه دئ .

دَلِيل يې په دغه حَدِيثُ کي دئ

۲: عَنْ أَنَسٍ قَالَ:- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَامِ

قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ:- كَانُوا يَعْقِرُونَ عِنْدَ الْقَبْرِ يَعْنِي بَقْرَةً أَوْ بَشِيءً .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ كَرَاهِيَةِ الذَّبْحِ عِنْدَ الْقَبْرِ، ص: ۴۷۰، نَمْبِرُ ۳۲۲۲

/ مُسْنَدُ أَحْمَدَ، مُسْنَدُ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، ج: ۴، ص: ۵۱، نَمْبِرُ ۱۲۶۲۰)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي:- په إِسْلَام کي عَقْر نسته .

عَبْدُ الرَّزَّاقِ وَ فَرَمَائِلُ چي:- د جَاهِلِيَّت په زَمَانَه کي خلکو د قَبْرِ سره غُوا او دغه رنگه نور (حَيَوَانَان) ذَبَح کول .

په دغه حَدِيثُ کي دئ چي په إِسْلَام کي عَقْر نسته، يعني د قَبْرِ سره ذَبَح کول جَوَاز نه لري .

چي د قَبْرِ سره د ذَبَح کولو شَائِبَه هم وي نو هغه هم مَنْع دئ

چي د قَبْرِ سره يې ذَبَح کي نو خلک په شِرْک کي مُتَبَلَّغ نه سي، نو حُکه يې دُومره سخت مَنْع کړې ده، لهذا چي پر قَبْرِ باندي د ذَبَح کولو شَائِبَه هم وي نو هغه مَنْع ده .

دَلِيل يې دغه حَدِيثُ دئ

۳: حَدَّثَنِي ثَابِتُ بْنُ الضَّحَّاكَ قَالَ نَذَرَ رَجُلٌ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ وَ أَنْ يَنْحَرَ إِبِلًا

بَبَوَانَه، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) هَلْ كَانَ فِيهَا وَثَنٌ مِنْ أَوْثَانِ الْجَاهِلِيَّةِ يُعْبَذُ؟ قَالُوا لَا،

قَالَ هَلْ كَانَ فِيهَا عِيْدٌ مِنْ أَعْيَادِهِمْ؟ قَالُوا لَا، قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَوْفِ بِنَذْرِكَ فَإِنَّهُ

لَا وَفَاءَ لِنَذْرِ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَ لَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ ابْنُ آدَمَ .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ الْإِيمَانِ وَالنَّذْرِ، بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ □ مِنْ وَفَاءِ النَّذْرِ، ص: ۴۸۰،

نَمْبِرُ ۳۳۱۳)

تَرْجَمَه: - يَوَ سَري د حُضُورِ (ﷺ) پَه زَمَانَه كِي پَه بَوَانَه (مَقَامِ) كِي د وِينِ د ذَبَحِ كولو نَذَرِ و مَانِي، حُضُورِ (ﷺ) يُؤَسِّتَه و كِرِه چي پَه زَمَانَه جَاهِلِيَّتِ كِي خو به هَلَتَه يَتِ نَه وُو چي خَلگو يِي عِبَادَتِ كاوِي؟ خَلگو وويل چي نَه وُو، بيا حُضُورِ (ﷺ) يُؤَسِّتَه و كِرِه چي هَلَتَه خو به يِي عِيذِ نَه جوړاوِي؟ خَلگو وويل چي نَه جوړاوِي، دهغه بَعْدِ حُضُورِ (ﷺ) و فَرَمَائِلِ چي خپل نَذَرِ پوره كه، خُكه چي د الله پَه نَافَرَمَانِي كِي نَذَرِ پوره كول صَحِيحِ (لَا زَمَ) نَه دِي، او اِنْسَانِ چي د كُوم شي مَالِكِ نَه وي پَه هغه كِي نَذَرِ پوره كول صَحِيحِ (لَا زَمَ) نَه دِي .

په دغه حَدِيثِ كِي دِي چي كه هَلَتَه پَه جَاهِلِيَّتِ كِي خَلگو عِيذِ هم جوړاوِي نو بيا هم هَلَتَه حَيَوَانِ مَه ذَبَحِ كوي، خُكه چي په دغه رنګه په سَوَكه سَوَكه به بيا د بُتَانِ عِبَادَتِ او تَعْظِيمِ شروع كي، او په سَوَكه سَوَكه به خَلگ په شِرِكِ كِي مُبْتَلا سي .

اوس خو صُورَتِ حَالِ دادِي چي مَلَنگِ د غُوبْنُو د اَحْسَتَلُو لپاره او دهغه سره سره د رُؤْيِيُو او تَخَفُو او هَدْيُو د اَحْسَتَلُو لپاره ددِي يُورَه يُورَه تَرْغِيْبِ وركوي، چي بَابَا صَاحِبِ به ستا هر مَرَادِ پوره كوي، نو خُكه هغه يِي خَاصِ د قَبْرِ سره حَيَوَانِ پَه ذَبَحِ كوي، او په يَوَه نَاجَانِ كَارِ كِي د خَلگو د مُبْتَلا كولو كُوبَس كوي، عَوَامِ بَايْدِ ددِي خُحه خپل خَانُونَه وِسَاتِي .

[٤] ... خُلُورَمِ صُورَتِ دادِي چي د الله پر نُومِ يِي ذَبَحِ كي، او د قَبْرِ خُحه يِي ليري ذَبَحِ كي

خُلُورَمِ صُورَتِ دادِي چي د الله پر نُومِ حَيَوَانِ ذَبَحِ كي او د قَبْرِ خُحه يِي ليري ذَبَحِ كي، په دي كي د قَبْرِ وَا لا د خُوشَحَالِ كولو نِيَّتِ هم نَه وي، صرف دا نِيَّتِ يِي وي چي دغه غُوبْنَه به په غَرِيْبَانِ خُورَوَم، نو ده خو د قَبْرِ سره نژدي هم نَه دِي ذَبَحِ كړِي، او د ذَبَحِ كولو پر وَحْتِ يِي صرف د الله نُومِ هم اَحْسَتِي دِي، نو خُكه دغه غُوبْنَه حَالِلِ ده، لېكن و مُرْدَه ته هغونه ثَوَابِ ملاوېري خومره غُوبْنَه چي په مَسْكِينِ او غَرِيْبِ باندي وخوروي .

ددِي اَصْلِ طَرِيقَه داده چي د قَبْرِ خُحه بِنَه ليري حَيَوَانِ ذَبَحِ كي دهغه غُوبْنَه په غَرِيْبَانِ او مَسْكِينَانِ كِي تَقْسِيْمِ كي، يايي پَخَه كي په مَسْكِينَانِ او غَرِيْبَانِ يِي وخوروي نو ددغه خُورولو ثَوَابِ و مُرْدَه ته رسېږي، دغه يو صُورَتِ جَانِزِ دِي، په دي كي چي نُمُودِ او رِيَاءِ كَارِي خومره لِي وي هغونه به ثَوَابِ زِيَاتِ وي، چي نُمُودِ او رِيَاءِ كَارِي يِي خومره ډېره وي هغونه به ثَوَابِ لِي

وي، او كه چيري صرف رِياء او نُموذ او شُهرت يي مَقصد وي نو هيخ ثواب نه ورته ملاؤبري .

لبكن نن سبا دارنگه دئ چي د غريب پر حائ يي مالدار او رشته دار دېر خوري، يايي مجاورين دېر لوتوي، غريب ته خو دېره لږ ملاؤبري، عوم بايد ددغه خخه پرهيز وكي .

په دغه حديث كي دئ چي د خيرات كولو ثواب و مردۀ ته رسېري

٤: أَنْبَأَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ ثَوَّفِيَتْ أُمُّهُ وَ هُوَ غَائِبٌ عَنْهَا فَقَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمَّتِي ثَوَّفِيَتْ وَ أَنَا غَائِبٌ عَنْهَا أَيَنْفَعُهَا شَيْءٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ □ عَنْهَا؟ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَاتْنِ أَشْهَدُكَ أَنَّ حَائِطِي الْمَخْرَافَ صَدَقَةٌ عَلَيْهَا .

(بخاري شريف، باب إِذَا قَالَ أَرْضَىٰ أَوْ بَسْتَانِي صَدَقَةً لِلَّهِ عَنْ أُمِّي، ص: ٤٥٦، / مُسْلِمٌ

شريف، بابُ وَصُولِ ثَوَابِ الصَّدَقَاتِ إِلَى الْمَيِّتِ، ص: ٧١٦، نَمِيزُ ١٤٣٠ / ٢٢١٩)

ترجمه: - حضرت سعد بن عبادۀ و فرمانل چي: - زۀ د كور خخه غائب و م چي زما مور وفات سوه، بيايي يوسنته و كره چي يارسول الله زما مور وفات سوه، او زۀ غائب و م، ايا چي ددي لطرف خخه صدقه و كم نو و دي ته يي فانده رسېري؟ حضور (ﷺ) و فرمانل چي: - هو! سعد و فرمانل چي زۀ تا مواه جوړوم چي زما د مخراف باع زما د مور لپاره صدقه دئ .

په دغه حديث كي دئ چي د بل چا د خيرات ثواب و مردۀ ته رسېري .

مكمل تفصيل يي په ايصال ثواب كي ملاحظه كئ .

٤١: ماتم كول حرام دئ

ددغه عقيدې په اړه ٣ آيتونه او ٥ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه كئ .

كه ناخايۀ غم راسي او وېښكي راووزي نو په دي كي هيخ حرج نسته .

لبكن په دي كي دوي خبري دي، يوۀ خو دا چي پر دغه رنگه موقع باندي د خولي خخه دارنگه خبرۀ نه راووزي چي دهغه خخه بي صبري ښكاره كېري، يا د الله تعالي خخه شكايت وي، يا چپ و رپ وينا وي .

او دوهمۀ خبرۀ داده چي نه په دي كي شور و غوغا وي، او نه كېري خله خيري، و دغه ته واوبلا (آه و فرياد) وائي، دغه جواز نه لري، او د دېر

وَحْتَ وروسته بيا **بَارَ بَارَ** غَم په يادول، او خلکو ته ويل چي **رِه** ډېر **غَم** زده يم، او بيا **سِينِه** ټکول، او **شَوَر** **شَرَابِه** کول هم **جَوَار** نه لري .

د مَصِيْبَت پر وَحْتَ قُرْآن د صَبْر کولو دَرَس ورکوي

د **إِسْلَام** دغه **تَعْلِيْمَات** نه دي چي د **مُصِيْبَت** پر **وَحْتَ** **شَوَر** و **غَوَا** کوي، بلکه د **إِسْلَام** **تَعْلِيم** دادی که چيري **مُصِيْبَت** راسي نو پر هغه دي **صَبْر** وکي او د **الله** څخه دي د **عَافِيَت** **سُوال** وکي .
دليل يي دغه **آيَتُونَه** دي

١: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ** **وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ** **وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ** **وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ** **الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** **أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ** **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ** (آيَت ١٥٣/١٥٧، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢) **تَرْجَمَه:**

ای مؤمنانو! په صَبْر کولو او لُومُخ کولو سره مدد و غواړئ، ببشکه الله تعالی د صَبْر کونکو انسانان سره (مل/ملگری/مددکونکی) دی او کوم خلک چي د الله تعالی په لاره کي ووژل (قتل) سي هغوي ته مړه مه وایاست، په اصل کي هغه ژوندي دي، مگر تاسو ته (دهغوي د ژوند) احسان نسته او مور به خامخا په تاسو امتحان وکو، (کله د دُبْنَمَن یا د الله) په بېره سره، او (کله) په لُورَه (يعني قحط سالی یا رُورَه) او (کله) د مال و نفس (يعني خلکو) او مېوو (يعني اولاد) چي د زړه مېوه ده) په کمبوت سره، او کوم خلک چي په داسي حالت کي د صَبْر څخه کار اخلي هغوي ته زېړ وړکړه دا هغه خلک دي چي دوي ته يو مُصِيْبَت ورسېږي (که څه هم د جَوَبِي تَبِي وشلېږي يا خُراغ مړ سي) نو دوي وائي چي مور ټول د الله تعالی (په ملکيت کي) يو، او مور به بېرته د الله تعالی و حضور ته حاضرېږو دا هغه خلک دي چي د الله لطف څخه پر دوي خاص عنايتونه دي، او عام رَحْمَت دی، او دغه خلک دي چي پر هدايت دي

په دغه آيت کي درې واړه د صَبْر کولو تاکيد کړی دی، او دا يي هم فَرَمائلي دي چي څوک صَبْر کوي پر هغه باندي صَلَوَات او رَحْمَتونه نازلېږي، او هغه په اصل کي هدايت يافته دي .

٢: **وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ** **وَ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ** (آيَت ٤٥، سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَهُ:- او په صَبْر او لُؤْمُخ سره مَدَد (مرسته) حَاصِل کي، او دغه لُؤْمُخ (پا دغه صَبْر) دېر دُرُوند (گران کار) دې مگر هغه خلکو ته نه چي په خُشُوع (عاجزي) سره لُؤْمُخ کوي.

۳: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(آيَت ۲۰۰، سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ ۳)

تَرْجَمَهُ:- ائى مُؤْمِنَان! صَبْر اِخْتِيَار کي، د مُقَابَلِي په وخت کي ثَابِت قَدَمِي ښکاره کي، او د سَرَحَدَات د حِفَاطَت لپاره تِينگ پر خپل حَائ وسپري، او د اللَّهُ څخه بېرېږي، چي تاسو ته کاميابي ملاؤ سي.

په دغه درو سره آيَتُو کي په خو خو کَرْتَه د صَبْر تَلْقِين کړي دى، نو حُکَه آه و فَرِيَاد کول، او شُور و غُوغَا کول بَالِکُل صَحِيح کار نه دى.

د رِشْتَه دَار د زِرَا لکبله و مړي ته عَذَاب و رکول کيږي

په دغه حَدِيث کي دى چي د رِشْتَه دَار د زِرَا لکبله و مُرْدَه ته عَذَاب و رکول کيږي، نو حُکَه بِلَاوَجَه هسي شُور او آه و فَرِيَاد کول په کار نه دى دَلِيل يي دغه حَدِيث دى

۱: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لِعُمَرَ بْنِ عَثْمَانَ أَلَا تَنْتَهَى عَنِ الْبُكَاءِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) يُعَذَّبُ الْمَيِّتُ بِبَعْضِ بُكَاءِ أَهْلِهِ □ عَلَيْهِ إِذَا كَانَ النُّوحُ مِنْ سُنَّتِهِ □، ص: ۲۰۶، نُمُيز ۱۲۸۶)

تَرْجَمَهُ:- حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ و عُمَرُ بْنُ عَثْمَانَ ته وويل چي ته د زِرَا څخه نه مَنع کيږي؟ حُکَه چي حُضُور (ﷺ) فَرَمَائِلِي دي چي:- د کُور (انسانان يي) زاري نو د لُوي د زِرَا لکبله و مُرْدَه ته عَذَاب و رکول کيږي.

په دغه حَدِيث کي دى چي د کُورَنِيَان د زِرَا لکبله و مُرْدَه ته عَذَاب و رکول کيږي، لېکن ددې بَاوُجُود نه پوهېږم چي خلک هر کال ولي خپل حُکُورُونَه او سِينِي ټکوي؟ او د مُرْدَه په عَذَاب کي اِضَافَه کوي.

آه و فَرِيَاد کول مَنع دى

يو دا چي په خپله او بي اِخْتِيَار و بُښکي راوييږي دا خو جَانِر دى، حُکَه چي په دي کي انسان مَجْبُور دى، او بل دا چي خَامَخَا بِلَاوَجَه شُور و غُوغَا

کوي، آه و فَرِيَادُ کوي، او خپله غَارَه خله خيرې دغه نَاجَايز دى، په دغه حَدِيثُ کې د آه و فَرِيَادُ کولو څخه منع کړې ده
دَلِيلُ يې دغه حَدِيثُ دى

٢: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ لَيْسَ مِنَّا مَنْ شَقَّ الْجُيُوبَ، ص: ٢٠٧، نَمِيز ١٢٩٤ / مُسْلِم شَرِيف، بَابُ مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ، ص: ٥٨، نَمِيز ١٠٣ / ٢٨٥)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانُ چي: - مَخ په جَبَلَاخه وَوَهې، او لَمَن (کريوان/کيري) خيرې کړي، او د جَاهِلِيَّت په زَمَانه کي چي کوم بَکَوَاسُونه (نَايريتي) کېدل، هغه رنګه بَکَوَاس وکي، نو هغه زَمَا څخه نه دى، [يعني دغه کارونه د مُسَلَمَانانو نه دي].

٣: قَالَ وَجَعَ أَبُو مُوسَى قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّنْ بَرِيءٌ مِنْهُ مُحَمَّدٌ (ﷺ) إِنْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ، وَ الْحَالِقَةِ، وَالشَّاقَةِ .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ مَا يُنْهَى مِنَ الْخَلْقِ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ، ص: ٢٠٧، نَمِيز ١٢٩٤ / مُسْلِم شَرِيف، بَابُ مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ، ص: ٥٨، نَمِيز ١٠٣ / ٢٨٨)

تَرْجَمَه: - حضرت أَبُو مُوسَى وَ فَرَمَانُ د کوم چا څخه چي مُحَمَّد (ﷺ) بَرِي دى زه هم دهغه څخه بَرِي يم، رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) دهغه بښي څخه چي آه و فَرِيَادُ (چيغې کُکاري) وهې، بېښتان کارې، او کيري خيرې کي دهغې څخه بَرِي دى .

چي په خپله هسي وَبْنِكِي وَبېيري نو دا مَعَاْف دي

دَلِيلُ يې دغه حَدِيثُ

٤: قَالَ أَنَسٌ لَقَدْ رَأَيْتُهُ يَكِيدُ بِنَفْسِهِ □ بَيْنَ يَدَي رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَدَمَعَتْ عَيْنَا رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ تَدْمَعُ الْعَيْنُ وَيَحْزَنُ الْقَلْبُ، وَلَا تَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا، أَنَا بَكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ .

(ابوداؤد شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ الْبُكَاءِ عَلَى الْمَيِّتِ، ص: ٤٥٨، نَمِيز ٣١٢٤) تَرْجَمَه: - حضرت أَنَسُ فَرَمَانِي چي مَا حضرت إِبْرَاهِيمَ وَلِيدِي چي د حُضُورُ (ﷺ) په غيږ کي خپل ځان وَ اللَّهِ ته سِيَرِد کاوئ، نو د حُضُورُ (ﷺ) په سترگو کي وَبْنِكِي راغلي، [يوه کس يُوښتنه ځيني وکړه چي حُضُور ته هم ژاړي؟] نو حُضُورُ (ﷺ) وَ

فَرَمَانِ چي:- سَتَرَكِي وَبُنَكِي ثَوِيوي، زِرَه غَمَزده دئ، لښكن په كُوم خه چي زِمَا رَب رَاضِي وي زِه هغه وَايم، ائ اِبْرَاهِيم ﷺ زِه ستاپه وَجَه غَمَعِين يَم .
په دغه حَدِيث كي دئ چي په خپله وَبُنَكِي را ووزي نو هغه مَعَاذ دي .

٥: حَدَّثَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ فَرَفَعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ الصَّبِيُّ وَنَفْسُهُ تَتَقَعَّقُ
قَالَ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ كَاتَهَا شَيْئٌ فَاضَتْ عَيْنَاهُ فَقَالَ سَعْدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذَا؟
فَقَالَ هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ □ وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ عِبَادِهِ
الرَّحْمَاءُ .

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) يَعَذَّبُ الْمَيِّتُ بِبَعْضِ بُكَاءِ أَهْلِهِ □ عَلَيْهِ، ص:
٢٠٥، نَمِيز ١٢٨٤)

تَرْجَمَه:- حُضُور (ﷺ) ته يي يو اِنْجَلِي راوړله، هغي آخري سا اَخْسَتلَه، راوړي وائي
چي زِمَا دا عُمَان دئ چي هغه د زَارَه مُشِك (جَاگَلَه / گُودِي) په شَان وه، د حُضُور (ﷺ)
سَتَرَكِي (په وَبُنَكُو) وبيډلي، حضرت سَعْدُ يُونُسَته وكره چي يَا رَسُولَ اللَّهِ دغه چشئ
دئ؟ حُضُور (ﷺ) و فَرَمَانِ چي:- دغه رَحْمَت دئ، اللَّهُ تَعَالَى د خپل بَنَدَه په زِرَه كي
دغه ايښئ دئ، كُوم خلك چي رَحْم كونكي دي اللَّهُ تَعَالَى پر دغه رنگه بَنَدَه گانو باندي
رَحْم كوي .

ددغه حَدِيث خخه مَعْلُوم سو چي د سَخْت عَم لكبله چي بي اِخْتِيَار وَبُنَكِي
راووزي، او د رَبِّي خخه غَطَطَه مَلَطَه جُمْلَه نه راووزي نو په دي كي هيڅ
خَرَج نسته .

٤٢: اِيْصَالَ ثَوَابِ يَوْمِ مُسْتَحَبِّ كَارِ دِي

چي هسي كُوم بَنَه كَار وكي او دهغه ثَوَاب و مُرَدَه ته و بَخِشِي نو و دغه
عَمَل ته اِيْصَالَ ثَوَاب وائي .

ددغه عقيدي په اړه ١١ اَيْتُونَه او ١٤ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل
مُلاحَظَه كئ .

اِيْصَالَ ثَوَابِ يَوْمِ مُسْتَحَبِّ كَارِ دئ كه زِرَه و غُوَارِي نو كولائي سي، او كه
زِرَه نه غُوَارِي نو هيڅ كُنَاه نه لري .

په اِيْصَالَ ثَوَاب كي دغه يُنَحَه خَبَرِي ضروري دي

[١] ... په دي کي به رِيا او نُمُود نه وي، که چيري ددي لپاره وکي چي خلک يي وويني نو دغه خو يي د ثَوَاب لپاره نه دي کړي نو حُکه ثَوَاب نه ملاوېږي، او چي دغه کار کونکي ته ثَوَاب نه ملاوېږي نو و مُرْدَه ته به حُکه ثَوَاب ورسوي؟ بلکه بَهْتَر دادی چي په بِنِي لَاس يي ورکي نو کِن لَاس هم په خَبَر نه سي، په دومره بِنِي دِي وکي .

[٢] ... د رِسْم و رِوَاچ يَابَنْدِي نه وي پکښي، دا سي چي دغه کار خو ټول خلک کوي، يو عَادَت گرزېږي د لِهَذَا رَه يي هم کوم .

[٣] ... که مَالِي صَدَقَه کوي نو و غَرِيْبَان ته دي ورکي، حُکه چي د هغوي حَق دي، او چي هغوي ته ورکي نو ثَوَاب يي هم ډېر دي .

[٤] ... په دي کي بَايْد فُضُول خَرْجِي نه وي .

[٥] ... د اِيَصَال ثَوَاب لپاره خلک رَابَل او رَش دَش جوړول هم صَحِيح کار نه دي .

حُکه چي دگوم چا په کُور کي مَرِي سوئ وي دهغه لپاره اِعْلَان کول، او خلک جَمَع کول يي هم په حَدِيث کي بِنه نه دي گڼلي، نو د اِيَصَال ثَوَاب لپاره خلک جَمَع کول، د ناچ او گانو په شان رَش کَش او طَرَز خپلول او هغه ټول خُرَافَات کول گوم چي هِنْدُوَان يي کوي هغه به نو حُکه جَائِز وي؟ دَلِيل يي دغه حَدِيث دي

١: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ إِيَّاكُمْ وَالنَّعْيَ فَإِنَّ النَّعْيَ مِنْ عَمَلِ الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَالنَّعْيُ أَذَانٌ بِالْمَيِّتِ .

(ترمذي شريف، كتاب الجنائز، باب ماجاء في كراهية النعي، ص: ٢٣٩، نمبر ٩٨٤ / ابن ماجه شريف، كتاب الجنائز، باب ماجاء في النهي عن النعي، ص: ٢١١، نمبر ١٤٧٦)

تَرْجَمَه:- حُضُور (ﷺ) و فَرَمَائِل چي:- په خلکو کي د مَرِي د اِعْلَان حُکه حُکه گُورِي، حُکه چي دغه د جَاهِلِيَّت عَمَل دي، حضرت عَبْدُ اللَّهِ و فَرَمَائِل چي د نَعْي مَعْنِي ده په خلکو کي د مَرِي اِعْلَان کول .

په دغه حَدِيث کي په اِهْتِمَام سره په خلکو کي د يو چا د مَرِي د اِعْلَان کولو حُکه منع کړي ده. اَلْبَنَة که لِز و ډېر د جَنَازِي اطْلَاع او خَبَر ورکي نو ددي کُنْجَاش سته، لېکن رَش کَش جوړول بِنه کار نه دي .

دا د غَم مُوقَع ده، دغه يې آخِرِي دِيَدَن دئ، او پر دغه باندي د جَنَازِي لُمُونُح هم اداء كول دئ، لېكن ددې سره سره د رَش كُش جوړولو څخه شَرِيعَت مَنَع كړې ده، نو د اِيَصَال ثَوَاب په شَان مُوقَع چي شَرِيعَت وائي په يَبَّة يې كوي پر هغه مُوقَع نو دغه دُومره د دُنْيَا اِنْسَانَان سره رَا جَمَع كول به څنگه جَانَز وي؟ اَلْبَبَّة كه د خُرَافَات بَغِيرَه خلك سره جَمَع سول څه قُرَآن و غِيرَه ووائي او و مُرَدَه ته يې و بَخِينِي نو عَلَمَاء ددې كُنْجَانِش وركړئ دئ .

د مَوْجُودَه وَخْت زِيَاَتُوب

لېكن په مَوْجُودَه وَخْت كي دغه عَالَم دئ چي په يَو مُسْتَحَب كار كي ډېر اِفْرَاط شروع دئ .
د يَوه سري يَلَار وَفَات سو، په هغه كي تر خَلُوبِشْتُو و رُخُو پوري خلك رَاوَرَان وو، او په هغه كي يې ددغه كُوز والا خَلُوبِشْت زَرَه يُونَد و مَصْرَف كړل، او هغه كِس يې مُفْلِس (خَالِي لَاس) كښناوئ، آيا په مُسْتَحَب كار كي دغه رنگه زِيَاَتُوب كول جَانَز دئ؟

زَمَا په كَلِي كي ډېر كَسَان وَفَات سوي دي، دهغوي د وَارثَانُو سره د كَفَن پېسي هم نه وي، لېكن خلكو و دي ته مَجْبُور كړل چي په سُوَد باندي قِرْض واخله، او هغه د هِنْدُو څخه درې زِرَه روپۍ په قِرْض واخستې او په خلكو يې ډوډي و خَوَرَوَل .
پر دغه رنگه مُوقَع نو رَشْتَه دَارَان په سري پسي سي، او بعض دِهِن خلك هم وړ سره بُچ سي، او د اِيَصَال ثَوَاب پر نُوم يې دُومره تَنگ كړي چي د غَرِيب سري چِمْرَه وړ واريوي، فِيَا لِلْأَسَف !

د اِيَصَال ثَوَاب درې صُورَتُونَه دي

[١] ... مَالِي صَدَقَه كول او ثَوَاب يې بَخښل .
مَثَلَا مَالِي خَيْرَات كول او ثَوَاب يې و بل چا ته بَخښل .
ډوډي خَوَرَوَل او ثَوَاب يې و بل چا ته بَخښل .
و غَرِيبَانُو ته حَيَوَان يعني پَسَه، غُوي، وَبْن صَدَقَه كول او ثَوَاب يې بَخښل .
قُرْبَانِي كول او ثَوَاب يې و يو چا ته وړ بَخښل .

[٢] ... بَدَنِيْ اَعْمَالُ كول او ثَوَابُ يِي بَل چَا ته رَسَوَل .
مَثَلًا حَجَّ كول او دهغه ثَوَابُ وَ مُرْدَه ته بَخَنِل .
رُوزَه نِيَوَل او دهغه ثَوَابُ وَ مُرْدَه ته بَخَنِل .
لَمُونُخ كول او ثَوَابُ يِي وَ مُرْدَه ته بَخَنِل .

[٣] ... خَه وَيَل (لُوسَتَل) او ثَوَابُ يِي بَل چَا ته رَسَوَل .
مَثَلًا د حُضُور (عليه السلام) لپاره دُرُودُ شَرِيْف وَيَل .
قِرَانُ وَيَل او دهغه ثَوَابُ وَ مُرْدَه ته بَخَنِل .
دُعَاءُ كول او وَ مُرْدَه ته يِي ثَوَابُ بَخَنِل .

[١] ... مَالِيْ صَدَقَه كول او ثَوَابُ يِي بَخَنِل .

ددې لپاره دَلِيْلُ د عَقِيْدَةُ الطَّحَاوِيَّة دغه عِبَارَتُ دى
وَفِيْ دُعَاءِ الْاَحْيَاءِ وَصَدَقَاتِهِمْ مَنْفَعَةٌ لِلْاَمْوَاتِ .

(عَقِيْدَةُ الطَّحَاوِيَّة، عَقِيْدَةُ نَمِيْز ٨٩، ص: ١٩)

تَرْجَمَه: - دا چي رُوندِيْ اِنْسَان د مُرْدَه گانو لپاره دُعَاءُ وکي، يا هغه صَدَقَه وکي ددې
خَخه وَ مُرْدَه گانو ته فائده رسېږي .

وَمِنْهَا: - اَنْ دُعَاءُ الْاَحْيَاءِ لِلْاَمْوَاتِ وَ صَدَقَتِهِمْ عَنْهُمْ نَفْعٌ لَهُمْ فِيْ عُلُوِّ
الْحَالَاتِ .

(شَرْحُ فَهْمِ الْاَكْبَرِ، مَسْئَلَةٌ فِيْ اَنَّ الدُّعَاءَ لِلْمَيِّتِ يَنْفَعُ خِلَافًا لِلْمُعْتَزَلَةِ، ص: ٢٢٤)

تَرْجَمَه: - بَيَوَه فائده دا هم ده چي رُوندِيْ خلک د مُرْدَه گانو لپاره دُعَاءُ وکي، يا دهغوي
لِخَوَا صَدَقَه وکي نو د حَالَاتُ په بَلَنْدِيْ کي هغه ته نَفْع ورکوي .
په دغه عِبَارَتُ کي دى چي وَ مُرْدَه ته د مَالِيْ صَدَقَاتُ نَفْع رسېږي .

حَدِيثُوْنَه دغه دي

٢: اَنْبَاْنَا اِبْنُ عَبَّاسٍ اَنَّ سَعْدَ بْنَ عِبَادَةَ ثَوَّفِيَتْ اُمُّهُ وَ هُوَ غَائِبٌ عَنْهَا فَقَالَ
يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اِنْ اُمِّيْ ثَوَّفِيَتْ وَ اَنَا غَائِبٌ عَنْهَا اَيَنْفَعُهَا شَيْءٌ اِنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ □
عَنْهَا؟ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَاَتَيْتُ اَشْهَدُكَ اَنَّ حَاظِنِيْ الْمَخْرَافَ صَدَقَه عَلَيْهَا .

(بَخَارِي شَرِيْف، بَابُ اِذَا قَالَ اَرْضِيْ اَوْ يَسْتَانِيْ صَدَقَهٌ لِلّٰهِ عَنْ اُمِّيْ، ص: ٤٥٦، / مُسْلِم
شَرِيْف، بَابُ وَصُوْلُ ثَوَابِ الصَّدَقَاتِ اِلَى الْمَيِّتِ، ص: ٧١٦، نَمِيْز ١٦٣٠ / ٢٢١٩)

تَرْجَمَهُ:- حضرت سَعْدُ بْنُ عِبَادَةَ وَ فَرْمَانِلُ جِي:- زَهْ دِ كُورُ خُخَه غَائِبُ وَ مِ جِي زِمَا مُورُ وَفَاتُ سوه، بِيَايِي يُوسِنْتَه وَ كَرِه جِي يَارَسُورُ الله زِمَا مُورُ وَفَاتُ سوه، او زَهْ غَائِبُ وَ مِ، آيَا جِي ددي لَطَرْفُ خُخَه صَدَقَه وَ كَمِ نو وَ دِي تَه يِي فَايْنَه رَسِيرِي؟ حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِلُ جِي:- هُوَا سَعْدُ وَ فَرْمَانِلُ جِي زَهْ تَا هُوَا جُوروم جِي زِمَا دِ مِخْرَافُ بَاغُ زِمَا دِ مُورُ لِيَا رَه صَدَقَه دِي .

۳: عَنْ سَعْدِ بْنِ عِبَادَةَ أَنَّهُ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمَّ سَعْدٍ مَاتَتْ فَأَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ الْمَاءُ قَالَ فَحَقَّرَ بَنُرًا وَقَالَ هَذِهِ □ لِأُمِّ سَعْدٍ .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ الزَّكَاةِ، بَابُ فِي فَضْلِ سَقْيِ الْمَاءِ، ص: ۲۴۹، نَمْبَرُ ۱۶۸۱) **تَرْجَمَهُ:-** حضرت سَعْدُ وَ فَرْمَانِلُ جِي:- يَارَسُورُ الله (ﷺ) زِمَا مُورُ وَفَاتُ سوه نو كُومَه صَدَقَه كُولِ أَفْضَلُ ده؟ حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِلُ، اَوْبَه، رَاوِي وائي جِي حضرت سَعْدُ يُو خَا وَ كَبِيئِي، بِيَايِي دَا وويل جِي:- دغه دِ سَعْدُ دِ مُورُ لِيَا رَه صَدَقَه دِي . يَه دغه حَدِيثُو كِي دِي جِي بَلِ خُوكِ صَدَقَه وَ كِي نو دَهغه ثَوَابُ وَ مُرْدَه تَه رَسِيرِي .

۴: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أُمِّي أُفْتَلِتَتْ نَفْسَهَا وَلَمْ تُؤْصَ، وَ أَظْنَهَا لَوْ تَكَلَّمَتْ تَصَدَّقَتْ، أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقَتْ عَنْهَا؟ قَالَ نَعَمْ .

(مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الزَّكَاةِ، بَابُ وَصُولِ ثَوَابِ الصَّدَقَةِ عَنِ الْمَيِّتِ إِلَيْهِ، ص: ۴۰۶، نَمْبَرُ ۲۳۲۶ / ۱۰۰۴)

تَرْجَمَهُ:- حضرت عَائِشَةُ فَرْمَانِي جِي:- يُو سَرِي حُضُورُ (ﷺ) تَه رَاغْلِي، او وويل يَا رَسُورُ الله زِمَا مُورُ أَجَانَكِ وَفَاتُ سوه، او وَصِيَّتُ يِي وَتَه كِي، او زِمَا دَا خِيَالُ دِي كَه چِيرِي دِي خَبَرَه كَرِي وائي نو صَدَقَه به ضرور كَرِي وائي، كَه چِيرِي زَهْ ددي لَطَرْفُ خُخَه صَدَقَه وَ كَمِ نو هَغِي تَه به أَجَرُ مِلَاؤُ سِي؟ حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرْمَانِلُ! هُوَا (مِلَاؤِيرِي) .

۵: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ نَزَلَ مِنْ مَنْبَرِهِ □ وَ أَتَى بِكَبْشٍ فَذَبَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ بِيَدِهِ □ وَ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا عَنِّي وَ عَنْ لَمْ يَضَحَ مِنْ أُمَّتِي .

(ابوداؤد شريف، كِتَابُ الصَّحَايَا، بَابُ فِي الشَّاةِ يُضَحَّى بِهَا عَنْ جَمَاعَةٍ، ص: ۴۰۹، نَمْبَرُ ۲۸۱۰)

تَرْجَمَهُ:- د حضرت جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ خُخَه رَوَايَتُ دِي جِي:- حُضُورُ (ﷺ) دِ مَنْبَرُ خُخَه كَبِيئَه رَاشَوَه سو، دده وَ مَخْتَه يِي يُو فَرْمَانِي رَاوَسْتِي، او حُضُورُ (ﷺ) يَه خِيَلِ لَاسُ هَغَه ذَبَحُ كِي، او وَ فَرْمَانِلُ:- بِسْمِ اللَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ، دغه زِمَا لَطَرْفُ خُخَه دِي، او زِمَا يَه أُمَّتُ كِي جِي كُومِ چَا قَرَبَانِي نَه ده كَرِي دَهغوي لَطَرْفُ خُخَه دِي .

٦: قَالَ رَأَيْتُ عَلِيًّا ؑ يُضْحِي بِكَبْشَيْنِ فَقُلْتُ لَهُ مَا هَذَا؟ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَوْصَانِي أَنْ أُضْحِيَ عَنْهُ فَأَنَا أُضْحِي عَنْهُ.

(أَبُو دَاوُدَ شَرِيف، كِتَابُ الضَّحَايَا، بَابُ الْأُضْحِيَّةِ عَنِ الْمَيِّتِ، ص: ٤٠٧، نَمْبَرُ ٢٧٩٠) تَرْجَمَةُ:- رَاوِي وائي چي مآ حضرت علي وليدئ چي ده وُرگري دَبَحِ کاوئ، مآ يُؤَيِّنَتُهُ جيني وکړه دغه چشئ دئ؟ نو ده و فرمائئ چي:- مآ ته حُضُورُ (ﷺ) وَصِيَّتْ کړئ دئ چي رَه د حُضُورُ لَطَرَف خُخه قُرْبَانِي وکم، نو رَه دغه دده لَطَرَف خُخه قُرْبَانِي کومه .

دغه ٦ حَدِيثُ خُخه ثَابِت سو چي مَالِي صَدَقَه وکي نو دهغه ثَوَاب و مُرْدَه ته رسېږي .

الْبَتَّة په دي کي دي شُهْرَت، رِيَاءِ کاري، نُوم، او د نورو د تَنگولو کُوبَنَس نه وي، او نه دي د رِسْم و رَوَاج يَابَندي وي، او نه دي په هغه کي فُضُول خُرچي يعني إِسْرَاف وي .

دغه کار کله نا کله يَو وخت وکي، او دهغه ثَوَاب و مُرْدَه ته و بَخِني، خکه چي دغه کار صرف مُسْتَحَب کار دئ .

[٢] ... بَدَنِي أَعْمَال کول او ثَوَاب يي بل چا ته رسول .

ددې دَلِيل دغه حَدِيث دئ

٧: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ أَحْجُ عَنْ أَبِي قَالَ نَعَمْ حَجَّ عَنْ أَبِيكَ . (ابْنُ مَاجَهَ شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاسِكِ، بَابُ الْحَجِّ عَنِ الْمَيِّتِ، ص: ٤٢٠، نَمْبَرُ ٢٩٠٤)

تَرْجَمَةُ:- يو سړئ حُضُورُ (ﷺ) ته راغئ، او يُؤَيِّنَتُهُ يي وکړه چي رَه د خپل پَلَار لَطَرَف خُخه حَج وکم؟ حُضُورُ (ﷺ) و فرمائئ چي:- هُوَ د خپل پَلَار لَطَرَف خُخه حَج وکړه .

٨: عَنْ أَبِي الْعَوْتِ بْنِ حُصَيْنٍ، رَجُلٍ مِّنَ الْفُرُوعِ، أَنَّهُ اسْتَفْتَى النَّبِيَّ (ﷺ) عَنْ حَجَّةٍ كَانَتْ عَلَى أَبِيهِ مَاتَ وَلَمْ يَحْجْ، قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) حَجَّ عَنْ أَبِيكَ، وَقَالَ النَّبِيُّ كَذَلِكَ الصِّيَامُ فِي النَّذْرِ يُقْضَى عَنْهُ .

(ابْنُ مَاجَهَ شَرِيف، كِتَابُ الْمَنَاسِكِ، بَابُ الْحَجِّ عَنِ الْمَيِّتِ، ص: ٤٢٠، نَمْبَرُ ٢٩٠٥)

تَرْجَمَه: - د أَبِي غُوْثِ بْنِ حُصَيْنٍ څخه رَوَايَتُ دئ چي: پر يَلَارِ يې يَوِ حَجِّ پاته وو، او هغه حَجِّ نه وو کړئ، او هغه وَفَاتُ سوئ وو، د هغه په اړه يې فَتَوِي وېوېستل، نو حُضُورُ (ﷺ) و فَرَمَانِل چي د خپل يَلَارِ لَطْرَف څخه حَجِّ وکړه، حُضُورُ (ﷺ) دا هم و فَرَمَانِل چي: که د نَزَرِ رُوْرَه پر پاته وي نو دهغه لَطْرَف څخه يې قِضَاء کولائي سي. حَجِّ کول، رُوْرَه نيول بَدَنِي عِبَادَتُونَه دي، نو د دغه دواړو حَدِيثُو څخه مَعْلُوم سو چي بَدَنِي عِبَادَت وکي ثَوَاب يې و مُرْدَه ته رَسَوَلَاي سي.

[۳] ... خَه و يَل (لَوْسْتَل) دُعَاء کول او ثَوَاب يې و بَل چا ته رَسَوَل.

لېکن ددې لپاره وَحْتُ مُتَعَيِّن کول، و يَذِيُو جوړول، نَاجُونَه، غَزَلِي وي، بَاجِي او يُولِي وي، او پر دې بيا د نَوِي طَرَز بَانَسُونَه هم وي، چي تر ډېره وَحْتَه يې دغه يَا دَعَارُونَه پر يُوتِيُوْب (you tube) او انْتِرْنِيْت (internet) باندې بَاقِي پاته وي، دغه تَوَل (خِرَافَات) نو تر كُوم حَد پوري جَانِز دي، تاسو په خپله فَتَوِي وركئ.

ددې دَلِيل دغه آيَتُونَه دي

۱: وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ. (آيَت ۱۰، سُورَةُ الْحَشْرِ ۵۹)

تَرْجَمَه: - او (دغه مَال فِي) دهغه خلکو هم حَق دئ چي د دُوِي (يعني مُهَاجِرِيْنُو او اَنْصَارُو) څخه وروسته راغلو، هغه دا وائي چي: ائ رُْمُور يَزُورِدِگارَه! مُور ته هم بَخِين وکي، او رُْمُور و هغه وُرُوْبُو ته هم كُوم چي رُْمُور څخه يې مَخَكِي إِيمَان راوړئ دئ.

۲: رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ط

(آيَت ۲۸، سُورَةُ نُوْح ۷۱)
تَرْجَمَه: - رَبَا يَزُورِدِگارَه! مَا ته هم بَخِين وکي، رَبَا و مُور و يَلَار ته هم، هر هغه کَس ته هم چي رَبَا كُور ته د إِيمَان په حَالَت کي دَاخِل سوئ وي، او تولو مُومِن نَرَانُو او مُومِنُو بَنُخُو ته هم.

۳: إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (آيَت ۵۶، سُورَةُ الْأَحْزَاب ۳۳)

تَرْجَمَه: - بېشکَه الله او دده فرشتي پر نَبِي باندې دُرُود استوي، ائ مُومِنَانُو! تاسو په خپله هم پر ده باندې دُرُود واستوئ، او بَنَه سَلَامُونَه استوئ.

په دغه آيت كي دى چي الله او فرشتي پر حُضُور (ﷺ) باندي دَرُود شَرِيف اَسْتَوِي، نو حُكْم وَا مُؤْمِنَانُو ته يي هم دا حُكْم وَا رَكْرِي دى چي پر حُضُور (ﷺ) باندي په خپله دَرُود شَرِيف اَسْتَوِي، لِهَذَا پر حُضُور (ﷺ) باندي په خپله دَرُود اَسْتَوَل په كار دى، په لَوَسْتَلُو كي دغه تر ټولو غُثِّ عِبَادَت دى .
په دغه آيت كي پر حُضُور (ﷺ) باندي د دَرُود د اَسْتَوَلُو (يعني وَيَلُو) حُكْم وَا رَكْرِي دى، كه چيري په دي كي ثَوَاب نه وائ نو د دَرُود د اَسْتَوَلُو حُكْم يي وَلِي وَا ركاوى ؟

د خه وَيَلُو او بَخْبَلُو لپاره دَلِيل دغه حَدِيثُونَه دي

٩: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ □ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ .

(مُسْلِم شَرِيف، بَابُ مَا يُلْحَقُ الْإِنْسَانُ مِنَ الثَّوَابِ بَعْدَ وَفَاتِهِ □، ص: ٧١٦، نَمْبَرُ ١٦٣١/٤٢٢٣)

تَرْجَمَه: حُضُور (ﷺ) وَا فَرْمَانِل چي: - اِنْسَان مَر سي نو دده عَمَل مُنْقَطِع سي، لېكن د دُرُو اَعْمَال ثَوَاب (مُسْتَسَلَن) ملاوېږي، [١] د صَدَقَه جَارِيَه ثَوَاب. [٢] دارنگه عِلْم يي تر شا پريښوئ چي دهغه خخه خلک فَاِنْدَه اَخْلِي. [٣] نېك اولاد چي دده لپاره دُعَاء كوي ددغه ثَوَاب، تر مرگ وروسته هم ملاوېږي .

١٠: عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) اِقْرُوا (يَسَن) عَلَى مَوْتَاكُمْ

(ابُو دَاوُد شَرِيف، بَابُ الْقِرَاءَةِ عِنْدَ الْمَيِّتِ، ص: ٤٥٧، نَمْبَرُ ٣١٢١) تَرْجَمَه: حُضُور (ﷺ) وَا فَرْمَانِل چي: - پر خپلو مُرْدَه گانو باندي سُورَه (يَسَن) شَرِيف وَاياست .

١١: عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِذَا فَرَغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ فَقَالَ اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَاسْأَلُوا لَهُ بِالتَّشْيِيتِ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ .

(ابُو دَاوُد شَرِيف، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ الْاسْتِغْفَارِ عِنْدَ الْقَبْرِ لِلْمَيِّتِ فِي وَقْتِ الْإِنْصِرَافِ، ص: ٤٧٠، نَمْبَرُ ٣٢٢١)

تَرْجَمَه: حُضُور (ﷺ) چي به د مَرِي (مَيِّت) د دَفْن خخه فَاَرُغ سو نو هغه ته به نَزْدِي وَا دَرَبْدِي، او دا به يي فَرْمَانِل: - د خپل وُرُوږ لپاره اِسْتِغْفَار وَا غَوَارِي، او دده لپاره د ثَابِت

قَم پاته ڪېڊو دُعَاءَ وَغَوَارِي، ڪُڪه چي اوس مُنڪر نڪير (فرشتي) دده ڇڪه سَوَالِ ڪوي

۱۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ إِذَا صَلَّيْتُمْ عَلَى الْمَيِّتِ فَأَخْلَصُوا لَهُ الدُّعَاءَ . (ابوداؤد شريف، بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمَيِّتِ، ص: ۴۶۷، نَمِيز ۳۱۹۹)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) فَرَمَائي چي پر مَرِي (مَيِّت) د جَنَازِي لُمُونُڇ وڪي نو دده لپاره په اِخْلَاص سره دُعَاءَ وڪي .

۱۳: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ حَدَّثَنِي الْمَشِيخَةُ أَنَّهُمْ حَضَرُوا غُضَيْفَ بْنَ الْحَارِثِ الثَّمَالِيِّ حِينَ اشْتَدَّ سَوْفُهُ فَقَالَ هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ يَقْرَأُ (يَس) ... فَكَانَتْ الْمَشِيخَةُ يَقُولُونَ إِذَا قُرِئَتْ عِنْدَ الْمَيِّتِ خَفَّفَ عَنْهُ بِهَا .

(مُسْنَدُ أَحْمَدَ، مُسْنَدُ حَدِيثِ غُضَيْفِ بْنِ الْحَارِثِ، ج: ۵، ص: ۷۵، نَمِيز ۱۶۵۲۱) تَرْجَمَه: - چي ڪله د غُضَيْفِ بْنِ الْحَارِثِ الثَّمَالِيِّ د مَرِي وَخَتِ رَاغَلِي نو يي وويل چي په تاسو ڪي ڇوڪ سُورَةُ (يَس) وَيَلَاثِي سي ڪُڪه چي يُوڏَاگانِ خَلِكِ وائي چي ڪه وَ مُرْدَه (قَرِيبُ الْمَوْتِ ڪس) ته نِزْدِي (سُورَةُ يَس) وويل سي نو دهغه په بَرَكَت سره د مَرِي په سَخْتِي ڪي ڪمي رَاجِي . په دغه اَثَر (يعني قَوْلِ صَحَابِي) ڪي دي چي د يَس شَرِيف په وِيلو سره د مَرِي سَخْتِي اَسَان ڪيري، او ڪميري .

۱۴: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْعَلَاءِ بْنِ الْجَلَّاجِ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ قَالَ لِابْنَيْهِ: إِذَا ادْخَلْتُمُونِي قَبْرِي فَضَعُونِي فِي اللَّحْدِ وَقُولُوا بِسْمِ اللَّهِ وَ عَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَسَنُوا عَلَى التَّرَابِ سَنًا وَ اقْرَأُوا عِنْدَ رَأْسِي أَوَّلَ الْبَقْرَةِ وَخَاتِمَهَا فَإِنِّي رَأَيْتُ ابْنَ عَمَرٍ يَسْتَحِبُّهَا ذَالِكَ .

(سُنَنِ بَيْهَقِي، كِتَابُ الْجَنَائِزِ، بَابُ مَا وَرَدَ فِي قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ عِنْدَ الْقَبْرِ، ج: ۴، ص: ۹۳، نَمِيز ۷۰۶۸)

تَرْجَمَه: - ابْنُ الْجَلَّاجِ وَ خَبَلِ زُوِي ته وويل چي ڪله مَا وَ قَبْرِ ته وَرَشَوَه ڪي او مَا په لَحْدِ ڪي ڪسپردي، نو ،، بِسْمِ اللَّهِ وَ عَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ،، وواياست، او پر مَا باندي خَاوَرِي وَ اچَوِي، بيا زَمَا د سِر سره د سُورَةُ الْبَقْرَةِ شروع او دهغه آخري حِصَّه وواياست، ڪُڪه چي حضرت عَمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بِنِ عَمَرٍ دغه عَمَل ته مُسْتَحَب وِيل . ددغه تَابِعِي د عَمَل ڇڪه مَعْلُوم سو چي د مُرْدَه وَ سِر ته دي سُورَةُ الْبَقْرَةِ ووائي .

د دغه ۱۴ حَدِيثُ او ۳ آيَتُ خه مَعْلُومُ سو چي د خَيْرَاتِ ثَوَابِ او د دُعَاءِ او اسْتِغْفَارِ ثَوَابِ و مُزِدَّة ته رسېږي .

په دي کي تر ټولو عَبَّة او مُهَمَّة خَبَره دغه ده چي د دُعَاءِ او دُرُودِ دي هر وَحْتِ اِهْتِمَامِ کوي، او دغه نور اعْمَالِ دي کله نا کله کوي .

لېکن دلته دا هم په نَظَرِ کي ساتئ چي وَرُخِ دي مَعْلُومُ نه وي، رَسْمِ و رَوَاجِ دي نه وي، او رِيَاءِ دي نه وي، فُضُولِ خَرْجِي دي نه وي، رَشْنِ كَشْنِ، دُولِ، بَاجَه، ناچُونه، او غُزْلِي او خُرَافَاتِ دي نه وي، چي دهغه خه د هِنْدُوَانُو مېله هم شرمېږي .

مَالِي صَدَقَاتِ دي و غَرِيبَانِ ته وركي، و لُتِ مَارَانُو او ذَهْنِ جَالَاكِ مَكَارَانُو ته دي هَر كُزِ نه وركوي .

د بَعْضِ حَضَرَاتُو دا رَايَه ده چي ثَوَابِ نه سي رَسَوَلَايِ

او بَعْضِ حَضَرَاتِ وايي چي د دُعَاءِ ثَوَابِ خو رسېږي، خكه چي دا په حَدِيثِ سره ثَابِتِ دئ .

د مَالِي صَدَقَاتِ ثَوَابِ نه رسېږي

د دُوي دَلِيلِ دادئ چي د يَوِه مَنَاهِ بل ته نه رسېږي
د دَلِيلِ يي دغه آيَتُونه دي

۴: أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۖ و أَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۖ

(آيَتِ ۳۸، ۳۹، سُوْرَةُ النَّجْمِ ۵۳)

تَرْجَمَه: - يعني داچي يو پيټئ پورته كونكئ به دبل چا (د مَنَاهِ) پيټئ نه سي پورته كولائي، او دا چي اِنْسَانِ ته په خپله د خپل كُوبْنِيْنِ بَعِيْرَه د بل شي (د بَدَلِه اَحْسَتَلُو) حَقِ نَسْتَه،

۵: وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۖ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۚ

(آيَتِ ۱۶۴، سُوْرَةُ الْأَنْعَامِ ۶)

تَرْجَمَه: - او څوك چي يو كَسْبِ (كَار/كَبَه) كوي، دهغه فَائِدَه پر بَلِ چا نه، په خپله پر ده باندي مېنلې، او يو بُوجِ پورته كونكئ د بَلِ چا بُوجِ نه پورته كوي .

۶: كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۖ

(آيَتِ ۳۸، سُوْرَةُ الْمُذَتِّرِ ۷۴)

تَرْجَمَه: - هر کس د خپلو اَعْمَالُو لکبله ځيړو پُروت دی

٧: لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا كَتَسَبَتْ . (آيَت ٢٨٦، سُورَةُ الْبَقَرَةِ)

(٢)

تَرْجَمَه: - ده ته به هم دهغه کار څخه فائده رسېږي کوم چي دی يې په خپله اِرَادَه سره وکي، او نَفْصَان به هم دهغه کار څخه رسېږي کوم چي دی يې په خپله اِرَادَه سره وکي .

٨: تِلْكَ أُمَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ج (آيَت ١٣٤، سُورَةُ

الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - هغه يو اُمّت و چې تېر سو، چي څه دوي گتلي دي هغه د دوي دي، او چي څه تاسو گتلي دي هغه ستاسو دي .

٩: تِلْكَ أُمَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ج (آيَت ١٤١، سُورَةُ

الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - هغه يو اُمّت و چې تېر سو، چي څه دوي گتلي دي هغه د دوي دي، او چي څه تاسو گتلي دي هغه ستاسو دي .

١٠: ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ع (آيَت ٢٨١،

سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢)

تَرْجَمَه: - بيا به هر چا ته چي څه هغه گتلي (کړي) وي پُورَه پُورَه ورکول سي، او پر دوي به هيڅ ظلم ونه سي

په دغه ټولو آيتو کي دی چي اِنْسَان په خپله کوم کار کوي دهغه به و ده ته ثواب ملاوېږي .

ددغه څخه دوي دا ثابتي چي وَ مُرَدَه ته د نورو خلکو د اِيصال ثواب کولو څخه مالي ثواب نه رسېږي، بس چي کوم څه په خپل ژوند کي کړي دي دهغه ثواب يا عذاب به ده ته رسېږي .

د دغه درو وَجُوهَات لکبله جَمْهُور د اِيصال ثواب قائل سوي دي

د دغه درو وَجُوهَات لکبله جَمْهُور اُمّت ددې خبري قائل سوي دي چي وَ مُرَدَه ته مالي او د قِرَات (ويلو) ثواب ملاوېږي .

١: مَخْتَهُ ١٤ حَدِيثُونَهُ او ٣ آيتُونَهُ تير سول دهغوي خخه دا مَعْلُوم سو چي و مَيِّت (مُرْدَه) ته چي كُوم ثَوَاب و اَسْتَوِي نو هغه ته رَسپيري، كه چيري دغه آيتُونَهُ او حَدِيثُونَهُ نه وائ

٢: د لُورُو آيتُو خخه صِرَف دُومره مَعْلُومِيري چي د يَوَه كس كُنَاه و بَل ته نه مِلاوِيري، حُكه چي د اِنْصَاف تَقَاضَا هم دغه ده، لېكن دا چي بَل خُوك ثَوَاب و رَوَاسْتَوِي نو دهغه ثَوَاب هم نه ورتنه مِلاوِيري، ددي ذِكْر او بَيَان په دغه آيت كي نَسْتَه، نو حُكه ثَوَاب مِلاوِيدلاني سي .

٣: جَمْهُورُو يو بَل جَوَاب دا وركړئ دي چي دغه مُرْدَه كِس په زُونْد كي يو دُوسْت جوړوي، يا يي خپل رِشْتَه دَار وي، يا د خپل اَوْلَاد تَرْبِيَّت كوي، نو دغه دُوسْت جوړول او د اَوْلَاد تَرْبِيَّت كول هم يو قِسْم د نَبِيكُو حَاصِلُو ذَرِيَعَه او سَبَب دي، لِهَذَا ددغه سَبَب جوړولو لكبله به ثَوَاب ورتنه مِلاوِيري . او دا چي سَبَب جوړ سي نو دهغه كُنَاه به ورتنه مِلاوِيري، دهغه دَلِيل دغه آيت دي

١١: لِيَحْمِلُوا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ يَضِلُّونَهُمْ بَغِير عِلْمٍ ط أ لَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ع (آيت ٢٥، سُورَةُ النُّحْلِ ١٦) تَرْجَمَه: - ددي خَبَرُو نَتِيجه داده چي دُوي به د قِيَامَت په وَرُخ په خپله دخپلو (كُنَاهُو) پيټي هم يُورَه يُورَه پر خپلو خانو رابار كړي، اودهغه خلگو د پيټي يَوَه حِصَه هم كوم چي دُوي يي دهيخ ټول عِلْم بَغيره مُفْرَاَه كوي، يَاذ ولري دبر بَد پيټي دي كوم چي دُوي يي بَارُو .

١٥: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ إِثْمِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ إِثْمِهِمْ شَيْئًا .

(أَبُو دَاوُدُ شَرِيف، بَابُ مَنْ دَعَا إِلَى السُّنَّةِ، ص: ٦٥٢، نُمْبَر ٤٦٠٩) تَرْجَمَه: - حُضُور (ﷺ) و فِرْمَانِل چي: - خُوك د هُدَايَت و طَرَف ته راوټولي نو چي كوم چا دهغه اِتِّبَاع وكړه دهغه اَجْر به هم و ده ته مِلاوِيري، د اِتِّبَاع كونكو په اَجْر كي هيخ كمې نه كيري، او كوم چا چي د مُفْرَمِي و طَرَف ته راوټل نو چي كوم چا دهغه اِتِّبَاع وكړه د هغه كُنَاه به هم و ده ته مِلاوِيري، د اِتِّبَاع كونكو په كُنَاه كي به هيخ كمې نه كيري .

په دغه حَدِيث كي دي چي كه ستا په رَهْنَمَايي او لَار بَنُونَه سره خُوك يو كَار وكي نو دهغه كَار كونكي ثَوَاب به و دغه رَهْنَمَايي كونكي ته هم مِلاوِيري، دغه رنگه كه چيري ستا په مُفْرَاَه كولو سره يو خُوك كُنَاه وكي

نو دهغه مُناهِ کونکي عَدَاب به و دغه مُمرَاه کونکي ته هم ملاؤېږي، ځکه چې د دې يې د مُمرَاه کولو سَبَب ګرزېدلی دی .
 په دغه آيَت او حَدِيث کې دې چې څوک سَبَب جوړ سي نو ددغه سَبَب لکبله به و سَبَب جوړېدونکو ته ثَوَاب يا عَدَاب ملاؤېږي، او اِيْمَان قَبْلُونکې خو د اِيْمَان په وَجْه د ثَوَاب حَقْدَارَه ګرزېدلی دی، نو ځکه چې څوک ثَوَاب ور رَسُوِي دهغه ثَوَاب به و مُرْدَه ته ملاؤېږي .

د قَبْرِ د خَرافات څخه ثَوَاب نه ملاؤېږي

پر قَبْرُو او مَزَارَات چې څومره نَذَر و نِيَاز کوي، يا ذَبْح کوي، يا هَدِيَه ورکوي په حَدِيث کې ددې يَوْه ثَبُوت هم نسته، بلکه ددې په خلاف کې حَدِيثُونَه سته، او نه ددې ګوم ثَوَاب ملاؤېږي، بس د شَرِيعَت مُطَابِق دي اِيصال ثَوَاب وکي، و مُرْدَه ته بس دهغه ثَوَاب رسېږي، او په هغونه اندازه بايد انسان وکي .

د بعضو مُجاورين (مَلَائِكِيْن) دُکانونَه

څومره حَدِيثُونَه چې وړاندې کېږي دهغه څخه دُومره ثابت ده چې قَبْرِ ته وَلَاړ سئ نو د مُرْدَه لپاره دُعَاء وکئ، او کله نا کله په پَتَه سره پر غُرَبَانُو باندي صَدَقَه وکئ، او دغه رنگه کول مُسْتَحَب دی .
 لېکن نن وَرځ خو حَالَت دادئ چې دغه صرف د جَوَاژ يا اِسْتِحْبَاب فَتُوا خلکو د حَان لپاره سُپَر ګرزولې ده او بعضو مُجاورين غُني غُني قَبِي (گُمبدي) جوړي کړي دي، رَنگ بَرَنگ يَرک و هُونکي بَلِيَان يې لگولي دي، او و هر راتلونکي کس ته دا تَرغيب ورکوي چې دغه بُزرگ به ستا ثَوَل مُرَادُونَه يُورَه کوي، او ددې څخه به دُومره فَيْض تا ته حاصل سي چې ستا رُوند به بَرابَر سي، او په دغه رنگه يې وغلوي او د خلکو څخه دولت او رُوي کشوي، او د دوي جَبُونَه ور خالي کوي، او څوک چې په دغه چَکَر کې ولوېږي هغه غريب او تَبَاه و بَرَبَاد کړي، چېري کله نا کله د قَبْرِ زيارت او چېري ددغه لُوب مارانو تماشې .

بيا دوي صرف پر دغه باندي بس هم نه لري، بلکه هر جُمَعَرَات پر قَبْرِ باندي حاضري، د عُرس او په بېلا بېلو حيلو سره خلکو ته د راتلو دَعوت

ورکوي، بيا د عُرس په نوم باندې مېله وُلکوي، قَوَالِيان وي، رَنديان ناچونه کوي، او تول شپه هغه دهمال کبري چي د هندوانو مېلې هم و دي ته عاجز دي .

څه کسانو د ومره غنجانش ورکړی و و چي د قبرستان څخه به فيض حاصل سي، او په حديث کي هغه خاص فيض دغه دي چي و قبر او دهغه و ويراني ته وگوري نو آخرت به په ياد سي، د دنيا څخه به بي رغبت سي، او دلته خو دغه صورت حال دي چي د دنيا انسان بالکل لڅ پڅ راروان وي، بنځي په لڅو مخانو، په لڅو خيگرو، په نغروڅو لاسونه او يښي سرې کري ښکاره راروان وي، تاسو فيصله وکړي چيري د مستحب کار په نوم هغه د بزرگانو لږ څه اجازت او چيري دغه پيغلې انجونې او هلکان، او په لاسو کي تڅ موبائل، پر هغه باندې تصويرونه، بيا پر يوتيوب (you tube) او انتر نيټ (internet) او تي وي (tv) باندې دهغه اشتهارات او خرافات، دا څومره فرق دي! های افسوس ؟

۴۳: مُرْدَه گان (مړی) أوري که نه؟

ددغه عقیدې په اړه ۴ آيتونه او ۷ حديثونه دي، تاسو د هر يوه تفصيل ملاحظه کړئ .

مړی أوري که نه أوري، دغه مسئله هم د ختو د لي په شان يو لي او جځرېه ده، دلته د مُرْدَه د أورېدلو په سلسله کي درې مسئله دي، او د درو سره و و سره د آيت او حديث دلائل سته .

[۱] ... يوه رايه داده چي مړی نه أوري .

[۲] ... دوهمه رايه داده چي مړی أوري .

[۳] ... او درېمه رايه داده چي هره څېره خو نه أوري، البتة چي الله يې

وځواړي هغه څېره په أروي، هغه که د فرشتو په ذريعه سره وي يا په بله ذريعه سره يې په أروي .

يَا لَرْنَه:- چي دمري په اوريدلو كي **لَا** هم **اِخْتِلَافِ** دئ، نو بيا ددي **اِجَارَتْ** څنگه وركېدلاني سي چي **اِنْسَانِ** د **نَبِيَّانُو** اوا **وَلِيَّانُو** څخه د خپل ضرورت لپاره **سُؤَال** وكي، او هغه **حَاجَتِ رَوَا** وگني، او **بَلَنَه** ورته وركي .

[١] ... هغه **حَضَرَات** چي دا وائي چي مري نه اوري .

دهغوي **دَلَالِ** دغه دي

١: **اِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ** ●

(**آيَت ٨٠، سُورَةُ النَّمْلِ ٢٧**)

تَرْجَمَه:- **يَا** دلره چي ته په **مُرْدَه** **گانو** باندې خپله **خَبَرَه** نه سي اورولاني، او نه په **كَنُو** باندې خپل **وَع** اورېدلاني سي، چي كله هغه شايي وگرزوي **ولاړ** سي. ●

٢: **فَاِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ** ●

(**آيَت ٥٢، سُورَةُ الرُّومِ ٣٠**)

تَرْجَمَه:- **غَرَض** (اي **بِغَمْبَرَه**) ته په **مُرْدَه** **گان** باندې خپله **خَبَرَه** نه سي اورولاني، او نه په **كَنُو** خپله **نَعْرَه** (**وَع**) اورولاني سي چي كله دوي شايي وگرزوي **روان** وي، ●

٣: **وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ط اِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ ج وَمَا اَنْتَ**

بِمَسْمَعٍ مِّنْ فِي الْقُبُورِ ● (**آيَت ٢٢، سُورَةُ فَاطِر ٣٥**)

تَرْجَمَه:- او **ثَوْنِدِي** خلک او **مِرَه** نه سي سره **برابر** کېدلاني، **الله** چي وغواړي، په هغه باندې **خَبَرَه** اوري، او ته په هغوي **خَبَرَه** نه سي اورولاني کوم چي په **قَبَرُو** كي پراته دي. ●

په دغه دُروسره **آيتو** كي **وَ حُضُورُ** (ﷺ) ته دا **فَرَمَائِلِي** دي چي ته يي په **مُرْدَه** **گانو** نه سي اورولاني، **الْبَيَّهَ الله** چي **وَ** کوم چا ته وغواړي په هغه يي اورولاني سي، ددغه **سُورَةِ فَاطِر** د **آيَت** څخه **يَوَه بَزْرِك** دا **اِسْتِدْلَال** کړئ دئ چي مون يي په **مُرْدَه** **گانو** نه سو اورولاني، هو که **الله تَعَالِي** وغواړي هغه يي په هر چا باندې اورولاني سي .

حضرت **عائِشَه** ددغه **خَبَرِي قَائِل** وه چي **مُرْدَه** **گان** نه اوري، او **حُضُورُ** (ﷺ) چي کوم په اورولئ وو هغه يي صرف په هغه **وَحْت** د **مُعْجَزِي** په توگه په اورولئ وو، همېشه يي نه سي په اورولاني، په دغه **وَجَه** خو په هغه **حَدِيث** كي دغه **اَلْفَاظ** راغلي دي چي **رر يَسْمَعُ الْاَن** , يعني اوس يي هغه اوري، نو حضرت **عائِشَه** و **فَرَمَائِل** چي **مُرْدَه** **گان** نه اوري، او د **دَلِيل** په توگه يي دغه **آيَت** , **اِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى** , ووايه .

حَدِيثُونَهُ دِغِه دِي

١: عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ وَقَفَ النَّبِيُّ عَلَى قَلْبِ بَذْرِ فَقَالَ هَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبِّكُمْ حَقًّا؟ ثُمَّ قَالَ إِنَّهُمْ الْأَنَ يَسْمَعُونَ مَا أَقُولُ، فَذَكَرَ لِعَائِشَةَ فَقَالَتْ إِنَّمَا قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِنَّهُمْ الْأَنَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّ الَّذِي كُنْتُ أَقُولُ لَهُمْ هُوَ الْحَقُّ، ثُمَّ قَرَأَتْ (إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى) [آيَتِ ٨٠، سُورَةُ النَّملِ ٢٧] حَتَّى قَرَأَتْ الْآيَةَ.

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَغَازِي، بَابُ قَتْلِ أَبِي جَهْلٍ، ص: ٦٧١، نَمْبَرُ ٣٩٨٠ / ٣٩٨١) تَرْجَمَهُ:- حضرت عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ فَرَمَائِي چي حُضُورُ (ﷺ) د بَذَرِ پَر خَاهُ بَانْدِي وَدَرَبَدِي، او وَ كُفَارِ مَكَّةَ تِه يِي دا وويل چي ستاسو رَبِّي چي ستاسو سره كُومَه وَغَدَه كَرِي وه، آيا تاسو هغه حَقُّ (او په رَشْتِيَا) وَلِيدَلَه؟ بيا حُضُورُ (ﷺ) اِرْشَادَ وَ فَرَمَايَه چي:- دُوي اُوس زَمَا خَبَرِي اُوري، د حضرت عَائِشَةَ په مَخْكِ ددغه واقعي بَيَانِ راغلي نو هغِي وَ فَرَمَائِلِ چي، حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ:- اُوس چي زِه خَه وَيِنَا كُومَه دُوي په هغه پُوهِرِي چي مَا كُوم خَه وَيَلِ هغه حَقُّ ده، بيا حضرت عَائِشَةَ د اِسْتِدْلَالِ په تُوْگَه (إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى) آيَتِ ووايه، چي په هغه كي دِي چي تِه يِي وَ مُرْدَه گَانُو تِه نَه سِي اُورُولائي.

په دغه حَدِيثِ كي حضرت عَائِشَةُ فَرَمَائِلِي دِي چي دا خَبَرَه نَه ده چي مُرْدَه گَانِ اُوري، بلكه حُضُورُ (ﷺ) دارنگه وَ فَرَمَائِلِ چي مَا چي كُوم خَه وَيَلِ د بَذَرِ د خَاهُ وَالا اُوس يَقِينِ كوي چي مَا رَشْتِيَا (حَقُّ) وَيَلِ. ددې تَأْيِيدِ د حضرت قَتَادَه ددغه تَأْوِيلِ خخه هم كپري

٢: عَنْ أَبِي طَلْحَةَ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) أَمَرَ يَوْمَ بَذْرِ فَقَذَفُوا فِي طَوِيٍّ مِنْ أَطْوَاءِ بَذْرِ فَجَعَلَ يُنَادِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ وَ أَسْمَاءِ آبَائِهِمْ فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تُكَلِّمُ مِنْ أَجْسَادٍ لَا أَرْوَاحَ لَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ □ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ . قَالَ قَتَادَةُ أَحْيَاهُمْ اللَّهُ حَتَّى أَسْمَعَهُمْ قَوْلَهُ تَوْبِيخًا وَتَصْغِيرًا وَنَقْمَةً وَحَسْرَةً وَنَدْمًا .

(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ الْمَغَازِي، بَابُ قَتْلِ أَبِي جَهْلٍ، ص: ٦٧١، نَمْبَرُ ٣٩٧٦) تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) د جَنكِ بَذَرِ په وَرَخ د كُفَارِ مَكَّةَ مُرْدَه گَانِ پي په خَاهُ كي واچول، حُضُورُ (ﷺ) د هغوي او د هغوي د يَلَارَانُو نُوْمُونَه وَ اَخْسَلَتِ رُوغ يي پَر وكئ نو حضرت عُمَرُ وَ فَرَمَائِلِ په كُوم بَذَرِ كي چي رُوغ نَسْتَه، حُضُورُ تِه دهغه سره خَبَرِي كوي؟ نو حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلِ چي:- د كُوم چَا په قَبْضَه كي چي د مُحَمَّدِ رُوغ دِي، چي خَه زِه وَايم تاسو يي تر دُوي زِيَاتِ نَه اُوري.

حضرت قَتَادَه وائي چي اَللّهُ تَعَالَى هغه مُرْدَه گَانِ رُونَدِي كړل چي د حُضُورُ (ﷺ) خَبَرَه وَاُوري، د تَنْبِيَه په تُوْگَه، د حَقِيَرِ كولو لپاره، د سَزَا په تُوْگَه، او د شَرْمِنْدَه كولو لپاره .

د حضرت قَتَادَةُ د تَأْوِيلِ خُخه مَعْلُومِبري چي هسي خو مُرَدَهُ گَان نَه اوري، لېکن كُفَارِ قُرَيْشِ اللّٰهُ تَعَالٰی ژُوندي كړل، او د شَرْمَنْدَه كولو لپاره يې په دوي باندي د حُضُورِ (ﷺ) خَبَرِي واورولي، نو خكه دغه د حُضُورِ (ﷺ) مُعْجَزَه ده، په عَامَهُ حَالَاتُو كي مُرَدَهُ گَان نَه اوري .

ددغه ۳ آيتو او ۲ حديثو خُخه مَعْلُوم سو چي مُرَدَهُ گَان نَه اوري .

[۲] ... هغه حَضَرَات چي دا وائي چي مَرِي اوري .

دهغوي دَلَالِ دغه حَدِيثُونَه دي

۳: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ أَخْبَرَهُ قَالَ إِطَّلَعَ النَّبِيُّ (ﷺ) عَلَى أَهْلِ الْقَلْبِيبِ فَقَالَ: - وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا؟ فَقِيلَ لَهُ أَتَدْعُونَ أَمْوَاتًا، فَقَالَ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَا يُجِيبُونَ . (بُخَارِي شَرِيف، بَابُ مَا جَاءَ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ، ص: ۲۲۰، نُمْبَرُ ۱۳۷۰)

تَرْجَمَه: - حُضُورِ (ﷺ) د بَدَر پر خَاه والا باندي راغلي، او وويل چي: ستاسو رَب چي ستاسو سره كومه وَعْدَه كړې وه، آيا تاسو هغه حَق (او په رَشْتِيَا) وَلِيدَه؟ خلكو د حُضُورِ (ﷺ) خُخه يُؤْبِسْتَنَه وكړه چي: آيا تَه مُرَدَه گانو ته اواز كوي؟ نو حُضُورِ (ﷺ) اِرْشَادَ وَ فَرْمَايَه چي: - تاسو هم تر دوي زِيَات خه ته اوروئ، لېكن اوس دوي جواب نه سي دركولائي .

۴: عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: - الْعَبْدُ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ □ وَتَوَلَّى وَ ذَهَبَ أَصْحَابُهُ حَتَّى أَنَّهُ لَا يَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِ □، أَتَاهُ مَلَكَانِ فَأَقْعَدَاهُ فَيَقُولَانِ لَهُ مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ مُحَمَّدٍ (ﷺ) ؟ فَيَقُولُ أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَ رَسُولُهُ . (بُخَارِي شَرِيف، بَابُ أَلَمِيَّتِ يَسْمَعُ خَفَقَ النِّعَالِ، ص: ۲۱۳، نُمْبَرُ ۱۳۳۸)

تَرْجَمَه: - حُضُورِ (ﷺ) و فَرْمَائِل چي: - انسان په قَبْرِ كي كېنېږدي، او دده ملكري بېرته واپس ځيني راسي آن تر دي چي مُرَدَه د چَوْتِي اواز (كېنَهَارِي) اوري نو ده ته دوي فَرِشْتِي راسي، او دئ راکېنېږوي، او يُؤْبِسْتَنَه ځيني وكي چي ددغه كس مُحَمَّد (ﷺ) په اړه تَه خه وايي؟ نو هغه جواب وركوي چي زَه گواهي وركوم چي دئ د اللّٰهُ بِنْدَه او رَسُول دئ .

په دغه حديث كي دئ چي مُرَدَه گان د چَوْتُو اواز اوري .

۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ صَلَّى عَلَى عِنْدَ قَبْرِي وَكَلَّ بِهِمَا مَلَكٌ يُبَلِّغُنِي وَكَفَى بِهِمَا أَمْرَ دُنْيَاهُ وَ آخِرَتِهِ وَ كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا أَوْ

شَفِيعًا، هَذَا اللَّفْظُ مِنْ حَدِيثِ الْأَصْمَعِيِّ، وَ فِي رَوَايَةِ الْحَنْفِيِّ قَالَ: - عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ عِنْدَ قَبْرِي سَمِعْتُهُ وَمَنْ صَلَّى عَلَيَّ نَائِيًا أَبْلَغْتُهُ . (بَيَهَقِي [مُتَوَفَّى ٤٥٨] فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ، بَابُ فِي تَعْظِيمِ النَّبِيِّ (ﷺ) وَ إِجْلَالِهِ □ وَتَوْفِيرِهِ □، ج: ٢، ص: ٢١٨، نَمْبَرُ ١٥٨٣)

تَرْجَمَهُ: - حضرت أَبُوهُرَيْرَةَ فَرَمَانِي چي حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِي: - خُوك چي زَمَا د قَبْرِ سره دُرُود ووائي نو پر هغه باندي اللَّهُ فرشته مَقَرَّر كوي چي وَ مَا ته دُرُود رَاوَرَسُوِي، دهغه لپاره د دُنْيَا او آخِرَت خَيْر كَفَايَت وكې، او زِه به دهغه لپاره هُوَ يَم، او سَفَارَتِي به يَم د حَدِيث دغه جُمْلَه د حضرت أَصْمَعِي څخه نَقْل سوي ده او د حضرت حَنْفِي په رَوَايَت كې دغه رنگه راغلي دي چي حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَانِي: - خُوك چي زَمَا وَ قَبْرِ ته نژدې دُرُود وائي نو زِه هغه (په خپله) اُورَم، او كه د ليږي څخه دُرُود ووائي نو مَا ته رَاوَسول كېږي .

مَا په مَكْتَبَه شَامِلَه كې ډېر تَلَاث كى، خو په يوه كِتَاب كې مې هم د رر عِنْد قَبْرِ سَمِعْتُهُ ، لَفْظُونَه نه دي پيدا كړي، او ډېرو مُحَدِّثِيْنُو دغه ته ضَعِيف ويلي دي .

إِيَّامُ لَرْنَه: - مَرْجَم عَبْدُ الْمَتِينِ قُطَيْبٍ وائي چي د رر سَمِعْتُهُ ، لَفْظُونَه په حَدِيث كې راغلي دي، په كِتَاب ، مَسَلِكِ أَهْلِ سُنَّتِ وَالْجَمَاعَتِ يعنې د عَلَمَاءِ دِيُونْبَنْدِ عَقَائِدِ وَ نَظَرِيَّاتِ ، چي مَوْلَانَا تَوْحِيدُ عَالَمِ قَاسِمِي بَجَنُورِي تَالِيف دى، دهغه پر صَفْحَه نمبر ١١٤، بَحْوَالَه فَيضُ الْقَدِيرِ رَقْمُ الْحَدِيثِ ٨٨١٢، او بَحْوَالَه شَرْحِ سُنَنِ نَسَائِي جلد نمبر ٤، صَفْحَه نمبر ٨٠، او جِلْدُ الْإِفْهَامِ صَفْحَه نمبر ١٩ كې ذكر سوي دى، دا چي مَوْلَانَا فرمائي چي مَا په مَكْتَبَه شَامِلَه كې دغه حَدِيث نه دى موندلى، نو دغه دده نه موندل د حَدِيث پر عَدَمِ وُجُود باندي دَلَالَت نه كوي، بلكه د عَلَمَاءِ دِيُونْبَنْدِ تَرْجِيحِي مَسَلِك هم دغه دى چي مُرْدَه گان اوري، او د رر سَمِعْتُهُ ، لَفْظُونَه په رَوَايَاتُو كې راغلي دي، او سَمَاعِ مَوْتِي حَق ده، لِهَذَا دا د مَوْلَانَا ثَمِيرُ الدِّينِ صَاحِبِ خِيَلِ ذَاتِي نَظَر كېدلای، د عَلَمَاءِ دِيُونْبَنْدِ نَظَر نه دى] .

[٣] ... كُوم حَضَرَات چي دا وائي چي په خپله خو نه اوري
لېكن اللَّهُ چي څومره وَ غُواري په ډوي يې اُروي

دهغوي دَلَائِل دغه دي

٤: وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ط إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ج وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ (آيَت ٢٢، سُورَه فَاطِر ٣٥)

تَرْجَمَه: - او رُونْدِي خلك او مِرِه نه سي سره بَرَابِر كېدلاني، الله چي و غواري، په هغه باندي خَبَرِه اورو، او ته په هغوي خَبَرِه نه سي اورو لائي كوم چي په قَبِرُو كي پراته دي.

په دغه آيت كي دئ چي په قَبِرُو كي كوم خلك دي هغوي ته كه الله تَعَالٰي و غواري نو په اورو ي يې، حُضُور (ﷺ) ته يې نه سي په اورو لائي .

٤: عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَإِنْ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةً عَلَيَّ، قَالَ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ تُعَرِّضُ صَلَاتَنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرَمْتَ؟ قَالَ يَقُولُونَ بَلَيْتَ. قَالَ إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ (ﷺ).
(ابوداؤد شريف، باب في الاستغفار، ص: ٢٢٦، نمبر ١٥٣١ / ابن ماجه شريف، باب في فضل الجمعة، ص: ١٥٢، نمبر ١٠٨٥)

تَرْجَمَه: - حُضُور يَاك (ﷺ) وفرمائ ستاسو دُرُود پر مَا باندي وړاندي كېري، خلكو يُؤَيِّنْتَهُ وكړه چي رُمور دُرُود پر تَا باندي څنگه وړاندي كېري؟ تَه خو به رُور (يُوسَيْدَه) سوئ يې! شَايِد راوي د ر اَرَمْتَ ، پر حاي در بَلَيْت ، لَفَط اِسْتِعْمَال كړئ دئ، حُضُور وفرمائ چي الله پر مخكه باندي د نَبِيَّانُو بَدْنُونَه حرام كړي دي چي هغه دي و خوري [مخكه د اَنْبِيَاء بَدْنُونَه نه سي خوړلاني] .
په دغه حديث كي دئ چي پر حُضُور (ﷺ) باندي دُرُود شريف وړاندي كوي، دئ يې د ليري څخه نه اوري، بلكه ورته اړول كېري .

٧: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قُبُورِي عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنْ صَلَاتَكُمْ تُبَلِّغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ .

(ابوداؤد شريف، كتاب المناسك، باب زيارة القُبُور، ص: ٢٩٦، نمبر: ٢٠٤٢)
تَرْجَمَه: - حُضُور وفرمائ خپل كُورُونَه د قَبِرُو په شَان مه كرزوي [چي په هغه كي گر سره عِبَادَت نه كوي] او رَمَا قَبِر د اَخْتَر جوړولو په شَان مه جوړوي، او پر مَا باندي دُرُود استوي، تاسو چي هر چيري ياست مَا ته ستاسو دُرُود رارسول كېري .
ددغه حديث څخه معلوم سو چي حُضُور (ﷺ) بِرَاه راست نه اوري، بلكه ده ته اړول كېري، او پر ده باندي دُرُود شريف وړاندي كېري .

د يوه اُستاد رايه

رَمَا يوه اُستاد دغه فرمايل چي دواړه قسم حديثونه او آيتونه سره يو حاي كې نو دا ځيني معلومېري چي مُرَدَه خو په خپله نه اوري، اَلْبَتَه الله چي و

کُوم چَا ته وَغَوَارِي، په هغه يې اَوَرَوِي، دغه د سَلَامَتِي يَوِه بِنَه طَرِيقَه ده،
او وَ دَوَارُو قِسَمِ آيْتُونُو ته جَامِع ده، وَاللّٰهُ اَعْلَمُ !

۴۴: دغه لَسْ شِيَان د قِيَامَتِ عَلَامَتُونَه دي

ددغه عَقِيدې په اړه ۳ آيْتُونَه او ۱۶ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يَوِه تَفْصِيل
مُلاحَظَه کئ .

[۱] دُودُ .

[۲] د دَجَالِ رَاوَتَل .

[۳] د مَحْکي خخه به حَيَوَانِ رَاوَرِي چي د اِنْسَانَانُو سره به خَبَرِي کوي .

[۴] لُمَر به د مَغْرِبِ لَحْوَا رَاوْخِيرِي .

[۵] حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام به د اَسْمَانِ خخه مَحْکي ته رَاشَوَه سي .

[۶] يَاْجُوجُ و مَاجُوجُ يُو قَوْمُ دئ هغه به رَاوَرِي او دُنْيَا به تَبَاهُ و بَرْبَادُ

کي .

[۷/۸/۹] درې حَايَه به مَحْکه کښېښي، يعني خَسَفُ به راسي، په مَشْرِقُ

کي، په مَغْرِبُ کي، او دَرِيْمُ په جَزِيرَةِ الْعَرَبِ کي .

[۱۰] يُو اُورُ (وُورُ) به رَا سَرکند سي چي خلک به مَحْشَرُ ته رَا جَمْعُ کي .

[۱۱] د قِيَامَتِ خه نور عَلَامَتُونَه هم سته .

مُور پر هغه عَلَامَاتِ قِيَامَتِ باندي إِيْمَانُ لرو

خکه چي ددې ثُبُوتُ په آيَتِ او مَضْبُوطِ حَدِيثِ کي دئ، ددغه لَسْ عَلَامَاتِ

دَلِيلُ دغه حَدِيثُ دئ

۱: عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدِ الْغَفَارِيِّ قَالَ إِطْلَعَ النَّبِيُّ (ﷺ) عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَاكُرُ

فَقَالَ مَا تَذَاكُرُونَ؟ قَالُوا نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا

عَشْرَ آيَاتٍ، فَذَكَرَ الدُّخَانَ، وَالدَّجَالَ، وَالدَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا،

وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ، خَسَفَ

بِالْمَشْرِقِ، وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَ آخِرُ ذَلِكَ نَارٌ

تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابٌ فِي الْآيَاتِ الَّتِي تَكُونُ قَبْلَ السَّاعَةِ، ص: ١٢٥٦، نَمْبَرُ ٢٩٠١ / ٧٢٨٥ / أَبُو دَاوُدَ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْمَلَا حِمِّ، بَابُ أَمَارَاتِ السَّاعَةِ، ص: ٦٠٥، نَمْبَرُ ٤٣١١)

تَرْجَمَةُ:- حضرت حُذَيْفَةُ بْنُ أُسَيْدٍ قُرْمَانِي جِي رُمُورِ مَخْتَهُ حُضُورُ (ﷺ) تَشْرِيفِ رَاوَرِي، مُورِ دِيوِ شَيْ تَذَكُّرُهُ كُولَهُ، حُضُورُ (ﷺ) يُؤَبِّتُهُ وَكِرَهُ جِي دِي كُومِ شَيْ تَذَكُّرُهُ كُوِي؟ خَلَكُو وَوِيلِ جِي دِي قِيَامَتُ تَذَكُّرُهُ سِرَهُ كُوو، نو حُضُورُ (ﷺ) وَ قُرْمَانِي جِي:- تر خُو جِي تاسو دهغه خُخه مَخَكِي لُسِ شِيَانِ نَه وَوِيَنِي، قِيَامَتُ هَرَكِزِ نَه سِي رَاتَلَانِي، مَخْتَهُ بِيَا حُضُورُ (ﷺ) بِيَانِ كَرَل، دُودُ، دَجَالُ، يُو حَيَوَانِ بَه رَاوَوَزِي، لُمَرُ بَه دِي مَغْرِبِ خُخه رَاوَوَزِي، حضرت عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ بَه دِي آسْمَانِ خُخه رَاشَوَهُ سِي، يَاجُوجُ وَ مَاجُوجُ بَه رَاوَوَزِي، او دري خَايَه بَه مَخَكِي كِنِييَنِي، يُو پَه شَرِقُ كِي، دُوهُمُ بَه غَرْبِ كِي، دَرِيَمُ بَه جَزِيرَةِ الْعَرَبِ كِي، او پَه آخِرُ كِي بَه دِي يَمِنِ خُخه اَوُرِ رَاوَوَزِي، جِي خَلِكُ بَه تر مِيدَانِ حَشَرُ پُورِي پَه تِيلَه تِيلَه وَتَمْبُوي .
دِي قِيَامَتُ خُخه مَخَكِي بَه دِغَه لُسِ غُتِي غُتِي نِشَانِي بِنِكَارَه سِي .

حضرت عِيسَى بَه دُوهُمُ وَارِ مَخَكِي تَه رَاشَوَهُ سِي

بعض حَضَرَاتِ دَا وَائِي جِي حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ دُوبَارَه نَه رَاحِي، دِغَه خَبِرَه صَحِيحُ نَه ده .

حُكَه جِي پَه مَضْبُوطُ او صَحِيحُ حَدِيثُ كِي رَاغَلِي دِي جِي حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يِي آسْمَانِ تَه پُورَتَه كَرِي دِي، او هِغَه بَه دُوهُمُ وَارِ بِيَا مَخَكِي تَه رَاشَوَه كِيرِي، او دِي حُضُورُ (ﷺ) دِي شَرِيْعَتُ مُطَابِقُ بَه شَرِيْعَتُ نَافِذُ كُوِي، هِغَه وَخْتُ بَه دِدَه خِيَلِ شَرِيْعَتُ نَه وي، حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ بَه دِي حُضُورُ (ﷺ) دِي أُمْتِي پَه حَيَثِيَّتُ سِرَه رَاحِي، حُكَه جِي حُضُورُ (ﷺ) خَاتَمُ النَّبِيِّينَ دِي، دِي حُضُورُ (ﷺ) وَرُوسْتَه بَلِ نَبِي نَه رَاحِي، اُوسُ كَه خُوكُ دِي نُبُوتُ دَعْوَه كُوِي هِغَه دَرَوَاغَجَنُ دِي .

بعضو خَلَكُو دَا دَعْوَه هِمُ كَرِي ده جِي رَه عِيسَى يَم، لِبَكَن دِغَه دَعْوَه بِالْكَلِّ غَلَطَه ده، حُكَه جِي حضرت عِيسَى بَه بِالْكَلِّ پَه أَخِيَرُ كِي وي، او پَه خِيَلِ لَاسُ بَه دَجَالُ قَتْلُ كِي، او جِي كُومِ دَعْوَه كُونَكِي دِي هِغُوِي كِرِسِرَه دَجَالُ لِيَدَلِي هِمُ نَه دِي، او نَه يِي قَتْلُ كَرِي دِي، لِهَذَا دِغَه دَعْوَه يِي بِالْكَلِّيَه غَلَطَه ده .

دِي حضرت عِيسَى دِي رَاشَوَه كَبِدُو دَلِيلُ دِغَه آيَتُ دِي

١: وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ ۝ قَبْلَ مَوْتِهِ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝ ج

(آيَتِ ١٥٨، ١٥٩، سُورَةُ النَّسَاءِ ٤)

ترجمه:- او دا بالڪل يقيني خبره ده چي دوي نه وٽوانبدل چي عيسيٰ (عليه السلام) قتل ڪري ۝ بلڪه الله دئ خپل طرف ته پورته ڪري وئو، او الله د غيب اقتدار مالڪ، د غيب حڪمت والا دئ ۝ او په اهل ڪتاب کي يو هم دارنگه نسته چي دخپل مرگ څخه مخي ضرور بالضرور پر عيسيٰ (عليه السلام) باندي ايمان نه راوري، او د قيامت په ورځ به هغه ددغه خلکو په خلاف گواهان جوړ سي ۝ په تفسير ابن عباس کي دئ چي په دغه آيت کي اشاره سوي ده چي حضرت عيسيٰ عليه السلام به پر محڪه راشوه ڪيري، او ٽول اهل ڪتاب به ايمان راوري، ددي څخه دده د دوباره د راشوه ڪېدو اشاره ملاويري .

په دغه حديث کي دئ

٢: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ فَبَيْنَا هُمْ يَعْذُونَ لِلْقَتَالِ يُسَوُّونَ الصُّفُوفَ إِذْ أَفِيَمَتِ الصَّلَاةُ فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَاَمَهُمْ، فَإِذَا رَأَاهُ عَذُوُ اللَّهِ ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الْمَلْحُ فِي الْمَاءِ، فَلَوْ تَرَكَهُ لَأَنْذَابَ حَتَّى يَهْلِكَ، وَلَكِنْ يَقْتُلُهُ اللَّهُ بِيَدِهِ ۝ فَيُرِيهِمْ دَمَهُ فِي حَرْبَتِهِ ۝

(مسلم شريف، ڪتاب الفتن، باب في فتح قسطنطينية، وخروج الدجال، ونزول عيسى ابن مريم، ص: ١٢٥٤، نمبر ٢٨٩٧ / ٧٢٧٨)

ترجمه:- حضور (ﷺ) و فرمائين قيامت ته نڙدي به خلگ د يو جنگي په تياري ڪولو کي بخت وي، او صفونه به بي سره سم ڪري وي، او د لمونځ لپاره به اقامت هم سوئ وي، حضرت عيسيٰ عليه السلام به ڪينته راشوه سي، او د خلگو امامت به وکي، بل طرف ته د الله دبنمن دجال چي وويني نو لکه څنگه چي په اوبو کي مالڪه ويليري، دغه رنگه به دئ د ويليدو گوشتن کوي، که چيري دئ هسي دغه رنگه پر بيبيئي وائ نو هغه به ويلي سوئ وائ، او مير به وائ، لڳن الله تعاليٰ به د حضرت عيسيٰ عليه السلام په لاس باندي دئ قتل کي، بيا به حضرت عيسيٰ [خلگو ته د يقين و رکولو لپاره] پر خپله نيره باندي د دجال وينه ورنسکاره کي .

٣: سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ! لَا يُوشِكُنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا، فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ، وَيَضَعُ الْجُزْيَةَ، وَيَفِيضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ .

(مسلم شريف، ڪتاب الايمان، باب نزول عيسى ابن مريم حاكمًا بشريعة نبينا محمد، ص: ٧٧، نمبر ١٥٥ / ٣٨٩)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - قَسَمَ په هغه ذَاتُ چي رَمَا رُوحُ دده په قَبْضَه کي دى چي حضرت عِيسَى به ستاسو په مينځ کي ضرور رَاشَوَه کبړي، هغه به إِنْصَافُ کونکى حَاكِمُ وي، هغه به صَلِيبُ مَاتوي، خَنْزِيرُ به قَتْلُ کړي، جَزِيَه به خَتَمُ کي، [يعني ټوله خلک به حَتْمًا إِيمَانُ راوي، چي هيڅ څوک جَزِيَه وړ نه کي]، او دده په زَمَانَه کي به مَالُ دومره ډېر سي چي آخستونکى څوک به پاته نه سي .

٤: أَنَّ أَبَاهُ رِيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فَيُكْمُ، وَ إِمَامُكُمْ مِنْكُمْ .

(مُسْلِمُ شَرِيفُ، كِتَابُ الْإِيمَانُ، بَابُ نَزُولِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ حَاكِمًا بِشَرِيعَةٍ نَبِيْنَا مُحَمَّدٍ، ص: ٧٨، نَمْبَرُ ١١٥٥ / ٣٩٢)

تَرْجَمَه: - حُضُورُ (ﷺ) وَ فَرَمَائِلُ چي: - هغه وَحْتُ به ستاسو څنگه حَالُ وي چي ستاسو په مينځ کي حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ رَاشَوَه سي، او هغه وَحْتُ به إِمَامُ ستاسو څخه وي [يعني حضرت مُهْدِي عَلَيْهِ السَّلَامُ به إِمَامُ وي، او حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ به دهغه تَابِعُ وي] .

٥: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ: - تَدْرِي مَا أَمَّكُمْ مِنْكُمْ؟ قُلْتُ: - تُخْبِرُنِي، قَالَ فَأَمَّكُمْ بِكِتَابِ رَبِّكُمْ عَزَّ وَ جَلَّ وَ سُنَّةِ نَبِيِّكُمْ .

(مُسْلِمُ شَرِيفُ، كِتَابُ الْإِيمَانُ، بَابُ نَزُولِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ حَاكِمًا بِشَرِيعَةٍ نَبِيْنَا مُحَمَّدٍ، ص: ٧٨، نَمْبَرُ ١١٥٥ / ٣٩٤)

تَرْجَمَه: - ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ وويل چي د أَمَّكُمْ مِنْكُمْ مَعْنَى تاسو ته مَعْلُومُ ده؟ مَا ورته وويل چي ته يې رَاوِشَنِيَه، نو هغه وويل چي: - د قُرْآنُ په دَرِيعَه او د حُضُورُ (ﷺ) د سُنَّتُ مُطَابِقُ به حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ ستاسو إِمَامَتُ کوي .

ددغه حَدِيثُ څخه مَعْلُومُ سو چي حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ به دُوبَارَه مَحْکِي ته رَاشَوَه کبړي، او هغه به د حُضُورُ (ﷺ) د شَرِيعَتُ تَابِعُ وي، او دده د أُمَّتِي په حَيْثُ به دُنْيَا ته تَشْرِيفُ راوړي .

حضرت إمام مهدي عَلَيْهِ السَّلَامُ

دغه هم د قِيَامَتُ د عَلَامَاتُ څخه دى

د حضرت مُهْدِي عَلَيْهِ السَّلَامُ نوم به د حُضُورُ (ﷺ) د مُبَارَكُ نوم مُطَابِقُ يعني مُحَمَّدُ ، به وي، او د يَلَارُ نوم به د حُضُورُ (ﷺ) د يَلَارُ پر نوم ، عَبْدُ اللَّهِ ، به وي، او دى به د حضرت فَاطِمَه په أَوْلَادُ کي وي، او د

حضرت حَسَن په اَوْلَادَه كي به وي، [يعني د اَشْرَاف څخه به وي، سَيِّد به نه وي. قُطْب].

قِيَامَت ته نژدې به خلگ دده پر لَاس باندې بَيَّعَت وکي، او دې به اَخِرِي خَلِيفَه وي، دې به خلگو ته جَمَاعَت وړکوي چي په دغه جَرِيَان كي به حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام د اَسْمَان څخه راشوه سي، او دده په اِمَامَت كي به لُمُونځ اداء کي، بيا به دوي په دواړو د دَجَال سره يو ځای جَنگ کوي، او حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام به دَجَال قَتل کړي .

دَلِيل يې دغه حَدِيثُونَه دي

٦: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ يَكُونُ اخْتِلَافٌ عِنْدَ مَوْتِ خَلِيفَةٍ فَيُخْرِجُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ هَارِبًا إِلَى مَكَّةَ فَيَأْتِيهِ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ فَيُخْرِجُونَهُ وَهُوَ كَارَةٌ، فَيُبَايِعُونَهُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، يُلْقَى الْإِسْلَامَ بِجَرَانِهِ □ إِلَى الْأَرْضِ، فَيَلْبِثُ سَبْعَ سِنِينَ، ثُمَّ يَتَوَفَّى وَيُصَلَّى عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ.

(ابوداؤد شريف، كتاب الملاحم، باب أول كتاب المهدي، ص: ٦٠٢، نمبر ٢٢٨٦) ترجمه: - حُضُور (ﷺ) و فَرَمَائِل چي:- د يوه خَلِيفَه پر مَرگ به د خلگو په مَابِين كي اِخْتِلَاف وي، چي يو کس [حضرت مهدي] به د مدينه څخه په ميدان ميدان مکه ته راسي، هغه ته به د مکه مکرمة خلگ راسي، او مهدي به د خلگو و مخته راوړي، حالانکه هغه (مهدي) به نه غواړي چي خَلِيفَه جوړ سي، د رُکن يماني او مقام ابراهيم په مَابِين كي به بيعت وکي هغه وخت به اسلام په مخکه کي جر (بېخ) مضبوط کي، حضرت مهدي به ددغه څخه وروسته تر اوه کال پوري ژوندی پاته وي، بيا به هغه وفات سي، او مسلمانان به پر هغه د جنازي لمونځ اداء کي .

٧: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) :- لَا تَذْهَبِ الدُّنْيَا حَتَّى يَمْلِكَ الْعَرَبُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِي اسْمُهُ اسْمِي .

(ترمذي شريف، كتاب الفتن، باب ما جاء في المهدي، ص: ٥١٢، نمبر ٢٢٣٠) ترجمه: - حُضُور (ﷺ) و فَرَمَائِل چي:- دنيا به خنم نه سي، تر څو چي زما د اهل بيت څخه به يو کس د عرب مالک جوړ سي، دهغه نوم به زما په نوم ، محمد ، وي .

٨: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ خَشِينَا أَنْ يَكُونَ بَعْدَ نَبِيِّنَا حَدَثٌ، فَسَأَلْنَا نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ:- إِنَّ فِي أُمَّتِي الْمُهَدِّيَّ يَخْرُجُ يَعِيشُ خَمْسًا أَوْ سَبْعًا أَوْ تِسْعًا قَالَ فَيَجِيءُ إِلَيْهِ رَجُلٌ فَيَقُولُ يَا مُهَدِّي أَعْطِنِي أَعْطِنِي، قَالَ فَيَجِيءُ لَهُ فِي ثَوْبِهِ □ مَا اسْتَطَاعَ أَنْ يَحْمِلَهُ.

(ترمذي شريف، كتاب الفتن، باب ما جاء في المهدي، ص: ٥١٢، نمبر ٢٢٣٢)

تَرْجَمَه:- حضرت أَبُو سَعِيدٍ خَدْرِي فَرَمَانِي چي:- مُور دا خَطَرُ مَحْسُوسِ ڪري چي خُدا مَه ڪه د حُضُورِ (ﷺ) وروسته گُومَه (نَاوَرَه) وَاقِعَه رَا مِينُخَ تَه نَه سي، نو مُور د حُضُورِ (ﷺ) خُخَه يُونُتَنَه وڪره، حُضُورِ (ﷺ) وَ فَرَمَانِي چي:- زَمَا پَه أَمَتُ ڪي به مَهْدِي وي، هغه به پَنُخَه ڪَال، يا أَوَه ڪَال، يا نَه ڪَال رُونَدِي وي هغه تَه به خَلِك راسي او هغه تَه به ووائي اِي مَهْدِي مَه تَه (خَه مَال) راکه، مَه تَه (خَه مَال) راکه، رَاوِي وائي چي إِنْسَان خومره (بُوج) پُورته ڪولائي سي، دهغه پَه ڪپره ڪي به هغونه وَ اچوي [يعني د مَال به دُومره ڪَثَرَت سي چي حضرت مَهْدِي به وَ خَلگو تَه بِي حِسَابِ مَال ورکي] .

ددغه حَدِيثُو خُخَه مَعْلُوم سو چي حضرت مَهْدِي به وَ قِيَامَت تَه نِزْدِي تَشْرِيف رَاوِي، هغه به خَلِيفَه سي، او دده پَه زَمَانَه ڪي به ڊبري فُتُوحَات وسي، او مَال به ڊپر زِيَات سي .

د دَجَالِ بَيَان

دَجَال به إِنْسَان وي، لڳن اللَّهِ تَعَالَى به هغه تَه دُومره طَاقَت ورکي چي خَلِك كُمرَاهَان ڪولائي سي .
دَلِيل يي دغه حَدِيثُونَه دي

٩: أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخَدْرِيَّ قَالَ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَدِيثًا طَوِيلًا عَنِ الدَّجَالِ
فَيَقُولُ الدَّجَالُ أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتُ هَذَا ثُمَّ أَحْيَيْتُهُ، هَلْ تَشْكُونُ فِي هَذَا الْأَمْرِ؟
فَيَقُولُونَ، لَا، فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يُحْيِيهِ، فَيَقُولُ حِينَ يُحْيِيهِ، وَ اللَّهُ مَا كُنْتُ قَطُّ أَشَدُّ
بَصِيرَةً مِّنِي الْيَوْمَ، فَيَقُولُ الدَّجَالُ أَقْتُلُهُ، فَلَا يَسْلُطُ عَلَيْهِ.
(بُخَارِي شَرِيف، كِتَابُ فَضَائِلِ الْمَدِينَةِ، بَابُ لَا يَدْخُلُ الدَّجَالُ الْمَدِينَةَ، ص: ٣٠٣، نَمْبَرُ

(١٨٨٢)

تَرْجَمَه:- حضرت أَبُو سَعِيدٍ خَدْرِي فَرَمَانِي چي:- حُضُورِ (ﷺ) د دَجَال پَه اِره يو وَرُود حَدِيثِ بَيَان ڪي دَجَال به خَلگو تَه ووائي، ڪه چيري زَه دغه سِرِي قَتْل ڪرم او بيابي رُونَدِي ڪرم نو آيا زَمَا پَه مَعَامَلَه ڪي به تاسو تَه گُوم شُڪ پاته وي؟ خَلِك به ووائي چي، نَه دَجَال به هغه قَتْل ڪري بيا به هغه رُونَدِي ڪري، چي ڪله هغه رُونَدِي ڪري، نو هغه ڪس به ووائي، نِنْ وَرَخ چي خَنگَه مَه تَه يَقِين حَاصِل سو [چي تَه دَجَال يي] قَسَم پَه خُدا تر دِي مَخِڪي تَه وَو حَاصِل سوئي، اُوس به دَجَال ووائي آيا دِي قَتْل تَه ڪرم؟ لڳن اللَّهِ به پر هغه قَتْل ڪولو باندِي ده تَه قُدَرَت تَه ورکوي .

١٠: أَنَّ عَبْدِ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو قَالَ:- قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي النَّاسِ فَأَثْنَى عَلَى
اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ لَأَنْذِرْكُمْوَهُ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَهُ

قَوْمُهُ، وَلَكِنِّي سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ □، إِنَّهُ أَعَوْرٌ، وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعَوْرٍ.

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ ذِكْرِ الدَّجَالِ، ص: ١٢٢٧، نَمْبَرُ ٧١٢٧ / مُسْلِمُ شَرِيف، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ ذِكْرِ الدَّجَالِ، ص: ١٢٦٩، نَمْبَرُ ٢٩٣٢ / ٧٣٦١)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) د خَلِغُو پِه مِينځ كې وَدَرېدئ، د الله د شان سره مُنَاسِبُ تَعْرِيف يې وكئ، بيايې د دَجَالِ تَذَكُّرَه وكره، او وَ فَرَمَائِلُ چي:- هر نَبِيّ خپل قَوْم د دَجَالِ څخه بېرولئ دئ، او زَه هم تاسو دهغه د فِتْنې څخه بېروم، لېكن زَه دارنگه خَبْرَه كَوْمَه چي يَوَه نَبِيّ وَ خپل قَوْم ته نه ده كړې، [هغه دا] چي دَجَالِ پِه يَوَه سترگه رُنْد دئ، او خُذَا هَر كُزِ اَعَوْرَ (په يَوَه سترگه) نه دئ .

١١: عَنْ حُذِيفَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ فِي الدَّجَالِ، إِنَّ مَعَهُ مَاءً، وَ نَارَ، فَنَارُهُ مَاءٌ بَارِدٌ، وَ مَاءُهُ نَارٌ. (بُخَارِي شَرِيف، بَابُ ذِكْرِ الدَّجَالِ، ص: ١٢٢٨، نَمْبَرُ ٧١٣٠)

تَرْجَمَهُ:- حُضُورُ (ﷺ) د دَجَالِ پِه اړه وَ فَرَمَائِلُ چي:- د دَجَالِ سره به اُوبَه او اُور وَ سره رَوَان وي، كُوم چي هغه دده اُور دئ هغه په حَقِيقَت كې يَحْيِ اُوبَه دي، او كُوم چي په ظَاهِرَه اُوبَه بڼكاره كېږي هغه په حَقِيقَت كې اُور (وُور) دئ .

١٢: أَنَّ عَائِشَةَ ؓ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَسْتَعِذُّ فِي صَلَاتِهِ □ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ.

(بُخَارِي شَرِيف، بَابُ ذِكْرِ الدَّجَالِ، ص: ١٢٢٨، نَمْبَرُ ٧١٢٩) تَرْجَمَهُ:- حضرت عَائِشَةُ فَرَمَائِي چي مَا وَاورېدل چي حُضُورُ (ﷺ) په خپل لُموُنځ كې د دَجَالِ د فِتْنې څخه پِنَاه غُوبستل . دَجَالِ به يَوَه غُيَه فِتْنَه وي، ددې څخه هم پِنَاه غُوبستل په كار ده، دغه هم د قِيَامَت د عِلَامَات څخه دئ .

يَا جُوجُ و مَاجُوجُ به رَاووزي

يَا جُوجُ و مَاجُوجُ يو ډېر غُټ قَوْم دئ، چي قِيَامَت ته نژدې به رَاووزي، او پر توله نړئ به يو يَرْتَم (شَهْرَت، هُنْكَامَه) وَ غُوروي، حُضُورُ (ﷺ) ددې په اړه خَبَر وَركړئ دئ دَلِيل يې دغه آيَت دئ

٢: حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۞ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ .
(آيَتِ ٩٦، سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ ٢١)

ترجمہ:- تر خو یاجوج و ماجوج خلاس (یلہ) سي، او هغه د هر لور خايه څخه رابنکېدونکي بنکاره کېږي ۞ او د رشتوني وعدی (قيامت) د پوره کېدو وخت نژدې راسي .

حديث دغه دی

١٣: عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ جَحْشٍ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) اسْتَيْقَظَ مِنْ نَوْمِهِ □ وَهُوَ يَقُولُ:- لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيَلُّ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، فَتَحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلَ هَذِهِ □ وَعَقَدَ سُفْيَانُ بِيَدِهِ □ عَشْرَةَ .

(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْفِتَنِ، بَابُ اقْتِرَابِ الْفِتَنِ وَ أَشْرَاطُ السَّاعَةِ، ص: ١٢٤٦، نَمْبِرُ ٧٢٣٥ / ٢٨٨٠)

ترجمہ:- حضور (ﷺ) د خوب څخه راوبښ سو، او دا يې ويل لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، د عرب لپاره دي هلاکت وي شر ډېر نژدې رارسېدلی دی، او نن د ياجوج و ماجوج سوراخ دؤمره خلاس سوئ دی، حضرت سُفْيَانُ په ټوټو سره گول حلقه جوړکړه وويل چي دؤمره خلاس سوه .

ددغه آيت او حديث څخه معلوم سو چي په قيامت به ياجوج و ماجوج رايځه سي .

لَمَرُ به د غَرْبِ لُخُوا رَا وَخِيرِي

ددې دليل دغه حديث دی

١٤: حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا رَأَاهَا النَّاسُ أَمِنَ مَنْ عَلَيْهَا فِذَاكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ (آيَتِ ١٥٨، سُورَةُ الْأَنْعَامِ ٦) .

(بُخَارِي شَرِيفٌ، كِتَابُ التَّفْسِيرِ، بَابُ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا، ص: ٧٩٣، نَمْبِرُ ٤٦٣٥)
ترجمہ:- حضور (ﷺ) و فرمائيل چي:- تر خو چي لمر د مغرب لخوا نه وي راځتلی قيامت نه قائم کېږي، چي کله هغه وويني چي راڅپړي نو ټول خلک به ايمان راوړي [لېکن هغه وخت به دغه ايمان قابل قبول نه وي، په دغه آيت لاينفع نفسا ايمانها کي ددې بيان سوئ دی .

يَوَ عَجِيبُ حَيَوَانٌ به رَاووزي

قِيَامَت ته نڙدي به يو **عَجِيبُ حَيَوَانِ** راووزي، چي د **انسانانو** سره به **خبري** کوي او هغه **وخت** به د **توبه** د قبلېدو **دروازه** بند سي، د **حيوان** د راوتلو **دليل** دغه **آيت** دي

٣: وَ إِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ع (آيت ٨٢، سورة النمل ٢٧) **ترجمه:-** او چي کله (رُمور) د خبري د پوره کېدو **وخت** هغه خلکو ته راوړسېري نو موره به د دوي لپاره دمخکي څخه يو **حيوان** راوباسو چي د دوي سره به **خبري** کوي چي خلکو رُمور پر **آينو** **يفين** نه کاوي.

څه نور شيان هم د قِيَامَت د علاماتو څخه دي
قِيَامَت ته نڙدي به **زنا** **کاري** ډېره **عام** سي، **غزلي** **بدلي** به **عام** سي، **شراب** به په **عام** چيښل کېږي، د **دين** څخه به **جهالت** **عام** سي، د **مور** و **پلار** سره به د خپل **اولاد** **چلن** دارنگه سي لکه د **مالک** او **غلام** سره، او **اولادونه** به د **مور** و **پلار** هېڅ **احترام** نه کوي، او **کېنډه** (**رښيلان** / **شپينيان**) رنگه خلک به **غټ غټ بلډنگان** او **ماني** جوړ کي .
په دغه **حديثو** کي ددې **تذکره** سوي ده

١٥: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَ سَأَخْبِرُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا إِذَا وَلَدَتِ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَ إِذَا تَطَاوَلَ رُعَاةُ الْأَبْلِ الْبُهْمُ فِي الْبُنْيَانِ .

(بخاري شريف، کتاب الايمان، باب سؤال جبريل النبي ﷺ) عَنْ الْإِيمَان، ص: ١٢، نمبر (٥٠)

ترجمه:- **حضور** (ﷺ) و **فرمانل** چي:- د **قِيَامَت** د راتلو **علامت** تاسو ته در بښايم، چي کله بښي خپل **مولي** و **مالک** و **زيږوي**، د **نورو** و **بښانو** **شپينيان** خلک د **غټو غټو مانيو** په جوړولو کي **يو بل** ته **لاف** و **هل** شروع کي .

١٦: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَرْفَعَ الْعِلْمُ، وَ يَظْهَرَ الْجَهْلُ، وَ يَفْشُوا الزَّنا، وَ يُشْرَبَ الْخَمْرُ، وَ يَذْهَبَ الرِّجَالُ، وَ يَبْقَى النِّسَاءُ حَتَّى يَكُونُ لْخَمْسِينَ امْرَأَةً قِيمٌ وَاحِدٌ.

(ابن ماجه شريف، کتاب الفتن، باب اشراط الساعة، ص: ٥٨٤، نمبر ٤٠٤٥) **ترجمه:-** **حضور** (ﷺ) و **فرمانل** چي:- د **قِيَامَت** د **علاماتو** څخه دادی چي:- **علم** **دين** به پورته سي، **جهالت** به **عام** سي، **زنا** به **عام** سي، **شراب** به ډېر چيښل کېږي، **نران** به **لړ** سي، بښي به ډېري سي **ان** تر دې چي د **پنځوس** بښو به **يو ډمه دار** (نر) وي .

تَمَّتْ بِالْخَيْرِ

وَ آخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ، وَ عَلَى آلِهِ □ وَ أَصْحَابِهِ □ أَجْمَعِينَ، إِلَى يَوْمِ الدِّينِ .

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَنْ بِهِ يَكُمُ جَمَادِي الثَّانِي ١٤٤١ هَجْرِي / مُطَابِقُ ٢٧ جَنُورِي ٢٠٢٠ عَيْسَوِي دُؤَه شَمْبِي بِهِ وَرُخ سَهَارِ أَوْه نِيْمِي بجي ددغه كِتَابُ يَنْبُتُو تَرْجَمَه تَكْمِيلِ ته ورسېده، چي دا زما د ژوند يو ډېر مُهم كِتَاب دى،

اللَّهُ تَعَالَى دې دې ته مَقْبُولِيَّتْ عَام او تَام وركړي، او ددې إِفَادَه دې هم عَامَه كړي .

أَحَقَرُ الْعِبَادِ

أَبُو الْحُسَيْنِ

عَبْدُ الْمَتِينِ قُطْبُ

بْنِ الْوَلِيِّ الْكَامِلِ الشَّيْخِ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ إِسْحَقِ نَوْرِ اللَّهِ مَرْقَدَهُ .

مَحَلَّة مَسْجِدِ شَيْخِ قُطْبِ مُحَمَّدٍ أَبَادُ يَنْبُتُونُ أَبَادُ كَوْتُهُ

بَلُوجِسْتَانِ يَاكِسْتَانِ

دَرِيعَه ،

ددغه

ددغه

ددغه

٢: پر اللَّهُ باندي جَزَا يا سَزَا وركول وَاجِب نه ده

ددغه

() () () ()

يَخْلِي بِهِ □ عَلَيْكَ لَه □ ه □ ه □ ه

ددغه عَقِيدې په اړه ٩ آيْتُونَه او ٣ حَدِيثُونَه دي، تاسو د هر يوه تَفْصِيل مُلاحَظَه كئ .

كی ۱۰: ذَرَّ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ هَلْ رَأَيْتَ رَبِّكَ؟ قَالَ نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ؟
(مُسْلِمٌ شَرِيفٌ، كِتَابُ الْإِيمَانِ، بَابُ قَوْلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ، ص: ۹۱، نَمْبِرُ
(۴۴۳/۱۷۸)

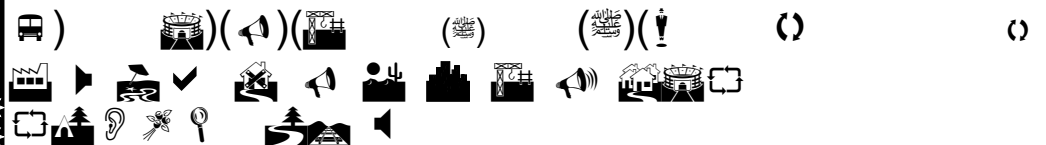
“

(بُخَارِي شَرِيف، أَحَادِيثُ الْأَنْبِيَاءِ، بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى [وَإِذْ كُذِّبَ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمُ إِذِ اتَّخَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا] ... (آيَةُ ١٦، سُورَةُ مَرْيَمَ ٤٤) ...، ص: ٥٨٠، نَمْبَرُ ٣٤٤٥)

(حَدَّثَكَ) ذَلِكْ ذَلِكْ يَا بَنِي ... قَوْمَانِ لَا ... إِلَى ... بِهْ ... لَهْ ...

۲: پر اللہ باندی جزا یا سزا و رکول واجب نہ دہ

ددغه

... ..

... ..

... ..

fid(you tube)e fide ذَلِكْ رَبُّكَ (يَارَهُ ٩ آيت ١٦٣ تا ١٦٦)

na fide Stan (S124000ta)Bo

نَ يَا بَنِي ... قَوْمَان لَا ... إِلَى ... به ... به ... له .

الْأَعْرَافِ (يَارَهُ ٩ آيت ١٦٣ تا ١٦٦) كي راروان دي . ١٦

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ : تَذَلُّ عَلَى أَنَّهُ مَرْسَلٌ . بِعَيْنِهِ آ أَبَى يَا بِهِ

لَهُ الْعَالَمِينَ

بِهِ بِهِ بِهِ لَهُ لَهُ لَهُ